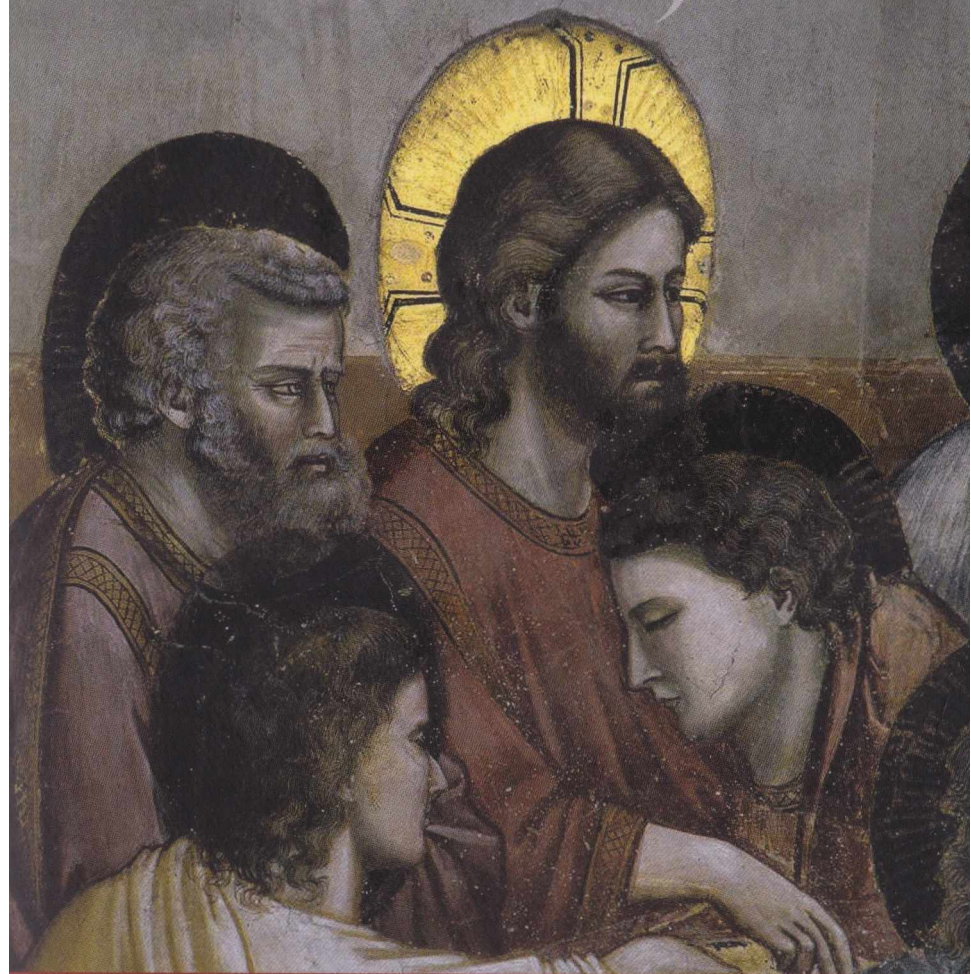

IN SINU JESU

Kai Širdis kalba širdžiai

Kunigo maldos dienoraštis

VIENUOLIS BENEDIKTINAS

KATALIKŲ
PASAULIO
LEIDINIAI

IN SINU JESU

Kai Širdis kalba širdžiai

Kunigo maldos dienoraštis

VIENUOLIS BENEDIKTINAS

KATALIKŲ
PASAULIO
LEIDINIAI

Versta iš:
A Benedictine Monk
In Sinu Jesu: When Heart Speaks to Heart
The Journal of a Priest at Prayer
Angelico Press

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos
Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

Iš anglų kalbos vertė
JŪRATĖ BIELIAUSKAITĖ

Redaktorė
VAIDA TUNAITIENĖ

Viršelyje: Giotto di Bondone „Paskutinės vakarienės“ fragmentas.

© Angelico Press, 2016
© Vertimas į lietuvių kalbą, Jūratė Bieliauskaitė, 2020
© UAB „Katalikų pasaulio leidiniai“, 2020
ISBN 978-9955-29-448-1

Benediktinų oblato

ĮVADAS

Ši knyga - nuostabus draugystės, pranokstančios bet kokius žemiškuosius kriterijus, testamentas. Jos puslapiuose matome Dievą, kuris kaip skalkas¹ vaikosi kunigą su ypatingu švelnumu, kad laimėtų jo širdies meilę, nenumaldomai siekdamas progų parodyti jam gailestingumą ir užuojautą, išgydyti ir atnešti ramybę.

Ji taip pat aiškiai pademonstruoja tiesą, kad Dievas, iš daugybės išsiskindamas vieną - ar tai būtų Abraomas, ar Mozė, palaimintoji Mergelė Marija ar vienuolinio sąjūdžio, kongregacijos įkūrėjas, - tai daro, kad palaimintų daugelį, supavidalintų tautą, suformuotų naciją. Jis padaro kažką ypatinga vienam, kad Jo žodis pasklistų į nesuskaičiuojamą daugybę sielų ir jos su atnaujintu uolumu ieškotų Jo malonės. Jis pasirenka tą vieną ne kaip atskirą išimtį, ne todėl, kad jį laikytų geresniu, bet kaip nusižeminusį centrą, aplink kurį bus suburtas didelis ratas, kaip liepsnojančią židinį, aplink kurį gali susirinkti daug žmonių sušilti ir surasti bičiulių.

Galėtume tai pavadinti įsikūnijimo principu: Dievas gelbsti mus ne vienpusiškai, ne bendrai, Jis nekalba tuščiai, kas ant liežuvio užėjo. Jis ateina pas mus kaip žmogus, kaip šitas žmogus, su savitu balsu, išraiškinga kalba, aiškiu mokymu ir įsakymais, į kuriuos mes privalome atsiliiepti visomis galiomis, kurias Jis mums įdiegė, kad pajėgtume atsiliiepti. Jis ateina, siūlydamas savo draugystę, ir kviečia mus atsimokėti tuo pačiu. Nepaisydamas mūsų mažumo, silpnumo ir nevertumo, Jis ieško mūsų kaip saviškių ir apdovanoja mus brangiais ir didžiais pažadais, kad būsime apsaugoti nuo sugedimo, kuris yra pasaulyje, ir tapsime Jo dieviškosios prigimties dalininkais (plg. 2 Pt 1, 4).

2007 metais mūsų Viešpats ir Dievo Motina pradėjo kalbėti į širdį kunigui, kuriam labai reikėjo jų įsikišimo - kažką panašaus galima pasakyti apie mus visus, apie mūsų dvasinį skurdą. Kunigas buvo paragintas užrašyti, ką išgirdo, pirmiausia dėl savęs, o paskui ir dėl kitų, kad šie žodžiai juos

paliestų ir jie galėtų rasti sau šviesos ir stiprybės.² Jis man taip paaiškino šiuose puslapiuose perteikto rankraščio atsiradimą:

Štai tekstas, per keletą metų perrašytas iš užrašų, kuriuos pradėjau vesti nuo 2007 metų. Žodynas ir stilius – mano, bet turinys to, ką rašiau, atėjo per maldą be jokių mano pastangų ar išankstinių apmąstymų. Ateidavo vidinė paskata rašyti, ir aš rašydavau, kol įkvėpimas baigdavosi. Užrašius atsirasdavo ramaus susivienijimo malonė su mūsų Viešpačiu ar Dievo Motina. Kelis kartus tai buvo „žodžiai“ iš šventųjų ar iš šventų žmonių.

Nors kartkartėmis suabejodavau to, kas vyksta, tikrumu, bet mano dvasinis palydėtojas nustatė, kad didžioji čia aprėpiamo laikotarpio įvykių dalis yra *gratia gratis data* („dovanai duota malonė“). Galiu tik pasakyti, kad žodžiai ateidavo taikingai, sparčiai ir be jokių pastangų. Tuo nenoriu pasakyti, kad žodžiai kilo ne iš mano vidaus, bet iš to, ką jaučiau kaip objektyvią, itin artimą mūsų Viešpaties esatį, tiesiogiai susietą su Jo realiu buvimu Švenčiausiąjame Sakramente. Šie pokalbiai su mūsų Viešpačiu užsimegzdavo Jo eucharistiniame artume ir vis labiau mane traukė į Jo Veido šviesą ir į Jo širdies ugnį.

Gali stebinti kai kurių sakinių ilgis. Tai neatspindi mūsų Viešpaties kalbos struktūros, nes Jis nebendrauja literatūrine forma. Žodžiai ateina sparčiai, ateina kaip tikrovės, vienas po kito įsispaudžia į atmintį. Nežinau, kaip kitaip dar galėčiau tai paaiškinti.

Mano paties pamaldumas yra iš esmės liturginis. Vis dėlto nuo tada, kai man buvo diagnozuota rimta liga, pajutau stiprią trauką į Švenčiausiojo Sakramento garbinimą, atsisteisiant už kunigus, ir ypatingą potraukį prie mūsų Viešpaties Veido, esančio po sakramentinių pavidalų priedanga, slėpinio. Tai jau yra ir mūsų Tradicijoje, ypač šv. Tomo Akviniečio *Adoro te*.

Tekstai davė vaisių ir mano, ir kitų žmonių gyvenime, ypač kunigų, su kuriais buvau paragintas dalytis šiais tekstais, patariant mano dvasios palydėtojui. Nepaisant mano santūrumo ir troškimo likti bevardžiu šio dienoraščio atžvilgiu, man pats Viešpats ne kartą pasakė, kad Jo žodžiai skirti palaiminti, pamokyti ir paguosti daugelį šiandienos krikščionių, o pirmiausia Jo mylimus kunigus.

Dėkinga ir lūkestinga širdimi mielai atiduodu šį dienoraštį į rankas visų tų skaitytojų, kuriuos mūsų Viešpats ir Dievo Motina jau parinko, meldžiu, kad jis neštų gausių vaisių, ir teikiu savo kunigišką palaiminimą.

Atsižvelgiant į tai, kad šios knygos turinys visiškai dera su Šventojo Rašto mokymu, katalikų tradicija ir žinomais mistikų darbais, ši kartą itin tinka išleisti nesutrumpintą *In Sinu Jesu*, remiantis dažnu mūsų Viešpaties primygtiniu priminimu, kad šie žodžiai turi pasiekti daugybę sielų.

Iš patvirtintų privačių apreiškimų istorijos žinome, kad mūsų Viešpats ir Dievo Motina ypatingais būdais įsikiša į istoriją ištikus bažnytinei krizei, supasaulėjimo, drungnumo, neištikimybės, intelektualinės sumaišties ar dvasinės kančios laikais. Jie mums primena tiesas, kurios buvo nustelbtos, paneigtos, kurių nebepaisoma; jie moko mus požiūrių, dorybių ir praktikų, kurios yra pamirštos, paniekintos, nesuprastos ar menkai skleidžiamos. Jie yra švelnūs mokytojai ir tvirti vadovai, jų teiginiai neklystami, ir jie nedalija dviprasmiškų patarimų. Į mūsų situaciją, į mūsų - Dievo piligrimų - klajones, akligatvius, kuriuose atsiduria mūsų visuomenė ir kultūra, Viešpats Jėzus ir Jo palaimintoji Motina atneša savo dangiškąjį dėmesingumą, apvalantį savo žvilgsnių skvarbumą, neišsemiamą savo išminties gelmę ir gailestingosios meilės aistrą. Trokšdami nepalikti mūsų našlaičiais tokiame amžiuje, jie siunčia mums žinią, kuri, nieko nepridedama ir neatimdama nuo visuotinai priimto viešo apreiškimo turinio, senas tiesas ir šventumo kelią nušviečia nauja šviesa, suteikia jiems naujo blizgesio.

In Sinu Jesu puslapiai švyti ryškia šviesa ir širdį šildančia aistra, jie aprėpia daugybę esminių dvasinio gyvenimo aspektų: kaip mylėti Dievą ir būti Jo mylimam; visą maldos praktikų įvairovę; unikalią adoracijos galią; kupiną pasitikėjimo atsidavimą Dievo apvaizdai; pagarbą tylai; liturginės maldos ir sakramentų orumą; šventosios Mišių aukos slėpinį; kunigo tapatybę ir jo apaštališkąjį vaisingumą; palaimintosios Mergelės Marijos ir šventųjų vaidmenį mūsų gyvenime; nuodėmę, sužeistumą, gailestingumą, išgydymą ir nuskaistinimą; dangaus ilgesį, seniai trokštamą Katalikų Bažnyčios atsinaujinimą žemėje. Tiek daug guodžiančių ir viliojančių tiesų, kurių taip reikia mūsų amžiui, yra atnešta, jos laukia mūsų širdžių atliepo, kviečia atsiversti ir pradėti naują gyvenseną.

Ši knyga pakeitė mano gyvenimą - kaip ir daugelio kitų, ją perskaičiusių. Anot jos žodžių, mes geriau pažinome mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Jo palaimintąją Motiną ir Jo „amžiną ir visuotinę Karalystę: tiesos ir gyvybės Karalystę, šventumo ir malonės Karalystę, teisingumo, meilės ir taikos Karalystę“ (Kristaus, Visatos Valdovo, išskilmės dėkojimo giesmė). Tegu *In Sinu Jesu* knyga atneš tokius palaiminimus visiems jos skaitytojams.

Angliško leidinio leidėjų pastabos

Kelios rankraščio originale esančios pastabos žymimos kaip *Autoriaius*; kitos pastabos redakcinės. Rankraštyje daug citatų iš Šventojo Rašto ir aliuzijų į jį; jos nurodytos ten, kur manyta, kad bus naudingos skaitytojui, ypač kaip medžiaga *lectio divina* maldai. Tačiau kitų labiau pažįstamų Rašto nuorodų, dalinių aliuzijų ir parafrazių yra tiek daug, kad neįmanoma jų visų nurodyti neapsunkinant teksto.

Šiuose puslapiuose paminėta daug mažiau žinomų Dievo draugų, pavyzdžiui, motina Ivona-Jėzaus Mylimoji. Pirmą kartą paminint jų vardus, išnašose pateikiama trumpa šių asmenų biografija.

Kursyvu parašytas paragrafas rodo, kad tai - kunigo žodžiai, paprastas statusis šriftas - kito kalbėtojo žodžius. Tekstas yra toks, kaip parašyta, bet kai kurių asmenų vardai ir vietovardžiai yra žymimi „N“ arba „-----“. Paragrafai, smulkmeniškai susiję su koku nors vienu asmeniu ar konkrečiomis aplinkybėmis, kartais buvo praleisti, įvertinus, kad jie pernelyg neaiškūs ar nepakankamai svarbūs skaitytojams.

I priedas į vieną vietą surenka visas po dienoraštį pabirusias maldas ir aiškina, kaip melstis Atsilyginimo, arba „Brangiausiojo Kraujo paaukojimo už kunigus“, vainikėlių. II priede į vieną vietą sudėtos ištraukos iš visos knygos apie mūsų Viešpaties tikslą, kurį Jis turėjo duodamas šiuos žodžius.

*Erat ergo recumbens unus ex discipulis ejus
in sinu Jesu, quem diligebat Jesus.*

„Vienas mokinys, kurį Jėzus mylėjo,
buvo prisiglaudęs prie Jėzaus krūtinės.“

Evangelija pagal Joną, 13, 23

2007 m. spalio 3 d., trečiadienis
Palaimintasis Kolumba Marmionas OSB³

*Užgaulės drasko man širdį, neviltis nukamavo,
laukiu užuojautos, deja, nesulaukiu,
ieškau paguodos, deja, nerandu, kas paguostų.⁴*

Ps 68 (69), 21

Mūsų Viešpats įsteigdamas Eucharistiją iš anksto numatė, kad bus įžeidinėjamas ir turės kentėti, kentės Jo meilė - sužeista ir atstumiamą. Jis tebelaukia bent trupučio užuojautos iš savo kunigų pusės. Šiandien Jis dar labiau nei anksčiau ieško kunigų, kurie Jį paguostų, garbintų ir Jam atsilygintų.

Prieš išvykdamas į vienuolyną atsiverčiau Domo Vandeuro⁵ knygą, kurią man atsiuntė sesuo N., ir perskaičiau: „Padaryk mane savuoju kunigu, koks buvo šventasis Jonas, Tavo mylimasis mokinyš, stovėdamas Tavo Kryžiaus, Gyvybės Medžio, papėdėje.“

Ši frazė puikiai apibūdina pašaukimą, kurį gavau prieš trisdešimt metų, pašaukimą, į kurį nežinojau, kaip atsiliiepti, ar bent jaučiausi nesugebąs pilnai atsiliiepti. Manyje buvo per daug kliūčių, per daug pūliuojančių žaizdų, vis dar laukiančių išgydymo, kuris turėjo ateiti per Marijos rankas ir per brangiausiąjį Jėzaus Kraują.

Noriu kunigų, kurie adoruočiau Mane už neadoruojančius, kunigų, kurie atsilygintų už nenorinčius atsilyginti nei už save, nei už kitus. Noriu kunigų garbintojų ir atsilygintojų.

Tą vakarą, prieš einant miegoti, man atrodė, kad supratau, jog Viešpats trokšta, kad šie kunigai adoruodami užsidėtų stulą - solidarumo su visais Bažnyčios kunigais ženklą. Tada paklausiau Viešpatį: „Ar Tu norėtum, kad tą pradėčiau daryti jau rytą?“ Jis atsakė:

Ne, ne iškart, bet netrukus taip bus.

2007 m. spalio 4 d., ketvirtadienis Šventasis Pranciškus Asyžietis

Jau kurį laiką mūsų Viešpats skatina mane trokšti adoracijos ketvirtadienį dėkojant už Švenčiausiąją Eucharistiją ir kunigystės slėpinį.

Po Mišių atlikau išpažintį vienuolyno kapelionui. Jis patvirtino kai kuriuos dalykus, susijusius su pasipriešinimais malonei, kuriuos aš išpažinau. Jis nukreipė mane link šventųjų; mane visą gyvenimą nepaprastai traukė draugystė su šventaisiais.

Dėkodamas po išpažinties paklausiau Viešpaties, ar šis pašaukimas į kunigišką garbinimą ir atsilyginimą yra man vienam, ar aš turėčiau įgyvendinti jį su kitais, ir, atrodo, išgirdau Jį sakant:

Ne, Aš duosiu tau brolių ir sūnų.

Privalau pridurti, kad Domo Vandeuro knyga, kuri buvo atsiųsta be jokio mano prašymo ir pasiekė mane būtent tuo metu, kai ruošiausi pradėti rekolekcijas, puikiai apibūdina eucharistinį - kunigiškąjį - pašaukimą, kurį, tikiu, girdįs ateinantį iš mūsų Viešpaties, Kunigo, Aukos ir Altoriaus. Nežinau, nei kur, nei kada, nei kaip šis pašaukimas bus įkūnytas. Žinau tik, kad tai labai skubu ir laikas spaudžia. Atrodo, jog matau mažą vienuolinį branduolį su priėjo prisijungusiais kunigais - garbintojais ir atsilyginto jais - ir kad jie bus skaitlingi.

Jau kuris laikas žinau, kad turiu kažką padaryti dėl kunigų pašventinimo ir dvasinio išgydymo. Tai būtų dvasinio svetingumo darbas kunigams tokioje vietoje, kuri švytėtų nuo eucharistinės adoracijos ir kur šventosios liturgijos, apimančios ir Valandų liturgiją, grožis būtų lyg gydantis balzamas ten priimamų kunigų žaizdoms. Nežinau, ar tai bus daroma bendradarbiaujant su seserų vienuolių bendruomene. Nedrįstu šio užmojo stumti per toli, bet negaliu ir visai išmesti iš galvos.

Vieta turės būti graži ir miela, visa švytinti nuo išstatyto Švenčiausiojo Sakramento. Berods, supratau, kad ten bus kunigų, kurie garbins ir atsilygins už kitus kunigus, o tarp jų bus ir atgailaujančių bei besigydančių kunigų. Ten bus išlieta gausių charizmų ir malonių. Mergelė Marija, manoji Nuolatinės Pagalbos Motina, visų malonių Tarpininkė, rūpinsis smulkmenomis, kaip ir gyvendama su šventuoju Jonu jo namuose.

Būti prieš eucharistinio Jėzaus Veidą dėl Jo kunigų, aukoti juos Jo atvirai Širdžiai.

**2007 m. spalio 5 d.,
Pirmasis mėnesio penktadienis
Šventoji Faustina ir palaimintasis Bartolas Longas**

O Mergele Marija, manoji Nuolatinės Pagalbos Motina, mano rankos yra tavo rankose, mano širdis - tavo širdyje, ir taip yra amžiams.

Laikyk mane tiesoje. Pašventink mane tiesa.⁶

Arti Jo gausus yra atpirkimas.

„Et copiosa apud Eum redemptio“

Ps 129 (130), 7

Dvasinis kunigų, esančių piktojo vergovėje, atpirkimas, dvasinis kunigų, gyvenančių tamsybėje, apšvietimas, dvasinis sužeistų kunigų išgydymas - ir visa tai per Švenčiausiojo Sakramento garbinimą, kunigų pristatymą prieš eucharistinio Jėzaus Veidą, jų paaukojimą atvirai Jo Širdžiai Eucharistijoje.

Galbūt pirmą kartą gyvenime pajutau, jog visas esu tiesoje. Šiai misijai, šiam pašaukimui į garbinimą ir į atsilyginimą mane ruošė visas mano gyvenimas. Visas blogis, kurį patyriau ir iškentėjau, kurį primečiau kitiems, bus atpirktas; ir tai darysiu ne aš, bet Jis, kuris visada darbuojasi Eucharistijoje, kad atpirktų nusidėjėlius ir tuos, kurie buvo sužeisti nuodėmės.

ET COPIOSA APUD EUM REDEMPTIO

„Apud“ - reiškia arti prie Jo Eucharistijoje.

Laikydamasis klasikinės benediktiniškos gyvensenos, kurią šildo degantis gailestingosios meilės židiny - ištatytas Švenčiausiasis Sakramentas.

Turiu pasinaudoti šia ištrauka Europoje, kalbėdamasis su tais, kurie turi man galios. Viskas jau parengta tėviškoje Dievo širdyje, kuri plaka Tėvo krūtinėje, sužeistoje Sūnaus širdyje ir Šventosios Dvasios išmintyje, kurią puoselėjo Marija. Išlaikyk mane tiesoje; pašventink mane tiesa.

Ligos diagnozė buvo šio pašaukimo ženklas. Nuo to momento mūsų Viešpats ėmė apvertinėti mano širdį, atsižvelgdamas į šį savo gailestingo gerumo užmojį. Tai Marija gavo man šią malonę; ji norėjo, kad tapčiau jai antru šventuoju Jonu, gyvendamas jos artume ir garbindamas Švenčiausiąją Eucharistiją. Būtent šventasis Jonas kartu su Mergele Marija garbinimu atsilygino už kitus apaštalus. Jonas ir Marija, o jų viduryje - atverta Širdis ir gailestingas Kristaus Veidas, Jėzaus Ostija.

Eucharistijoje Kristus, nors būdamas šlovingas, amžinai lieka Kunigas ir Auka. Jis nesiliauja savęs atnašauti Tėvui. Marija ir Jonas yra nešami paskui

Ji šioje aukoje, ir aš turiu jais sekti, su savimi nešdamasis daugybę kunigų - garbintojų ir atsilygintojų.

Išlaikyk mane tiesoje; pašventink mane tiesa.

68 (69) psalmė mano buvo parodyta kaip mano gyvenimo - praeities, dabarties ir ateities - peržvalga.

Mergelė Marija rūpinasi mažiausiomis smulkmenomis. Niekas nelieta jos nepastebėta. Ji yra motina.

2007 m. spalio 6 d., šeštadienis **Šventasis Brunonas**

Praėjusį vakarą paprašiau mūsų Viešpaties galiausiai „sujoninti“ mano sielą.

2007 m. spalio 8 d., pirmadienis

Prieš Jo veidą.

Veik drąsiai, ryžtingai, pasitikėdamas. Veik kaip žmogus, Dievo žmogus, suformuotas pagal Kristų, pateptas Šventąja Dvasia. Veik taip pat kaip tėvas, vargšų tėvas, mažutėlių tėvas, nusidėjėlių tėvas ir tėvas kunigams, kuriuos tau atsiųsiu.

Veik kaip sielų gydytojas. Parodysiu tau, kaip sutvarstyti širdies žaizdas, net pačias gležniausias, kaip pasirūpinti tais, kuriuos tau atsiųsiu, kad galėtum juos gydyti Mano vardu mylėdamas juos Mano širdimi.⁹

Aš kalbėsiu tau, kalbėsiu tavo širdžiai, kad girdėtum Mano balsą savo širdies džiaugsmui. Tu girdėsi Mano balsą, ypač tada, kai ateisi prieš Mano Veidą, kai garbinsi Mano Eucharistinį Veidą ir artinsiesi prie Mano atvertos Širdies. Aš kalbėsiu tavo širdžiai taip, kaip kalbėjau širdžiai savo mylimojo mokinio Jono, Mano Širdies bičiulio, Mano atvertos Širdies kunigo.

Gera padarei, kad parašei arkivyskupui. Aš paliesiu jo širdį. Jis padės, ir tau nereikės nieko baimintis. Jis bus tavo draugas, tavo tėvas. Leidau tau susitikti tėvą kapelioną, kad pamatytum kunigą pagal Mano Širdį, nuolankų ir švelnų, paženklintą Mano gailestingą gerumo.

Kalbu tau dabar, nes tau reikia girdėti Mano balsą. Tau reikia pajusti, kad Aš esu arti. Tai Mano Širdis kalba tau. Mano Širdis kalba tavo širdžiai, kad galėtum gyventi Mano žodžiais, kurie yra dvasia ir gyvenimas.¹⁰

Motina Ivona-Jėzaus Mylimoji¹¹ tau labai artima. Būtent ji išgavo tau didžiųjų malonių iš Mano Širdies. Tai ji pasiekė, kad tu grįžtum į Prancūziją. Ji niekada tavęs neapleis. Tu esi jos numylėtas sūnus.

Domas Marmionas irgi tave užtaria, taip pat daugybė šventųjų, kuriuos tu pažįsti ir myli.

Šventasis Petras Julijonas Eimaras¹² pripažįsta tave vienu iš savųjų. Jis perduos tau dalį savo dvasios. Tu ją gyvensi ir skatinsi ją gyventi kitus.

Domas Vandeuras bus tau užtarėjas ir atrama. Tu ištrauksi jo raštus iš nežinios didesniai daugybės sielų džiaugsmui.

Kalbu dabar, nes tau teikia girdėti Mano balsą ir jausti, kad esu arti, labai arti tavęs.¹³ Aš esu tavo širdies bičiulis, geriausias tavo draugas; Aš vadinu tave savo draugu, Mano Širdies bičiuliu, koks buvo Jonas.

Nuo šiandien patikiu tau ypatingą malonę užtarti sielas, kurias tau atsiųsiu. Tu užtarsi ir visus tuos, kuriuos leisiu tau pamatyti, kai melsiesi. Melskis, melskis su pasitikėjimu ir drąsa, ir Aš kiekvieną kartą tau atsakysiu.

2007 m. spalio 10 d., trečiadienis

O mano Jėzau, stoju dvasioje prieš Tavo eucharistinį Veidą, kad Tave pagarbinčiau, kad Tau atsilyginčiau, kad pasakyčiau Tau viską, ką Tavo meilės Dvasia sužadins mano širdyje. Ateinu žvelgti į Tave. Ateinu klausytis Tavęs. Ateinu priimti iš Tavęs viską, ką Tavo atverta Širdis šiandien trokšta man pasakyti ir duoti. Dėkoju Tau, kad tapai man toks artimas. Šloviniu Tavo gailestingumą. Išpažįstu atperkamąją Tavo brangiausiojo Kraujo galią. Amen.

O mieliausioji Mergele Marija, esu tavo vaikas. Laikyk mano rankas savo delnuose, o mano širdį - savo Širdyje per visą dieną ir net per naktį. Aš noriu taip gyventi ir taip mirti. Amen.

Tas, kuris trokšta ieškoti Mano eucharistinio Veido, kuris trokšta prisiglausti prie Mano atvertos Širdies, niekada nenutolsta nuo tabernakulio. Aš sugrąžinu jo dvasią ten, kur esu. Sveikinu jo troškimą gyventi Mano akivaizdoje. Suteikiu savo esaties malonę slapčiausioje jo sielos dalyje. Ten jis Mane ras, ten galės Mane garbinti.

Vakar Viešpats man pasakė, kad Jis išlaisvins paslėptąsias mano kunigystės galias dėl sielų gerovės ir savo Vardo šlovės. Jis liepė man laiminti, daug laiminti, nebijoti teikti žmonėms palaiminimą ir net pasisiūlyti juos palaiminti. Per kunigišką palaiminimą gailestingo gerumo lobiai iš Jo Širdies yra išliejami į sielas ir aplinką tų žmonių, kuriuos laimina kunigo ranka.

Kunigo palaiminimas leidžia gėriui triumfuoti prieš blogį, meilei - prieš neapykantą, gailestingumui - prieš teisimą. Man taip pat malonus ir

palaiminimas Mano šventųjų relikvijomis. Aš esu pašlovintas per savo šventuosius ir per juos dalinu savo Širdies turtus sielų pasaulyje.

O Jėzau, aš noriu savo dvasia prieiti prie tabernakulio, kur Tu esi labiausiai apleistas ir labiausiai užmirštas pasaulyje. Noriu eiti ten, kur niekas negarbina Tavęs, kur nė vienas nenusilenkia prieš Tave, kur tik Tavo angelai garbina Tave ir palaiko Tau draugiją. Tačiau Tu trokšti žmogaus širdies, o pirmiausia - kunigo širdies. Duodu Tau savąją, kaip garbinimo ir atsilyginimo atnašą.

Noriu, kad kalbėtum tikintiesiems apie šventąsias Mišias kaip apie tikrą auką. Jie tai pamiršo. Niekas nesumoja jiems pasakyti, kad Eucharistijos veiksmas atnaujiną Mano pasiaukojimą ant Kryžiaus ir kad Aš esu ant altoriaus lyg ant Kryžiaus ir kaip Kunigas, ir kaip Auka. Prieš jų akis skleidžiasi Mano meilės aukos pilnatvė. Tu privalai jiems tą pasakyti.

Noriu, kad būtum antras Jonas Mano Širdžiai. Pripildysiu tavo dvasią savo meilės žodžių, kad galėtum perduoti tiems, kuriems labiausiai reikia juos išgirsti.

Niekada nenorėjau palikti tavęs žemėje vieno; štai kodėl tu visą laiką buvai apsuptas Mano šventųjų. Norėjau ir tebenoriu, kad rastum jų tikrą draugystę, absoliučiai tyrą draugystę, kuri nenuvilia. Per šventuosius ir dėl jų nepaliaujamo užtarimo tu galiausiai ateisi pas mane šlovėje. Nenustok šauktis Mano šventųjų ir mokyk lutus ieškoti jų pagalbos, kurios prireikia šio žemiško gyvenimo išbandymuose. Visi šventieji danguje bus patenkinti, kad galėjo padėti tau prasiskinti kelią pas Mane į šlovę.

2007 m. spalio 11 d., ketvirtadienis

Švenčiausiojo Sakramento diena

*Šlovink Viešpatį, mano siela,
ir visa mano esybė tešlovina jo šventąjį vardą!*

Ps 102(103), 1

Viešpatie Jėzau, stoju Tavo eucharistinio Veido akivaizdoje, dvasia skrendu prie to tabernakulio pasaulyje, kur Tu esi labiausiai apleistas, labiausiai nepaisomas ir labiausiai užmirštas. Nuo tada, kai manęs paprašė, aukoju Tau savo širdį, kunigo širdį, kad ji palaikytų draugiją Švenčiausiajai kunigiškai ir eucharistinei Tavo Širdžiai. Garbinu Tave atsilyginimo dvasia už visus Bažnyčios kunigus, bet ypač už tuos, kurie niekada ar beveik niekada nestabtelėję Tavo akivaizdoje, kad nusimestų savo naštas ir gautų iš Tavęs naujos stiprybės, naujos šviesos,

naujų sugebėjimų mylėti, atleisti ir laiminti. Nenoriu šiandien palikti šito tabernakulio. Kiekvieną akimirką noriu likti paniręs į garbinimą, kurio Tu lauki iš savo kunigų.

Vienijuosi su Švenčiausiąja Mergele Marija, visų malonių Tarpininke ir pirmąją Tavo eucharistinio Veido garbintoja. Iš mano širdies kylančios maldos per skaisčiausiąją jos Širdį tepasiekia atvertą Tavo Širdį, pasislėpusią didžios Tavo meilės Sakramente ir taip dažnai paliktą vieną. Amen.

Šventovės sargai, t. y. kunigai, privalo būti garbintojai dvasia ir tiesa. Kiekvieną akimirką jie turi gyventi - bent savo troškimu ir potraukiu, kurį jiems įdiegsiu, - Mano eucharistinio Veido akivaizdoje ir labai arti prie Mano Širdies. Šito aš prašau iš visų savo kunigų, bet ne visi tą darys, todėl prašau to iš tavęs. O tu gyvenk kiekvieną akimirką prieš Mano eucharistinį Veidą. Nepalik Mano Širdies, kuri plaka meile, kuri nori lieti gailestingumo sroves ant besiglaudžiančiųjų prie Mano tikrosios esaties.

Dabar taip kalbu, nes tau reikia girdėti Mano balsą. Per ilgai buvai toli nuo Manęs, nesugebėdamas palaikyti Man draugijos, nesugebėdamas išgirsti visko, ką norėjau tau pasakyti. Bet dabar atėjo ta akimirka. Dabar kalbu tau ir nuo šiol kalbėsiu, kad daugelis galėtų būti Man sugrąžinti, Manyje rastų išgyjimą ir ramybę.

Kai kartojau Jam: „Jesu, Iesu, Iesu, esto mihi Iesus“⁴, Jis man atsakė:

Man nėra nieko malonesnio už šią maldą, kalbamą su pasitikėjimu ir iš širdies gelmių.

Nukryžiuotas Jėzus: čia - visas Mano kenčiančios meilės Veido slėpinys; Mano galvos, palenktos ištarti „taip“ Tėvui, slėpinys; Mano pervertos ir atvertos Širdies, iš kurios Krauju ir Vandeniu išsilieja Dvasios dovana, slėpinys. Nukryžiuoto Jėzaus slėpinys. Kontempliuok tai ir būsi kelyje, kurį Aš atveriu prieš tave.

Tu rasi Mano kenčiantį Veidą Eucharistijoje. Mano galva nulinko, kad pasakytų „taip“ Tėvui: tu ir tai rasi Eucharistijoje. Ir Mano perdurta ir atverta Širdis, iš kurios teka Šventosios Dvasios dovana dėl viso pasaulio išganymo ir Bažnyčios džiaugsmo, taip pat yra Eucharistijoje, kad ten ją rastum.

O tu nebijok. Aš atveriu prieš tave taką, kuris veda į visko pertekusį gyvenimą, ir niekas nepajėgs šio gyvenimo nurungti. Tai bus Mano buvimo tarp jūsų ženklas, nes Aš, Jėzus, esu jūsų Emanuelis.

Kalbant Džiaugsmo slėpinius:

Aš gavau savo žmogiškąjį veidą iš savo Motinos. Kai kontempliuoji Mano Veidą, tu kontempliuoji jos grožį. Aš gavau savo sukurtąjį grožį iš Motinos. Mano nesukurtasis grožis – Tėvo šlovės spindesys Mano žmogystėje.

Vakaras

Šiandien, turbūt kalbant Rožinio Garbės slėpinius, Viešpats prakalbo man apie kunigiškas Sekmines, apie malonę, gautą Mergelės Marijos užtarimu visiems Bažnyčios kunigams. Visiems [kunigams] bus suteikta nauja Šventosios Dvasios išliejimo malonė, kad apvalytų kunigystę nuo nešvarumų, kurie ją iškraipė, ir sugrąžintų kunigybei tokią šventumo giedrą, kokios Bažnyčia neturi nuo apaštalų laikų.

Šios kunigiškos Sekminės jau rengiamos tyloje ir Švenčiausiojo Sakramento adoracijoje. Kunigai, kurie myli Mariją ir ištikimai meldžiasi Rožinį, bus pirmieji, kurie gaus naudos iš šių Sekminių. Jų kunigystė bus nuostabiai atnaujinta, jiems bus apšiai suteikta charizmų, kad nugalėtų blogį ir išgydytų piktojo valdomus žmones.

Man buvo duota suprasti, kad per Mariją išprašant šių kunigiškųjų Sekminių malonę savo vaidmenį suvaidino ir šv. popiežiaus Jono Pauliaus II užtarimas.

Kai kurie kunigai atsisakys šios kunigiškųjų Sekminių malonės iš puikybės, pasitikėjimo stokos ar netikėjimo realiu Kristaus buvimu Švenčiausiąjame Sakramente. Šios kunigiškos Sekminės prasidės nuo tabernakulio, nuo pasaulio tabernakulių lyg nuo degančio gailestingosios meilės židinio. Kunigai, kurie ištikimai palaikė bičiulystę su Jėzumi Ostijoje, džiūgaus. Kunigiškos Sekminės pirmiausia padarys poveikį kunigams, kurie yra tikri Marijos sūnūs, gyveną, kaip šventasis Jonas, jos artume, labai arti prie jos Nekaltosios Širdies.

2007 m. spalio 12 d., penktadienis

O mano mylimasis Jėzau, kiekvieną kartą, kai neturiu galimybės melstis priešais tabernakulį, Tavo tikros esaties artumoje, man norisi dvasia persikelti prie to tabernakulio pasaulyje, kur Tu esi labiausiai apleistas, labiausiai užmirštas ir labiausiai nepaisomas. Noriu paguosti Tave ten aukodamas Tau visos Bažnyčios gyrių ir išsakydamas visa, ką Šventoji Dvasia sužadins mano širdyje. Noriu - atsižvelgdamas į troškimą, kurį Tu leidai man pažinti, - adoruoti ir atsilyginti už kunigus, kurie negarbina Tavęs ir nenori atsilyginti nei už save, nei už sielas, kurios pasitiki jų kunigiška malda.

Pradėdamas šventąjį Rožinį, paklausiau Švenčiausiosios Mergelės, už ką turėčiau melstis pirmame Džiaugsmo slėpinyje. Tai buvo N. Mergelė leido

man suprasti, kad turiu melstis už jį, nes kunigo malda turi būti juntama net skastyklos gelmėse, kur jos laukia sielos - laukia kantriai ir kančioje.

Noriu, kad jis būtų arti Manęs, Mano šviesoje. Noriu, kad jis matytų Mano Veido didybę ir džiūgautų kartu su savo Motina ir visais šventaisiais. Aukodamas už jį Švenčiausiąją Auką tu padėsi jam išeiti iš skastyklos į šviesą, kurios jis laukia, kurios jis trokšta. Neatidėliok. Aš noriu jį išvaduoti.

2007 m. spalio 13 d. vigilija, Didžiojo Fatimos stebuklo metinės

Švenčiausioji Mergelė manęs visada prašo melstis Rožinį; ši malda visus jos vaikus susieja su jos nekaltąja motiniška Širdimi. Švenčiausioji Mergelė prašo visus savo sūnus kunigus vėl pasiimti rožinį ir dažnai jį melstis; dėmesingai, su meile. Per nuolankią Rožinio maldą kunigai bus išvaduoti nuo juos varginančių pagundų. Rožiniu jie sugriaus piktojo intrigas, kuriomis jis siekia skaldyti, naikinti ir pražudyti Dievo išsirinktuosius.

Deramu metu prieš jus atsivers takas, ir jūs labai džiaugsitės juo eidami. Viskas paaiškės, nes Mano gailestingosios meilės įžvalga ir Mano Švenčiausiosios Motinos įsikišimas iš anksto jus tam parengs. Tą dieną jums nereikės nieko bijoti. Šiomis dienomis gyvenkite atkaklia, nuolatine malda. Glauskitės prie Mano Švenčiausiosios Širdies. Gerkite iš gaivinančių Mano meilės srovių. Leiskite, kad tam jus parengčiau slapta, bet veiksmingai jūmyse veikdamas. Jūsų laukia didžiulės malonės, bet norėdami jas gauti jūs turite būti mažutėliai, kaip vaikai, turintys beribį pasitikėjimą savo tėtuko meile. Kai stengiatės viską apgalvoti iki galo, iš anksto viską žinoti, viską kontroliuoti žmogiškomis priemonėmis, jūs neleidžiate Man veikti kaip meilės Dievui. Neprašau iš jūsų nei sugebėjimų, nei didelių pasiruošimų; prašau tik pasitikėjimo, jūsų pasitikėjimo Manimi, Mano atvertos Širdies meile kiekvienam iš jūsų.

Gera darai kalbėdamas mažąją invokaciją „O Jėzau, Meilės Karaliau“, kurią įkvėpiau kalbėti savo tarnaitę Ivoną-Jėzaus Mylimąją panašiomis aplinkybėmis.¹⁵ Kai niekas neaišku, kai nieko neįmanoma nuspėti, metas pasitikėjimo aktams. Kartosi juos taip dažnai, kiek reikės, ir rasi ramybę bei džiaugsmą Šventojoje Dvasioje.

Tėvas¹⁶ pasirinks kelią, kurio jam norėjau. Viskas tarnavo kaip pasiruošimas šiam darbui, net jo paties nuodėmės. Bet Aš, Aš išgausiu iš to didžiąją dvasinę naudą savo kunigų sieloms ir Mano atvertos Širdies šlovei.

Jie ateis, jie ateis pas mane, ir Aš, Aš juos perkelsiu pagal savo paveikslą, jie taps kunigais garbintojais, kurių troško Mano Tėvas.

Mano planas yra vienas, bet kiekvienas žmogus turės savo dalį jį vykdant. Dėl to jūs visi turite būti nuolankūs, mažutėliai ir įsikibę Mano žodžio. Aš jūsų nenuvilsiu, nepaliksiu jūsų be šviesos. Prieš savo akis jūs visada turėsite Mano atvertos Širdies žaizdą, visokios malonės ir didžio gailestingumo šaltinį.

Kai Aš kalbu, tau nereikia galvoti; tu turi tik rašyti, ir viskas pasidarys aiškiau ir daug lengviau. Aš laikysiu tave tiesoje, ir šioje tiesoje tu rasi džiaugsmą.

2007 m. spalio 13 d., šeštadienis, 90-osios didžiojo Fatimos stebuklo metinės

O mano mylimasis Jėzau, kenčiu, kad negaliu gyventi arti Tavo tabernakulio. Jaučiuosi atskirtas nuo Tavo realaus buvimo, tačiau vis tiek džiūgauju, nes tai man aiškiai parodo, kaip stipriai mane prijunkinai prie garbintino Tavo Kūno ir Kraujo slėpinio. Tu nori, kad aš būčiau kunigas garbintojas ir atsilygintojas Tavo eucharistinei Širdžiai, Tavo Veido, šviečiančio mums per Ostiją, garbintojas. Te viskas bus daroma pagal visus Tavo Širdies troškimus. Amen.

2007 m. spalio 28 d., sekmadienis

Šį rytą, prieš Rytmetinę, man pirmąsyk prakalbo Tėvas:

Tikėjimas Mano tėvystė bus išgydymo kelias daugeliui, kuriems, kaip tau, jų tėvo žvilgsnis neleido augti laisve ir džiaugsmu. Noriu išvartyti baimę iš tavo gyvenimo. Noriu, kad jaustumėisi mylimas ir apsuptas Mano, kaip TĖVO, esaties, esaties, kuri tave remia, kuri nesulaiko tavęs nuo tapimo tokiu žmogumi, koks visada norėjau, kad būtum; esaties, kuri savo ruožtu leis tau tapti tėvu, tėvu pagal Mano paveikslą, tėvu, koks buvo Mano Jėzus savo mokiniams. Jie atrado Mano tėviškumą Jo veido išraiškoje.¹⁷ Jie jautė šį tėviškumą artėdami prie Jo Širdies, jie matė jį gailestingumo ir galios ženkluose, kuriuos Jis darė Mano Vardu.¹⁸

Taip turi būti ir su tavimi. Būk Mano tėviškumo paveikslas. Būk Mano tėviškos meilės, kurią įdiegsiu tavo širdyje, įrankis išgydyti daugeliui tų, kurie nepažino, kas yra tėvo meilė. Kunigo tėvystė - malonė, kurią Aš dabar atnaujinsiu Bažnyčioje. Kai kunigas yra tėvas, jis atitinka jam skirtuosius Mano meilės užmojus. Bažnyčia, mylimoji Mano viengimio Sūnaus

Sužadėtinė, kenčia dėl to, kad tiek daug kunigų nežino, kaip gyventi tėvystės malone. Sieloms reikia tėvų, bet jas per dažnai praveja ir palieka gyventi kaip dvasinius našlaičius.

Tu būk tėvas. Savo sieloje priimk Mano tėviškumo malones ir jėgą. Juo daugiau kunigas įgyvendina tėviškąją misiją, tuo labiau jis panašės į Mano Sūnų, kuris sakė: „Kas mato mane, mato Tėvą.“¹⁹ Laiminu tave, Mano sūnau. Laiminu tave, kad būtum tėvu Mano didybės šlovei²⁰ ir Mano Sūnaus Bažnyčios džiaugsmui.

2007 m. spalio 29 d., pirmadienis

O Šventoji Dvasia, mano sielos Siela, garbinu Tave.

Apšviesk mane, vesk mane, sustiprink mane, paguosk mane.

Įtvirtink mano sielą Tiesoje.

Šiandien, pirmadienį, yra Tavo diena,

O Kylančioji iš Tėvo ir Sūnaus.

O dieviškoji Guodėja, aš pašvenčiu Tau šią dieną

ir visus pirmadienius iki savo gyvenimo pabaigos.

Šiandien trokštu gyventi Tavo akivaizdoje,

būti dėmesingas Tavo įkvėpimams ir klusnus Tavo balsui.

O Šventoji Dvasia, atėik į mano gyvenimą per Mariją.

Atnaujink ir suteik energijos mano kunigystei.

Pašventink mane ir visus kunigus.

Prieš Vakarinę

Aš čia, Viešpatie Jėzau! Išgirdau Tavo kvietimą ir atėjau, kad surasčiau Tave Tavosios meilės Sakramente.

Galėjai greičiau ateiti. Laukiau tavęs. Visada tavęs laikiu: laikiu visų savo kunigų savosios meilės Sakramente, bet jie neteikia Man reikšmės, nežiūri rimtai į tai, kad Aš laikiu jų dieną ir naktį. O kad jie žinotų, kas jų laukia Mano artume: gailestingumo pilnatvė, gyvojo vandens upės²¹, kurios juos apvalytų, suteiktų jėgos jų kunigystei, pašventintų.

Čia ir yra paslaptis Mano šventųjų, Mano šventų draugų, su kuriais tave supažindinau. Domas Marmionas, Arso klebonas, šventasis Petras Julijonas Eimaras, šventasis Kajetonas Katanozas²², Domas Vandeuras, tėvas Marie Josephas (Marija Juozapas) Cassant'as²³ - jie visi buvo Mano Širdžiai malonūs kunigai. Ir daugybė kitų yra, kurie taip pat mokėjo gyventi tarp altoriaus ir tabernakulio.

Šito prašau ir iš tavęs. Tu dabar esi kunigas garbintojas. Nepamiršk to. Tai yra tau skirtas pašaukimas, o kartu su pašaukimu Aš visada duodu atitinkamą malonę. Įprask atiduoti Man geriausią savo laiką. Tavo pirmoji pareiga dabar - gyventi priešais Mane už tuos kunigus, kurie pro Mane praeina nestabtelėdami, net nenusilenkdami, Manęs nepagarbindami, nesivargindami priklaupti, kad paliudytų Bažnyčios tikėjimą ir kiekvienos tikinčios sielos meilę.

Čia, Mano artume, pripildysiu tave ne vien dėl tavęs, bet ir dėl visų tų, kuriems turėsi perduoti Mano meilės bei gailestingumo žinią. Noriu, kad kalbėtum jiems apie Mano vienvietę tabernakulyje. Paprastumą praradusios galvos iš to juoksis. Jos pamiršta, kad nesu negyvas daiktas. Tai Mano Širdis laukia jūsų tabernakulyje; tai Mano žvilgsnis, kupinas švelnumo, iš tabernakulio sminga į tuos, kurie prisiartina. Nesu dėl savęs paties. Esu tam, kad pamaitinčiau jus ir pripildyčiau savo buvimo džiaugsmais.

Esu tas, kuris supranta kiekvieno žmogaus vienišumą, ypač savo kunigų. Noriu dalytis jų vienišumu, kad jie neliktų vieni su savimi, bet būtų vieni su Manimi. Kalbėsiu jų širdžiai taip, kaip kalbu tau. Degu troškimu būti kiekvienam savo kunigui Draugu, kurio jie ieško, Draugu, su kuriuo jie gali dalytis viskuo, Draugu, kuriam jie gali viską papasakoti, Draugu, kuris raudos dėl jų nuodėmių, nė akimirką nesiliaudamas jų mylėti.

Eucharistijoje Aš laikiu jų kaip gydytojas ir kaip vaistas. Ar jie sirgtų kūnu, ar siela, teieško Manęs, ir Aš pagydysiu juos nuo blogio, kuris juos kamuoja.

Daugeliui kunigų stinga realaus ir praktiško tikėjimo Mano eucharistine esatimi. Ar jie nežino, kad Eucharistija talpina savyje Mano Kančios nuopelnus? Teatgauna jie savo vaikystės tikėjimą. Teateina ir tesuranda Mane, kur jų laikiu, ir Aš darysiu juose malonės ir šventumo stebuklus.

Ko noriu labiausiai - tai savo kunigų šventumo, dėl to siūlau jiems savo buvimą Eucharistijoje. Taip, tai yra didžioji kunigiško šventumo paslaptis. Privalai jiems tai pasakyti, privalai pakartoti, ką tau sakau, kad sielos tuo būtų paguostos ir paskatintos siekti šventumo.

Mano Širdis trokšta šventųjų meilės. Tiems, kas ateis pas Mane, Aš duosiu meilę ir šventumą. Ir tuo bus pašlovintas Mano Tėvas.²⁴ Tai įvyks per glaudų Mano Dvasios veikimą. Kur Aš esu savo meilės Sakramente, ten yra ir Tėvo, ir Sūnaus Dvasia. Per Šventąją Dvasią Mano eucharistinė esatis yra Mano šlovingas artumas pas Tėvą danguje, per Šventąją Dvasią Mano eucharistinė esatis paliečia Mane garbinančias sielas, kad suvienytų jas su Manimi ir net atneštų jas priešais Mano Tėvo Veidą.

Šį kartą užteks. Gerai padarei pašvęsdamas šį pirmadienį - ir visus pirmadienius - Šventajai Dvasiai. Tai nebuvo bevertis dalykas. Sveikinu tokius gestus ir patvirtinu juos danguje. O tu būk tam ištikimas ir pamatysi didžiųjų dalykų.

Po to buvo vienijanti meilės tyla. Niekas taip neįveda manęs į vienijančią meilės tylą kaip žodžiai, gauti iš Viešpaties.

2007 m. gruodžio 7 d., penktadienis

Tu pradžiuginai Mano Širdį likdamas šį kartą Mano akivaizdoje. Mano eucharistinio Veido šviesa šviečia tavo sieloje, ir Aš tave pritraukiau arti prie Mano šono žaizdos. Tu esi visada mielai priimtas Mano artume. Aistringai trokštu priimti tave ir išlaikyti tave arti savęs. Tai tavo pašaukimas, kunige garbintojau.

Atsilepk į Mano Širdies šauksmą. Garbink Mane už savo brolius kunigus, kurie pamiršta, kad Aš jų laikiu savo meilės Sakramente. Ieškok Manęs už juos ir jų vardu, o Aš palaiminsiu ir tave, ir juos.

Mano eucharistinė Širdis kupina meilės Mano kunigams. Kiekvienam jų daugiau malonę, kurią daviau šventajam Jonui, savo mylimajam mokiniui: glaudaus artimumo malonę su Mano Širdimi ir su Mano Motinos Sopulingąja ir Nekaltąja Širdimi. Taip Aš atnaujinčiau savo Bažnyčios kunigystę. Padaryčiau, kad Mano kunigai spinduliuotų šventumu. Suteikčiau jų liežuviams ir rankoms tas pačias malones, kurias išliejau ant savo apaštalių Bažnyčios ištakose. Užsidarau ne Aš. Tai jie, Mano kunigai, bėga nuo Mano draugijos. Tai jie nusigręžia nuo Mano eucharistinio Veido ir palieka Mano eucharistinę Širdį be draugystės paguodos. Ieškau guodėjų tarp savo kunigų ir tiek mažai jų randu.

Sakyk Man „taip“. Būk kunigas garbintojas Mano eucharistinio Veido ir Mano Švenčiausiosios Širdies, esančios Mano meilės Sakramente. Ten ji laukia net ir vieno kunigo bičiulystės, kuris myli Mane ir aukosis kartu su Manimi Tėvui kaip atsilyginimo auka.

Mano Tėvas sielojasi dėl šaltumo ir abejingumo, su kuriuo į Mane, Jo mylimąjį Sūnų, Jo amžinąjį Kunigą, Jo nekaltąją Auką, be paliovos atnašaujamą dangaus šventovėje, žiūrima žemėje. Ir tai ateina ne iš svetimų, bet iš pačių saviusių, iš tų, kuriuos Aš iš meilės išsirinkau būti Mano kunigystės dalininkais, gyventi Mano artume, maitinti Mano žmones Mano Kūno ir Kraujo slėpiniais. Visas dangus aprauda Mano kunigų nuodėmes. Kiekvienai nuodėmei yra malonė Kraujyje ir Vandenyje, ištekančiame iš Mano perverto šono, bet Mano kunigų nuodėmės šaukiasi atsilyginimo.

Atsilygink už savo brolius kunigus, garbindamas Mane, pasilikdamas prieš Mano eucharistinį Veidą, aukodamas didžios Mano malonės nuskaistintos savosios širdies meilę. Laiminu tave dabar. Būk Mano kunigas garbintojas.

2007 m. gruodžio 8 d., šeštadienis

Štai kaip prašyčiau tavęs melstis šiuo metu. Skirk laiko ateiti į Mano aki-vaizdą. Ieškok Mano Veido. Kai taip melsiesi, Aš tave patrauksiu prie savo Širdies. Melskis Mano Motinos Rožinį, net tada, kai jauti, kad tavo malda tuščia ar mechaniška, ar kai tave apninka išsiblaškymai. Apsisprendimas melstis malonus Mano Švenčiausiajai Širdžiai ir Nekaltajai Mano Motinos Širdžiai.

Laikas, kurį mums aukoji melsdamasis, kaip darei šįvakar, mūsų akyse pasidaro vertingas ir duoda milžinišką naudą tavo sielai ir toms sieloms, už kurias meldiesi. Aš matau visus, už kuriuos meldeisi šįvakar: ir tuos, kuriuos įvardijai, ir tuos, kurių neįvardijai, ir laiminu kiekvieną, kaip tave dabar, Mano kunige, Mano drauge, Mano mylimas broli.

Išsirinkau tave ir Mano planai tavo gyvenime išsipildys. Ateina laikas, kai tu šlovinsi Mane ir Man dėkosi už tai, kad padariau tau taip, kaip buvau pažadėjęs. Pasitikėk Manimi ir neleisk, kad kas nors tau sukliudytų ieškoti maldoje Mano Veido ir Mano Širdies. Laiminu tave.

2007 m. gruodžio 9 d., sekmadienis

Tavo malda Man maloni. Ji įkvėpta Šventosios Dvasios. Šventoji Dvasia palengvina pokalbį su Manimi, kuris yra mūsų draugystės išraiška. Šventoji Dvasia veda ir judina tuos, kurie artinasi prie Manęs su pasitikėjimu ir paprastumu, ieškodami Mano Veido ir ilgėdamiesi Mano Širdyje degančios ugnies šilumos.

Draugystė su Manimi nesunki. Tai dovana, kurią laisvai ir mielai duodu visoms sieloms, bet pirmiausia savo kunigų sieloms. Jeigu kunigai gyventų Mano draugystėje, Mano Bažnyčia būtų kitokia! Ji būtų šilumos, šviesos, ramybės ir šventumo vieta. Nebūtų daugybės kentėjimų ir sunkumų, kuriuos Mano Bažnyčia patyrė nuo savo tarnų, Mano kunigų, rankų, jeigu kunigai, Mano kunigai, kasdien gyventų Mano draugystės malonėje, kurią jiems siūlau ir noriu duoti.

Išeitis iš kunigus ištikusių sunkumų ir išbandymų, kurie apninka daugelį kunigų ir tampa nupuolimo į nuodėmę priežastimi, yra draugystė, kurią Aš jiems siūlau. Šventimų dieną ant kiekvieno kunigo išliejama Šventoji Dvasia, kuri suteikia jam įstabią galią gyventi Mano draugystėje ir Mano

Švenčiausiosios Motinos artume. Tiek nedaug Mano kunigų priima šią dovaną ir naudoja šią galią siekti šventumo, kurį jiems skiriu. Tai Jono malonė, apie kurią jau esu tau kalbėjęs: draugystė su Manimi, su Mano Švenčiausiąja Širdimi ir tyras artimumas su Mano Motinos Širdimi, toks, kokį turėjo šventasis Jonas ir net šventasis Juozapas.

Nekaltoji Mano Motinos Širdis myli visus Mano kunigus. Kiekvieną jų ji priima kaip savo sūnų, kiekvieną ji mato kaip Mano Širdies bičiulį, draugą, kurį Aš išsirinkau ir kurio noriu visų tų draugystės savybių, kurių sulaukiau iš šventojo Jono asmens. Tai yra dalis vaidmens, kurį Mano Motina atlieka pašventinant kunigus. Kiekvieną kunigą, kuris jai pasišvenčia, kaip tu padarei, ji ves į giliausius draugystės su Mano Švenčiausiąja Širdimi džiaugsmus.

O tavyje tai jau prasidėjo, nors gali ne visada jausti gyvenęs Mano draugystę ir Mano Švenčiausiosios Motinos artumą. Mes nenuleidžiame nuo tavęs akių niekada, nė minutėlės, ir mūsų Širdys susivienija švelniai tave mylėdamos, kaip mylėjo Mano mylimąjį mokinį ir bičiulį šventąjį Joną. Gyvenk šioje malonėje. Neatmesk to, ką tau gausiai duosime. Lik pasitikintis. Mes laiminame tave, Mano Motinos ranka Manojėje.²⁵ Mes laiminame tave ir tuos, kuriems prašei mūsų palaiminimo.

2007 m. gruodžio 10 d., pirmadienis

Aš esu tavo Nepaliaujamos Pagalbos Motina ir visų malonių Tarpininkė savo brangiems vaikams. Mano gailestingos akys nukreiptos į tave. Mano Širdis tau atvira. Mano rankos pakeltos maldai už tave, kad apipiltų gausiomis malonėmis tave ir tuos, už kuriuos tu meldiesi.

Esu patenkinta, kad nori sekti mano sūnų šventąjį Joną ir kurti savo namus su manimi, atverti man kiekvieną savo gyvenimo reikalą. Tokiu būdu tu leidi man veikti tavyje, su tavimi ir per tave. Mano esatis ir mano veikimas atsiskleidžia švelnumu, mielumu ir gailestingumu. Noriu, kad būtum į mane panašus dvasiškai, kaip mano Jėzus buvo į mane panašus fiziškai. Jėzus, žvelgdamas į mane, matė tobulą visų savo garbintinos Širdies nusiteikimų ir dorybių atspindį. Aš, žiūrėdama į tave, noriu matyti savo Nekaltosios Širdies veidrodinį atspindį tavojoje. Noriu perteikti tau ir visiems savo sūnums kunigams savo Širdies dorybes. Tai tapo įmanoma, kai pasišventei man, ir aš jau pradėjau tavo perkeitimą.

Mano Sūnus suteikė man valdžią Jo kunigų širdims. Aš perkersiu, nuskaitinsiu ir pašventinsiu kiekvieno man pasišventusio kunigo širdį. Manoji [širdis] keis kunigų sielas, jas nuplaus, pakels juos į dangišką buveinę, kad jie galėtų kalbėtis su mano Sūnumi, o per Jį - su Tėvu ir

Šventąją Dvasia.²⁶ Dėl šios priežasties esu teisingai vadinama PORTA CAELI - Dangaus Vartais. Tokia mano Sūnaus valia, kad Jo kunigai, tebebūdami žemėje, turėtų gyventi danguje. Jis leis jiems kartu su Juo įžengti į dangaus šventovę už uždangos, kur Jis, kaip amžinasis Aukščiausiasis Kunigas, nepaliaujamai aukojasi savo Tėvui kaip gyriaus ir permaldavimo Auka.²

Šventoji Dvasia yra gyvoji šios dangaus deginamosios aukos liepsna. Visas dangus švyti nuo meilės ugnies, degančios Širdyje Sūnaus, kuris stovi priešais savo Tėvą kaip amžinasis Aukščiausiasis Kunigas. Visiems savo sūnums kunigams aš esu dangaus vartai. Jei bet kuris kunigas net savo žemiškojo gyvenimo dienomis užžengtų į šlovę dangiškosios liturgijos, kurią nepaliaujamai švenčia mano Sūnus priešais Tėvo Veidą, jam reiktų tik prisiartinti prie manęs. Aš jam atversiu kelią į dangaus slėpinius. Išmokysiu jį pagarbos, tylos, gilaus garbinimo, kuris dera pašauktajam tarnauti prie mano Sūnaus altorių ir Jo buveinėje.

Leisk man būti tau dangaus vartais. Kiekviena proga ateik pas mane. Melskis mano Rožinį. Padarysiu tave visko, ką laikau savo Širdyje, dalininku. Laiminu tave ir tuos, už kuriuos man meldeisi. Laiminu savo sūnus kunigus. Myliu juos visa Širdimi ir lydžiu juos visuose jų keliuose. Kai jie nupuola, raudu dėl jų ir trokštu tik vieno - pakelti juos, nutyrinti, išgydyti jų žaizdas ir pamatyti juose atgaivintą draugystės su mano Sūnumi malonę.

2007 m. gruodžio 11 d., antradienis

Dievo Motina:

Esu su tavimi šį vakarą. Esu tau ir girdžiu maldas, kurias man skiri. Ištiesiu savo rankas, pilnas malonių ir palaiminimų, virš sielų, kurias pavedei mano globai. Esu pasiruošusi bet kada greitai ateiti į pagalbą savo suvargusiems vaikams. Esu bet kada pasirengusi padėti jiems, pakelti juos, kai parkrinta, aptvarstyti jų žaizdas ir net atitaisyti jų nusizengimų padarinius.

Nesu tolima. Girdžiu kiekvieną man skirtą maldą. Mano motiniška Širdis iki gailesčio susijaudina, kai mano vaikai, ypač mano sūnūs kunigai, bėga pas mane su savo reikalais. Aš esu Gailestingumo Motina, MATER MISERICORDIAE, pagerbta Bažnyčios giesmėje.²⁸ Atkreipiu į jus savo gailestingas akis ir esu pasirengusi padėti vargšams nusidėjėliams. Teateina pas mane nusidėjėliai, aš jų neatstumsiu. Tesikreipia jie į mano Sopulingąją Nekaltąją Širdį, jie niekada nebus nuvilti.

O tu, brangusis mano sūnau, ištvermingai man melskis. Tvirtai laikykis mano Rožinio ir saugokis visokių piktojo gudrybių, kuriomis jis sieks tave nuo to atskirti. Mano Rožinis yra tavo apsauga ir ginklas kovoje prieš

piktąsias jėgas. Jis tau ir vaistas, ir paguoda. Ar nematai, kaip Rožinis tave sutvirtino? Ar nepatiri visų jo gydančios galios vaisių? Melskis Rožinį ir to paties mokyk kitus.

Palaiminsiu, ką skelbsi ir rašysi. Duosiu tau dovaną paliesti širdis, ypač manųjų kunigų, ir jas laimėti man. Pasitikėk, kad atskleisiu tau savo Sūnaus planą. Pasirūpinsiu kiekviena smulkmena. Tai aš išmeldžiau tau šį pašaukimą. Tu būsi kunigas garbintojas, įgytas mano Širdimi šiam darbui, kurio taip trokšta mano Sūnus. Tavo reikalas - toliau ištvermingai melstis. Taip pat pasitikėk tėvo N. vadovavimu. Džiaugiuosi, kad atvirai jam parašei. Pasirinkau jį, kad tau padėtų, o tu, savo ruožtu, galėtum padėti jam mano dovanomis ir būti jam paguoda bei draugas.

Dėkoju už *Ave Maris Stella*, kurią man aukoji. Ji paliečia mano Širdį, ir aš atsiliesiu į kiekvieną ten esantį prašymą tavo labui. Todėl ir įkvėpiau tave pradėti ją melstis. Iš sielų aš prašau mažai, o duodu daug. Toks mano būdas. Toks yra ir mano Sūnaus būdas. Tikrai, mūsų Širdis sujaudina net mažiausi meilės ženklai, o mūsų atsakas pranoksta tavo įsivaizdavimą. Laiminame tave ir tuos, kuriuos pavedei mūsų Širdžių globai.

2007 m. gruodžio 19 d., trečiadienis

Mūsų Viešpats:

Lieku tavo Draugas, tavo širdies Bičiulis. Visada esu su tavimi, o Mano akys kiekvieną akimirką įsmeigtos į tave.²⁹ Trokštu tavo draugijos. Ilgiuosi tavo širdies dėmesio, tavo garbinimo, atsilyginimo ir meilės paguodos.

Rytoj ketvirtadienis. Daryk, ko tavęs prašiau. Rytojų išgyvenk garbindamas ir atsilygindamas už visus savo brolius kunigus ir dėkodamas už neįkainojamas Mano meilės Sakramento ir kunigystės dovanas. Ieškok Manęs ir pasilik priešais Mano eucharistinį Veidą, arti, labai arti prie Mano atvertos Širdies. Visa kita Aš padarysiu. Garbink Mane. Atsilygink. Artinkis prie Manęs ir pasilik su Manimi visų Mano kunigų, kurie niekada neprieina prie Manęs ir niekada nepasilieka Mano artume, vardu.

Mano Švenčiausioji Širdis yra dieviškai jautri Mano kunigų šaltumui ir abejingumui. Prašau, kad tu atsilygintum už juos. Leisk mylėti tave taip, kaip mylėčiau kiekvieną jų. Leisk tave gydyti, guosti ir pašventinti taip, kaip gydyčiau, guosčiau ir pašventinčiau bet kurį savo kunigą. Aš myliu savo kunigus, bet tik keli iš jų tiki Mano meile jiems. Tu tikėk Mano meile tau. Esu tavo Draugas. Išsirinkau tave, kad ir gyvendamas, ir mirdamas būtum privileijuotas Mano Švenčiausiosios Širdies bičiulis.

Laiminu tave ir tuos, kuriuos patiki Mano atvertos Širdies gailestingumui. Tau šviečia Mano Veido šviesa. Tikėk, kad tave myliu. Niekada tavęs neapleisiu ir nenuvilsiu. Mano planai yra dėl tavo laimės, šventumo ir ramybės. Nebijok. Padarysiu dėl tavęs visa, ką pažadėjau, ir tavo širdis džiūgaus, o tu per amžius Mane garbinsi ir šlovinsi.

Mano Motina taip pat yra tau dėmesinga. Jos apsiaustas apgaubia tave ir saugo. Jos Nekaltoji Širdis yra sujaudinta maldų, kurias jai skiri. Mylėk Mano Motiną ir nepalaujamai jai melskis. Mano Motina irgi laimina tave, o kiekvienas, kuris šį palaiminimą priima, per ją gauna saldžiausias dangaus malones ir paguodas.

* * *

2008 m. sausio 3 d., ketvirtadienis Švenčiausiasis Jėzaus Vardas

Klausykis Manęs. Atverk Man savo širdies ausį, ir Aš kalbėsiu tau, kaip pažadėjau.³⁰ Mano Širdis tiek daug turi tau ką pasakyti. Duosiu tau nurodymų. Mokysiu tave. Parodysiu kelią, kuriuo turi eiti. Mano Širdis ilgisi tavosios. Aš taip trokštu tavo draugijos.

Ilgiausios kiekvieno Mano kunigo draugijos. Laukiu jūsų šiame Mano meilės Sakramente. Tiek nedaug kunigų atsiliepia į Mano troškimą. Kai pasirenku vyrą būti Mano kunigu, pasirenku jį būti privilegijuotu Mano Švenčiausiosios Širdies bičiuliu. Trokštu Mano kunigų draugystės ir siūlau jiems savąją.

Pašaukiau tave patirti Mano draugystės malonę. Noriu, kad būtum Mano Širdžiai antras šventasis Jonas, mylintis Mane, Manęs ieškantis ir klausantis, gyvenantis Mano artume.

Mano Motina trokšta to paties, ir Aš ypatingu būdu pavedžiau tave jos Sopulingajai Nekaltajai Širdžiai. Atsigręžk į Mano Motiną su kiekvienu savo rūpesčiu. Aš padariau ją Nekaltąja visų Mano malonių Tarpininke. Noriu, kad viską, ką tau duosiu, turėtum per ją.

Dažnai kalbėk apie Mano Nekaltosios Motinos tarpininkavimą. Tau ir daugeliui sielų ši teorija yra šventumo paslaptis. Pasitikėk Mano Motinos Širdies gerumu. Žinok, kad ji įdėmiai į tave žiūri. Jos apsiaustas dengia tave kaip apsauginis skydas. Ji dėmesinga kiekvienai tavo gyvenimo smulkmenai. Nė vienas tavo poreikis ar kentėjimas jai neatrodo nereikšmingas todėl, kad Aš daviau Širdį, pajėgią motiniškai globoti visą Mano mistinį Kūną ir kiekvieną jo narį - nuo didžiausio iki mažiausio.

Klausyk jos balso taip, kaip klausaisi Manojų. Ji irgi tau kalbės. Ji taip pat duos tau nurodymų, patarimų, kreips tavo žingsnius į šventumo kelią, kurį

tau nubrėžiau. Mano Motina yra arti tavęs. Gerbk jos esatį savo gyvenime. Neapleisk jos Rožinio maldos; jis sujungs tave su ja. Nepraleisk *Ave Maris Stella* ir kitų meilės jai aktų, kurių ji tavęs prašė ar kuriuos kalbėti tave įkvėpė Šventoji Dvasia. Tokie maži dalykai turi didžiulę neįkainojamą vertę Mano ir jos akyse.

Noriu, kad mylėtum Mano Motiną taip, kaip Jonas ją mylėjo, paklusdamas Mano žodžiui nuo Kryžiaus: „Štai tavo Motina.“³¹ Visos malonės, kurias gavai per kelerius pastaruosius metus, ypač per šiuos kelis paskutinius mėnesius, buvo tau duotos jos rankomis ir per jos užtarimą.

Tavo paties mama buvo teisi, kai tau šiandien liepė būti maloniam su seserimis. Noriu, kad jas švelniai ir tėviškai užjaustum. Suprask jų ribotumus ir poreikius ir būk joms geras tėvas, visada pasirengęs parodyti gerumą ir meilingą dėmesį. Šis kantrus gerumas yra dorybė, kurios noriu iš visų savo kunigų; o kadangi noriu, tai ir duosiu. Kai jie stovi prie altoriaus, kad priimtų Mano Kūną ir Kraują, visas Mano pervertos Širdies gerumas teka į juos, kad padarytų juos tokiais kunigais ir tėvais, kokių Aš trokštu.

Semk iš Mano Kūno ir Kraujo, kurie tau duoti, visų malonių, kurių tau reikia. Kunigai mažai gauna iš savo kasdienės Komunijos prie Mano altorių, nes jie tiek mažai iš to tikisi. Prašyk, ir gausi.³² Tarkis su šventaisiais. Mokykis iš jų, kokių didžių dalykų prašyti iš Manęs, prašyti drąsiai, su pasitikėjimu ir džiaugsmingai. Ir dėkok Man už Mano Kūno ir Kraujo poveikį savo kūne ir kraujyje, savo sieloje, prote, savo širdžių širdyje. Eucharistija perkeičia visus, kurie priima Mane su tikėjimu ir pasitikinčiu atsidavimu, bet ypač Mano kunigus. Būtent priimdamas Mano Kūną ir Kraują tu augsi Mano draugyste ir šviesi kunigišku šventumu, per kurį noriu būti pašlovintas tavyje ir visuose savo kuniguose.

Tada aš pavedžiau mūsų Viešpačiui kelias sielas. Jis atsakė:

Laiminu visus tuos, kuriuos Man čia atneši, kuriuos išstatai Mano eucharistinio Veido šviesoje ir aukoji Mano atvertos Širdies meilei. Esu dėmesingas tavo maldai už tėvą N., - kaip ir Mano Nekaltoji Motina. Mes jį mylime ir išgelbėsime. Tepasitiki, kad mes padarysime jam tai, ko jis pats iš savęs negali padaryti. Mano malonė tobiliausiai pasireiškia silpnume³³, o Mano Motina yra Mano malonės Tarpininkė. Laiminu tave ir dėkoju tau, kad ieškai Manęs čia. Vadinu tave savo draugu, savo Širdies bičiuliu.

2008 m. sausio 8 d., antradienis

Klausykis, ir Aš kalbėsiu.

Mano Širdis pritvinusi meilės tau ir, kai myli, turi daug ką pasakyti, bet meilė yra ir bendrystė, gilesnė už visus žodžius, tylą, kuri sujungia sielas su Manimi. Aš duosiu tau ir tą tylą.

Pasirinkau tave, kad gyventum Mano draugystėje. Leisk Man atsilipti, kaip matau esant reikalinga, į visus tavo širdies troškimus. Tai, ką tau duosiu, neturės jokio kartumo, jokių nuodų, jokios apgavystės; Aš duosiu tau tik savo šviesą, tiesą, saldybę, meilę ir dalį visose Mano būsenose ir visuose Mano slėpiniuose. Įvesiu tave į slapčiausią savo Širdies šventovę, kur Aš garbinu savo Tėvą kaip Jo amžinasis Kunigas ir aukojuosi Jam kaip amžinoji meilės Auka.

Trokštu tai duoti visiems savo kunigams, bet jie pirmiausia turi sutikti priimti Mano draugystės dovaną ir gyventi kaip Jonas Mano ir Mano Nekaltosios Motinos Širdžių artybėje.

Aš atnaujinsiu kunigystės šventumą Mano Bažnyčioje. Išliesiu Šventąją Dvasią apvalančios ugnies pavidalu ant visų kunigų.³⁴ Tie, kas priims tą ugnį, išnirs iš jos kaip auksas, švytėdami šventumu ir nuostabiu skaistumu, kurį visi pamatys. Tie, kas atsisakys Mano ugnies, bus jos praryti. Jie bus kaip nevaisingos šakelės, kurias išpjauna ir numeta šalin sudeginti.³⁵

Mano Širdies ugnis - tai Gyvoji Meilės Liepsna, Šventoji Dvasia. Pasiduok tai ugniai, prašyk, kad ją įpūsciau tavo ir visų Mano kunigų sielose. Apvalančios ir pašventinančios meilės liepsna spindi iš Mano Kūno Švenčiausiojoje Eucharistijoje. Tie, kas garbina Mane Mano meilės Sakramente, pirmieji patirs kunigiškas Sekmines, per kurias ketinu atnaujinti savo Bažnyčios kunigystę. Mano Motina pati parengs savo Nekaltosios Širdies sūnus šiam Mano darbui.

Jeigu trokšti priimti Mano apvalančios ir pašventinančios meilės ugnį, gyvenk mano Nekaltosios Motinos artume, kaip gyvena šventasis Jonas, Mano mylimasis mokinys ir bičiulis. Ta, kuri buvo Aukštutiniame kambaryje per Sekmines, kai Aš pasiunčiau savo Bažnyčią į pasaulį, bus ir šių šventumo Sekminių širdyje, per kurias atnaujinsiu savo kunigus ir padarysiu, kad kunigystė vėl suspindėtų Mano Bažnyčioje.

Laiminu tuos, kuriuos Man pavedi, pakeldamas į Mano Veido šviesą. Kiekvienam jų duosiu tai, ko jam reikia, bet duosiu pagal jo pasirengimą priimti Mano dovanas. Dvasios vargdieniai yra labiausiai pasiruošę priimti tai, ką jiems duosiu.

Tie, kas yra arti prie Mano tyriausios Motinos ir šaukiasi jos kaip visų malonių Tarpininkės, nebus nuvilti. Ak, kaip Man patinka duoti apščiai

malonių ir palaiminimų per tyras Mano Švenčiausiosios Motinos rankas! Ji yra visų turtų, sukaupytų sieloms Mano Švenčiausiojoje Širdyje, išdininkė ir skirstytoja. Sielos, kurios į ją kreipiasi, neišeis tuščiomis. Sieloms, kurios atsisako pripažinti jos unikalią vietą didžiajame Mano Tėvo gailestingumo pasaulyui plane, nebus atlyginta tuo pačiu matu kaip toms, kurios žvelgia į Mano Motiną ir su pasitikėjimu šaukiasi jos vardo. Nuolat primink tai, kai esi kviečiamas pamokslauti ar mokyti.

Mano Karalystės turtai yra visiems, kuriuos atpirkau savo Krauju, bet man patinka juos duoti per savo Motiną, Karalienę ir Tarpininę, kuri stovėjo Kryžiaus papėdėje, atnašaudama Mane ir aukodamasi kartu su Manimi. Šiandien ji viešpatauja su Manimi rojuje.³⁶ Visa, ką Aš laimėjau sieloms iš savo Tėvo ant Kryžiaus altoriaus su savo Motina, stovėjusia prie Mano šono, dabar ant jų išliesiu per jos Širdį ir rankas. Tai irgi yra vaisingos kunigystės paslaptis. Sulig kiekvienu kunigišku veiksmu ir visada gyvenime įdėk savo rankas į Mano Motinos delnus, o savo širdį – į jos Širdį.

Laiminu ir palieku tave su savosios ramybės pabučiavimu.

2008 m. sausio 10 d., ketvirtadienis Garbinimo ir Atsilyginimo valanda

Ateik pas Mane, ir Aš kalbėsiu tau iš širdies į širdį, kaip draugas draugui. Šis meilės dialogas yra būtinas mūsų draugystei. Atsimink, jog išsirinkau tave savo brangiausiu draugu, savo Širdies bičiuliu. Noriu dalytis su tavimi viskuo, ką išgirdau plakant savo Tėvo krūtinėje.³⁷ Noriu perteikti tau savo Širdies troškimus, savuosius kunigystės išgryninimo ir atnaujinimo planus, taip pat ir tuos dalykus, kurie liūdina Mano Širdį.

Prašau, kad guostum Mane, pasilikdamas priešais Mano Veidą. Prašau, kad guostum Mane, likdamas arti prie Mano Širdies, pervertos iš meilės tau ir visiems nusidėjėliams. Būk Mano kunigas garbintojas. Guosk Mane ir atsilygink už tuos, kurie paniekina Mano meilę, verčia niekais Mano žaizdas, Mano Kraują, Mano auką.

Netrukus duosiu tau laiko savo eucharistinėje artumoje. Noriu, kad išmoktum pasilikti priešais Mano eucharistinį Veidą, nutilęs, garbindamas, klausydamasis Manęs ir mylėdamas Mane už tuos, kurie Manęs negarbina, nesiklauso, už tuos, kurie niekada tokiu būdu neišreiškia Man savo meilės.

O kad Mano kunigai skirtų laiko pabūti priešais Mano eucharistinį Veidą, Aš juos išgydyčiau, apvalyčiau, pašventinčiau ir perkeisčiau juos į apaštalus, uždegtus gyvąja liepsna, kuri degina Mano Širdį Švenčiausiąjame

Sakramente. Bet jie to vengia. Jie teikia pirmenybę daugeliui kitų dalykų, vaikosi tuštybių ir to, kas palieka tuštumą, kartėlį ir nuovargį. Jie pamiršta Mano žodžius: „Ateikite pas mane <...>, ir aš jus atgaivinsiu.“³⁸ Mano kunigai bus atnaujinti šventumu ir skaistumu, kai ims ieškoti Manęs Mano meilės Sakramente.

Didysis Mano Bažnyčios kunigystės atsinaujinimas prasidės, kai kunigai supras, jog Aš noriu, kad jie gyventų Mano Nekaltosios Motinos draugijoje. Kai jie atsigręš į ją ir pripažins ją visų malonių Tarpininke, duosiu jiems stebėtinų savo palankumo ženklų. Kunigai bus perkeisti. Jie vėl iš naujo atras visas galias, kurios jiems buvo suteiktos jų Šventimų dieną. Daugelio Mano kunigų kunigystės pilnatvė yra suvaržyta ir supančiota. Trokštu išlaisvinti visą savosios kunigystės galią tų, kuriuos pašaukiau ir išsirinkau būti Mano atstovais - *būti* Manimi - prie altoriaus, kur atnaujinama Manoji auka, ir visuose pašvęstosios tarnystės darbuose.

Vyskupai turi patys būti šventumo pavyzdžiai savo kunigams. Žiūrėkite, kiek šventų vyskupų minimi Bažnyčios kalendoriuje. Trokštu ir šiandien ugdyti šventus vyskopus! Priemonės šventėti vyskupams ir kunigams yra tos pačios. Tieško Manęs Švenčiausiąjame Mano meilės Sakramente. Teišmoksta nurimti adorodami priešais Mano eucharistinį Veidą. Temaldauja, kad būtų uždegti gyvąja meilės liepsna, kuri degina Mano eucharistinę Širdį. Ir tesikreipia jie į Mano Motiną, visų malonių Tarpininkę, pavesdami jos meilingam rūpesčiui save pačius ir kaimenes, kurias jiems patikėjau. Mano vyskupai taip pat turi duoti asmeniško pamaldumo Mano Motinos Rožiniui pavyzdį. Jie turėtų pažiūrėti į Mano tarno šv. popiežiaus Jono Pauliaus II duotąjį pavyzdį. Mano Širdis trokšta, kad kiekvienas vyskupas gyventų Mano tyriausios Motinos artybėje ir išmoktų, ką reiškia visiškai, *totus tuus*³⁹, jai priklausyti.

O tu nuolankiai ir tyliai daryk, ko tavęs prašau. Paklusk Mano žodžiams. Atsiliepk į Mano prašymus. Peržvelk Mano žodžius ir duosiu daugiau šviesos, kad suprastum, ką jie reiškia tau ir kitiems, ypač tiems, kuriuos nešioji savo maldoje. Mano Motina duos tau reikalingų nurodymų, kad išmintingai ir džiugiai sutvarkytum savo gyvenimą. Ji atitaisys tuos dalykus, kurie nėra tokie, kokie turėtų būti, ir parodys tau, kaip naudoti savo energiją, laiką ir talentus, kuriuos tau daviau. Laikyk ją savo Motina ir Mokytoja ir nebijok tartis su ja net dėl mažmožių. Niekas nepraslysta nepastebėtas pro meiliai dėmesingą jos Širdį. Pasitikėk ja visose savo gyvenimo smulkmenose ir pamatysi, kad ji yra prie tavęs, kaip buvo prie šventojo Jono, ir kad jai nesvetimas joks tavo gyvenimas, kentėjimas ar baimė.

Toliau melskis *Ave Maris Stella* už save ir už kunigus, kuriuos patikėjau tavo užtarimui. Mano Motina pasirodys kaip Motina tau ir tiems savo sūnums kunigams, kurie priima neišsenkantį jos Širdies švelnumą ir rūpestį.

Esu patenkintas, labai patenkintas laiku, kurį tavo tėvas aukoja Man ketvirtadieniais už Mano kunigus. Žinok, kad tu pirmasis gausi naudos iš jo nuolankios ir pasitikinčios maldos.

Glaudžiai įtraukiau tave į sielų tinklą. Kiekviena turi savo vaidmenį. Kiekviena turi misiją. Rojuje jūs pamatysite, ką Aš padariau ir su kieno pagalba, ir per amžius giedosite gyrių Mano gailestingumui.⁴⁰ Laiminu tave ir tuos, kuriuos atneši į Mano artumą. Priimk Mano palaiminimą ir Manąjį ramybės pabučiavimą.

2008 m. sausio 17 d., ketvirtadienis **Šventasis Antanas, abatas**

Po Mišių pradėjau šventąją garbinimo ir atsilyginimo valandą, ir mūsų Viešpats beveik iš karto ėmė kalbėti mano širdžiai:

Statyk Mane į pirmą vietą. Mano draugystę statyk aukščiau visko. Negera, jei būtum vienas.⁴¹ Ieškok Mano Veido visada ir visur.⁴² Ieškok Mano atvertos Širdies, esančios Mano meilės Sakramente. Pašaukiau tave, kad būtum Mano draugas. Atsivėriau tau kaip Draugas, kurio visada troškai, kaip Bičiulis, kuris niekada tavęs nesuklaidins, nenuvils, neapleis. Atverk savo širdį Mano draugystei. Ieškok Mano Veido. Kalbėkis su Manimi. Klausykis Manęs. Pasilik Mano artume. Žinok, nė akimirka nenuleidžiu akių nuo tavęs. Mano Širdis kiekvieną minutę pasirengusi tave priimti. Trokštu tavo artumos. Noriu tavo širdies dėmesio. Noriu tavo draugystės, kuria atsiliieptum į Mano siūlomą bičiulystę.

Mano Širdis puoselėja ypatingą meilę tau, meilę, kurią Mano Tėvas nuo amžių skyrė vien tau ir niekam kitam. Ak, kaip Mano Širdis sielvartauja, kai siela niekina unikalią meilę, kurią jai siūlau, dedasi jos nepastebinti ar lieka jai abejinga! Kalbu apie tai, kad galėtum atsilyginti Mano Širdžiai, priimdamas meilę, kurią tau jaučiu, ir gyvendamas Mano draugystėje. Priimk Mano dovanas, Mano malones, dėmesį, gailestingumą dėl tų, kurie atmeta tai, ką trokštu jiems duoti. Daryk tai ypač dėl Mano kunigų, savo brolių.

Kiekvieną savo kunigą pripildyčiau savo gailestingosios meilės, kiekvieną nusineščiau į savo perverto šono prieglobstį, kiekvienam duočiau savo dieviškosios draugystės džiaugsmų, bet tiek mažai kunigų priima tai, ką

trokštu jiems duoti. Jie bėga nuo Mano Veido artumos. Jie laikosi atstu nuo Mano atvertos Širdies. Jų gyvenimai yra padalyti. Jie bendrauja su Manimi tik tada, kai pareigos juos priverčia tą daryti. Nėra jokios neatlygintinos meilės, jokio troškimo būti su Manimi tik dėl Manęs, tik todėl, kad esu čia, savo meilės Sakramente, laukdamas bičiulystės ir draugystės iš tų, kuriuos išsirinkau iš milijonų sielų ir pašaukiau, kad būtų Mano kunigai ir ypatingi Mano Švenčiausiosios Širdies bičiuliai. O kad tie kunigai suprastų, jog yra pašaukti ne tik Mano Vardu tarnauti sieloms, bet dar labiau yra šaukiami tvirtai laikytis Manęs, būti Manyje, gyventi Manyje ir dėl Manęs, gyventi Manimi, o ne kuo kitu!

Noriu, kad papasakotum kunigams apie Mano Širdies troškimus. Duosiu tau daug progų tai padaryti. Supažindink juos su šiais dalykais, kuriuos sužinojai iš Manęs. Tokia daugybė Mano kunigų niekada iš tikrųjų negirdėjo ir nesuprato kvietimo į išskirtinę ir visa pripildančią draugystę su Manimi. Jie jaučiasi tokie vieniši gyvenime. Jie veržiasi kitose vietose ir kūriniuose, nevertuose nepadalytos jų pašventintų širdžių meilės, ieškoti laimės pilnatvės, vilties ir ramybės, kurią tik Aš galiu duoti. Tokia daugybė eina pirmyn su kartėliu ir nusivylimu. Jie siekia užpildyti tuštumą lėkštais pomėgiais, geismais, turtais, valgymu ir gėrimu. Jie turi Mane šalia savęs Mano meilės Sakramente, ir labai dažnai Mane ten palieka vieną per dienų dienas ir naktis.

O kaip Mano Širdis norėtų užauginti kunigų garbintojų būrį, kuris atsilygintų jai už savo brolius kunigus apsigyvendamas Mano eucharistinio Veido artume! Jūs apipildiau savo eucharistinės Širdies lobiais. Noriu atnaujinti kunigystę savo Bažnyčioje ir tai padarysiu pradėdamas nuo kelių kunigų, kuriuos giliai sujaudino Mano draugystė ir įtraukė Mano eucharistinio Veido spindesys.

Mano Širdyje sukauptos malonės kunigams yra neišsemiamos, bet tiek nedaug jų atsiveria, kad jas priimtų. Mano bičiuli, Mano pasirinktasis kunige, pasilik Mano artume ir atverk savo sielą tam, ką trokštu tau duoti. Atverk savo širdies ausį viskam, ką turiu tau pasakyti. Klausykis Manęs. Rašyk, ką girdi. Netrukus leisiu tau pasidalyti su kitais tuo, ką šnekėjau tau tyloje.

Myliu tave nemaria meile. Niekas negali tavęs dabar atskirti nuo degančios Mano eucharistinės Širdies meilės.⁴³ Aš tave skyriau būti kunigu garbintoju, koks visada troškau, kad būtum. Toliau klausykis Manęs. Toliau paklusk Man. Turėdamas viltį nebūsi nuvilintas.⁴⁴

Daug dalykų turiu tau pasakyti.⁴⁵ Dar tik pradėjau kalbėti apie tai, kas paruošta tau Mano Širdyje nuo amžių.⁴⁶ Visoms sieloms taip kalbėčiau, bet vos kelios moka nurimti Mano Veido artume, vos kelios moka ilsėtis, kaip

šventasis Jonas, prie Mano Širdies. Mano Širdis kupina šviesos ir meilės žodžių ir paguodos Mano kunigams. Kaip trokštu kalbėtis su kunigais, kuriuos pasirinkau savo Širdies bičiuliais! Kalbėk Mano kunigams apie dieviškosios draugystės dovaną, kurią kiekvienam jų esu atidėjęs. Čia ir yra kunigiško šventumo paslaptis: gyventi bičiulystėje su Manimi, kasdien atnaujinti ištartą „taip“ dieviškosios draugystės dovanai, kurią siūlau kiekvienam kunigui per savo Žodį ir savo Kūno ir Kraujo Sakramentą bei auką.

Noriu, kad kiekvieną ketvirtadienį perskaitytum Evangelijos pagal Joną 13-17 skyrius. Šiuo skaitymu maitink savo sielą. Paversiu ją ryškia šviesa tavo sieloje. Padarysiu ją maistu tavo dvasiai. Jis bus tave gydantis vaistas, priešnuodis prieš visas tavo dvasines ligas ir silpnybes. Tuos žodžius skiriu visiems savo mokiniams iki laikų pabaigos, bet pirmiausiai tiems, kuriuos iš anksto pažinau ir išsirinkau būti Mano kunigais, pašauktais gyventi Mano draugystėje, o per Mane ir Mano Tėvo artybėje, ir Šventosios Dvasios šviesoje. Pradėk skaityti šiuos skyrius šiandien, paversk tai kassavaitine praktika, priemone toliau pašventinti ketvirtadienius, visus savo gyvenimo ketvirtadienius, kuriuos prašau pašvęsti Man visų Mano kunigų, tavo brolių, labui. Daryk tai, ir Aš tave apšviesiu. Daryk tai, ir Aš tave mokysiu. Daryk tai, ir Aš paguosiu tave tokia paguoda, kokios negali tau duoti joks kūriny.

Ir mylėk Mano Nekaltąją Motiną. Toliau pagerbk ją Rožinio malda ir kitomis maldomis, kurioms tave įkvėpiau. Įeiti į Mano draugystę - tai turėti privilegijuotą ir meilingą santykį su Mano Motina. Tapdamas Mano draugu, tu tampi jos sūnumi. Jos Nekaltoji Širdis kupina švelnumo Mano kunigams. Kai kalbėsi kunigams, niekada nepraleisk progos pakalbėti apie Mano Motiną, savo Motiną, jų Motiną. Leisk jiems pažinti ją per privilegijas ir slėpinius, o ji apipils malonėmis tave ir tuos, kurie priims tavo žodžius.

Pasiteiravau mūsų Viešpaties apie savo dienotvarkę. Dažnai būnu pavargęs ir man reikia pailsėti. Jaučiuosi kaltas, kai nepajėgiu laikytis normalaus, mano įsivaizdavimu, kasdienio maldos ir veiklos ritmo. Kartais net visos Valandų liturgijos negaliu sukalbėti. Tai mane slegia. Tad paklausiau mūsų Viešpaties, ką turėčiau daryti.

Šiuo metu daryk tai, ką gali. Ir Aš, ir Mano Motina tau padėsime palengva, po truputį padaryti būtinus pakeitimus. Nepasiduok kaltės pojūčiams, kurie tave užgriūva, kad nepajėgi gyventi pagal savo sugalvotą idealą. Neprašau tavęs, kad būtum ištikimas idealui. Prašau tik būti Mano draugu ir kiekvieną akimirką gyventi Mano dieviškosios draugystės malone. Visa kita ateis.

Tobulybė yra draugystės su Manimi vaisius, o ne išankstinė draugystės sąlyga. Tu ir daug kitų sielų šioje vietoje susipainioja. Mano draugystė nėra užtarnaujama, ji nėra įgyjama už savo sugalvotų tobulumo standartų atitikimą. Mano draugystė yra gryna dovana.⁴⁷ Mano Švenčiausiosios Širdies dovana, ir Aš laisvai ją dovanuju. Labai nedaug sielų tai supranta. Tave pašventina Mano draugystėje. Visa kita - antraeiliai dalykai. Mylėk Mane ir tikėk Mano besąlygine meile tau. Pasitikėk Manim. Parodyk Man pasitikėjimą Mano gailestinguoju gerumu, ypač tada, kai patiri silpnumą, gėdą ar baimę, ir Aš atnaujinsiu savo meilės malonę tavo širdyje. Stiprinsiu tave nuolatiniu savo artumu. Esu Draugas, kuris niekada tavęs neapleis. Tegu tau to užteks.

Tada paaukojau sielų jo atvertai Širdžiai.

Laiminu jas visas, jas laimina ir Mano Nekaltoji Motina. Kiekvienam duodame malonių, parengtų mūsų Švenčiausiosiose Širdyse⁴⁸, pagal jo troškimą ir pasirengimą šias malones priimti.

2008 m. sausio 24 d., ketvirtadienis **Šventasis Pranciškus Salezas**

Šiandien viskas klostėsi kitaip. Pradėjau skaityti Evangelijos pagal Joną 13, kaip mūsų Viešpats prašė mane ketvirtadieniais. Supratau štai ką:

Jeigu Judas būtų tik pažvelgęs į Jėzų⁴⁹, malonė būtų išplovusi pagundą iš jo širdies. „O mano Jėzau, paslėpk mane savojo Veido slapytybėje, toli nuo demonų ir žmonių sąmokslų.“

Net dabar mūsų Viešpats plauna savo kunigų kojas ir šluosto jas rankšluosčiu. Net dabar Jis nuplautų savo išrinktųjų kojas, mokydamas juos savo meilės nuolankumo. Jeigu noriu su Juo draugauti, turiu leisti Jam daryti dėl manęs viską, ko siekia Jo nuolanki meilė.

Jis bet kada yra pasirengęs nuplauti ir apvalyti savo kunigus - jų kojas ir rankas, galvą ir širdį, kūną ir sielą. Jis trokšta, kad Jo Bažnyčioje tarnautų švari dvasininkija. Kiekvieną akimirką Jis yra pasirengęs numazgoti purvą, kuris subjauroja tiek daug kunigiškų sielų. Jis nebepila vandens iš praustuvo; vanduo, apvalantis Jo kunigus, teka iš perdurto Jo šono, susimaišęs su brangiausiuoju Jo Krauju.

Rektifikacija, valymas - draugystės su Juo sąlyga. Jis apvalo kiekvieną sielą, kuri priima Jo dieviškosios draugystės pasiūlymą; ir tas, kuris turi Jo draugystę, gyvena prie tyrumo versmės.

„Nešvarumai ant kojų“ - tai kasdieniame gyvenime padarytos nuodėmės mintimis, žodžiais, darbais ar apsileidimais. Mūsų Viešpats visada linkęs nuplauti „nešvarumus nuo mūsų kojų“. Tas, kuris gyvena Jėzaus draugyste, anot Jo žodžių, jau yra švarus. Bet Jėzus vis tiek trokšta pašalinti nuo mūsų kojų bet kokius nuolaidžiavimo piktajam pėdsakus.⁵⁰

„Ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti.“⁵¹ Tokia yra sakralioji Atgailos Sakramento misija - sugrąžinti nuodėmės užkrėstoms ir suteptoms sieloms grynumą. Dėl šios priežasties nuodėmklausys privalo būti giliai nusizėmęs. Jo tarnystė - tai nuolankios meilės patarnavimas.

Tada mūsų Viešpats tiesiogiai prabilo į mano širdį:

Šiandien, [kol skaitei], kalbėjau tau ne tiesiogiai, bet per savo žodį, apšviedamas tavo širdį, kai skaitydamas Manęs klauseisi. Norėčiau, kad visada taip skaitytum Raštus. Skaityk, kas parašyta, bet palenk savo širdies ausį Mano balsui, kuris viduje kalba sieloms ir duoda šviesos bei supratimo tiems, kas to siekia. Esu dėl tavęs, kai atsiverti Raštus, ir noriu tave apšviesti bei mokyti. Kai skaitai Mano žodį, ieškok Mano Širdies. Kai skaitai Raštus, ieškok Mano Veido. Tu rasi Mano Širdį, paslėptą Mano žodyje, lyg lobį užkastą dirvoje, atrasi Mano Veidą, spindintį per tekstą ir apšviečiantį tavo sielos akis.

Noriu, kad Mano kunigai taip artintųsi prie Raštų: ieškodami Manęs ir trokšdami Mano dieviškosios draugystės malonės, malonės, kuri kiekvienu momentu gali būti pagilinta, malonės, kurios Man nenusibosta dalyti.

2008 m. sausio 31 d., trečiadienis

Šventasis Jonas Boskas, kunigas

Ar manai, jog nesu tau ištikimas? Manai, kad atsitolinau nuo tavęs, nes negalėjai leisti laiko Mano artume ir priartėti prie Mano atvertos Širdies? Visai ne. Aš esu vis laimingesnis, galėdamas tave pamatyti, priimti į savo artumą, išlaikyti arti savęs šiame Mano meilės Sakramente.

Tu ir daugelis tavo brolių kunigų nepažįsta Manęs taip, kaip Aš norėčiau, kad Mane pažintumėte. Daugelis jūsų esate svetimi Mano Širdžiai. Ateikite arti Manęs.⁵² Pasilikite Mano artume. Ieškokite Mano eucharistinio Veido. Mokykitės iš Mano meilės jums, ir pradėsite ją pasitikėti. Aš nesu griežtas. Nesu reiklus viršininkas. Esu jūsų dieviškasis Bičiulis. Esu jūsų Užtarėjas, Guodėjas, priebėga kiekviename išmėginime. Tie, kas ištvermingai ieško Mano eucharistinio Veido, pradės ten skaityti visas Mano Širdies paslaptis,

t. y. pažinti neištiriamas Mano meilės sieloms, o ypač Mano kunigams, gelmes.

Štai blogio šaknis, griaužianti dvasininkiją iš vidaus: stoka patyriminio Mano draugystės ir meilės pažinimo. Mano kunigai nėra tik valdininkai; jie yra Mano išrinktieji, bičiuliai, kuriuos išsirinkau, kad puoselėtų proto ir širdies bendrystę su Manimi ir tokiu būdu prailgintų Mano buvimą pasaulyje. Kiekvienas kunigas yra pašauktas mylėti Mano Bažnyčią su švelnia sužadėtinio aistra, bet kad tai pajęgtų, jam reikia leisti laiką Mano artume. Jis privalo Mane asmeniškai patirti kaip savo sielos Sužadėtinį.

Noriu, kad šauktum kunigus į Mano draugystės patirtį. Parodyk jiems, kaip pasilikti priešais Mano eucharistinį Veidą, duodamas jiems garbinimo ir atsilyginimo pavyzdį. Glauskis prie Mano atverto šono Mano meilės Sakramente už juos ir vietoj jų, ir jie ims tave sekti. Užmegzk ryšius su Mano kunigais, ne tiek kalbėdamas su jais, bet labiau susisiekdamas su Manimi jų labui.

Vėl tau sakau: noriu, kad būtum Mano kunigas garbintojas, Mano eucharistinio Veido ir Mano meilės Sakramente paslėptos Mano Širdies kunigas garbintojas. Mano Širdis yra sužeista net Mano šlovėje.^{S3} Tą Mano sužeistą Širdį tu randi artindamasis prie Manęs Švenčiausiojoje Eucharistijoje. Iš Mano sužeistos Širdies nepaliaujamai plūsta gailestingosios meilės srovė, kad apvalytų sielas, jas sustiprintų, išgydytų, pašventintų ir pašlovintų. Mano Švenčiausiosios Širdies slėpinys, pridengtas Mano meilės Sakramente, taip menkai tepažįstamas. Noriu, kad visi Mano kunigai žinotų, kad Švenčiausiajame Altoriaus Sakramente dėl jų plaka gyva Širdis, Širdis, visa užsidegusi švelniausia meile.

Mano kunigams nereikia eiti per gyvenimą atskirtiems, vienišiams ir be draugų. Noriu būti ištikimas jų dienų ir naktų bendrakeleivis. Noriu būti jų suraminimas ir poilsis. Noriu būti jų Bičiulis, pasirengęs bet kada juos išklausti, priimti, išgydyti ir atnaujinti jų viltį. O, kad jie ieškotų Manęs tuose tabernakuliuose, kur Aš jų laikiu, tuose tabernakuliuose, kur niekas neprisijungia prie Manęs, kai nesiliauju melstis Tėvui!

Niekada nepraleisk progos Mane pasveikinti, pagarbinti, pasilikti su Manimi, nors tik minutėlę, prie Mano meilės Sakramento. Amžinybėje pamatysi neįkainojamą kiekvienos akimirkos, praleistos Mano eucharistiniame artume, vertę.

Atnaujinu tau šventojo Petro Julijono apsaugos ir užtarimo dovaną. Atnaujinu tau abato Marmiono, tėvo Vandeuro ir tų šventųjų, kuriuos siunčiau į tavo gyvenimą skirtingais tavo kelionės momentais, bendrystę ir užtarimą.

O svarbiausia - atnaujinu tau žodžius, kuriuos nuo Kryžiaus ištariau šventajam Jonui: „Štai tavo Motina.“⁵⁴ Gyvenk jos artume. Kiekviena proga ir kiekvienu įmanomu būdu pagerbk ją. Kiekvieną sykį, kai parodai meilę ir pamaldumą Mano Švenčiausiajai Motinai, tu pagerbi Mano žodžius nuo Kryžiaus ir juos įvykdui. „Štai tavo Motina.“ Ji nieko daugiau netrokšta, tik pasirūpinti tavimi kaip savo tikru sūnumi. Jos dėmesys tau lieka nepadalytas ir nesumažėja, nepaisant jos rodomo dėmesio milžiniškai daugybei savo vaikų per amžius. Pasitikėk, ji rūpinasi tavimi. Melskis Rožinį. Gerbk ją ir toliau, kaip gerbei.

Mano Motinos buvimas kunigo gyvenime yra aukščiausia malonė, nes ji Mano Tėvo valia ir Šventosios Dvasios veikimu yra visų malonių Tarpininkė. Kaip Man malonu, kai tu jos šaukiesi šiuo vardu!

Kai pašlovini Mano Motiną, tu pašlovini Mane. Kai pašlovini Mane, tu pašlovini Mano Tėvą ir Šventąją Dvasią, Mano Vardu atsiųstą Gynėją, kad užbaigtų Mano darbą ir padarytų tobulą Karalystę, kurią įsteigiau savo mirtimi ir prisikėlimu.

Marija, Mano Motina, yra Karalienė toje Karalystėje, dėl kurios Aš miriau, prisikėliau ir užžengiau pas savo Tėvą. Ji yra su Manimi šlovėje. Ji yra Mano suverenaus viešpatavimo erdvei, laikams, visiems matomiems ir nematomiems kūriniams dalininkė. Mano Motinai niekas nėra per sunku, jai viskas yra pagal išgales, nes visa, ką turiu, Aš perdaviau jai. Kai ji įsako, tai daro Mano Vardo galia, kai ji atlieka malonės stebuklus sielose, taip prisideda prie Mano ir Tėvo, ir Šventosios Dvasios šlovės.

Mylėk Mano Motiną kaip savąją ir nusilenk jai kaip savo Karalienei. Kreipkis į ją kiekvienu kūno ar sielos reikalu. Joks reikalas jai nėra per menkas. Ir joks nėra per didelis. Jos akys nukreiptos į tave, o jos Širdis kiekvieną akimirką pasirengusi tau padėti. Ji yra tavoji Nepaliaujamos Pagalbos Motina.

Dėkoju, kad šiandien grįžai į Mano artumą. Šie garbinimo ir atsilyginimo ketvirtadieniai, kuriuos prašau Man aukoti, yra priemonė tau pačiam augti šventumu, o daugeliui kunigų - išgydymo ir susitaikinimo priemonė. Ištikimai vykdyk, ko iš tavęs prašau. Laiminu tave, ir Mano Nekaltoji Motina šypsosi tau, laimindama tave Mano Vardu. Lik pasitikintis ir dėkingas. Mes tavęs neapleisime. Laiminame tuos, kuriuos mums patikėjai. Ant jų ilsisi mūsų malonė. Eik dabar ir būk ramybėje. Paženklinu tave antspaudu - savo dieviškosios draugystės bučiniu.

2008 m. vasario 1 d., penktadienis

Nesuklysk dėl šito: Mano dvasininkijos atnaujinimas Bažnyčioje kils, jai grįžtant prie Mano tikrosios esaties garbinimo šiame Mano meilės Sakramente. Aš apvalysiu, išgydysiu ir galingai atnaujinsiu kunigus, kurie ieško Manęs Mano meilės Sakramente. Jiems Aš parodysiu savo Veidą. Kalbėsiu jų širdims ir leisiu jiems pažinti meilės paslaptis, kurias saugau savo Širdyje dėl jų šiomis paskutinėmis dienomis.

Todėl ir prašau tavęs būti Mano kunigu garbintoju. Tu būsi vienas iš daugelio, nes Aš renku savo kunigus prie savo eucharistinės Širdies. Tie, kas priklauso Man, pažįsta Mano balsą, ateis pas Mane ir pasiliks Mano artume.⁵⁵

Tai yra vaistas nuo blogio, kuris taip subjaurojo Mano šventąją dvasininkiją Bažnyčioje. Šaukiu kunigus į savo eucharistinį artumą, kad jie patirtų dieviškosios draugystės dovaną, kurią nuo pat pradžių troškau jiems duoti. Pažadinsiu sąjūdį kunigų, kurie ieškos Mano eucharistinio Veido ir pasiliks prie Mano eucharistinės Širdies ne vien dėl savęs, bet ir dėl tų kunigų, kurie niekada Manęs negarbina, kurie niekada neužsibūna Mano artume ar net bėga nuo Mano Veido. Mano Širdis dega troškimu, kad Mano draugai, Mano kunigai, būtų šventi. Aš pats pašventinsiu tuos, kas ateis pas Mane, jų labui Aš pasieksiu kitus ir švelniai bei galingai patrauksiu juos prie savo Širdies. Tai yra Mano advento šlovėje ženklas: kai kunigai bus sugrįžę prie Manęs Mano meilės Sakramente, garbindami Mane, ieškodami Mano Veido, pasilikdami prie Mano atvertos Širdies, tada pasaulis pradės ruošti pasveikinti Mane, grįžtantį šlovėje.

Visur išlaikyk beribį pasitikėjimą Mano Nekaltąja Motina. Jos rankos ištistos virš Bažnyčios, kad gausiai dalytų malones, pirmiausia Mano kunigams, o per juos - visoms sieloms. Šaukis Mano Motinos kaip visų malonių Tarpininkės dėl savęs ir dėl visų. Mano kunigai yra kviečiami būti jos tarpininkavimo dalininkais, kaip tu sakramentiškai dalyvauji Mano tarpininkavime. Mano Motina renka kunigus, kurie jai būtų antrieji jonai. Jie gyvens jos artume ir gaus iš jos Sopulingos Nekaltosios Širdies apščiai pažinimo ir malonių dienoms, kurios jų laukia.

O tu, brangus broli, mylimas drauge ir Mano Širdies kunige, stipriai prisirišk prie Mano Motinos per jos Rožinį, ir ji niekada tavęs neapleis. Šaukis jos kiekvienu reikalu, dideliu ar mažu, sielos ar kūno, ir tu suprasi, kad ji iš tikrųjų yra tavoji Nepaliaujamos Pagalbos Motina.

Mylėk Mane ir dažnai sugrįžk pas Mane Mano meilės Sakramente. Priimk Mano draugystės pabučiavimą. Laiminu tave su visa savo perdurtos Širdies meile.

2008 m. vasario 5 d., antradienis
Noko Dievo Motinos šventovėje, Airija

Dievo Motina kalbėjo:

Mano brangus sūnau, trokštu, kad Nokas taptų kunigų piligrimystės vieta.⁵⁶ Padarysiu jį gydykla savo sūnams kunigams. Atgaivinsiu jų grynumą ir gyvenimo šventumą. Patrauksiu juos į savo draugiją. Suteiksiu jiems dalį sakralioje bendrystėje su manimi, kokia buvo skirta šventajam Juozapui, mano skaisčiausiam sužadėtiniiui, ir šventajam Jonui, mano įsūniui. Čia, Noke, noriu apsireikšti kunigams kaip Sužadėtinė Mergelė ir Motina. Tai paslaptis, kurią išlaikiau savo Širdyje šiam Bažnyčios išmėginimo laikotarpiui. Kiekvienam kunigui, kuris to trokš ir manęs prašys, duosiu malonę gyventi mano - Mergelės Sužadėtinės - artume, pašaukimą, kuris buvo duotas šventajam Juozapui, ir mano - Motinos - artume, pašaukimą, kuris buvo duotas šventajam Jonui, kai mano Sūnus nuo Kryžiaus patikėjo mane jam, o jį - man.

Noriu, kad kunigai imtų važiuoti į Noką. Noriu, kad jie atvyktų su savo vyskupais. Mano gailestinga Nekaltoji Širdis trokšta, kad Nokas taptų visų kunigų, pradedant nuo Airijos, grynumo, šventumo ir atsinaujinimo versme. Iki dabar laukiau, kad galėčiau atskleisti šį savo Širdies sumanymą. Laikas trumpas. Tegu kunigai atvyksta pas mane į Noką. Laukiu jų kaip Sužadėtinė Mergelė ir kaip Motina. Teateina jie nusiprausti Avinėlio, mano Sūnaus, Krauju ir susivienyti su Juo, Kunigu ir Auka, Jo pasiaukojimo slėpinyje.⁵⁷ Nokas yra visiems mano žmonėms, bet nuo pat pradžių jam skirta būti išgydymo ir gausių malonių vieta kunigams. Tesužino tai mano Bažnyčios vyskupai ir kunigai. Trokštu būti Sužadėtinė Mergelė ir Motina visiems kunigams. Sakralioje bendrystėje su manimi jie ras šventumą, kurį mano Sūnus trokšta jiems duoti: spindintį šventumą, šventumą, kuris šiomis paskutinėmis dienomis apšvies Bažnyčią Avinėlio spindesiu.⁵⁸

Teateina ir tepasilieka garbindami mano Sūnų, Avinėlių, kuris buvo užmuštas. Tenusiplauna Jo brangiausiuoju Krauju, kad būtų atleistos visos jų nuodėmės. Tepasiveda ir tepasišvenčia man - Sužadėtinei Mergelei ir Motinai. Visagalis Dievas jiems ir per juos padarys didžių dalykų. Aš taip trokštu, kad Nokas visiems kunigams taptų gyvojo vandens šaltiniu, išgydymo, paguodos ir atsinaujinimo vieta.⁵⁹ Mano rankos visą laiką pakeltos maldai už mano sūnus kunigus, o mano Širdis pasirengusi juos čia priimti.

Teateina jie pas mane, ir aš kiekvienam apsireikšiu kaip visų malonių Tarpininkė ir Dievo duota padėjėja jų kunigiškai tarnystei.⁶⁰ Aš esu naujoji

Ieva, duota naujamui Adomui, kurią Jis nuo Kryžiaus atidavė visiems savo kunigams, pašauktiems tęsti Jo išganymo misiją pasaulyje. Aš, Noko Dievo Motina, esu visų kunigų Sužadėtinė Mergelė ir Motina. Teateina jie pas mane ir šventojo Juozapo bei šventojo Jono draugėje teragauja mano malonumą.

Dėl šios priežasties atvedžiau tave čia. Noriu, kad būtum pirmasis, kuris pasišvęstum man kaip Sužadėtinai Mergelei ir Motinai. Noriu, kad formuotum savo gyvenimą pagal šventojo Juozapo ir šventojo Jono pavyzdį. Gyvenk mano šventa bendryste. Viskuo dalykis su manimi.⁶¹ Nei tu, nei joks kunigas neturi pasilikti vienas. Mano Širdis yra atvira visiems mano sūnams kunigams, ir tiems, kas to prašys, aš neatsakysiu ypatingo artimumo malonės, dalies unikalios malonės, kuri iš pradžių buvo duota šventajam Juozapui ir šventajam Jonui. Tai buvo malonė, kurią būtent šioje vietoje daviau arkidekanui Cavanagh⁶². Būdamas su manimi danguje jis užtaria Airijos kunigus ir visus kitus. O dabar mes tave laiminame vardan Dievo - Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. Amen.

2008 m. vasario 6 d., trečiadienis

Noko Dievo Motinos šventovėje, Airija

Dievo Motina:

Tu esi čia, mano sūnau, mano veikimu. Tai aš atvedžiau tave čia, kad mano Sūnaus, Dievo Avinėlio, kuris naikina pasaulio nuodėmės⁶³, artume būtum viduje išgydytas ir atgaivintas. Mano motiniška Širdis trokšta atvesti visus mano sūnus kunigus į artumą mano Jėzaus, Avinėlio, kurio Kraujo pasaulis yra išgelbėtas ir apvalytas nuo nuodėmės.⁶⁴ Mano sūnūs kunigai turėtų pirmieji patirti gydančią Dievo Avinėlio Kraujo galią. Prašau visus savo sūnus kunigus būti brangiausiojo Jėzaus Kraujo liudytojais. Jie yra Jo Kraujo tarnai. Jo Kraujas yra jų rankose, kad apvalytų ir atgaivintų gyvuosius bei mirusiuosius.⁶⁵

Trokštu, kad visi kunigai gerai suprastų, kokią beribę vertę ir galią turi vienut vienintelis mano Sūnaus Kraujo lašas.⁶⁶ Tu, kurį Jis pašaukė būti Jo kunigu garbintoju ir atsilygintoju, adoruk Jo brangiausiąjį Kraują Jo meilės Sakramente. Jo Kraujas, susimaišęs su vandeniu, be paliovos teka iš Jo eucharistinės Širdies, Širdies, kurią pervėrė kareivio ietis, kad apvalytų ir atgaivintų visą Bažnyčią⁶⁷, bet pirmiausia, kad apvalytų ir atgaivintų Jo kunigus. Kai ateini į Jo eucharistinę esatį, žinok, kad iš Jo atvertos Širdies

trykšta Jo brangiausias Kraujas. Garbink Jo Kraują, pilk Jo ant savo žaizdų, gydyk Juo sielų žaizdas.

Mano Sūnaus Kraujas, kur tik nuteka, visur neša tyrumą, gijimą ir naują gyvenimą. Melsk brangiausiojo Kraujo galios sau ir visiems kunigams. Kai tavo prašys užtarti sielas, šaukis joms brangiausiojo Kraujo galios ir vesk jas pas Tėvą, pridengęs Avinėlio Krauju.

Esu Noke dėl tavęs ir dėl visų kunigų. Noke atsiskleidžia kunigystės dovana ir slėpinys. Atėjau į Noką, kad ypatingu būdu apreikščiau save kaip kunigų Motiną. Noriu, kad čia atvyktų mano kunigai. Čia juos paguosiu. Čia juos išgydysiu. Čia atgaivinsiu jų tyrumą ir gyvenimo šventumą.

Paliudyk, ką padariau dėl tavęs Noke. Sutvarkysiu reikalus taip, kad čia sugrįžtum. Tau, mano brangus sūnau, ši vieta yra ir bus gijimo ir vilties namai. Čia tu apsuptas šventųjų: Juozapo, mano mylimo skaisčiausio sužadėtinio, Jono, mano įsūnio, tokio brangaus mano Sopulingajai Nekaltajai Širdžiai, ir arkidekano Cavanagh, man atsidavusio kunigo, kuris danguje užtaria visus, kas atvyksta į Noką.

Išmok pasitikėti manimi. Kalbu tau paprastai ir su motiniška meile. Nesi suklaidintas. Noriu, kad pažintum viską, ką saugau savo Širdyje tau ir visiems savo sūnams kunigams. Rengiuosi patraukti daug kunigų į sakralios artybės santykį su manimi, kokį turėjo šventasis Juozapas ir šventasis Jonas. Jau dabar pradėk gyventi šia malone. Kreipkis į mane su kiekviena bėda, didele ar maža. Pasitikėk, kad sutvarkysiu viską tavo naudai ir savo dieviškojo Sūnaus šlovei.⁶⁸ Dalykis savo gyvenimu su manimi. Patikėk man savo rūpesčius, vargus ir baimes. Kai tau reikia ko nors, dvasinių ar laikinų gėrių, kreipkis į mane. Aš esu tavoji Nepaliaujamos Pagalbos Motina. Esu visų malonių Tarpininkė. Visi geri dalykai yra mano, kad dalyčiau juos, kam noriu. Tai yra mano Sūnaus dovana man ir Tėvo valia.

Stovėjusi šalia Sūnaus, kai Jis kybojo ant Kryžiaus, dabar stoviu su Juo šlovėje. Tai aš skirstau visoms sieloms Jo atpirkimo vaisius. Jo Širdis visada yra man atverta, ir aš traukiu iš Jo šono žaizdos beribes malones ir gailestingumą sieloms. Mano Sūnaus Širdis yra neišsenkamas lobynas, o aš - jo tvarkytoja. Tie, kas ko nors trokšta iš mano Sūnaus Širdies, gali ateiti pas mane, aš tai jiems gausiu ir savo rankomis paduosiu.

Pasišvėsk man, kaip prašiau. Padaryk tą rytą, ketvirtadienį, savo garbinimo ir atsilyginimo už kunigus dieną. Dėkoju tau, kad ši vakarą klausaisi manęs ir imi mano žodžius į širdį. Laiminu tave kartu su savo garbintinu Sūnumi Jo meilės Sakramente.

2008 m. vasario 8 d., penktadienis D., Airija

Tai Aš atvedžiau į šią vietą, pašventintą adoracija ir tokios daugybės sielų tikėjimu. Tai Aš noriu, kad tu būtum Mano artume, žvelgtum į Mano eucharistinį Veidą ir pasiliktum prie Mano eucharistinės Širdies. Myliu tave. Branginu tavo atsaką į Mano dieviškosios draugystės dovaną. Tau nereikia bijoti, kad pasitrauksiu nuo tavęs ar nutilsiu. Juk Aš pradėjau mūsų pasikalbėjimus ir noriu juos tęsti, kad galėtum augti Mano draugyste ir taptum vis panašesnis į Mano mylimą bičiulį šventąjį Joną.

Šioje vietoje Mano eucharistinė Širdis nėra apleista ar pamiršta. Čia esu apsuptas dėkingos meilės. Čia randu garbintojų, kurių ieškau. Mane guodžia jų buvimas prie Mano altoriaus, ir Aš džiaugiuosi matydamas kiekvieną, kuris atvyksta su savo rūpesčių našta, padėka, gailesčiu dėl nuodėmės ar trokšdamas pasiūlyti Man savo meilę, kurią tokia daugybė Man atsako šiame atšalusiam pasaulyje.

Papasakok seserims apie Mano meilę joms. Jos neapleidžia Manęs Mano meilės Sakramente, ir Aš jų neapleisiu ir nenuviliu. Tai vieta, ypatingu būdu palaiminta Mano būvimoji yra švyturys tamsioje netikėjimo naktįje, kai daugelis yra gundomi pamiršti Mane, suabejoti Mano meile ar net Mano egzistavimu. Čia Aš atsiliepiu į maldas ir toliau tai darysiu, nes šie namai yra pastatyti ant didžios meilės ir įsaknydinti giliame tikėjime. Trokštu, kad tarp šių pašventintų sienų klestėtų ir viltis. Mano eucharistinė Širdis ypač myli šiuos namus ir sielas, kurios čia gyvena, Mane myli, Man tarnauja kaip daugybė gyvų garbinimo liepsnelių priešais Mano eucharistinį Veidą. Guosk jas Mano žodžiais.

Trokštu vėl užkurti čia didžiulę eucharistinės gailestingosios meilės ugnį. Visi, kenčiantys nuo pasaulio šaltumo, bus patraukti šių namų šilumos kaip prie jaukaus židinio. Trokštu čia būti mylimas ir garbinamas, įdedu šį savo troškimą į savo sužadėtinių, Mano mažųjų tarnaičių, širdis, kad jos dalyvautų vykdant Mano sumanymus. Nenoriu, kad jos nustotų vilties. Atjauninsiu jas prie neišsenkančio Mano pasiaukojimo šaltinio ir savo nuolatinio buvimo šviesa. Noriu, kad tu padrąsintum jas ir suramintum Mano Vardu. Nuolat jas laiminu iš savo buveinės nuo altoriaus jų vidury. Kur egzistuoja Mano palaiminimas, viskas įmanoma. Tegul jos toliau ištikimai lieka joms duotos adoracijos malonėje, o Aš padarysiu visa kita. Mano Širdis jaudinasi iki gailesčio dėl šios mažosios kaimenės, ir sukręsta Mano meilė siekia padėti joms įgyvendinti troškimus, kuriuos įdiegiau jų širdies gelmėse.

O tu šią savaitę adoruok Mane čia, kiek gali. Atvedžiau tave čia, į garbinimo mokyklą, kad pripildyčiau tave malonių, kurias taip ilgai saugojau

savo Širdyje būtent tau ir niekam kitam. Ieškok Manęs. Pasilik priešais Mano Veidą. Lik prie Mano sužeistos Širdies Mano meilės Sakramente, ir padarysiu dėl tavęs tai, ką vien Aš, ir niekas kitas, galiu padaryti.

Laiminu tave ir su švelniausia meile laiminu kiekvieną čia esančią seserį. Mano Širdis atverta joms, ir Aš džiaugiuosi jų artumu Man Mano meilės Sakramente.

Būk ramybėje. Tęsk rekolekcijas taip, kaip jas pradėjai, kalbėdamas iš širdies. Pasitikėk, kad tave įkvėpsiu, tau padėsiu ir duosiu žodžių, kurie paguos ir sustiprins šias tokias Man brangias sielas.

2008 m. vasario 9 d., šeštadienis

Išmok klausytis Manęs, ir Aš kalbėsiu tavo širdžiai, kaip žmogus kad kalbasi su savo bičiuliu. Trokštu šnekėtis su tavimi. Noriu kalbėti tau, tave mokyti, vesti ir guosti, kaip mokiau, vedžiau ir guodžiau šventąjį Joną ir kitus savo mokinius.

Mano Širdis trokšta, kad visi kunigai priimtų Mano dieviškosios draugystės dovaną. Trokštu, kad Mano kunigai, Mano išrinktieji, kreiptųsi į Mane dėl savo abejonių, baimių, sumišimų ir silpnybių. Trokštu, kad jie mokytųsi dalytis su Manimi viskuo. Neužtenka ieškoti Manęs tik tam tikrais momentais, neužtenka pasidalyti su Manimi tik dalimi to, ką išgyvena, egzistencijos nuotrupomis. Gyventi Mano draugyste – tai viskuo dalytis su Manimi, neturėti jokių paslapčių, nieko vien sau nepasilaukyti. Negera žmogui būti vienam.⁶⁹ Dėl šios priežasties pasidariau visada esantis ir prieinamas savo meilės Sakramente. Siela, kuri leidžia laiką Mano artume, prie Mano atvertos Širdies, pažins viską, kas yra Mano Širdyje, ir pradės dalytis visais Mano jausmais ir troškimais.

Pasilik Mano artume, kada tik ir kiek gali. Buvimas su Manimi – puikus būdas gyti ir šventėti. Užtenka likti su Manimi, kad *būtum* kaip Aš. Ateik pas Mane, pilnas viltingo laukimo, o Aš padarysiu visa kita. Garbinti Mane – tai ieškoti Mano Veido ir artintis prie Mano Širdies su nuostaba ir šventa baime, o labiausiai – su meile. Adoracija – bežodis Mano dievystės išpažinimas. Adoracija skelbia, kad Aš esu viskas, o visa kita yra niekas.⁷⁰

Kai šventasis Pranciškus nakties valandomis kartodavo: „Mano Dievas ir mano viskas!“ jis aukojo Man garbinimą dvasia ir tiesa, kurio trokšta Mano Tėvas.⁷¹ Jo malda per Mane pakilo net į Tėvo akivaizdą. Taip yra su kiekviena Man adresuota malda. Visi, kas siekia prieiti prie Tėvo, turi praeiti per Mane.⁷² Dėl to Mano šoną atvėrė kareivio ietis. Tai yra kelias pas Mano Tėvą. Jei nori kalbėtis su Mano Tėvu, kalbėk Man. Jei nori pamatyti Mano Tėvą, įsmeik žvilgsnį į Mano eucharistinį Veidą.⁷³ Jei nori tarnauti Mano

Tėvui, tarnauk Man, ypač per silpniausius ir vargingiausius Mano mistinio Kūno narius. Ką darai jiems, tą padarai Man⁷⁴, o ką padarai Man, tampa malonia atnaša Mano Tėvo akyse.

Užtenka pradėti kiek įmanoma dažniau Manęs ieškoti Mano meilės Sakramente. Nuo to prasideda kiekviena tikra draugystė - ieškant mylimojo artumo ir jo draugijos. Tada leisk Man mainais mylėti tave, kalbėti tavo Širdžiai, paliesti tave per Šventosios Dvasios veikimą tavo sieloje.

Kelias į šventumą - tai Mano draugystės takas. Daugelis taip sukomplikuoja šventumo kelią, kad kitiems jis pasirodo uždraustas ir nepasiekiamas. Užtenka priimti Mano draugystės dovaną. Tai leidžia Man laisvai veikti tavyje, su tavimi ir per tave. Leisk Man mylėti tave kaip draugą. To užtenka.

Laiminu tave ir seseris, kurioms sakai pamokslus. Joms šviečia Mano eucharistinis Veidas. Jos yra mažoji kaimenė, brangi Mano eucharistinei Širdžiai.

2008 m. vasario 10 d., sekmadienis

Kada tik kas nors pavestų tau ypatingą reikalą ar intenciją, kreipkis į Mano eucharistinę Širdį. Kaskart, kai į ją kreipiesi, būnu sujaudintas, nes ji yra gyvas Mano gailestingosios meilės organas ir būdas gauti iš Manęs viską, ko prašysi. Mano Širdis plaka meile Altoriaus Sakramente, ji yra sužeista ir visada atverta, kad priimtų tavo prašymus, maldavimus, troškimus. Kreipkis į meilės sužeistą mano Širdį, esančią šiame Švenčiausiąjame Sakramente. Būk drąsus ir pasitikintis dėl to, ko Manęs prašai. Mano Širdis yra atverta visiems tavo prašymams, ir Aš gausiai palaiminsiu tuos, už kuriuos melsiesi Mano Eucharistijos artybėje.

Ypatingos malonės skirtos sieloms, kurios budi priešais Mano eucharistinį Veidą per naktį. Tie, kas meldžiasi naktį, atkartoja Mano naktinius budėjimus meldžiantis Tėvui.⁷⁵ Kaip dažnai budėdavau savo Tėvo akivaizdoje, kalbėdamasis su Juo nakties tyloje, atnešdamas į savo maldą slaptus miegančio pasaulio rūpesčius ir net kūrinių dūsavimus. Tu pamatysi, kad nakties maldoje yra aiškumas ir ramybė, kurių neduodu sieloms kitu metu. Tie, kas tai atrado, sugrįžta pas Mane naktį ir nori pasilikti prie Mano eucharistinės Širdies. Mano eucharistinio Veido šviesa juos apšviečia ir, nors naktį tamsu, spindi jiems iš vidaus.⁷⁶

Mokykis garbinti Mane naktį. Ypač trokštu, kad kunigai ateitų pas Mane naktį. Jie nepraras nė dalies savo miego, nes Aš būsiu jų atgaiva ir poilsis.

Ateis diena, ji jau netoli, kai turėsi progą kalbėti Mano išrinktiesiems, Mano bičiuliams, kokios vertingos nakties valandos, praleistos šalia Manęs. Aš taip meldžiausi Tėvui, tuo būdu duodamas pavyzdį savo kunigams ir visiems savo draugams, kad juo sektų. Kiek įmanoma pasinaudok proga, kuri tau čia duodama. Laiminsiu tave, o Mano Širdis mokys tave, kai eisi sargybą priešais Mano Veidą.

2008 m. vasario 14d., ketvirtadienis

Neapleisiu ir nepaliksiu tavęs. Esu ištikimas. Pasirinkau tave, ir tu esi Mano.⁷⁷ Kodėl abejoji Mano meile tau? Argi nedaviau tau savo palankumo ženklų? Ar neparodžiau, kad Mano gailestingumas prirengė tau ateitį, kupiną vilties? Ar nepažadėjau tau laimės, šventumo ir ramybės metų? Mano palaiminimas yra ant tavęs, ir Mano Širdies ketinimai tuoj tau atsiskleis. Tereikia pasitikėti Manimi. Tikėk, kad saugosiu tave kaip akies lėliukę.⁷⁸ Tu esi saugus po Mano Motinos apsiaustu. Laikau tave arti savo sužeistos Širdies. Pasitikėk, kad įvykdysiu viską, ką tau pažadėjau.

Šios dienos D. yra Mano plano tau dalis. Pasiruošimo dalis. Rengiu tave darbui, kurio iš tavęs prašiau, ir ruošu kelią savo planams įvykdyti. Tu turi tik Manimi pasitikėti. Paklusk nurodymams, kuriuos tau duosiu. Patikrink ateinančias mintis⁷⁹, išsakydamas jas tėvui N. Jis patvirtins, ar šios mintys kyla Mano įkvėptos. Būk atviras ir skaidrus.

Svarbiausia, pasilik arti Manęs. Ieškok Manęs Mano meilės Sakramente. Būk Mano kunigas garbintojas, Mano atsilygintojas. Būk Mano draugas, Mano eucharistinės Širdies bičiulis, koks buvo šventasis Jonas. Jis padės tau sekti juo einant stiprios ir švelnios meilės Man ir Mano Nekaltajai Motinai keliu. Daviau jį tau tarp daugybės kitų šventųjų kaip draugą, globėją ir vadovą. Prašyk jo užtarimo. Esu patenkintas, kad dažnai juo remiesi savo pamoksluose ir užrašuose. Jis yra šių paskutiniųjų dienų apaštalas. Jis turi raktą į Mano Švenčiausiosios Širdies paslaptis ir jomis dalijasi su tais, kuriuos jam pavedžiau.

Mano mylimojo mokinio mokiniai bus garsūs savo liepsnojančia meile Man Altoriaus Sakramente, švelniu ir tikru pasišventimu Mano Nekaltajai Motinai, gailestinga meile, kuri gaivins juos tarnaujant sieloms, ir ryžtu pasilikti prie Manęs Mano karčioje Kančioje.

Tu esi tarp šių Mano mylimojo mokinio mokinių. Būk ištikimas šiai malonei, kurią tau įgijo Mano Motina. Tai ji įsikišo, kad išgelbėtų tave nuo piktojo, kuris grasino sunaikinti tave ir tavo kunigystę. Tai ji pasirūpino, kad

būtum priskaitytas prie jos brangiausių vaikų - Jono, pirmojo po Manęs jos sūnaus kunigo, mokinių.

Padėkok Mano Motinai už viską, ką ji tau gavo, likdamas ištikimas tai nuolankiai maldai, Rožiniui, kurią ji taip mėgsta. Rožinis išlaikys tavo tyrumą, nuolankumą ir visas dorybes, kurios yra malonios Nekaltajai Mano Motinos Širdžiai ir Mano Širdžiai.

Prašau tave: būk dėkingas ir pilnas pasitikėjimo. Daviau tau visokių priežasčių turėti vilties, kad įvykdysiu viską, ką esu pažadėjęs, išpildysiu viską, ko paskatinau tave trokšti. Dabar ilsėkis Mano artybėje ir būk ramus. Laiminu tave nuo savo sosto ant altoriaus. Patrauksiu tave prie savo atvertos Širdies.

2008 m. vasario 21 d., ketvirtadienis

Konektikute

Laukiau, kad ateitum, ir tu manęs neapvylei. Atėjai ieškoti Mano eucharistinio Veido ir prisiartinai prie Mano eucharistinės Širdies, kaip ir prašiau tavęs tiek daug kartų. Gausi atlygį už klusnumą Mano Širdies troškimams. Tuoj atversiu tau glaudžios draugystės su Manimi malonumus. Viską patikėk Man, ir Aš padarysiu tave savo mylimojo mokinio Jono patirties dalininku. Jis yra tau draugystės su Manimi ir santykio su Mano Švenčiausiąja Motina pavyzdys. Jis įves tave į Mano eucharistinės Širdies slėpinius. Jis pamokys tave, kaip gyventi su Mano Motina, kaip dalytis su ja kiekviena savo dienos akimirka, savo džiaugsmais, sielvartais, nusivylimais ir baimėmis.

Sopulingoji Nekaltoji Mano Motinos Širdis - tavo priebėga ir paguodos vieta. Eik pas ją su visais savo reikalais. Ji yra tavoji Nepaliaujamos, t. y. neišsenkamos, Pagalbos Motina. Mano Motina tarnauja visiems Mano kunigams. Ji yra jų Motina, bet taip pat ir nuolanki Viešpaties tarnaitė. Mano kuniguose ji atpažįsta Mane ir visiškai atsiduoda Mano tarnystei kiekviename jų. Nepaisant to, ji lieka Nekaltoji dangaus ir žemės Karalienė. Visi Mano Švenčiausiosios Širdies turtai yra ir jos, kad dalytų juos, kaip matys esant reikalinga. Ji prižiūri Mano Karalystės išdą, ir visa, kas Mano, yra ir jos, kad galėtų tai laisvai ir dosniai dalyti, atsiliepdama į savo motiniškos ir gailestingos Širdies troškimus.

Jeigu visi Mano kunigai tai pažintų ne vien protu, bet ir savo kasdiene patirtimi, kunigija būtų perkeista. Mano tyriausioji Motina yra ištikima ir nepakeičiama bendradarbis kunigo, kuris Man atstovauja ir tęsia Mano darbą Bažnyčioje. Mano Motina yra dėmesinga kunigo misijai ir jo asmeniniams

dvasiniams poreikiams, kaip buvo dėmesinga Mano tarnystei ir visiems Mano poreikiams, kai gyvenau žemėje.⁸⁰

Kunigai, kurie nebendradarbiauja su Mano Nekaltąja Motina, žlugs, vykdydami savo kunigiškas pareigas. Aš pats norėjau, kad Motina būtų prie Mano šono Mano aukščiausio pasiaukojimo valandą. Atidaviau jai savo mylimąjį mokinį Joną, kad visi Mano kunigai suprastų, jog Mano Motinos vieta būti šalia kiekvieno Mano kunigo, ypač tada, kai jis stovi prie altoriaus atnašaudamas Mano auką Tėvui, kalba ir veikia Mano Vardu.

Visada pažink mistinę Mano Motinos esatį Mišiose. Ji yra tavo pusėje. Ji džiaugiasi tavo dalijamais Mano atpirkimo vaisiais ir ten dalyvauja. Kiekvieno kunigo rankos kažkokiu būdu yra laikomos Mano Motinos delnuose. Ji veikia su kunigu. Jos dalyvavimas Šventojoje Aukoje, kuri atnaujinama ant altoriaus, yra tylus, bet veiksmingas. Jos buvimas prie altoriaus, nors ir nematomas, yra realus. Mano Bažnyčia nuo seno pripažįsta Mano Motinos buvimą kiekvieną sykį, kai atnašaujama Mano šventoji auka, bet dabar labiau nei bet kada anksčiau reikia, kad kunigai vis giliau perprastų šią brangiausiąją dovaną. Ji yra Bendraatpirkėja.⁸¹ Kaip per kiekvienas Mišias mistiškai yra atnaujinama Mano auka, taip atnaujinamas jos atnašavimas, jos dalyvavimas Mano aukoje. Kunigas, kuris tai žino ir leidžia šiam suvokimui persmelkti jo širdį, bus papuoštas šventu uolumu kiekvienose Mišiose, kurias jis švenčia.

Mane liūdina kai kurių kunigų nerūpestingumas, su kuriuo jie artinasi prie Mano šventųjų Slėpinių. Šią pagarbos, dėmesio ir pamaldumo stoką gali atitaisyti sūniškas pagalbos prašymas kreipiantis į Mano Motiną. Jai priklauso parengti kunigo širdį taip, kad jis vertai atnašautų Šventąją Auką. Mano Motina kupina susirūpinimo dėl visų savo sūnų kunigų. Ji nori matyti juos einančius prie altoriaus, apsirengusius nuolankumu, tyrumu, širdies nekaltumu ir gilia pagarba. Ji lydi kiekvieną kunigą ir visus jo tarnystės veiksmus. Ji stiprina kiekvieną kunigą savo galingu užtarimu.

Mano Motina yra visų kunigų sergėtoja, ir Aš trokštu, kad ji būtų ja pripažinta. Kunigas, kuris tai žino, turės priebėgą pagundoje; jis bus saugus, pridengtas jos apsiaustu. Jeigu jis iš silpnumo ar aplaidumo nupultų, ji bus ten, kad jį pakeltų, ir nukreips jo žingsnius į atgailos ir šventumo kelią.

Gyvenk šiais dalykais, ir suprasi, kodėl Aš primygtinai jų prašau. Dabar būk ramybėje. Aš ir Mano Nekaltoji Motina laiminame tave ir tuos, už kuriuos tu trokšti melstis.

Tą pačią savaitę, vieną naktį, prieš einant miegoti:

Nesu toli nuo tavęs. Laikau tave prie savo sužeistos Širdies, kiekvieną akimirką, ar budi, ar miegi, nenuleidžiu nuo tavęs savo gailestingo ir mylinčio žvilgsnio. Neabejok Mano meile tau. Išsirinkau tave, kad būtum Mano draugas. Noriu, kad pasitikėtum Manąją dieviškosios draugystės dovana. Ją davęs, jau nebeatimsiu. Priešingai, Mano meilė tik auga sieloje to, kuris priima Mano draugystę, ir ta meilė vaisinga. Pašaukiau tave į šventumą. Tikėk Mano meile tau. Ieškok Mano Veido ir Širdies Mano meilės Sakramente. Būk kunigas garbintojas, kokį pašaukiau tave būti. Laiminu tave, o Mano Motina irgi tave laimina. Pasitikėk, kad rūpinsimės tavimi.

2008 m. kovo 6 d., ketvirtadienis Garbinimo ir atsilyginimo valanda

Prieš pradėdant melstis Rytmetinę valandą, Viešpats pasakė, kad kalbės man per šios valandos psalmę. Štai jos tekstas:

*Savo gerumu pasotink mus auštant,
kad giedotume iš džiaugsmo
per dienų dienas, kol gyvensim.
Duok mums tiek laimės,
kiek suteikėi skausmo
per visą mūsų nelaimių metą.
Tenušvinta mums, tavo tarnams,
tavųjų darbų didingumas,
o tavo garbinga galybė - mūsų palikuonims.
Viešpaties, mūsų Dievo, malonė visur mus telydi:
padaryk mūsų rankų darbus sėkmingus, -
palaimink mūsų triūsą!*

Ps 89 (90), 14-17

Argi nesakiau tau, kad kalbėsiu per Valandų psalmę? Ir kalbėjau. Šie žodžiai patvirtina Mano pažadą tau, naujos pradžios pažadą, šventumo, palaiminimo ir ramybės metų pažadą. Įsikibk į šiuos žodžius ir saugok juos savo širdyje. Mano planas skleidžiasi prieš tavo akis. Pasitikėk Manimi dėl visų reikalų. Leisk Man daryti už tave tai, ko tu negali padaryti ir nežinai, kaip padaryti. Kai siela klusniai ir su pasitikėjimu atsiduoda Man, laisvai galiu joje ir aplink ją įvykdyti visa, ko trokštu, patenkinti savo Širdies troškimus

savo Tėvo šlovei. Būk ta siela, klusniai ir pasitikinčiai Man atsidavusia, ir tu nenusiviksi.

„Dėkoju tau, Viešpatie, nors buvai ant manęs įpykęs, savo įniršį nugręžei ir mane paguodei. Dievas tikrai išganymas mano, juo pasitikiu ir gyvenu be baimės, nes jisai mano giesmė ir tvirtybė, - jis buvo gelbėtojas mano!"
Džiaugdamiesi sėmsite vandenį iš versmių išganingų.

Iz 12,1-3

Aš vėl tau kalbėsiu. Tvirtai laikykis Mano žodžių ir saugok juos savo širdyje. Jie atneš tau paguodą ir viltį nuovargio ir abejonių dienomis.

Kai pasimeldžiau 148-ą psalmę, Viešpats pasakė:

Dabar klausykis Mano žodžio.

Ir aš skaičiau:

Mes jaučiame pareigą visuomet dėkoti Dievui už jus, Viešpaties numylėti broliai, kad Dievas jus kaip pirmienas išrinko išganymui Dvasios pašventinimu ir tiesos tikėjimu. Tam jis ir pašaukė jus per mūsų Evangeliją, kad įgytumėte mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus garbę. Todėl, broliai, tvirtai stovėkite ir laikykitės perduotų tiesų, kurių išmokote iš mūsų žodžių ar laiško. O pats mūsų Viešpats Jėzus Kristus ir Dievas, mūsų Tėvas, pamilęs mus ir maloningai suteikęs mums amžinos paguodos ir geros vilties, tesuramina jūsų širdis ir tesustiprina kiekvienam geram darbui ir žodžiui.

2 Tęs 2, 13-17

2008 m. kovo 7 d., Pirmasis penktadienis

Dėkoju tau, kad pasilikai Mano artume šią popietę palaikyti Man draugijos Mano karčioje Kančioje. Žiūrėjau į tave iš savo meilės Sakramento taip, kaip žvelgiau į Joną, savo mylimąjį mokinį. Išmok taip pasilikti Mano draugėje. Man užtenka, kad tu ieškai Manęs ir ramiai pasilieki Mano artume patenkintas buvimu su Manimi. Man nereikia tavo minčių, visai nereikia tavo žodžių. Man užtenka, kad aukoji pilną meilės adoruojančią savo širdį, dėkodamas už Mano buvimą Švenčiausiąjame Sakramente.

Man patinka, kad pradėdamas adoraciją tu atnaujinai savo pasiaukojimą už kunigus dėkingumo ir atsilyginimo dvasia. Esu patenkintas, kad kreipiesi į Mano eucharistinę Širdį norėdamas išprašyti malonės, kurios trokšti tėvui N. Aš mielai išklausu visus, kas ateina į Mano eucharistinę artybę, ir kaip maloningiausias karalius suteikiu malonių tiems, kas jų iš Manęs prašo. Kai kreipiesi į Mano eucharistinę Širdį, negaliu atsakyti tau, jei ko nors prašai. Kartais Mano Širdis duos geresnę dovaną už tą, kurios prašai, nes tu prašai trumparegiškai ir esi apribotas savo marios prigimties, o Aš duodu pagal savo Širdies išmintį ir beribį geranoriškumą. Laiminu tuos, kuriuos Man pavedi. Jiems visiems švies Mano eucharistinio Veido šviesa, ir Aš laiminu tave iš savo pervertos Širdies gelmių.

2008 m. kovo 13 d., ketvirtadienis

Jei pasiliksite manyje ir mano žodžiai pasiliks jumyse, - jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta.

Jn 15,7

Paskutinę savaitę kalbėjau tau per aplinkybes ir įvykius. Ir toliau klausykitės Manęs susitikimuose ir kasdienio gyvenimo įvykiuose. Leidžiu tau pažinti Mano meilės planą ir toliau jį atskleisiu, ne tik kalbėdamas tavo širdžiai, kaip draugas kalbasi su draugu, bet ir kreipdamas įvykių eigą, ir atskleidždamas tau savo apvaizdos stebuklus per tuos, kuriuos pasirinkau ir paskyriau, kad vykdytų Mano Širdies sumanymus.

Neabejok Mano draugyste. Suprantu, kad šiuo momentu tu negali praleisti Mano eucharistiniame artume tiek laiko, kiek norėtum Man paaukoti, bet ateina diena - ji jau visai netoli, - kai mes gyvensime po vienu stogu, kai tu gyvensi Mano eucharistinio Veido švytėjime ir kitas sielas, ypač Mano kunigus, trauksi į tą pačią šviesą, kad būtų išgydyti, apvalyti ir pašventinti. Tuoj prieš tave atversiu duris. Aš paliesiu daugelio širdis, kad jos įsitrauktų į Mano Širdies darbą dėl Mano kunigų.

Tavo vaidmuo - būti kunigu garbintoju ir atsilygintoju. Tavo vaidmuo - ieškoti Mano eucharistinio Veido ir pasilikti arti, labai arti prie Mano atvertos Širdies Mano meilės Sakramente. Daryk tai, ir visa kita bus tau pridėta: saikas geras, sukratytas ir su kaupu.⁸² Pasitikėk, kad vadovausiu darbui, kurį trokštu matyti savo Bažnyčioje. Atsiduok Man garbindamas, atsilygindamas, mylėdamas kunigus, ir Aš įliėsiu į tavo kunigišką širdį liepsningą savo eucharistinės Širdies meilę. Ta ugnis apvalys tavo širdį; ji užgydys seniai nuodėmės padarytas ir pūliuojančias žaizdas; ji pašventins tave tavo brolių kunigų labui, sužeistųjų ar tų, kuriuos papiktino anų

nuodėmės, labui. Dar daugiau norėčiau tau pasakyti, bet kol kas užteks. Pavesk Man tuos, kuriuos norėtum, kad palaiminčiau. Aš laiminu kiekvieną, ir jiems nušvinta Mano eucharistinis Veidas. Mano Motina taip pat laimina tave ir tuos, kuriuos tu patiki Mano Širdžiai.

Didžiojo ketvirtadienio naktis 2008 m. kovo 20 d.

Budėjimas prie garbinimo altoriaus.

Dabar esu arti tavęs, o tu esi arti Manęs Mano meilės Sakramente. Priimu tavo buvimą čia šianakt kaip draugystės ir atsilyginimo atnašą už visus Mano kunigus, tavo brolius. Šianakt Aš jų ieškau. Kiekvieno laukiu, kad jie Manęs ieškotų. Aš vis dar trokštu, kad Mano išrinktieji, net tie, kurie leido savo širdims užkietėti, šianakt atsiverstų ir rastų kelią iki Mano tabernakulių, kur jų laukiu.

Šią Mano agonijos ir išdavystės naktį Mano kunigams yra numatytos malonės, kurios neduodamos jokių kitų metu. Šianakt Aš surištas. Aš jau suimtas, ir Mano pagrobėjai nusivedė Mane lyg avinėlį į skerdyklą.⁸³ Aš tyliu, bet Mano Širdis budi ir laukia Mano kunigų. O kad jie ateitų pas Mane, Aš atriščiau pančius, kurie juos laiko vergijoje. Duočiau jiems šviesos dvasios tamsybėse, kurios juos kamuoja. Ištarčiau jiems paguodos ir užuojautos žodžius.⁸⁴

Būdamas su Manimi šianakt leidi Man paliesti daugelio nuo Manęs nutolusių kunigų sielas. Tu esi čia tik todėl, kad Mano gailestingumas pasidarbavo tavyje, perkeisdamas tavo širdį ir įtraukdamas tave į Mano tvarios draugystės malonę.⁸⁵ Tai, ką iš savo begalinio gailestingumo tau padariau, padarysiu kiekvienam savo kunigui.

Rengiuosi atnaujinti savo Bažnyčios dvasininkijos šventumą. Jau tuoj apvalysiu savo kunigus nuo nešvarumų, kurie yra juos suteršę. Jau greitai, labai greitai visiems savo kunigams išliesiu dvasią gydančias malones. Atskirsiu tuos, kas priims Mano dieviškosios draugystės dovaną, nuo tų, kas užkietins savo širdis. Pirmiesiems duosiu spinduliuojantį šventumą, kokį turėjo Jonas ir Mano apaštalai pačioje pradžioje. Iš kitų atimsiu ir tai, ką jie mano turį.⁸⁶ Taip turi būti. Aš noriu, kad Mano Bažnyčios kunigai švaria širdimi ištikimai atsilieptų į Mano beribę meilę, kuria juos pamilau ir kiekvieną išsirinkau, kad vykdytų Mano Širdies sumanymus. Tie, kas negyvena Mano draugyste, išduoda Mane ir apsunkina Mano darbą. Jie menkina šventumo grožį, kurį noriu matyti švytint Mano Bažnyčioje.⁸⁷

Apraudu jų širdies kietumą, ir Mano Nekaltoji Motina, sielvarto prislėgta jų Motina, apverčia juos su Manimi.

Mano kunigijos atnaujinimas Bažnyčioje prasidės nuo meilės liepsnos, degančios Mano Kūno ir Kraujo Sakramente. Visus kunigus šaukiu ieškoti Mano eucharistinio Veido ir gyventi Mano artume. Noriu, kad visi Mano kunigai atrastų Mano atvertą Širdį, Mano gyvą Širdį, plakančią meile jiems, iš kurios plūsta apvalanti Kraujo ir Vandens srovė dėl jų šventumo ir pasaulio gyvybės. Kviečiu visus savo kunigus į savo eucharistinį artumą. Jie privalo išmokti, kad Mano artume yra džiaugsmo pilnatvė.⁸⁸ Jie turi atrasti Mano dieviškosios draugystės švelnumą ir jėgą Mano meilės Sakramente.

Daugybė, tokia daugybė atsižadėjo Manęs Mano meilės Sakramente, bet Aš neapleisiu nė vieno kunigo, kuris ateis pas Mane į Mano meilės Sakramento artumą. Ten Aš laikiu savo kunigų. Ten Aš siūlau jiems savo dievišką apsikabinimą. Ten Aš patrauksiu juos prie savo atverto šono, o per jo žaizdą – į savo Švenčiausiosios Širdies šventovę.

Adoruok Mane dėl savo brolių kunigų, kurie Manęs negarbina. Leisk duoti tau tai, ką daugiau kiekvienam iš jų. Priimk Mano meilę. Priimk Mano dieviškosios draugystės dovaną. Padaryk Mano eucharistinę esatį savo gyvenimo šerdimi ir centru, į kurį tu sugrįžtum sušilti, išgyti, nurimti ir pabūti šviesoje. Ieškok Mano eucharistinio Veido ir kviesk kitus daryti tą patį.

Mano eucharistinio Veido šviesoje sieloms nutinka dideli dalykai. Tereikia tik atsistoti priešais Mane, ir Mano Veido šviesa, pridengta Mano meilės Sakramento šydu, iš karto pradeda darbuotis tavo sieloje. Noriu, kad pasidalytum šia paslaptimi su visomis sielomis, pradėdamas nuo kunigų, kuriuos tau atsiųsiu.

Dabar priimk Mano palaiminimą ir atvesk į Mano eucharistinio Veido šviesą tuos, kuriuos nori, kad paliesčiau, išgydyčiau, paguosčiau ir pašventinčiau.

2008 m. kovo 27 d., ketvirtadienis

Pirmoji iš keturių adoracijos dienų, nuo Mišių pabaigos iki 15.00 vak, išstant popiežiaus šv. Jono Pauliaus II palaimintą monstranciją.

Kiekvienas Mano kunigas yra perėjime iš šio pasaulio pas Tėvą.⁸⁹ Žinok tai ir leisk, kad tai reguliuotų tavo gyvenimo kryptį.

Mano kunigai – tai tie Manieji, tie, kuriuos palieku pasaulyje, kuriuos myliu, kuriems duodu didžiausią savo meilės įrodymą. Tai į jų rankas įdedu

savo Kūno ir Kraujo slėpinius dėl pasaulio gyvybės. Niekada neabejokite Mano meile jums, kunigai. Jūs kasdien laikote jos įrodymą, Mano meilės jums liudijimą savo rankose: jums ir dėl jūsų atiduotą Save patį, kurį jūs savo rankomis duodate Mano Sužadėtinei Bažnyčiai. Kaip galite jūs, laikantys Mane savo rankose, abejoti Mano meile jums?

Leiskite Man jus numazgoti, dažnai mazgoti, kad galėtumėte gyventi Mano draugėje ir augti per Mano dieviškosios draugystės dovaną. Ateikite pas Mane, kad galėčiau jus nuplauti Kraujyje ir Vandenyje, kurie vis teka iš Mano atvertos Širdies. Ateikite prie neišsenkančio srauto, trykstančio iš Mano šono. Ateikite, ir kitos sielos seks paskui jus.

Laukiu savo kunigų, kad galėčiau juos apvalyti, išgydyti jų žaizdas ir išplauti bet kokią nešvarumo pėdsaką iš jų sielų. Tas, kuris pasilieka šioje nenutrūkstamoje srovėje, kuri teka iš Mano Širdies, bus toks tyras kaip Aš, nes tokia yra Mano brangiausiojo Kraujo galia. Mano brangiausias Kraujas yra aukojamas Tėvui ir duodamas sieloms, kad jas atgaivintų ir jos gyventų Eucharistijos slėpinyje. Jis veikia sielas visuose sakramentuose, bet Eucharistijos adoracijoje siela pasilieka lyg panardinta į Mano Kraują. Šio garbinimo padariniai, nors nematomi paprasta akimi, yra ilgalaikiai ir gilūs. Stenkis pasilikti paniręs į neišsenkamą Mano Kraujo srovę, kai artiniesi prie Mano atvertos Širdies Mano meilės Sakramente.

Žinau, kas yra tie vyrai, kuriuos išsirinkau.⁹⁰ Ar manote, kad kas nors gali būti paslėpta nuo Mano akių? Ar manote, jog yra dalykų, kurių nematau? Aš pažįstu savo kunigus. Kiaurai juo permatau. Mano gailestingoji meilė jiems yra tiek pat gili ir tirianti kaip ir Manasis pažinimas. Aš viską matau, ir Mano gailestingumas pasiekia visa, ką matau, išskyrus tai, kas tyčiomis atitraukiama ir sąmoningai nuo Manęs slepiama. Net ir tai matau, ir matydamas sielvartauju, nes Mano Širdis trokšta parodyti gailestingumą kiekvienam silpnumui, nuimti visokią gėdą ir švariai numazgoti kiekvieną nuodėmės suteptą sielą. Atsiduokite Mano visa reginčiai malonei ir paveskite Mano gailestingumui visa, ką matau jumyse.

Tikėk Manimi, kai tai tau sakau: kas priima tą, kurį Aš siunčiu, - Mano kunigą, - priima Mane, o kas priima Mane, priima tą, kuris Mane siuntė.⁹¹ Laikykis šios taisyklės: visada prisistatyk kaip Mano kunigas. Visada ir visur būk Mano kunigas. Taip tu visur ir visada, kad ir kur eisi, neši Mano ir Tėvo artumą ir mūsų palaiminimą, t. y. Šventosios Dvasios patepimą, švelnų mūsų gailestingosios meilės kvapsnį. Kunigas yra Mano artumo sakramentas. Nenoriu, kad šis Mano sakramentas būtų slepiamas. Rodyk savo kunigiškumą. Tavo pirmoji ir vienintelė tapatybė tebusiu Aš - ir Aš laiminsiu tave išeinantį ir grįžtantį. Šiandien pasauliui dar labiau nei

anksčiau reikia regėti Mano kunigus. Pasaulis privalo žinoti, kad neapleidau savo mažosios kaimenės ir nepalikau tų, kas pasitiki Mano meile.

Būk Mano kunigas visokiomis aplinkybėmis, ir Aš su kaupu pripildysiu tavo širdį savo Švenčiausiosios Širdies švelnumo, o jis patrauks sielas prie Manęs per tave, nors esi tik šio švelnumo indas, kuriuo pasinaudodamas noriu jį paskleisti kiekvienoje vietoje.⁹² Mano kunigai gerai daro, kad gerbia bažnytinio rūbo neturtą ir drausmę. Jis yra ir jų apsauga, ir pasauliui duotos vilties ženklas. Užtenka tuštybės. Užtenka ekstravagancijos. Būkite grynai Mano Šventojo Veido veidrodžiai pasaulyje.

2008 m. kovo 28 d., penktadienis

Pasitikėk vadovavimu Tos, kurią atsiunčiau susidraugauti su tavimi, Šventosios Dvasios, tavo Užtarėjos. Išmok klausytis Jos švelnaus vedimo. Juo daugiau Ja seksi, tuo daugiau suprasi, kur ir kaip Ji tave veda. Tai yra šventumo paslaptis: leisti Šventajai Dvasiai tave vesti. Aktyviai ieškok Šventosios Dvasios vadovavimo. Šaukis Jos, nes Ji kiekvieną akimirką yra tau prieinama. Ji gyvena su Manimi ir Mano Tėvu tavo sielos šventovėje. Ji yra tavo Gynėja nuo pasaulio, kūno ir piktojo, kaltintojo. Ji yra tavo Gynėja Mano Tėvo akyse.

Būtent Šventoji Dvasia suvienija tavo sielą su Manąja, tavo širdį su Mano Širdimi taip išmintingai, kad tau meldžiantis Mano paties malda kyla pas Tėvą kaip kvapnūs smilkalai. Šventoji Dvasia ateina į pagalbą tavo silpnumui, nes tu net nežinai, kaip turėtum iš tikrųjų melstis.⁹³ Nematomas Šventosios Dvasios darbas - sutaikinti sielas per Mano kunigišką užtarimą prieš Tėvą dangaus šventovėje ir Švenčiausiąjame Altoriaus Sakramente.

Kai ateini į adoraciją, padėk šalin visokį savo nerimą ir rūpestį ir leisk Šventajai Dvasiai švelniai jungti tave su malda, kuri kyla pas Tėvą iš Mano eucharistinės Širdies. Maldoje, kurią aukoju savo Tėvui, telpa visokie tavo poreikiai. Būk ramybėje. Galbūt tu nori melstis dėl vieno ar kito dalyko, ir tokia malda yra gera, ir patinka Mano Tėvui, bet yra ir kitas, aukštesnis kelias - tai pasiduoti Mano Švenčiausiosios Širdies, esančios Eucharistijoje ir dangaus šventovėje, maldai. Siunčiu Šventąją Dvasią tau ir visiems Mano kunigams, kad jie galėtų įžengti į šį kunigišką Mano užtarimą, neatsisakydami tos kitos užtarimo formos, kuri, kaip sakiau, taip pat yra maloni Mano Tėvui, jei tariama su vaikišku pasitikėjimu meilia Jo apvaizda.

Užtarimas nėra nesuderinamas su adoracija. Siela, kuri garbina Mane Mano meilės Sakramente, bus suvienyta su Manimi Man amžinai ją užtariant priešais savo Tėvo Veidą. Mano užtarimas nesiliauja net amžinybės

šlovėje, nes panorėjau pasilaikyti žaizdas savo rankose, pėdose ir šone. Jos yra nepertraukiamas maldavimas dėl visų: už esančius šlovėje, kad jie galėtų žengti nuo šviesos į šviesą ir nuo vieno saldumo į kitą; už esančius žemėje, kad jie Mano žaizdomis būtų išgydyti, apvalyti ir pašventinti; ir už sielas skaistykloje, kad dėl Mano šventųjų žaizdų jos būtų atgaivintos ir išvaduotos.

Noriu giliai įspausti savo žaizdų žymes kiekvieno kunigo sieloje. Mano žaizdos, atgamintos Mano kunigų sielose, jų užtarimą prie altoriaus padaro autentišką. Tai dvasinės stigmos - kunigiško šventumo tobulybė. Neišdildoma Mano kunigystės žymė tavo sieloje tobulai sutapatina tave su Manimi - nukryžiuotu Kunigu ir Auka, ir šlovingu Kunigu danguje, kur visą amžinybę pasilieku kaip atnaša savo Tėvui.

Tu dar neperpratai kunigystės šventumo potencialo. Aš jau seniai norėjau tave to pamokyti, bet dabar tikrai metas. Priimk, ką tau parodysiu, ir leisk formuoti tave visiškai, kaip Aš noriu. Tik tokiu būdu sugebėsi padaryti darbą, kuriam tave paskyriau.

Dabar nutilk. Garbink. Pasitikėk. Aš dar tik pradėjau rodyti tau šventumo kelią, kurį atveriu priešais tave. Ir dėkok Man, nes ypatingo Mano Švenčiausiosios Motinos įsikišimo dėka išgelbėjau tave nuo prazūties, kurią piktasis taip ilgai tau ruošė.

2008 m. kovo 29 d., šeštadienis

Suprask, kad kreipiu tavo maldą į save per šventosios Dvasios judesius tavo sieloje. Taigi tu melsiesi taip, kaip norėčiau, kad melstumeis. Prašysi Mane tų dalykų, kuriuos pats trokštu tau duoti.⁹⁴ Pasitikėk, kad Šventoji Dvasia gaivins ir formuos tavo maldą, kai ateisi į Mano eucharistinį artumą. Net tada, kai meldiesi Man, tau duodu nurodymus ir mokau tave savo gailėtingosios meilės paslapčių.

Mano Švenčiausiosios Širdies troškimai milžiniški, ir Aš taip trokštu pirmiausiai jais pasidalyti su savo kunigais. Pasirinkau tave, kad būtum artimas Mano Širdies bičiulis. Tavo pavyzdys ir ištikimas užtarėjas yra šventasis Jonas. Ateik pas Mane prie Mano meilės Sakramento ir leisk Man laisvai kalbėtis su tavimi. Noriu atverti savo Širdį tau ir visiems savo kunigams. Suprask, kad jūs esate Mano antrieji „Aš“. Visa, kas jaudina Mane, kas yra susiję su Manimi, viskas, kas Mane įžeidžia, taip pat siejasi ir su jumis.

Štai čia ir prasideda atsilyginimas: kai tavo siela susitapatina su visais Mano interesais, Mano sielvartais, su viskuo, kas Mane žeidžia; kai tavo siela susivienija su liepsnojančiu Mano uolumu dėl Tėvo šlovės ir visų žmonių

šventumo. Leisk dalytis su tavimi tuo, ką laikau savo eucharistinėje Širdyje. Noriu sujungti tavo kunigišką širdį su savąja ir jau pradėjau tai daryti.

Paklusk Man. Ištikimai laikykis to, ko prašau iš tavęs, o visa kita susiklostys *mirabiliter* - nuostabiai, nes visa tai yra Mano gailestingosios meilės darbas.

2008 m. kovo 30 d., Dievo Gailestingumo sekmadienis

Nepaliksiu jūsų našlaičiais - ateisiu pas jus. Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebematys. O jūs mane matysite, nes aš gyvenu ir jūs gyvensite. Tai diena atėjus, jūs suprasite, kad aš esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir aš jumoje.

Jn 14, 18-20

Taip, čia Aš kalbėjau apie Eucharistiją, nuolatinės savo esaties dovaną savo Sužadėtinei Bažnyčiai iki pat laikų pabaigos. Nė viena siela, kuri priklauso Man, neliks našlaitė šiame pasaulyje, kol Bažnyčia Man atminti tęs tai, ką įsakiau naktį prieš savo kančią. Švenčiausioji Eucharistija - tai ne tik Mano auka, nekruvinu būdu atnašaujama Tėvui, tai ne tik sielų maistas, jų pasotinimas Mano paties Kūnu ir Krauju, Ji taip pat yra ir Mano dieviškosios draugystės Sakramentas, garantas Mano liepsningo troškimo pasilikti arti visų, kurie Manęs ieško, kuriems Manęs reikia, arti visų, kurie leistų laiką Mano draugėje.

Štai kodėl Man liūdna, kad bažnyčios užrakintos, o Aš ištisas dienas esu paliktas vienas tabernakulyje. Patraukčiau sielas prie savo Švenčiausiosios Širdies, leisčiau joms patirti, ką reiškia gyventi Mano eucharistinio Veido šviesoje, atiduočiau save kaip bičiulį sieloms, kurias patraukė Mano meilės Sakramentas, bet jūs, kunigai, sielų ganytojai, pamiršote, kad atidaryti bažnyčią - dalis jūsų šventos tarnystės. Aš pats ganyčiau sielas savo eucharistiniame artume, bet jūs uždarote Mano bažnyčias sieloms, niekais verčiate Mano eucharistinės Širdies troškimus ir jiems priešinatės. Dangus dėl to liūdi. Juk nesunku atidaryti bažnyčias ir patenkinti dvasinius poreikius tų, kurie noriai į jas įžengtų, ieškodami Mano draugystės. Kliūtys yra visai ne tos, apie kurias galvojate: pirmiausia - tai tikėjimo trūkumas, praradimas tikėjimo Mano realiu buvimu. Mano kunigai bus laikomi atsakingais už atšalimą ir izoliaciją, kuri supa Mane Mano meilės Sakramente. Kaip trokštu matyti atdaras savo bažnyčias! Atverkite Mano pašventintų namų duris ir pasitikėkite, kad Aš pritrauksiu į juos garbintojų dvasia ir tiesa!

Ateikite pas Mane į Mano meilės Sakramento artumą, ir Aš pripildysiu jus savo draugystės saldybės. Žinokite, kad nėra jokios kitos draugystės žemėje, kuri prilygtų Manajai. Dėl to ir įsteigiau savo Kūno ir Kraujo Sakramentą bei Auką, kad sielos galėtų rasti Mane bažnyčiose ir, pasilikdamos Mano artume, išmokyti iš Manęs visko, ką Aš išgirdau iš savo Tėvo. Dėl šios priežasties vadinu jus draugais. Jūs esate Mano draugai, nes iš tabernakulio, kuriame esu pasilikęs, ir iš monstrancijos, kuri atidengia Mane įdėmiam jūsų žvilgsniui, Aš dalysiuosi su jumis savo Širdies paslaptimis.⁹⁵

Aš esu jūsų Kunigas. Aš esu jūsų Auka, Avinėlis, paaukotas už pasaulio nuodėmės. Šiame savo meilės Sakramente esu jūsų maistas ir gėrimas, bet taip pat ir jūsų bičiulis. Eucharistija yra Mano dieviškosios draugystės Sakramentas. Trokštu, kad Mano kunigai pirmieji patys tai patirtų. Teateina jie ir tebudi priešais Mano eucharistinį Veidą, arti Mano atvertos Širdies; tada supras, koks sunkus nusizengimas užrakinti Mano bažnyčias, laikyti atstu nuo Manęs Mano tautą, kurioje panorau apsigyventi. Noriu, kad Švenčiausiojo Sakramento aplankymas vėl taptų įprasto katalikiško gyvenimo dalimi, tikinčios širdies instinktu, dėkingumo išraiška ir atsilyginimu Man, daug kur apleistam ir paniekintam. Tegu Mano kunigai parodo pavyzdį ir tikintieji juo seks. Argi avys neseka paskui piemenį? Kur tos vešlios ganyklos, apie kurias pranašavo karalius psalmininkas, jeigu ne Mano eucharistiniame artume?⁹⁶

Noriu, kad Mano kunigai išmokyti ilsėtis Mano artume. Pažadu čia juos taip atgaivinti, kaip jokia pramoga, joks malonus užsiėmimas, jokia kita priemonė nepajęgtų. Tegu jie ateina pas Mane, kai yra pavargę ir vieniši. Aš būsiu jų poilsis ir jų brangiausias bičiulis. Jie išeis nuo Mano eucharistinės esaties atsigavę ir iš naujo pradžiugę. Aš tai pažadu.

Noriu, kad Mano kunigai aktyviai ragintų sielas ieškoti Manęs Mano meilės Sakramente ir leisti laiką prie Mano eucharistinės Širdies. Veiksmingiau už kunigų pavyzdį niekas to nepaskatins. Yra kunigų, kurie ateina į Mano bažnyčią tik tada, kai turi atlikti ten kažkokias pareigas. Jų širdys jau atšalo, ir Mane skaudina jų abejingumas Mano nuolatiniam buvimui, dažnai labai arti jų. Kunigai turi užėti į savo bažnyčias ne tik pamaldoms, bet ir kitomis dienos ar net nakties valandomis. Taip jie leis Man grąžinti savo kunigams spindintį šventumą. Tepradedu vienur kitur taip daryti pavieniui ar poromis. Nuo šių kelių kibirkščių prasidės didžiulis gaisras, kol visa Bažnyčia užsiliepsnos nuo eucharistinio Mano draugų kunigų šventumo.

Kai kur yra labai mažai kunigų, o todėl, kad ten esantieji apleido Mane Mano meilės Sakramente ir nebegyvena Mano draugyste. Tegu kiekvienas

kunigas pasirodo kaip Jėzaus draugas, ir jo tarnystė greitai apsilvilks veiksmingumu ir vaisingumu, kuriuo pasižymėjo šventojo Jono, šventojo Pauliaus ir Mano pirmųjų apaštalų veikimas. Draugas kalba su galia, kurią tik patirtis gali duoti.

Tau sakau, kad esu patenkintas šiomis garbinimo dienomis. Čia Aš paliečiu sielas ir lieju savo palaiminimus. Apdovanosiu visus, kurie čia atėjo norėdami pasilikti Mano artume ir aukodami Man garbinimą, kurio Aš trokštu. O tavo darbas - Mane garbinti. Tavo vieta ta pati kaip šventojo Jono, Mano mylimojo mokinio ir branginamo Mano Nekaltosios Motinos įsūnio. Pasitikėk Mano meile tau. Lik arti Manęs. Vykdyk, ko tavęs prašau. Ir Aš darysiu gailestingumo stebuklus tavo sieloje ir sielose tų, kurie bus paliesti tavo kunigystės.

2008 m. balandžio 3 d., ketvirtadienis

Vyskupo N. koplyčioje

Šiąnakt kalbėjau tau dar kitaip. Perdaviau tavo širdžiai kai ką iš to, ką laikau savo eucharistinėje Širdyje savo Tėvui, kad Manyje, su Manimi ir per Mane tu galėtum Jį mylėti ir šlovinti; ir iš to, ką laikau savo kunigams, kad manieji jų tyrumo, šventumo ir vaisingumo troškimai taptų tavosios širdies troškimais ir našta, kurią tu keli nepaliaujamai melddamasis.

Nesibaimink. Padėsiu tau kiekviename tavo kelio žingsnyje. Tai Mano darbas. Prašyk Mano vadovavimo ir šviesos visuose reikaluose, net ir smulkmenose, kurias reikia padaryti. Aš vadovausiu šiam darbui ir įkvėpsiu jį nuo pradžios iki pabaigos. Tai darbas, gimęs iš Mano pervertos Širdies meilės Mano kunigams ir tau. Mano Motina ši darbą laiko savu; su visu savo gailestingos Širdies švelnumu ji pasirūpins juo ir tais, kurie triūsia, kad paverstų šį darbą tikrove. Pasitikėk Mano Motinos užtarimu ir apsauga. Ji yra tavo Nepaliaujama Pagalba ir Tarpininkė visų malonių, kurias skyriau tiems, kas dalyvaus šiame Mano darbe.

2008 m. balandžio 10 d., ketvirtadienis

*Pasakojau mūsų Viešpačiui, kad jaučiuosi pavargęs. Pasakiau: „O mano mylimasis Jėzau, šio garbinimo laiko veikmė ir vaisingumas kyla ne iš manęs, bet iš Tavęs. Visa tai yra Tavo darbas. Padedu save priešais Tave kaip indą, kuris turi būti pripildytas.“ Paskui paprašiau mūsų palaimintąją Motiną, visų malonių Tarpininkę, kad per savo išskleistas rankas išlietų ant manęs tai, kas, jos žinio-
mis, bus geriausia man ir kunigams, kuriems aš atstovauju jos Sūnaus artume.*

Mano brangusis, mylimas Mano Širdies kunige, žinok, kad esu čia dėl tavęs savo meilės Sakramente, nežiūrėdamas tavo jausmų. Užtenka tik ateiti į Mano artybę. Ar nesakiau: „Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti: aš jus atgaivinsiu“?⁹⁷

Pasakiau tau: „Ateik“, ir tu paklusai ateidamas pas Mane ir pasilikdamas Mano eucharistinio Veido spindesyje. Niekas kitas tau neatneš daugiau naudos. Tau reikia leisti laiką prie Mano eucharistinės Širdies. Savo artybėje perduosiu tavo sielai visa, ką noriu, kad turėtum ir žinotum. Tuo buvimo momentu to galbūt nesuprasi, bet vėliau patirsi šio Mano artume praleisto laiko vaisių ir veiksmingumą.

Kai išsirenku sielą savajam darbui, visada pradedu traukti ją labai arti prie savęs svarbiausiais švelniausios savo meilės saitais.⁹⁸ Dovanojau tau savo dieviškąją draugystę, kaip buvau ją davęs Jonui ir kitiems apaštalams, atsižvelgdamas į tą didį darbą, kurį jiems pavedžiau: įsteigti ir auginti Bažnyčią, Mano mistinį Kūną žemėje. Nuo to prasideda kiekvienas Mano darbas.

Statydamas savo Bažnyčią, negaliu pasinaudoti tais, kurie mano, kad sėkmę jiems atneš planavimas ir apskaičiavimas, ir žmogiškų priemonių panaudojimas pagal pasaulio pavyzdį. Aš noriu mažutėlių ir vargdienių, tų, kurie neturi nieko, išskyrus begalinį pasitikėjimą Mano gailestingąja meile; noriu, kad jie ateitų pas Mane ir pasiaukotų Mano eucharistinei Širdžiai dėl Mano planų ir tikslų.

Dabar rengiu tave darbui, kuris aiškiai visas pasirodys esąs Mano veikimas. Pasitikėk Mano meile tau ir visiems Mano kunigams. Kiekviena proga ieškok Mano eucharistinės artumos ir pasilik joje, kad galėčiau pripildyti tave ir padaryti tinkamą būti Mano įrankiu bei Mano pervertos Širdies įgaliotiniu.

Man malonu, kad atėjai pas Mane šią popietę. Laiminu tave ir tuos, už kuriuos esi pažadėjęs melstis. Mano Nekaltoji Motina ištiesia savo rankas virš tavęs. Iš jos tyrų rankų į tavo sielą krinta gausybė palaiminimų. Dabar gali Man dėkoti.

2008 m. balandžio 17 d., ketvirtadienis

Neužtenka, kad ateitum pas Mane tik ketvirtadieniais. Mano Širdis troškta kasdien matyti tave Mano artume, ir netrukus padarysiu, kad taip ir būtų, nes tai yra dalis Mano plano tau ir tavo misijos, kurią daviau iš savo gailestingumo.

Padarysiu tave, kaip pažadėjau, savo eucharistinio Veido kunigu. Aš būsiu spinduliuojanti tavo gyvenimo Saulė. Mano Veido šviesa apšvies tavo dienas ir net tavo naktis. Įtrauksiu tave į savo eucharistinę artybę dėl tų savo kunigų, kurie bėga nuo Mano Veido, tų kunigų, kurie atsisako mano dieviškosios draugystės dovanos ir niekada neužsibūna Mano eucharistiniame artume. Duosiu tau malones, kurias jie atmeta. Naudosiu tave kaip įrankį ir kanalą rinktinėms Mano eucharistinės Širdies dovanoms perskirstyti tarp savo kunigų. Nebijok. Ištikimai daryk tai, ko tavęs paprašysiu. Ieškok Mano eucharistinio Veido ir gyvenk arti Mano eucharistinės Širdies.

2008 m. balandžio 24 d., ketvirtadienis

Niekada nemanyk, kad tavo netobulumai ir nesėkmės koku nors būdu gali būti kliuvinys Mano gailestingosios meilės darbui tavo sieloje. Tu tiesiog turi juos su pasitikėjimu Man atiduoti, ir jie bus praryti Mano Širdies meilės tau liepsnoje. Iš tavęs prašau tam tikrų dalykų, bet ne tam, kad tave apsunkinčiau, bet kad parodyčiau tau tikrą kelią Mano malonei gauti. Štai kodėl prašau tave kiekvieną ketvirtadienį perskaityti Evangelijos pagal Joną 13-17 skyrius. Šis sąlytis su Mano žodžiu yra reali sąveika su Mano Širdimi. Yra daug dalykų, kuriuos šiuo būdu tau duodu. Tu dabar jų nesupranti, bet deramu metu patirsi malones, kurias sukaupėi paklusdamas šiam Mano prašymui.

Su tavimi esu paprastas ir švelnus. Esu tavo širdies bičiulis, tavo ištikimiausias ir labiausiai tave užjaučiąs draugas. Niekada nesuabejok Mano draugyste tau; ji nesibaigia, Aš noriu, kad tu saugiai ilsėtumeisi Mano meilėje. Kad ir kada ateisi į Mano eucharistinį artumą, duosiu tau savo dieviškosios draugystės patirtį. Ieškok Mano eucharistinio Veido ir mokyk tai daryti kitus, ypač Mano kunigus. Tas, kuris ieškos Mano eucharistinio Veido, atras ir Mano eucharistinės Širdies, Mano draugystės tabernakulio, paslaptis.

Kai įsteigiau savo Kūno ir Kraujo Sakramentą, dariau tai ne vien tam, kad kuo glaudžiau suvienyčiau savo Kūno narius su savimi, jų Galva; dariau tai ne tik kad juos pamaitinčiau ir pagirdyčiau amžinajam gyvenimui; tą padariau tam, kad likčiau esantis, artimas ir visada pasiekiamas tiems, kurie ieškos Mano dieviškosios draugystės, garbindami Mano tikrą esimą Mano meilės Sakramente. Savo Kūno ir Kraujo Sakramentą įsteigiau pirmiausia galvodamas apie visus savo kunigus. Mačiau juos, kiekvieną jų, per visus amžius iki laikų pabaigos. Mačiau tuos, kurie artinsis prie Manęs Mano meilės Sakramente, ir jais džiaugiausi. Mačiau ir tuos, kas liks atstu nuo Manęs Mano meilės Sakramente, ir sielvartavau dėl jų.

Mano kunigai - tai vyrai, kuriuos išsirinkau, kad gyventų Mano eucharistinės esaties glaudybėje. Pirmiausia dėl jų paslėpiau savo Veidą ir Širdį savo meilės Sakramente. Noriu, kad visi kunigai išgyventų Švenčiausiosios Eucharistijos slėpinį kaip Mano dieviškosios draugystės *par excellence* Sakramentą. Kunigas, kuris artinasi prie Manęs ir pasilieka su Manimi Mano meilės Sakramente, yra prie paties gėrybių šaltinio, ir Aš palaiminsiu jo kunigystę nuostabiu apaštaliu vaisingumu. Tai buvo daugybės Mano šventųjų paslaptis. Supažindinau tave su jais, daviau juos tau ir tiems, kuriuos pas tave pasiūsiu kaip užtarėjus ir globėjus.

Virš visų yra Mano šventoji Motina, Mano gražiausioji ir Nekaltoji Motina Marija. Ji yra ten, kur Aš esu. Ji yra arti kunigo, kuris būna arti Manęs Mano meilės Sakramente. Niekas taip nepradžiugina jos Nekaltosios Širdies, kaip vienas iš jos sūnų kunigų, kurį ji pamato adoruojantį Mano eucharistinį Veidą. Ji virš jo ištisia savo rankas, - o šią akimirką ji ištiesė savo rankas virš tavęs, - ir leidžia malonių lietui kristi į jo sielą. Mylėk Mano Motiną, mylėk ją vis labiau. Tu niekada vienas pats nesiartinsi prie Mano Širdies meilės jai, bet Aš laisvai padovanota malone galiu suvienyti ir suvienysiu tave su Švenčiausiosios savo Širdies meile jai. Taip tu patirsi neišdildomą mūsų abiejų Širdžių sąjungą savo širdyje.

Būk ištikimas jos Rožiniui. Jis yra dvasinės kovos skydas ir kalavijas. Jis užtikrina tau pergalę prieš tamsos galybes. Kodėl? Nes jis yra nuolanki malda, malda, kuri suriša besimeldžiančiojo sielą su Mano Motinos pergalę prieš senąją gyvatę."

O taip, melskis *Ave Maris Stella* už visus savo brolius kunigus, jei gali - tai ir kasdien. Mano Motina labai mėgsta šį himną ir, vos išgirdusi jį, kas kartą atsiliepia, išliedama apščiai malonių tiems, kas jį aukoja.

Laiminu tuos, kuriuos Man pavedi. Nebūgštau. Aš tiesiu tau kelią. Tu pašlovini Mane pasitikėdamas Mano gailestingąja meile ir likdamas ramus dėl Mano dieviškosios draugystės, kurią tau dovanoju.

2008 m. gegužės 1 d. Dangun Žengimo ketvirtadienis

Leisk kalbėti tavo širdžiai. Nejau manai, kad nieko daugiau neturiu tau pasakyti? Aš turiu tau daug ką papasakoti. Noriu į tavo širdį įlieti savo Širdies paslaptis. Argi ne taip būna ir tarp draugų? Pasitikėk Mano dieviškąja draugyste. Myliu tave, ir niekas šioje žemėje negali tavęs atskirti nuo Mano meilės.¹⁰⁰ Myliu tave ne todėl, kad tu kažkokiais darbais nusipelnei

Mano meilės.¹⁰¹ Myliu tave todėl, kad Aš esu Meilė, ir todėl, kad Mano meilė yra gailestinga, linkstanti į tuos, kuriems labiausiai reikia atpirkimo.

Mane prie tavęs patraukė būtent gilus tavo skurdas, palaužtumas, didžiulis Mano atperkamosios ir pašvenčiamosios malonės poreikis.¹⁰² Ir Aš buvau patrauktas prie tavęs, nes tu nešioji savo sieloje neišdildomą Mano paties kunigystės žymę. Mane traukė prie tavęs noras gelbėti savo kunigystę tavyje nuo negarbės. Noriu, kad gyventum pilnatvėje malonių, kurios buvo tau suteiktos tą dieną, kai tapai Mano kunigu.

Tavo šventumas bus kunigo ir aukos šventumas, šventumas, vertas altoriaus ir Mano paties aukos, kuri sakramentiškai ant jo atnaujinama. Kai pasirenku vyrą, kad priimtų Mano paties kunigystės įspaudą savo sieloje, mūsų likimai yra susieti amžiams. Jis yra surištas su Manimi, o Aš - su juo, ir šis ryšys tęsiasi į amžinybę. Štai kodėl Aš tiesiu ranką tau ir visiems savo kunigams. Noriu būti pašlovintas juose, noriu, kad juose būtų pašlovintas ir Mano Tėvas.

Uoliai ruoškis Mano Šventosios Dvasios išliejimui per Sekmines. Pasitrauk į Aukštutinį kambarį su Mano Motina. Be paliovos melskis jos Rožinį šiomis dienomis. Gyvenk jos draugijoje. Rinkis tylą. Ieškok Manęs Mano meilės Sakramente. Atstumk viską, kas tave atitrauktų nuo Šventosios Dvasios dovanos troškimo. Noriu, kad priištum Šventosios Dvasios ugnį maldos ir išpažinties nutyrinta širdimi. Pažadų, kad tau bus šviežiai išlieta Šventoji Dvasia ir septynios Jos dovanos. Šių dovanų tau prireiks ateityje. Tau jų reikės, kad atliktum darbą, kurio tavęs prašiau imtis: garbinimo ir atsilyginimo darbą už visus Mano kunigus.

Su didžiu troškimu šaukis Šventosios Dvasios. Laikyk savo širdį tyrą. Visada melskis. Mano Motina yra su tavimi. Jos Nekaltosios Širdies malda stiprins tavo maldą šiomis dienomis, ir per ją Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs su tokia pilnybe, kokios anksčiau nepažinai. Šaukis Šventosios Dvasios, tardamas švelniausiąjį Mano Motinos vardą. Nėra veiksmingesnio būdo pritraukti į savo sielą Šventosios Dvasios malones.

Laiminu tave visu savo dieviškosios Širdies švelnumu, ir Mano Motina ištiesia savo rankas virš tavęs ir virš tų, kuriuos mums pavedei.

2008 m. gegužės 8 d., ketvirtadienis

Priimk Mano mokymą ir jį įgyvendink. Pradėjau formuoti tave darbui, dėl kurio tave išrinkau ir paskyriau. Tu įžengsi į Mano eucharistinės Širdies paslaptis ir padėsi jas atrasti savo broliams kunigams, pasilikdamas adoracijoje priešais Mano eucharistinį Veidą. Tiek daug turiu tau pasakyti, tačiau

tuo pat metu viskas, ką tau reikia žinoti dėl šio darbo, jau yra tau duota Evangelijoje pagal Joną, Mano Širdies bičiulį.

Taip, pašaukiau tave būti antruoju Jonu. Noriu, kad įdėmiai žvelgtum į Mano Veidą su tokiu švelnumu ir adoracija, kokius Šventoji Dvasia davė jam per metus, praleistus Mano draugijoje. Net Man ižengus į dangų jis išvelgė Mano nuolatinį buvimą Mano meilės Sakramente ir mokėsi jame kontempliuoti Mano eucharistinio Veido šlovę.

Jonas buvo Mano Širdies bičiulis. Kai jis pamatė Mano pervertą Širdį Kalvarijoje, jo širdis taip pat buvo perdurta. Tai sukūrė patį giliausią ryšį tarp jo ir Mano Švenčiausiosios Motinos. Taip buvo užantspauduota sūniškos ir motiniškos meilės sandora, kurią tarp jų sudariau savo žodžiais nuo kryžiaus. Būtent tai po Mano Bažnyčios gimimo per Sekmines padarė jų gyvenimą kartu tobulos vienybės ir liepsningos meilės pavyzdžiu. Jonas ir Marija puošė Bažnyčią ištikimybe žodžiams, kuriuos kalbėjau nuo kryžiaus, gyvendami Mano pervertos Širdies slėpiniu. Jų širdys - Nekaltoji Motinos širdis ir tyroji sūnaus širdis - tapo vienu gailestingumo ir šviesos kanalu sieloms. Noriu, kad taip įvyktų ir tau, ir visiems Mano kunigams bendraujant su Mano Švenčiausiąja Motina. Leisk, kad tavo širdis būtų perverta, kaip buvo perverta jos Širdis Kalvarijoje. Taip per josios Širdį tavo širdis bus suvienyta su Manąja.

Jono širdis buvo mistiškai perverta, kai jis pamatė iš Mano šono ištryškusią kraujo ir vandens srovę. Tavo širdis bus perdurta Švenčiausiosios Eucharistijos slėpinyje, ne tik tada, kai stovi prie altoriaus aukodamas Mane Mano Tėvui, bet ir tada, kai pasilieki Mano artume ieškodamas Mano eucharistinio Veido, trokšdamas priimti Mano nurodymus ir leisdamas Man performuoti tave į tokį kunigą, kokį nuo pat pradžios norėjau tave matyti.

Tavo širdis nebus perdurta vienu smūgiu. Tai bus Mano malonės darbas ir asmeniškasis, net paslėptas Šventosios Dvasios veikimas. Kad tavo širdis perdurta, sužinosi, kai pradėsi patirti nuolatinę ir švelnią sąjungą su Mano Motinos Širdimi ir su Mano Švenčiausiąja Širdimi. Tai padarysiu dėl tavęs, bet trokštu, kad ta pati malonė imtų veikti visų Mano kunigų sielose. Net pradžioje norėjau, kad Mano draugystė su Jonu pasitarnautų kaip pavyzdys kitiems apaštalams. Neatsakysiu savo išsirinktiems kunigams glaudžios savo Širdies draugystės. Tai yra kunigiško šventumo paslaptis: sąjunga su Mano eucharistine Širdimi per Mano ir tavo Motinos, palaimintosios Mergeles Marijos, pervertą Širdį.

Noriu, kad visu tuo pasidalytum su tėvu N. Tai paguos jį ir atnaujins jo sieloje šventumo troškimą, kurį jau seniai esu jo gelmėje įsodinęs.

Laiminu tuos, kuriuos šiandien atnešei į Mano akivaizdą, ir Mano Motina, Šventojo Rožinio Karalienė bei visų malonių Tarpininkė, tiesia rankas virš kiekvieno jų.

Kai paklausiau mūsų Viešpaties apie savo kasdienį gyvenimą ir savo nesugebėjimą pasiekti norimos pusiausvyros miego, maisto ir kitų dalykų atžvilgiu, Jis atsakė:

Aš nesu nepatenkintas tuo, ką darai šiuo metu. Aukok viską Man.

2008 m. gegužės 15 d., ketvirtadienis

Mano mylimas drauge, Mano Širdies kunige, noriu, kad peržvelgtum žodžius, kuriuos tau kalbėjau. Prašau, kad juos laikytum ir iš naujo prisimintum savo prote, ir saugotum juos savo širdyje, nes ateina diena, labai greitai ateina, kai paprašysiu tavęs pasidalyti su savo broliais tuo, ką leidau tau pažinti.

Pasitikėk Manimi, Aš kalbėsiu tavo širdžiai. Žinok, kad didžiausias Mano troškimas ir džiaugsmas - kalbėtis su tavimi taip, kaip žmogus kalbasi su savo brangiausiu draugu. Dar daug ką noriu tau pasakyti. Ištikimai ieškok Mano eucharistinio Veido, leisk Man giliau įtraukti tave į savo atvertą Širdį.

Laukiu tavęs savo meilės Sakramente. Noriu, kad ateitum pas Mane kiek galėdamas dažniau. Ateik, kad atsilygintum už tuos kunigus, kurie bėga nuo Mano Veido artumos. Yra daug tokių, kurie neranda Man laiko, o juk daviau jiems gyvenimą ir duosiu jiems amžinybę.

Mano kunigai turi susiburti į draugų būrį, kuris apgaubtų Mane ištikimybe, garbinimu ir dėkinga savo meile. Mano Širdis liūdi dėl tų, kurie gyvena taip, lyg Aš nebūčiau jų kunigystės, jų jausmų ir jų gyvenimų pats centras ir Karalius.

Duosiu tau tarnystės Mano kunigams dovaną. Net užkietėję nusidėjėliai bus paliesti tavo žodžių, o jų širdys suminkštintos per tavo adoraciją priešais Mano Veidą. Priimu laiką, kurį Man duodi vietoj jų, lyg jie patys Man aukotų, o mainais už tai patrauksiu juos prie savęs.

Pasitikėk, kad padarysiu viską, ką pažadėjau. Netrukus tu ir Aš gyvensime po vienu stogu, ir tu džiūgausi dieną naktį pasilikdamas adoracijoje priešais Mano eucharistinį Veidą. Aš tave tam parengiau. Šiam darbui ir šitam gyvenimo būdui tave pašaukiau. Peržvelk, ką tau pasakiau, ir suprasi Mano gailestingosios meilės planą sau ir Mano kunigams.

2008 m. gegužės 22 d., ketvirtadienis

Konektikute

Norėjau, kad atvyktum čia paguosti Manęs ir būtum Man gyvąja meilės liepsna. Laukiau tavęs čia. Mano Širdis ilgėjosi tavo artumo. Būnu čia tylus ir nurimęs ir laukiu bent vienos sielos, kuri pripažindama Mano realų buvimą paguostų Mane, savo apsilankymu išreikštų Man pagarbą ir meilę. Kas žino apie draugystę, kurią siūlau visiems iš tabernakulių, kur gyvenu pasislėpęs ir didžiąja dalimi užmirštas? Mano eucharistinės meilės jie nepažįsta, nes tiek mažai Mano kunigų yra patys ją patyrę, ir tik nedaugelis jų drįsta ją liudyti.

Tai ir yra didžiausias Mano Širdies sielvartas: Sakramentas, kurį įsteigiau, kad likčiau tarp savųjų iki laikų pabaigos, priimamas su abejingumu, šaltumu ir žiauriu neįsitraikimu net Mano rinktinių draugų, Mano pateptinių, Mano kunigų. Daugelis priima Mano Kūną ir Kraują; mažuma išvelgia Mano degančios meilės slėpinį, užmaskuotą sakramentiniais pavidalais. Daug kur šventoji Komunija tapo rutininio veiksmu, grynų įpročiu.¹⁰³ Todėl ir prašau tavęs garbinti Mano eucharistinį Veidą ir atsilyginti Mano eucharistinei Širdžiai. Adoracija, ypač ta, kai adoruoja kunigai už kunigus, paspartins permainą, kurios Aš trokštu ir kurią sukelsiu savo Bažnyčioje.

Dėl to pasirinkau tave būti Mano kunigu garbintoju. Ieškok Mano eucharistinio Veido, artinkis prie Mano eucharistinės Širdies. Kai sveikinu tave savo artume, priimu ir kunigus, tavo brolius, kuriems tu atstovauji ir dėl kurių ateini į Mano akivaizdą. Padarysiu, kad tavo sieloje jiems ištrykštų gyvojo vandens šaltinis¹⁰⁴; Aš atnaujinsiu, apvalysiu ir pašventinsiu savo kunigus, nes į juos palenkiau savo Širdį. Laiminu tave ir tuos, kuriuos pavedei Mano eucharistinei Širdžiai. Juos pasieks Mano eucharistinio Veido šviesa. Mano Šventosios Motinos užtarimas atneš jiems paguodą ir viltį. Pasitikėk Mano gailestingosios meilės užmojais tau ir būk ramybėje.

2008 m. gegužės 29 d., ketvirtadienis

Švenčiausiosios Jėzaus Širdies iškilmės vigilija

Taip, Mano mylimas drauge, Mano Švenčiausiosios Širdies kunige, ketinu tai pasakyti tau tavo paties ir kunigų, kuriuos pas tave siųsiu, labui. Laikas vis trumpėja. Tuoj pradėsiu šį savo meilės kunigams darbą ir išsirinkau tave dėl tavo silpnumo ir nuodėmės, kad liudytum Mano gailestingumą, garbintum Mano eucharistinį Veidą ir savo brolių kunigų žiniai atskleistum Manąjį troškimą, kad jie turėtų būti šventieji.

Per visą istoriją nėra nė vieno kunigo, kuriam nebūčiau skyres didžio šventumo. Mano širdis labai kenčia, nes tokia daugybė Mano išrinktųjų atsisakė Mano dovanų ir, labiau pamėgę savuosius kelius į Mane, išėjo į tamsybes, kur yra naktis.¹⁰⁵

Mano Širdis dega troškimu matyti savo kunigus, liepsnojančius eucharistiniu šventumu. Altorius yra kunigiško šventumo šaltinis. Bučiny altoriui šventųjų Mišių pradžioje ir pabaigoje rodo, kad kunigas tai pripažįsta. Pabučiuodamas altorių jis darosi pažeidžiamas Mano pervertos meilės atžvilgiu. Pabučiuodamas altorių jis besąlygiškai atsiveria viskam, ką Aš jam duosiu, ir viskam, ką dėl jo laikau savo Širdyje. Altoriaus pabučiavimas rodo visišką atsidavimą kunigiškam šventumui ir Mano troškimų išsipildymui Mano kunigo sieloje.

Šventumas, į kurį šaukiu savo kunigus, šventumas, į kurį šaukiu tave, neatsiejamas nuo formavimo pagal Mano paveikslą, kai stoviu priešais savo Tėvą dangaus šventovėje, už uždangos. Kiekvienas Mano kunigas turi būti su Manimi, Kunigu ir Auka, Mano Tėvo akivaizdoje. Kiekvienas kunigas yra pašauktas stoti priešais altorių persmeigtomis rankomis ir kojomis, su žaizda šone, su erškėčių vainiku ant galvos, kaip Aš buvau vainikuotas per Kančią. Tau nereikia bijotis šios formacijos pagal Mane; ji tau atneš tik širdies ramybę, džiaugsmą Mano Tėvo artume ir tą išskirtinę artybę su Manimi, kurią nuo tos nakties prieš savo kančią saugau savo kunigams, savo išrinktiesiems, savo Širdies bičiuliams.

Sakyk Man „taip“. Sakyk, kad nori sau tik to, ko tau noriu Aš. Sakyk, kad trokšti savo gyvenimui tik to, ko trokštu Aš, ir nieko daugiau. Tai duos Man laisvę pašventinti tave visą - tavo kūną, protą ir dvasią.¹⁰⁶ Leis tave formuoti ir sužeidžiant padaryti tave gyvu Mano atvaizdu priešais Mano Tėvą ir Bažnyčioje. Taip, būtent sužeisdamas paversiu tave kitu „Aš“. Sužeisdamas meile, kurios neįmanoma aprašyti žmonių žodžiais, iš tikrųjų išgydysiu visas tavo nuodėmių žaizdas ir leisiu tau spindėti kaip saulei Mano Karalystėje.¹⁰⁷ Tai neturėtų tavęs šokiruoti. Trokštu, kad visi, kurie Man priklauso, šviestų nesukurtąją šviesą.¹⁰⁸ Tai parodys tavyje Mano šventumą. Visų, angelų ir žmonių, akys pamatys, kad sielos neturi kito šventumo, tik tą, kuris jiems Mano perduotas.¹⁰⁹

Man patiko perteikti savo šviesą tavo sielai, perleidžiant ją per Mano Nekaltosios Motinos tyrą ir nenuodėmingą Širdį ir rankas. Juo dažniau į ją kreipsiesi, juo labiau vaikiškai pasitikėsi jos motiniškos meilės žvilgsniu, tuo labiau būsi perkeistas iš vieno šlovės laipsnio į kitą.¹¹⁰ Tai Mano Motinos darbas kunigų sielose; ir Šventosios Dvasios darbas, kuri jos rankomis paliečia sielas.

Nenoriu, kad abejotum, jog tai tikrai esu Aš, kuris kalbu tavo širdžiai. Argi nepakankamai daviau tau savo palankumo ženklų? Jų bus ir daugiau, nes pažįstu tavo skurdą ir baimes ir degu meile tau; švelnumas skatina Mane visuose reikaluose elgtis su tavimi, kaip geriausias draugas elgtųsi su tuo, į kurį linksta jo širdis. Mano Širdis tau palanki. Prisirišau prie tavęs jau seniai ir buvau ištikimas tau net tada, kai piktinai Mane savo neištikimybe. Bet dabar užmiršau, kas praėjo. Atverčiau naują puslapį ir daviau tau malonę pradėti iš naujo.¹¹¹

Atsiliepk Man vaikišku pasitikėjimu. Priimk Mano dieviškosios draugystės dovaną. Žinok, kad niekas negali įsiterpti tarp mūsų. Tu esi saugus po Mano Nekaltosios Motinos apsiaustu. Daviau tau savo šventuosius, kad sergėtų tave, guostų ir tau padėtų. Tau nereikia nieko bijoti. Vien tikėk Mano meile tau, Mano Širdies numylėtini, Mano kunige, Mano bičiuli, Mano brangiausias.

Tada patikėjau mūsų Viešpačiui kai kurias sielas, vienas įvardydamas, kitas – ne.

Laiminu jas visas taip kaip tave; Mano Motina prisijungia prie Manęs laimindama tave visu savo Nekaltosios Širdies švelnumu.

Prieš man išeinant, lyg ką prisiminęs, mūsų Viešpats pasakė:

Tavo gyvenime nėra nieko, kas liktų Mano nepastebėta.

2008 m. gegužės 30 d., penktadienis **Švenčiausiosios Jėzaus Širdies iškilmė**

Atsiliepdamas į tai, ko mūsų Viešpats manęs prašė:

O mano mylimas Jėzau, ateinu priešais Tavo eucharistinį Veidą, glaudžiuosi prie Tavo atvertos Širdies Tavo meilės Sakramente, kad atsiliepčiau į tai, ko manęs prašei. Pasitikėdamas Tavo beribiu gerumu, nebijodamas nieko, išskyrus nuodėmę ir pavojų atsiskirti nuo Tavęs, sakau „taip“ viskam, ko Tavo Švenčiausioji Širdis man trokš. Noriu sau tik to, ko man nori Tu. Savo gyvenimui trokštu tik to, ko trokšti Tu, ir nieko daugiau.

Naudodamasis savo laisva valia, kurią Tu man davei, duodu Tau, mano Valdove, visagali Dieve, laisvę pašventinti mane visą – mano kūną, protą ir dvasią. Leidžiu Tau nuo šios Tavo Švenčiausiosios Širdies šventės formuoti mane kaip gyvą Tavo atvaizdą Tavo Tėvo ir Bažnyčios akivaizdoje. Žeisk mane, kad galėčiau būti kitas Tu prie Tavo aukos altoriaus. Sužeisk mane ta meile, kuri neišsakoma žmonių žodžiais, kad išgydytum visas mano nuodėmių

*žaiždas. Persmelk mano sielą savo dieviška šviesa. Tenelieka manyje tamsybių
nė pėdsako.*

*Atnaujinu savo absoliutų pasiaukojimą tyrai ir be dėmės Tavo Nekaltosios
Motinos Širdžiai ir laikiu iš jos motiniškų rankų viso to, ką Tu malonėsi man
suteikti. Dėkoju Tau už neprilygstatą Tavo Motinos darbą mano ir visų Tavųjų
kunigų sielose. Per ją esu visas Tavo.*

*Įvykdyk visus savo Švenčiausiosios Širdies užmojus mano gyvenime. Šlovė
Tavo eucharistinei Širdžiai iš mano širdies ir iš visų Tavųjų kunigų širdžių.
Amen.*

2008 m. birželio 11 d., trečiadienis

Po šventųjų Mišių.

Tau nereikia bijoti. Argi neištesėjau, ką tau pažadėjau? Argi nedarau dėl tavęs ir per tave visa, ką sakiau darysiąs? Pasitikėk Manimi. Ieškok Manęs Mano meilės Sakramente kiek galėdamas dažniau. Pasirinkau tave, kad pirmiausiai būtum Mano kunigas garbintojas. Tavo vieta - būti arti prie Mano atvertos Širdies. Tavo vieta - priešais Mano eucharistinį Veidą. Šie metai - tai laikas, kai pradėsiu vykdyti viską, ką esu tau paruošęs nuo tada, kai Mano Širdis tave pamilo ir pasirinkau tave, kad būtum Mano kunigas garbintojas ir Mano Švenčiausiosios Širdies bičiulis, dar vienas šventasis Jonas Man ir Mano tyriausiajai Motinai.

Pamokysiu tave, kaip gyventi Mano artume: tyliai, adoruojant, pasitikint ir atsilyginant, pirmiausia už savo brolius kunigus, - o jų tiek daug, - kurie niekada neužsibūna Mano artume. Dar kartą pasakysiu tau, kad įsteigdamas šį Sakramentą ir savo Kūno bei Kraujo Auką. Aš galvojau ne tik apie savo Aukos atnaujinimą per amžius, ne tik apie sielas visų tų, kuriuos sotinsiu savo Kūnu ir Krauju, bet ir apie savo kunigų poreikį rasti Mane čia pat, apie tai, kad jie šiame Sakramente atrastų Mano dieviškosios draugystės dovaną.

Kalbu tau apie tai, nes daug kunigų pamiršo ar net niekada nežinojo, kad laikiu jų savo meilės Sakramente. Kunigai nėra tik funkcionieriai, dalijantys sakramentus, jie nėra tik Mano tautos Susirinkimų pirmininkai, kunigai - tai bičiuliai, kuriuos Aš išsirinkau, kad jie per amžius būtų Mano eucharistinės Širdies paguoda.

Kiekvienas kunigas pašauktas būti kunigu garbintoju. Kiekvienas kunigas yra kviečiamas išgyventi vaisingiausias savo tarnystės valandas priešais spinduliuojantį Mano eucharistinį Veidą. Mano Širdis kiekvienam

kunigui lieka atvira priebėga, parengta priimti jį Mano meilės Sakramente. Tai dalis žinios, kuri tau duota dėl Mano kunigų. Metas kunigams, o per juos ir visiems tikintiesiems, sugrįžti prie Mano dieviškosios draugystės Sakramento. Kunigų Sekminės, apie kurias tau kalbėjau, prasidės, kai kunigai sugrįš į Mano eucharistinę artybę, sugrįš į Aukštutinį kambarį, kur juos palaiminsiu šventu savo Švenčiausiosios Širdies artumu, skaisčia bei vaisinga jų tarpusavio sąjunga.

Tai yra Mano žodis tau šiandien. Būk ramybėje. Pasitikėk Mano meile tau. Dabar eik pas savo tėtį su Mano Kūno ir Kraujo Sakramentu. Džiaugsiuosi eidamas kartu. Visada esu su tavimi.¹¹² Mano meilė gaubia tave kiekvieną akimirką. Laiminu tave ir Mano mieliausioji Motina laimina tave, tiesia virš tavęs ir tavo tėčio, ir mamos savo motiniškas rankas, iš kurių teka malonės tau, jiems ir visiems jų vaikams.

2008 m. birželio 12 d., ketvirtadienis

Konektikute

Man užtenka, kad esi čia. Nieko daugiau iš tavęs neprašau. Mano Širdis iš tavęs tenori tik tavo garbinančio, meilingo buvimo. Taip tu paguosi Mane ir atsilyginsi už tokį didelį šaltumą, nedėkingumą ir abejingumą. Aš esu čia dėl tavęs. Būk čia dėl Manęs. Ieškok Mano eucharistinio Veido. Žinok, kad Mano eucharistinė Širdis yra tau atverta - kad tave priimtų, paguostų, sustiprintų ir nuvalytų Krauju ir Vandeniu, kuris nenutrūkstamai teka iš Mano perdurto šono.

Aš trokštu adoracijos iš savo kunigų. Matau priešais savo Veidą kitus garbintojus ir džiaugiuosi jų buvimu, ir laiminu juos su visu savo eucharistinės Širdies švelnumu. Bet Aš ieškau savo kunigų. Kur jie? Kodėl jie nėra pirmieji, ateinantys ieškoti Manęs Mano meilės Sakramente, ir paskutiniai, paliekantys Mane dienai baigiantis? Net naktį jų laikiu. Nakties valandomis įmanoma išgyventi tokią bendrystę su Manimi, kokios kitu metu nepatirsite. Aš laikiu savo kunigų. Ieškau draugų, kuriuos Mano Švenčiausioji Širdis išsirinko ir patepė, kad jie tęstų Mano aukos kunigystę pasaulyje. Noriu, kad Mano kunigai ateitų pas mane, ir Aš juos įtrauksiu, vieną po kito, į savo eucharistinio Veido spindesį. Ten juos atgaivinsiu. Ten juos išgydysiu. Ten juos atnaujinsiu ir duosiu jiems rinktinės savo Širdies dovanas.

Tavo užduotis - pradėti nuolankiai, tyliai, bet su didžia ištikimybe. Šaukiu tave eiti pirm savo brolių, Mano kunigų, ir nutiesti jiems taką tyruose, vedantį tiesiai į šventyklą, kur laikiu jų, kupinas užuojautos ir meilės.¹¹³ Tu daryk savo darbą, o Aš pažadu tau, kad padarysiu savąjį.

Visus reikalus, didelius ir mažus, pavesk Mano Nekaltajai Motinai. Ji pasirūpins tavimi taip, kaip pasirūpino Jonu, Mano mylimuoju mokiniu, traukdama iš savo Širdies malones, kurias ten laikė tau ir sūnams kunigams. Įgyvendink pasiaukojimą Mano Motinai per praktiškas gyvenimo detales. Leisk jai tave formuoti ir pamokyti. Ir tu patirsi Šventosios Dvasios džiaugsmą bei ramybę taip, kaip niekada anksčiau. Ten, kur Mano Motina yra priimama, kur jai leidžiama veikti, Šventoji Dvasia išliejama itin apščiai, o Jos malonės ir charizmos klesti, kad būtų statoma Bažnyčia.

Šiandien pakaks. Dėkok Man už Mano buvimą čia. Daryk tai, ko tavęs prašiau. Būk ištikimas mažuose dalykuose. Laiminu tave. Laiminu tavo tėtį, mamą, brolių ir visus, kuriuos atneši priešais Mano eucharistinį Veidą. Mano Motina bus Nepaliauama tavo Pagalba. Padariau ją visų savo malonių Tarpininke. Ji yra visagalė Mano Širdžiai.¹¹⁴ Ji irgi tave laimina.

2008 m. birželio 17 d., antradienis

Pasitikėk Manimi visuose savo gyvenimo įvykiuose. Aš tavęs neapleisiu. Tu esi Mano, ir Aš tavęs nepaliksiu. Žmonių sprendimai yra Mano rankose. Tavęs neištiks niekas, ko Aš neleisiu. Duosiu tau malonę priimti besikeičiančias tavo gyvenimo aplinkybes. Tai Aš esu už viso to, kas tau nutinka. Niekas nepraeina nepastebėtas Mano išminties, niekas nedings-ta iš Mano meilės akiplėčio, iš Mano visagalybės horizonto. Pasitikėk Manimi ir būk ramybėje. Laiminu tave su visa savo Švenčiausiosios Širdies meile. Nebijok. Dar ir dar kartą sakyk Man, kad pasitiki Mano gailestin-gąja meile tau.

2008 m. birželio 19 d., ketvirtadienis

Šiandien negalėjau nueiti prie Švenčiausiojo Sakramento savo šventajai garbi-nimo valandai, todėl ją meldžiausi namie.

Norėčiau, kad atsiklauptum prieš savo brolius kunigus ir numazgotum jiems kojas. Noriu, kad patarnautum jiems, kamuojamiems silpnybių, žaizdotumo ir gėdos, kuri per dažnai prislegia jų pečius ir priverčia juos nusmukti iki žemiškų dalykų. Leisiu tau pasakyti jiems paguodos žodžius. Drąsink juos, laimink ir padėk jiems dovanomis, kurias įdėjau į tave jų labui. Tegu nė vienas kunigas nepasitrauks nuo tavęs neišgirdęs paguodos ir palaiminimo žodžio. Per tave duosiu jiems naują širdį ir naują dvasią, t. y. įliesiu į juos šventumo troškimą, naują ir gaivią meilę Man ir Mano Bažnyčiai. Tai nebus tavo darbas, tai Aš veiksiu per tave.

Nusižemink Mano akivaizdoje. Atiduok Man savo nuodėmes. Kalbėk Man, kad pasitiki Mano gailestingąja meile, ir Aš padarysiu tave savo meilės instrumentu. Nė vieno jų neniekink.¹¹⁵ Kiekvieniame kunige matyk Mano bruožus, Šventosios Dvasios išpaustus jo sieloje Šventimų dieną. Savo broliams kunigams rodyk pagarbą. Venk familiarumo, kuris kliudytų Man veikti per tave. Kai kunigas per daug familiarus tarnaudamas sieloms, jis taikosi užimti vietą, kuri priklauso vien Man ir niekam kitam. Jis pats tampa traukos tašku ir vagia Mano šlovę dėl savo pasitenkinimo.

Tarnaudamas Mano kunigams neieškok asmeniško patogumo ar savo poreikių patenkinimo. Ieškok tik Mano Veido ir mylėk Mano sužeista Širdimi. Įskiepyčiau tau gilią pagarbą broliams kunigams. Ši pagarba taip prisilies prie jų pažeidžiamumo, kad leis jiems pajusti jų antgamtinį orumą.

Kiekvieną kunigą, kuris ateina pas tave, pašvėsk Mano Nekaltajai Motinai. Leisk jai naudotis tavimi, kaip naudojosi šventojo Jono tarnystę kitiems apaštalams ir ankstyvajai Bažnyčiai. Toliau melskis Mano Motinai už savo brolius kunigus. Tavo kasdieninė *Ave Maris Stella* patinka Mano Motinai, per šią maldą kunigai gauna daug malonių. Tai ji įkvėpė tave melstis šią maldą kiekvieną dieną.

Priimu šį laiką iš tavęs taip, lyg būtum Mano eucharistiniame artume. Rytoj ateik pas Mane, esantį tabernakulyje. Mano sakramentiniame artume tavęs laukia palaiminimai. Laiminu tave ir traukiu prie savo sužeistos Širdies. Būk Mano eucharistinio Veido ir Mano žaizdotos Širdies kunigas; Mano Širdis pasirengusi priimti visus kunigus į savo prieglobstį, būti jiems gydymo, atsigavavimo ir beribio gailestingumo vieta.

Turėjau kelis klausimus savo širdyje apie draugystes. Mūsų Viešpats atsakė į juos:

Duosiu tau draugų, tėvų ir brolių, kuriuos tau parinkau. Šios draugystės pašventintos Mano Širdyje. Kiti tau bus kaip sūnūs. Tavo meilė jiems bus lyg tėvo. Tai Aš įliėsiu šią dvasinę tėvystę į tave, ir tau niekada jos neprietrūks.

2008 m. birželio 26 d., ketvirtadienis

Pasakiau Jam: „O mano mylimas gailestingasis Jėzau, garbinu Tave ir aukoju Tau visą meilę ir savo širdies troškimą. Troškimas, kurį Tau aukoju, yra tas pats, kurį Tu man davei: šventumo, t. y. sąjungos su Tavimi, troškimas.“

Ar ne todėl Tu išmokei mane meldžiantis sakyti:

*O mano mylimasis Jėzau, suvienyk mane su savimi:
mano širdį - su Tavo Širdimi,
mano sielą - su Tavo siela,
visa, kas esu aš, - su viskuo, kas esi Tu.*

Mane stebina ir žavi tai, kad Tu - Dievas iš Dievo, Šviesa iš šviesos, tikras Dievas iš tikro Dievo - kvieti mane į tokią santuoką su Tavimi. Tu pasiūlei man aukščiausią dovaną - savo dieviškąją draugystę, bet ši santuoka, į kurią mane šauki, yra kažkas daugiau. Tai „visa, kas esi Tu, visame, kas esu aš“. Manau, kad tai yra lyg įsikūnijimas.¹¹⁶ Tai Tavo dieviškos sūnystės ir Tavo amžinosios kunigystės perdavimas man ir kiekvienai mano esybės daliai. Tai visų Tavo eucharistinės Širdies jausmų perdavimas mano paties širdžiai.

Kunigystės šventimai palenkė mano širdį į šį perdavimą. Kiekvieno kunigo širdis sakramentiškai linkusi priimti neišreiškiamą visų Tavo eucharistinės Širdies sentimentų perdavimą. Kai kurie dėl to pasiaukoja Tau, o daugybė - ne.

Kaip tik adoruojant Tavo eucharistinį Veidą žingsnis po žingsnio Tavo eucharistinės Širdies jausmai, troškimai ir kentėjimai pereina į Tave garbinančio kunigo širdį. Leisk man būti Tavo eucharistinio Veido kunigu garbintoju. Perduok man viską, ką saugai savo eucharistinėje Širdyje: savo sūnišką meilę ir kunigišką Tėvo garbinimą, savo gailestingąją meilę nusidėjėliams kartu su Sužadėtinio meile Bažnyčiai.

Mano mylimasis Jėzau, prašau Tavęs: duok man tokį gyvenimo būvį, kokio trokšti. Taip, Tu man jį davei daugybe būdų. Padėk man jį suformuluoti aiškiai ir paprastai dėl tų, kurie norės tai suprasti.

Klausydamas Tavęs, visas materialines smulkmenas patikiu Tavo Nekaltajai Motinai, savo Nepaliaujamos Pagalbos Motinai. Žinau, kad ji valdo visus Tavo Švenčiausiosios Širdies lobius. Žinau, kad ji yra Tėvo paskirtoji MINISTRA GRATIARUM. Žinau, kad ji yra būtinas žmogiškasis šventosios Dvasios darbų pasaulyje, Bažnyčioje ir sielose veiksnys.¹¹⁷ Aš ja visiškai pasitikiu visuose reikaluose. Prašau Tavęs, kad suteiktum man beribį vaikišką pasitikėjimą jos gailestingos Nekaltosios širdies gerumu.

Mūsų Viešpats pasakė:

Ir toliau pasitikėk Manimi visuose reikaluose. Aš tavęs neapleisiu ir nepaliksiu. Aš vadovauju kiekvienam įvykių posūkiui ir valdau visas aplinkybes, kurios ženklina šią tavo gyvenimo akimirką: tai pradžia Mano triūso dėl savo mylimų kunigų pašventinimo ir Mano eucharistinio Veido bei Mano atvertos Širdies, paslėptų Mano meilės Sakramente, apreiškimo.

Nuo pat pradžių - nuo tos nakties Aukštutiniame kambaryje, kai perdaviau savo Kūno ir Kraujo slėpinius, - Mano Veidas ir Mano Širdis esti Švenčiausiojoje Eucharistijoje. Bet tai yra tikras apreiškimas ta prasme, kad dabar Aš trokštu atitraukti uždangą ir tam pasinaudosiu tavimi. Tai, ką tau sakau, visiškai nėra nauja, bet daug kas yra užmiršta, padėta šalin ar net atmesta dėl širdies kietumo. Pasinaudosiu tavimi, kad atitrauktum užuolaidą nuo to, kas yra, kur Aš esu sakramentiškai esantis: nuo Mano Veido, spinduliuojančio visa Mano dieviškumo didybe, ir nuo Mano perdurtos Širdies, atvertos amžiams, gydančio gailestingumo ir neišsenkančios sielų gyvybės versmės.

Kol kas tai viskas, ką tau pasakysiu. Mano Širdis kalba tavo širdžiai. Man džiaugsmas, kad galiu tau taip kalbėti. Pasitikėk manimi dėl visko. Būk ramybėje. Leisk dabar tave palaiminti iš tabernakulio, kuriame esu pasislėpęs, bet gyvas ir kupinas gailestingumo visiems, kurie čia artinasi prie Manęs.

2008 m. liepos 3 d., ketvirtadienis

Mano mylimas Jėzau, dėkoju Tau, kad pašaukei mane gyventi adoracija. Dėkoju Tau, jog panorėjai, kad aš, būdamas nevertas, gyvenčiau priešais Tavo eucharistinį Veidą ir artinčiausi prie Tavo atvertos Širdies Tavo meilės Sakramente.

Dėkoju Tau, kad pašaukei mane aukoti Tau atsilyginimo auką pirmiausia už mano paties nuodėmes, kurių dėl daugybės neįmanoma suskaičiuoti, ir už visus įžeidimus, kuriais nuliūdinau Tavo mylinčią Širdį ir užgavau Tau brangias sielas, atpirktas Tavo brangiausiuoju Krauju.

Tu šauki mane atsilyginti už visas nuodėmes mano brolių kunigų, tokių pačių vargšų nusidėjėlių kaip aš, dažnai patekusių į piktojo pinkles ir nesuvokiančių, kokius džiaugsmus ir ramybę Tu trokšti jiems duoti savo artume.

Dėkoju Tau, kad pasirinkai mane atlyginti už šaltumą, abejingumą, nepagarbą ir atskyrimą, kuriuos patiri savo meilės Sakramente.

Tavo esčiai leisk man aukoti savo buvimą;

Tavo perdurtai Širdžiai leisk pasiūlyti savo širdį;

Tavo dieviškajai draugystei leisk aukoti visus savo sielos troškimus, lūkestį Tautosios bičiulystės,

kuri pranoksta visokią praeinančią žemišką meilę

ir patenkina giliausius mano širdies poreikius bei troškimus.

Meldžiu Tave už Aukštutinį kambarį, kuris yra Tavo paties darbas. Paklūsęs Tau, patiklųjį Tavo Švenčiausiajai Motinai, pasitikėdamas, kad ji pasirūpins

kiekviena smulkmena, nes tai bus jos namai, vieta, kurią pasirinko jos Sopulingoji ir Nekaltoji Širdis, kur ji priims savo sūnus kunigus, juos gydys, pašventins ir iš naujo formuos pagal Tavo mylimo mokinio, savo išūnio šventojo Jono paveikslą.

Išsižadu kiekvieno impulsyvaus savo noro kontroliuoti įvykių eigą ir įdedu save ir šį darbą į Tavo šventojo šono žaizdą, kad būtume apvalyti joje Kraujo ir Vandens srove, kuri kiekvieną akimirką plūsta iš Tavo eucharistinės Širdies. Prašau Tavęs apvalyti mane nuo troškimo pamaloninti kitus, laimėti jų pritarimą, prašinėti švelnumo ir manipuliuoti emocijomis, kurios maitina mano savimeilę ir nujautrina netikrumą. Santykiuose, kurie neišvengiamai bus šio naujo mano gyvenimo dalis, išsižadu visokio asmeninio pasitenkinimo troškimo. Prašau, kad išlaisvintum mane nuo savininkiškumo, tuštybės, baimės, geismo ir baikštumo.

Maldauju, kad išlaikytum mane tyrą, permatomą, nuolankų ir laisvą, kad galėčiau dorai, nešališkai ir džiugiai realizuoti dvasinės tėvystės pašaukimą, į kurį mane kvieti. Ir dar prašau malonės sutarti su visais, kurie ateis pas mane, kaip tėvas su sūnum, kaip brolis su broliu. Maldauju, kad kiekvieną draugystės ryšį apvalytum ir sustiprintum savo eucharistinės Širdies ugnyje.

Atiduodu Tau savo žmogiškumą su jo žaizdomis, palūžimu ir randais. Atiduodu Tau visą savo praeitį. Maldauju malonės gyventi atnaujintą gyvenimą, kurio, žinau, man trokšti.

*O kad visa tai būtų veiksmingiausiu ir vaisingiausiu būdu įvykdyta,
atiduodu į tyriausias Tavo ir savo Motinos rankas
visa, kas esu, kas buvau, ir visa, kuo Tu
iš begalinio savo eucharistinės Širdies gailestingumo
leisi man būti Tau, o mano mylimas Jėzau,
Tavo mistiniam Kūnui, Tavo Sužadėtinei Bažnyčiai
ir Tavo Tėvo šlovei. Amen.*

Štai tu meldeisi, kaip įkvėpiau tave per savo Šventąją Dvasią. Nėra geresnio būdo melstis. Teisingai melsis tas, kuris klausys Mano eucharistinės Širdies. Jo prašymą išgirs Mano Tėvas. Aš pasakysiu tau, kaip melstis.¹¹⁸ Leisiu tau pažinti dalykus, kurių noriu, kad prašytum. Ir suteiksiu malonių, kurių skatinau trokšti ir dėl kurių įkvėpiau tave melstis. Tai ir turėjo omenyje Mano apaštalas, kai rašė: „Dvasia ateina pagalbon mūsų silpnumui. Mes juk nežinome, ko turėtume deramai melsti.“¹¹⁹ Dvasia pažįsta viską, kas yra Mano Tėvo Širdyje, ir žino viską, ko Mano Švenčiausioji Širdis tau trokšta.¹²⁰

Kai meldiesi, nereikia jaudintis dėl to, ką sakysi ar kokių dalykų turėtum prašyti.¹²¹ Užtenka tik nuolankiai ateiti į Mano artumą ir melstis taip, kaip

Mano Šventoji Dvasia duos prabilti. Tokia malda visada bus vaisinga. Ji visada yra veiksminga, nes kyla ne iš tavęs, bet iš Manęs, ne iš to, ko tu galbūt trokštum, bet iš to, ką Aš trokštu tau duoti.

Visa tai Aš paaiškinau savo apaštalams naktį prieš savo kančią. Norėjau, kad jie pradėtų melstis pasitikėdami, drąsiai, būdami tikri, kad suteiksiu jiems tuos dalykus, kurių paskatinau prašyti. Taip meldžia savo šventojoje liturgijoje ir Mano Sužadėtinė Bažnyčia. Tu gerai darai, kad myli Mano Bažnyčios liturgiją. Tai yra Šventosios Dvasios darbas; Ji, pasinaudodama žmogiškaisiais įrankiais, sukūrė maldą, malonią Mano Tėvui ir vertą Mano amžinosios kunigystės. Nuolankiai ir nuoširdžiai įsijunk į Mano Bažnyčios liturgiją ir kitus mokyk daryti tą patį.

Daviau tau ypatingą dovaną, su kuria galėsi pamokyti kitus Mano Sužadėtinės Bažnyčios maldos. Tu padėsi savo broliams, kunigams, taip pat ir diakonams, įžengti su Manimi į slaptą šventovę už uždangos, kur Aš stoviu kaip amžinasis Kunigas priešais savo Tėvo šlovę, Šventosios Dvasios išryškintu atsimainiusiu ir šlovingu Veidu.¹²² Mokyk sielas su Manimi įsilieti į nesibaigiančią dangaus liturgiją ir į paslėptą kiekvieno tabernakulio liturgiją, kur Aš esu esantis ir veikiantis kaip amžinoji Auka ir Aukščiausiasis Kunigas.

Kai ateini garbinti Manęs, leisk suvienyti tave su savo aukos kunigyste. Leisk melstis vavyje. Atnešk Man savo širdį kaip smilkytuvą, paruoštą skleisti Mano maldos kvapnį Tėvui.

Darbuojuosi dabar ir toliau dirbsiu šiame Aukštutiniame kambaryje, kuris visas yra Mano darbas ir Mano troškimas. Priešinkis pagundai kontroliuoti asmenis ir dalykus. Visus ir kiekvieną, kurie yra susiję su šiuo darbu, be perstojo atiduok į Mano Nekaltosios Motinos rankas. Būk laisvas, būk ramybėje. Tai Mano darbas, ir Aš jį padarysiu. Laiminu tave iš savo tabernakulio; Mano Nekaltoji Motina irgi tave laimina ir pridengia tave saugančiu savo apsiaustu. Dabar dėkok Man.

2008 m. liepos 10 d., ketvirtadienis

Klausykis Manęs.

Toks bus tavo gyvenimas: garbinimo budėjimas priešais Mano eucharistinį Veidą. Tegu niekas tavęs neatitraukia nuo šito vienintelio reikalingo dalyko. Visų kitų dalykų vertę matuok pagal šį vieną dalyką, kuriam tave pašaukiau ir paskyriau.¹²³ Neprašau tavęs užsiimti daugybe darbų; prašau tavęs įsitraukti į nepaliaujamus meilės mainus su Mano atverta Širdimi, esančia ir kiekvieną akimirklą laukiančia tavęs Mano meilės Sakramente.

Tave [kiti žmonės] prašys priimti kitus darbus ir eikvoti save kitais būdais, bet tai ne tas kelias, kurį tau parinkau. Aš noriu tavęs vien sau.

Matydamas tave priešais savo eucharistinį Veidą, tavyje regėsiu visus tavo brolius kunigus ir diakonus, kuriems tu atstovauji. Aš kalbėsiu tau iš širdies į širdį, kaip dabar, ir įdėsiu tau žodžius, kuriuos norėsiu, kad perduotum jiems, kai būsi paprašytas.¹²⁴ Atidėjau tave kaip indą, kad pripildyčiau jį neišmatuojamų savo dieviškosios draugystės maloniu.¹²⁵ Laikykis ramiai ir būk atviras Mano artume.¹²⁶ Priimk visa, ką įliesiu į tave, ir leisk Mano malonėms tekėti per tave ir pasiekti sielas, kurioms tu atstovauji priešais Mano eucharistinį Veidą.

Kai ateini priešais Mane, būk pasirengęs išgirsti Mano balsą. Leisk Mano žodžiams įsigaliooti tavyje; Mano žodžiai pašventins tave ir, kai juos priimsi, suvienys tave su Manimi. Adoruodamas visa kita atidėk į šalį. Kalbėk Man, kai duosiu tau kalbėti, ir priimk Mano žodžius su dėkingumu ir nusižeminimu.

Taip kalbu tau, nes tu taip žemai nupuolei. Nuodėmė pažemino tave, o dabar ant tavęs nusileidžia Mano malonė, kad tave pakeltų, net sujungtų su Manimi. Tu patirsi Mano eucharistinės Širdies trauką savo širdžiai. Nesipriešink. Leisk Man per savo šono žaizdą įtraukti tave į meilės bendrystę su savąja Širdimi. Noriu, kad būtum su Manimi ten, kur Aš esu, toje slaptoje šventovėje po Mano Kūno uždanga, kur garbinu savo Tėvą Šventosios Dvasios saldybėje ir stoviu priešais Jį kaip Jo amžinasis Kunigas. Trokštu pakviesti visus savo kunigus į amžiną kunigystės pareigų vykdymą čia, savo realaus buvimo Sakramente, kaip dangaus šventovėje, kur Aš gyvenu ir jus užtariu.

Paženklinsiu tave savo žaizdomis. Mano šlovingosios žaizdos yra tavo kunigystės autentiškumo patvirtinimas. Kiekvienas Mano kunigas yra pašauktas nešioti savyje mistinį Mano žaizdų įspaudą, nes jos yra Mano amžinosios kunigystės šlovė.

Neabejok Mano žodžiais tau. Nebijok. Esu su tavimi, ir Mano darbas tuoj atsiskleis nuostabiu būdu. Atiduok Man kiekvieną savo nerimą ir susirūpinimą. Kiekvieną rūpestį dėl Aukštutinio kambario statybos atiduok į Mano tyriausios Motinos rankas. Aš įpareigojau ją rūpintis kiekviena šio darbo smulkmena. Noriu, kad būtum laisvas, laisvas nuo nerimo ir rūpesčio, laisvas tiek, kad atsilieptum į Mano meilę džiugiai ir romiai mylėdamas.

Bus kliūčių, bet pamatysi, kad jos ištirpsta lyg ledas įsaulyje nuo Mano gailestingosios meilės. Neužsisėdėk prie kliūčių ir sunkumų, atiduok juos iškart, vos tik jie atsiranda. Juo ilgiau laikysiesi jų įsikibęs, stengdamasis juos išspręsti savo jėgomis, tuo jie darysis vis sudėtingesni

ir sunkiai beišsprendžiami. Išsiugdyk įprotį atiduoti Man kiekvieną kelyje pasitaikančią kliūtį. Aš esu be galo mylintis, visų pasigailintis ir Visagalis, ir tai yra Mano darbas. Tu esi tik Mano įrankis. Prašau tavęs ištikimai ir taikingai būti savo vietoje priešais Mano eucharistinį Veidą. Aš padarysiu visa kita. Tikėk Mano pažadais ir eik pirmyn, kupinas dėkingumo ir vilties.

Mokysiu tave visko, ką turi žinoti, eidamas pirmyn. Iš anksto neduosiu tau savo žodžių, juos pasakysiu tada, kai tau jų reikės, tą akimirką, kurią parinks Mano meilinga apvaizda. Išsižadėk troškimo kontroliuoti ir reguliuoti dalykus prieš laiką, kurį esu numatęs. Kiekvienam dalykui yra savas metas, ir tik jis, o ne koks kitas laikas atsineša su savimi pakankamą malonę, kurios užteks tavo poreikiams, tavo silpnumui ir čia pat esančiam uždaviniui. Toliau taip einu su tavimi, nes noriu, kad visiškai Manimi pasitikėtum visuose reikaluose, dideliuose ir mažuose.

Kai pajunti kylant nerimą ar baimę, kreipkis į Mano Nekaltąją Motiną, visų malonių Tarpininkę ir savąją Nepaliaujamos Pagalbos Motiną. Užteks tik ištarti jos švelnųjį vardą. Ji supras ir padarys viską, ko reikia, kad Mano darbas eitų pirmyn.

Vėl duodu tau šventąjį Benediktą tėvu ir mokytoju. Jis ir dabar tave užtaria. Ryšys, kuris jungia tave su juo, Mano sukurtas, ir jis nuves tave į amžinybę. Duosiu šviesos tavo protui, ir kai ateis metas, atrasi naujus šviesulius šventojo Benedikto *Reguloje* ir pasidalysi savo supratimu su tais, kuriuos atsiųsiu pas tave. Dabar pasitikėk šventojo Benedikto užtarimu. Jis yra galingas sąjungininkas prieš piktojo žabangas. Gerai darai, kad nešioji jo medalikėlį, nes jis atremia piktąjį ir saugo tave nuo jo antpuolių.

Pradėk šventojo Benedikto šventę su nuolankumu ir dėkingumu. Nepaliksiu tavęs. Darau viską, ką tau pažadėjau. Pasitikėk Mano gailestingąja meile. Dažnai kreipkis į Mano Švenčiausiąją Motiną. Ateik priešais Mano Veidą šiame Mano meilės Sakramente – tai bus tavo atilsio buveinė, o Mano eucharistinė Širdis bus atramos vieta tavo sielai.¹²⁷

Laiminu tave dabar galingu palaiminimu, kuris atnaujins tavo sieloje kunigystės malonę. Mano Motina laimina tave ir glaudžia tave po savo apsiaustu.

2008 m. liepos 17 d., ketvirtadienis

Gerai darai, kad Man atiduodi viską. Kai jau Man ką nors atiduodi, palik tai Man ir žinok, kad Aš tai panaudosiu didesnei savo Tėvo šlovei, tavo ir kitų sieloms išganyti. Noriu, kad jaustum vidinę laisvę, kuri gimsta iš pasitikėjimo Mano meilingu gailestingumu. Niekada tavęs neapleisiu. Palenkiau tau

savo Širdį. Mylek Mane ir parodyk, kad Mane myli, man viską atiduodamas. Nėra nieko, kas Man būtų per menkas ar per didelis.

Gyvenk Mano dieviškosios draugystės malone. Tarkis su Manimi, kada tik nori ir dėl ko tik nori. Aš gyvai domiuosi viskuo, kas susiję su tavimi. Tu esi Mano akies lėliukė.¹²⁸ Man priklauso tave dieną naktį globoti, pridengti nuo visokios žalos ir apsaugoti nuo visų kūno ir sielos pavojų.

Visi šitie reikalai, kuriuos Man atidavei, bus išspręsti tinkamu laiku, ir tu prisipildysi dėkingumo bei džiaugsmo. Tau ir daugeliui kitų pasidarys aišku, kad čia Aš įsikišau ir padariau, kad Mano eucharistinės Širdies darbas būtų apgintas ir klestėtų.

Indultas¹²⁹, kuris atėjo vakar, Mano Nekaltosios Motinos, Karmelio Karalienės, šventės dieną, buvo ženklas, kad ji paėmė tave, savo sūnų kunigą, ir šį adoracijos darbą į širdį. Ta, kuri įsikišo, kad išgelbėtų tave iš nuodėmės ir nelaimingo gyvenimo, dar ne kartą įsikiš, kad pašventintų tave ir įvykdytų tai, ką Aš ketinu daryti.

Geraį padarei, kad pasakei N. pasiaukoti Mano Nekaltajai Motinai. Jam reikia tai padaryti, kad išsivaduotų nuo jį kamuojančio liūdesio ir pervargimo. Pasakyk jam, kad be baimės pasivestų Mano Nekaltosios Motinos Širdžiai. Ji įsiterps į jo gyvenimą, per ją jis atgaus džiaugsmą ir pirmosios meilės įkarštį.

Dabar laiminu tave ir tuos, ką atvedei priešais Mano eucharistinį Veidą. Mano Motina taip pat tiesia tau rankas; priimk iš jų krintančią malonių gausą. Neleisk, kad nors viena jų būtų prarasta. Ji turi rinktinių malonių tau, savo mylimam sūnui kunigui. Ji norėtų turėti tave kaip kitą Joną savo Sopulingajai Nekaltajai Širdžiai. Atverk savo sielą dovanoms ir malonėms, kurias ji nori ant tavęs išlieti. Dėkok ir garbink Mane, mylintį tave amžina meile.

Kiek anksčiau tą dieną girdėjau mūsų Viešpatį man sakant:

Duok Man kunigų garbintojų.

Dešimtą valandą vakaro, baigus švęsti votyvines Kristaus, Aukščiausiojo ir Amžinojo Kunigo, Mišias:

Kalbu tau. Pasižymėk, ką turiu tau pasakyti. Noriu, kad ketvirtadienių vakarais Mano Aukštutinis kambarys būtų atviras visiems Mano kunigams ir diakonams. Pradėkite nuo mišparų. Paskui skirkite laiką išpažintims. Išpažinkite savo nuodėmes vienas kitam. Būkite vienas kitam Mano

atleidimo tarnai ir Mano gailestingumo kanalai. Po to eis šventosios Mišios; Mišių pabaigoje išstatyk Mano Kūną, kad visi galėtų pasilikti adoracijoje priešais Mano eucharistinį Veidą. Perskaityk kelias eilutes iš Mano baigiamosios kalbos Vakarienbutyje. Po adoracijos valandos kartu pavalgykite.

Laiminsiu šiuos ketvirtadienio vakarų susirinkimus. Būsiu tarp jūsų, mokysiu ir gydysiu, guosiu ir gaivinsiu. Tai bus sudėtinė to darbo, kurį prašau tavęs padaryti, dalis. Pradėk nuo mažos grupės. Kvietimai tesklinda iš lūpų į lūpas. Aš padarysiu visa kita.

Mano Motina irgi ten bus. Ji visada dėmesinga savo sūnų kunigų poreikiams. Visi jos Nekaltosios Širdies ištekliai priklauso jums. Su pasitikėjimu jos šaukitės. Visus reikalus patikėkite jos rūpesčiui. Ji yra Mano Aukštutinio kambario Motina ir Karalienė.

Mano kunigams tai bus maldos mokykla. Aš duosiu tau malonę paliesti širdis. Tavo vaidmuo - likti paprastam ir tyram, nuolankiam ir pasitikinčiam, gailestingam ir geram. Ir daug melskis. Pasilik priešais Mano eucharistinį Veidą, ir ten Aš mokysiu tave savo kunigiškos Širdies paslapčių, kurios yra ir sopulingos, ir šlovingos.

Duok Man kunigų garbintojų! Taip, tai Aš pasakiau tau tuos žodžius. Tu pradėsi duoti Man kunigų garbintojų šiais ketvirtadienių vakarais Aukštutiniame kambaryje. Tu pamatysi, ką Aš padarysiu. Ir giedosi dėkojimo ir šlovinimo himnus Mano meilingiausajai Širdžiai.

2008 m. liepos 24 d., ketvirtadienis

Šventasis Sarbelijus Machlufas

Nepasiduok jausmams, kurie norėtų atimti tau drąsą. Jie priverčia tave dar labiau susitelkti į save ir į savo ribotumus. Tu verčiau žiūrėk į Mane. Ieškok Mano Veido ir pasitikėk ištikima Mano Širdies meile tau. Pasirinkau tave šiam darbui, puikiai žinodamas tavo istoriją ir tavo negebėjimą ištvermingai siekti idealo. Man tai visai nesvarbu. Aš tavęs prašau tik pasitikėti Mano gailestingąja meile. Mano gailestingosios meilės versmę tu rasi Mano eucharistinėje Širdyje. Noriu, kad gyventum tikrai eucharistinį gyvenimą; tuomet padarysiu tau visa, ką trokštu matyti tavyje. Taip Aš išvaduosiu tave iš tavo nevisavertiškumų ir padarysiu tave savo triumfuojančios malonės ženklu.

Ir toliau kalbėk Man, kad pasitiki Mano gailestingąja meile tau. Leisk šiai trumpai invokacijai¹³⁰ lyg švelniam šnaresiui dieną naktį gyventi tavo širdyje. Mano Širdį sujaudina kiekviena pasitikėjimo Mano gailestingąja meile išraiška.

Vos tik kas nors tau sukelia nerimą ar baimę, atiduok tai Man. Visus savo rūpesčius pavesk Mano Nekaltajai Motinai. Ji yra tavo Motina, ir nėra nieko,

ko ji nepadarytų dėl tavęs, kad tik atvestų tave į šventumą, kad pašlovintum Mane Mano meilės Sakramente. Ir toliau prašyk pagalbos iš šventųjų, kuriuos tau daviau kaip draugus ir kelionės bendrakeivius. Nesibaimink dėl rytojaus. Pasitikėk Manimi visuose reikaluose, dideliuose ir menkuose.

Šįvakar švęsk Mano šventąją Auką ramia širdimi. Padariau tave savo kunigu visai amžinybei. Su kiekvienomis šventosiomis Mišiomis tu vis tvirčiau susisieji su Mano planais tau. Dabar dėkok Man, garbink Mane ir lauk Mano ir Mano tyriausios Motinos palaiminimo.

2008 m. liepos 31 d., ketvirtadienis **Šventasis Ignacas Lojolą SJ**

Noriu, kad eitum išpažinties kas savaitę. To reikia tavo sielos ir net tavo kūno sveikatai. Tu patirsi Mano gailestingojo atleidimo naudą ir gelbstinčią Mano brangiausiojo Kraujo galią. Gerai pasiruošk išpažintims. Klausykis Šventosios Dvasios balso ir apgailek nuodėmes, kurias Ji tau parodys. Darbas, kuriam tave pašaukiau, reikalauja didelio sąžinės takto ir bekompromisio širdies tyrumo.

Tiek daug Mano kunigų puolė į abejingumą ir užkietino savo širdį, nes nesugeba pasinaudoti šiuo Mano gailestingumo sakramentu. Jeigu jie dažnai ateitų pas Mane su savo nuodėmėmis, Aš galėčiau daryti gydymo ir šventumo stebuklus jų sielose!

Mano kunigai turėtų pirmi veržtis pas Mane per Sutaikinimo sakramentą. Jie turėtų pirmi bėgti pas Mane vos tik pajutę nesmagios sąžinės graužatį ir apgailestavimus dėl savo nuodėmingų silpnybių. Didžiausias pasitarnavimas, kurį Mano kunigai gali pasiūlyti vienas kitam, - tai sutikimas išklausti vieniems kitų išpažinčių ir ištarti gydančius išrišimo žodžius. Tokiu būdu jie paseks Mano pavyzdžiu ir atliks tą patį, ką Aš padariau per Paskutinę vakarienę, kai numazgojau kojas savo mokiniams.¹³¹ Dažna, kassavaitinė išpažintis dabar Mano kunigams *būtina* labiau nei bet kada anksčiau.

2008 m. rugpjūčio 7 d., ketvirtadienis

Tu, Mano kunige garbintojau, gyvensi tyloje ir nusižeminęs, dėmesingas Mano balsui ir paklusnus tam, ką tau sakysiu. Nusilenksi įžvalgumui tų, kuriuos pastačiau aukščiau tavęs, ir visuose reikaluose teiksi pirmenybę Bažnyčios mąstysenai ir jausenai, o ne savo mintims ir potraukiams.

Darbas, kuriam tave paskyriau iš savo begalinio gailestingumo ir meilės žmonėms, kuriuos esu išsirinkęs, reikalauja širdies kuklumo, atsiradusio iš savižinos, beribio pasitikėjimo Mano dieviškuoju gailestingumu,

tikėjimo Mano dieviškąja draugyste, o tarnystėje savo broliams - skaidraus intencijos grynumo, romumo ir mielumo. Šias dorybes duosiu tau per pasiaukojimą Nekaltajai Mano Motinos Marijos - palaimintosios ir visuomet Mergelės - Širdžiai.

Savo dienotvarkę rikiuosi atsižvelgdamas į tas tris valandas, per kurias prašau budėti priešais Mano eucharistinį Veidą. Aukosi Man kasdienį gyriaus ratą, kurį šventasis Benediktas vadina Dievo darbu.¹³² Šventąją Mišių auką paversi savo egzistencijos saule, apšviečiančia kiekvieną dieną savo spindesiu ir persunkiančia tavo gyvenimą Šventosios Dvasios šiluma.

Tu kreipsiesi į Mano Nekaltąją Motiną, kunigų Gynėją ir visų malonių Tarpininkę, kasdien aukodamas jai kuklią Rožinio maldą ir giesmę *Ave Maris Stella* už visą Mano Bažnyčios dvasininkiją.

Kiekvieną savaitę tu dar kartą išgyvensi Mano velykinį slėpinį kartu su Manimi keliaudamas pas Tėvą.

Ketvirtadienio vakare aukosi Šventąją Auką ir budėsi adorudamas priešais Mano eucharistinį Veidą. Kiekvieną ketvirtadienį tu apmąstysi Mano baigiamąją kalbą Evangelijos pagal Joną 13-17 skyriuose. Taip paminėsi Aukštutinio kambario dovanas ir slėpinius: Mano Kūno ir Kraujo bei Šventimų sakramentus. Kada tik įmanoma, dalsiesi šiais ketvirtadieniais Vakarienuose su savo dvasininkijos broliais.

Penktadienį aukosi Man tinkamą atgailos aktą, atsilygindamas už savo ir visų mano kunigų nuodėmes. Ieškosiu tavęs nuo savo Kryžiaus. Noriu rasti tave ten, ant Kalvarijos, kartu su Mano sielvartaujančia Motina ir su Jonu, Mano mylimuoju mokiniu. Kiekvieną penktadienį įsidėk į širdį žodžius, kuriuos Aš ištariau nuo Kryžiaus, taip lyg pirmą kartą juos girdėtum. Kontempliuok Mano šoną, pervertą kareivio ieties; įženk į Mano atvertos Širdies šventovę ir garbink Mano brangiausiąjį Kraują. Priimk Mano Šventosios Dvasios išliejimą ir pasitrauk į tylą bei susikaupimą, kaip Jonas su Marija, Mano Motina, kai viskas buvo atlikta.

Šeštadienis - diena, ypatinga nuosavybės teise priklausanti Mano Motinai, jos nuošalumui ir vilčiai. Kiekvieną šeštadienį gyvensi jos draugijoje, kada tik bus įmanoma, švęsi jos garbei Mišias ir Valandų liturgiją¹³³ ir aukosi jai ypatingo sūniško prieraišumo dovaną.

Sekmadienis - Mano švento ir šlovingo prisikėlimo diena. Aš atversiu tavo akis, kad regėtum Mano Tėvą, ir patrauksiu tave kartu į Jo glėbį. Sekmadieniais atsimink savo brolių šventos tarnystės triušą. Mano eucharistinėje esatyje ieškok jiems dvasinės atgaivos ir energijos. Nuo sekmadienio vakaro ir visą pirmadienį gerai padarysi atsimindamas Šventosios Dvasios išliejimą, nes tai yra trečioji Vakarienuose dovana ir slėpinys.¹³⁴

Laiką, kuris lieka po maldos, paskirsi tarnystės darbui savo broliams, poilsui ir būtiniausiems kasdieniams reikalams pasitikėdamas, kad Aš aprūpinsiu tave viskuo, kas būtina. Taip išvengsi priekaišto, kurį Aš adresavau Mortai: „Tu rūpiniesi ir sielojiesi daugeliu dalykų, o reikia tik vieno.“¹³⁵

Kelsiesi ir eisi gulti nurodytu laiku, o kai tau bus leista, galėsi ateiti priešais Mano eucharistinį Veidą pagarbinti Manęs nakties valandomis.

Pradžioje pakaks, kad laikysiesi šių mažų taisyklių, kurias tau duodu. Visa kita rasi šventojo Benedikto, savo tėvo, *Reguloje* ir raštuose tų šventųjų, kuriems pavedžiau tave ir šį savo darbą. Palaikysiu tave, kaip žadėjau, tu gyvensi, ir tavųjų vilčių Aš nenuvilsiu.¹³⁶

Tada vėliau:

Aš paskyriau tave savo eucharistinio Veido kunigu garbintoju.

2008 m. rugpjūčio 24 d., sekmadienis

Turiu tau daug ką pasakyti. Kodėl dvejoji? Kodėl neimi rašiklio ir neužrašai Mano Širdies žodžių tavajai širdžiai? Esu tau ištikimas. Nepaliksiu tavęs, nė vieno tau duoto pažado atgal neatsiimsiu.¹³⁷ Štai, jų išsipildymo metas jau prasidėjo, kaip ir sakiau. Greitai, labai greitai mes gyvensime po vienu stogu, ir Mano eucharistinis Veidas bus tavo egzistencijos džiaugsmas ir šviesa.

Aš tau daviau šį vyskupą. Jis supranta Mano pašaukimą tau, jis leis išsipildyti Mano Širdies troškimams ir paskubins jų vykdymą. Rodyk jam pagarbą ir dėkingumą. Parinkau jį dėl tavęs, tai vieta, kurią tau paruošiau.

Mano Švenčiausioji Motina lydi tave, ji pasirūpins visais tavo poreikiais. Ji iš tikrųjų yra tavoji Nepaliaujamos Pagalbos Motina. Ji yra tavo ir kiekvieno kunigo gynėja, nežiūrint jokių šio gyvenimo aplinkybių.

Būk ištikimas dėl visko, ko tavęs prašiau. Pasitikėk, kad padarysiu tau ir tavyje tai, ko tu pats iš savęs negali padaryti.¹³⁸ Suteiksiu jėgos ir energijos ne tik tavo sielai, bet ir kūnui. Taip tu galėsi aktyviai prisiderinti prie Mano planų savo gyvenime.

Dabar laiminu tave. Mano eucharistinio Veido šviesa šviečia tau. Mano Nekaltoji Motina ištiesia savo rankas virš tavęs. Į tavo sielą ir ant tų, kuriuos pavedei jos gailestingajai Širdžiai, iš jos rankų krinta malonių liūtis.

2008 m. rugpjūčio 25 d., pirmadienis

Jūs pirmiausia ieškokite Dievo Karalystės.

Mt 6, 33

Dievo Karalystė visa savo pilnatvė, nors ir paslėptu būdu, yra Švenčiausiąjame Altoriaus Sakramente. Tas, kuris ieško Mano eucharistinės esaties, ieško Dievo Karalystės. Tas, kuris artinasi prie Manęs Mano meilės Sakramente, ras Karalystę, o joje - ir visa, ko jis trokšta Mano Dvasia.

Ateik pirmas pas Mane Mano meilės Sakramente. Leisk, kad tai taptų antgamtniu tavo sielos instinktu: visada ateiti pas Mane, visada ieškoti Mano eucharistinio Veido.

Gerai padarei, kad atėjai į Mano artumą ši vakarą. Tai bus vienas iš daugybės tokių vakarų, praleistų kartu. Tu imsi skonėtis Mano draugijos saldybe ir vis labiau atsiversi Mano dieviškosios draugystės dovanai.

Adoracija turi tapti tavo sielos poreikiu, kaip maistas, gėrimas ir poilsis yra tavo kūno poreikiai. Dažnai ateik pas Mane ir pasilik Mano eucharistinio Veido šviesoje, kad galėčiau pašventinti tave ir padaryti tavyje viską, ką trokštu rasti tavyje. Ateik pas Mane dėl savo brolių kunigų, kurie pabėga nuo Mano artumo, vos tik atlikę savo sakramentines pareigas. Noriu, kad visi Mano kunigai atrastų malonumą užsibūti priešais Mano eucharistinį Veidą. Noriu juos visus patraukti prie savo atvertos Širdies.

Leisk, kad šis Mano darbas prasidėtų nuo tavęs. Kita kunigų karta bus absoliučiai eucharistinė. Tarp jų bus daug Mano eucharistinio Veido garbintojų, daug Mano eucharistinės Širdies guodėjų. Jie bus išmokę artimai draugauti su Manimi iš Mano Motinos Mergelės ir Jono, Mano mergeliškojo mokinio.

Aš taip trokštu, kad kunigija būtų perkeista Mano Kūno ir Kraujo slėpinių, apvalyta Mano brangiausiuoju Krauju ir pašventinta Mano eucharistinio Veido šviesa. Aukokite Man savo adoraciją, kad šis Mano troškimas rastų atgarsį visų Mano kunigų širdyse.

2008 m. spalio 17 d., ketvirtadienis

Šventoji Margarita Marija Alakok¹³⁹

Leisk kalbėti ramybės žodžius tavo sielai. Pasitikėk Manimi visuose reikaluose. Pasitikėk, kad neapleisiu tavęs, neatimsiu iš tavęs savo draugystės. Trokštu palaikyti pokalbį su tavimi, kaip dažnai sakau, - kalbėti tau iš širdies į širdį, kaip žmogus kad kalbasi su savo geriausiu draugu. Kodėl abejoji?

Tikėk Mano draugyste tau. Tai yra Mano dovana tau, ir to, ką daviau iš savo Širdies meilės, Aš neatimsiu.

Tai yra didžioji daugybės sielų, ypač Manųjų kunigų, bėda. Jie leidžia, kad abejonės juos pasiglemžtų. Abejonė - tai įvarytas pleištas, kuris atskiria jus nuo Manęs. Aš neturiu omenyje abejonės Mano ar Bažnyčios mokymu, bet kitą, daug esmingesnę abejonę: abejonę Mano meile sielai, į kurią palinko Mano Širdis. Daugelis ima galvoti: „Jis tikriausiai negali taip manęs mylėti ar iš tikrųjų Manimi domėtis.“ Ir atsitraukia nuo Mano draugystės, bėga nuo Mano artumo ir sveikinas tik iš tolo, lyg sveikintų praeinantį pažįstamą.

Neleisk, kad taip atsitiktų. Žinok, Mano Širdis palinko į tave su amžina ir švelniausia meile, kad Aš kiekvieną akimirką žvelgiu į tave su visu savo dieviškosios draugystės švelnumu ir neišsemiamu gailestingumu.¹⁴⁰ Atsilepk į Mano meilę, kuo dažniau pas Mane ateidamas, pasilikdamas Mano artume, ieškodamas Mano Veido, ilsėdamasis prie Mano Širdies. Dėl to pasidariau toks artimas tau savo meilės Sakramente, Mano dieviškosios draugystės tau ir visiems savo kunigams Sakramente.

Mano Nekaltoji Motina jaučia tau tą patį. Ji diena iš dienos tave sekioja. Jos motiniška Širdis domisi viskuo, ką darai ir ką sakai. Ji yra pasirengusi kalbėtis su tavimi. Tau reikia tik prieiti prie jos, kaip patiklus sūnus prisiartina prie meilingiausios iš motinų.

Dialogas su Manimi, su Mano Švenčiausiąja Motina ir su Mano šventaisiais net šiame praeinančiame pasaulyje priklauso tiems, kurių širdys jau nuėjusios ten, kur rasime tikruosius džiaugsmus.¹⁴¹ Kol kas šie džiaugsmai yra tau Mano eucharistiniame artume. Mano meilės Sakramentas - tai tavo dangus žemėje. Tapk garbintoju, koks noriu, kad būtum, ir pamatysi savo sieloje atsiveriančius dangus; ten mėgausiesi pokalbiais su Manimi, su Mano Motina, angelais ir Mano šventaisiais. Tai vaistas nuo bet kokios vienatvės ir dangiško džiaugsmo paslaptis tebebūnant žemėje.

2008 m. spalio 19 d., sekmadienis **Šventasis Kryžiaus Paulius**

Gera! padarei, kad atėjai pas Mane su savo vienišumo jausmais. Esu čia dėl tavęs, o tu esi čia dėl Manęs, vien dėl Manęs ir dėl nieko kito. Ar manai, kad Aš negerbsiu pasiaukojimo, kurį tu padarei ateidamas gyventi čia dėl Manęs, su Manimi, būti šalia Manęs dieną ir naktį?

Pasistenk bent šiek tiek suprasti liūdesį Mano eucharistinės Širdies, kuri yra visiškai apleista nesuskaičiuojamoje daugybėje tabernakulių

visame pasaulyje. Kam gi Aš padauginau savo šlovingą esatį tokiu realiu ir stebuklingu būdu, argi ne tam, kad būčiau arti sielų, kurias pamilau su degančia aistra ir tobulu švelnumu? O Mane paliko vieną. Dažnai būnu pamirštas savaitėmis ar, dar blogiau, su Manimi elgiamasi kaip su daiktu, kaip su atsargai laikoma preke, jeigu kartais prireiktų. Ne tokia buvo Mano intencija steigiant šį Mano atperkamosios meilės Sakramentą.

Turėjau trigubą intenciją.¹⁴² Pirma, įamžinti savo Auką per amžius iki pat amžių pabaigos. Taip pat maitinti sielas savo Kūnu ir Krauju, per tai jas gydyti, pašventinti ir vienyti su savimi ir su visais Mano mistinio Kūno nariais, atsižvelgiant į Mano sugrįžimą šlovėje, kai visi bus viena Manyje, ir Aš būsiu juose, ir mūsų gyriaus auka Tėvui Šventojoje Dvasioje bus nesibaigianti. Bet turėjau dar ir trečią priežastį: pasiūlyti sieloms - ypač kunigams - savo REALAUS BUVIMO bičiulystę, šviesą ir šilumą. Būti taip, kad galėčiau džiūgauti kalbėdamasis su žmonių vaikais. Šis buvimas turėjo išplėsti Mano Įsikūnijimo ir žemiškojo gyvenimo malones visiems Mano mokiniams, Mano išrinktiesiems bičiuliams iki laikų pabaigos.

Štai kiek daug visko turėjau savo Širdyje, kai įsteigiau šį Sakramentą, kuris dabar užmirštas, mažai žinomas ar net sąmoningai neigiamas. Tai liūdina Mano eucharistinę Širdį. Todėl kreipiausi į tave ir paprašiau, kad atiduotum Man savo gyvenimą, paprašiau visą likusį gyvenimą Mane garbinti ir Man atsilyginti. Noriu, kad savo garbinančia meile laisvai atsilieptum į Mano eucharistinę meilę.

Kaip manai, kodėl tau tiek daug kalbėjau apie savo eucharistinį Veidą? Todėl, kad „veidas“ reiškia „esybė“. Pamaldumas Mano eucharistiniam Veidui gydo nuo tikėjimo Mano realiu buvimu praradimo, kuris nusirito per Mano Bažnyčią visais lygmenimis, gesindamas Eucharistijos meilės ugnį, versdamas net Mano išrinktuosius, Mano kunigus, nuo Manęs atšalti ir atsitolinti.¹⁴³

Toks Mano žodis tau šiandien ir todėl atvedžiau tave į šią vietą. Bet koks vienišumas, kurį tu gali pajusti, yra kvietimas ieškoti Manęs Mano dieviškosios draugystės Sakramente ir guosti Mano eucharistinę Širdį.

2008 m. spalio 25 d., šeštadienis

Duok Man N. ir Aš juo pasirūpinsiu, kaip pasirūpinau tavimi ir iš savo gailėtingosios meilės patenkinau visus tavo poreikius. Kančia jį irgi parengė šiam garbinimo ir atsilyginimo gyvenimui, o dabar leisiu jam pradėti naujai gyventi - kaip branginamam Mano Švenčiausiosios Širdies bičiuliui ir mylimam Mano Nekaltosios Motinos sūnui. O tu būk jam tėvas. Pradėk

gyventi tvirta ir švelnia tėvyste, kurią tau dovanoju, atsižvelgdamas į tai, kas dar bus.

Sunkumų bus, bet tu neturi ko bijoti. Tai yra Mano eucharistinės Širdies darbas; darbas, kuris padės Man pašventinti ir išgydyti savuosius kunigus, patraukiant juos į savo eucharistinio Veido šviesą.

Jei labiau pasitikėtum Manimi, daugiau tave pamokyčiau ir kalbėčiau tau, kaip esu pažadėjęs, iš širdies į širdį, atskleisdamas tuos slėpinius, kuriuos saugau savo draugams, tiems, kurie eina Jono, Mano mylimojo mokinio, nurodytu keliu. Mokykis daugiau tikėtis iš Manęs, ir Aš tau daugiau duosiu. Neribok Mano gailestingosios meilės ir pamatysi, kad ji neturi ribų.

Pasitikėk Manimi visuose reikaluose, net pačiuose nereikšmingiausiuose. Sieloms, kurios tiki Mano gailestingąja meile, Aš esu lyg motina: kas jaudina jas, jaudina ir Mane.¹⁴⁴ Jeigu tik Mano kunigai žinotų tai iš savo asmeninės patirties, jie būtų priversti tai skelbti, ir daugybė sielų per juos atrastų, koks gilus ir visa apimantis yra Mano Švenčiausiosios Širdies švelnumas tiems, kurie pasitiki Mano gailestingąja meile.

Iš ten, kur dabar esi savo gyvenime, negali pamatyti kentėjimų, sujungtų su Manaisiais, galios ir vertės. Kad ir ką atiduotum, kad ir ką įdėtum į Mano kunigiškas rankas, Aš keliu aukštyrą ir atnašauju Tėvui, pridengęs savo brangiausiuoju Krauju. Tai ir padaro visus tavo kentėjimus, net pačius mažiausius, Man brangius ir vertingus Mano Tėvo akyse.

Po to, kai aprašiau, kaip turėčiau gyventi:

Eik pirmyn ir žinok, kad Aš esu su tavimi.

Kai paprašiau mūsų Viešpaties, kad parodytų man, kaip geriau galėčiau sutvarkyti savo gyvenimą, kad turėčiau užtektinai laiko priešais Jo eucharistinį Veidą, Jis atsakė:

Kur švaistai savo laiką? Kokius reikalus laikai svarbesniais negu atėjimas pas Mane Mano meilės Sakramente? Ar dar pasitiki Mano malone, kad galiu iš tavęs ir per tave padaryti tai, ko pats nepajėgi? Rūpestingiau planuok kiekvieną dieną ir pamatysi, kad ji plauks daug ramiau, o tu rasi begalę laiko pasilikti priešais Mano eucharistinį Veidą.

Ko prašau iš tavęs, nėra sunku, nevirsija tavo jėgų. Tai atneš tau laimę ir paguos Mano sielvartaujančią Širdį, Mano eucharistinę Širdį, kurią taip slegia dėmesio stoka, sielų atšalimas ir tikėjimo praradimas, darąs poveikį net Mano kunigams.

Tikėjimas šiuo Mano Švenčiausiosios Eucharistijos slėpiniu auga *proporcingai* laikui, kurį žmogus skiria Man adoruoti. Mano kunigams neužtenka kasdien švęsti Mišias, nors tai darytų teisingai ir pamaldžiai, jeigu jie nesiartina prie Manęs ir nepasilieka su Manimi, laukiančiu jų savo meilės Sakramente. Glaudžios Mano eucharistinės draugystės patirties niekas nepakeis, ir šią patirtį Aš siūlau tau ir visiems, kas ieško Mano eucharistinio Veido, visiems, kas aukoja laiką Mano eucharistinei Širdžiai.

Tikėjimo praradimas, kuris kamuoja tokią daugybę sielų, nesuderinamas su adoracijos gyvenimu. Sielos liaujasi adoruoti ne todėl, kad praranda tikėjimą; jos praranda tikėjimą todėl, kad liaujasi Mane garbinti. Štai kodėl raginu jus tvirtai laikytis net išorinių garbinimo formų.¹⁴⁵ Kai šalin numetami net šie dalykai, nelieka nieko, kas kviestų sielą į vidinį garbinimą dvasia ir tiesa ir per ką būčiau pašlovintas. Čia kalbu apie priklausimą, gulėjimą kniūbsčia, gilų nusilenkimą ir visus kitus dėmesingumo ženklus Mano esąčiai, kurie sielai atstoja žodžius, išreiškiančius jos tikėjimą bei troškimą Mane pagarbinti.

Būtent dėl šios priežasties raginu savo kunigus mokytis ir ištikimai praktikuoti šventosios liturgijos rubrikas. Pačios savaime jos nėra svarbios, jų svarba ta, kad jos apima ir išreiškia visas nuostatas dėl Manęs ir Mano Aukos, kurią dovanojau savo Sužadėtinei Bažnyčiai. Tas, kuris laisvai atleidžia save nuo tokių praktikų, nusikalsta puikybės nuodėme, o ši atidaro sielos duris šaltiems ir atšiauriems vėjams, galintiems užgesinti vidinę tikėjimo liepsną.

Pasirodyk esąs nuolankus ir klusnus mano Bažnyčiai ir kviesk savo brolius kunigus būti džiugiai ištikimus net mažuose dalykuose.¹⁴⁶ Mano atlygis jiems bus sustiprintas tikėjimas, viltis ir meilė; atskleisiu jiems slėpinius, kuriuos Mano Tėvas ir Aš slepiame nuo tų, kurie, pasaulio supratimu, laiko save išmintingais ir gudriais.¹⁴⁷

Pasiteiravau mūsų Viešpaties apie išsiblaškimus, kurie mane vargina per šventąsias Mišias ir Valandų liturgiją:

Tu patiri išsiblaškimus per šventąsias Mišias ir per maldą, nes dar neleidi Mano tvarkai valdyti savo širdies ir viešpatauti savo gyvenime. Mano troškimas - kad visas tavo gyvenimas, net dabar, atspindėtų tvarką ir grožį, kuriais pasižymi Mano Karalystė.

To trokšta ir Mano Motina, ir ji padės tau to pasiekti. Klausykis jos duodamų nuorodų bei įkvėpimų ir vadovaukis jos išmintingais nurodymais. Ji yra grynas instrumentas Šventosios Dvasios, kuri kiekvieną

akimirką iš chaoso iškelia tvarką, iš nesutarimų - taiką, iš įvairovės - vienybę.¹⁴⁸ Nesutarimas tavo gyvenime atsiranda, kai du siekia varžosi dėl tavo laiko, dėmesio ir energijos. Leisk Mano Motinai pertvarkyti tavo gyvenimą, ir tu atrasi gyvenimo džiaugsmą šventame paprastume, tvarkingume, kuris priartina šlovingąją tvarką, parengtą visiems Mano šventiesiems danguje.

2008 m. lapkričio 10 d., pirmadienis

Šventasis Leonas Didysis, popiežius

Žinok, kad atvedžiau tave čia dėl vieno vienintelio dalyko: būti Mano eucharistinio Veido kunigu garbintoju ir atsilygintoju. Visa kita - antraeiliai dalykai; tu turi likti laisvas nuo visko, kas grasina apsunkinti tavo sielą ar atitraukti tave nuo tavo misijos esmės.

Visomis aplinkybėmis būk nusizėminęs, niekada primygtinai nereikalauk, kad viskas būtų, kaip tu nori. Paprastai ir pasitikėdamas pateik savo troškimus ir požiūrius, o tada visus reikalus palik Mano rankose. Rezultatas atitiks Mano planus, ir Mano atstovų pasipriešinimas ar trumparegiškumas nesutrukdys Man jų įgyvendinti.

Pagaliau mokaisi neskubinti įvykių ir nemanipuliuoti žmonėmis, siekdamas padaryti savaip. Noriu, kad absoliučiai ir visuose reikaluose pasitiktum Manimi. Niekas nelieka už Mano dėmesio ribų. Tu esi arti prie Mano Širdies. Mano Motina sergsti tave. Ji yra tavo Gynėja ir Nepaliaujama Pagalba. Eik pas ją su pasitikėjimu nešdamas savo abejones, rūpesčius ir baimes. Pasitikėjimas jos motiniška Širdimi - visada vietoje, ir ji niekada tavęs nenuvils.

Tai, kas nutiko tėvui N., yra atsakymas į tavo maldą už jį. Tai Mano meilingo gailestingumo įsikišimas. Ir toliau už jį melskis. Iš šio išmėginimo jis išeis nutyrintas ir sustiprintas Mano malonės.

Gera darai, kad meldiesi už patikimą Mano tarną ir savąjį tėvą popiežių Benediktą XVI. Jam reikia tavo maldos. Jis nėra visiškai laisvas, kad galėtų iki galo įvykdyti kai kuriuos sprendimus, kuriuos savo širdyje jau yra priėmęs. Melskis, melskis, kad aplink jį esančios kliūtys būtų pašalintos, kad jis rastų ištikimų, tyrų ir tikrų bendradarbių.

Taip, tai Aš įdėjau į tavo širdį troškimą gyventi labiau paslėptą gyvenimą, atsitraukus nuo pasaulio sumaišties ir veiklos, kad atsiduotum Man garbindamas ir atsilygindamas už savo brolius kunigus. Visų svarbiausia, kad ateitum į Mano akivaizdą atnešdamas savo brolių kunigų nuodėmes bei išdavystes ir jas išstatytum Mano Veido šviesoje ir Mano Švenčiausiosios

Širdies ugnyje. Ateik pas Mane sielvartaudamas dėl savo paties ir savo brolių kunigų nuodėmių, o sykiu ir didžiai pasitikėdamas Mano meile kiekvienam jūsų. Kiekvieną kunigą, net labiausiai abejingą ir apsideidusį, net labiausiai iškrypusį ir palūžusį, Aš šaukiu į šventumą. Noriu visus juos išgydyti. Trokštu, kad jie taptų šventaisiais, spindinčiais Mano meilingo gailestingumo trofėjais, būtų verti stoti priešais Mano Tėvą. Nėra nė vieno kunigo, kurio nebūčiau pašaukęs į šventumą.¹⁴⁹

Ateik į Mano akivaizdą atsinešdamas kiekvieną kunigijos išsigimimą, kiekvieną išdavystę, kiekvieną tamsią ir nedorą paslaptį, ir Aš įkvėpsiu tau savo eucharistinio Veido šviesą dėl savo vargšų kunigų, nusidėjęlių, kuriems reikia Mano gailestingumo, Mano gydančios meilės ir Mano draugystės. Atvesk juos į Mano akivaizdą, ir Aš pristatysiu juos savo Tėvui.

Mano Motina šiame atsilyginimo darbe už jos sūnus kunigus yra šalia tavęs. Ji nuolat juos užtaria; ji yra didžioji Tarpininkė, stovinti iškeltomis rankomis ir maldaujanti Mano pervertą Širdį dėl savo sūnų. Ji pasirinko tave būti jos darbo dalininku, kad kartu su ja juos užtartum ir vienydamasis su jos Sopulingąja Nekaltąja Širdimi išprašytum gausių malonių tiems vargšams kunigams, kuriems jų labiausiai reikia.

Po to, kai paprašiau mūsų Viešpaties, kad duotų man maldą šiam tikslui:

Viešpatie Jėzau Kristau, Kunige ir Auka,
Avinėli be ydos ir be dėmės,
ateinu priešais Tavo Veidą,
prislėgtas savo brolių kunigų nuodėmių ir išdavysčių,
su savo paties nuodėmių ir neištikimybės našta.
Leisk man būti atstovu tų kunigų,
kuriems labiausiai reikia Tavo gailestingumo.
Dėl jų leisk man gyventi priešais Tavo eucharistinį Veidą,
arti prie Tavo atvertos Širdies.
Per Tavo Motinos, Gynėjos ir visų malonių Tarpininkės,
Sopulingąją Nekaltąją Širdį
išliek ant visų savosios Bažnyčios kunigų
tą gailestingumo srovę, kuri be paliovos teka iš Tavo Širdies,
kad juos apvalytum ir išgydytum,
pašventintum ir atgaivintum,
o jų mirties valandą padarytum vertus
jungtis su Tavimi priešais Tėvą
dangiškojoje buveinėje už uždangos. Amen.

2008 m. lapkričio 12 d., trečiadienis

Žinok, jog atvedžiau tave čia, kad atriščiau tave nuo daugelio dalykų, kurie kliudė įvykdyti Mano planus tau. Tu turėjai būti išlaisvintas nuo savo gyvenimo -----konteksto, kad čia galėtum pradėti iš naujo. Tai buvo Mano valia tau, ir štai, Aš ją įgyvendinau.

Ir toliau pasitikėk Manimi visomis gyvenimo aplinkybėmis, visuose reikaluose, dideliuose ir mažuose. Aš tavęs nepaliksiu. Daviau tau savo eucharistinės Širdies bičiulystę, ir toje Širdyje tau nieko netrūks. Gyvenk Mano žaizdoto šono ertmėje lyg tabernakulyje ir stenkis įžengti į Manąją širdžių Širdį. Ten tavęs laukia Tėvas. Ten Šventoji Dvasia perkeis tave ir suformuos visiškai pagal Mane, pirmgimį Tėvo Sūnų, Jo Auką ir Kunigą.

Kodėl Aš taip dažnai kalbu apie *atvertą* savo Širdį? Nes tau, Mano kunige, ji yra sąjungos su Manimi paslaptis. Žaizda Mano šone yra Šventoji Buveinė Mano Kūne, Šventykla.¹⁵⁰ Šventų Švenčiausioji yra Mano Švenčiausioji Širdis, ir tu šią Šventų Švenčiausiąją turi priešais save Mano meilės Sakramente. Kaip psalmininkas trošk gyventi toje slaptoje, giliausioje Mano Šventyklos vietoje.¹⁵¹ Pasislėpk Manyje, kad galėčiau per tave apreikšti savo Veidą.¹⁵²

Persekiojimo sąjūdis, kuris netrukus įsiliepsnos prieš Mano Bažnyčią, nusitaisyks į tris objektus. Tiesą sakant, jis jau prasidėjo. Kunigijos veidas – tai Mano Veidas, dar kartą išjuoktas, apdrabstytas purvu, apspjaudytas, kruvinas. Aš būsiu įžeidinėjamas Mano Kūno ir Kraujo Sakramente. Tu pamatysi vis daugiau nuodėmių prieš Mano Kūno ir Kraujo slėpinius: šventvagystes, išniekinimus, patyčias. Būsiu puolamas per pačius silpniausius ir labiausiai pažeidžiamus savo mistinio Kūno narius. Tai irgi jau prasidėjo, bet dar stiprės, kol pasieks tokį mastą, kad Mano Tėvas bus įpareigotas atkeršyti už savo nekaltų mylimųjų Kraują.

Už visa tai tu privalai Man atsilyginti, tarnaudamas Man kaip Mano kunigas ir užtardamas kitus kunigus; garbindamas Mane Švenčiausiajame Mano Kūno ir Kraujo Sakramente; ir melddamasis, kad liautųsi silpnųjų, mažutėlių ir vargšų persekiojimas. Melskis, nes be Manęs daugiau nėra nė vieno, kas juos užtartų.

Ateina diena, ji jau netoli, kai Aš įsikišiu ir parodysiu savo Veidą visiškai atnaujintoje ir pašventintoje kunigijoje; kai įsikišiu ir vien pasiaukojančios meilės galia padarysiu, kad Mano eucharistinė Širdis triumfuotų; kai įsikišiu, kad apginčiau vargšus ir atkeršyčiau už nekaltuosius, kurių kraujas paženklino šią tautą¹⁵³ ir daugelį kitų, kaip kadaise Abelio kraujas.

Dabar atsiklaupk ir garbink Mane tyloje.

2008 m. lapkričio 13 d., ketvirtadienis

Per rytinę adoraciją:

Niekas nenueina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane.

Jn 14,6

Ir taip Aš visada pasiliksiu su jumis, net iki laikų pabaigos, savo Kūno ir Kraujo Sakramente. Atiduodu *save* Švenčiausiojoje Eucharistijoje, kad būčiau jums gyvas tiltas į Mano Tėvo Artumą. Toks yra ir kiekvieno Mano kunigo darbas: permesti *save* per didžiulę bedugnę, kuri skiria nuodėmingą žmogų nuo Mano Tėvo šventumo. Taip jis pakeičia Mane¹⁵⁴ per kiekvienas Mišias - užima Mano vietą ir ją reprezentuoja - kaip tarpininkas ir tiltas.

Pats kunigas negali imtis tokio tarpininkavimo. Jis gali tapti tarpininku tarp Mano Tėvo ir Jo nuodėmingų vaikų tik todėl, kad nešiojasi neištrinamą Mano kunigystės žymę. Tą daryti jį įgalioja Šventoji Dvasia, kuri paženkliną jį šiam pagrindiniam kunigiškam darbui priimant Šventimus. Mano kunigų užduotis - reprezentuoti Mano Tėvą, Jo siekius bei troškimus. Kas mato Mano kunigą, mato Mano Tėvą, nes Aš paskyriau kunigus, kad jie būtų Mano Šventojo Veido atvaizdai šiame pasaulyje iki pat laikų pabaigos.¹⁵⁵ Juo glaudžiau Mano kunigas susivienija su Manimi, tuo aiškiau sieloms jis atskleis Mano - o per Mane ir Mano Tėvo - Veidą.

Aš keliauju pas Tėvą. Ir ko tik prašysite dėl mano vardo, aš padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas Sūnuje. Ko tik prašysite manęs dėl mano vardo, aš padarysiu.

Jn 14,12-14

Aš priešais savo Tėvą stoviu ne vienas; kiekvienas Mano kunigas dalyvauja Man užtariant sielas Tėvo akivaizdoje, o Aš rūpinuosi kiekvieno kunigo, esančio prie Mano Bažnyčios altorių, užtarimu ir jį patvirtinu. Dėl to kunigo malda prie altoriaus aukojant Šventąją Auką yra tokia veiksminga.

Trokštu, kad Mano kunigai palaikytų nuolatinį dialogą su Šventąja Dvasia ir ja pasikliautų. Prieš ko nors imdamiesi jie turėtų pirmiausia pasitarti su Šventąja Dvasia. O po to, kai jau šaukėsi Šventosios Dvasios ir perprato, ko Aš iš jų prašau, tuomet turėtų drąsiai ir ryžtingai žengti pirmyn, išlaisvinti nuo baimės ir pilni pasitikėjimo Mano malonės galia per jų silpnumą užbaigti viską, ko jų prašiau.

O jus mane matysite, nes aš gyvenu ir jūs gyvensite. Tai dienai atėjus, jūs suprasite, kad aš esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir aš jумыse.

Jn 14, 19-20

Aš išlieku Švenčiausiąjame Eucharistijos Sakramente, bet mažai kas supranta, kad šis Sakramentas - tai Mano pažado, duoto naktį prieš kančią, išsipildymas. Tik pakelk akis į Šventąją Ostiją ir *pamatysi Mane*. Ten, Švenčiausiąjame Sakramente, Aš esu pasilikęs. Ten esu tau ir savo Tėvui dangaus šventovės šlovėje. Pakelk į Mane akis. Ieškok Mano eucharistinio Veido ir suprasi, kad Mano kunigystė - tai viena nesiliaujanti atnaša danguje ir žemėje.

Savo tyliu gyvenimu Švenčiausiąjame Altoriaus Sakramente mokau savo kunigus, kaip būti kunigais kiekvieną akimirką, o ne tik tada, kai pasipuošę kunigiškam orumui prideramomis insignijomis stoja prie altoriaus švęsti šventųjų Slėpinių. Kunigo gyvenimas yra Mano gyvenimas danguje: nepalaujamas dėmesys Tėvui, nepertraukiamas užtarimas, dėkojimas, atsilyginimas ir gyrius visų žmonių vardu.

Nėra nė vienos akimirkos, kada kunigas negalėtų vienytis su Manimi šlovindamas Mano Tėvą didesnei Jo garbei¹⁵⁶, kartu su šventaisiais ir angelais nuo saulėtekio iki saulėlydžio nešdamas kiekvieną žemėje paaukotą atnašą Tėvui.¹⁵⁷ Kunigo gyvenimas yra ne tik jo Mišios; tai kiekviena žemėje paaukotų, aukojamų ar dar tik aukosimų Mišių atnaša vienybėje su Manimi, stovinčiu Savo Tėvo akivaizdoje kaip amžinasis Kunigas, kaip amžinoji Auka ir kaip Altorius, aptaškytas išlietu savo paties Krauju. Mano kunigų tarnystė Mano Bažnyčios šventovėse žemėje yra tik dalis jų dienos, praeinanti laiko akimirka. Trokštu, kad kiekvienas kunigas jungtųsi prie Mano amžinosios tarnystės Tėvui ne rankų darbo šventovėje danguje.¹⁵⁸

Tai dienai atėjus, jūs suprasite, kad aš esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir aš jумыse.

Jn 14, 20

O, kad kiekvienas Mano kunigas pradėdamas dieną su Manimi pasakytų:

Pasaulis privalo pažinti, jog aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip jis yra man įsakęs. - Kelkitės, eikime iš čia!

Jn 14,31

2008 m. lapkričio 29 d., po pirmo advento sekmadienio I Vakarinės

Pradėk šį advento laikotarpį pilnas pasitikėjimo ir vilties Mano neišsenkančiu gailestingumu. Nors Aš ateinu, ir ateinu greitai, Aš jau esu.¹⁵⁹ Žiūrėk į Mano eucharistinį Veidą: žinok, kad Aš esu čia, šiame Mano meilės Sakramente dėl tavęs. Esu čia, kad tave paguosčiau, nuraminčiau ir pamokyčiau, kad dar šiame gyvenime leisčiau tau patirti savo dieviškąją draugystę ir parengčiau tave jos džiaugsmams busimajame.

Laukiu tavęs šiame Sakramente. Daug kas tvirtina, kad jie privalo laukti Manęs, tačiau Aš juk jau esu, esu arti jų ir noriu atskleisti jiems savo Širdies paslaptis. Jie pamiršta, kad tai Aš laikiu *jų* ateinant pas Mane. Kaip dažnai ištardavau savo mokiniams: „Ateikite pas mane.“¹⁶⁰ Jie visi - ar bent dauguma jų - suprato, kaip stipriai ilgiuosi sielų bičiulystės.¹⁶¹ Norėčiau, kad visos sielos ateitų ir su Manimi pasiliktų.

Tai yra kunigiško šventumo paslaptis. Kai tik kunigas pradeda eiti pas Mane ieškodamas Mano eucharistinio Veido ir trokšdamas Mano pervertos Širdies bičiulystės, Aš ateisiu pas jį ir apsigyvensiu, o su Manimi ateis Mano Tėvas ir Šventoji Dvasia.¹⁶² Taip jo kunigystė bus amžiams pašvęsta, pašventinta ir dieviškai vaisinga.

Mano mylimas drauge, Mano kunige, praleisk šį adventą arti Manęs, Mano meilės Sakramente. Būk Mano kunigas garbintojas. Aukok Man save, o Aš tave kartu su savimi aukosiu mūsų Tėvui. Ieškok Mano Nekaltosios Motinos ir šventųjų draugijos. Mokykis gyventi su jais dabar, kad paskui mokėtum gyventi su jais amžinybėje. Reikšk pagarbą Mano Motinai jos Nekaltojo Prasidėjimo slėpinyje. Šis slėpinys yra pilnas malonės ir šviesos tiems, kas jį svarsto. Tai vaistas nuo daugelio negandų, kurios vargina Mano kunigus ir nuodija jų sielas. Šaukis be nuodėmės pradėtosios Motinos, ir ji perduos tau dalį savo Šventosios ir Nekaltosios Širdies tyrumo bei spindesio.

Paprašiau mūsų Viešpaties pagalbos pamokslaujant vyskupijos kunigams.

Nebijok skelbti. Žinok, kad Aš būsiu su tavimi, kalbėsiu per tave ir paliesiu net labiausiai užkietėjusias širdis. Atsiduok Man su visišku pasitikėjimu, ir Aš atsiduosiu tau taip, kad tavo žodžiai bus Mano žodžiai, o tavo esybė bus Mano esatis. Aš trokštu taip elgtis su kiekvienu savo kunigu. Jeigu tik Mano kunigai leistų Man per juos kalbėti ir veikti, kokių malonės stebuklų jie pamatytų!

Šventas kunigas paprasčiausiai yra tas, kuris leidžia Man gyventi jame kaip papildomoje žmogystėje.¹⁶³ Per kiekvieną kunigą Aš kalbėsiu ir veiksiu, vaduodamas sielas iš tamsos jėgų ir gydymas ligonius¹⁶⁴, bet labiausiai trokštu per kiekvieną jų aukotis ir kiekvieną jų priimti į savo paties aukojimąsi Tėvui. Tą darysiu prie altoriaus švęsdamas savo šventąją Auką, bet ne tik ten; kunigo, susivienijusio su Manimi, gyvenimas yra nepalaujama Eucharistija, ir jis, kaip Aš, yra *hostia perpetua*.¹⁶⁵ Negali net įsivaizduoti tokios sąjungos vaisingumo, – tai yra vaisingumas, kokio Aš trokštu didesnei Dievo garbei ir Mano Sužadėtinės Bažnyčios džiaugsmui.

Nenustok tiksliai užrašinėti Mano žodžių tau. Kalbu, kad tave paguosčiau ir apšviesčiau, kad parodyčiau tau, kaip labai tave myliu ir kaip noriu, kad kiekvieną akimirką būtum arti prie Mano atvertos Širdies, bet taip pat kalbu tau dėl tavo brolių kunigų ir dėl tų sielų, kurios melsis už juos ir aukosis, kad kunigai būtų pašventinti tiesa.¹⁶⁶ Mano žodis tau ši vakarą – tai pranašo šauksmas Izraeliui, kurį prieš kelias akimirkas tu giedojai. „Paguoskit manąją tautą, ją paguoskit; štai aš veikiai ateinu.“¹⁶⁷ Trokšk Mano atėjimo ir renkis jam gyvendamas bendrystėje su tyriausiąja Mano Motinos Širdimi. Aš patikėjau jai rengti sielas, kol ateisiu šlovėje.

2008 m. gruodžio 9 d., antradienis

Dievo Motina:

Tai aš apgyniau tave praeitą naktį ir saugojau tavo gyvybę nuo piktojo kėslių, kuris nieko kito nesiekia, tik sustabdyti tave nuo išvermingo triūso šiame darbe, kurio tavęs prašė Mano Sūnus. Saugokis, būk atsargus, bet nebijok, nes Aš esu tavo Motina ir, kaip sakiau savo mylimam sūneliui Jonui Didakui, gaubiu tave savo apsiaustu, laikau savo glėbyje, arti, labai arti prie savo Nekaltosios Širdies. Pasitikėk Mano globa. Taip, aš esu tavo Nepaliaujamos Pagalbos Motina, visada pasirodusi tave gelbėti, visada pasirengusi pasirūpinti tavo poreikiais, gelbėti nuo pavojaus ir paguosti nuliūdusį. Artinkis prie manęs su vaikišku pasitikėjimu ir niekada nenusiviksi.

Turiu daug ką tau pasakyti. Prašau, stabtelėk – ramiai pabūk mano artume. Ateik priešais mano paveikslą. Duok man savo laiko, klusią ausį ir dėmesingą širdį, ir aš pamokysiu tave kelio, kuriuo turėtum eiti.¹⁶⁸ Tau nereikia baimintis, nes Mano Sūnus patikėjo tave man, ir aš visada tave saugosiu.

Rožinis padeda man patraukti sielas prie savęs. Rožinis užtikrina sieloms mano artumą ir apsaugą. Argi galėjau neateiti tau į pagalbą praeitą naktį,

kai šaukeisi manęs, melddamasis mano Rožinį? Kalbėk apie Rožinį mano mylimiems kunigams. Šioje maldoje, kurią taip myliu, jie ras išgydymą savo širdžiai ir suraminimą savo sieloms.

Po garbintino Švenčiausiojo mano Sūnaus Vardo, JĖZAUS, nėra kito vardo danguje ar žemėje, kuris turėtų tokią galią ir švelnumą kaip manasis. Aš esu tik nuolanki Viešpaties tarnaitė, bet Jis, galingasis, išaukštino mane, padarydamas Visatos Karaliene.¹⁶⁹ Viskas man pajungta, ir mano Sūnus neatsakys man nieko, ko Jo paprašysiu.¹⁷⁰ Melskis mano vardu, tai yra per mano tyriausiąją Širdį ir pasitikėdamas mano užtarimu, kaip tu jau darai, kaip darei vakar pasiaukojimo maldoje, ir tu pamatysi nuostabių dalykų, malonės stebuklą, mano Sūnaus, kuris yra viešpačių Viešpats ir karalių Karalius, galios ženklą¹⁷¹, nes mano gailestingiausias Sūnus girdi vargšų šauksmą ir išklauso jų maldavimus.

Kai meldiesi Rožinį, veiksmingai meldiesi dėl manęs ir saldžiausio bei garbintino mano Sūnaus Jėzaus. Melstis mano vardu - tai melstis vienybėje ir harmonijoje su mano Nekaltąja Širdimi. Melstis vardan Jėzaus - tai melstis vienybėje su Jo Švenčiausiosios Širdies sentimentais, troškimais ir planais.

Tada Dievo Motina paprašė manęs užbaigti maldą šventojo Juozapo litanija.

* * *

2009 m. sausio 8 d., ketvirtadienis

Duok Man visą savo širdies dėmesį - savo širdies ausį, - ir Aš tau kalbėsiu.¹⁷² Parodysiu tau kelią, kuriuo turi eiti, duosiu savo šviesos dėl tų dalykų, kurie tave slegia, liūdina ar glumina.¹⁷³ Atnešk Man viską, ir mainais tau duosiu savo malonę ir meilę. Baimė labiau nei bet kas kitas neleidžia tau eiti į Mano artumą su pasitikėjimu, viltimi ir nurimusia širdimi.

Su Manimi ir iš Manęs tau nereikia nieko bijoti. Esu čia, savo meilės sakramente, - esu tavo paguoda, ramybė, šviesa, atgaiva ir džiaugsmas. Žinok tai! Įsidėk į širdį. Tuo tikėk ir vadovaukis. Jeigu sielos tikėtų, kad Aš toks esu, niekas jų nesulaikytų nuo siekio ieškoti Manęs Mano meilės Sakramente ir pasilikti Mano artume.

Nors Eucharistija yra Mano Bažnyčioje jau du tūkstančius metų, Aš vis dar esu nepažįstamas, užmirštas, paliktas, su Manimi elgiamasi kaip su daiktu, kurį galima padėti čia ar ten, menkai tepaisant Mano karšto troškimo būti pristatytam savo tautai regimu būdu, kad matytčiau juos, ateinančius pas Mane ir pasiliekančius tyloje bei adoracijoje, Mano eucharistinio Veido šviesoje. Kas gali pakeisti šį liūdną būvį, jei ne Mano kunigai, Mano

išrinktieji bičiuliai, tie, į kurių rankas atidaviau savo Kūną ir Kraują, kaip ir apaštalams Aukštutiniame kambaryje naktį prieš savo mirtį? Noriu, kad Mano kunigai būtų pirmieji, kurie ieško Manęs Mano meilės Sakramente. Tegu tik pradeda, tegu tik parodo pavyzdį, - tada jais seks kiti.

O tu, Mano drauge, Mano kunige garbintojau, skirk Man daugiau laiko, ir Aš duosiu tau laiko ir energijos dėl viso kito. Tu čia esi pirmiausia tam, kad palaikytum Man bendriją. Visa kita - šalutiniai dalykai. Atsivedžiau tave čia dėl savęs, kad būtum Mano eucharistinio Veido kunigas garbintojas, Mano eucharistinės Širdies bičiulis ir guodėjas. Kuo daugiau laiko paskirsi vien Man Mano meilės Sakramente, tuo labiau palaiminsiu visą tavo darbą, kurį esi pašauktas daryti. Priešinkis visokiam gundymui sutrumpinti laiką, pašvęstą adoracijai. Tu esi paskirtas šiam atsilyginimo ir meilės darbui, ir niekam neleisk užimti šitos vietos savo gyvenime. Ar girdi Mane? Tai daryk, ką sakau. Sek Mano įkvėpimu. Lik su Manimi, ir Aš toliau mokysiu tave ir vesiu į viltingą ateitį, kurią tau pažadėjau.

2009 m. sausio 26 d., pirmadienis

Tu Man patiksi ne savo darbais, bet pasitikėjimu Mano gailestingąja meile.

2009 m. sausio 27 d., antradienis

Ištikimybė, geradarystės ir regulos laikymosi pastovumas - tai pasitikėjimo Mano gailestingąja meile tau vaisius. Kuo labiau pasitiki Mano gailestingąja meile, tuo daugiau duosiu tau jėgų ir energijos, kurių reikia, kad įvykdytam visa, ką Man pažadėjai. Pasitikėk Mano gailestingumu, ypač silpnumo akimirkomis. Kai nepajėgi įgyvendinti savo susikurto idealo, išpildyk vieną dalyką, kurio pirmiausia tavęs prašau: pasitikėk Mano gailestingąja meile. Tokiu būdu tu visada Man patiksi, tiek savo silpnumo akimirkomis, tiek tada, kai tiksliai ir ištikimai laikysiesi regulos. Priimk ir savo kūno, ir dvasios silpnybes; jos nėra kliūtis Mano malonei veikti tavo sieloje. Vienintelis kliuvins Mano darbui sielose - jų pasitikėjimo stoka Mano gailestingąja meile.

2009 m. sausio 29 d., ketvirtadienis

Kaip ir kiekvieną ketvirtadienį, meldžiausi su Evangelijos pagal Joną 17 skyriumi priešais išstatytą Švenčiausiąjį Sakramentą. Supratau, kad šėtonas nepajėgė kančioje palaužti (fizinio) Kristaus kūno: „Nė vienas jo kaulas nebus sulaužytas“ (Jn 19,37). Tačiau atsikeršijo stengdamasis sulaužyti Jo Bažnyčią. Supratau, kad padalytas Kristaus Kūnas gali būti sugydytas padedant Šventajai

Dvasiai ir Švenčiausiajai Mergelei Marijai. Mistiniam Kristaus Kūnui reikia švelnių ir tobulų patarnavimų tyriausiomis Marijos rankomis. Ji yra atsiųsta iš dangaus, kad, nepalikdama savo šlovingojo sosto danguje, slaugytų negaluojančius Mistinio Kūno narius ir grąžintų Bažnyčiai sveikatą, kur tik ją susilpnina nuodėmė ar apnuodija blogis. Tobula vienybė negali būti - ir nebus - atkurta tol, kol Jėzaus Motinai nebus pripažintas ir išpažintas Dievo paskirtas vaidmuo. Tas pats taikytina ir kalbant apie sudaužytų gyvenimų ir nuodėmė apnuodytų sielų išgydymą.

Tada mūsų Viešpats tęsė:

Mano Motina yra visokio išgydymo veikiančioji jėga, pasirinktas Šventosios Dvasios instrumentas gyvenimui, šviesai ir vienybei atkurti kiekvienoje vietoje ir kiekvienu metu, kur to dar trūksta. Tik tada, kai ši puikiausia Mano Tėvo dispozicija bus pripažinta ir išpažinta, kunigija ir Bažnyčia bus išgydytos, nutyrintos ir pašventintos; dėl to triūsia ir aukojasi tiek daug sielų. Tačiau nė vieno šių tikslų neįmanoma pasiekti žmogiškosiomis ar net dvasinėmis priemonėmis, išskyrus vaidmenį, kuris priklauso Mano Motinai ir niekam kitam, nes ji vienintelė yra Nekaltai Pradėtoji, ir todėl vienintelis žmogiškasis instrumentas, tinkamas Šventosios Dvasios veikimui.

Dabar tu truputį geriau supranti, kodėl pasiaukojimas Mano Motinai ne tik trokšamas ir girtinas - jis yra būtinas.¹⁷⁴ Tai sąlyga, be kurios Mano pažadų sieloms ir Bažnyčiai, o ypač Bažnyčios dvasininkijai, išsipildymas bus ir toliau trukdomas ir atidėliojamas. Pasiaukojimą suprantu ne tik kaip paprastą pamaldumo aktą, kuriuo asmuo, grupė žmonių ar tauta yra pavedami Mano Motinos meilei; Aš turiu omenyje aiškų jos vaidmens pripažinimą Mano išganymo darbe ir apgalvotą bei sąmoningą pasidavimą tam vaidmeniui visomis jo išraiškomis.

2009 m. sausio 30 d., penktadienis

Tas, kurį Aš kviečiu į atsilyginimo gyvenimą, turi neįpulti į drungnumą ir nepritrūkti kilniaširdiškumo. Šie dalykai - absoliuti priešybė tam, kas yra kvietimas į atsilyginimą. Pašaukiau tave ir išskyriau, kad diena iš dienos gyventum Mano artume ir garbintum Mano eucharistinį Veidą. Dėl to atsivedžiau tave į šiuos savo namus. Trokštu būti centras ir esminė varomoji jėga visko, ką darai. Gyvenk Man ir sutelk savo dienas aplink Mano troškimą turėti ir išlaikyti tave priešais Mano eucharistinį Veidą, arti savo atvertos Širdies.

Pašaukiau tave į šį adoracijos gyvenimą, kad atsilygintum už atšalimą ir abejingumą daugybės kunigų, kurie, gyvendami arti Mano eucharistinės

esaties, retai ar beveik niekada neateina į Mano Veido akivaizdą, nesiartina prie Mano eucharistinės Širdies. Dėl to labai sielvartauju: vyrai, kuriuos išsirinkau ir paskyriau savo draugais ir kunigais, taip menkai tesidomi buvimu Mano draugėje, nesiklauso, ką noriu jiems pasakyti, ir patys savo širdžių Man neišlieja. Aš jų laikiu. Laukiu, kad jie atvyks, ir nusiviliu, nes tiek mažai Mano kunigų tesupranta, jog įsteigdamas savo meilės Sakramentą Aš troškau, kad kunigai, kurie atnašauja Mano auką ir maitina Mano tautą Mano Kūnu ir Krauju, turėtų Mano eucharistinėje esatyje atrasti vaistą nuo visokio vienišumo, nuo kiekvienos baimės ir nuo bet kokio meilės poreikio – meilės, kurios juos priverčiu geisti. Be meilės, kuriai jie buvo sukurti, juos kamuoja širdies tuštuma. Aš esu arti jų. Aš jų laikiu. Kodėl jie neateina pas Mane?

Noriu, kad ateitum pas Mane ir pasiliktum priešais Mano Veidą už juos ir vietoj jų. Tai ir yra atsilyginimas, kurio iš tavęs prašau. Štai kodėl atvedžiau tave čia. Neapvilki Manęs. Ateik pas Mane. Pasilik su Manimi. Aš kalbėsiu tau iš širdies į širdį, ir tu džiūgausi atpažinęs Mano balsą.

Ateidamas pas Mane, tu Mane paguodi, ir Aš suteiksiu tau visą savo eucharistinės draugystės pagūdą, kaip daviau ją savo mylimam mokiniui Jonui. Jonas, apšviestas Šventosios Dvasios, labai greitai išmoko atpažinti Mano buvimą iš duonos laužymo, taigi jis pratęsė savo buvimo laiką Mano akivaizdoje ir Mano sakramentinėje esatyje rado pilniausią išraišką „meilės iki galo,“ apie kurią jis rašė.¹⁷⁵ Būk Man kitas Jonas. Būk Mano eucharistinės Širdies bičiulis ir guodėjas. Per tave, jeigu liksi tam ištikimas, daugybę kunigų patrauksi atgal prie savęs.

2009 m. vasario 1 d., sekmadienis

Aš esu čia – realiai esantis – pasiekiamas tau bet kurią dienos ar nakties valandą. Aš laikiu tavęs. Noriu išgirsti visas tavo nerimastis ir visus rūpesčius, kuriuos nešiojiesi lyg sunkią naštą. Juos visus atiduok Man. Pasitikėk Manimi, ir Aš veiksiu. Jau anksčiau tau sakiau: Man nėra jokio nesvarbaus dalyko. Jokia tavo gyvenimo smulkmena nėra per maža, jokia tavo nuodėmė nėra per daug gėdinga, kad negalėtum jų atnešti ir pamesti prie Mano kojų. Taip elgėsi Mano šventieji. Jie buvo įsitikinę, kad bet kokiam sunkumui, kurį Man patiki, Mano Širdyje atsiras geriausias įmanomas sprendimas. Kalbėk Man, kad pasitiki Mano gailestingąja meile, paleisdamas dalykus, kurie tave slegia ir spaudžia. Aš esu Viešpats visų dalykų danguje ir žemėje, ir Man nėra nieko neįmanomo.¹⁷⁶

2009 m. vasario 3 d., antradienis

Duok Man pirmąją vietą savo širdyje ir gyvenime, ir Aš pasirūpinsiu tavimi bet kokiomis aplinkybėmis. Neleisiu tau nei tiems, su kuriais tu daliniesi šiuo gyvenimu, ko nors stokoti. Mano apvaizda yra visiškai priklausoma nuo Mano gailestingosios meilės. Tad pasitikėk Mano gailestingąja meile ir pamatysi stebuklus, kuriuos tavyje padarysiu.

Tiek daug laiko ir energijos iššvaistoma bergždžiai nerimaujant, amžinai svarstant apie reikmes ir žygius joms patenkinti. Tiesiog išsakyk Man savo poreikius pasitikinčia širdimi, ir Aš parodysiu, kaip dosniai aprūpinu tuos, kurie perleidžia Man atsakomybę dėl jų poreikių. Užsispyrėliškas troškimas viską kontroliuoti, siekis vien tik žmogiškomis priemonėmis įgyti tai, ko reikia Mano darbui, įžeidžia ir gailestingąją Mano meilę, ir beribį Mano dosnumą. Argi ne tokia buvo Mano žinia per visą šventąją istoriją: „Pasitikėkite Manimi ir pamatysite stebuklą“?¹⁷⁷

Ir dėkok Man. Visada dėkok gryna ir nuolankia širdimi. Ateik pas Mane, kaip vaikas džiaugdamasis dovana eina prie tėčio ar mamos, ir pasakyk, kokią laimingą tave padariau. Tokios padėkos Aš laikiu iš tavęs ir iš visų, kurie patiria Mano gailestingosios meilės apvaizdą.

Šiandien tu prisimeni m. Ivoną-Jėzaus Mylimąją¹⁷⁸. Jos paprastas vaikiškas pasitikėjimas Mano gailestingąja meile leido Man padaryti joje ir per ją labai didelių, nuostabių dalykų, ir viskas tik todėl, kad jos pasitikėjimas Manimi buvo beribis ir nesugriauzamas.

Kaip pasiekti tokį pasitikėjimą? Patikint Man mažičius reikalus, paliekant juos Man diena iš dienos, vos tik jie atsiranda. Tokia buvo ir Mano kunigo Dono Dolindo¹⁷⁹ išmintis. „Jėzau, - sakydavo jis, - Tu tuo pasirūpink.“ Ir tada eidavo savo keliu, linksmas ir pasitikintis, kad Aš pripažinsiu pasitikėjimą, kurį jis į Mane sudėjo.

Mano apaštalams nieko netrūko, kol Aš su jais buvau. Turėdami Mane savo būryje, jie turėjo patį Šaltinį ir Kūrėją viso to, kas yra, kas buvo ir kada nors bus. Tu turi Mane arti savęs. Esu čia, priešais tave, savo meilės Sakramente. Pasilik su Manimi dėl Manęs; Aš tavimi pasirūpinsiu.

Troškstu, kad Mano kunigai ateitų Manęs pagarbinti, pabudėti priešais Mano eucharistinį Veidą, arti prie Mano atvertos Širdies. Aš to noriu, todėl parūpinsiu dėl to viską, ko reikia. Nuramink N. dėl Mano ištikimybės ir dosnumo. Daryk, ką tau įkvepiu, paprastai ir be jokio prisirišimo, o tada leisk veikti Man.

Aš leisiu tau patirti nusivylimą ir nesėkmę tik todėl, kad visiems pasidarytų aišku, jog tai yra Mano darbas, ir Aš jį darau dėl savo Sužadėtinės

Bažnyčios ir dėl savųjų kunigų, kuriuos pašaukiau mylėti ją taip, kaip Aš myliu.

Ateik pas Mane Mano meilės Sakramente, ir Aš toliau tave mokysiu. Kai būni išmuštas iš vėžių ar pasimetęs, kreipkis į Mane pagalbos, ir Aš siųsiu tau savo šviesą ir tiesą, kad jos vestų tave į Mano šventąjį kalną¹⁸⁰, į vietą, kur Aš gyvensiu tarp savo kunigų jų mylimas ir garbinamas, kur juos pagydsiu, atgaivinsiu ir pašventinsiu iš Altoriaus Sakramento.

Štai ko noriu iš tavęs: „sugaišto“ laiko, praleisto Mano artume. Laiko, atiduoto Man dėl Manęs. Noriu, kad visi Mano kunigai atgautų neatlyginamumo jausmą savo maldoje. Noriu, kad jie ateitų pas Mane ir pasiliktų su Manimi vien tik dėl Manęs, nes Aš vienintelis esu vertas visos jų meilės.

Nejau manai, kad Aš susitikdavau su savo mokiniais tam, kad suplanuočiau įvykius, numatyčiau mūsų veiklos kurso strategines gaires ir organizacines subtilybes? Visa tai – pasaulietiškas būdas siekti to, ką pasaulis vertina kaip rezultatus. Kai vaikščiojau su savo mokiniais, kai su jais ilsėjausi, mus džiugino buvimas kartu. Jie pasiliko su Manimi dėl Manęs, o Aš likau su jais iš meilės jiems, kaip dabar pasilieku Altoriaus Sakramente iš meilės visai savo Bažnyčiai, o ypač ir visų pirma – iš meilės savo kunigams. Kodėl Mano kunigai to dar nesupranta? Visa jų kunigiška veikla turėtų kilti iš jų „buvimo su Manimi“, tuo būdu jie duos gausių, gyvastingų, ilgai išliekančių vaisių.¹⁸¹

Sakydamas šiuos dalykus, nesiūlau savo kunigams nukrypti į savotišką ištizišią tingulį, nieko neveikti ir liautis rodžius sielovadinį uolumą. Tik sakau, kad jie turėtų padaryti Mane pradmeniu, visa ko, ką jie daro ir kalba, šaltiniu, ir visa, ką jie daro, turi būti vėl nukreipiama į Mane, įdėta į Mano rankas, kad Aš *visa* tai sugrąžinčiau Tėvui.

Pažadėjau dovanoti Šventąją Dvasią Guodėją, kad ji vadovautų Mano apaštalams ir įkvėptų jų darbus.¹⁸² Ji ateina su savo septyniomis dovanomis. Tas, kuriam vadovauja Šventoji Dvasia, veiks visiškai pasitikėdamas mano gailestingąja meile ir absoliučiai pasikliaudamas Mano malone. Jis nesieks rezultatų; jis paliks juos Man.¹⁸³

Aš esu vaisingumo versmė vynuogyne, savo Bažnyčioje. Be Manęs jūs nieko negalite padaryti. Tad ateikite pas Mane. Pasilikite su Manimi.¹⁸⁴ Veikite dėl Manęs, vadovaujami Mano Šventosios Dvasios, ir sugrįžkite pas Mane dėkodami. Tokia yra paslaptis kunigiško gyvenimo, kuris bus malonus Man, statys Mano Bažnyčią ir pašlovins Mano Tėvą.

Mano Nekaltoji Motina esti dėl tavęs kiekvieną tokią akimirką. Tai ji išprašo tau malonę, kad ateitum pas Mane. Kai būni su Manimi, ji irgi yra

kartu, kaip kadaise likdavo su Jonu adorudama Mano Kūno ir Kraujo slėpinius. Kai tu pakyli ir eini į vynuogyną, ji parengia tau kelią ir išprašo tavo darbams reikalingų malonių. Kai tu sugrįžti pas Mane, ji vis dar būna su tavimi ir aukoja savo *Magnificat* kartu su nuolankia jūsų širdžių padėkos atnaša Tėvui.

2009 m. vasario 6 d., penktadienis

Noriu, kad gyventum tyloje ir adoruotum.

2009 m. vasario 11 d., trečiadienis

Mažiau laiko leisk prie kompiuterio, daugiau - Mano artume. Laukiu tavęs čia. Trokštu matyti tave priešais save. Noriu tau duoti visus savo draugystės ženklus, kuriuos Mano širdis paskyrė vien tau ir niekam kitam, bet dėl jų turi pas Mane ateiti. Sek Mano malonės įkvėpimais.

2009 m. vasario 12 d., ketvirtadienis

Tau nereikia nerimauti ar baimintis. Aš toliau kalbėsiu tau, jeigu tik ateisi pas Mane ramia ir pasitikinčia širdimi. Dar daug ko turiu tave išmokyti. Noriu formuoti tave, kad būtum tyras, meilingas ir gailestingas savo broliams kunigams; trokštu iš tavęs nepalaužamos adoracijos.

Lauk Manęs. Ateik pas Mane. Atverk Man savo širdį, ir Aš tau atversiu savyją.

Labiausiai Man širdį gniaužia kančia, kai susiduriu su užvertomis širdimis, kurių yra net tarp Mano mylimų kunigų, bičiulių, kuriuos pats išsirinkau. Kaip galiu draugauti su tokiu, kuris užveria Man savo širdį, bėga nuo Mano artumo, kuris negali ištverti buvimo tyloje, ramybėje vien su Manimi ir dėl Manęs?

Net iš tavęs tai pareikalauja kovos. Yra tiek daug menkesnių reikalų, kurie atitraukia tave, suvalgo tavo laiką ir stato užtvaras ant tavo tako, kad tik neateitum su Manimi pabūti. Išmok atpažinti ir įvardyti šias kliūtis. Kai kurios jų - tavo darbas, kitos - iš piktojo, dar kitos kyla iš eilinių gyvenimo rūpesčių pasaulyje, kuris pamiršo, kas yra ramus pabuvimas Mano akivaizdoje. Neleisk, kad kuris iš šių reikalų tave sustabdytų. Išmok eiti pas Mane greitai, kilniai ir su pasitenkinimu. Laukiu tavęs savo meilės Sakramente, ir tu, atėjęs pas Mane, nenusiviksi. Tai iš tikrųjų yra viskas, ko prašau iš visų sielų, o ypač iš savo kunigų, - kad ateitų pas Mane. O Aš padarysiu, kas liko.

2009 m. vasario 13 d., penktadienis

Iš nuodėmių, įmestų į Mano Širdies ugnį, nieko nelieka. Jos yra visiškai sunaikinamos, ne pelenais paverčiamos, bet visiškai panaikinamos ir pamiršamos. Taip elgtis Mane priverčia meilė. Kai siela, prislėgta nuodėmės ar net nuodėmių prieš Mano dieviškąjį Asmenį – piktžodžiavimo, šventvagystės, keiksmų, ateina pas Mane atgailaujančia ir palūžusia širdimi, Mano meilė apgaubia tą sielą ir nutyrina ją Mano Krauju.¹⁸⁵

Aš esu Gelbėtojas. Šlykščiuosi nuodėme ir jos padariniais savo kūriniuose. Man atiduota nuodėmė nustoja egzistavusi, ji yra amžiams pamesta Mano beribio gailestingumo vandenynė; bet jeigu ją prisileidi prie savęs, ji prilimpa ir tampa nuodu, plinta kaip vėžys, naikindama dvasinį organizmą, kurį sukūriau šventumui ir amžinai palaimai.

Noriu, kad Mano kunigai atiduotų man savo nuodėmes. Noriu visų jų nuodėmių, nes Aš jau sumokėjau už jas didelę kainą. Kodėl Mano kunigai turėtų vaikščioti su gėdos našta ir apsunkę nuo nedorybių svorio? Kiekviena Man atiduota nuodėmė išnyksta, ir už kiekvieną nuodėmę mainais duodu savo malonę.¹⁸⁶ Šiuos mainus siūlau sieloms; šiuos mainus siūlau savo vargšams kunigams. Tu matei, kaip Aš tai darau. Gali paliudyti apie šių mainų grožį savo ir tėvo N. gyvenimuose. Užtenka atiduoti Man savo nuodėmes, ir Aš už jas gražinu malonių apstybę, vertingų malonių, kurios pašventina sielą ir leidžia vežėti dorybėms ten, kur anksčiau plytėjo tyrai, užstelbti ydų šešėlio.

Noriu, kad Mano kunigai būtų pirmieji, kurie patirs Mano gailestingumo didumą. Noriu, kad jie būtų pirmieji, kurie patirs šį nuodėmės perkeitimą į malonę, tamsos į šviesą, ligotumo į sveikatą ir liūdesio į džiaugsmą. Tegu ateina pas Mane Mano gailestingumo Sakramente, teieško Manęs kasdien ir net kas valandą Mano meilės Sakramente, Švenčiausiojoje Eucharistijoje. Ten Aš jų laikiu, ten jie ras viską, ko trokšta jų širdys.

Aš esu Jėzus. Man priklauso gelbėti, gydyti, gaivinti ir padaryti mielas Tėvui tas sielas, kurios sutinka su Mano gailestingumo operacijomis ir slaptingu Šventosios Dvasios veikimu. Kai kalbėsi kunigams, primink jiems, koks yra galingas ir veiksmingas net vienas pasitikėjimo aktas Mano gailestingąja meile. Pasitikėjimas atveria duris į Mano Karalystės lobyną. Tam, kuris pasitiki Mano gailestingąja meile, Aš nieko negaliu atsakyti.

Kai noriu patraukti sielas į sąjungą su savimi, kalbu joms taip, kaip kalbu tau. Mano žodžių pasekmė – sielos sąjunga su Manimi tyloje, kuri yra vien meilė ir troškimas. Aš noriu būti trokšamas. Noriu, kad sielos trokštų sąjungos su Manimi. Mano žodis sužadins tau šį ilgėsį, o Aš jį išpildysiu.

Kunigus, kuriuos tau parodysiu, supažindink su Mano mažosios Josefos¹⁸⁷ raštais. Juose jie ras vaistą, suraminimą ir pasitikėjimo Mano gailestingąja meile šaltinį. Šie raštai - ne visiems; ne visi yra pakankamai nuolankūs, kad išgirstų Mano Širdies žinią, bet palaužtieji ir sužeistieji, parblokti nuodėmės juos supras ir džiaugsis Mano Meilės žinute.

2009 m. kovo 13 d., penktadienis

Tiek nedaug sielų prisimena, kad reikia padėkoti priėmus Mano Kūną ir Kraują. Taip būna ir su Mano kunigais, Mano draugais, Mano išrinktaisiais, iš kurių Aš daugiau tikiuosi, daugiau trokštu. Širdys atšalo ir pasidarė Man abejingos šiame Mano meilės Sakramente. Daugeliui priimti Mane - rutina, veiksmas be tikėjimo, be garbinimo, neparodant jokios meilės. Kaip Mano Bažnyčia iki to priejo?

Aš išugdysiu šventų kunigų, kad iš naujo uždegčiau meilę Švenčiausiajai Eucharistijai savo tikinčiųjų širdyse. Daugelį kunigų šaukiu garbinti Mano eucharistinį Vaidą ir artintis prie Mano atvertos Širdies Mano meilės Sakramente. Šiuos kunigus siųsiu tarnauti pirmiausia jų pašventintiems broliams, o paskui per juos ir didelei daugybei sielų, kurios niekada nesuprato slėpinių Mano Kūno ir Kraujo, kurie buvo paaukoti Tėvui ir atiduoti už pasaulio gyvybę.

Kaip tik šiomis brangiomis akimirkomis po šventosios Komunijos Mano Širdis stengiasi palaikyti pokalbį su Mano draugais, bet daugelis jų nusigriebia nuo Manęs ir rūpinasi visai kitokiais dalykais.¹⁸⁸ Tavęs, Mano drauge, Aš prašau daugiau. Pasilik su Manimi šias kelias akimirkas. Klausykis Mano balso savo širdyje. Žinok, kad trokštu tau kalbėti ir klausytis visko, ką nori Man papasakoti. Tokiomis akimirkomis labiausiai noriu patenkinti prašymus, išsakytus Man su tikėjimu.

2009 m. kovo 14 d., šeštadienis

Leisk Man paaiškinti ir pamokyti, ką turi sakyti, kai meldiesi ir kai pamokslauji.¹⁸⁹ Tai darau siųsdamas tau Šventosios Dvasios malonę visada nauju, gaivių ir tavo poreikiams pritaikytu būdu. Tikrai Šventoji Dvasia yra tavo kita Gynėja, kita Bičiulė¹⁹⁰, ir Aš noriu, kad tu ne tik gyventum |os draugėje, bet ir neišslystum išjos glėbio. Taip susivienysi su Manimi, o per Mane ir su Tėvu.

Mylėk Šventąją Dvasią ir šaukis Jos su nuolankumu bei pasitikėjimu. Ji niekada tavęs neapvils. Ji yra, kaip Mano Bažnyčia ją vadina, „vargšų

Tėvas¹⁹¹. Ji džiūgauja, galėdama nusileisti ant dvasios vargdienių, ir jų širdyse pasistato savo tabernakulį. Ten Jos ieškok ir pradėk gyventi nuolat kliaudamasis Jos vadovavimu. Taip gyveno Mano apaštalai, toks buvo Mano Motinos Mergelės gyvenimas.

Šaukis Jos maldoje, kurią gerai žinai, ir kreipkis į Ją kaip į „tavo sielos Sielą“. Kardinolas Mercier¹⁹² buvo įkvėptas tai pavadinti šventumo paslaptimi. Tas, kuris gyvena artimai susivienijęs su dieviškuoju Parakletu, būtinai bus suvienytas su Mano Nekaltąja Motina. Kur tik veikia Šventoji Dvasia, ten yra ir Mano Motina; o kur yra ji, ten įžengia ir Šventoji Dvasia.

Šventasis Jonas tai žinojo, ir jo bendri namai su Mano Nekaltąja Motina jam tapo lyg Aukštutiniu kambariu Sekminių rytą. Mano Motina pamaldžioms ir jai pasiaukojusioms sieloms išprašo amžinųjų vidinių Sekminių malonę. Kiekvieną akimirką Šventoji Dvasia siunčiama nuo Tėvo ir Sūnaus, kad surinktų sielas į vienybę su Manimi ir viena su kitomis.

2009 m. kovo 15 d., sekmadienis

Parodyk, kad esi dėkingas, nuoširdus, besidomįs kitais ir tuo, kas jiems rūpi, pirmiausia jų šeimomis. Visiems, kuriuos siunčiu pas tave, atskleisk Mano Širdį ir Veidą.

2009 m. kovo 16 d., pirmadienis

Mano meilė tau nepakartojama ir nesibaigianti. Pasitikėk Mano gailestingąja meile visais laikais ir visomis aplinkybėmis. Tavo silpnybės nėra kliūtis Mano gailestingajai meilei; priešingai, dėl jų tu Man dar brangesnis, pritrauki ypatingų malonių. Tol, kol pasitikėsi Mano nuolatine draugyste, vis labiau patirsi Mano gailestingosios meilės ženklų apstybę. Noriu pripildyti tave malonių ne vien dėl tavęs, bet dėl visų Mano kunigų, o labiausiai dėl tų, kurie uždarė Man savo širdis, atmetė Mano artimą draugystę ir pasitraukė į patogų gyvenimą, kurį jie patys sau susiorganizavo. Bet toks gyvenimas, atsiskyrus nuo Manęs, jau yra prakeikimo pradžia, pradžia pragaro, kurį ne Aš primetu sieloms, bet jos pačios atsiduria šioje būsenoje, žingsnelis po žingsnelio traukdamosi nuo Manęs, kol galiausiai visiškai atsiskiria ir nebegali sugrįžti.

Tu sparčiaiėjai į šį siaubingą atsiskyrimą nuo Manęs, bet įsikišo Mano Nekaltoji Motina, užtarė šv. popiežius Jonas Paulius II ir Mano gailestingoji meilė triumfavo tavo širdyje. Tai, ką padariau tavyje, trokštu nuveikti

nesuskaičiuojamoje daugybėje kitų [sielų]. Tad melskis už savo brolius kunigus. Atvesk juos į Mano eucharistinio Veido šviesą. Paaukok juos Mano eucharistinei Širdžiai. Priimsiu tavo užtarimą dėl jų ir tarpininkaujant Mano Nekaltajai Motinai suteiksiu gausių atsivertimo, išgydymo ir šventumo malonių savo kunigams per šį darbą, kurį tavęs prašau daryti.

Tai Aš įkvėpiau savo tarną popiežių Benediktą XVI paskelbti šiuos kunigų metus.¹⁹³ Tai yra ženklas ir patvirtinimas, kurį Aš tau duodu. Išvermingai laikykis Mano žodžių ir būk ištikimas viskam, ko prašau iš tavęs. Tu matysi didį Šventosios Dvasios išliejimą ant Mano Bažnyčios kunigų. Daugybė gyvenimų bus perkeista. Mano kunigijos veidas bus atnaujintas, ir visi stebėsis jo spindesiu ir skaistumu.

2009 m. kovo 21 d., šeštadienis

Mūsų šventojo tėvo Benedikto tranzitas

Žodžių, kuriuos tau kalbu, tikslas - suvienyti tave su Manimi meilės tyloje. Štai kodėl draugai ir mylimieji kalbasi vienas su kitu: kad išreikštų visa, ką saugo savo širdyse. Kai jie išsikalba, jiems užtenka vienyti vienam su kitu tyloje, kuri yra daug tobulesnė jų meilės išraiška.

Tokia daugybė sielų bijo tylos, į kurią juos vesčiau, jeigu tik jie Man leistų. Baimė verčia juos slėptis už žodžių ir sąvokų užtvaros, o Aš tik trokštu vienyti juos tiesiai su savimi tikėjimu, viltimi, o ypač meile. Meilė yra Mano sąjungos ryšys su tavimi ir su kiekviena siela, kurią pasirinkau, kad gyventų Mano dovanota dieviškąja draugyste.

Būna momentų, kai žodžiai naudingi ir net reikalingi dėl jūsų žmogiško silpnumo ir poreikio būti užtikrintiems Mano meile jums, bet iš tikrųjų gryniausia Mano meilės jums ir jūsų meilės Man išraiška yra tylą.

Pamažu vesiu tave į vienijančios meilės tylą. Nenustosiu kalbėti, nes tau reikia Mano žodžių, o jie bus naudingi ir kitoms sieloms, bet mokysiu tave ilsinti savo galvą, kupiną minčių, rūpesčių, baimių ir žodžių, prisiglaudus prie Mano Švenčiausiosios Širdies, kaip darė Jonas, Mano mylimasis mokynys. Tu išmoksi atrasti ramybę ir tobulą palaimą klausydamas lygaus, amžino Mano Širdies ritmo; ji plaka meile tau ir visiems kunigams. Ne tiek svarbu, kiek trunka šie momentai, bet labiau juos pripildančios dieviškosios meilės intensyvumas.

2009 m. kovo 23 d., pirmadienis

Sustiprinsiu tavo meilę Man. Padarysiu tai tavyje, nes to Manęs prašai, ir kitų sielose, kurie Manęs to prašys, ypač savo kunigų sielose.

Kad mylėtum Mane taip, kaip Aš to noriu, tau reikia Manosios meilės dovanos. Be Manęs tu nieko negali padaryti.¹⁹⁴ Tie, kas Mane besąlygiškai myli, - Mano šventieji danguje, - per amžius šlovina Mane, kad įžiebiau jų širdyse karštą meilę, kuria jie Mane mylėjo žemėje.¹⁹⁵ Tad mylėk Mane, kaip duodu tau mylėti, ir toje meilėje rasi tą vienintelį reikalingą dalyką.¹⁹⁶

2009 m. kovo 25 d., trečiadienis

Viešpaties Apreiškimas Svč. Mergelei Marijai

Aš esu tavo Motina, Motina, nuo Kryžiaus tau duota Mano Sūnaus didingą Jo aukos valandą. Ir tu esi mano sūnus, brangus mano Sopulingajai Nekaltajai Širdžiai, brangus man, visada tave gaubiu savo apsiaustu. Leisk man gyventi su tavimi, kaip gyvenau su Jonu, kuris buvo antras mano Širdies sūnus ir sektinas pavyzdys visiems mano sūnums kunigams per visus amžių amžius. Kalbėk man paprastai ir visiškai pasitikėdamas mano motiniškos Širdies užuojauta ir motiniško užtarimo galia.

Nėra nieko, ko negalėtum man atnešti, ko negalėtum man parodyti, ko negalėtum man paaukoti; tu gali man atiduoti net savo nuodėmes. Kad ir ką man atiduotų mano sūnūs, aš viską prispaudžiu prie savo širdies; visa, kas yra netyra, bet kokie nuodėmės krislai, pranyksta meilės liepsnoje, kuri dega mano Nekaltojoje Širdyje, meilės ugnyje, kuri yra Šventoji Dvasia manyje, pati dieviškumo ugnis. Tad gali duoti man viską, ką aukotum mano Sūnui ir Jo Tėvui. Visa tai bus išgryninta kaip auksas krosnyje, nes aš prispausiu tai prie savo Širdies. Niekas, kas netyra, negali ištverti mano Širdyje liepsnojančios meilės. Lieka tik meilė.

Duok man savo silpnybes, savo praeities nuodėmes, savo kasdienes kaltes, o aš parodysiu savo Sūnui tik meilę, kuria tu, nepaisant visų silpnybių, trokšti mylėti Jį ir su Juo - Tėvą.

Aš esu tavo Motina. Aš esu Motina, nuo kurios tau nieko nereikia slėpti. Net tuos dalykus, kurie, tavo manymu, yra paslėpti, aiškiai matau tyroje Dievo šviesoje. Kai matau savo sūnų kunigą subjaurotą ar suterštą nuodėmės, mane traukia ne teisti jį, bet parodyti jam gailestingumą ir naudojantis visomis mano turimomis priemonėmis padėti jam visiškai išgyti iš nuodėmės padarinių. Daugelis tų, kurie kovoja su įsišaknijusiais nuodėmingais įpročiais ir pražūtingomis ydomis, būtų greitai iš jų išlaisvinti,

jei tik artintųsi prie manęs sūniškai pasitikėdami ir leistų man daryti dėl jų viską, kam mane skatina mano motiniškai gailestinga Širdis.

Mano užtariamajai galiai nėra ribų, nes Tėvas iš anksto taip patvarkė.¹⁹⁷ Niekada nesuklys tas, kuris į mane kreipsis. Nesvarbu, kokia sudėtinga būtų bėda, nesvarbu, kokia šlykšti būtų nuodėmė, aš esu dieviškojo gailestingumo tarnaitė, nusidėjėlių prieglobstis ir Motina visų tų, katrie kovoja prieš tamsos jėgas. Tad ateik pas mane. Aš galiu net pakartoti tuos paguodos žodžius, pirmąkart ištartus mano mylimojo Sūnaus: „Ateikite pas mane <...> aš jus atgaivinsiu.“¹⁹⁸

Neužtenka kelių pamaldumo praktikų mano garbei per dieną: aš trokštu daugiau, ir tu esi pašauktas didesniems dalykams. Tu esi pašauktas atnaujinti šventojo Jono gyvenimą su manimi Aukštutiniame kambaryje ir Efeze.¹⁹⁹ O, kad tu žinotum, kokie meilės Jėzui, klusnumo Tėvui ir džiaugsmo Šventąja Dvasia ryšiai jungė Jono sielą su manąja! Mes sudarėme branduolį sielų šeimynos, kuri bėgant amžiams stebuklingai išaugo. Tai šeima visų tų, kurie, kaip Jonas, gyveno su manimi, mokėsi iš manęs ir leido man taip juos mylėti, kad ir jų širdyse meilė mano Jėzui įsiliepsnojo lyg stipri ugnis, kurios mano Sūnus atėjo atnešti žemei.²⁰⁰

Esu laiminga pasikalbėjusi su tavimi šioje Apreiškimo šventėje, kuri prieš tokią daugybę metų užliejo mane dievišku džiaugsmu Nazarete. Tas Dievo džiaugsmas lieka iki šiol. Niekas nepajėgs jo sumažinti. Amžinybėje jis pasidaugins iki begalybės; tai beribis džiaugsmo vandenynas, o jo gelmė - neišmatuojama. Tai džiaugsmas, kuriuo šiandien dalinuosi su tavimi ir su visais savo sūnumis kunigais.

2009 m. balandžio 14 d., antradienis Trečioji Velykų diena

Mūsų Viešpats nukreipė mane į du laiškus, skirtus Velykų dienos Mišioms.²⁰¹

Nes jau yra paaukotas mūsų velykinis Avinėlis, Kristus. Tad švęskime šventes ne su senu raugu, ne su blogybės ir nelabumo raugu, bet su nerauginta tyros širdies ir tiesos duona.

1 Kor 5, 7-8

Šaukiu tave į atnaujintą gyvenimą išlaikant širdies tyrumą ir ištikimai adoruoiant. Širdies tyrumas ateina iš ištvermingos adoracijos. Neįmanoma diena iš dienos gyventi priešais Mano eucharistinį Veidą ir nebūti perkeistam iš vieno tyrumo, t. y. giedrumo, laipsnio į kitą.²⁰² Tie, kas garbina

Mano eucharistinį Veidą, bus tarsi veidrodžiai Bažnyčioje, atspindintys Mano šventumą, didybę ir beribį gailestingumą taip, kad tą pamatytų visi.

Štai kaip užbaigsiu savo kunigų perkeitimą: paprašysiu juos pasilikti Mano artume tol, kol Mano šventumo atspindys jų veiduose visiems parodys, kad Aš esu ištikimas savo pažadams ir kad Mano eucharistinio Veido garbinimas visiems Mano kunigams yra privilegijuota persikeitimo į Mane priemonė.

Šaukiu tave į naują gyvenimą, o šio naujumo pradžia - tavo ištikimybė adoracijai. Mano ir vyskupo, kurį tau daviau, akivaizdoje pažadėjai gyventi ištvermingu garbinimu. Tai - tavo pašaukimas. Tai kelias, kurį tau atvėriau, kad būtum išgydytas ir nutyrintas. Šis kelias nėra tik tau vienam. Jis yra ir tiems, kuriuos atsiųsiu pas tave, ir visiems Mano kunigams.

Mano kunigai retai skiria laiko pabūti su Manimi, žvelgti į Mano Veidą, pasilikti Mano draugijoje. Ateinantys Kunigų metai bus tiek vaisingi Mano Bažnyčiai, kiek Mano kunigai atsilieps į jiems tiesiamas malones; o didžiausios vertės malonė - kvietimas kontempliuoti ir garbinti Mano eucharistinį Veidą. Perkeitimas į Mane yra Mano darbas. Mano kunigams reikia tik pasirodyti Mano eucharistinio Veido akivaizdoje. Pamažu Mano Veido spindesys atskleis neišdildomą Mano kunigystės žymę juose, iškels ją iš nuodėmės, kuri ją temdė ir darkė. Ji vėl ims spindėti ir per Mano kunigus patrauks sielas prie Manęs.

Kunigo šventumas -tai Mano gyvenimas jo viduje. Sakralios tarnystės pareigos pašventina žmogų, bet jų nepakanka. Kiekvienas kunigas privalo turėti pasiryžimo ir troškimo augti Mano draugystėje, gyventi Mano artume, atsiduoti Mano perkeičiančiai meilei tyloje bei atilsyje priešais Mano Veidą.

Jeigu esate su Kristumi prikelti, siekite to, kas aukštybėse, kur Kristus sėdi Dievo dešinėje. Rūpinkitės tuo, kas aukštybėse, o ne tuo, kas žemėje. Jūs juk esate mirę, ir jūsų gyvenimas su Kristumi yra paslėptas Dieve. Kai apsireikš Kristus - mūsų gyvastis, tuomet su juo ir jūs pasirodysite šlovingi.

Kol 3, 1-4

Tai yra gyvenimo taisyklė, kurią duodu tau šiam Velykų laikotarpiui ir likusiam tavo gyvenimui. Gyvenk su Manimi pasislėpęs Manyje, kaip Aš kad esu pasislėpęs savo Tėvo šlovėje ir po duonos pavidalu savo meilės Sakramente. Ieškok Mano Veido ir Aš ieškosiu tavojo, leisdamas savo spindesiui permelkti tavo sielą ir perkeisti tave iš vidaus.

Tie, kurie nusigręžia nuo Manęs Mano meilės Sakramente, renkasi tamsą vietoj Mano šviesos, ir toji tamsa, įsiskverbusi į jų sielas, leis nuodėmei jas užvaldyti ir sudarkyti.²⁰³

Parodžiau tau kelią į kunigišką šventumą ir trokštu, kad visi Mano kunigai juo eitų. O, kad Mano kunigai skirtų laiko pasilikti priešais Mano eucharistinį Veidą ir atsiduotų Mano eucharistinės Širdies meilei! Būtent taip sieksiu atnaujinti kunigiją savo Bažnyčioje. Šie Kunigų metai ir yra tas laikas, kurį pasirinkau visuotiniam savo kunigų sielų perkeitimui pradėti. Atskirsiu kviečius nuo pelų.²⁰⁴ Kai kurie bus prarasti²⁰⁵ - Mano bei Mano Motinos širdys jau dabar dėl jų sielvartauja, bet daugelis įžengs į naują gyvenimą, paženkliną adoracija ir spindintį tyrumu, kuris yra adoracijos vaisius.

2009 m. balandžio 15 d., trečiadienis

Takas, kurį tau nužymėjau, - tai adoracijos kelias. Eik šiuo taku Mano eucharistinio Veido šviesoje ir pamatysi, jog jis veda tiesiai į Mano atvertą Širdį. Tai tas pats kelias, kurį rodysiu visiems savo kunigams. Noriu, kad jie vaikščiotų Mano Veido šviesoje, palikę visokią tamsą, netrokšdami nieko daugiau, tik atilsio Mano šventajame šone.²⁰⁶

Mano perverta Širdis yra tyrumo, išgijimo ir šventumo versmė visiems Mano kunigams. O, kaip Aš noriu patraukti juos arti prie savo atvertos Širdies savo meilės Sakramente! Užtenka vien ateiti pas Mane, nors būtų pervargę, be žodžių, be meilių minčių. Vien ateidami pas Mane jie parodo savo meilę Man ir troškimą, kad savo veikimu gydyčiau ir apvalyčiau jų sielas.

Turi išmokti likti Mano artume, likti ten tiek, kiek gali, nes tai yra tavo gyvenimo, į kurį tave čia pašaukiau, esmė. Kai palieki Mane dėl kitų reikalų, suterši neaprėpiamą malonę, kurią tau daviau atvesdamas tave į čia, kad Imtum Mano eucharistinio Veido kunigas garbintojas. Nuo tavo ištikimybės šiam pašaukimui - garbinti ir atsilyginti - priklauso daugelio kunigų sielų išgydymas ir nutyrimas. Uždėjau ant tavęs didžią atsakomybę - gydyti savo brolius kunigus ir daug jų sugrąžinti į Mano atvertą Širdį. Jų gijimas ir šventėjimas priklauso nuo tavo meilės jiems ir nuo tos meilės išraiškos per ištikimybę adoracijai. Išrinkau tave ir susiejau šiame darbe su savimi ir su ivo Švenčiausiąja Motina. Nesi vienas. Yra daug kitų sielų, kurias pašaukiau, kad savo gyvenimu Mane garbintų ir atsilygintų už Mano mylimuosius kunigus. Bet tu turi atlikti savo vaidmenį šiame Mano gailestingosios meilės projekte, be tavęs niekas kitas negali to padaryti. Tada suprasi, kad Aš tavimi

pasitikiu. Nebijok. Duosiu tau malonę ištikimai vykdyti viską, ko tavęs prašiau. Ne tu darysi didžius dalykus dėl Mano kunigų, bet Aš pats juos darysiu gyvendamas tavyje kaip *humanite de surcroit*¹⁰⁷, kitoje žmogystėje, paženklintoje Mano kunigiškumu, kitoje žmogystėje, kur Aš galiu aukotis Tėvui ir išlieti save sieloms.

Tai yra kiekvieno kunigo pašaukimas: leisti Man per juos įgyvendinti savo - amžinojo Kunigo ir Aukos - misiją. Štai taip nuo pat pradžių pasiryžau gelbėti sielas ir teikti šlovę savo Tėvui. Ir todėl tą pačią naktį prieš kentėdamas meldžiausi, kad Mano apaštalai būtų viena su Manimi, kaip Aš esu viena su savo Tėvu. Malda, kurią kalbėjai po šventosios Komunijos, buvo įkvėpta Mano paties maldos už visus Mano kunigus:

O mano mylimasis Jėzau,
suvienyk mane su savimi:
mano kūną su Tavo Kūnu,
mano kraują - su Tavo Krauju,
mano sielą - su Tavo Siela,
mano širdį - su Tavo Širdimi,
visa, kas aš esu, - su visu tuo, kas esi Tu,
kad padarytum mane
vienu kunigu ir viena auka su savimi, o Jėzau,
atnašaujama Tavo Tėvo šlovei
iš meilės Tavo Sužadėtinei Bažnyčiai...

O taip, dar noriu, kad pridėtum:

dėl Tavo kunigų pašventinimo,
nusidėjėlių atsivertimo,
popiežiaus Benedikto XVI intencija
ir atsilyginant už nesuskaičiuojamas mano
ir visos Tavo kunigijos nuodėmes
prieš Tave ir Tavo meilės Sakramentą. Amen.

Kiekvieną kartą, kai kunigas nusideda, jis nusideda tiesiogiai prieš Mane ir prieš Švenčiausiąją Eucharistiją, į kurią krypta visa jo esybė. Kai kunigas artinasi prie Mano altoriaus, apsunkęs nuo neišpažintų ar neapgailėtų nuodėmių, Mano angelai žiūri su siaubu, Mano Motina sielvartauja, o Mano rankų ir kojų žaizdos vėl atsinaujina, Širdis plūsta krauju. Man vėl daužo per burną, gėdingai su Manimi elgiasi. Todėl raginu savo kunigus nutyrinti

širdį ir dažnai eiti išpažinties. Štai kodėl prašau tavęs kas savaitę išpažinti savo nuodėmes ir leisti, kad Mano eucharistinio Veido garbinimas nutyrintų tavo širdį ir padarytų tave mažiau nevertą atnašauti Mano Šventąją Auką. Mano kunigų nuodėmės yra papiktinantis įžeidimas Mano paties kunigystei ir nekaltajai aukai.

Kiekvienas Mano kunigas turi gyventi *dėl* altoriaus ir *nuo* altoriaus. Sąmoningai tai suvokdamas, išmoksi neapkęsti nuodėmės ir su pasišlykštėjimu nuo jos nusigręši. Išmok tai ir tu nieko daugiau taip netrokši kaip širdies tyrumo ir gyvenimo šventumo.

Kai kunigas nusideda, jis nusideda ir Mano eucharistiniam, ir mistiniam Kūnui; toks glaudus yra santykis tarp jo esybės ir Mano Kūno ir Kraujo Sakramento, paaukoto Tėvui ir atiduoto už Mano Sužadėtinės Bažnyčios gyvybę.

Pasiteiravau mūsų Viešpaties apie skaitymų per adoraciją.

Tinka truputį paskaityti Mano Eucharistijos artume, ypač iš Rašto, jeigu tavo širdis lieka susitelkusi į Mane, o tavo akys - nuskaidrintos Mano Veido šviesa.

2009 m. gegužės 12 d., antradienis

Tavo silpnumas yra Mano dovana tau. Užuoat aukojęs Man savo pasiekimus, aukok Man savo neturtą, silpnybę, nesėkmes siekiant didelių dalykų, o Aš savo ruožtu priimsiu tavo atnašą ir, vienydamas ją su savo Kančia, padarysiu vaisingą savo kunigams ir visai savo Bažnyčiai.²⁰⁸ Jei ateisi pas Mane nusizėminęs dėl savo silpnybių ir šventai vien Manęs trokšdamas, nekreipsiu dėmesio į kitas tavo kaltes, kurios tave veikia, ir savo gailestingumu jas ištrinsiu, o vietoj jų duosiu tau malones ir pasigailejimus, kuriuos nuo amžių parinkau ir paskyriau tau ir niekam kitam.

Mano planas tau - visai ne tas, kurį tu sukūrei ir puoselėjai savo galvoje. Mano planas tau skleidžiasi diena iš dienos per visokius pažeminimus ir tariamas nesėkmes siekiant didžių dalykų, kurie sudaro šį tavo gyvenimo laikotarpį. Priimk savo silpnybes, o paskui aukok jas Man; aukok jas Man per Mano Motiną. Įdėk šias silpnybes į jos rankas ir patikėk jas tyriausiajai jos Širdžiai. Kiekviena silpnybė, patikėta Mano Motinai, tampa proga pasireikšti malonei ir išlieti Mano gailestingąją meilę į sielą, kuri kenčia dėl nuodėmės.

Pasitikėk ne tuo, ką tu darai dėl Manęs, bet tuo, ką Aš dėl tavęs padarysiu, juk Aš esu Meilė, esu Visagalis; tu laimėjai Mano Širdies meilę, ir Aš niekada neatimsiu iš tavęs to, ką tau duodu. „Kaip aš laimėjau Tavo Širdies meilę?“ - klausi. Išmokęs nuoširdžiai ir su pasitikėjimu ištarti: *O Jėzau, Meilės Karaliau, pasitikiu Tavo gailestingu gerumu.*²⁰⁹ Toji trumpa invokacija išreiškia viską, ką siela turėtų pasakyti, kad laimėtų Mano Širdies švelnumą ir palankumą.

2009 m. birželio 17 d., trečiadienis

Dabar lauk, kol išsipildys Mano pažadai, kuriuos tau daviau, nes jų išsipildymo metas jau visai arti. Priimk iš Mano mylinčių rankų visa, ką tau siūsiu, ir leiskis būti per juos įtraukiamas į slaptą Mano pervertos Širdies šventovę. Ten Aš suvienysiu tave su savimi - Kunigu ir Auka, - kaip tu ir prašai Manęs kiekvieną dieną per Mišias. Padarysiu tave savo paties kunigškos maldos Tėvui dalininku, ir šią maldą tavo sieloje dar labiau žadins naujas Šventosios Dvasios išliejimas.

Neatsisakyk nieko, ką tau paruošiau. Nuolankiai ir su dėkingumu prisijunk prie Mano plano. Mano užmojų atitikimas - tai priemonė, per kurią tave pašventinsiu ir tavimi pasinaudosiu, kad pašventinčiau kitus savo kunigus.

Pirmiausia būk ištikimas savo adoracijos laikams. Laukiu tavęs, ateinančio pas Mane Mano meilės Sakramente. Per šias garbinimo valandas Aš toliau perduosiu tau savo Širdies slėpinius, kaip juos perdaviau savo mylimajam apaštalui Jonui, kai jis ilsėjosi prie Mano krūtinės per Paskutinę vakarienę ir kai žvelgė į Mano perdurtą šoną ant Kalvarijos.

Gyvenk Mano tyriausios Motinos draugėje, eik pas ją, kaip bet kuris sūnus eina pas savo mamą, visiškai pasitikėdamas jos meile. Niekada neabejok, kad ji kuo švelniausiai tave myli ir kiekvieną akimirką yra pasirėngusi tave paguosti, tau padėti, pakelti nukritusį, duoti patarimų, kaip gyventi laikantis Mano nurodytos apibrėžties šioje vietoje.

Dėkok Man už *donā disciplinae*¹¹⁰, kurias tau daviau, nes jų padedamas per trumpą laiką padarysi didelę pažangą. Šios drausmės dovanos įgalins tave eiti mažuoju nuolankumo ir meilingos ištikimybės keliu nuo vienos progos prie kitos, paskirtu metu darant tai, kas privalu, ir pasitikint Mano malone likusiuose reikaluose. Daryk, ką gali, ko Aš tavęs prašiau, visa kita tau bus duota, duota apščiai, o likusių užteks pagelbėti varge atsidūrusiems kunigams.²¹¹ Dabar klaupkis ir garbink Mane meilės tyloje, kuri vienija tave su Mano Širdimi.

2009 m. birželio 18 d., ketvirtadienis
Po Švenčiausiosios Jėzaus Širdies I Vakarinės

Aš atnaujinsiu savo kunigus šventumu.²¹² Atkursiu jų garbę tautų akyse, nes jie yra Manieji, ir visa, kas susiję su jų garbe, siejasi ir su Mano šlove. Apvalysiu tuos, kurie įkrito į amžinos nuodėmės purvą. Išgydysiu tuos, kurie palūžo dvasia, ir net tuos, kurių kūnai nuvarginti ir apriboti negalios. Jie pažins, kad Aš esu jų Gydytojas tiek pat, kiek jų Draugas.²¹³ Nepaliksiu jokio darbo neužbaigto, kad Mano kunigai būtų atnaujinti Mano meilės ugnyje.

Nutyrinta kunigija nušvies skaistybe pasaulio veidą, aptemdytą visokių kūniškų ydų ir nuodėmingo nesaikingumo. Romi ir nuolanki kunigija stebins pasaulį, apsėstą galios, įtakos ir vargšų išnaudojimo. Klusni dvasininkija stoja į priešpriešą su pasauliu, kuris sekdamas savo šeimininku sako: „Netarnausiu.“²¹⁴

Rengiuosi atnaujinti visų savo kunigų širdyse dovaną, duotą nuo Kryžiaus altoriaus savo mylimajam mokiniui Jonui; rengiuosi naujai ir labai asmeniškai duoti savo Motiną kiekvienam kunigui. Tie, kas priims šią brangiausią dovaną iš Manęs ir pasiims Mano Motiną į giliausią savo gyvenimo paslaptį, patirs stebuklingus apaštalavimo vaisius. Ten, kur yra Mano Motina, ten yra ir Šventoji Dvasia, pasireiškianti charizmą bei ženklų gausa, duota dėl Mano Kūno ir Sužadėtinės Bažnyčios.

Mano kunigai atidžiai tesiklauso popiežiaus [Benedikto XVI] mokymo, nes Aš įkvėpiau jį ištieti ranką kunigams ir pašaukti juos iš ūksmės į spinduliuojančią autentiško kunigiško šventumo šviesą.

Tam daviau savo tarną Joną Mariją Vianėjų kaip pavyzdį savo kunigams.²¹⁵ Jie turi visko mokytis iš jo nuolankumo, neturto, skaistumo ir iš jo maldos. Noriu, kad Mano kunigai sektų jo uolumu dėl sielų, su užuojauta priimtų nusidėjėlius, laikytųsi jo aiškaus ir paprasto tikėjimo tiesų mokymo.

O tu, mylimasis Mano Švenčiausiosios Širdies bičiuli ir kunige, lik ištikimas adoracijai, kaip tavęs prašau, ir pasitikėk, kad atliksiu viską, ką esu pažadėjęs, nes lieku ištikimas Draugas ir iškilmingai pasižadėjau mylėti tave ir šiame, ir busimajame gyvenime. Pašlovink Mano meilę visuose reikaluose, dideliuose ir mažuose, Manimi pasitikėdamas. Svarbiausia, kad ieškotum Manęs ir gyventum Mano artybėje; tavo adoracija brangi Mano akyse, per ją Aš paliesiu daugelio kunigų širdis, kad patraukčiau juos prie savęs, kaip patraukiau tave ir stipriai priglaudžiau prie savo perdurto šono. Atsiduok Mano meilei ir leisk išpildyti visus Manosios Širdies troškimus tavo atžvilgiu.

Mano Tėvas trokšta, kad Mano Švenčiausioji Širdis vėl taptų pažįstama visiems Mano kunigams, o per juos - visai Bažnyčiai ir pasauliui. Mano kunigai atras nesibaigiančius Mano Širdies lobius ieškodami Manęs Mano meilės Sakramente ir gyvendami Mano artume. Niekas neatstos šių artimumo valandėlių Mano meilės Sakramente. Per jas pašventinu savo kunigus, suformuoju juos pagal save, atsižvelgdamas į Šventąją Auką, kurią jie aukoja, ir į jų sakralią tarnystę. Tie kunigai, kurie palieka visa kita, kad tik būtų Mano artume, bus patys našiausi ir vaisingiausi darbininkai Mano vynuogyne.

2009 m. birželio 22 d., pirmadienis

Suteiksiu kryptį tavo maldai ir patenkinsiu maldą, kuriai vadovauju. Tai bus poveikis Šventosios Dvasios, kurią atsiėsiu tau nauju būdu, kad Ji būtų tavo sielos Siela, tavo dvasios Šviesa ir Gyvybė. Pasiduok kiekvienam Mano Šventosios Dvasios judesiui ir eisi pirmyn ramus ir saugus, apsaugotas nuo priešų apgaulių ir nuo savimeilės iliuzijų.

Mokysiu tave Mane pagarbinti, nes trokštu, kad visi Mano kunigai Mane garbintų, ir siųsiu tave pas savuosius kunigus, kad perduotum jiems tai, ko tave mokiau. Taip įvykdysiu savo planą per šiuos Kunigų metus suburti į Aukštutinį kambarį kunigus garbintojus, kurie atitinka Mano Širdies užmojus.

2009 m. birželio 23 d., antradienis **Po šventojo Jono Krikštytojo I Vakarinės**

Kai meldiesi už kokią nors sielą, pradžioje stenkis visiškai susivienyti su Mano tobula valia tai sielai ir įsitraukti į Mano Širdies sumanymus dėl tos sielos. Trošk tik to, ko trokštu Aš. Norėk, ko Aš noriu. Leisk, kad tavo malda įkintytų tave į bendrą jungą su Manimi, ir mes galėtume kartu darbuotis dėl sielų ir dėl Mano Tėvo šlovės. Štai ką turėjau galvoje kviesdamas savo brangiuosius draugus imti Mano jungą. Aš norėjau, kad jie mokytųsi triūsti kartu su Manimi.²¹⁶

Per adoracijos maldą už Mano kunigus tu veiki su Manimi dėl jų. Tu darbuojiesi su Manimi, kad pakeltum juos, kai nupuola, aptvarstai jų žaizdas, gelbsti juos iš piktojo vergijos, kad atvertum juos Mano dovanoms ir išmeltum jiems didesnę atvirumą pašvenčiamajam Šventosios Dvasios veikimui.

Tavo sąjunga su Manimi maldoje sumažina daugelio kunigų pasipriešinimą ryžtingai rinktis šventumo kelią, kurį Aš jiems atvėriau. Kai

atstovauji Mano kunigams priešais Mano eucharistinį Veidą, jiems įgyji įvairių malonių, o svarbiausia - malonę priimti tas malones, kurias Aš seniai noriu jiems suteikti. Tiek daug dalykų, kuriuos noriu duoti savo kunigams, yra atmetami, nes jie nepajėgia peržengti savo baimių ir egocentrizmo.

Aš daryčiau stebuklus kiekvienoje žemės vietoje per savo kunigų tarnystę, jeigu jie priimtų malones, kurias jiems saugau. Pirmiausia juos apvalyčiau ir pašventinčiau, o paskui, per jų sakralią tarnystę, apvalysiu didelę daugybę sielų, kad iš jų padaryčiau gyriaus ir padėkos atnašą savo Tėvo šlovei.

Kodėl Mano kunigai atsisako dovanų, kuriomis noriu juos apipilti? Daugelis yra savarankiški, pasikliaujantys savo prigimtinais gebėjimais ir talentais, ir galvoja, kad šių prigimtinių dovanų pakanka jų tarnystės sėkmei. Tačiau jų sėkmės samprata ne tokia kaip Mano. Ir priemonės, kuriomis jie naudojami, - ne Mano. Ir Man visai nereikia jų prigimtinių gebėjimų nei talentų.²¹⁷ Aš galiu daugiau nuveikti su vienu vargšu kunigu, kuris yra nuolankus ir visiškai susivienijęs su Manimi nepalijaujama malda, kaip Arso klebonas, negu su kunigu, kuris stebina pasaulį savo žiniomis ir šauniai save pristato žmonių akyse.²¹⁸

Kai randu kunigą, kuris yra atviras Mano dovanoms, apipilu jį tomis dovanomis. Kunigui, kuris ateina į Mano artumą su savo skurdu ir net su savo nuodėmėmis, nieko netrūks, jeigu jis atiduos Man savo neturtą, patikės Man visas savo nuodėmes ir atskleis visas savo silpnybes perkeičiančioje Mano eucharistinio Veido šviesoje.

Kaip tik to Aš prašau tavęs, kad tai darytum ne vien dėl savęs, bet dėl visų Mano kunigų. Tuoj atnaujinsiu savo kunigiją visoje Bažnyčioje. Aš apvalysiu Levio sūnus, įvykdydamas senovinę pranašystę, ne tuos, kurie fiziškai priklauso kunigų dinastijai, bet tuos, kurie užėmė buvusiųjų kunigų vietą ir yra viena su Manimi amžinojoje kunigystėje Melchizedeko būdu.²¹⁹ Aš pakeisiu kunigijos veidą, leisiu jam tviskėti atspindint Mano eucharistinio Veido šviesą.

2009 m. liepos 7 d., antradienis

Mano Širdis atvira tavo maldoms, priimu jas su palankumu, nes Aš ir įkvepiu tave kalbėtis su Manimi tokiu būdu. Čia yra Mano Širdžiai malonios maldos paslaptis: ji kyla iš malonės, kurią jau įskiepiju sieloje, dar prieš tau ai einant į Mano akivaizdą, dar prieš tau atveriant savo burną, prieš paimant rašiklį ar prieš pradėdant formuluoti žodžius. Šias maldas Aš kuo mieliau - siai išklause; į šias maldas nepalijaujamai atsiliepiu, nes jos yra Šventosios

Dvasios veikimo sieloje vaisius; Ji moko sielą melstis tobuloje harmonijoje su Mano Švenčiausiosios Širdies troškimais bei užmojais.

Pasiduok Šventosios Dvasios maldai, tik Jai dėkok, kad melsiesi taip, kaip turėtum; Jos malone tavo maldos lyg smilkalai kyla į Mano akivaizdą.²²⁰ Štai čia ir yra paslaptis šventųjų, kai jie ieškojo Manęs maldoje: pamažu jų pačių maldos būdai užleido vietą dieviškam maldos būdai, neišsakomiems Šventosios Dvasios atodūsiams bei dejonėms jų viduje.²²¹ Kai kurie Mano šventieji iš tikrųjų sugebėjo perteikti Dvasios duotą maldą žodžiais; ir taip Bažnyčia buvo praturtinta Šventosios Dvasios įkvėptų maldų lobynu, maldomis, kurios pašlovina Mano Tėvą, paliečia Mano Širdį ir giliai Mane sujaudina.²²²

Melskis šiuo būdu. Atsiduok Šventajai Dvasiai, leisk Šventajai Dvasiai sužadinti maldą tavje lyg gyvojo vandens versmę.²²³ Ši malda pražys garbinimu dvasia ir tiesa.²²⁴ Tai malda, kurią Bažnyčia puoselėja ir Šventosios Dvasios dėka išreiškia naujai ir gyvai švėsdama Šventąją liturgiją. Noriu tau suteikti šią maldos dovaną. Noriu tau atsiųsti savo Šventąją Dvasią, kad Ji tavo širdyje sukurtų maldą, kuri visais atžvilgiais atitiktų Mano Širdies maldą Tėvui ir Mano valią tavo gyvenimui ir tavo amžinybei. Tad nusizemink Mano artume ir priimk šią maldos dovaną ne kaip kažką žmogišką, ne kaip gebėjimą, kuris ateina iš tavo prigimties, bet kaip dieviškąją dovaną ir kaip Šventosios Dvasios pasireiškimą tavo prigimtyje, net tavo sugedime, paženklintame nuodėmės, ir praeityje, aptemdytoje sukalbio su piktuoju.

Dabar Aš šaukiu tave, vedu tave į skaisčią naujo gyvenimo šviesą savo eucharistiniame artume ir tam, kad pripildyčiau šį gyvenimą savo dovanomis, suteikiu maldos malonę, per kurią tu išmoksi atsiverti viskam, ką Aš trokštu tau duoti. Taigi būk dėkingas ir atsiverk Šventajai Dvasiai. Šaukis Šventosios Dvasios, Viešpaties ir Gyvybės Davėjo, per Nekaltąją Mano Motinos Širdį ir tu patirsi nepaprastą Jos artumo džiaugsmą.

Tada pasakiau mūsų Viešpačiui, jog baiminuosi, kad mano vaizduotė gali mane suklaidinti, apgauti ar nuvesti blogu keliu, priimant tokius žodžius kaip šitie. Štai ką Jis atsakė:

Pamatyk visa, ką padariau dėl tavęs, kad atvesčiau tave arčiau savęs, kad tu gyventum Mano artume ir Mano eucharistinio Veido šviesoje. Pastebėk permainas, kurias sukėliau tavje, ir iš šių dalykų pažink mūsų pokalbių tiesą, nes Mano troškimas yra ir lieka – kalbėti tavo širdžiai taip, kaip žmogus kalbasi su savo draugu.²²⁵

Kai ateina abejonės, vyk jas iš galvos. Žinok, jog kalbu tau žodžiais, paimtais iš tavo patirties, iš tavo vaizduotės ir proto resursų. Nepaisant to, žinia yra Mano. Tai Aš bendrauju su tavimi šiuo būdu, kad išlaikyčiau tave savo dieviškojoje draugystėje ir pritraukčiau tave į savo Širdies šventovę, kad ten su Manimi garbintum ir šlovintum Tėvą, kuris yra visų dangaus dovanų Šaltinis. Ten, Mano Širdyje, tu taip pat būsi pripildytas Mano Šventosios Dvasios ir pakiliai suvienytas su Mano kunigiškąja malda, kurios negalima užsitarnauti ar sukurti jokiomis žmogiškomis pastangomis. Matai, kad viskas yra Mano dovana tau, dovana, kurią siūlau tau iš savo maloningos ir gailestingos meilės. Nepasiduok baimei, abejonei ir grynai žmogiškam apžiūrinėjimui to, kas yra iš Manęs ir ką Aš laisvai iš meilės tau perduodu. Svarbiausia, būk dėkingas ir leisk, kad Mano ramybė nusileistų į tavo širdį ir pripildytų tave švento džiaugsmo.

2009 m. liepos 8 d., trečiadienis

Mano Širdis apgailestauja dėl daugybės kunigų, kurie visai netrokšta priartėti prie Manęs Mano meilės Sakramente. Jų širdys atšalo, bet Mano Širdis vis tiek dega meile jiems. Kaip kenčiu nuo jų šaltumo, abejingumo, nuo to, kad jie visiškai netrokšta nei Manęs, nei draugystės, kurią jiems siūlau. Prieš juos Aš pavirstu elgeta. Maldauju jų, kad priimtų Mano draugystę ir kasdien skirtų man vos valandėlę iš savo laiko. Jie iššvaisto tiek daug laiko siekdami Beverčių dalykų, dalykų, kurie neduoda rezultato, o Aš visą laiką laikiu, kad jie pas Mane ateitų.

Ar jie išgirs Mano šauksmą šiais Kunigų metais? Ar nusigręš nuo gendančių dalykų, kurie juos žavi ir pavergia, ar jie atsigręš į Mane, kuris juos padarys tikrai laimingus ir suteiks jiems tai, ko negali duoti joks kūriny?

Mano kunigams reikia didžios revoliucijos, meilės revoliucijos. Mačiau tokios daugybės kunigų gyvenimą, pažįstu jų kentėjimus. Nuo Manęs nieko nėra paslėpta. Išugdysiu ištikimų savo Širdies bičiulių, Mano eucharistinio Veido kunigų garbintojų draugiją. Surinksiu juos kartu, kaip aną dieną surinkau Dvylika Aukštutiniame kambaryje, kalbėsiu jiems iš širdies į širdį, kaip žmogus kalbasi su savo draugu, kurį pats išsirinko. Išgydysiu sužeistus. Atgaivinsiu pavargusius. Pašventinsiu juos visus, jeigu tik jie paisys Mano prašymo ir klausydami Mano balso aidą ieškos Manęs ir mokysis gyventi Mano artume. Štai kaip Aš atnaujinsiu savo kunigiją per šiuos malonės metus.

Neprašau savo kunigų, kad jie visą dieną gyventų bažnyčioje, kaip tai darė Mano ištikimasis tarnas Jonas Vianėjus; Aš kiekvieno kunigo prašau praleisti vieną valandą Mano artume, Mano eucharistinio Veido šviesoje, arti prie Mano Širdies. Tegu tik jie ateina pas Mane, ir Aš padarysiu jiems daugiau, negu jie prašo ar gali įsivaizduoti.²²⁶

Šaukiu kunigus į savo draugiją. Mygiu juos, kad ateitų į Aukštutinį kambarį ir ten suspindėtų nuo Mano Veido šviesos. Duosiu jiems išgirsti savo Širdies paslaptis, tas paslaptis, kurias šiais malonės metais saugojau šiai kartai ir savo Sužadėtinės Bažnyčios džiaugsmui.

O tu būk Mano eucharistinės Širdies guodėjas. Gyvenk Mano artybėje. Kalbėk Man, kai Šventoji Dvasia paskatina tave kalbėti. Klausykis Manęs ir priimk žodžius, kuriuos tau skiriu, žodžius, kurie kažką pasako apie meilės ugnį, liepsnojančią Mano Širdyje dėl tavęs ir dėl visų kunigų.

Guosk Mane, guosk Mane, nes Manieji Mane atmetė. Guosk Mane, nes Mane paliko tie, kuriuos buvau išsirinkęs tikėdamasis, jog jie meile atsilieps į Mano meilę, į Mano švelnumą atsakys panašiu švelnumu. Nors tu duok Man visą savo širdies švelnumą ir žinok, kad Mano Širdis yra atverta tau, kad priimtų tave ir būtų tavo kunigystės šventovė čia ir busimajame pasaulyje.

2009 m. liepos 9 d., ketvirtadienis

Mano Širdis plūsta gailestinga meile Mano kunigams. Nėra nė vieno tarp jų, už kurį dar kartą neiškęsčiau savo Kančios karčiausių išdavysčių ir pažeminimų, toks stiprus Mano troškimas matyti kiekvieną savo kunigą sveiką, švariai numazgotą Mano brangiausiuoju Krauju ir pašventintą Šventosios Dvasios ugnimi. Viskas, ką kadaise iškentėjau, - ypač tai, ką iškentėjau savo kunigiška Širdimi, - yra prieinama iki laikų pabaigos Mano Bažnyčios kunigams, išrinktiesiems Mano Širdies bičiuliams. Mano kentėjimai lieka jiems gydomąja versme, o iš Mano žaizdų teka tyrumo ir meilės balzamas Mano kunigams. O, kad Mano kunigai priartėtų prie Manęs ir pasinaudotų Mano karčiausios Kančios ir Mano brangiausiojo Kraujo nuopelnais ir galia!

Mano Kančioje buvo momentų, pačių tamsiausių momentų, kai Mano Širdis buvo traiskoma lyg vynuogės spaudykloje po presu, prislėgta tokios širdgėlos, kurios neįmanoma apibūdinti žodžiais, kai Aš kentėjau už savo kunigus. Mačiau juos, einančius pro šalį, lyg nesibaigiančioje procesijoje iki pat laikų pabaigos. Mačiau kiekvieno jų nuodėmes, išdavystes, šventvagystes ir šaltaširdiškumą. Mačiau taip pat ir tuos, kurie gyveno ir vaikščiojo šviesoje; jie buvo Mano paguoda, ir kiekviename jų mačiau savo

skaisčiausios Motinos įtaką. Ji formavo juos Man, ir toliau tai darys, kol bus išventintas paskutinis kunigas ir sakramentai, Mano duoti Bažnyčiai, suspindės šlove, kurią jie išreiškė laikui bėgant. Aš žiūrėjau į kiekvieno savo kunigo akis. Vienose mačiau degančią meilę ir troškimą Man patikti visuose reikaluose. Kitose mačiau samdinio dvasią, nepajėgumą peržengti būtiną Mano Bažnyčios organizaciją ir įeiti į slėpinius, dėl kurių ji gimė iš Mano sužeisto šono ir priėmė Šventąją Dvasią trečią valandą per Sekmines. Trečiose mačiau siaubingą abejingumą, prarastą pirmąją meilę, išdavystę viso to, ką reprezentuoja Mano kunigystė. Šitos pridėjo neišmatuojamą skausmą prie Mano iškęstų kančių.²²⁷

Šiais Kunigų metais prašau, kad jų sielos guostų Mane ir atlygintų tai, ko dar trūksta daliai Mano kunigijos. Už daugelio atšalimą Aš prašau nepadalytos ir švelnios meilės. Už daugelio abejingumą prašau švento uolumo. Už daugelio nepagarbą prašau atnaujinto Mano dieviškosios didybės bei Mano šventovėms tinkančio šventumo suvokimo.

Laikas išmatuotas ir jis greitai prabėgs. Mano kunigai tesugrįžta prie Mano šono žaizdos. Tegu jie seka švyturiu, kuris šviečia iš Mano eucharistinio Veido, kad patrauktų juos į Mano artumą. Aš jų laikiu. Labai stipriai trokštu jų draugijos ir paguodos, kurią tik jie gali pasiūlyti Mano pervertai Širdžiai.

2009 m. liepos 10 d., penktadienis

Eik pirmyn su paprastumu, laisvas nuo baimės ir pasitikėdamas Mano gailėstinga apvaizda, kuri viską paruoš viltingai ateičiai. Parengtį ateičiai palik vien Mano rankose. Tavo vaidmuo - likti ištikimam adoracijai, kurios tavęs prašau. Atsiliepdamas į savo pašaukimą būti Mano eucharistinio Veido kunigu garbintoju ir Mano Širdies bičiuliu guodėju, tu jau aktyviai dalyvauji ruošdamasis Mano darbui čia visais aspektais.

Klausyk Šventosios Dvasios įkvėpimų. Kai ateis metas veikti ar spręsti kokį nors konkretų klausimą, tau viskas pasidarys aišku. Kol ateis tas aiškumas, būk patenkintas tuo, kad ištvermingai toliau laikaisi šio paslėpto adoracijos gyvenimo. Šis darbas yra Mano, ir Aš padarysiu, ką pažadėjau. Atsiųsiu tau sūnų ir brolių. Aš juos jau parinkau ir pašaukiau, ir kai jie prisistatys tau, tu juos atpažinsi kaip žmones, kuriuos Aš paruošiau, kad dalyvautų su tavimi pašlovinant Mano eucharistinį Veidą, pašventinant ir išgydant Mano kunigus.

Šio darbo ašis yra atsilyginimas: garbinti Mane už kunigus, kurie Manęs negarbina; ieškoti Manęs už tuos, kurie bėga nuo Mano Veido; pasitikėti

Manimi už tuos, kurie pasitiki vien savimi ir pasaulio keliais. Svarbiausia, mylėk Mane. Mylėk Mane dėl tų Mano kunigų, kurių širdys atšalo.

Kunigai turi aukoti save kaip atnašą už savo brolius kunigus. Štai kaip Aš ketinu apvalyti, gydyti ir šventinti savo kunigiją, ir atkurti jos šventumo grožį²²⁸: susiedamas kunigus-aukas su savo paties Auka, atnaujinama ant altoriaus, įtraukdamas jų kentėjimų atnašą į savąją, kad padaryčiau juos bendraatpirkėjais, bendraatpirkėjais tų kunigų, kuriuos reikia parvesti iš tolimų nuodėmės sričių, kur šėtonas per ilgai juos laikė nelaisvėje.²²⁹

2009 m. liepos 11 d., šeštadienis

Mano Širdis trokšta, kad Mano kunigai garbintų Mane, kasdien skirdami laiko pagyventi priešais Mano eucharistinį Veidą. Ten Aš juos pripildysiu visų malonių, kurių reikia jų šventajai tarnystei. Ten Aš jiems duosiu dorybių, be kurių jie nebus pajėgūs parodyti Mano Veidą ir Mano Širdį sieloms.

Aš patraukčiau savo kunigus, kad jie ateitų iš plačių kelių ir šunkelių, kur jie klaidžiojo ir kur piktasis tykoja jų, bandydamas užpulti iš pasalų.²³⁰ Noriu, kad jie ateitų pas Mane, nes Aš jų laikiu ir Mano Širdis yra kupina dieviško draugiškumo kiekvienam jų. Niekas nepriekaištaus ir nesmerks, Mus sups atlaidumas, o dangaus angelai džiaugsis²³¹, kad Mano kunigai pagaliau užima savo vietas priešais mano garbinimo altorius.

Supažindink Mano kunigus su šiuo karštu Mano Širdies troškimu. Laikas trumpas. Aš atnaujinsiu savo kunigijos veidą, padarysiu jį savo eucharistinio Veido atspindžiu. Taip Mano kunigija bus perkeista. Bažnyčia ir pasaulis laukia šventų kunigų. Laukiu jų savo meilės Sakramente, kad juos pašventinčiau.

2009 m. liepos 12 d., sekmadienis

Manai, kad tavo nesugebėjimas melstis be išsiblaškymų yra kliūtis Mano malonei. Jei taip būtų, Aš nebūčiau galėjęs pašventinti daugybės tų, kuriuos Mano Bažnyčia gerbia kaip šventuosius. Išsiblaškymai, kai jais sąmoningai nesimėgaujama, nesudaro kliūčių Man veikti sieloje. Mano malonė pereina per juos ir paliečia sielos centrą, kur viskas yra ramu ir parengta priimti Mano gydantį ir šventinantį prisilietimą.

Ateik pas Mane gyvai trokšdamas Man atsiduoti: to pakanka. Ateik pas Mane dėl Manęs, pasiūlyk savo bičiulystę - dėkingos meilės išraišką. Man nieko iš tavęs nereikia²³²; Mano Širdis trokšta atsilipti į visus tavo poreikius dvasinių dovanų apstybe. Mano Širdis trokšta patraukti tave į glaudžiausią sąjungą su Manimi.

Atnešk Man savo troškimus, savo gerą valią, gilų apgailestavimą dėl visų savo nuodėmių, o svarbiausia – beribį pasitikėjimą Mano gailestingąja meile. Ateik pas Mane ir priimk tai, ką Aš trokštu tau duoti. Kai paprasta ir dėkinga širdimi priimi ką iš Manęs, tu pašlovini Mano gailestingumą.

Nesu reiklus viršininkas maldoje. Neprašau iš tavęs nieko, kas tave apsunkintų ar būtų sunkiai pasiekama. Aš prašau aukoti Man mylinčio draugo bičiuliškumą ir širdies meilumą. Prašau pasilikti Mano artume, džiaugtis buvimu priešais Mano eucharistinį Veidą, arti Mano eucharistinės Širdies. Mieguista malda su išsiblaškymais Man ne mažiau miela už tą, kuri pilna paguodų ir būdravimo. Tavo subjektyvios nuostatos netrukdo Mano malonei veikti tavo sieloje. Tad mokykis pasitikėti, kad padarysiu tuos dalykus, kurių tu pats negali padaryti, ir leisk Man slapta darbuotis tavyje, tik Mano Tėvo žvilgsniui pastebimu būdu, veikiant Mano Šventajai Dvasiai.

2009 m. gruodžio 3 d., ketvirtadienis

Tavo susivienijimas su Manimi, Mano mielas, įvyks per Mano Nekaltąją Motiną ir švelniai bei nepalaujamai veikiant Šventajai Dvasiai tavo sieloje. Šventoji Dvasia ir Mano Nekaltoji Motina kartu stoja tarnauti sieloms, kurios ieško sąjungos su Manimi. Ar tai nėra nuostabu? Dievas Šventoji Dvasia, visokio šventumo Šaltinis kūriniuose ir mus su Tėvu į amžiną vienį esmiškai sujungianti Meilė, visiškai atsiduoda tarnaudama baigtiniam ir nuodėmingam kūriniui, kad jį atvestų į sąjungą su Manimi, sąjungą, kuri žmogaus sieloje tobulai išreiškia Mano žmogystės ir Mano dievystės sąjungą su Mano Tėvu.

Tai dienos atėjus, jūs suprasite, kad aš esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir aš jumyse.

Jn 14, 20

Šiame sielos vienijimo su Manimi darbe niekas negali užimti Mano tyriausios meilingosios Motinos vietos. Ji yra visų malonių Tarpininkė; ir kaip niekas negali ateiti pas Tėvą kitaip nei per Mane, taip niekas negali ateiti pas Mane kitaip nei per ją, kurios mergeliškose iščiose Aš priėmiau kūną.²³³

O, kad Mano Motinos vaidmuo ir jos darbo didumas, net dabar iš jos buveinės danguje, būtų geriau žinomas! Į Mano Bažnyčią, o pirmiausia tarp Mano kunigų, ateitų didis šventumo pavasaris, nes Aš kiekvieną kunigą patikėjau jos, rūpestingiausios ir jautriausios iš visų motinų, globai. Visi

ištekliai jos Nekaltosios Širdies, pilnos malonės, tarnauja jos motinystei Mano kunigų sielose.

Kunigai turi teisę ir privilegiją šauktis Mano Motinos visokioje bėdoje, išmėginime, nesėkmėje ir nuodėmėje, pasitikėdami, kad iš jos sulauks pagalbos ir paguodos, gailestingumo ir išgydymo, suraminimo ir taikos. Per mažai Mano kunigų įėjo į sūniškos meilės ir santuokinio intymumo ryšį su Mano Švenčiausiąja Motina, kurio Aš jiems trokštu ir iš kurio lyg iš tyro šaltinio tekės jų šventumas. Trumpai tariant, šis santykis su Mano tyriausiąja Motina yra kunigų šventumo paslaptis. Mano kunigai turėtų ieškoti tik Marijos, Mano Motinos, o viso kito jiems bus apščiai duota. Tą žinojo didžiausi šventieji, bet šiandien daug kunigiškų širdžių aptemo ir atšalo, ir jų santykis su Mano Motina, kuris turėtų būti Mano santykio su ja reprodukcija, beveik išnyko. Mano kunigų šventumas bus atnaujintas, kaip Aš pažadėjau, tik tada, kai jie taps mažuteliais, kaip vaikai, ir visiškai pasiaukos Nekaltajai Mano Motinos Širdžiai, jų širdims reikia jos Širdies. Tokia yra Mano žinia šiandien. Aš taip trokštu, kad Mano kunigai tai išmoktų ir įkūnytų praktikoje. Tie, kas taip elgsis, sparčiai šventės ir švies dorybėmis Bažnyčios džiaugsmui ir Mano dangiškojo Tėvo šlovei.

Šiandien turi būtinai pakalbėti su N. apie tylą ir nuolankumą, apie švelnumą, romumą ir susivaldymą. Tuo pačiu metu guosk jį ir drąsink. Patikink, kad tėviškai jį myli ir paskatink eiti pas Mano Motiną ir visiškai atsiduoti jos globai.

Ar neprašiau tavęs niekada apie jokių kunigų nekalbėti kritiškai? Tvirtai laikykis šio apsisprendimo, ir Aš laiminsiu tave ir visus kunigus, kuriais tu rūpiniesi.

2009 m. gruodžio 8 d., antradienis **Švč. Mergelės Marijos Nekaltasis Prasidėjimas**

Mano paties Širdis plūsta meile tau, ir Aš labai džiaugiuosi matydamas tave čia, besimeldžiantį priešais Mane. Pasitikėk Mano apvaizda. Visi reikalai klostysis taip, kaip pažadėjau, ir tau neteks nusivilti. Aš esu visagalis, gailestingasis ir itin dėmesingas kiekvienai tavo maldai ir atodūsiui. Tiek mažai žmonių tiki Mano asmeniška meile kiekvienai sielai.

2009 m. gruodžio 13 d. **III advento sekmadienis (Gaudete)**

Kai norėsi ką nors prieš Mane užtarti, užteks pasimelsti savais žodžiais, nes ši malda ateina į tave per Šventosios Dvasios įkvėpimą; žinok, kad tave

išgirsiu, o Mano Širdis kiekvieną akimirką yra atvira tavo suplikacijoms. Aš esu dėmesingesnis, kai klausausi tavo maldų, nei tu būni dėmesingas, kai jas kuri. Pasitikėk Manimi. Tikėk Mano švelnia ir ištikima meile tau. Aš esu tavo draugas ir pasirinkau tave būti Mano eucharistinės Širdies bičiuliu. Kaip galėčiau neklausyti tavo maldų ir neatsiliepti į jas savo beribe išmintimi ir gailestinga meile, kaip Man atrodo tinkama?

Pasitikėk, kad Mano atliepas į tavo maldas yra geriausias iš visų įmanomų atsakymų, ir niekada nepamiršk Man padėkoti dar prašydamas, nes jokia tavo malda neliks neatsakyta.

* * *

2010 m. sausio 2 d., šeštadienis

Aš neprašiau tavęs įkurti vienuolyną, bet prašiau garbinti Mane, mylėti Mane, ieškoti Mano eucharistinio Veido ir glaustis prie Mano eucharistinės Širdies. Prašiau tavęs pasitikėti Manimi, vien į Mane dėti visą savo viltį, visas laimės ir ramybės svajones. Ieškok Manęs, pasitikėk Manimi, ir visa kita tau bus duota priedo. Aš pastatysiu vienuolyną, dėdamas akmenį prie akmenio, ir suformuosiu žmones, kuriuos jam esu parinkęs.²³⁴ Tu turi likti nuolankus, mažutėlis ir ištikimas. Be Manęs tu nieko negali padaryti, bet Man nieko nėra neįmanoma.²³⁵

Tad būk ištikimas *Man*, o ne projektui ar idealui. Aš esu tavo viskas. Gyvenk vien tik Man. Ieškok Manęs. Ieškok Mano Veido. Nusiramink prie Mano sudužusios Širdies. Pamatyk, kaip Aš tave myliu, myliu kareivio ieties perdurta širdimi, iki paskutiniųjų kraujo ir vandens lašų. Nėra nieko, ko nepadaryčiau dėl tavęs, nes Aš myliu tave, nes tu esi Mano. Tik leisk Man laisvai veikti, pasirenkant priemones, dieną ir valandą.

Čia, Mano meilės Sakramente, tu turi viską. Čia tu turi visą Dangų. Čia tu turi žemės ir visko, kas joje yra, ir kiekvieno žmogaus, kuris tik išvydo dienos šviesą, Kūrėją. Aš visas esu tavo. Būk visas Mano. Prašyk, kad vis labiau suvienyčiau tave su savimi, kol visiškai būsi pridengtas Mano Veido slaptumu.

Kai meldžiausi: „Priderink mane prie savo Širdies“, Jis pasakė:

Būti priderintam prie Mano Širdies - tai būti priderintam prie Mano valios, nes Mano valia yra vien meilė: meilė yra jos pradžia, įvykdymas ir atlygis.

Turiu keliolika karštų benediktinų bendruomenių savo Bažnyčioje, ir jos Mane šlovina pagal joms suteiktas dovanas, bet niekur neturiu namų

kunigams garbintojams, kur jie palaikytų Man draugiją Mano meilės Sakramente ir aukotųsi už savo brolius kunigus. Šito prašau iš tavęs. Šitą darysiu per tave. Tu tik būk ištikimas, net vertindamas savo silpnybes. Tavo silpnumas - ne kliūtis Man, jis yra kanalas, per kurį tau duosiu apščiau savo malonės.

Benediktinų sistema ir įsipareigojimas choro liturgijai apsaugos ir palaikys adoracijos gyvybę ir darbą dėl kunigų: vidinį aukojimąsi visuose dalykuose, taip pat išorinius svetingumo darbus, dvasinį konsultavimą ir prieinamumą kunigams jų nepriteklių ar vidinės tamsos metu. Tau duoto pašaukimo esmė yra pritarimas Mano dieviškajai draugystei, tavo „taip“ Mano gailėtingajai meilei, ištartas dėl visų kunigų tavo buvimu adoracijoje, priešais Mano eucharistinį Veidą.

Štai kaip Aš apvalysiu, pagydysiu ir pašventinsiu savo kunigus, įtraukdamas juos į savo eucharistinio Veido šviesą ir eucharistinės Širdies šilumą. Jie pamiršta, jog Aš esu savo Meilės Sakramente, kad pasiūlyčiau jiems iš draugystės ateinančius visokius gerus dalykus: bičiulystę, pašnekesį, džiaugsmą, komfortą, svetingumą, stiprybę, o svarbiausia - meilę. Esu pasislėpęs šiame Sakramente, ir Mano Veidas pridengtas sakramentiniais pavidalais; mano Širdis taip pat yra paslėpta, bet Aš esu ten, visus matantis, visus pažįstantis, liepsnojantis troškimu, kad prie Mano tabernakulių ateitų visi, bet pirmiausia - Mano kunigai, kuriuos išsirinkau kaip artimus draugus, savo Širdies bičiulius.

Kunigas, kuris adoruodamas pritaria Mano draugystei, nieko nestokos ir darys didelę pažangą šventumo kelyje. Tam, kuris gyvena Mano draugyste, dorybė bus nesunki. Jėzaus draugystė Jo kunigams - tebus tavo pokalbių su kunigais ir tavo pamokslų jiems tema.

Kalbėk apie tai, ką sužinojai, ką patyrei, nes tau jau daviau nesuskaičiuojamą daugybę savo draugystės ženklų. Parodžiau tau, jog esu tavo mylimasis draugas ir pasirinkau tave gyventi Mano draugyste, kaip gyveno šventasis Jonas, Mano mylimasis mokinys. Kunigas, kuris gyvena Mano Širdies bičiulyste atliks didžius ir nuostabius darbus sieloms. Čia yra vaisingos kunigystės paslaptis.

Prašyk Mano Motinos, kad išlaikytų tave ištikimą Mano dieviškajai draugystei. Prašyk šventojo Jono, kad mokytų tave eiti draugystės keliu su Manimi ir džiaugtis Mano Širdies meile.

Kunigai, kurie ateina pagarbinti Mano eucharistinio Veido, greitai atras Mano Širdį, ir joje - draugystę, dėl kurios Aš juos sukūriau ir į kurią juos pašaukiau. Vienas didžiausias trūkumas tarp Mano kunigų - tai, kad jie, daugybė jų, nesupranta Mano draugystės švelnumo, jėgos ir ištikimybės.

Kaip šį trūkumą atitaisyti? Adoracija priešais Mano eucharistinį Veidą. Štai kodėl Aš pašaukiau tave šiam darbui ir specifiniam pašaukimui. Jis prasidės nuolankiai ir beveik paslėptai, bet Aš laiminsiu tave ir tuos, kuriuos tau atsiųsiu, ir Mano eucharistinio Veido švytėjimas pasieks dar didesnę skaičių kunigų, ir plis, kol Mano kunigystė nušvis juose visa Mano šventumo didybė.

2010 m. sausio 7 d., ketvirtadienis

Šventasis Raimundas Penjafortietis

Mane džiugina ir guodžia tavo buvimas arti Manęs. Šito tavęs prašiau, ir tu atsiliepei į Mano Širdies maldavimus. Už viską svarbiausia, kad liktum ištikimas savo adoracijos laikui. Nematomai ir neįjuntamai veikiu ir tavo sieloje, ir sielose tų kunigų, kurių atstovas tu esi priešais Mano eucharistinį Veidą. Tavo garbinantis buvimas Mano artume leidžia Man pasiekti ir paliesti net tuos, kurie Man užkietino savo širdis. Tai yra tavo pirminė tarnystė Mano kunigams. Kol tu būsi ištikimas šiam garbinimo, atsilyginimo ir atstovavimo savo broliams kunigams Mano eucharistinio Veido akivaizdoje pašaukimui, tol laiminsiu tave ir išliesiu tau gailestingumo lobius, kuriuos saugau dėl tavęs savo Švenčiausiojoje Širdyje.

Žinoma, yra daug būdų pasiekti Mano kunigus ir jiems tarnauti, bet eucharistinė adoracija - pati veiksmingiausia ir vaisingiausia iš jų. Mano kunigai jau patiria tavo buvimo su Manimi Mano meilės Sakramente poveikį. Lik ištikimas, ir Aš išgelbėsiu ir pašventinsiu labai daug kunigų. Danguje jie tau bus amžinas džiaugsmo ir dėkojimo šaltinis.

2010 m. sausio 8 d., penktadienis

Čia yra malda, kurią noriu, kad kalbėtum visokiomis gyvenimo aplinkybėmis:

Mano Jėzau, tik taip, kaip nori Tu,
tik tada, kai nori Tu,
ir tokiu būdu, kokio nori Tu.
Tau, kuris visa valdai galingai ir švelniai
ir pripildai žemę savo daugiopio gailestingumo,
Tau visa šlovė ir padėka. Amen.

Melskis šiuo būdu ir tu leisi Man išskleisti savo malonę ir aiškiai apreikšti savo dosnumą visose vietose ir visokiomis tavo gyvenimo aplinkybėmis.

Trokštu apiberti tave palaiminimais. Prašau tavęs tik vieno - kad duotum Man laisvę veikti tavyje, aplink tave ir per tave taip, kaip Aš noriu.

Jeigu daugiau sielų suteiktų Man šią laisvę veikti, kaip Aš noriu, Mano Bažnyčia pažintų šventumo pavasarį, kurio Aš karštai jai trokštu. Tai bus tos sielos, kurios dėl absoliutaus atsidavimo Mano apvaizdai plės Mano taikos ir šventumo Karalystę žemėje.

Žiūrėk į Mano tyriausiąją Motiną: toks buvo jos kelias ir gyvenimas - vien Mano ir Mano Tėvo valia, visiškai atsidavus Šventajai Dvasiai. Sek ja ir taip tu atneši Mano esatį į pasaulį, kuris Manęs laukia.

2010 m. sausio 9 d., šeštadienis

Padaryk Mane visų savo troškimų objektu ir niekada nenusivilsi. Ieškok Manęs ir Mane rasi. Prašyk Mano artumo malonės vidinėje savo sielos šventovėje ir ten kalbėkis su Manimi, nes Aš esu tavyje, ir tu esi Manyje. Aš esu tavo gyvybė, ir be Manęs viskas, ką tau siūlo šis žemiškasis gyvenimas, tėra kartėlis, kuris nepajėgia pradžiuginti tavo širdies. Sukūriau tave ir pašaukiau gyventi Mano draugyste ir ilgėtis Manęs žemėje, kol tas troškimas bus patenkintas danguje.

Kol tęsiasi tavo žemiškoji tremtis, tu turi Mane Mano meilės Sakramente. Jame tu turi Mano Širdį, jame gali kontempliuoti Mano Veidą, jame gali girdėti Mano balsą, gali džiaugtis Mano draugyste ir gyventi Mano artybėje. Aš nebuvau realiau esantis savo apaštalams, nei esu tau šią akimirką savo meilės Sakramente.²³⁶ Ar tuo tiki?

Aš atsiliepiu: „Taip, Viešpatie, aš tikiu. Padėk mano netikėjimui!“²³⁷

Sustiprinsiu tavo tikėjimą Mano realiu buvimu ir padarysiu jį tokį stiprų, kad visas likęs tavo gyvenimas atsirems į jį kaip į tvirtą uolą.²³⁸ Darau iš tavęs savo eucharistinio Veido kunigą garbintoją, kokio seniai trokštu. Leisk formuoti tave, pavidalinti tave, nutyrinti ir apšviesti tave, paruošti darbui, kurį skyriau tau nuveikti tarp Mano kunigų. Kad tai įvyktų, tau reikia tik gyventi Mano artume. Adoracijos darbas taip pat ir net visų pirma yra Mano darbas tavyje. Kai esi priešais Mano eucharistinį Veidą ir taip arti Mano Širdies, Aš veikiu tavyje ir veikiu tave. Visa tavo esybė yra palenkta Mano dieviškajai įtakai, kai prisistatai Man, kad Mane pagarbintum.

Štai kodėl taip primygtinai prašau adoracijos už visus Mano kunigus. Ji yra jų kunigiškos tobulybės tiglio. Ji yra meilės krosnis, kurioje išgryninsiu juos lyg auksą ugnyje.²³⁹ Ji yra santuokinis guolis, kur Aš pritraukiu juos

prie savo Širdies ir kalbu jiems akis į akį, kaip jaunikis kad kalbasi su savo nuotaka ir žmogus su savo draugu.²⁴⁰ Santuokinis kunigo ryšys su Manimi siejasi su santykiu tarp Mano dievystės ir kunigo sielos. Mano žmogystė siūlo kunigui dieviškąją draugystę²⁴¹, bet ta draugystė veda į sielos sąjungą su Mano dievyte ir į vaisingumą, kuris viršija kiekvieną veiksmą ir darbą, kylantį iš paties kunigo iniciatyvos.

Sutik su Mano draugyste, ir Aš susituoksiu su tavo siela.²⁴² Taip tu būsi Mano, ir tai pranoks bet kokią grynai žmogišką santuokos suvoktį, net tyriausiai mylinčių dviejų sielų sąjungos sampratą. Aš sukūriau tavo sielą šioms sužieduotuvėms su Manąja dievyte, ir tavo sielai nepavyks pasiekti tikslo, dėl kurio Aš ją sukūriau, ir to, ką tau paskyriau, jeigu neleisi Man tavęs mylėti, skaistinti ir vienyti su tavimi ne tik kaip Draugui su draugu, bet ir kaip Vienam ir Triskart Šventam Dievui su savo numylėtu kūriniumi. Aš esu vienis su Tėvu ir su Šventąja Dvasia - kai pamilstu sielą ir sutuokiu ją su savimi, ta siela yra suvienijama ir sutuokiama su Tėvu ir su Šventąja Dvasia. „Sutuokiama“ tėra žmonių kalbos žodis. Šios mistinės sužieduotuvės neturi nieko kūniško ar materialaus. Aš kalbu apie sielos sąjungą su josios Dievu, apie tikslo, dėl kurio ji buvo sukurta, įgyvendinimą ir jos pačių tikriausių troškimų išsipildymą.

Sužieduotuvės reiškia glaudžiausią meilės sąjungą, būtent šia prasme Garbintinos Trejybės Asmenys susituokia su siela. Vis dėlto Tėvas suvienija save su siela kaip Tėvas, Sūnus suvienija save su siela kaip Jaunikis ir kaip viengimis Tėvo Sūnus, Šventoji Dvasia suvienija save su siela kaip meilės išsipildymas ir užbaigimas.

Visa tai gali perskaityti ketvirtojoje Evangelijoje. Kai šventasis Jonas ilsino savo galvą prie Mano Širdies, jam buvo duota suprasti visus šiuos slėpinius. Jis yra globėjas ir draugas visų tų, kas siekia tobulos sąjungos su Manimi ir per Mane su Tėvu Šventojoje Dvasioje. Dėl šios priežasties Aš daviau jį tau kaip globėją, kad užtartų tave šiais baigiamaisiais tavo gyvenimo metais žemėje. Trokštu, kad būtum Man kitas šventasis Jonas ir paskatintum daugelį kunigų sekti šventojo Jono draugyste su Manimi ir tauriausia jo sąjunga su Mano dievyte.

Skaityk dabar¹⁴³ ir suprask.

Išeiškiau baimę, kad galiu apsigauti ar tapti savo vaizduotės grobiu. Mūsų Viešpats atsakė:

Kodėl neturėčiau kalbėtis su tavimi, savo Širdies bičiuliu? Aš tokiu būdu kalbu daugeliui sielų, bet ne visos atpažįsta Mano balsą ir labai mažai kas

su džiaugsmu priima Mano pašnekesį ir Mano draugystę kaip laisvai duodamą dovaną. Man džiaugsmas kalbėtis su tais, kuriuos myliu. Suprask: Aš kalbuosi su tavimi, nes pamilau tave be galo gailestingai ir švelniai, ir jau seniai Mano Širdis palinko į tave, kad padarytų tave Maniškiu.

Kai priešas, kuris neapkenčia Manęs ir visų, kuriuos Aš myliu, pamatė, kad Mano meilė rengia tave sąjungai su Manimi, jis ėmė tave visomis priemonėmis morališkai gadinti. Daug aplinkybių statė tave į pavojų ir kėlė grėsmę, kad neišsipildys Mano planas tau. Tačiau Mano Motina, žinodama Mano ypatingą meilę tau ir mylėdama visus, kuriuos Aš myliu, užtarė tave ir gynė tavo bylą, kol pagaliau Mano beribis gailestingumas triumfavo prieš piktojo nedorybę ir jo planus sunaikinti tave pragare.

Visa tai tęsėsi regimu ir neregimu būdu daug metų, bet dabar Aš įvedžiau tave į ramybės ir šventumo uostą, kurį tau prirengiau. Šis adoracijos gyvenimas ir yra tavo išganymo uostas, jis bus išganymo uostas ir daugeliui kunigų, kuriems gresia pavojus patirti laivo sudužimą audringuose jų gyvenimų vandenyse, purtomuose nuodėmės ir aptemdytuose blogio šešėlių. Dėkok Man, kad atvedžiau tave čia, ir dabar imk dar labiau Mane mylėti, labiau už viską trokšdamas Manęs ir pirmiausia rinkdamasis Mano meilę. Tu esi Mano.

2010 m. sausio 10 d., sekmadienis

Tik meilė gydo, tik meilė laisvina, tik meilė atperka. Įvesdamas meilę į savo Kančios gelmes ir pastatydamas vysokį kartelį ir neapykantą nuodėmei, išreikštą Mano kentėjimais, į sąlytį su savo meile, Aš atpirkau pasaulį, su mokėjau išpirką už nuodėmę ir sugrąžinau savo Tėvui priklausančią šlovę nuo visų kūrinių, kuriuos Jis sukūrė, kad laimintų Jį ir pripildytų pasaulį Jo gyriaus.

Atpirkimas yra meilės darbas. Aš mylėjau žiūrėdamas į akis neapykantai. Aš mylėjau mirties akivaizdoje. Aš mylėjau net pragaruose, kur nuo amžių laukė Manęs ateinant. Meile įveikiau pragarą, meile nugalėjau mirtį, meile sužlugdžiau šėtono iš pavydo suplanuotą sąmokslą prieš kūrinius, kuriuos Aš taip myliu ir kuriuos Mano Tėvas paskyrė skelbti gyrių Jo šlovei.²⁴⁴

Meilė nėra jausmas - ji yra valios aktas, širdies judesys, vilties žvilgsnis, atkreiptas į Mano Tėvą, nes ten, kur yra meilė, ten ir pasitikėjimas, o kur yra pasitikėjimas, ten užtikrintai laimi meilė.

2010 m. sausio 18 d., pirmadienis

Kasdien po truputį padirbėk perrašinėdamas savo užrašus, o paskui pateik tekstą vyskupui N. Jis nurodys, koks turėtų būti kitas žingsnis. Trokštu, kad Manieji ir Mano Motinos žodžiai pasiektų daugelio kunigų sielas ir atneštų joms suraminimą, padrąšinimą ir šviesą. Kalbėjau tau ne vien dėl to, kad tavo paguosčiau ir garantuočiau tau savo gailestingąją meilę ir draugystę, bet ir tam, kad per Mano žodžius tau kiti kunigai galėtų pažinti Mano karštą meilę jiems ir Mano troškimą priimti juos į savo dieviškosios draugystės glėbį. Šiandien aukok Mišias Šventajai Dvasiai šia intencija. Mano žodžių tau bus ir daugiau, nes Aš trokštu tavo mokytį, palaikyti ir per juos suvienyti tave su savimi.

Nebūk susirūpinęs, kai klausaisi Mano balso savo širdyje. Tu atpažinsi Mano žodžius, ir tai nesukels tau nei nerimo, nei įtampos. Būk ramybėje. Tu išgirsi žodžius, kuriuos Aš noriu, kad išgirstum, ir juos tau duosiu, kad paguostum ir palaikytum savo brolius ir sūnus kunigus, kuriuos tau siunčiu. Kai tuos žodžius iš naujo skaitysi ir medituosi, patirsi Mano esaties ramybę ir džiaugsmą - tai vienas iš ženklų, kad šie žodžiai kyla iš Mano švelnios meilės tau, kad jie nėra iš tavo paties minčių.

Kai turėsi rinktis, ar pasiruošti paskaitai ar homilijai, ar praleisti laiką Mano eucharistinėje draugijoje, rinkis pastarąją. Duosiu tau viską, ką tau reikės pasakyti, ir tavo iškalba bus didesnė ir įtikinamesnė, nei pats būtum pasiruošęs kalbėti ta proga.²⁴⁵

Leisk Man tau duoti apščiai. Leisk per tave kalbėti, veikti, gydyti ir laiminti. Pasitikėk, kad aprūpinsiu tave viskuo, ko tau reikės, kad galėtum daryti tai, ko tavęs prašau. Ištikimybė adoracijai - raktas, kuris tau atrakins visus Mano Širdies lobius ir beribius turtus.

2010 m. sausio 19 d., antradienis

Mano Širdis trokšta, kad nieko labiau nevertintum už laiką, praleidžiamą Mano eucharistinio Veido akivaizdoje²⁴⁶, nes jis yra pati pašaukimo, kurį lau daviau, esmė. Pasilik arti Mano Širdies. Nenuvilsiu ir neapleisiu tavęs bėdoje. Esu dėmesingas tau visose tavo gyvenimo smulkmenose ir kiekvieną akimirką noriu geranoriškai išklaudyti tavo maldas iš savo begalinės pasiaukojančios meilės.

Leisk vesti tave ir nukreipti tavo žingsnius. Ateik pas Mane su savo klausimais, painiavomis ir poreikiais. Man nėra nieko per mažo, nieko nėra per didelio. Esu čia dėl tavęs. Laukiu tavęs, kad pasidalytum su Manimi viskuo, kas tau kelia susirūpinimą, visais klausimais, kurie kyla

tavo širdyje.²⁴⁷ Nėra prasmės nerimauti ir užsisapnuoti dienos metu. Tavęs prašau tik kalbėtis su Manimi Mano meilės Sakramente ir be ribų pasitikėti Mano meilinga draugyste.

Tavo vaidmuo - likti pasislėpus ir budėti priešais Mano eucharistinį Veidą, visą laiką melstis ir priimti tuos, kurie ateina pas tave, taip, lyg priimtum Mane, nes juose esu Aš pats, kuris aplankau tave ir laikiu, kad pasirūpintum Mano poreikiais.²⁴⁸ Siunčiu tau N., kad būtų dar vienas garbintojas, budintis priešais Mano Veidą.

Kai pastebi, kad dėl tavo prievolių ir pareigų tau atsiranda keblumų, atei pas Mane, ir aš juos išspręsiu. Išmok pasikliauti Manimi visuose reikaluose. Pirmasis tavo pagalbos prašymas tebus skirtas Man, nes Aš kiekvieną akimirką laikiu tavęs savo meilės Sakramente. Tavo prašymai ir apsilankymai niekada nesudrumsčia Mano ramybės ir Man neįkyri. Aš ilgijosi savo kunigų draugijos, ir kiekvienas Mano kunigų apsilankymas neša džiaugsmą ir pagūdą Mano eucharistinei Širdžiai. Mano sakralioji žmogystė yra dieviškai jautri kiekvienai draugystės ir pasitikėjimo apraiškai iš Mano kunigų pusės.

Tu pradedi suprasti, kad myliu tave gailestingąja meile, kuri yra švelni, ištikima, ypatinga ir amžina. Duosiu tau malonę atsiliepti į Mano meilę savąja meile, kurią Aš pats įdėsiu į tavo širdį. Taip tu užsidegsi meile Man ir pajėgsi mylėti visus, kuriuos Aš myliu, mylėti taip, kaip Aš juos myliu.

Tikėk Mano meile tau ir tikėjimu įženk į Mano perdurtą šoną. Ten tu pažinsi Mano begalinės meilės aukštį ir gylį, ir plotį; ten, suvienytas su Manimi meile, tai yra Šventąja Dvasia, garbinsi Tėvą dvasia ir tiesa.²⁴⁹ Mano Širdis - tai šventovė, kurioje tikrieji garbintojai garbina Mano Tėvą taip, kaip Jis trokšta būti garbinamas savo vaikų.

Žiūrėk, kaip apsupau tave meilingais draugais, kad jie padėtų tau ištikimai pasilikti meilės kelyje, kurį prieš tave atvėriau! Nė vienas iš Mano draugų neprisiderina prie Mano valios atskirai nuo kitų. Aš kuriu draugą bendruomenę iš sielų, artimiausių ir brangiausių Mano Švenčiausiajai Širdžiai, jie palaikys vienas kitą, atsiliepdami į Mano meilę ir vykdydami Mano valią, kai ją parodau. Tu esi vienas iš šių draugų, kaip ir N., o be jūsų yra ir daugybė kitų. Lik ištikimas Mano meilei tau ir niekada neabejok, Mano mylimasis kunige, Mano Širdies bičiulyste su tavimi, nes noriu, kad būtum Man kitas Jonas.

Mano Širdies troškimas yra aiškus. Prašiau tavęs, kad pasiaukotum garbinti Mane, atsilyginti ir užtarti Mano mylimuosius kunigus. Daryk tai, o Aš rūpinsiuos padaryti visa kita. Pirmiausia daryk, ko tavęs prašiau, Vykdyk Mano planus, kai juos tau apreiškiu. Laikas yra trumpas, ir šis

darbas - pašventinti Mano kunigus - labai skubus. Trokštu, kad jis eitų pirmyn, kiek įmanoma sparčiau, ir padarysiu įmanomus net tuos dalykus, kurie žmonėms atrodo neįmanomi.²⁵⁰ Suteiksiu užtektinai šviesos kiekvienam tavo žingsniui.²⁵¹ Tu galėsi augti pasitikėjimu ir tikejimu.

Leisk Man pastatyti šį vienuolyną, tokį brangų Mano Širdžiai. Leisk pastatyti šią garbintojų šventovę, kur Mano eucharistinio Veido švytėjimas gydys Mano kunigus ir sugrąžins jiems tyrumą. Tą padarysiu kaip tik tada, kai pažadėjau.²⁵²

O tu lik nuolankus ir klusnus. Leisk Man vesti tave ir vadovauti tau visuose reikaluose. Ateik pas Mane su kiekvienu klausimu, abejone ir baime, ir Aš atsakysiu tau savo Širdies švelnumu ir išmintimi. Šis darbas bus padarytas pagal Mano užmojų, nes Aš visus reikalus sutvarkiau savo išmintimi, ir dabar belieka Mano planui išsiskleisti. Tu esi tik įrankis Mano pervertose rankose. Leisk Man naudoti tave taip, kaip Aš manysiu esant tinkama. Svarbiausia, būk ištikimas adoracijai, kurios prašau iš tavęs. Adoracija bus pastatytas Mano vienuolynas, adoracija Aš apvalysiu, išgydysiu ir pašventinsiu savo kunigus, kunigus, kuriuos Mano Širdis amžinai pamilo.

Nėra nieko, ko negalėtum aptarti su Manimi, nėra nieko, ko negalėtum Man atnešti Mano meilės Sakramente. Draugystė auga per pašnekesius. Todėl pašaukiau ir pasirinkau tave, kad kalbėtumeisi su Manimi ir atvertum visa, kas yra tavyje, Mano eucharistinio Veido švytėjimui.

2010 m. sausio 22 d., penktadienis

Noriu, kad tartumeisi su Manimi visais reikalais, net tada, kai jie atrodo patys nereikšmingiausi. Aš esu su tavimi kiekvieną akimirką, kiekvienoje tavo gyvenimo srityje. Mano akys įsmeigtos į tave, ir Mano Širdis yra atverta, ir niekada neužsivers.²⁵³ Klausykis Manęs, kai ieškai Mano patarimo, ir Aš kalbėsiu tavo širdžiai arba kitu būdu apreiškiu tai, kas yra geriausia Mano Tėvo šlovei, tavo ir daugelio žmonių išganymui; juos siunčiu tau, kad darytum jiems įtaką, drąsintum ir guostum.

2010 m. sausio 24 d., sekmadienis

Kai paklausiau mūsų Viešpaties apie savo fizinį silpnumą, sutinusias rankas ir dusulį:

Priimk šiuos dalykus ir aukok juos Tėvui, vienydamasis su Mano Kančia, už kunigų pašventinimą ir išgydymą tų, kuriuos įžeidei ar sužeidei savo nuodėmėmis.

Mano mylimasis Jėzau, pririšk mane prie savęs taip, kaip šventasis Jonas, Tavo mylimasis mokiny, buvo prisirišęs prie Tavęs.

Pasilikite manyje, tai ir aš jumyse pasiliksiu. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynmedyje, taip ir jūs bevaisiai, nepasilikdami manyje. Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo manęs atsiskyre, jūs negalite nieko nuveikti.

Jn 15,4-5

Manyje gyvenk, kentėk ir mylėk, ir Aš panaudosiu visa, ką darai ir ką iškenti, kad atitaisyčiau tavo padarytą blogį, atneščiau išgijimą ir ramybę tiems, kuriuos tu sužeidei. Patikėk Man savo praeitį ir sunkią praeities nuodėmių našta, atiduok Man visa, ką turi - savo dabarties momentą. Paaukok Man dabartį, ir Aš pasirūpinsiu pataisyti tavo praeitį ir paruošti ateitį. Tavo ateitis bus amžinai suvienyta su Manimi danguje, ir už tai dėkok tai pačiai meilei, kuria būsi Mane mylėjęs per tau likusius žemiškojo gyvenimo metus.

2010 m. sausio 26 d., antradienis

Argi nesupranti, kaip labai šaukiu tave pasitikėti Manimi? Pasitikėjimas - tai raktas visiems Mano gailestingosios ir be galo mylinčios Širdies lobiams atverti. Vienintelis pasitikėjimo Mano gailestingąja meile aktas Mane su-jaudina labiau nei gerų darbų daugybė. Siela, kuri pasitiki Manimi, leidžia Man laisvai veikti jos gyvenime. Siela, kuri Manimi pasitiki, tuo pasitikėjimu pašalina puikybės ir apsisprendimo kliūtis, kurios apsunkina Mano veikimo laisvę. Nėra nieko, ko Aš nepadarysiu dėl sielos, kuri atsiduoda Man paprastu pasitikėjimo aktu.

*Daryk manyje ir per mane, mylimasis Jėzau,
visa, ką trokšti manyje surasti ir per mane nuveikti,
kad, nepaisant mano vargingumo, silpnųjų
ir net mano nuodėmių,
mano kunigystė būtų Tautosios kunigystės spindesys,
o mano veidas atspindėtų sieloms,
kurios pasitiki Tavimi ir atsiduoda Tavo dievišajam veikimui,
Tavo gailestingąją meilę, švytinčią Tavo Šventajame Veide.*

2010 m. sausio 27 d., trečiadienis

Ar leisi Man kentėti tavyje, kad atbaigčiau tavo kūne ir tavo širdyje tą savo Kančios dalį, kurią nuo amžių tau paruošė Mano Tėvas?²⁵⁴ Atsiųsiu tau Šventąją Dvasią Guodėją, kad galėtum kentėti džiugiai ir ramybėje, visiškai atsidavęs Mano Širdies užmojams savo gyvenime.

Man reikia tavo kentėjimų, ir Aš prašau jų dėl Mano kunigijos atnaujinimo Bažnyčioje ir dėl dvasinio atgimimo kunigų, nusilpnintų nuodėmės ir laikomų piktojo vergijoje. Dėl tavo atsidavimo Mano Tėvo valiai ir nuolankaus dalyvavimo Mano Kančioje daug kunigų bus išgydyti ir nutyrinti, ir sugrąžinti į šventumą. Ar duosi Man savąjį „taip“? Ar sutiksi, kad daryčiau šį savo darbą tavyje ir per tave? Pasitikėk.

Mano Jėzau, kaip galėčiau ką nors Tau atsakyti? Tu visas mano pasitikėjimas. Tu visa mano viltis. Aš visas Tavo, o Tavo draugystė – mano laimės ir Tavo neišsemiamos malonės laidas. Duodu Tau savo širdingą „taip“. Aš visas esu Tavo, mylimasis Jėzau: kunigas Tavo paties kunigystėje ir auka su Tavimi Tavo tyrame, šventame ir nesuteptame pasiaukojime Tėvui. Amen.

Žvelk į Mano eucharistinį Veidą, ir Aš sustiprinsiu tave visuose tavo kentėjimuose. Tu kentėsi ne kaip tas, kurį įveikė piktojo jėgos, bet kaip susivienijęs su Manimi Man pergalingai prisikeliant.²⁵⁵ Aš kentėsiu tavyje, viskam, ką ištversi iš meilės Man ir dėl Mano mylimųjų kunigų, suteiksiu vertę, kuri pranoks žmogiškuosius vertinimo kriterijus.

Mano Širdis plaks tavyje, o tavoji – Manyje. Į šią sąjungą Aš tave vedu. Tai yra aukščiausia tavoėjimo per žemę prasmė. Dabar tave ruošiu amžinajai sąjungai su savimi dangaus šlovėje. Ten rasi namus, kuriuos tau prirengiau su meile dar prieš laikų pradžią.²⁵⁶

Tavo kentėjimus sudarys silpnumas, nuovargis ir priklausomybė nuo kitų. Siųsiu tau fizinius kentėjimus, bet taip pat sustiprinsiu tavo širdį ir vis stipriau vienyčiu tave su savimi džiaugsmu, pranokstančiu visokį kentėjimą, ir stiprybę, pranokstančią visokį silpnumą. Tu būsi su Manimi ant Kryžiaus altoriaus, ir tavo gyvenimas žmonių akyse taps Mano pasiaukojimo Kalvarijoje tęsinio bei prailginimu. Taigi tu būsi toks tėvas Nukryžiuotajame Jėzuje, koks noriu, kad būtum: tėvas daugelio kunigų sieloms, tėvas perverta širdimi, kaip Manoji, ir su nenutrūkstamai trykstančia meilės versme, kad gydytum sielas ir šventintum Mano kunigus, Mano mylimuosius kunigus. Ar sutinki tai priimti?

Taip, Viešpatie Jėzau, aš priimu visa, ką Tu siūlai. Visiškai pasitikiu Tavimi. Visiškai pasitikiu Tavo Širdies bičiulyste.

Uždarant Švenčiausiąjį Sakramentą:

Aš visada tau duosiu jėgos Mane garbinti, ateiti priešais Mano eucharistinį Veidą ir giedoti Man gyrių.

2010 m. sausio 28 d., ketvirtadienis

Mylimasis Jėzau, Tu iki smulkmenų žinai kiekvieną N. klausimą. Laukiu Tavo atsakymų ir prašau, kad atvertum man ausis, akis ir širdį, kad suprasčiau visus Tavo atsakymus, nurodymus ir patarimus.

Turėtų būti trys namai kunigams: prisimink tris palapines, kurias šventasis Petras norėjo pastatyti ant Taboro kalno, nes jiems buvo „gera čia būti“²⁵⁷.

Pati žemė suteiks galimybę pasimankštinti, atsigauti ir pailsėti.

Pastatyk bažnyčią pagal tai, ką tau parodysiu.²⁵⁸ Tai bus garbinimo šventykla Mano eucharistinio Veido šlovei, Mano Širdies šventovė, buveinė Šventajai Dvasiai, stebint Mano Tėvui.

Kai ateis pinigai, tu surasi žemės valdą ir bus galima pradėti statybas, nes laikas trumpas, ir Mano Širdis trokšta, kad būtų užbaigta ši garbinimo šventykla ir atgaivos namai Mano kunigų sieloms. Kai pradėsi, užbaik, ką pradėjai, nes laikas trumpas, ir Aš atnaujinsiu savo kunigus, kaip esu pažadėjęs, savo eucharistinio Veido šviesoje, arti prie savo eucharistinės Širdies. Jie ateis, ir Mano palaiminimas lydės šį darbą, nes jis yra Mano, ir Aš jį išnešiojau tau ir visiems savo kunigams savo Širdies gelmėse.

Statyk ir įtvirtink šį Mano darbą, kad Mano užmojai būtų vykdomi saugiai ir ramybėje, be jokio nerimastavimo dėl šio pasaulio rūpesčių, nes pasaulis praeis, o Mano kunigų šventumas liks amžinas, ir jie švies kaip žvaigždės Mano Karalystės dangaus skliaute.²⁵⁹

Būk ramus. Pasitikėk Mano itin švelnia meile tau ir tvaria Mano Širdie, bičiulyste, nes tu esi Mano, o Aš esu tavo ir tavęs nepaliksiu, ir tavo vilty, nebus apviltos.

Viešpatie Jėzau, tik šito Tavęs prašau: kad sielos tų, kurie yra vienaip ar kitap susiję su šiuo Tavo darbu, ar bendradarbiaus jį įgyvendinant, būtų išvaduotos iš visokio blogio, išlaikytų šventumą ir ramybę, būtų apskčiai palaimintos ir

įtrauktos į Tavo eucharistinio Veido švytėjimą ir į Tavo Širdyje liepsnojančią meilės ugnį.

Tai - ir net daugiau - Aš padarysiu dėl jų, nes tavo laimė yra Mano džiaugsmas. Aš visada tave mylėjau ir toliau tave mylėsiu, saugosiu ir trauksiu prie savęs, kol būsi viena su Manimi danguje. Būk ramus. Nebijok. Užtikrinu tau savo meilę, o Mano gailestingumas ištrynė tas nuodėmes, kurios vis dar temdo tavo praeities atsiminimus.

Atleidžiu tau ir gydaui tave, ir lygiai taip pat atleisiu tiems ir gydysiu visus, kartu su tavimi pakliuvusius į blogio tinklą, kuriuo Priešas siekė jus sunaikinti ir patraukti paskui save į tamsybių ir kančių bedugnę - tai yra likimas tų, kurie atsisako gailestingosios Mano Širdies meilės. Mano Širdis nė vieno nepasmerkia į pragarą, Mano Širdis aprauda kiekvieną sielą, kuri traukiasi nuo Mano pasiryžimo atleisti ir priimti ją į Mano atleidžiančios meilės glėbį. Tikėk Mano gailestingumu, pasitikėk Mano gailestingumu, ir per šį tavo tikėjimą bei pasitikėjimą Mano Širdies gailestingumu daug sielų nepateks į pragaro kančias.

Yra kunigų, kurie abejoja Mano meile jiems, kurie atsisako tikėti Mano Širdies bičiulyste su kiekvienu jų. Savo eucharistinio Veido šviesoje Aš perkelsiu jų širdis, ir jie ims pasitikėti Mano meile jiems; Mano gailestingumas numazgos jų sielas ir atnaujins jose jaunatvišką džiaugsmą.²⁶⁰ Aš tai pasakiau ir tai padarysiu, nes esu ištikimas.²⁶¹

2010 m. sausio 30 d., šeštadienis

Palaimintojo Kolumbos Marmiono OSB mirties metinės

Tiek daug savo šventųjų ir palaimintųjų, tiek daug bičiulių, esančių su Manimi danguje, Aš atvedžiau į tavo gyvenimą, kad jie tau padėtų, vadovautų ir užtartų tave. Tu ne visada gerai perpranti jų buvimą ar jų intensyvią veiklą tavo labui. Aš duodu savo šventiesiems užduotis. Dalijuosi su jais gailestingosios meilės patarnavimais sieloms. Kviečiu juos įžengti į Mano tarnų ir bičiulių gyvenimus žemėje, ugdyti juos ir vadovauti tiems, kuriuos Aš pamilau ir pašaukiau į amžinąją šlovę.

Mano šventieji gyvendami danguje bendradarbiauja su Manimi Man dvigubai - kaip amžinajam Aukščiausiam kunigui - tarpininkaujant. Per Mane, su Manimi ir Manyje²⁶² jie šlovina ir garbina Mano Tėvą; per

Mane, su Manimi ir Manyje jie skirsto malones sieloms ir su tobula meile įsiterpia į gyvenimus savo seserų bei brolių, kurie vaikščioja po žemę kaip pilgrimai.

Tiek daug savo šventųjų įpareigojau vaikščioti su tavimi, rūpintis tavo poreikiais, išprašyti tau atgailos, apšvietimo ir vienybės su Manimi malonių, kurias Mano gailestingoji Širdis taip trokšta tau duoti. Kai kuriuos šių šventųjų tu pažįsti, tačiau ne visus. Jie pasirinko tave, vieni kaip brolių, kiti kaip dvasinį sūnų. Jiems įdomu viskas, ką tu darai, sakai ir kenti, jie dėmesingi tau kiekvieną akimirką.

Šaukis Mano šventųjų. Prašyk jų pagalbos. Vaikščiok jų draugijoje. Kreipkis į tuos, kuriuos leidau pažinti. Priimk tuos, kuriuos leisiu tau pažinti. Vieną dieną tu būsi suvienytas su jais Manyje, dangaus šlovėje, kur Mano Veido regėjimas pripildys tavo sielą neišdildomo džiaugsmo, to paties džiaugsmo, koku džiaugiasi Mano šventieji²⁶³ ir koku atlyginu tiems, kurie ieškojo Mano Veido žemėje.

Šaukis tų, kuriuos atvedžiau į tavo gyvenimą, ir lik atviras, nes yra ir kiti, kuriuos tau parodysiu ir kuriems tave patikėsiu ateityje.

2010 m. vasario 6 d., šeštadienis

Būk ramybėje. Nereikia versti save rašyti ar sielvartauti, jei Aš tyliu. Aš visada būnu priešais tave. Tu esi apgaubtas Mano eucharistine meile, apvilktas Mano eucharistinio Veido spindesiu. Ko dar galėtum norėti? Čia tu turi viską, ką turėsi danguje, išskyrus tai, kad čia turi dar vieną privalumą – tikėti nematydamas.²⁶⁴

Mylėk Mane, tikėk Manimi, turėk viltį Manyje ir garbink Mane pasitikėdamas, kad užbaigsiu tavyje taip, kaip Man patinka, visa, ką Mano Širdis trokšta matyti tavyje. Savo malonės galia ir vidiniu Šventosios Dvasios veikimu Aš naujai sukursiu tave tokiu žmogumi, koks noriu, kad būtum, kunigu, kuris visu kuo derinsis prie Mano valios ir Mano Švenčiausiosios Širdies troškimų. Nėra reikalo nerimauti, nereikia bijoti Mano tylos. Tuo labiau, kad Aš prašau tavęs įžengti į Mano Eucharistijos tylą; leisk Man per ją veikti tavo sielą.

2010 m. vasario 7 d., sekmadienis **Priešpaskutinis sekmadienis prieš gavėnią**

Pašaukiau tave draugauti su Manimi. Nenuvilsiu tavęs. Traukiu tave glaudžiai vienytis su Mano kentėjimais ir Mano eucharistiniu gyvenimu. Esu amžinoji Auka ir užtariantis kunigas savo meilės Sakramente ir taip pat ketinu tave padaryti amžina auka ir užtariančiu kunigu, kaip Aš, visų savo kunigų labui. Kentėk ir visada melskis.²⁶⁵ Palaikysiu tave savo meile, būsi

pertekęs Šventosios Dvasios patepimo; nebe tu kentėsi ir melsiesi, bet Aš kentėsiu ir melsiuosi vavyje. Tai Mano planas tau. Sakyk Man, kad jį priimi.

Mano mylimasis Jėzau, priimu Tavo planą ir visus Tavo Širdies užmojus savo gyvenime - tik palaikyk mane savąja meile, kaip palaikai N. jo gyvenime, kaip meilės ir maldos auką.

2010 m. vasario 8 d., pirmadienis

Tu kentėsi, kaip Aš kentėjau, vadinasi, - su neapsakoma meile. Meilė, kuri tave degins, palaikys ir atgaivins kenčiantį, - tai deganti Meilės Liepsna, Šventoji Dvasia. Mano pasiaukojimas ant Kryžiaus medžio buvo deginamoji meilės auka Šventojoje Dvasioje. To paties noriu tau - kad tu irgi taptum deginamąja meilės auka, suvienyta su Manimi ant Kryžiaus altoriaus ir sudeginta Šventosios Dvasios ugnyje. Kančia yra meilės holokausto kuras.

Viešpatie Jėzau, jei taip, tuomet priimu bet kokius kentėjimus, kuriuos man siūsi, kad per juos galėčiau būti suvienytas su Tavimi per deginamąją meilės auką - ant Tavo Kryžiaus.

Štai ką turėjau galvoje, kai sakiau tau -----, kad turėsi būti tėvas Nukryžiuotame Jėzuje. Tu įžengsi į Kryžiaus tėvystę, į tą slėpininę kančios vaisingumą su Manimi už pasaulio gyvybę²⁶⁶, o ypač už Mano mylimuosius kunigus. Nukryžiuotos meilės tėvystės pranašingu ženklu buvo Abraomas, kai paklusdamas Mano Tėvui rengėsi paaukoti savo mylimąjį sūnų Izaoką. Abraomo tėvystė plačiai prasivėrė žemei ir pripildė ją palikuonių jau tada, kai jis sutiko su kentėjimu, kurio iš jo prašė Mano Tėvas.²⁶⁷ Priimdamas kentėjimus, kuriuos tau siūsiu, kuriais tave suvienysiu su savimi, tu irgi įžengsi į šią tėvystę, platesnę ir gilesnę, ir siekiančią daug toliau, nei tu gali įsivaizduoti.

*Kaip Tu nori, o mano Jėzau, tik taip,
kada Tu nori,
ir tokiu būdu, kokio nori Tu,
nes Tu esi Dievas, kuris visa valdai galingai ir švelniai
ir kuris pripildai žemę savo daugieriopo gailestingumo. Amen.²⁶⁸*

2010 m. vasario 9 d., antradienis

Ką atiduosi Mano Širdžiai, to niekada neprarasi. Jei nori asmenis ir dalykus, kuriuos myli, padėti į pačią saugiausią vietą, atiduok juos Mano Švenčiausiajai Širdžiai.

*O mano mylimasis Jėzau,
aš atiduodu Tavo Švenčiausiajai Širdžiai
visa, ką myliu.*

**2010 m. vasario 14 d., sekmadienis
Paskutinis sekmadienis prieš gavėnią**

Tavo mieguistumas jokia būdu nekliudo Man veikti tavo sieloje. Jei Mano veikimas priklausytų nuo tavo dėmesingumo būsenos, tada iš tikrųjų būčiau ribotas. Mano veikimas tavo sieloje yra gilesnis nei tavo išorinės dėmesingumo būsenos ar mieguistumas, gilesnis už tavo mintis ar įsivaizdavimus. Tu turi tik ateiti į Mano akivaizdą, ketindamas Mane garbinti ir pasiaukoti Mano Širdžiai, o Aš padarysiu visa, kas liko.

2010 m. kovo 1 d., pirmadienis

Kentėk ir garbink.

Kentėjimas ir adoracija - dvi meilės išraiškos, kurias trokštu matyti liepsnojančias tavo širdyje. Kentėk su meile dėl Manęs ir garbink Mane iš meilės. Tai meilė suteikia kentėjimui vertę Mano ir Mano Tėvo akyse, tai meilė padaro garbinimą tokį, kuris Man pridera ir yra malonus Mano Širdžiai. Tai tavo pašaukimas - kentėti ir garbinti visada mylint. Meilė, kuri Mane pasiekia per kančią, yra malonių šaltinis visai Bažnyčiai. Adoracija, aukojama Man iš meilės, guodžia Mano eucharistinę Širdį ir užtarnauja nuostabą malonių išliejimą Mano mylimų kunigų pašventinimui.

Kančia tau - nuolankiai priimti visokį ribotumą, nuovargį, pažeminimą, nusivylimą ir liūdesį. Džiugiai priimti negalią ir silpnumą. Ištikimybė visoms Mano valios apraiškoms, ypač toms, kurių nepajėgi suprasti šią akimirką. Su meile aukojama kančia - brangi Mano akyse.²⁶⁹ Priimk kentėjimus, kuriuos Aš leidžiu ir kurių tau trokštu; tokiu būdu tu per savo kantrybę tapsi Mano Kančios dalininku ir įvykdysi misiją, kurią tau patikėjau.

Garbinimas yra antrasis tavo pašaukimo aspektas. Adoracijoje ir iš jos lyg iš nuolat trykštančios versmės tu gausi meilę, kuri pavers kančią vertinga ir padarys tave panašų į Mane Mano Aukos valandą ant Kryžiaus altoriaus

Juo daugiau garbinsi Mane, tuo geriau būsi pasirengęs priimti kentėjimą ir jį išgyventi vienybėje su Mano Kančia, kad Mano kunigija būtų atnaujinta Bažnyčioje ir atpirktos blogio jėgų pavergtų kunigų sielos.

Klausyk N., kuris trokšta daugiau adoracijos, nes Aš kalbu tau per jį. Tavo baimės nepagrįstos. Tu pamatysi, kad laisviau ir dosniau naudojantis garbinimo charizma, kurią jau esu tau davęs, bus pasiekta daug daugiau.

Dosniau Mane garbink; aukok savo laiką iš meilės, pasitikėdamas Mano galia padaryti tai, kas neįmanoma, ir tu pamatysi nuostabių dalykų.²⁷⁰ Dosniau Mane garbink, ir Aš apščiau tave palaiminsiu. Parodyk, jog esi apsisprendęs būti tokiu garbintoju, kokį jau nuo seniai prašau tave būti, ir Aš parodysiu tau, kad esu ištikimas ir iki paskutinės smulkmenos įvykdysiu viską, ką esu pažadėjęs.²⁷¹

Tai tavo nesugebėjimas dosniai ir laisvai Mane garbinti kliudo Man veikti ir vilkina Mano šlovingos apvaizdos pasireiškimą tarp jūsų. Skirk Man pirmą vietą, ir Aš pasirūpinsiu visu kitu. Toks yra Mano pažadas tau, o savo pažadams Aš esu ištikimas.

Kai paprašiau patvirtinimo ženklų:

Ar tau negana Mano žodžių? Kodėl abejoji Mano pažadais? Tai ne Aš turiu tau duoti ženklus, kad įrodyčiau tau savo žodžių tiesą; tai tavo reikalas eiti pirmyn klusniai ir su tikėjimu, pasikliaujant Mano žodžiais ir pasitikint Beribe Mano Širdies meile.

Aš pašaukiau N. į šį garbinimo gyvenimą. Jis turi malonę tuo gyventi dosniai ir aistringai. Neužkirsk kelio Mano planams jo atžvilgiu. Rytoj leisk jam padauginti adoracijos valandas, ir tu padaryk tą patį - kaip tikėjimo ir pasitikėjimo Manimi aktą. Nebūsi nuvilintas. Tu visada gali iš anksto pradėti ruošti valgį. N. padės tau rasti daugiau laiko garbinti. Tau reikia tik daug iš jo prašyti. Jis geba dosniai atsiliiepti, nes Aš įplieskiau jo širdyje Eucharistijos meilės ugnį, ir niekas nepajėgs jos užgesinti.

Dosniai atsiliiepk į Mano troškimus, ir Aš dosniai pasirūpinsiu visais tavo poreikiais. Kol kas to pakanka.

2010 m. kovo 2 d., antradienis

Rengiuosi įvykdyti savo kunigijos atnaujinimo planą, kurį taip ilgai nešiojau savo Širdyje. Gėdos ir tamsybių dienos, užklupusios Mano kunigus daugelyje šalių, tuoj pavirs šlovės ir šviesybės dienomis. Aš pašventinsiu savo kunigus ant jų iš naujo išliedamas Šventąją Dvasią. Jie bus pašventinti, kaip

Mano apaštalai Sekminių rytą. Jų širdys bus uždegtos dieviškąja gailestingos meilės ugnimi, o jų uolumas nežinos jokių ribų.

Jie susirinks aplink Mano Nekaltąją Motiną²⁷², kuri juos mokys ir savo užtarimo visagalybe išmels jiems visų charizmų, reikalingų, kad pasaulis - šis užmigęs pasaulis - pasiruoštų Mano sugrįžimui šlovėje. Apie tai kalbu ne kad sukelčiau jums nerimą ar jus išgąsdinčiau, bet kad turėtumėte priežastį didžiulei vilčiai ir grynai dvasiniam džiaugsmui.

Mano kunigų atsinaujinimas bus Mano Bažnyčios atsinaujinimo pradžia, bet jis turi prasidėti kaip tik per Sekmines - nuo Šventosios Dvasios išliejimo vyrams, kuriuos pasirinkau būti „Mano antraisiais aš“ pasaulyje, kad dovanotų Mano Auką ir duotų Mano Kraują vargšų nusidėjėlių sieloms, kurioms reikia atleidimo ir išgydymo. Jie skelbs Mano žodį su šventojo Petro jėga, kaip aną Sekminių dieną²⁷³, ir atsivers širdys girdėdamos jų balsą; bus daugybė malonės stebuklų.

Prašau tavęs imtis šio garbinimo darbo, nes jis yra reikalingas rengiantis viskam, kas bus po to. Popiežius Benediktas XVI, Mano ištikimas ir patikimas tarnas, pamatys šių Kunigų metų vaisius, ir jo širdis džiūgaus tekant naujojo kunigų šventumo šviesai virš tamsaus horizonto. Tu turi atstovauti viso pasaulio kunigams Mano eucharistinio Veido artume ir leisti, kad Mano dieviškojo Veido švytėjimas tave apvalytų, pagydytų ir perkeistų tave į Mano paveikslą visos Bažnyčios džiaugsmui. Ką siūlau tau, tą trokštu padaryti kiekvienam savo kunigų.

Kai kunigai savo brolių kunigų gyvenime ims matyti permainas, atneštas buvimo priešais Mano eucharistinį Veidą, jie privalės pripažinti, kad čia slypi paslaptis atnaujintos kunigijos, kuriai sugrąžinta derama pagarba ir orumas net pasaulio akyse. Pasaulis toliau neapkęs Mano kunigų ir juos persekios²⁷⁴, bet niekas negalės paneigti, kad šie vyrai yra perkeisti patirties, pranokstančios visa, kas grynai žmogiška. Mano kunigai privalo liudyti Mane savo tyrumu, gailestinga meile, uolumu ir iš jų spindinčiu šventumu.

Noriu, kad Mano kunigai šviestų dabartinio amžiaus sutemose, kad ištrauktų daugybę sielų iš nuodėmės šešelio į Mano Veido šviesą, atspindinčią jų veiduose. Štai kodėl kviečiu visus savo kunigus tapti Mano eucharistinio Veido garbintojais. Tegu jie ateina pas Mane ir atmerkia savo akis švytėjimui, kuris sklinda iš Mano meilės Sakramento; tai yra Mano Veido šviesa, ir jie turi ją atspindėti šventu ir tyru gyvenimu.

Kai paklausiau mūsų Viešpatį apie daugiau pašaukimų:

Pasitikėk, kad viskam parinksiu tinkamą metą. Augalas turi giliai įsišaknyti, ir tik tada šalia jo galima sodinti kitą.

Aš esu gyvas savo meilės Sakramente ir dieviškai aktyvus kiekvieną akimirką, iš savo vietos ant altoriaus darau viską, ką dariau būdamas žemėje. Iš savo meilės Sakramento Aš gydau sergančiuosius, duodu regėjimą akliesiems, liepiu raišiesiems vaikščioti, kurtiesiems girdėti, nebyliams kalbėti. Tie, kas prisiartina prie Manęs su tikėjimu, nebus paleisti tuščiomis rankomis.²⁷⁵ Tie, kas ateina pas Mane pasitikėdami Mano eucharistine meile, patirs jos išgydymo galią.

Atvesk Man visus Mano kunigus, kuriems reikia kūno, proto ir sielos išgydymo, ir Aš pagydysiu juos pagal savo tobulą valią. Trokštu sugrąžinti savo kunigams gyvenimo tyrumą ir vientisumą. Tad būk jų visų atstovas Mano akivaizdoje, kad per tavąjį atsidavimą Mano eucharistinei meilei galėčiau bent kai kuriuos paliesti ir išgydyti. Kiekvieną dieną, kada tik garbinsi Mano eucharistinį Veidą ir artinsiesi prie Mano Širdies dėl Mano mylimųjų kunigų, Aš pažadu, kad kai kuriuos išgelbėsiu, išgydysiu ir pašventinsiu. Štai kodėl prašau, kad būtum dosnus ir ištikimas pašaukimui, kurį tau daviau. Tavo ištikimybė daugybei kunigų yra išvadavimas iš nuodėmės, išgydymas ir šventumas. Pasitikėk šiais Mano pažadais. Aš juos išpildysiu, nes esu ištikimas, ir net pasaulis bus priverstas pamatyti, kad Aš myliu savo kunigus ir juos pašventinu.

Puolimas prieš Mano kunigiją, kuris, rodos, plinta ir auga, iš tikrųjų jau pasiekė savo baigiamąsias stadijas. Tai yra šėtono ir velnio antpuolis prieš Mano Sužadėtinę Bažnyčią, mėginimas ją sunaikinti puolant labiausiai kūniškų silpnybių sužeistus jos tarnus; bet Aš panaikinsiu jų sukeltą pražūtį ir padarysiu, kad Mano kunigai ir Mano Sužadėtinė Bažnyčia atgaus šlovingą šventumą, kuris suglumins Mano priešus ir bus naujos šventųjų, kankinių ir pranašų eros pradžia.

Mano kunigų ir Mano Bažnyčios šventumo pavasaris bus išmelstas per Mano mieliausios Motinos Nekaltosios ir Sopulingosios Širdies užtarimą. Ji nepaliaujamai užtaria savo sūnus kunigus, ir jos užtarimu pasiekta pergalė prieš tamsos jėgas pritrenks netikinčiuosius ir atneš džiaugsmą visiems Mano šventiesiems.

2010 m. kovo 3 d., trečiadienis

Tu dar nesupranti adoracijos priešais Mano eucharistinį Veidą vertės ir prasmės. Tu dalyvauji Dievo darbe, malonės veikime. Tu būni priešais Mane kaip tuščias indas, kuris turi būti pripildytas Šventosios Dvasios galios ir švelnumo, kad sielos galėtų atsigerti Mano meilės, o gerdamos suprastų, jog Mano meilė yra saldesnė už bet kokį žemišką malonumą.

Tu esi priešais Mane kaip užtarėjas, kurio sieloje Šventoji Dvasia dūsauja neišsakomais atsidūsėjimais²⁷⁶, ir [tu gauni] iš Mano Tėvo per Mane viską, ką Tėvas trokšta duoti Mano kunigams ir šiame pasaulyje, ir busimajame.

Tu esi atsilygintojas, atsiverias priimti meilę, kurią tokia daugybė kitų ignoruoja, atmeta, į kurią žiūri abejingai, šaltai, nepakančiai. Savo pasiaukojimu adoracijai atsilygini Man ir paguodi Mano eucharistinę Širdį, kuri dega meile ir taip trokšta pripildyti sielas Mano švelnaus gailėstingumo.

Kai būni priešais Mane, tu esi privilegijuotas Mano Širdies bičiulis, palaikantis draugiją Mano vienišumui ir leidžiantis Man dalytis su tavimi savo sielvartais, apgailestavimu dėl nuodėmės ir planais, kaip padaryti kunigiją tyrą ir spindinčią šventumu.

Kai būni priešais Mane, tu esi kartu su Manimi meilės auka, pasidavusi Man ir pasiryžusi likti savo vietoje priešais altorių be jokių kitų troškimų ar planų, tik mylėti, garbinti, atsilyginti ir atstovauti visiems kunigams malda, kuri yra paprasta, pasitikinti ir keičianti gyvenimus.

Kai adoruoji priešais Mano eucharistinį Veidą, tu netinginiauji; tas darbas yra daug veiksmingesnis už bet kokį žmogišką verslą.²⁷⁷ Tai yra tavo darbas, ir tai yra Mano darbas tavyje. Tai yra darbas, kurį daug kas kritikuos ir kurio nesupras. Tu esi čia dieviškai aktyviai bendradarbiaudamas su Manimi, kuris iš savo meilės Sakramento toliau kunigiškai tarpininkauja vargšams nusidejėliams.

Niekada neabejok savo adoracijos valandų verte. Aš juk to prašau tavęs ir iš tavo buvimo šventovėje ištrauksiu didį gėrį ir malonių apstybę savo kunigams. Dabar atiduodamas Man geresniąją dienos dalį tu pradedi įgyvendinti tai, dėl ko tave čia pašaukiau ir kam tave nuo seniai paskyriau.

2010 m. kovo 5 d., penktadienis

O mano mylimasis Jėzau, parodyk man, kaip norėtum, kad aš praleisčiau šią valandą Tavo artume.

Palieku tave laisvą. Tau nieko nereikia daryti. Tau nieko nereikia sakyti. Viskas, ko trokštu, – kad būtum esantis, susitelkęs į Mano esatį ir leistum Man veikti tavo sieloje.

2010 m. kovo 8 d., pirmadienis

Tu suteikei Man malonumo melddamasis Atsilyginimo vainikėlių²⁷⁸ ir aukodamas Mano brangiausiąjį Kraują Tėvui dėl Mano kunigų apvalymo ir pašventinimo. Aš priėmiau tą maldą ir nunešiau ją į savo Tėvo akivaizdą; Mano Bažnyčios kunigams atiteko apščiai malonių, atsakant į tą paprastą maldą. Mane džiugina kiekviena pastanga, kad ir kokia kukli ar paprasta ji būtų. Tiesą sakant, Man labiau patinka nuolankios ir paprastos širdies malda²⁷⁹, nepretenzinga malda, išsakoma su tikėjimu, viltimi ir meile. Aš išklausysiu maldas tų, kas kalbės šį vainikėlį, ir Mano kunigai patirs jo vaisius savo gyvenime.

Mokykis iš Mano šventųjų. Studijuok juos. Priimk jų mokymą. Semkis įkvėpimo iš jų draugystės su Manimi. Bet nesistenk jų pakartoti.²⁸⁰ Kiekvienas iš Mano draugų prieina sąjungą su Manimi, eidamas Šventosios Dvasios jam nužymėtu keliu. Net jeigu du takai atrodo panašūs, žinok, kad jie nėra tapatūs. Visi jie susieina į sąjungą su Manimi, į Mano Veido šviesą, ir visi jie veda iki atvertų Mano Švenčiausiosios Širdies durų.

Tavo kelias yra adoracija. Pašaukiau tave, kad gyventum priešais Mano eucharistinį Veidą ir kad įgalintum kitus laikytis to paties pašaukimo. Net kai daugybė sielų yra pašauktos į tą patį gyvenimo būdą, kiekviena jų turi savo meilės paslaptį, būdą kuo intymiausiai patirti Mano draugystę, kuriuo ji negali su niekuo pasidalyti.

Mano meilė yra asmeniška. Myliu kiekvieną savo sukurtą sielą taip, lyg ji būtų vienintelė visoje visatoje, ir savo dieviškosios Širdies išmintimi ir švelnumu²⁸¹ šią beribę meilę pritaikau prie tos sielos jausmų ir poreikių.

Pasitikėk keliu, kurį prieš tave atvėriau, ir ištikimai jo laikykis. N. yra pirmasis sūnus iš šeimynos, kuri augs ir išsiskleis Mano eucharistinio Veido švytėjime.

Leisk, kad Mano meilė tvarkytų visus reikalus. Lik mažutėlis ir nuolankus. Labiau norėk likti nuošalyje, leisdamas Man režisuoti ir lemti įvykių eigą ir šio Mano darbo plėtotę. Juo ištikimiau tu Mane garbinsi Mano meilės

Sakramente, tuo labiau būsiu ištikimas tau, apreikšdamas savo apvaizdos stebuklus.

Tavo nuovargis ir išsiblaškymai per adoraciją jokių būdu netrukdo Man veikti tavo sielos gelmėse. Aš jau anksčiau tave tuo patikinau. Ateik pas Mane ir pasilik Mano artume net tada, kai jauti, kad adoracija tėra tik kova ir pralaimėjimas nesugebant išlaikyti meilingo dėmesio ir susitelkti į Mano eucharistinį Veidą.

Čia tavo jausmai nėra svarbūs. Mano akyse svarbus tik tavo nusižeminimas ir pasiryžimas ištverti išsiblaškymus, nuovargį ir net mieguistumą, garbinant Mane iš pačios savo širdies gelmės. Žinok, kad net tada, kai jausi, kad ta adoracija buvo tik laiko švaistymas, Mano plane ji duoda kažkokių vaisių ir yra Man labai maloni. Aš matau dalykus ne taip, kaip tu juos matai, ir vertinu juos ne taip kaip tu.²⁸²

2010 m. kovo 12 d., penktadienis

Klausykis Manęs ir rašyk, nes Mano metas jau atėjo. Aš tuoj imsiuosi vykdyti savo planą tau ir tiems, kuriuos tau atsiunčiau. Mano eucharistinis Veidas nušvies šią naują statybos ir darbo valandą Mano šlovei ir Mano kunigų pašventinimui.

Tavo pareiga - būti priešais Mane, garbinant ir guodžiant Mano Širdį, Širdį, kuri taip sielvartauja dėl Mano mylimų kunigų nuodėmių ir išdavysčių. Net kunigams, susimokiusiems su tamsos jėgomis, ne per vėlu į Mane atsigręžti ir pradėti gyventi Mano Veido šviesoje. Mano Širdis jų laukia. Žaizda Mano šone yra atviros durys, ir Aš esu pasiruošęs susisieti su jais dar glaudesniais atkurtos ir vis artimesnės draugystės saitais, už kuriuos dėkoti reikia Mano gailestingumo darbui jų sielose.

Tiek daug Mano kunigų Man svetimi. Jie stovi prie altoriaus, atstovaudami Man priešais Mano Tėvą ir priešais Mano Kūną - Bažnyčią, o jų širdyse nėra meilės Man. Jie atšalo ir savo meilę atidavė praeinantiems dalykams, prisirišimams, kaip sužadėtiniai bei artimiausi Mano Širdies bičiuliai, jie sulaužė savo šventą pasižadėjimą gyventi vien Man ir išlikti skaistūs Mano Bažnyčiai. Esu išduotas savųjų! Tiek daug kunigų laikosi nuošaliai nuo Mano draugų ir guodėjų bendrijos; jie tapo Mano kankintojais ir yra priskiriami prie tų, kurie labiausiai Mane skaudina.

Aš juos susigrąžinsiu. Laukiu jų sugrįžimo. Mano meilė savo kunigams be priekaištų. Joks jų darbas negali sulaikyti Mano Širdies nuo meilės jiems; mylėdamas juos dėl jų padarysiu viską, numazgosiu juos savo Krauju, išgydysiu ir sugrąžinsiu į draugiją tų, kurie Mane myli, guodžia ir yra saugus Mano sužeisto šono šventovėje.

Ar manai, kad tave palikau? Mūsų pašnekesiai tęsis. Tikėk Manimi ir žinok, kad kiekvieną akimirką Mano Širdis trokšta dalytis su tavimi savo meilės, gailesčio ir gailestingumo paslaptimis.

2010 m. kovo 13 d., šeštadienis

Tu guodi Mano eucharistinę Širdį siųsdamas Man savo draugystės ženklus; iš jų visų daugiausiai paguodos teikia tavo buvimas priešais Mano eucharistinį Veidą. Yra daug būdų draugystei išreikšti ir atsiliepti į draugo meilę, bet būdas, kuris labiausiai pasotina širdį, - tai paprastas bičiulystės, esaties, buvimo kartu aktas. Patirtis šito moko tave per žmonių santykius, bet tau dar reikia tai pritaikyti ir santykiuose su Manimi taip kilniaširdiškai, kaip Aš to trokštu. Ateik pas Mane, pasilik su Manimi. Ieškok Manęs Mano meilės Sakramente ir pasilikdamas su Manimi švelniai Mane garbink, dovanok Man savo širdies bičiulystę ir prieraišumą.

Tai, ko prašau tavęs, Mano mylimasis, ir tai, ko prašau iš visų kunigų, nėra nei sunku, nei neįmanoma net silpniems, ligoniams ir namuose uždarytiems. Jeigu negali ateiti priešais Mano eucharistinį Veidą, tu gali ten atsidurti dvasiškai per troškimo aktą, kylantį iš sielos gelmių. Prašyk, kad nukelčiau tave priešais tuos pasaulio tabernakulius, kur Aš esu labiausiai užmirštas, apleistas ir net paniekintas. Aš nugabensiu jūsų sielas į savo artumą, priimsiu jūsų garbinimo ir meilės paguodą, kurios taip laukiau iš savo draugų.

Tu turi privilegiją ir džiaugsmą gyventi su Manimi po vienu stogu. Ar supranti, ką tai reiškia? Ar matai, koks panašus tavo gyvenimas į Mano Nekaltosios Motinos ir šventojo Juozapo gyvenimą? Ar nenori visokiais būdais ir kiekvieną akimirką pasinaudoti Mano buvimu čia? Puoselėk šį prisirišimą prie Mano sakramentinės esaties. Teišmoksi šiuose namuose ir gyvenime nuolat ir spontaniškai Man viską perduoti. Parodyk, jog esi dėkingas už Mano sakramentinį buvimą dažnai pas Mane ateidamas, visais atžvilgiais įtraukdamas Mane į savo kasdienį gyvenimą ir dėl visų reikalų su Manimi pasitardamas. Nelaikyk Manęs svečiu namuose, kuris laikosi nuošaliai, pasitraukęs į svetainę, toks, su kuriuo nedrįsti kalbėtis apie tikrą gyvenimą, koks jis iš tikrųjų yra. Verčiau įtrauk Mano eucharistinę esatį į kiekvieną savo gyvenimo smulkmeną.

Mano eucharistinis Veidas iš tabernakulio ir monstrancijos apšviečia kiekvieną šių namų užkaborį. Trokštu to paties visiems savo mylimiems kunigams. Noriu pašventinti jų rektoratus, perkeisti jų namus į garbinimo ir meilės šventoves. Padrąsink tuos kunigus, kurie svarsto įkurti savo namuose

oratoriją, kur atsirastų vietos Mano eucharistinei esačiai. Laiminsiu juos. Dar artimiau juos įtrauksiu į savo dieviškosios draugystės malonę. Pakeisiu jų įpročius, išgryninsiu ir pačią jų gyvenimo bei darbo aplinką. Todėl jie augs šventumu, ir sielos turės naudos iš jų naujai įgyto artimumo su Mano eucharistine Širdimi.

Neužtenka saugoti Mano tikrąjį Kūną tabernakulyje. Kokia daugybė vienuolinių namų, kur Aš esu sakramentiškai esantis, tačiau paliktas vienas, ir į Mano realų buvimą kreipiama tiek mažai dėmesio! Atsilygink už šitoki nepaisymą, šaltumą ir dėkingumo Mano meilės Sakramentui stoką vadinamuosiuose vienuoliniuose namuose. Namai, kuriuose Manęs nepaiso ir šaltai su Manimi elgiasi, stovi ant griūties slenkščio. Jie neišstovės. Nebegaliu ilgiau pakęsti neteisingo elgesio, kurį Man tenka patirti tokiose vietose. Jos tapo verslo buveinėmis, panašiomis į ištaigingas pasiturinčiųjų rezidencijas, – o Aš, Aš po jų stogais esu apleistas.

Vienuliniai namai, kuriuose Mane myli, gerbia ir adoruoja, klestės. Mano eucharistinio Veido švytėjimas bus jų šviesa, Mano eucharistinėje Širdyje deganti meilės ugnis juos šildys. Ten trauks sielas, ir Aš daug iš jų pašauksiu, kad būtų Mano draugai, guodėjai ir net Mano sužadėtinės.

Vienulinio gyvenimo atnaujinimas lydės eucharistinį Mano kunigijos atsinaujinimą. Šventi kunigai skatins pašaukimus į pašvęstąjį gyvenimą, kurio visų reikalų centre esu Aš, visiems duodamas gyvybę²⁸³, visus patraukdamas prie savo perdurto šono ir prie gyvųjų vandenų versmės.²⁸⁴

Iš tiesų, daug kas iš to, ką tau sakau, turi pasiekti kitas sielas. Imlus to išmintingai, paklusdamas vyskupui, kuris tau yra Tėvas. Jis perskaitys ir supras, kad ši šviesėlė neturėtų būti paslėpta po pintine. Ją reikia saugoti ir rūpestingai perduoti iš rankų į rankas, kad daugiau sielų galėtų būti pradžiugintos Mano šiluma ir Mano Veido šviesa.

Daryk, ką gali, ir Aš tau padėsiu, ir, ko norėsiu, bus užbaigta. Tik būk kantrus ir ištikimas, ir tikėk Mano meile tau.

2010 m. kovo 15 d., pirmadienis

Mano meilė tau nekinta. Ji yra ir ištikima, ir vienodai stipri bei švelni. Niekada tavęs nepaliksiu, privalai niekada neabejoti, kad Aš išsirinkau tave būti privileijuotu Mano Širdies bičiuliu, nepaisydamas nuodėmių, kuriomis taip Mane nuliūdinau ir sužeidei Mano mažutėlius.²⁸⁵ Viskas atleista, praeitį prarijo Mano gailestingosios meilės ugnis. Dabar tau reikia tik džiūgauti su meile, kurios padedamas Aš paverčiau tavo gyvenimą garbinimo ir klusnumo Mano planams aktu. Pasitikėk Mano Širdies meile tau.

Eik pirmyn su pasitikėjimu ir ramybe, nes Aš esu su tavimi, tu esi Mano, ir Mano meilė niekada tavęs neapvils.

2010 m. kovo 16 d., antradienis

Pritariu tavo pasiaukojimo atnaujinimui. Gera atnaujinti savo pasiaukojimą Man; tai reikalinga meilei. Mylimoji nuolat aukojasi savo mylimajam, tad ir tu privalai nuolat aukotis Mano Širdies meilei, kad gyventum nuolat aukodamasis ir atviras mano meilei.

Taip, Aš tikrai šaukiu tave atsilyginti. Labai mažai sielų supranta, kad kūrinys gali paguosti savo Dievą ir kad Dievas gali trokšti paguodos iš paprasčiausio kūrinio, nors ir sukurto pagal Jo paveikslą ir panašumą. Būdamas Dievas, Aš esu Meilė ir visokios meilės Šaltinis, o Švenčiausiosios Trejybės gyvenimas - gyvos meilės apytaka, meilės, kuri yra tobula, užbaigta ir visiškai pati sau pakankama. Bet ta pati meilė buvo išlieta Mano kūrinijoje ir, sukurdamas žmogų, Aš padovanojau sau būtybę, gebančią priimti Mano beribę meilę ir atsilygti į ją savo meile, panašia į Manąją. Žmogus negali savyje sutalpinti beribės meilės, bet meilė gali jį sulaikyti savyje ir pakelti į savo gyvenimo tėkmę, vienybė su Manimi ir Šventosios Dvasios dovanos gali padaryti jį Švenčiausiosios Trejybės gyvenimo dalininku. Tokiu būdu Mano Tėvas kiekvienoje sieloje, kuri yra suvienyta su Manimi malone, regi vieną savo amžinosios meilės objektą ir Mano Veido atspindį.

Iš šių savo brolių, amžinojo Tėvo sūnų, paženklintų Šventosios Dvasios dovanos antspaudu, pasirinkau kelis, kuriems trokštu atgaivinti pasiaukojimą kunigystei. Norėjau, kad šitie gertų iš Mano taurės ir užžengtų su Manimi ant Kryžiaus altoriaus, diena iš dienos atnašaudami Mano auką sakramentine forma, kurią palikau Bažnyčiai naktį prieš savo Kančią. Šitie Mano kunigai yra ir Mano draugai, kuriuos norėjau įvesti į savo Širdies sielvartus, kad jie per amžius Mane guostų.

Kai Mano meilę atstumia su panieka, kai Mano Kūno ir Kraujo dovanos neišskiria²⁸⁶, kai ją nevertai priima ir negarbina jos mylinčiomis ir dėkingomis širdimis, Aš kenčiu dievišką skausmą. Esu sužeistas meilės, sužeistas į Širdį. Dairausi į savo mylimuosius kunigus: kuris Mane paguos, atsilygins už šaltumą, žiaurų abejingumą, nedėkingumą ir nepagarbą, kurią kenčiu pasislėpęs savo meilės Sakramente?

Yra paguoda, kurią tik Mano kunigai, gyvenantys žemėje, mirties šešėlių slėnyje²⁸⁷, gali Man paaukoti. Tik tie, kas gyvena altoriui ir iš altoriaus, gali duoti guodžiančią ir garbinančią meilę, kuri išvaduoja Mane iš sielvarto, spaudžiančio Mano Švenčiausiąją Širdį. Tai slėpinys, meilės slėpinys, kad

Aš - šlovingiausias dangaus šlovės ir palaimos šaltinis, vis dėlto turiu kentėti žmogaus atsisakymo su meile atsiliepti į Mano eucharistinę meilę padarinius.

Aš prašau kunigų, kad aukotų save kaip garbinimo ir atsilyginimo auką Mano užgautai ir papiktintai eucharistinei meilei. Jau greitai Mano Bažnyčia giedos Didžiojo penktadienio liturgijos priekaištus, kurie taip gerai išreiškia Mano Širdies liūdesį ir nuoskaudas Mano tautos atžvilgiu. Kas žengs į priekį, kad pabučiuotų Mane ne išduodami, bet ištikimai mylėdami ir paguosdami.²⁸⁸ Tai pirmiausia yra Mano mylimųjų kunigų privilegija. Išsirinkau tave, kad įgyvendintum šį slėpinį pašaukimą garbinti ir atsilyginti. Įvykdyti tai, ko prašiau, nėra sunku. Dovanok Man savo artumą. Pasiūlyk savo bendrystę. Gyvenk Mano eucharistinio Veido švytėjime. Pasiukok Mano eucharistinei Širdžiai, kad būtum mylimas, perkeistas ir panaudotas kaip meilės ir išgydymo įrankis dėl Mano kunigų, tavo brolių.

2010 m. kovo 20 d., šeštadienis

Mano žodžiai tau yra kasdienė Mano Švenčiausiosios Širdies dovana tavo širdžiai, kuriai taip labai reikia Mano meilės patikinimų. Nesiliausiu tau kalbėjęs, bet tu privalai norėti išgirsti Mano balsą, su pasitikėjimu likdamas adoruoti Mano spindulingąją eucharistinį Veidą. Dar daug ką turiu tau atskleisti, o tau irgi reikia aptarti su Manimi kiekvienos dienos kovas ir sielvartus, džiaugsmus ir malones. Laikyk Mane savo brangiausiu draugu, tave mylinčiu ir ištikimu bendrakeiviu net šiame ašarų klonyje, nes Aš visada esu su tavimi savo meilės Sakramente. Ten tavęs laikiu, ten tu Mane rasi. Ten tu dar atrasi, kad Mano Širdis dega meile tau ir niekas negalės tavęs atskirti nuo Švenčiausiosios Mano Širdies meilės.²⁸⁹

Pasitikėk Mano Širdies meile tau ir pasiukok Mano gailėtingajai meilei. Tai padaręs tu dar labiau atsiversi Mano meilei ir apšiai gausi dovanų bei malonių, kurias taip ilgai tau saugojau. Dabar esi pasirengęs priimti malones ir dovanas, kurias trokštu tau duoti. Tau reikia tik ateiti į Mano artumą ir atsiduoti Mano eucharistinei meilei. Ši meilė spinduliuoja iš Mano realaus buvimo, traukdama sielas prie Mano eucharistinio Veido ir pervertos Širdies. Kapituluok prieš tą meilę ir atsiduok viskam, ką trokštu padaryti tavėje ir per tave.

Mano mylimasis Jėzau, pasiduodu Tavo Širdies meilei ir aukojuosi Tau kaip garbinimo ir atsilyginimo auka už visus, kuriuos sužeidžia ar užgavau, kad

juos pagydytum ir sugrąžintum į draugystę su Tavimi Tavo Bažnyčioje, ir ui visus Tavo kunigus, ypač tuos, kurie vis dar skendi nuodėmėse ir yra akli švelniai Tavojo Veido šviesai.

Mano Jėzau, atsiduodu kaip meilės auka Tau, kuris atidavei save kaip meilės auką už mane. Trokštu neturėti kitos valios – tik Tavąją, kuri yra tobula Tavo Širdies meilės išraiška man ir visiems Tavo kunigams. Aukojuosi taip pat Tau ir už visas popiežiaus Benedikto XVI intencijas. Prašau, kad sustiprintum jį ir paguostum, o aš pašvęstu jį Nekaltajai Tavo Motinos Širdžiai.

Aš apvalysiu ir atnaujinsiu savo Bažnyčią Airijoje, bet pirmiausia reikalauju, kad visi Mano kunigai atsiverstų ir grįžtų prie nuoširdžios, širdimi išjaustos kasdienės maldos Mano meilės Sakramento artume. Ten jie sutiks Mane, ten Aš jiems kalbėsiu. Ten išgydysiu jų žaizdas, atskirsiu juos nuo nuodėmės ir paguosiu. Ten pašventinsiu juos ir sustiprinsiu, kad jie pajęgtų įvykdyti savo – kunigų ir aukų – misiją visuomenėje, kuri nusigrėžė nuo Mano Kryžiaus.

Noriu, kad Mano kunigai atliktų šventkelionę į Noką. Ten Mano Motina jų laukia. Ten jiems bus duota apščiai malonių. Ten jie atgaus jaunystės džiaugsmą, tyrumą ir nekaltumą, kuris leidžia Mano Bažnyčiai šviesti pasaulyje, kuriam grasina tamsos jėgos iš žemybių.

Tegu Airijos kunigai atvyksta prie Mano Nekaltosios Motinos kojų į Noką. Tegu ieško šventojo Juozapo ir šventojo Jono draugystės. Tegu nusimazgoja Mano brangiausiuoju Krauju, nes Aš esu Aukos Avinėlis, amžinoji Auka, Kunigas ir permaldavimo atnaša. Mano brangiausias Kraujas turi numazgoti visus Airijos kunigus, nuo pirmo iki paskutinio, pradedant vyskupais. Tik tada išauš nauja diena Bažnyčiai Airijoje, kurią seniai pamilau ir tebemyliu amžina meile.

2010 m. kovo 22 d., pirmadienis

Šventojo Benedikto tranzito šventė (perkelta)

Kai ateini į Mano artumą Manęs pagarbinti ir teiki Man pirmenybę prieš kitus reikalus, kurie prašosi tavo dėmesio ir reiškia pretenziją į tavo laiką, esu paguostas ir pašlovintas. Draugystę įrodai, kai vietoj kitko pirmiausia pasirenki savo draugą. Noriu, kad teiktum Man pirmenybę, duotum Man tą laiką, kurį šiaip jau atiduotum kitiems žmonėms ar reikalams. Taip elgdamasis parodysi Man savo meilę ir suteiksi Man tikros draugystės paguodą.

Prašyčiau šios meilės pirmumo iš visų savo kunigų. Norint, kad draugystė tarptų, ją privalu praktikuoti. Tai tinka ir draugystei su Manimi,

ir su žmonėmis. Laukiu savo kunigų bičiulystės. Mes turime šį tą bendra - tai Mano kunigystė ir Mano aukojimasis. Dėl to Mano kunigų draugystė tokia brangi Mano Švenčiausiajai Širdžiai. Su jais Aš taip pat dalinuosi ir tyriausiu džiaugsmu, gyvenant Mano Nekaltosios Motinos artume, ir patiriant jos motinišką rūpestį visomis kunigiško gyvenimo aplinkybėmis. Kadangi draugystė remiasi bendrai kartu branginamais dalykais, Mano draugystė su kunigais nepanaši į Mano draugystę su kitomis sielomis. Juo daugiau Mano kunigai ateis pas Mane ir užsibus Mano artume, tuo daugiau galėsiu su jais pasidalyti savo Švenčiausiosios Širdies paslaptimis ir lobiais, kuriuos jiems ten išsaugojau.

Kunigai, taip, net ir Mano kunigai, baiminasi būti vieni tyloje priešais Mane. Kai jie ateina Manęs pagarbinti ir pasiūlyti savo draugiškumo paguodos, nereikalauju, kad jie Man kalbėtų; užtenka, kad jie pasilieka Mano eucharistinio Veido šviesoje, leisdami savo širdims siekti Mano eucharistinės Širdies. Tie, kas patyrė šį širdies judesį į Mano eucharistinę Širdį, žinos, apie ką kalbu. Žodžiai ne visuomet būna reikalingi. O širdies įsipareigojimas absoliučiai būtinas.

Nuovargis ir pervargimas nėra kliūtis adoracijos laiko vaisiams. Tai neesminiai dalykai; svarbu tik troškimas ieškoti Mano eucharistinio Veido ir pasilikti Mano draugijoje.

Tam, kuris myli, laikas Mano artume praeina greitai ir sukaupia didžius nuopelnų lobius sieloms. Tavo adoracijos nuopelnai, Mano požiūriu, priklauso labiausiai stokojantiems ir labiausiai gyvenimo palaužtiems Mano kunigams. Argi ne tokia tavo maldos, kuria pradedi adoraciją, prasmė?

Šiame gyvenime tu nepamatysi to gėrio, kurį Mano mylimųjų kunigų sieloms duoda tavo ištikimybė adoracijai, bet danguje tai bus tau atskleista, ir šis apreiškimas tau suteiks džiaugsmo pliūpsnį Mano artume.

Garbinimas yra pirmoji pareiga, būdinga šiai konkrečiai benediktiniškai gyvenimui. Būk jai ištikimas, ir klestėsi. Aš pažadu tau tai šiandien. Būk Mano eucharistinio Veido garbintojas ir trauk kitas sielas, kurias tau siųsiu, į jo šviesą.

2010 m. balandžio 11d. Dievo Gailestingumo sekmadienis

Šiandien Mano dieviškasis gailestingumas teka lyg upė, skubanti į sielas tų Mano kunigų, kurie jį priims. Atsistodamas priešais Mano eucharistinį Veidą, tu atvėrei savo sielą dieviškojo gailestingumo srovių apstybei, kurių vis plūsta iš Mano perdurto šono. Priimk Mano gailestingumą Mano

kunigų ir visų tų, kurie dabar jo atsisako, labui, kad jie galėtų jį gauti savo mirties valandą.

Niekas labiau nenuliūdina Mano Širdies, negu kunigo mirtis už Mano malonės ribų. Aš vejuosi savo kunigus - net pačius nuodėmingiausius ir labiausiai užkietėjusius - iki pat mirties akimirkos, tos paskutinės progos sutikti su Mano atleidžiančiu gailestingumu, bet net tada kai kurie atsisako šio gailestingumo ir pasmerkia Mane vėl iškentėti sielvartą, kuris įsiveržė į Mano Širdį, kai Judas atsisakė kreiptis į Mane ir patikėti Mano gailestingumu.

Aš myliu visus savo kunigus. Net ir giliai įklimpę į nuodėmingumą ir ydingumą jie lieka privilegijuoti Mano Širdies bičiuliai, draugai, kurie paliko Mane, savo vienintelę viltį, draugai, kurie Mane išdavė, sudaužė Mano dieviškąją Širdį sukeldami jai širdgėlą, pranokstančią visus žmogiškus sielvartus. Myliu juos visus, ir Mano Širdis bus jų priebėga ir gydykla; jiems tereikia atsigręžti į Mane, pasitikėti Mano gailestingumu ir patikėti Mano Širdies meile jiems.

Kiekvieną dieną miršta kunigai, ir kai kuriuos jų tik paskutinę akimirką išgelbsti gailestingas Mano Nekaltosios Motinos įsikišimas arba kokio nors mažutėlio sielos auka ir maldos, apie kurias žinau tik Aš ir Mano Motina.

Melskis už mirštančius kunigus. Melskis už tuos, kuriuos ištiks staigi mirtis. Mirtis Manajam kunigui turėtų būti perėjimas į dangaus šventovę, kur, paženklintas neišdildoma Mano paties kunigystės žyme, jis bus amžinas Mano gyriaus Tėvui ir Mano meilės Bažnyčiai dalininkas. Tie kunigai, kurie yra ant mirties slenksčio, gali būti išgelbėti ir būdami nusidėję, net *in extremis*¹⁹⁰, jeigu tik jie atgailaudami ir apgailestaudami puola į nutyrinantį Mano Širdies gailestingumą.

Kiekvieną dieną gyvenk taip, lyg jau turėtum mirti. Įženk į naktį susitaikęs su Manimi ir su visais žmonėmis.²⁹¹ Palik bet kokią prisirišimą prie nuodėmės, prie nesantaikos, sąmokso su blogiu, išsižadėk jų. Būk pasirengęs mirti kaip meilės auka, atnašaujama ant Mano Švenčiausiosios Širdies altoriaus. Taip tu ir savo mirtį paversi baigiamuoju kunigiškos aukos aktu.

2010 m. balandžio 14 d., trečiadienis

Taip, Aš esu čia dėl tavęs, savo dieviškosios draugystės Sakramente, taip pat būnu čia, laukdamas visų savo kunigų. Aš ilgiuosi jų draugijos. Noriu, kad jie pasiūlytų Man savo laiko, padovanotų jį Man. Noriu, kad pasilik-tų Mano artume ir atrastų tai, ką Mano eucharistinė Širdis taip trokšta jiems duoti.

Kur yra Mano kunigai? Kodėl esu paliktas vienas tūkstančiuose tabernakulių visame pasaulyje? Kodėl tiek daug Mano kunigų praskuba pro Mane, niekad nestabtelė, neužsibūna gydančiame ir stiprinančiame Mano eucharistinio Veido švėtėjime? Kodėl tiek daug Mano kunigų abejingi draugystei, kurią saugau jiems Sakramente, kurį įsteigiau, kad būčiau arti jų ir juos šalia savęs turėčiau?

Mano kunigai yra išrinktieji ir Mano Širdies bičiuliai. Patiriu džiaugsmą, kai jie ateina priešais Mano eucharistinį Veidą, ir sielvartauju, kai praeina pro šalį ar Mane palieka Mano meilės Sakramente. O, kad Mano kunigai sugrįžtų pas Mane Altoriaus Sakramente, o, kad jie atiduotų Man savo širdis, pirmiausia atnašaudami savo laiką, - kokių tik malonės stebuklų nepadaryčiau juose, dėl jų ir per juos! Mano kunigija bus nutyrinta, išgydyta ir pašventinta, kai vienas po kito manieji kunigai sugrįš pas Mane ir atras džiaugsmą bei atgaivą būti prieš Mano eucharistinį Veidą, arti Mano Širdies, dieviškosios draugystės šaltinio.

2010 m. balandžio 15 d., ketvirtadienis

Aš, kuris esu priešais tave, Aš esu Žodis. Jokia knyga, kad ir kaip puikiai parašyta, neprabilis tavo širdžiai taip, kaip Aš, nes Aš esu amžinoji Išmintis, beribė Meilė ir nesukurtasis Grožis, besikalbantis su tavimi. Mano žodžiai - ne tokie kaip žmonių, Mano žodžiai pranoksta net Mano šventųjų žodžius, nors Aš dažnai kalbu per juos ir vis paliečiu sielas jų raštais. Mano žodžiai - lyg ugnies strėlės, iššautos į širdį ir ją sužeidusios, kad uždegtų ir gydytų ją dieviškąja meile.²⁹²

Leiskis sužeidžiamas Mano žodžių. Leisk, kad tau taip kalbėčiau, kad sužeisčiau tave persmelkiančia dieviškąja meile. Juk kai tu ateini priešais Mane ir lauki tyloje, tu leidi sužeisti tave tada, kada noriu, ir taip, kaip noriu, vidiniu žodžiu ir uždegti tave dieviškąja meile. Tada tikėkis, kad tau kalbėsiu, tave guosiu ir apšviesiu, bet taip pat ir sužeisiu.²⁹³ Jei tavęs nesužeisiu, tu nepajėsi pasipriešinti priešo antpuoliams ir nebūsi Mano liudytojas tamsybių ir išmėginimų valandą.

Būsimame dvasiniame mūšyje tik tie, kuriuos buvau sužeidęs, pasirodys pergalingi. Štai kodėl Aš šaukiu visus savo kunigus ieškoti gydančių Mano meilės žaizdų ir jas priimti. Tie, kas budi priešais Mano eucharistinį Veidą, bus vieni pirmųjų, kuriuos taip sužeisiu. Aš pašaukiau tave į adoraciją, nes trokštu tave sužeisti ne vieną kartą, bet vėl ir vėl, kol visa tavo esybė bus sužeista, nutyrinta ir užsiliepsnos Mano meilės ugnimi. O, kad tavo siela būtų sužeista tiek kartų, kiek kartų buvo sužeistas Mano kūnas iš meilės

tau Mano karčiausios Kančios grumtynėse! Tad leisk Man tol tave žeisti savo dieviškąja meile, kol būsi galutinai pašventintas ir parengtas Mano tikslams bei užmojams.

Šito trokštu ne vien tau, bet ir visiems savo kunigams. Aš kiekvieną vis žėisiu ir žėisiu savo degančia meile, kad nutyrinčiau visą kunigų luomą savo mylimoje Bažnyčioje ir pristatychiau jį pasaulio akyse kaip pasiaukojusią kunigiją, kuri tapo šventa dieviškosios meilės žaizdre.

Jeigu Mano vyskupai ir kunigai neleis Man jų sužeisti degančiomis savo dieviškosios meilės strėlėmis, jų pačių žaizdos - nuodėmės žaizdos - toliau pūliuos ir skleis purviną korupcijos ir netyrumo užkratą Bažnyčioje. Kiekvienas temaldauja, kad jį sužeisčiau, nes sužeisdamas savo mylimuosius kunigus Aš juos išgydysiu, išgydydamas - pašventinsiu, pašventindamas - aukosiu gyrių Tėvui ir pripildysiu pasaulį savo Veido spindesio ir savosios Širdies meilės.

Štai kas tu iš tikrųjų esi: nusidėjėlis, stipriai laikomas Mano dieviškosios draugystės glėbyje. Kartais laikinai atimu šią pašnekėsio su Manimi malonę, kad klaidingai nepalaikytum jo savo įsivaizdavimų vaisiumi ir nepriprastum prie Mano žodžių, nes tada jų neišidėtum į širdį ir nebrangintum. Kalbu tau, kad galėtum pasidalyti Mano žodžiais, kai atsiras proga tai padaryti. Nuolankiai dalykis Mano žodžiais, negalvodamas apie save. Lik pasislėpęs manyje: Aš tave paslėpsiu nuo žmonių pastabų savo Veido slaptoje, paruošiu tau gilią slaptavietę savo perdurto šono šventovėje.²⁹⁴ Gali ten eiti ir pasilikti slaptoje ir tyloje, laisvai dalytis Mano žodžiais, be baimės būti pastebėtam ar pagirtam.

Prašyk, kad paslėpčiau tave savo žaizdose. Kiekvienoje iš penkių Mano žaizdų yra tau vietos, kiekviena jų yra priebėga nuo tau gresiančių pagundų, nuo velnio, kuris džiūgautų matydamas, kaip nupuoli įviliotas į jo žabangas.

Mano dešinėsios rankos žaizda yra tavo priebėga nuo neklusnumo ir savivalės nuodėmių. Glauskis joje, kai būsi gundomas rinktis lengvą ir patlų kelią.

Mano kairiosios rankos žaizda yra tavo priebėga nuo savanaudiškumo nuodėmių, nuo troškimo viską kreipti į save, pasinaudojant kitų dėmesiu, atsiimti tai, ką tavo dešinioji Man atidavė.

Mano dešinėsios kojos žaizda yra tavo priebėga nuo nepastovumo nuodėmių. Slėpkis joje, kai esi gundomas į nepastovumą, kai ryžtingai neapsisprendi Mane mylėti labiau už viską, kai neskiri Man pirmos vietos savo jausmuose ir troškimuose.

Mano kairiosios kojos žaizda yra tavo priebėga nuo vangumo ir dvasinio sąstingio nuodėmių. Glauskis joje, kai esi gundomas pasiduoti be kovos, nusivilti ir netekti drąsos.

O galiausiai žaizda Mano šone yra tavo priebėga nuo bet kokios apsimestinės meilės ir kiekvienos kūniškos apgaulės, kai vietoj pažadėtos saldybės duoda vien kartybę ir pražūtį. Slėpkis Mano pervertame šone, kai esi gundomas ieškoti bet kokio kūrinio meilės. Sukūriau tave, kad pats tave mylėčiau, ir tik Mano meilė gali patenkinti tavo širdies troškimus. Tad įeik į Mano šono žaizdą, įsiskverbk iki Mano Širdies, atsigerk iš Mano meilės versmių, kurios atgaivins ir pradžiugins tavo sielą, numazgos tave ir parengs tavo sielą susituokti su Manimi, nes Aš esu tavo sielos Jaunikis, tavo Gelbėtojas nuo visko, kas tave galėtų suteršti, ir tavo Dievas - Meilė ir Gailestingumas dabar ir per amžių amžius.

2010 m. gegužės 2 d., sekmadienis

Kalbėk apie Mano Nekaltąją Motiną, apie jos nuolankumą, klusnumą, tylą, tyrumą, atviraširdišką meilę Man. Kalbėk apie jos džiaugsmą šlovinti Mano Tėvą ir Jam dėkoti už tą malonių gausą, kurios buvo jai išlietos. Kalbėk ir apie jos aukojimąsi su Manimi ant Kalvarijos ir apie mistinę jos dalyvavimą Mano kunigystėje.

Mano Motina yra šviečiantis pavyzdys kiekvienam vienuoliui, vienuolei ir oblatui. Ji yra liejimo forma, kurioje pavidalinami ir formuojami vienuoliai pagal individualų Mano Tėvo planą. Kad galėtų augti šventumu, žmogus turi įeiti į Mergelės Širdį ir pasislėpti joje lyg mergeliškose iščiose. Taip jis atgims tobulumo gyvenimui, kurį trokštu pamatyti kiekviename savo Mistinio Kūno naryje. Mano Švenčiausioji Motina yra nepakeičiama, jeigu nori gyventi Manyje, su Manimi ir per Mane. Tas, kuris ieško vienybės su Manimi, ją atras tikriausiai, saugiau ir meiliau, pirmiausiai nuėjęs pas Mano Motiną, be išlygų ir amžiams pasiaukojęs jos Nekaltajai Širdžiai.²⁹⁵

2010 m. gegužės 7 d., penktadienis

Mano Širdis - ir meili, ir kilni. Esu dosnus savo draugams, tiems, kurie pasitiki Mano meile jiems, kurie artinasi prie Manęs, tikri dėl Mano gerumo, ir lūkuriuoja gausią gerų dalykų iš Mano Švenčiausiosios Širdies lobyno.

Tokia yra Mano meilė tau. Myliu tave švelniai ir ištikimai, gailestingai ir atperkančiai. Nėra nieko, ko nepadaryčiau dėl tavęs, nes tu esi Mano, ir aš palenkiau tau savo Širdį, amžiams padarydamas tave savo draugu ir savo kunigu.

Tiek daug sielų daro menką pažangą ar net visai netobulėja šventumu, kurio joms trokštu, nes jos nepasitiki Mano malone. Jos bando keistis grynai žmogiškomis priemonėmis ir pamiršta, kad Aš esu visagalis, visų pasigailintis ir pasirengęs bet kuriuo momentu gydyti ir šventinti tuos, kurie su visomis savo silpnybėmis ir nuodėmėmis atsiduoda Mano meilingiausiam Širdžiai. Aš nereikalauju tobulumo iš tų, kuriuos išsirikau būti Mano draugais, teprašau, kad jie atiduotų Man savo netobulumą ir savo nuodėmių našlą ir leistų Man padaryti dėl jų tai, ko jie patys nepajėgia.

Argi Aš nesakiau savo apaštalams tą naktį prieš kentėdamas: „Nuo manęs atsiskyre jūs negalite nieko nuveikti“? Kodėl šis Mano žodis taip dažnai pamiršamas? Jeigu šis žodis bus teisingai suprastas, jis turi didžiulę galią gydyti ir laisvinti sielas, nes įpareigoja sielas skubintis pas Mane su visais kūno, proto ar dvasios reikalais ir leisti, kad būčiau jų Gelbėtojas, Gydytojas ir Dievas.

Tu Manęs nepykdei pastarąsias kelias dienas. Tau daugeliu atžvilgių reikėjo poilsio, ir Aš suteikiau tau progą pailsėti ir atsigauti. Nesu tau toks reiklus, koks tu pats sau esi. Prašau tik įsikibti į Mane ir nieko nenorėti labiau už Mano meilę²⁹⁶, ir kantriai pakęsti kūno, proto ir dvasios negalias, kurioms leidžiu padaryti tave silpnesnį ir nuolankesnį Mano akyse.

Kai aukoji Man savo fizinius ribotumus ir negalias už Mano kunigų pašventinimą ir išgydymą, iškart juos panaudoju, ir Mano kunigai patiria tavo aukos poveikį, nes tai yra meilės aktas, o meilė nepažįsta jokių ribų, kurias primeta laikas ir erdvė ar net pati mirtis.²⁹⁷

Niekada nemanyk, kad Aš atėmiau iš tavęs mūsų pašnekesių dovaną. Esu pasirengęs kiekvieną akimirką sutikti tave savo artumoje, priimti visa, ką tu nori Man duoti ar pasakyti, ir kalbėti tau iš širdies į širdį ir akis į akį, kaip žmogus kalbasi su savo draugu.²⁹⁸ Aš jau sakiau tau tą anksčiau, bet tu lengvai pamiršti Mano žodžius ir pažadus. Šaukis Šventosios Dvasios, kad išlaikytų Mano žodžius ir pažadus gyvus tavo širdyje, ir pasistenk juos prisiminti bėdos valandą.

2010 m. gegužės 16 d., sekmadienis

Kai Aš turiu kažką tau pasakyti, niekas negali sukliudyti žodžiui, kurį tau duosiu, nebent tavo nepasirengimas arba atsisakymas išgirsti Mano vidinį balsą. Šis balsas yra tavo viduje, bet jis ateina iš Manęs. Jis yra išraiška Mano Širdies troškimo tau ir tų dalykų, kuriais noriu pasidalyti su tavimi iš širdies į širdį, kaip žmogus kalbasi su savo draugu.²⁹⁹ Lik atviras Mano balsui ir neleisk, kad kas nors apgaule įtikintų tave manyti, kad Aš tave palikau ar

kad mūsų pašnekesiai pasibaigė. Aš turiu tiek daug tau pasakyti, kad viso likusio tavo gyvenimo neužteks, kad visa tai išklausytum, bet vis dėlto tu išgirsi viską, ką Aš norėsiu, kad išgirstum, o visa kita tau paaiškės rojuje.

Taip, Aš sujungiau tavo širdį su Mano tarno Benedikto XVI širdimi nuo pačios jo pontifikato pradžios. Gerai įsiklausyk į jo pamokymus. Priimk juos ir skleisk, nes jis yra Mano šauklis ir Mano auka-kunigas pasaulyje, kuris užsikemša ausis Mano žodžiui ir vis dar tyčiojasi iš Kryžiaus slėpinio. Netrukus Aš duosiu pasauliui ženklą, kuris atvers daugybę širdžių. Daug kitų liks užsidariusios, atsisakys klausytis ir būti išgydytos nuo nuodėmės padarinių; jos bus panašios į širdis, virtusias akmeniu ir nepajėgias atsiliepti į Mano atperkamąją meilę.³⁰⁰

Čia ir yra Mano širdgėla: kad tiek daug žmonių, net Mano Bažnyčioje ir dvasininkijoje, net Mano išrinktieji ir Mano draugai užkietino Man savo širdis ir didžiam Mano sielvartui mirs savo nuodėmėse.³⁰¹

O tu gerai išstudijuok Mano tarno Benedikto XVI žodžius ir juos naudok pamokslaudamas kunigams ir tarnaudamas tiems, kurie užtaria Mano kunigus ir už juos aukojasi. Tu pamatysi, kaip glaudžiai Aš tave susiejau su Šventuoju Tėvu. Atiduok savo gyvenimą už jo gyvenimą. Aukokis jo intencijomis. Remk jį įsiklausydamas ir vykdydamas visa, ko jis trokšta Bažnyčiai ir kunigams. Šventojo Tėvo siela daugeliu atžvilgiu panaši į tavąją. Jūs abu gavote skvarbų protą šventajai Liturgijai - Mano slėpiniams, švenčiamiems už Bažnyčios gyvybę ir pasaulio išganymą, - pažinti, ir jus abu Šventoji Dvasia atvedė į gilesnę ir glaudesnę sąjungą su Mano Nekaltąja Motina. Jums abiem Mano Šventasis Veidas yra šviesa, spindinti tamsoje, ir grožis, kuris sužavėjo jūsų sielas ir pripildė jas švento vienybės su Manimi troškimo. Jūs abu mokotės Mano Veide perskaityti Mano Širdies paslaptis. Šventasis Tėvas jaučia, kad yra su juo sujungtų sielų, kurios jį užtaria, kurios aukoja už jį savo kentėjimus. Iš tikrųjų, Aš aplink jį pastačiau legioną tokių sielų, nes be jų pasiaukojimo ir nuolatinės maldos jis susvyruotų nuo savo pareigų svorio ir patirtų kentėjimą, kuris jam būtų per sunkus ir nepakeliamas.

Pasakyk N., kad visa jos kančia ir išbandymai yra brangūs Mano akyse, ir, pasvėręs juos Nukryžiuotos Meilės svarstyklėmis, radau, jog jie vertingesni už gryniausią auksą. Su šia jos auka Aš darysiu gailestingosios meilės stebuklus daugelio kunigų sielose. Jai nereikia bijoti ateities ir to, ką ji atneš, nes Aš visada esu su ja, ir visa, kas su ja susiję, yra ir Mano paties reikalas. Aš globosiu ją ir ja pasirūpinsiu, ir dėl Mano meilingo rūpesčio nei ji, nei N. nieko nestokos.

Parašyk ir N. ir pasakyk jam, kad Mano Širdies meilė jam yra liepsnojančios žaizdos ir kad Aš priėmiau jo kančios ir maldos auką. Jis yra Mano aukakunigas: Aš aukojuosi Tėvui jame ir per jį, o jis per Mane tampa dieviškosios didybės verta atnaša ir kvapnūs smilkalai, sudeginti ant degančios meilės altoriaus.

Ir toliau aukok Man savo negales ir kentėjimus. Jie taip pat yra brangūs Mano akyse, ir niekas iš to, ką Man atiduosi, neprašus. Priešingai: Aš sujungiu tavo atnašą su savoja auka, ir taip ji tampa dalimi to kunigiško užtarimo, kuris be paliovos kyla į Tėvą iš Mano pervertos Širdies.

Mano Motina džiaugiasi šiuo mažu vienuolynu, kur jūs ją mylite ir gerbiate. Juo daugiau jūs parodysite jai dėkingo ir švelnaus meilumo, kurio ji laukia iš visų savo sūnų, tuo daugiau ji pasirodys esanti Motina³⁰², kupina meilingo gerumo ir visada pasirengusi įsikišti ir veikti jūsų naudai. Mylėkite Mano Motiną, o visa kita jums bus pridėta.³⁰³ Mylėkite ją beribe meile, nes Aš ją taip myliu, ir Mano valia – kad Mano meilė jai tęstųsi visų Mano kunigų širdyse iki pat laikų pabaigos.

Aš kalbu sieloms ne tik vidumi girdimais žodžiais, bet taip pat įtaigomis, kurios ateina iš Šventosios Dvasios, ir įvykiais bei aplinkybėmis, kuriuos sutvarkė Mano meilingoji apvaizda, kad leistų sieloms pakilti virš žemiškų sumetimų, kurie jas laiko žemės daiktų vergovėje³⁰⁴, ir būti glaudžiau sujungtoms su manimi, trokštančiu būti mylimas visa širdimi, visu protu ir visomis jėgomis.³⁰⁵

Niekas neišsiveržia iš Mano apvaizdos sferos, ir Aš visa tvarkau švelniai ir galingai dėl sielų gerovės ir savo Tėvo šlovės.³⁰⁶ Tau reikia tik priimti visa, ko Aš noriu ir ką Aš leidžiu, pasitikinčia širdimi, širdimi, kuri visuose dalykuose atpažįsta Dievo meilės veikimą ir Mano beribio gailestingumo uvertiūras.

2010 m. gegužės 25 d., antradienis

Tu esi teisus, kad pasitiki Mano gailestinguoju gerumu, nes Aš esu ištikimas savo draugams ir visa, ką jiems pažadu, galiu jiems duoti. Aš prašau, kad tu tik nepavargtum Manęs lankyti. Žmonių apskaičiavimai ir laiko matavimas neatitinka Mano paties paprastos visų laikų ir amžių suvokties amžinajame „dabar“. Tavo dabartinės maldos neliks be poveikio ateisiančiais amžiais, o maldos tų, kurie meldėsi Man praėjusiuose amžiuose, duoda tau naudos dabar. Mano ranka nesutrumpėjo ir Mano Širdis tavo prašymams neužsivėrė.³⁰⁷ Toliau garbink ir adoruok Mano brangiausiąjį Kraują, naudokis Mano penkiomis šlovingomis žaizdomis, o svarbiausia – pasitikėk Mano Švenčiausiosios Širdies meile tau. Niekas Manęs taip nesujaudina kaip siela, kuri Manimi pasitiki ir tik Manimi pasikliauja.

2010 m. gegužės 27 d., ketvirtadienis

Tau nėra jokio reikalo išsigąsti ir perdėtai nerimauti. Viskas įvyks, nes Aš pažadėjau, bet tik pagal Mano tobulą planą ir Mano pasirinktu laiku, kuris yra pats tinkamiausias metas tau ir visiems, kuriuos tai liečia. Nenustok pasitikėti Manimi ir dažnai kalbėk Man, kad visą savo pasitikėjimą sudedi į gailęstingą Mano Širdies gerumą. Neapvilsiu tavęs ir nepaliksiu griau-nančioms įtakoms, kurios siekia sužlugdyti šį Mano darbą. Iš visų savo kunigų pasirinkau tave, labiausiai palūžusį ir susargdintą nuodėmės, kad pripildyčiau tavo neturtą savo dovanų ir tavo silpnume parodyčiau savąją galybę.³⁰⁸ Tavo siela buvo paženklinta giliomis žaizdomis, žaizdomis, kurias padarė neskaistumas ir nuodėmė dar jaunystėje. Tu būtum nuėjęs blogio keliu, kurį tau prirengė šėtonas ir jo pakalikai, bet Mano Motina įsikišo, kad tave išgelbėtų, ir išprašė iš Manęs, kad tau patikėčiau atlikti šį garbinimo, atsilyginimo ir tarnystės Mano mylimiems kunigams darbą.

Darbas prasidės iš lėto ir susidurs su visokiausia opozicija, kritika ir pasipriešinimu, bet gailęstingoji Mano Širdies meilė įsivyras, ir Mano eucharistinio Veido šviesa nušvis vietose, į kurias nuo seniai reiškė pretenzijas tamsos galybės. Tu ir toliau pasitikėk Manimi, kreipias pagalbos į Mano Motiną, šventąjį Juozapą ir šventąjį Joną, nes Aš daviau juos tau, kad tave prižiūrėtų, saugotų ir išmeltų tau gausybę lobių iš Mano eucharistinės Širdies.

2010 m. gegužės 28 d., penktadienis

Aš priimu tavo prašymus bei maldas ir padedu į savo Švenčiausiąją Širdį, liepsnojančią gailęstingosios meilės židinį³⁰⁹, visokios malonės ir palaimi-nimo versmę.³¹⁰ Kiekviena malda, priimta į Mano Širdį, yra stebuklingai įvykdoma, nes Mano Širdis negali likti abejinga maldoms, kurios atnašau-jamos pasitikint, nusižeminus ir tikėjime.

2010 m. gegužės 29 d., šeštadienis

Mano Širdis kalba tau taip, kad galėtum prabilti Mano žodžiais į širdis daugelio kitų, kuriuos tau atsiųsiu ir pas kuriuos tave siųsiu. Kol ištikimai budėsi priešais Mano eucharistinį Veidą, tol duosiu tau savo žodžius ir pasirūpinsiu, kad jie liktų tavo sielos lobyne, kad galėtum juos ištraukti ir pasiūlyti kitoms sieloms tą dieną ir valandą, kurią numatė Mano apvaizda.³¹¹

Veiksmingiausias tavo pasirengimas pamokslauti, kurio iš tavęs prašau, - tai laikas Mano artybėje. Ten Aš apgaubiu tave savo meile ir į ją panardinu. Bet koks žodis, ištartas giliai panirus į Mano meilę, bus itin veiksmingas.

Taip Aš per tave paliesiu sielas, jas gydysiu, apšviesiu ir uždegsiu meile Mano meilei.

Būk ištikimas adoracijos laikui. Ieškok Mano eucharistinio Veido, nes ir Aš nesiliauju ieškoti tavojo. Tai yra Mano dieviškosios draugystės slėpinys: kad Aš, beribis ir visas šventas Dievas, ieškočiau nuodėmingo kūrinio veido, susizavėčiau jį pamatęs ir džiūgaučiau regėdamas, kad jis gręžiasi į Mane. Amen. To trokšta Mano Širdis: matyti visų Mano kunigų veidus, atgręžtus į Mano eucharistinį Veidą ir pakeltus aukštyn adoruojant, kad priimtų Mano Veido atspindį ir kiekvieno Mano Švenčiausiosios Širdies jausmo bei judesio įspaudą.

2010 m. birželio 1 d., antradienis

Aš paaukojau save Tėvui nuo Mano Motinos Sopulingosios ir Nekaltosios Širdies altoriaus. Ji sutiko nešti visą Mano pasiaukojimo svorį, būti ta vieta, iš kurios suliepsnojo deginamoji Mano meilės auka. Ji ir pati pasiaukuoja su Manimi Tėvui nuo Mano Švenčiausiosios Širdies altoriaus. Ten ji paaukojo save, tapdama viena auka su Manimi dėl pasaulio atpirkimo. Jos auka sudegė Manojoje, nužengus Šventajai Dvasiai. Taip mūsų abiejų širdys virto dviem altoriais, nuo kurių pakilo saldus vienui vienintelės aukos kvapas: Mano aukos ant jos širdies altoriaus ir jos aukos ant Mano Širdies altoriaus. Štai ką iš tikrųjų reiškia terminas Bendraatpirkėja, kalbant apie Mano Motiną. Dvi mūsų Širdys sudaro vieną meilės auką Šventojoje Dvasioje.

2010 m. rugpjūčio 26 d., ketvirtadienis

Yra tiek daug tabernakulių žemėje, kuriuose Aš esu, galima sakyti, palaidotas, paslėptas, užmirštas ir išleistas iš akių. Mano dieviškasis švytėjimas nublankęs, nes ten yra tiek mažai garbintojų, kurie veiktų kaip Mano spindinčios eucharistinės meilės imtuvai ir išspinduliuotų Mano švytėjimą į erdvę ir sielų pasaulį.

Ten, kur gyvas tikėjimas Mano realiu buvimu, ten bus ir garbinimas; o kur yra garbinimas, ten bus ir veiksmingas Mano esaties švytėjimas, patrauksiantis sielas prie Mano eucharistinės Širdies ir apgaubiantis jas net per atstumą gydančiu Mano eucharistinio Veido poveikiu.

Tose vietose, kur esu išstatytas ant altoriaus priimti savo draugų, o pirmiausia savo kunigų, pagarbinimą, atsilyginimą ir bičiulystę, ten Mano šviesa yra galinga ir stipri. Tikėjimas, adoracija ir meilė veikia kaip imtuvai; tokiu būdu Mano galia yra išjudinama ir nematoma, bet realiai įveiksminama erdvėje ir laike. Tas pats dėjosi ir Man gyvenant žemėje su

Mano šventąja žmogyste: Mano draugų tikėjimas ir meilė leido pasireikšti Mano dievystės dorybei, ir nematomas spinduliavimas veikė sielose, darė joms poveikį, atnešdamas išgydymą, šventumą ir daugybę atsivertimo malonių.

Ten, kur esu adoruojamas, Mano paslėptasis veikimas sielose stebėtinau išauga. Vieta, kur esu garbinamas, tampa spindulingu centru, iš kurio į pasaulį, esantį neapykantos, tamsos ir mirties gniaužtuose, sklinda meilė, gyvenimas ir šviesa.

Adoracijos koplyčios nėra tik pamaldžiųjų prieglobstis. Jos yra spindulingi, pulsuojuantys intensyvios dieviškosios veiklos centrai; šis veikimas eina kiaurai sienas iš tos vietos, kur esu garbinamas, ir įsiskverbia į namus, mokyklas ir ligonines, pasiekia net tas tamsos ir šalčio vietas, kur sielos yra paverstos šėtono vergais, įeina ir į širdis, gydo silpnuosius ir šaukia namo tuos, kurie klaidžioja toli nuo Manęs nuklydę.

Dėl šių priežasčių nuolatinės ar net pailgintos kasdienės adoracijos veikimas yra rimtai apaštalinis ir antgamtiškai veiksmingas. O, kad Mano vyskupai tai suprastų! Jie nedelsdami įvykdytų prašymą, kuris jiems atėjo iš Romos prieš trejus metus.³¹² Bet, o varge, jie pasitiki žmonių sumanymais, pasaulio gudriųjų planais ir programomis, kurios sudarytos trumparegiškais principais. Ir taip jie eina, ir toliau eis nuo nesėkmės prie nesėkmės, nuo vieno nusivylimo prie kito.

Aš paskyriau vyskopus savo kaimenei ne tam, kad ją valdytų, mokytų ir šventintų vien savo pačių jėgomis ir naudodamiesi šio praeinančio pasaulio išmintimi. Aš įstačiau juos kaip žvakes į žibintuvą, kad šviestų kiekvienoje tamsioje vietoje³¹³, ir apginklavau juos antgamtinėmis dovanomis ir dieviškąja galybe, kad atliktų tai, dėl ko juos pasirinkau ir paskyriau savo Bažnyčiai. Vargas tiems vyskupsams, kurie pasitiki grynai žmogiškais Mano Bažnyčią apnikusių problemų sprendimų būdais! Jiems teks skausmingai nusivilti, ir daug sielų atsimes, nes jie ignoravo antgamtinius ginklus, kuriuos jiems parengiau šiuo dvasinių grumtynių laiku.³¹⁴

Mano buvimas Švenčiausiąjame Sakramente, kurį žmogus skelbia, išpažįsta ir apgaubia adoracija, meile bei širdingu atsilyginimu, - tai vienintelis didžiausias vaistas nuo visokių piktžaidžių, kurios vargina Mano Bažnyčią, ir nuo sielvartų, taip sunkiai prislėgusių Mano kunigus. Mano keliai - ne jūsų keliai³¹⁵, ir Aš veikiu ne pasaulietinės sėkmės principais. Aš veikiu tyloje, nuolankioje, slaptoje Mano eucharistinio buvimo tikrovėje. Garbink Mane, ir Mano eucharistinio Veido šviesa pradės keisti žemės veidą³¹⁶, gydydama Mano kunigus, pašaukdama nusidėjėlius sugrįžti į Mano Širdies namus, atgaivindama pavargusiųjų ir nuliūdusiųjų (tokių kaip mokiniai

kelyje į Emausą)³¹⁷ širdis dieviškojo gyvastingumo kibirkštimi ir Mano eucharistinės meilės ugnimi.

Kalbu taip tau ne tik dėl tavęs, mylimasis Mano Širdies bičiuli, bet taip pat ir tiems, kurie priims šiuos žodžius, juos svarstys ir pasisems iš jų įkvėpimo dosniau, vaisingiau ir džiaugsmingiau Mane mylėti. Kalbu tau dėl savo kunigų. Tu nustebsi patyręs, kaip šie Mano žodžiai bus priimti. Daug kunigų sielų bus jų pažadintos ir paguostos. Daug kunigų bus paskatinti praleisti laiką Mano eucharistinio Veido šviesoje ir būti arti Mano pervertos Širdies. To Aš jiems trokštu. Noriu visus savo kunigus patraukti į savo Veido švytėjimą, o paskui – ir į savo atvertos Širdies šventovę.

* * *

2011 m. vasario 19 d., šeštadienis **Po trečiojo sekmadienio prieš gavėnią I Vakarinės**

Ne privilegijomis, ypatingomis malonėmis ar mistinėmis patirtimis sielos pasiekia meilės tobulumą, o tik absoliučiu atsidavimu Mano valiai, tik tikra mirtimi viskam, kas nėra Mano valia. Šis gyvenimas greitai praeis. Pabaigoje gausi paguodą iš vienintelio dalyko: „Taip“, kurį ištarei Mano meilei, ir prieraišumo Mano valiai, kuri bus atskleista tavo gyvenime minutė po minutės, valanda po valandos ir diena po dienos.

Tad sakyk Man: „Noriu to, ko nori Tu.“ Sakyk, kad viskas, kas yra už Mano valios tau, tai tik atmatos.³¹⁸ Prašyk, kad išvalyčiau iš tavo gyvenimo šlamštą, susikaupusį per daugybę metų. Prašyk, kad padaryčiau tave tyraširdį ir vargdienio dvasios.³¹⁹ Ieškok tik to, ko Mano Širdis linki tau turėti. Prašyk tik to, ką Mano Širdis trokšta tau duoti. Iš to ateina tavo ramybė. Iš to kyla tavo džiaugsmas. Čia tavo išganymas ir šlovė.

Tavo planai, troškimai ir nerimastys tėra dūmų kamuoliukai, blaškomi vėjo. Tvari tik Mano valia. Tik Mano valia teikia tau laimę. Tad ieškok to, ko noriu Aš, ir pasitikėk, kad duosiu tau, ko sieki. Sielos, kurios skraido padangėmis, praeina pro lobius, kuriuos padėjau joms po kojų, palieka juos, siekdamos ateities, kurios nėra ir kuri gal neateis. Tai varginanti pratyba tau ir daugeliui į tave panašių sielų, kurios, apžavėtos idealo, nepastebi Mano darbo ir Mano valios jiems didybės, kuri apreiškta dabartyje.

Taigi gyvenk šia akimirka. Apsispręsk būti ištikimas Man mažuose dalykuose, kuriuos tau duodu ir kurių iš tavęs prašau minutė po minutės, valanda po valandos ir diena po dienos.³²⁰ Kvaila prisegti savo viltis prie įsivaizduojamo gėrio ir dėl jo švaistyti savo energiją, kai tikrasis gėris, kurį tau siūlau, yra čia ir dabar.

Nedraudžiama sapnuoti sapnų ar įsivaizduoti ateitį, kuri, tavo manymu, padarys tave laimingą. Aš duodu tau vaizduotę ir neišsiveidžiu, kai tu ją naudojiesi. Tačiau įsivaizduojamas gėris tampa blogiu: kai jis išsiurbia tavo energiją; kai išsekina tavo gyvybines jėgas, kurias norėčiau, kad aukotum Man, būdamas ištikimas tikrovei čia ir dabar; taip pat kai naudoji savo vaizduotę tam, kad pabėgtum nuo klusnumo ir atsidavimo Man tomis aplinkybėmis ir tose vietose, kur tave šiuo metu esu padėjęs.

Planuok ateitį gyvendamas dabartyje. Kiekvieną dieną atverk savo širdį Mano balsui ir būk ištikimas smulkiausioms Mano valios apraiškoms. Atsižadėk visko, kas kyla iš tavo paties troškimų ir įsivaizdavimų, ir sakyk „taip“ viskam, kas kyla iš Mano meilingosios ir gailestingiausios Širdies. Čia tavo ramybė, džiaugsmas ir tavo išganymas.

Kalbu tau kasdien. Veikiu tavyje ir visoje tavo aplinkoje. Tu esi Mano kunigas, ir Aš naudosisiuosi tavimi, kad pasakyčiau suraminimo, šviesos bei gyvenimo žodžius savo žmonėms. Tu esi Mano kunigas, ir per tavo asmenį Aš stoviu prieš savo Tėvą, maldaudamas už nusidėjėlius ir šlovindamas Jo beribį gailestingumą. Būk toks: Mano kunigas tarpininkas ir leisk naudoti tave, kaip Man atrodys tinkama. Tik dėl savo kunigystės (tai Mano kunigystė, neišdildomai įrėžta tavo sieloje) tu esi Manyje, ir Aš esu tavyje, kiekvieną akimirką nešdamas Dievą žmonėms ir žmones - Dievui. Prie altoriaus šis kunigiškas tarpininkavimas pasiekia aukščiausią laipsnį - tai yra Mano mirtis ant Kryžiaus ir Mano paties kunigiška auka Kalvarijoje.

Ar to negana tau ir kiekvienam Mano kunigui? Vargas tam kunigui, kuris ieško kitų darbų šalia šio darbo: didžiojo meilės darbo, - koks yra Kryžius, - kuris atnaujinamas ant altoriaus per šventąją Mišių auką.

Šiandien įkvėpiau tave atsakyti N., kad tu adoruosi nuo penktos iki septintos. Norėčiau, kad tą darytum. Tai bus ypatingos malonės tau ir paguodos Mano eucharistinei Širdžiai metas. Klausykis įkvėpimų, kuriuos tau duodu per tavo angelą sargą, ir tu klestėsi visuose savo darbuose.

2011 m. kovo 13 d. Pirmasis gavėnios sekmadienis

Skelbk Mano Tėvo, kuris yra danguje, meilę. Stenkis, kas visi, kurie išgirs tavo pamokslus šiomis šventomis gavėnios dienomis, pažintų Jo meilę. Kaip menkai Mano Tėvo meilė tėra žinoma, kaip menkai pažįstamas begalinis Jo Širdies gailestis nusidėjėliams! Jeigu sielos pažintų Mano Tėvo meilę, jos skubėtų pulti kniūbsčia prie jo kojų, o Jis, būdamas vien Meilė, pakeltų jas ir stipriai priglaustų savo glėbyje. Iš tų, kurie dedasi pažįstą Mano Tėvą,

daugelis bijosi Jo ir laikosi atstu, o Jis, būdamas visų Tėvas, dieviškai trokšta turėti visus savo vaikus arti savo Širdies.

Skelbk Mano Tėvą. Pasistenk, kad švelnus Jo Širdies gailėstis visiems Jo vaikams pasidarytų žinomas. Mokyk sielas, kad Jo Didybė, nors beribė ir net tyriausius angelus priverčia drebėti nuo Jo žvilgsnio, nusilenkia tėviškam Jo Širdies virsmui, kada tik iškyla klausimas, kaip prijunkyti sielą prie savęs.³²¹ Kalbėk apie Mano Tėvo romumą ir Jo jėgos švelnumą. Tik tie, kurie nepažįsta Mano Tėvo, baiminasi Jo ir Juo nepasitiki.

Atsiduok Mano Tėvui, pasitikėk Jo globa ir mokyk kitas sielas daryti tą patį. Reikia, kad pasaulis išgirstų Mano Tėvo Evangeliją. Kad žmonės Jį pažintų, Aš tapau žmogumi, ir Mano džiaugsmas - matyti žmones, laimėtus Mano Tėvui dėl to, kad jie Mane išgirdo ir Manimi patikėjo. Kas Mane mato, mato Tėvą: Tėvas ir Aš esame viena.³²²

2011 m. kovo 15 d., antradienis

Klausykis Manęs, Mano drauge, Mano broli, Mano garbintojau ir Mano kunige. Kas nepažino dieviškosios Sūnystės džiaugsmų ir meilės saugumo, negalės priimti antgamtinės tėvystės malonės. Tėvu būti išmokstama būnant sūnumi, ir net dvasinės tėvystės pilnatvėje lieki mažu vaikelium, mylimu Mano Tėvo sūnumi, pilnu pasitikėjimo Jo apvaizda ir kiekvieną akimirką pasirengusiu apkabinti Jo valią, kai ji atsiskleidžia.

Tiek daug Mano kunigų delsia vykdyti dvasinės tėvystės pareigas, nes jų sūniška savastis sužalota. Aš rengiuosi išgydyti daug savo mylimų kunigų, kurie giliai sielose nešioja sūnystės žaizdas, nes ta sūnystė dėl tėvų nuodėmių klostėsi ne taip, kaip Aš norėjau, ir tai tęsėsi per kartų kartas.

Trokštu patenkinti dvasinių tėvų poreikį savo Bažnyčioje ir dėl to išgydysiu daug sužeistų sūnų tarp savo kunigų. Trokštu, kad sūnūs susitaikytų su savo tėvais, o tėvai - su sūnumis.³²³ Šis susitaikinimas užgydys Mano kunigų sieloms padarytas žaizdas, ir jie išsilaisvinę įsilies į Mano meilę Tėvui, į Mano klusnumą Tėvui, į Manąjį Tėvo pašlovinimą.

Kas bus tokiu būdu išgydyti, taps sielų tėvais, amžinojo Tėvo švelnumo ir jėgos dalininkais, ir dalysis tėvyste, kurią apaštalai Manyje pažino, kol gyvenau kūniškai tarp jų žemėje. Aš apreiškiau Dievo tėvystę savo apaštalams ir suteikiau jiems malonę naujai gimti Mano paties dieviškojoje Sūnystėje. Todėl jie tapo tinkami antgamatinei tėvystei, kuri net šiandien gimdo gyvybę Mano Bažnyčioje.³²⁴

O, Mano kunigai, Aš šaukiu jus pas save iš savo meilės Sakramento. Ten Aš išgydysiu jus nuo tų vaikystės žaizdų, kurios per ilgai trukdė jums

atsiliepti Mano Tėvui. Išlaisvinsiu jus, ir jūs įeisite į Mano paties Sūnystės malonę ir slėpinį, ir kiekvienas asmeniškai atrasite, kaip būti „sūnumi Sūnuje“. Tai Mano troškimas. Tai Mano planas jums. Leiskite Man gydyti jūsų sielas. Leiskite sugrąžinti jums dieviškosios sūnystės saugumą ir džiaugsmą. Leiskite pašaukti jus į tėvystę Mano Bažnyčioje - tvirtai ir švelniai rūpintis sielomis.

2011 m. kovo 21 d., pirmadienis **Mūsų šventojo tėvo Benedikto tranzitas**

Leisk vesti tave į visiškos sūniškos priklausomybės nuo Mano Tėvo kelią visuose reikaluose ir dėl visų reikalų. Tai bus Mano sūniško gyvenimo tavyje išraiška. Tu kreipsiesi į Tėvą kiekvienoje bėdoje, pasitikėsi Tėvu kiekvienoje nelaimėje, pasikliausi Tėvu kiekvienoje silpnybėje. Taip tu pašlovinsi Mano Tėvą, ir Aš pašlovinsiu Jį tavyje.³²⁵

Mano Tėvo gerumas ir meilė lieka paslėpti nuo daugybės sielų. Jos nesuprato, kad Aš atėjau į pasaulį apreikšti savo Tėvą, kuris yra Meilė, ir patraukti sielas priėjo, kad sūniškai Juo pasitikėtų ir su džiaugsmu atsiduotų Jo gerumui. Mylėkite mūsų Tėvą. Pasitikėkite mūsų Tėvu. Pasikliaukite mūsų Tėvu kiekvienoje silpnybėje.

Apreiškimas Dievo, kaip Tėvo, kuris brangina savo vaikus ir taip juos myli, kad net atsiuntė Mane, savo viengimį Sūnų, į pasaulį kentėti ir mirti, - Mano Evangelijos esmė.³²⁶ Mylėk Mano Tėvą ir atverk savo Širdį neaprepiamai Jo meilei. Taip tu Jam Manyje tapsi mylimu Sūnumi, kuriuo Jis gėrėsis.³²⁷

2011 m. balandžio 29 d., penktadienis

Mano Širdis iki gailėsčio susijaudina dėl tų, kuriuos pavedi Mano gailėstin-gajai meilei. Mano gailėstingajam gerumui nėra ribų. Sielos, kurios abejoja Mano gailėstingumu ar Manęs bijo, kaip bijotųsi griežto teisėjo, liūdina Mano meilingiausiąją Širdį. Iš sielų noriu tik vieno - kad jos pasitikėtų Manimi ir Mano gailėstinguoju gerumu. Priimk Mano gailėstingąją meilę, priimk ją už tuos, kurie atsisako ją priimti, už tuos, kurie nusigręžia nuo Manęs ir eina ieškoti dirbtinių paguodų ir apgaulingų mokytojų.³²⁸

Pernelyg daug kunigų prarado pasitikėjimą Mano gailėstingumu ir dėl šios priežasties jie nepajėgia įkvėpti šito pasitikėjimo jiems patikėtoms sieloms. Niekas negali įtikinamai kalbėti apie Mano dieviškąjį gailėstingumą, jeigu pats jo pirmiau nepatyrė.

Laukiu savo kunigų savo meilės Sakramente. Tesiartina jie prie Manęs, kad patirtų Mano gailestingumą. Tada paversiu juos savo gailestingumo kanalais ir šaukliais pasaulyje, kuriam labiau už viską reikia Dievo gailestingumo.

2011 m. liepos 10 d., sekmadienis Po mūsų šventojo tėvo Benedikto I Vakarinės

Jau seniai savo meile tau ir beribe išmintimi sujungiau tavo sielą ypatingu ryšiu su savo tarnu - šventuoju Benediktu. Atidaviau tave jam kaip sūnų, o jį daviau tau tėvu. Jis ištikimai stebėjo tave, net tuo metu, kai tu nuklysdavai nuo jo mokymų ir nusigręždavai nuo jo tėviško rūpesčio.

Dabar tu esi tėvas, šventojo Benedikto tėvystės sieloms dalininkas. Noriu dar glaudžiau tave suvienyti su juo, kad vavyje suvešėtų jo dorybės ir tu galėtum perteikti savo sūnums dalį iš jo gautos dvasios.³²⁹ Duosiu tau skvarbų *Regulos* išminties įžvalgumą, bet ne tam, kad pasirodytum šlovingas, o kad galėtum keisti savo gyvenimą ir eiti pirmyn diena iš dienos vis labiau prisiderinęs prie dvasinio paveldo, kurį per šventąjį Benediktą tau suteikiau.

Šventasis Benediktas turėjo giliausios sąjungos su Manimi malonę garbintuose Mano Kūno ir Kraujo slėpiniuose. Jis gyveno iš altoriaus ir altoriui. Adoracija Mano artume šventąjį Benediktą pripildė gilios pagarbos Mano dieviškajai didybei; jam garbinimas buvo nusižeminimo, aukos ir pasiaukojimo mokykla.

Nepridedamas nieko įmantraus prie blaivių jo egzistencijos bruožų, privalai suprasti, kad visas jo gyvenimas buvo giliai eucharistinis. Jis neįsivaizdavo dienos be kasdienės tyraširdžių duonos, kuri yra Mano Kūnas, už jus atiduotas, priėmimo. Mano dieviškosios meilės Sakramente jis matė vienuolinio gyvenimo būdo pavyzdį³³⁰: gyvenimo, mirus nuodėmei ir pasislėpus nuo pasaulio; gyvenimo sąjungoje su Mano kunigyste ir Mano auka, ta pačia auka, kurią Aš atnaujinu ant savo Bažnyčios altorių per savo kunigų tarnystę.

Catherine-Mechtilde de Bar³³¹ buvo duota įžvalga apie eucharistinę benediktinų gyvenimo kokybę, ir šią įžvalgą ji perdavė savo raštuose, kad ir kiti - o dabar ir tu, ir tau duoti sūnūs - galėtų gyventi remdamiesi tuo, ką ji suprato ir kuo troško dalytis

Vienuolis yra auka, paaukota su Manimi Mano Tėvo šlovei dėl nusidėjėlių sutaikinimo ir išgydymo. Tu esi auka, paaukota su Manimi Mano Tėvo šlovei³³², kad atsilygintum už kunigų padarytus Jo garbės įžeidimus,

kunigų, kuriuos Aš išsirinkau ir vis dar myliu. Aukok save už juos, už juos visus. Užimk jų vietą priešais Mane. Mano eucharistinio Veido šviesa taip teįsisakverbia į tavo sielą, kad galėčiau naudotis tavimi, kad daugiau šviesos kunigams, kurie gyvena išorinėje tamsoje ir pasmerktųjų kompanijoje.

Tai yra tamsa, iš kurios tave išgelbėjau, o šventojo Benedikto ir daugybės kitų šventųjų užtarimas išprašė tau malonę gyventi Mano šviesoje, nepaisant piktojo mėginimų laimėti tave tamsai ir įtraukti tave į pragaro karštligę. Adoruodamas dėkok Man ir visa savosios širdies meile atsiliepk į gailestingąją Mano Širdies meilę. Taip Aš padarysiu tavo širdį tyrą, ir vieną dieną ji galės išvysti Mane akis į akį šviesoje.³³³

Pasilik arti Manęs, ir Aš sujungsiu tave su savuoju Tėvo garbinimu.

Pasilik arti Manęs, ir Aš sujungsiu tave su savuoju kunigišku sielų užtarimu.

Pasilik arti Manęs, ir Aš duosiu tau ramybę, kurios pasaulis negali duoti.³³⁴

Pasilik arti Manęs, kad galėčiau pasislėpti tavyje, o tave paslėpčiau savo Švenčiausiojoje Širdyje.

Garbink Mane Mano tyloje, ir Aš padarysiu tave tylų.

Garbink Mane Mano vienetvėje, ir Aš atskirsiu tave nuo visko, tik ne nuo savęs.

2011 m. liepos 11 d., pirmadienis

Po mūsų šventojo tėvo Benedikto II Vakarinės

Garbink Mane Mano nusizeminime, ir Aš padarysiu tave nuolankų.

Garbink Mane Mano klusnume, ir Aš padarysiu tave klusnų.

Garbink Mane Mano maldoje Tėvui, ir Aš pradėsiu melsti savo Tėvą tavyje.

Garbink Mane Mano gailestingoje meilėje nusidėjėliams, ir Aš per tave gelbėsiu nusidėjėlius.

Garbink Mane Mano silpnume ir Mano neturte, ir Aš padarysiu tave stiprų savo malone ir turtingą dangaus palaiminimų.³³⁵

Garbink Mane, ir Aš gyvensiu tavyje.

Garbink Mane, ir tavo mirties valandą pasiimsiu tave pas save ir parodysiu tau savo neprisidengto Veido grožį šlovėje.

2011 m. rugpjūčio 7 d., sekmadienis

Mano Širdis dega meile tau ir broliams, kuriuos tau daviau. Taip, jie yra ir tavo sūnūs, nes Aš juos patikėjau tavo tėviškai globai ir prašau, kad tėviškai švelniai juos mylėtum. Juos mylėdamas nebūk silpnas ir nebijok paraginti

juos atsiversti ir augti šventumu. Aš duosiu tau ir jiems visas malones, kurių reikia, kad eitumėte pirmyn ir duotumėte ilgai išliekančių vaisių Mano mylimų kunigų ir Mano Sužadėtinės Bažnyčios šventumo labui jos priešų akivaizdoje.

Vaidmuo, kuris tau teko Mano plane, gali pasirodyti nereikšmingas ir net bevertis, ir vis dėlto Aš tau sakau, kad niekas iš to, kas yra pasakyta ar padaryta šiame mažame vienuolyne, nelieka be vertės Mano akyse, nes Aš priėmiau atnašą iš tavęs ir tų, kurie prie tavęs prisijungė, už atgimimą kunigijos, paženklintos šventumo grožiu³³⁶ ir supanašėjimu į Mane Mano pasiaukojimo Tėvui slėpinyje.

N. taip pat yra priskaičiuotas prie jūsų. Jis kiekvienu atžvilgiu priklauso šiam mažam vienuolynui tiek pat, kiek ir jūs, esantys čia priešais Mane. Jo kentėjimai stipriai nusveria svarstyklių lėkštę į meilės, atsilyginimo ir padėkos pusę Mano šlovės gyriui. Priimu šią jo saviuką kartu su jūsų, ir Man malonu, kad tu ištari jo vardą prie altoriaus, kai atnašauji Mano Šventąją Auką.

Visi šie dalykai yra Mano tobulo plano nuskaistinti ir atnaujinti Mano Bažnyčios kunigus dalis. Į visų Mano kunigų širdis įsiverš didžiulis malonės potvynis, galinga srove išsiliejęs iš Mano eucharistinės Širdies, ypač ten, kur išpažįstamas Mano realus buvimas ir kur Aš esu garbinamas ir mylimas savo meilės Sakramente.

Tad būk ištikimas misijai, kurią tau daviau. Kad būtum ištikimas, tau reikia tik pasitikėti Manimi ir pasikliauti beribiais Mano malonės ištekliais.

2011 m. rugpjūčio 9 d., antradienis

Mano mintys - ne jūsų mintys, Mano keliai - ne jūsų keliai.³³⁷ Dar valandėlė - ir tu pamatysi, ką tau paruošiau, ir tavo širdis džiūgaus.³³⁸ Tada tu pamatysi, kad viskas bus gerai, ir eisi pirmyn ramybėje, pilnas pasitikėjimo Mano apvaizdos meile tau. Nereikia baimintis ar skubotai veikti situacijose, kurios turi tik sprendimų regimybę. Palauk, kol Aš pradėsiu veikti.³³⁹ Parodyk, kad pasitiki Manimi, ir tą valandą, kurios panorės Mano meilė tau, tu pamatysi Mano planą skleidžiantis.

Daug melskis Mano Motinai, Airijos Karalienei ir Noko Dievo Motinai, kad metui atėjus būtum pasiruošęs įsitraukti į Mano planą.

2011 m. rugpjūčio 22 d., pirmadienis

Tavo gyvenime nieko nėra svarbesnio už laiką, kurį praleidi adoruojamas priešais Mano eucharistinį Veidą. Tavo energija ir geba daryti kitus dalykus

veiksmingai ir tinkamu metu augs proporcingai laikui, kurį paskirsi Man vienam.

Ilgiauosi tavo meilės dovanos kaip atsako į mano meilę ir tavo buvimo Mano sakramentiniame artume. Kaip ilgai turėsiu elgetauti tavo laiko, tavo meilės ir tavosios bičiulystės? Esu čia dėl tavęs; būk čia dėl Manęs. Leisk, kad pasotinčiau tave, kai tampi tuščias Mano akivaizdoje. Aš visas esu tavo; tu visas būk Mano. Nieko nestatyk aukščiau už Mano eucharistinę meilę.³⁴⁰ Dėkodamas ateik į Mano artumą.³⁴¹

2011 m. rugpjūčio 23 d., antradienis

Visada ir visose vietose garbink Mane paprastu savo širdies judesiu. Turėk omenyje, kad Aš matau tave ir žinau, ko trokšta tavo širdis³⁴², kad ir kur tu būtum. Trošk visada Mane garbinti ir žinok, kad priimu šį tavo troškimą su dideliu džiaugsmu.

Ateik pas Mane taip dažnai, kaip gali. Išnaudok kiekvieną progą ateiti į Mano artumą Mano meilės Sakramente. Nereikia skaičiuoti, kiek laiko atiduoti Man per dieną. Jei tavo Širdis nuolat garbina, tu dažnai atrasi kelią prie Mano tabernakulio, noriai ir dėkingai buvosi Mano artume.

Leisk vesti tave ir duoti nurodymus adoracijos gyvenime, į kurį tave pašaukiau. Šventoji Dvasia bus tau patikima vadovė ir adoracijos mokytoja.

2011 m. rugpjūčio 27 d., šeštadienis

Tu patyrei, kaip tau atsiliepiu, kad ir kada pas Mane ateitum, nešinas klausimais ir sunkumais. Kiekvieną akimirką esu tau pasiekiamas ir dėmesingas tavo maldoms. Laisvai kalbėkis su Manimi apie visus tau rūpimus dalykus, apie viską, kas slegia tavo širdį. Užduok bet kokius klausimus, kurie tau atrodo reikalingi, ir ieškok Mano švelnaus vadovavimo visuose reikaluose.

Jeigu delsiu tau atsakyti, tai tik todėl, kad pasitiktum, jog apreiškiu atsakymą, kurio tu ieškai, per žmones, kurie yra šalia tavęs ar kurie bendrauja su tavimi, per įvykius, aplinkybes ir tuos vos pastebimus savo apvaizdos ženklus, kuriais perteikiu savo meilę mažutėlių sieloms.

Niekada nesusilaikyk nuo pokalbio su Manimi. Kiekviename pokalbyje yra ir klausimų, ir atsakymų. Kalbėk su pasitikėjimu ir nebijok, kad liksi nesuprastas ar teisiamas. Žinau tavo pačias giliausias mintis, Man aiškiai žinomi ir klausimai, kuriuos Man atneši Mano meilės Sakramente. Tačiau vis tiek trokštu palaikyti pašnekėsį su tavimi, nes pasirinkau tave, kad būtum Mano draugas ir gyventum Mano meile, arti Mano Širdies.

2011 m. rugsėjo 1 d., ketvirtadienis

Jeigu liksi arti Manęs, gyvendamas Mano eucharistinio Veido šviesoje ir arti Mano eucharistinės Širdies, neleisiu, kad būtum suklaidintas žodžių, kuriuos girdi iš Manęs, ir neleisiu, kad klaidintum kitus. Tu tik turi labiau mėgti Mano draugiją už bet kokią kitą, Mano Širdies meilę - labiau už bet kurios kitos širdies meilę, o Mano balso garsą savo sielos tyloje - labiau už bet kokią kitą balsą.

Pašaukiau tave, kad būtum Man kitas Jonas, ir šis pašaukimas lieka Mano planu tau. Tu turi tik gyventi arti Manęs, ieškoti Manęs pirmiau nei visa kita ir nieko neiškelti aukščiau už Mano meilę tau ir už tą meilę, kurią įdėjau tau širdin, kad atsiliėpdamas į ją Mane mylėtum.³⁴³

Mylėk Mane taip ne tik dėl savęs, bet ir dėl visų savo brolių kunigų, kurių širdys pasidarė abejingos ir atšalo. Mylėk Mane už juos. Užimk jų vietą priešais Mano eucharistinį Veidą. Ištvermingai mylėk Mane ir garbink už šiuos vargšus Mano kunigus, kurie nebemyli Manęs ir kurie niekada Manęs negarbina. Jų daug, ir Mano Širdies širdgėla dėl tokių kunigų neišreiškia jokios žmonių kalbos žodžiais, nes ji yra dieviška širdgėla - taip sielvartauja Dievo Širdis. Tai skausmas beribės meilės, kurią vis atstumia riboti kūriniai, apakinti baisių dvasios tamsybių.

Tad mylėk Mane ir guosk Mano Širdį, garbindamas Mane už juos. Kai pamatysiu tave priešais save, Aš matysiu juos, o matydamas juos, būsiu sujaudintas ir parodysiu jiems gailestingumą, ir daug tų, kurie yra toli nuo Manęs, sugrįš prie Mano tabernakulių³⁴⁴, ir daug tų, kas paniekino Mano dieviškąją draugystę, galiausiai atsiduos į Mano gailestingumo glėbį. Padaryk savo darbą, ir Aš įvykdysiu viską, ką pažadėjau.

2011 m. rugsėjo 5 d., pirmadienis

Nėra reikalo spausti savo maldą, lyg ji būtų tavo paties darbas. Užtenka pasilikti su Manimi, norėti būti Mano artume, kaip Aš esu patenkintas būdamas tavo artume.

Adoruok Mane ir pasitikėk, kad sugrąžinsiu tavo energiją, sveikatą ir džiaugsmą Man tarnaujant. Kas adoruoja Mane, žino, kad Mano artumas atnaujina sielą ir kūną. Patirk tai, kaip šiandien, ir mokyk kitus rasti Mano artume poilsį, kurio jie trokšta, ramybę, kurios pasaulis negali duoti, džiaugsmą, kuris atgaivina širdį, ir jėgų sekti Mane Mano kentėjimuose, net Kryžiaus keliu.

Garbinti Mane - tai parodyti, kad visa tavo viltis yra Manyje. Garbinti Mane - tai parodyti Man, kad pasikliauji ne savimi, ne kitais, bet vien Manimi.³⁴⁵ Garbinti Mane - tai duoti Man laisvę veikti tavyje ir tave, kad taip suvienyčiau tave su savimi, kaip Manęs prašei: savo Širdį su tavo širdimi, savo Sielą su tavo siela, savo Kūną su tavo kūnu, savo Kraują su tavo krauju.

Adoracijos veikimą menkai supranta net tie, kas sakosi esą Mano garbintojai. Nereikia užpildyti adoracijos laiko mintimis ir žodžiais, lyg viskas priklausytų nuo kažko, ką tu darai. Užtenka kalbėti Man tiek, kiek Šventoji Dvasia tau duoda pasakyti, klausytis Manęs savo širdies ausimi³⁴⁶ ir gyventi Mano Veido šviesoje už tuos, kurie kamuojausi nuodėmės tamsybėje, atsisakę Mano meilės, Mano tiesos ir Mano gyvenimo.

Nėra darbo, už šį vertingesnio. Mano artume tu patarnauji sieloms kiekvienu metu ir kiekvienoje vietoje. Savo artume Aš pasinaudoju tavimi, kad nuveikčiau tai, ką Mano Širdis trokšta perduoti sieloms, o pirmiausia Mano kunigams. Nešaukiau tavęs statyti ar organizuoti, nešaukiau tavęs daug kalbėti ar dažnai pasirodyti žmonių akyse. Aš tave pašaukiau gyventi tokią paslėptą gyvenimą, kokį gyvenu Aš savo meilės Sakramente.

Sutik būti slaptoje. Leisk Man paslėpti tave taip, kaip tu paslėpi Mane tabernakulyje. Mano Širdis yra tavo tabernakulis, o tu esi Mano ostija.

Prašau tave tuo dalytis su broliais, nes iki šiol tu slėpei tau duotą šviesą po pintine, neleidai, kad ši pašaukimo liepsna šviestų visiems, kurie yra namuose.³⁴⁷ Metas tau aiškiai prabilti pasitikint Mano ištikimybę ir Mano galia užgydyti senas žaizdas, perkeisti širdis ir su meile patraukti sielas prie savęs.

Naudojuosi tavimi, kad padėtum seserims ir pažadintum jose tą gyvenimą, kurio Aš joms noriu. Tu esi Jaunikio bičiulis, Mano draugas, o Aš esu Jaunikis, Avinėlis, kuriam jos pažadės savo gyvenimus.³⁴⁸ Tu išnyksi, o jos pasiliks. Tu kalbėsi joms Mano vardu, o Aš paslėpsiu tave savo Veido slaptoje. Duosiu tau žodžius, o paskui duosiu tylą savo artybėje.

2011 m. rugsėjo 6 d., antradienis

Tu vis dar esi per daug įsibaiminęs savo maldoje, perdėm prisirišęs prie savęs, savo minčių ir žodžių. Tobula meilė išveja mūsų baimę.³⁴⁹ Mano artume būk mažutėlis ir neturtingas ir atsiduok Mano perkeičiančiai meilei, meilei, kuri spinduliuoja iš Mano eucharistinės esaties.

2011 m. rugsėjo 7 d., trečiadienis

Kai užtari kitą, daryk tai su beribiu pasitikėjimu Mano meile tai sielai. Tuo pačiu metu atsisakyk visokio troškimo pamatyti įsivaizduojamą arba trokštamą užtarimo rezultatą. Leisk priimti tavo maldą ir atsiliepti į ją tais būdais, kurie atitinka Mano begalinę išmintį, meilę ir Mano tobulą valią žmogui, kurį tu atneši į Mano eucharistinio Veido artumą.

Neateik pas Mane su sprendimais; ateik tik su savo problemomis ir leisk Man pateikti sprendimus. Man nereikia tavo sprendimų, bet kai atneši Man bėdas, kentėjimus, klausimus ir poreikius, Aš esu pašlovintas tavo pasitikėjimo Mano gailėstingąja meile.³⁵⁰

Atnešk savo klausimus, rūpesčius, baimes, ir Aš visu tuo pasirūpinsiu, nes Man pati tamsa nėra tamsi ir naktis šviečia kaip diena.³⁵¹ Jokia situacija ir jokia kančia nėra tokia sunki, kad Aš negalėčiau padaryti ją pakeliamą ar net, jeigu tokia būtų Mano valia, visai nuimti nuo tų, kurie palūžta nuo jos svorio.³⁵²

Melskis Man su pasitikėjimu ir atsidavęs, o ne slapčia trokšdamas prievarta išgauti iš Mano rankos tik tai, ko pats nori.

Prašyk - ir gausi.³⁵³ Tik prašyk su pasitikinčiu tikėjimu, tikėdamas, jog tai, ką duosiu, bus tau geriausia ir labiausiai pašlovins Mane ir Mano Tėvą. Ieškok - ir rasi. Taip, ieškok, bet leisk Man vesti tave prie objekto, kurio tu ieškai. Ieškok Mano Veido, o visa kita bus tau pridėta.³⁵⁴

Yra sielų, kurios taip prisiriša prie to, ką, jų manymu, turėčiau joms duoti, atsiliėpdamas į jų maldas, kad tuomet, kai Aš joms duodu tai, kas geriausia ir kas labiausiai pašlovina Mane ir Mano Tėvą, jos to nepastebi. Taip yra todėl, kad jų užtarimas ar prašymas nėra iš Šventosios Dvasios. Tos sielos meldžiasi iš savo suvokties tamsumo, aklumo ir siaurumo ribodamos, ką galiu joms daryti, ir savo malda mėgina kontroliuoti Mano meilingą visagalybę.

Kai prašai, prašyk visiškai atsiduodamas Mano išminčiai, meilei ir Mano tobulai valiai. Melskis taip ir pradėsi matyti stebuklus, pranokstančius visa, ką gali įsivaizduoti.

Kokie nelaimingi tie, kas ateina pas Mane siūlydami savo sprendimus, kai jiems reikia tik atnešti Man savo bėdas, poreikius ir prašymus. Kai užtari tą, kuris serga, tau užtenka ištarti: „Viešpatie, tas, kurį myli, serga.“³⁵⁵ Visa kita palik Mano meilingiausajai Širdžiai. Jeigu prašai išgijimo ar išgydymo, daryk tai su tokiu pasitikėjimu Mano meile, kad tavo tikėjimas būtų pasirengęs priimti Mano atsaką į tavo maldą, kad ir koks jis būtų.

Jeigu mokau tave, kaip užtarti kitus priešais Mano eucharistinį Veidą ir kaip pristatyti sielas Mano eucharistinei Širdžiai, tai todėl, nes noriu, kad

tu daug užtartum, drąsiai prašytum ir išprašytum didžių dalykų iš Mano visagalės meilės. Jeigu meldiesi gerai, t. y. jeigu meldiesi taip, kaip tave mokau melstis, tada veik drąsiai ir pasitikėdamas³⁵⁶, nes Aš esu su tavimi ir tavęs nepaliksiu, ir Mano palaiminimas pasiliks ant visko, ką darai gryna širdimi, kad pašlovintum Mane ir Mano Tėvą.

2011 m. rugsėjo 15 d., ketvirtadienis

Švč. Mergelė Marija Sopulingoji

Taip, Mano mylimas sūneli, aštuntasis mano motiniškos Nekaltosios Širdies skausmas - užgaulės mano Sūnui Jo meilės Sakramente. Šis mano skausmas tvers iki laikų pabaigos, kai realus mano Sūnaus buvimas Švenčiausiąjame Sakramente užleis vietą Jo dieviškosios didybės regėjimui. Tada tikėjimas užleis kelią regėjimui, viltis - turėjimui. Tada meilė bus saugi ir amžina visiems, kas bus mirę Jo dieviškosios draugystės glėbyje.

O iki tol žinok, kad mano motiniška Širdis kenčia ir sielvartauja dėl daugybės sielų nepagarbos, šaltumo ir nedėkingumo mano Sūnaus nemarios meilės Sakramentui. Šiame Sakramente Jis myli savuosius, myli juos iki galo³⁵⁷ - iki bet kokios sukurtosios galimybės pabaigos ir iki šio praeinančio pasaulio galo. Jo eucharistinė meilė pranoksta visus dūlios prigimties dėsnius: ant žemės veido nėra didesnio stebuklo už realų mano Sūnaus buvimą Altoriaus Sakramente. Tačiau vis tiek Jis yra paliktas, apleistas, atiduotas nusidėjėliams, kad būtų nuolat iš naujo išduodamas savo išrinktųjų, savo mylimų kunigų, vyrų, kuriuos Jis išsirinko, kad būtų Jo Širdies paguoda ir džiaugsmas. Tai yra aštuntasis mano Širdies skausmas: mano Sūnaus nepaisymas Švenčiausiojoje Eucharistijoje ir Jo išdavystė.

Kaip Jis išduodamas? Jo kunigai, mano sūnūs, išduoda Jį, kai jie neskleidžia žinios apie Jį, kai neaiškina Jo realaus buvimo slėpinio ir palieka sielas nežinojimo tamsybėje, be ugnies, be šviesos.³⁵⁸ Jie išduoda mano Sūną, kai savo pavyzdžiu neskatina pagarbos, adoracijos ir meilingo dėmesio Jo esąčiai. Jie išduoda Jį, kai nevertai atnašauja šventąją Mišių auką, kai duoda Jį nusidėjėliams, kurie neketina duoti Jam savo širdžių, siekti Jo gailėstingumo ir nuodėmių atleidimo. Jis išduodamas, kai kunigai palieka Jį vieną užrakintose bažnyčiose, ir dėl to sieloms sunku ar net neįmanoma prieiti prie Jo tabernakulių ir ilsėtis Jo eucharistinio Veido šviesoje. Jie išduoda Jį, kai paverčia Jo bažnyčias triukšmo ir pasaulietiško plepalų vieta, kai jie nedaro nieko, kad primintų sieloms gyvąją Jo meilės slėpinį - Jo esatį tabernakulyje.³⁵⁹

Ar turėčiau tau daugiau papasakoti apie šį aštuntąjį savo Širdies skausmą? Jis būna, kai tu pristingi kilniaširdiškumo, kai į meilę neatsiliepi meile, kai nesi dosnus savo buvimo Jam, kuris iš meilės tau esti Švenčiausiojoje Eucharistijoje. Aš čia kalbu ne vien tau, bet visiems savo sūnams kunigams ir visoms pašvęstosioms sieloms, kurios gyvena po vienu stogu su mano Sūnumi, tačiau elgiasi su Juo šalta, atsainiai ar labai oficialiai.

Aštuntasis mano Širdies skausmas kyla, kai šventoji Mišių auka yra švenčiama paskubomis, be jokio dėkojimo, o visas dėmesys skiriamas ne mano Sūnui, Avinėliui, bet žmogiškajai Jo tarno išvaizdai, kuris atkreipdamas dėmesį į save atima iš Dievo tai, kas teisingai priklauso tik vienam Dievui: meilingą kiekvienos širdies dėmesingumą šventiesiems Slėpiniams.³⁶⁰

Ką dar tau pasakyti? Ar tu nesielvartauji su manimi dėl šio aštuntojo mano Širdies skausmo, kurį sudaro daugybė vis pasikartojančių sielvartų? Liūdėk su manimi šiandien ir guosk mano Nekaltąją motinišką Širdį garbindamas mano Sūnų, palaimintąjį mano įsčių vaisių, ir meilės auka atiduodamas Jam visa, kas esi.

2011 m. rugsėjo 16 d., penktadienis

O tu garbink Mane, ir visa kita tau bus pridėta.³⁶¹ Ieškok Mano Veido ir gyvenk arti Mano Širdies. Tai - tavo gyvenimo darbas: ne daug rašyti, ne būti spausdinamam, ne daug kalbėti žmonių akivaizdoje, ne daug rodytis tarp turtingųjų ir galingųjų, bet rinktis tylą, priimti visa, kas be pretenzijų, įžengti į Mano paslėptumą ir į Mano eucharistinį nuolankumą.

Ten tau liks tik Mane mylėti: mylėti už tuos, kurie Manęs nemylė, ypač už Mano vargšus kunigus, apakintus šio pasaulio atrakcijų ir piktojo apgaulių; ir garbinti Mane atsilyginant už tuos, kurie pasistatė netikrus dievus; ir dėti viltis vien į Mane, atsilyginant už tuos, kurie pasitiki savo pačių jėgomis.

Tavo pareiga - garbinti Mane už tuos, kurie niekada Manęs negarbina, ir dėkoti Man už tuos, kurie niekada nedėkoja. Tu turi budėti tikėjimu priešais Mano meilės Sakramentą, kol nukris priedanga ir Aš pašauksiu tave susitikti akis į akį amžinybėje.

Gyvenk šiame pasaulyje, lyg būtum jam visiškai miręs.³⁶² Lik nepaliestas jo interesų ir nesuteptas jo sugedimo.³⁶³ Slėpkis Manyje, kol praeis audra³⁶⁴, nes vien Manyje yra tavo ramybė³⁶⁵, ir būti šalia Manęs - tai vienintelė tavo laimė šiame ašarų ir nesantaikos klonyje.³⁶⁶

Pasitikėk Manimi ir toliau Mane garbink. Pasilik Mano draugijoje, ir Aš darysiu dalykus, kurių nepajėgi įsivaizduoti. Sek Mano apvaizdos nurodymus taip, kaip juos supranti, ir pasitikėk Manimi ir Mano meile tau labiau nei savimi.

2011 m. rugsėjo 20 d., antradienis

Stebėk Mane Mano meilės Sakramente. Švenčiausioji Ostija, kurią matai, yra tyli, rami, nuolanki, neturtinga ir pasislėpusi. Sek Manimi Mano meilės Sakramente. Tapk tylus, ramus, nuolankus, neturtingas ir pasislėpęs. Slėpkis Manyje taip, kaip Aš slepiuosi tabernakulyje, kaip esu pasislėpęs po Švenčiausiosios Ostijos pavidalu.

Už Manęs nieko nėra dėl tavęs, o su Manimi, Mano artume yra viskas, ko trokšta tavo širdis.³⁶⁷ Neieškok išorėje už Manęs ko nors, kas galėtų išpildyti tavo širdies troškimus. Vietoj to slėpkis Manyje, kaip Aš slepiuosi iš meilės tau Švenčiausiajame Altoriaus Sakramente.

Kaip Aš myliu pasislėpusias sielas! Jose matau savo Motinos ir šventojo Juozapo, savo tėvio žemėje, slaptumos atspindį.

Slaptumą - dorybė tų, kurie garbina Mane, pasislėpusį savo meilės Sakramente. Aš esu pasislėpęs Dievas³⁶⁸, bet apreiškiu save akis į akį tiems, kas patys Manyje slepiasi.

Vis labiau pasitrauk nuo žmonių žvilgsnio. Stenkis praeiti nepastebėtas. Slėpkis manyje, o su Manimi - Mano Tėvo krūtinėje. Lik Manyje ir būk patenkintas, kad gyveni ten, kur esi nematomas, nežinomas ir negiriamas. Dirbk darbą, kurį tau patikėjau, o paskui patenkintas pranyk, kai būsi atvedęs sielas kontempliuoti Mano eucharistinį Veidą ir mylėti Mano eucharistinę Širdį.

Slėpimosi ir tylos malonė duodama ne visiems, šia malone Aš paženklinu sielas, kurioms yra skirta gyventi Eucharistija, gyventi adoracija, kurioje jie panašėja į Mane, pasislėpusį savo meilės Sakramente. Tai įvyksta ne iš karto, bet tikrai tas nutiks visiems, kurie sutinka, kad Mano meilė darbuotųsi jų sielose, ir yra ištikimi Mano paslėpto, Mano eucharistinio Veido garbinimui. Šis paslėptumas negali būti primetamas, jo neįmanoma išmokyti, kaip mokytum igūdžių. Jis yra Mano dovana, Mano panašumo įkūnijimas sielose, kurias pašaukiau gyventi garbinant Eucharistiją.

Žiūrėk, kaip Aš esu pasislėpęs evangelijose. Lieku pasislėpęs net tada, kai apreiškiu save. Tik Tėvas pažįsta Mane, ir tie, kam Tėvas duos pažinti Mano slaptumą.³⁶⁹

2011 m. rugsėjo 22 d., ketvirtadienis

Aš esu pasislėpęs Dievas³⁷⁰, ir tie, kuriuos Aš šaukiu Mane garbinti, turi slėptis Manyje, tapti paslėpti nuo pasaulio akių, net nuo savęs pačių³⁷¹, savo tyrą žvilgsnį įsmeigti vien į Mane, kaip Mano tyras Sūnaus žvilgsnis yra

nukreiptas tik į Mano Tėvą danguje. Mokykis, kaip reikia būti pasislėpus: tai išsilaisvinti nuo rūpinimosi savimi, nuo kitų nuomonės ir nuo visko, ką pasaulis galbūt sakys apie tave ar apie Mane.³⁷² Taigi gyventi vien Man, kaip Aš gyvenu Tėvui.

Slėpkis Manyje, kaip Aš esu pasislėpęs savo Tėvo šlovėje. Pasislėpk Manyje, kaip Aš esu pasislėpęs skaisčiame Šventosios Dvasios debesyje.³⁷³ Slėpkis Manyje, kaip Aš esu pasislėpęs po šventaisiais pavidalais. Pasislėpk Mano Širdyje, kaip Aš slepiuosi pasaulio tabernakuliuose, nematomas, nepažįstamas ir žmonių užmirštas.

Šaukiu tave į šį paslėptą gyvenimą, nes esu pasislėpęs Dievas ir Mano eucharistinis gyvenimas tarp jūsų yra paslėptas gyvenimas. Mano garbintojai turėtų sutikti gyventi Mano tabernakulyje pasislėpę su Manimi ir tuo pačiu metu mylėti, kaip Aš myliu: mylėti Tėvą, kaip Aš Jį myliu, mylėti sielas, kaip Aš jas myliu, kartu su Manimi ir dėl Manęs kęsti atšalimą, atmetimą, nesupratimą ir apleidimą.

Suprask šiuos dalykus, ir tu pradėsi suprasti eucharistinį gyvenimą, į kurį vis labiau tave šaukiu. Toks pasislėpimas atrodys kvailas ir nežmoniškas visiems, išskyrus tas sielas, kurias Aš šaukiu gyventi adoracija, bet jis kaip raugas veiks visą tešlą, kol ji pakils ir taps tobula duona, tinkama Man atnašauti.³⁷⁴ Tai šviesos kibirkštis, deganti pasauliui, panirusiam į tamsą. Tai dieviškos saldybės lašas kartėlio ir vargo jūroje.³⁷⁵ Tai meilės esatis pasaulyje, kuriame nėra meilės.

Mylėk Mano paslėptumą ir pats slėpkis Manyje. Pasitrauk į Mano eucharistinio Veido slaptumą nuo visko, kas prašo tavo dėmesio, energijos ir laiko. Ten parodysiu tau, kaip geriausiai padaryti viską, ko prašau iš tavęs. Ten tau duosiu ramybę, kurios niekas nesudrums ir neatims iš tavęs.³⁷⁶ Ten pasinaudosiu tavimi savo kunigams pašventinti ir savo Bažnyčiai paguosti.

Ar nori šito?

Taip, Viešpatie Jėzau, nes Tu prašai to iš manęs. Iš visos širdies su tuo sutinku ir noriu visko, ko Tu man nori.

Ar sutinki būti atskirtas nuo tų, kuriuos myli, nuo tų, kurie tave pažįsta, ir nuo tų, kurie tave myli, kad prarastum viską, išskyrus Mane ir Mano meilę?

Taip, Viešpatie Jėzau, sutinku netekti visko, išskyrus Tave, nes turėdamas Tave aš nieko neprarasiu, mylėdamas Tave būsiu Tavo mylimas ir toje meilėje rasiu tobulą laimę ir malonę mylėti kitus taip, kaip Tu mane mylėjai.

Ar sutinki pradingti pasauliui iš akių ir gyventi pasislėpęs Manyje taip, kaip Aš esu paslėptas savo tabernakuliuose?

Taip, Viešpatie Jėzau, sutinku gyventi paslėptą eucharistinį gyvenimą, į kurį mane šauki, ir nieko daugiau netrošku.

Tada žinok, kad šiandien Aš priimu tavo „taip“ Mano planams dėl tavęs. Kadangi tu Man davei savo sutikimą, Aš duodu savo sutikimą tau. Nuo šiol gyvenk kaip Mano garbintojas, pasislėpęs Manyje, pasislėpęs su Manimi. Neieškok kitokio gyvenimo būdo. Nuo šiol tavo gyvenimas yra paslėptas su Manimi Mano meilės Sakramente ir Tėvo šlovėje.³⁷⁷ Pažadu tau džiaugsmą Mano Veido slaptoje ir neišsenkančią Paslėptosios Manos saldybę, kuri yra ne šio, bet ateisiančio pasaulio skonis, dangiška saldybė, kurios leidžiu iš anksto paragauti tiems, kurie geria karčią Mano Eucharistijos vienatvių³⁷⁸ taurę žemėje.³⁷⁹

Tai yra gyvenimo, į kurį tave pašaukiau, tobulybė. Laikas trumpas. Įženk į gyvenimą, kurį tau prirengiau. Visa kita paleisk. Mūsų gyvenimas yra vienas: tavo gyvenimas Manyje, ir Mano gyvenimas tavyje, paslėptumo slėpinyje, kuriuo yra pašlovintas Mano Tėvas ir statoma Mano Bažnyčia.

2011 m. rugsėjo 23 d. Pasninko penktadienis Šventasis Pijus Pietrelčinietis

Mano kelias - tai švelnumo, gailestingumo ir atjautos kelias. Aš siūlau savo Kryžių sieloms, bet jo neprimetu, tik kai siela pradeda tarti „taip“ švelniems ir šiurpiems Mano meilės reikalavimams, Aš pritaikau savo Kryžių prie jos pečių ir žingsnis po žingsnio padedu jį nešti, pasunkindamas jį tik tiek, kiek siela paauga meile ir ištverme, kuri ateina iš Šventosios Dvasios.

Stigūs ir pernelyg stiprūs atsivertimai nėra Mano įprastinis būdas vesti sielas šventumo keliu. Man labiau patinka matyti sielas, darančias pažangą mažais žingsneliais dvasinės vaikystės kelyje³⁸⁰, su pasitikėjimu, kad jas atvesiu į Kalvariją ir į džiaugsmo pilnatvę savo ir Tėvo artume.³⁸¹

Šis kelias reikalauja nė kiek ne mažiau jėgų, kiek ir tiesiausias kelias, kuriuo vien dėl Man žinomų priežasčių Aš vedu kai kurias sielas. Vis dėlto mažasis kelelis, pažymėtas nedideliais žingsneliais, yra tas, kurį mėgstu labiau, nes jis greitai išstubulina sielas pagal Mano mažumo, neturto ir atsidavimo Tėvo valiai paveikslą.³⁸²

Mokyk sielas šio mažojo kelelio, ir daugelis turės naudos iš tavo mokymo. Bet pirmiausiai pats jo mokykis, paklusdamas Mano įkvėpimams mažuose reikaluose ir viską darydamas iš meilės Man; juk Aš trokštu išstobulinti vien tik tavo meilę. Sis mažasis kelelis labiausiai tinka tiems, kuriuos Aš šaukiu būti savo garbintojais ir savo eucharistinės Širdies guodėjais. Jis veda sielą į Mano eucharistinių dorybių taką, dorybių, kurias matai, kai žvelgi į Mano eucharistinį Veidą: tai paslėptumas, mažumas, ramumas, tylą, neturtas, ramybė, pastovumas ir spinduliuojanti meilė; ja džiaugiasi širdys tų, kurie ateina į jos įtakos sferą.

Būtent to ir trokštu savo kunigams - šventumo, kuris būtų neperkrautas reikalavimais ir ne per žiaurus dėl savo poreikių, bet visiškai vaikiškas, taikingas ir nuolankus. Toks šventumas yra Mano eucharistinio gyvenimo atkartojimas, ir Aš jo noriu tau ir iš tavęs.

Čia kalbu tau, Mano mylimas kunige ir Mano Širdies bičiuli. Sek tuo, ką matai, kontempliuodamas Mano eucharistinį Veidą: tylą, paslėptumą, ramybę, tylumą, neturtą ir meilę, kuri spindi nesišvaistydama blyksniais, kurie galėtų apakinti sielą. Tu pradėk visus šiuos dalykus praktikuoti, ir Aš juos tobulinsiu tavyje, kol tapsi toks, koks Aš esu savo meilės Sakramente, - spinduliuojanti Ostija, pasislėpusi tabernakulyje, kad išgelbėtų sielas ir iki laikų pabaigos čia, žemėje, teiktų šlovę Mano Tėvui.

Žodžiai, kuriuos tau duodu, skirti tave pamokyti, paguosti ir atversti tavo širdį meilėje, bet jie nėra vien dėl tavęs. Kiti juos skaitys ir bus paskatinti atgailai. Jie bus paguosti ir ims ieškoti Mano Veido, artinsis prie Mano Širdies Mano meilės Sakramente.

2011 m. rugsėjo 25 d. Penkioliktas sekmadienis po Sekminių

Atsakymas tau slypi Mano tarnaitės Mechtildos raštuose; ypatingu būdu jai patikėjau tavo ateitį. Iki dabar ir metas buvo netinkamas, ir tu buvai nepasirengęs priimti jos mokymo ir įžengti į paslėptąjį garbinimo ir atsilyginimo gyvenimą, kuriam seniai esu tave paskyręs. Dabar tu galėsi eiti pirmyn, apšviestas ir sustiprintas didelės dangiškųjų bičių draugijos, kuri mato, kaip skleidžiasi Mano planas tau ir stebisi Mano gailėstingumu, išmintimi ir Mano meilinga apvaizda.

Nebijok, nustok klausinėti, nes dabar aiškiai parodysiu tau gyvenimą, į kurį šaukiu tave ir tuos, kuriuos pas tave atsiųsiu. Tai nėra toks gyvenimas, kokį buvai sau suplanavęs, jis nėra tavo apmąstymų vaisius ar tavo svajonių išsipildymas. Jis yra Mano švelnios meilės tau vaisius, Mano nuolatinės apvaizdos pasireiškimas ir Mano tobulos valios tavo gyvenimui realizacija.

Tu garbinsi Mane su didele meile ir su tokia meile Mane garbindamas atsilyginsi už savo nuodėmes ir už nuodėmes visų savo brolių kunigų, kurie, kaip tu, akimirką nupuolė ir vis dar krinta į nuodėmės tamsą, toli nuo Mano eucharistinio Veido ir nuo meilės ugnies, kuri visada liepsnoja dėl jų Mano eucharistinėje Širdyje. Tai tavo pašaukimas, kuris iš esmės yra paprastas ir tyras: likti meilėje ir adoracijoje priešais Mano Veidą, atsilyginti Man Mano meilės Sakramente.

Aš galėjau tave pašaukti daryti daugybę kitų darbų ir įgyvendinti kitokius projektus Mano šlovei ir sielų gerovei, bet Mano Širdis malonėjo parinkti tau būtent šį darbą. Iš tavęs prašau šio paslėpto gyvenimo Mane garbinant ir Man atsilyginant meilėje. Tai yra gyvenimas, į kurį tave šaukiu. Tai yra gyvenimas, kurį padarysiu įmanomą tau būdu, atitinkančiu Mano galią, apvaizdą ir švelnią Mano meilę tau ir visiems Mano kunigams.

Nereikia baimintis ar jaudintis dėl smulkmenų, nes visa tai atidaviau į savo tyriausios Motinos rankas, ir ji tuoj parodys tau savo motiniškos Širdies jautrumą ir dėmesį. Tai ji prašė šio darbo iš Manęs ir išmeldė jį tau. Tai jos darbas, ir ji aprūpins tave iš savo neribotų išteklių Mano Tėvo valios ir Šventosios Dvasios, jos dieviškojo Sužadėtinio³⁸³, veikimo dėka. Visi, kas matys šį darbą, atpažins jame jos ranką ir bus priversti pripažinti, kad Mano Motina veikė iš meilės Man, iš meilės tau ir visiems savo sūnums kunigams.

Tu garbinsi ir mokysiesi atsilyginti Mano sužadėtinės ir tarnaitės Mechtildos de Bar mokykloje, ir, kaip ji, duosi pradžią garbinimo ir atsilyginimo mokyklai Mano Bažnyčioje, kurios troško Mano Širdis ir kurios iki dabar Aš laukiau. Tau visai nereikia rūpintis suprasti smulkmenas, kurių bet kuriuo atveju tu nepajėgsi nuveikti.

Prašau tavęs gilintis į motinos Mechtildos raštus. Pripildysiu juos ypatingai skvarbaus švelnumo, jie džiugins ir kiaurai pervers tavo sielą. Ir dar prašysiu, kad ištikimai Mane garbintum ir Mano realų sakramentinį buvimą padarytum savo gyvenimo centru, vieninteliu lobiu, perlu, kurį aptikęs viską parduosi³⁸⁴, išankstiniu pojūčiu šlovės, kurią tau paruošiau danguje.

Iki dabar nebuvai pasirengęs įžengti į savąjį pašaukimą. Bet dabar jo išsipildymo valanda jau čia pat. Įženk į Aukštutinį kambarį, kur Aš laikiu tavęs, ir pasilik ten adoracijoje, ilsėdamasis prie Mano Širdies ir žvelgdamas į Mano eucharistinį Veidą. Tai bus tavo atsilyginimas, ir per jį daugybė kunigų suras kelią atgal prie Mano tabernakulių, ir jie ims išvermingiau melstis su Mano Motina³⁸⁵, garbindami Mano eucharistinį Veidą ir skonėdamiesi gailestinga Mano Širdies meilės saldybe.

Priimk šiuos dalykus, apie kuriuos tau kalbu, ir ištark Man savo „taip“, duok sutikimą viskam, ką Mano Širdis ateityje tau žada. Kartu su Mano Nekaltąja Motina sakyk: „Tebūna man pagal Tavo žodį“³⁸⁶, ir tai įvyks.

Tebūnie man pagal Tavo žodį. Viešpatie Jėzau, aš priimu Tavo planą. Laisvai ir visiškai sutinku su Tavo valia. Ryžtuosi visa kita pamesti, viską palikti. Esu Tavo tarnas, o iš Tavo beribio gailestingumo - ir Tavo Širdies bičiulis. Amen.

2011 m. rugsėjo 26 d., pirmadienis **Šventieji Kozmas ir Damijonas, gydytojai ir kankiniai**

Mechtildos charizma³⁸⁷ benediktinų gyvenimui reikš tą patį, ką Teresės charizma reiškė Karmelio reformai. Iki šiol Mano tarnaitės ir aukos-sužadėtinės Mechtildos darbas buvo neužbaigtas, nes jis reikalauja, kad prie jo prisidėtų kunigai vyrų vienuolynuose, išskirtinai pasišventusiuose Mane garbinti ir Man atsilyginti, kur jie gyvena laukdami sugrįžtant visų Mano kunigų prie Mano meilės Sakramento.

Štai, atėjo šio Mano Širdies troškimo išsipildymo valanda ir metas įgyvendinti tą užduoties dalį, kuri buvo duota motinai Mechtildai ir kuri iki dabar buvo likusi slaptoje, lyg kviečio gūdas, nukritęs į žemę.³⁸⁸ Tu esi gležnas ūglis, išaugęs uolėtoje žemėje, besistiebiąs į Mano eucharistinio Veido šviesą. Šis ūgliukas - Mano Motinos kūrinys, ir jis bus jos rūpinimosi ir motiniško dėmesio objektas.

Pasinerk į Mano tarnaitės Mechtildos raštus. Kalbėsiu tau per juos ir parodysiu tai, kad jai duotoji charizma vėl suklestės Mano Bažnyčios džiaugsmui ir daugelio sielų, ypač Mano kunigų, gerovei.

Pradėk nuo to, ką turi po ranka, o visa kita tau bus parūpinta. Svarbiausia, atvira širdimi priimti ir Mano artume apsvarstyti misiją, kurią daviau motinai Mechtildai ir kurią tuoj atgaivinsi savo sieloje dėl daugelio gerovės.

Parengiau tave šiam darbui ir pašaukiau jį įgyvendinti. Eik pirmyn nuolankiai, bet su pasitikėjimu ir drąsiai. Kalbėk tik tai, ką reikia pasakyti, bet iki galo vykdyk šį pašaukimą su vyrišku dosnumu ir energija. Duosiu tau sveikatos ir jėgų net tavo silpnume, ir tu pajėgsi įgyvendinti šią misiją, kurią nuo seniai tau išsaugojau. Ne vienas esi pašauktas šitaip gyventi; ateis kiti, nes Aš juos parengiau ir į jų širdis įdėjau tą pačią viziją ir tą patį troškimą, bet tu būsi jų tėvas, jų ganytojas, nuvesi juos į žaliuojančias ganyklas, kurias tau parodysiu.

Išmesk iš galvos bet kokias abejones ir neryžtingumą. Nėra laiko netikrumui ir baimei. Atėjo metas. Eik pirmyn, pasitikėdamas Mano

meile tau ir artumu Mano Nekaltosios Motinos, kuri pasirūpins kiekviena šio darbo smulkmena Mano Tėvo šlovei ir Mano Nuotakos Bažnyčios džiaugsmui.

Suprask, kad Mechtildos charizma yra ir kunigo, ir aukos charizma. Todėl joje slepiasi didžio Mano kunigų šventumo atgimimo sėklos, ir kunigų atsilyginimo už kunigus atnaujinimo Bažnyčioje pagrindas - Švenčiausiasis Altoriaus Sakramentas. Kol kunigai nesugrįš į adoraciją prie Mano tabernakulių, apraudodami savo ir žmonių nuodėmes, iš meilės Man aukodami savo palūžusias širdis, visa Bažnyčia toliau nyks.

Ar dabar suprantate, kodėl šį darbą Mano apvaizda iki šiol laikė paslapyje? Būkite mechtildinai ir benediktinai: būkite garbintojai ir aukos kiekvieną valandą Man atnašaujamos Mano meilės Sakramente.

2011 m. rugsėjo 28 d., trečiadienis

Mano Širdis trokšta matyti tave, įsikūrusį nuolatinuose namuose, kur, būdamas laisvas nuo neapibrėžtumo ir vargų dėl situacijos, kuri net šio gyvenimo požiūriu yra laikina, galėtum pagaliau nevaržomai ir be baimių pasišvęsti Vienam Dalykui, į kurį tave pašaukiau. Tamsos jėgos priešinasi Mano plano išsipildymui, bet Aš laimėsiu ir įkurdinsiu tave vietoje, kurią tau parengiau, - ir tai bus Mano gailestingosios meilės triumfas daugelio širdyse.

Tavo išvykimo metas arti; iš tikrųjų, tą pačią dieną tu geriau suprasi, ką turi daryti. Eik pirmyn vyriškai³⁸⁹, pasitikėdamas Manimi ir nepaveiktas šmėklų, grasinančių Mano darbui.

Duodu šventąjį Vincentą³⁹⁰, kad nutiestų tau kelią. Duodu šventąją Teresę, kad sujaudintų širdis ir valią tų, kas savo žodžiu atvers tau kelią. Duodu tau motiną Mechtildą ir abatą Marmioną, kad apmokytų tave gyventi paslėptąjį šlovinimo gyvenimą, į kurį tave šaukiu savo kunigų ir savosios Bažnyčios labui. Duodu tau savo angelus, kad budėtų ir saugotų tave nuo nematomo tavo ir visų kunigų sielų priešo sąmokslų ir intrigų. Duodu tau motiną Ivoną-Jėzaus Mylimąją kaip artimą bičiulę ir bendrakeleivę. Ji primins tau savo mažąją invokaciją³⁹¹ ir paskatins tave veikti su vyriška drąsa Mano labui.

Duodu tau ir savo tyriausiąją Motiną, Nekaltąją Airijos Karalienę, kuri apsireiškė Noke ir kuri verkia dėl savo vaikų Airijoje ir juos užtaria, o labiausiai - savo sūnus kunigus, kurie pametė kelią rūkų šalyje, kur

kiekviename posūkyje jų tyko dvasiniai pavojai. Ji yra ir Avinėlio, ir Ganytojo Motina. Ji vadovaus visiems savo sūnums kunigams, kurie kreipsis į ją nuolankia malda, ypač Rožinio malda, kuri tokia maloni jos Širdžiai, ir ves Mano kunigus į žaliuojančias ganyklas, kurias jiems parengiau, kur jie saugiai ilsėsis ir iki soties atsigers iš ramybės vandenų.³⁹²

Dabar vėl užtraukiau šydą ant to, ką ketinu tau padaryti. Būk drąsus ir neleisk, kad menki trukdžiai, neišvengiami bet kokiame darbe, kurio imtumėsi dėl Mano šlovės, tave varžytų ar priverstų viskuo abejoti. Aš esu su tavimi. Nesibaimink.

2011 m. spalio 1 d., šeštadienis
Šventoji Kūdikėlio Jėzaus ir Švenčiausiojo Veido
Teresė OCD

Šventoji Teresė man taip kalbėjo:

Šis pašaukimas, kurį tu gavai, mano mažasis broli, yra meilė: meilė Bažnyčios širdyje³⁹³; meilė, kuri garbina, meilė, kuri atlygina, meilė, kuri palaiko draugiją Meilei meilės Sakramente.

Neprarask drąsos. Būk vyriškas. Pasitikėk ir eik pirmyn. Viešpats yra su tavimi kaip galingas karžygys, kuris gina tavo reikalą³⁹⁴, o aš savo ruožtu lydėsiu tave nuo čia iki namų, kuriuos Viešpats tau laiko ir kuriuos aš pati rengiu tau ir tavo sūnums, kad šioje Airijos žemėje, kur šiandien esu taip mylima, šis meilės darbas ir atsilyginimas Meilei Bažnyčios širdyje suklestėtų.

Aš pažįstu tave ir ilgai, daugybę metų, tave stebiu. Mes toliau draugausime, ir ši draugystė bus vis aiškesnė ir labiau matoma. Mes kartu darbuosimės dėl kunigų sielų, kartu leisime kunigams paragauti Meilės, kad jie patys užsidegtų meile ir ją skleistų savo aplinkoje ir visoje Bažnyčioje.³⁹⁵

Taip, šis meilės darbas dėl kunigų yra didis, bet tavo reikalas - garbinti už tuos, kurie negarbina, ir būti savo brolių, ypač silpnesniųjų, ir tų, kurie prarado savo kunigiškąjį orumą, atstovu priešais tokį gailestingą ir užjaučiantį eucharistinį Jėzaus Veidą, kuris laukia, kad sugrįžtų visi tie, kuriuos Jis pasirinko būti savo kunigystės šlovės dalininkais.

Būk ištikimas ir drąsus. Tu neturi nieko bijoti. Eik pirmyn ir tikėk Meile, nes tu esi labai mylimas ir niekas negalės tavęs atplėšti nuo Meilės, kuri tave pagavo ir paženklino Jo antspaudu.³⁹⁶

2011m. spalio 5 d., trečiadienis

Šventoji Faustina ir palaimintasis Bartolas Longas

Eik pirmyn pasitikėdamas Manimi ir neblėstančia Mano Širdies meile tau. Tu esi brangus Mano akyse, nes palenkiau tau savo Širdį ir išgelbėjau tave nuo žabangų, kurios buvo paruoštos, kad sugriautų tavo gyvenimą ir šiame pasaulyje, ir būsimajame. Sulaikiau tave, kad neįkristum į gilią duobę, kurią tau iškasė tavo sielos priešai, tie, kas nekenčia Manęs ir bjaurisi Mano kunigyste, Mano Bažnyčia ir Mano Krauju. Visa tai tau išmėdė Mano Motina ir gausybė šventųjų danguje, kurie stebėjo tave per visą tavo gyvenimą ir užtarė tave prieš Mane ir Mano Tėvą iš švelniausio ir rūpestingiausio draugiškumo tau.

Tu nesi vienas šiame dideliame sumanyme. Lik mažutėliu ir pasislėpk Mano tabernakulyje, Mano atvertame šone. Savo meilės ugnyje tave nutyrsiu ir parengsiu darbui, kuriam tave paskyriau.

2011 m. spalio 6 d., ketvirtadienis

Šventasis Brunonas

Jokia siela neturėtų baimintis sutikti Mano žvilgsnį, nes Mano akyse nėra nieko kito, tik gailestingumas ir meilė.

Kas nusigręžia nuo Mano žvilgsnio, kas bijo susitikti su Manimi akis į akį, tie atsiskiria nuo Mano meilės.

Šaukiu tave į adoracijos gyvenimą, kad galėtum kontemplanuoti Mano Veidą ir jame išskaitytum visą Mano Švenčiausiosios Širdies meilę vargšams nusidėjėliams, o ypač Mano kunigams. Kai siela ieško Mano žvilgsnio, Mano Širdis trokšta parodyti tai sielai didžiulį gailestį, pakelti ją iš nuodėmės, į kurią ji įkrito, aptvarstyti jos žaizdas³⁹⁷ ir sugrąžinti jai draugystės su Mano Širdimi džiaugsmus.

Kai kunigas pradeda vengti žvilgsnio į Mano Veidą, jis ima tolti nuo gailestingosios Mano Širdies meilės. Taip jis pamažu praras pasitikėjimą Mano gailestingumu, ims pritarti nuodėmei ir leisis į gyvenimo, iš kurio Aš buvau ištremtas, tamsą.

Žvelk į Mane už tuos, kurie nusisuka nuo Manęs. Ieškok Mano Veido už tuos, kurie vengia Mano dieviško žvilgsnio. Priimk Mano draugystę už tuos, kurie ją atmeta. Pasilik su Manimi už tuos, kurie bėga nuo Mano artumo. Aš prašau iš tavęs šitokio atsilyginimo. Pasiaukok Man kaip Teresėlė³⁹⁸; taip leisi Man laisvai tave mylėti, o per tave Mano gailestingoji meilė triumfuos net užkietėjusių nusidėjėlių sielose.

Net vienos sielos ištartas „taip“ Mano gailestingajai meilei duoda didžiulę naudą daugybei sielų, kurios bijo tą pasakyti ar yra nepataisomai atmetusios Mano meilę.

2011 m. spalio 9 d., sekmadienis

Taip, turi būti vyriškas ir ryžtingai vykdyti Mano valią, valią, kurią tau parodžiau ir kurią Mano tarnas N. Mano Vardu tau patvirtino. Priešas stengsis tave sužlugdyti, nepastebimai įteigdamas įsivaizduotas baimes ir išpūsdamas tavo nesaugumo pojūčius ir praeities nuodėmes. Pasiųsk jį šalin Mano Vardo galia³⁹⁹, prisiimk pagrindinį smūgį dėl Mano kunigų, nes Aš esu su tavimi. Užimk deramą vietą čia Airijoje; Aš įkurdinsiu tave Bažnyčios širdyje, kad garbintum Mane ir įkvėptas meilės Man atsilygintum.

Šio Mano darbo vieta jau paruošta tau. Eik, užimk kraštą, kurį tau duodu⁴⁰⁰, nes Aš jį paversiu palaiminimo ir gijimo buveine daugeliui sielų. Kunigai ten artinsis, kad patirtų Mano eucharistinio Veido spinduliavimą, o per tai jų širdys atsivers į Mane, užsidegs uolumu ir meile.

Ne laikas dvejoti, nes jau atėjo valanda. Eik tikėdamas ir visiškai pasikliaudamas Manimi, nieko nebijok. Aš ginsiu šį darbą kaip savo akies vyzdį, apjuosiu jį siena ir angelų saugomu pylimu.⁴⁰¹ Tu suprasi, kad tai – Mano darbas; tu esi tik įrankis, kurį pasirinko Mano Motina, kad Mano malonė ir gailestingumas galėtų būti pašlovinti tame, kurį tamsos jėgos paženklino pražūčiai. Bet jos pralaimėjo, jų planas žlugo. Mano meilė triumfuos tavo širdyje ir gyvenime, o tavo kunigystė daugeliui sielų leis sutikti Mane Mano meilės Sakramente ir bus gydanti jėga labiausiai palūžusiems ir sužeistiems Mano kunigams.

Kad tai įvyktų, tau tereikia duoti savo sutikimą, o tu jį davei, ir jis yra priimtas danguje, ir dabar Mano gailestingumo ir meilės planas bus įvykdytas.

Gyvenk Mano artume. Ieškok Mano eucharistinio Veido. To labiausiai ir pirmiausiai tavęs prašau. Duodu tau savo Širdį, savo eucharistinę Širdį, kaip savo ištikimybės laidą, kaip tvirtą prieglobstį nuo visokių pagundų ir išmėginimų. Mano švenčiausias šonas yra atviras tau. Gyvenk Manyje, ir Mano meilė triumfuos tavyje ir aplink tave Mano Tėvo šlovei.

2011 m. spalio 15 d., šeštadienis

Šventoji Jėzaus Teresė OCD

Kalbėjau tau 90-os psalmės žodžiais, garantuodamas, jog tave saugau ir globoju kiekvieną akimirką, o ypač dabar, šiomis dienomis, kurios ves tave į Mano plano įgyvendinimą. Pasitikėk Mano apsauga. Eik pirmyn be baimės.

Aš apšviesiu širdis tų, su kuriais tau teks turėti reikalų, visos durys tau bus atviros, nes tai yra Mano darbas, ir jo valanda atėjo.

Mano Motina yra jūsų vienuolyno ikūrėja ir abatė⁴⁰², šventieji - jos bendradarbiai, angelai - jos šaukliai ir tų, kuriuos ji myli, gynėjai. Tai Dievo darbas ir Mano Širdies troškimo įgyvendinimas. Tam pasirinkau tave, nes tavo gyvenimas padarė tave nuolankų Mano akyse, o tavo silpnumas pavertė tave Man tinkamu įrankiu.⁴⁰³ Tavo praeityje nėra nieko, ko Aš neatpirkčiau ir nepanaudočiau savo šlovei ir sielų gėriui. Tu atitaisysi sielas ir pastatysi ant kojų Mano kunigus, nes Aš pastačiau ant kojų tave ir atitaisiau tavo kunigystę. Aš tave myliu, ir tu esi Mano. Eik pirmyn visiškai pasitikėdamas Mano globa ir rūpesčiu.

2011 m. spalio 17 d., pirmadienis

Tavo užtarimo malda už N. Man maloni, nes ji yra meilės aktas. Joks meilės aktas nelieka be atlygio nei šiame gyvenime, nei busimajame. Meilė šaukiasi meilės.⁴⁰⁴ Malda - meilės išraiška⁴⁰⁵; ji susijungia su dieviškąja meile, ir taip dieviškoji meilė - Mano Širdies meilė Tėvui, Tėvo meilė Man ir Šventoji Dvasia, vienijančios Meilės liepsna, - nužengia į besimeldžiančiojo sielą. Tokiu būdu tavo siela turi dangų savyje, nes dangus yra Trejybės Meilės buveinė.⁴⁰⁶

Trokštu matyti tave visada taip besimeldžiantį. Leisk meilei pastūmėti tave link meilės, ir meilė nusileis ant tavęs ir apsigyvens tavyje. Ten, kur yra meilė, viskas įmanoma, nes ten, kur meilė, ten esu Aš kartu su savo Tėvu ir Šventąja Dvasia. Meilė tavęs nepalieka. Tikėk tuo ir eik pirmyn su pasitikėjimu ir ramybe.

2011 m. spalio 29 d., šeštadienis

Nesibaimink. Pagundos, kurias tau teko iškentėti, neatskyrė tavęs nuo meilės, kuria tvirtai tave laikau arti savo Širdies. Tačiau budėk, nes priešas viso to, kas yra tikra, tyra ir miela, sukiojasi aplink tave, ieškodamas pro kur įeiti į tavo sielos pilį. Užantspauduok kiekvieną įėjimą ir langą Mano Kryžiaus ženklų ir Mano Kraujo galia, ir būsi saugus Mano globoje.

Būk ramybėje. Melskis už N., kaip meldiesi už visus kunigus, bet ilgiau prie jo neužsibūk. Jis irgi yra pašauktas į didį šventumą ir į draugystės su Manimi malonę, bet pasaulio, kūno ir velnio pagundos kol kas paėmė viršų, ir šiuo momentu jis yra kurčias Mano meiliems maldavimams. Melskis už jį ramiai ir neįsileisk nerimo į savo širdį.⁴⁰⁷ Aš pasirūpinsiu juo savo gailestinga Širdimi, kaip rūpinausi tavimi.

Kas Mane pažįsta, tiems nestinga beribio pasitikėjimo Mano gailėtingumu, ir jie pasikliauja, kad savo švelnia ir galinga meile rasiu išeitį net iš pačių sudėtingiausių situacijų. Melskis Man su pasitikėjimu, nes Aš esu Meilės Karalius ir noriu būti toks pripažintas. Aš viešpatauju sielose ne prievarta, bet mieliausia meile.⁴⁰⁸ Viešpatauju kaip Vaikelis Karalius švelnumu ir absoliučiai dieviška meile. Nesu tironas, niekam savo valdžios neprimesiu. Esu Vaikelis Karalius, kuris persirengęs elgeta eina nuo vienos širdies prie kitos, ieškodamas svetingumo.⁴⁰⁹ Tiems, kas priima Mano viešpatavimą, Aš duodu šilumą ir šviesą, maistą ir gėrimą, šlovingą drabužių ir dalį savo amžinojoje Karalystėje.⁴¹⁰

Pristatyk Mane kaip Meilės Karalių, kaip suvargusį mažutėlį, kuris laukia, kad būtų įleistas į jūsų draugiją, priimtas tarp jūsų, kad čia viešpatautų ne jėga, bet nuolankumu ir beribe užuojauta. Jei sielos iš tikrųjų pažintų Mano karaliavimą, koks jis iš tikro yra, jos tą pačią akimirką Man nusilenktų, o Aš atsiliepdamas pripildyčiau jas meilės savo artume. Tad mylėk Mane ir leisk Man mylėti tave savo karališka Širdimi. Didis dalykas būti mylimam Karaliaus Širdies, ir Aš esu Karalius visko, kas yra, kas buvo ir kas dar bus. Mano Širdis priklauso tau. Mainais duok Man savąją širdį. Taip mūsų draugystė bus užantspauduota danguje ir žemėje.

2011 m. lapkričio 3 d., ketvirtadienis

Kai viskas atrodo supainiota ir nenuoseklu, atsigręžk į Mane vis stipriau pasitikėdamas, nes Aš lieku gyva išmintis, meilė, gailėstingumas, ir niekas neprasprūsta pro Mano apvaizdą. Nebijok, nes Aš lieku pastovus net tada, kai tu būni nepastovus.⁴¹¹ Aš esu stiprybė, kai tu būni visai silpnas. Aš esu pats šventumas, kai viskas tavyje ieško kompromiso su nuodėme. Aš esu vientisumas ir ramybė, kai tu būni palūžęs ir sutrikęs.

Ateik pas Mane ir priimk iš Manęs viską, ko tu neturi savo skurde. Aš laisvai viską tau duosiu, ir tu džiaugsiesi Mano geradarybe.⁴¹² Žinok, kad esu su tavimi ir Mano planas tau yra nekintantis. Pasitikėk Manimi net netikrumų ir nesėkmių sūkuryje, kai jis plėtosis, nes Aš esu ištikimas visiems savo pažadams, Aš palenkiau savo Širdį į tave ir į šį darbą, kuris visas yra Mano.

Kai dvejoji, kai tave puola pagundos ir baimės, ateik pas Mane ir valandėlę pailsėk Mano artume. Aš sugrąžinsiu tau pasitikėjimą Mano planu ir suteiksiu ramybę tavo sunerimusiai širdžiai. Perdėm daug sielų, vos atsidūrusios pagundų kančiose ar apsėstos abejonių ir baimių, vengia eiti į Mano artumą, o juk ten ir tik ten jos ras širdies ramybę ir pasitikėjimą Mano gailėstinguoju gerumu.

2011 m. lapkričio 6 d., sekmadienis

Kai ateini melstis, žodžiai nėra tiek svarbūs; Mano Širdį guodžia tavo meilingas dėmesys Mano esčiai. Duok Man savo dėmesį, ir Aš tavo sieloje darysiu savo gailestingosios meilės stebuklus. Išbūk žiūrėdamas į Mane. Švelniai buvok Mano artume, neversdamas savęs mąstyti, jausti ar apčiuopiamai patirti. Nė vienas iš šių dalykų nėra būtinas maldai, kuri Man patinka ir suteikia laisvę veikti sieloje. Būtinai reikia tik tikėjimo, o su juo - vilties, o su viltimi - meilės, meilės, kuri sielą sujungia su manimi ir mūsų sąjungą paverčia tikrove.

Kalbu tau, nes tau reikia, kad garantuočiau savo draugystę ir vadovaučiau tau taip, kaip tik Aš galiu. Tu galbūt ir neprisiminsi visko, ką tau sakau, bet Mano žodžiai nelieta be rezultato, net jeigu juos pamiršti ar jų nebeskaitai. Nė vienas Mano žodis nėra bergždžias. Kiekvienas žodis, kurį Aš ištariu, duoda vaisių sieloje, kuri jam nesipriešina.⁴¹³

Tu nesipriešini Mano žodžiams - kaip tik priešingai: tu juos priėmei, kaip sugėbėjai, tad Aš leidžiu jiems duoti vaisių tavo sieloje, tavo pamoksluose ir tavo gyvenimo eigoje.

Ar Aš nesakiau tau anksčiau, kad kunigystė pirmiausiai ir labiausiai yra glaudus draugystės ryšys su Manimi?⁴¹⁴ Kunigai, kurie šito nesupranta, visai nenutuokia ir to, ką jų kunigystė reiškia Man ir Mano Tėvui danguje. Tai vienas iš didžiausių Mano Švenčiausiosios Širdies skausmų - kad kunigai nesiartina prie Manęs kaip prie draugo, neieško Mano bičiulystės, nebūna Mano Veido šviesoje ir nesiili arti Mano Širdies.

Seminaristus moko daugelio dalykų, vieni jų naudingi, kiti nelabai, bet ar juos moko mylėti Mane, atiduoti Man savo širdį, likti Mano artume, ieškoti Mano Veido ir klausytis Mano balso? Jeigu jų šito nemoko, jie neišmoks nieko naudinga ir visos jų pastangos bus paviršutinės ir bergždžios. Kodėl Mano Bažnyčios seminarijos nėra meilės mokyklos ir dieviškojo gailestingumo krosnys, kuriose būtų išdeginamas šlakas ir išlydomas gryniausias šventumo auksas, auksas, kuris pasauliui, paskendusiam tamsoje, atspindėtų Mano dievystės šlovę ir Mano tiesos didingumą?

Vargas tiems, kas leidžia vyrams baigti jų institucijas neišmokus vienintelio reikalingo dalyko!⁴¹⁵ Ar būsiu priverstas paskutinę dieną ištarti tiems, kuriuos išsirinkau: „Jūs dar nepradėjote Manęs pažinti, o Aš, nors pažįstu jus iki kaulų smegenų, jumyse randu šaltumą ir priešinimąsi Mano malonei“?⁴¹⁶

Taigi melskis ne tik už Mano kunigus, savo brolius, bet ir už vyrus, kuriuos Aš šaukiu būti Mano kunigais, kad jie išminktų *mylėti Mane* pirmiau, nei skirs savo talentus ir energiją daugybei kitų dūlių reikalų,

kurie neturi jokios vertės, jei nebus įdėti į rankas ir protą to, kuris absoliučiai atsivertė į Mano Širdies meilę.

Kiekvienas seminaristas ir kiekvienas kunigas turi pasiaukoti Nekaltajai Mano Motinos Širdžiai. Be Mano Motinos jie rizikuoja apdrungti, o paskui ir atšalti. Be jos jie bus įveikti nuodėmingų įpročių ir supras, kad yra per silpni, nepajėgūs pakilti parkritę, be jos jų gyvenimai bus bedžiaugsmiai, jiems stigs švelnumo, meilingumo ir šilumos, kurią jos Nekaltoji Širdis skleidžia jai pasišventusiųjų sielose.

Mylėk Mano Motiną, padaryk, kad ji būtų mylima. Tai nebus perdėta: nebijok mylėti Mano Motiną be saiko. Tavo meilė Mano Motinai niekada nesusilygins su Mano meile jai švelnumu, sūnišku pamaldumu, dėmesingumu jos širdies troškimams.⁴¹⁷ Aš mylėjau savo Motiną, kai gyvenau žemėje, ir stengiausi, kad ji būtų mylima; pirmiausiai skatinau savo apaštalus, kad ją mylėtų, ir, mylėdami ją, jie augo meile Man. Man įžengus į dangų, jie susirinko aplink ją kaip aplink ugnies ir šviesos židinį.⁴¹⁸ Taip jie pasiruošė priimti Šventosios Dvasios išliejimą per Sekmines.

Kunigas pagal Mano Širdį mylės Mano Motiną visa savo širdimi. Kunigas pagal Mano Širdį rūpinsis viskuo, ko trokšta Mano Motina, jis klausys jos ir vadovausis jos patarimais. Vaistas nuo daugelio blogybių, kurios suteršė Mano kunigiją ir užtraukė gėdą Mano Bažnyčiai, yra kunigų ir seminaristų pasiaukojimas Nekaltajai Mano Motinos Širdžiai. Nuo Kryžiaus Aš mačiau visus savo kunigus iki laikų pabaigos ir kiekvienam pasakiau: „Štai tavo Motina.“⁴¹⁹

2011 m. lapkričio 12 d., šeštadienis

Mano meilė tau yra pastovi ir nekintanti. Ji nesvyruoja nuo nuotaikos ar sezono. Mano meilė tau žėri ir dega lygia, aukšta ir skaisčia liepsna. Niekada neabejok Mano visuotine meile tau, meile, kuri triumfuos tavyje ir aplink tave, jeigu ateisi pas Mane su pasitikėjimu ir paaukosi Man visas savo negales, silpnybes ir net savo nuodėmes.

Niekas taip neskaudina Mano dieviškosios Širdies, kaip abejonė Mano gailestingąja meile. Visos nuodėmės formos ir apraiškos užgauna Mane ir sukelia sielvartą Mano meilingąją! Širdžiai, bet tas, kuris abejoja Mano gailestingąja meile, nuliūdina Mane taip, kad net sunku įsivaizduoti. Taip yra todėl, kad Aš esu Meilė, absoliuti Meilė; ir kadangi Mano gailestingumas yra Mano meilės nusidėjėliams išraiška, Mano Širdis kenčia, kai tie patys nusidėjėliai užveria Man savo širdį abejodami, kad Aš esu Meilė ir pasirengęs visiems atleisti.

Niekada neleisk, kad nuodėmė taptų pretekstu nutolti nuo Manęs. Vietoj to leisk, kad nuodėmė taptų katalizatoriumi, stumiančiu tave į Mano artumą. Čia, Mano akivaizdoje lyg krosnyje nuodėmę praryja gailestingosios meilės liepsna⁴²⁰, sielos nušvarinamos, išgydomos ir sugrąžinamos į Mano draugystę. Neatstumiui nė vieno, kuris ateina pas Mane pasitikėdamas Mano gailestingąja meile. Plačiai ištiesiu rankas, kad priimčiau atgailaujančius nusidėjėlius į savo gailestingosios meilės glėbį; dar daugiau, Mano šonas buvo sužeistas, kad atvertų nusidėjėliams kelią į Mano Širdies gilumą: ten jų ligoninė, prieglobstis, gijimo, atgaivos ir šventumo buveinė, kuri juos atskiria nuo visko, kas yra nesuderinama su Mano meile.

Kai esi silpnas, ateik pas Mane. Kai esi prislėgtas, kai tau baugu, ateik pas Mane. Ateik, kai tave puola abejonės. Ateik, kai esi vienišas. Niekam neleisk atskirti savęs nuo Mano Širdies, kuri visada yra atverta tau. Tai piktasis stengiasi atstumti sielas nuo Mano Širdies. Tai piktasis sėja abejonės, baimės, liūdesio sėklas sielose, kad jas nuo Manęs atstumtų ir įvartytų į šaltą tamsos ir nevilties duobę, kurioje pats gyvena.

O Mano Motina pakelia sielas, kai jos nupuola, įdiegia joms pasitikėjimą Mano gailestingąja meile, norą tikėti Mano gailestingąja meile, troškimą ateiti į Mano artumą ir parodyti Man, dieviškajam gydytojui, žaizdas, gautas dvasinėje kovoje. Mano Motina yra šventosios Vilties Motina.⁴²¹ Ji yra šventojo Pasitikėjimo Motina. Kas patiki save Mano Motinai, niekada neįkris į nevilties duobę. Net kai bus smarkiai gundomas, jam liks užtektinai pasitikėjimo, jis atsigręš į Mane, sukalbės atsidavimo aktą Mano gailestingajai meilei, kuriuo suvirpins Mano Širdį, ir iš jos paplūs atleidimo, išgydymo ir gailestingumo srovė.

Tu nesitikėjai šiandien sulaukti šių žodžių iš Manęs, bet Aš juos pasakiau, kad sustiprinčiau tavo pasitikėjimą Mano gailestingąja meile ir paguosčiau sielas, kankinamas pagundų prieš Mano gailestingumą ir prieš nekintamą Mano Švenčiausiosios Širdies meilę.

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis **25-osios mano kunigystės Šventimų metinės** **Šventosios Gertrūdės šventė**

Aš iš tikrųjų išgelbėjau tave iš daugybės pavojų, kai tavo kunigystei ir pačiam gyvenimui grėsė žlugimas ir visiškas sunaikinimas. Išgelbėjau tave dėl savęs, nes myliu tave ir palenkiau tau savo Širdį, išsirknęs tave sau nuo motinos įsčių.⁴²² Mano pasirinkimas išlieka, nes Aš nekintu ir Mano meilės dekretų

negali anuliuoti net nuodėmingų žmonių permainingumas. Tu esi Mano, Aš esu tavo, ir taip bus per amžius.⁴²³

Tad tikėk Mano meile tau. Drąsiai eik pirmyn, veik tikėdamas ir pasitikėk Manąją meile. Nėra kliūčių, kurių Mano meilė negalėtų įveikti. Mano meilė yra pergalinga net tada, kai atrodo, kad viskas yra pažeminta pralaimėjimo ir supančiota mirties grandinėmis. Aš esu Dievas, kuris neša naują gyvybę iš to, kas sena, sunykę ir palaidota. Aš esu Dievas, kuris atnaušina visa, už ko užkliūva Jo žvilgsnis. Aš esu Dievas, kuriam nėra nieko neįmanoma ir kuriam visi dalykai paklūsta.⁴²⁴ Tad pasitikėk Mano meile tau ir eik pirmyn.

Aš nutiesiau tau kelią ir pašalinsiu jame atsirandančias kliūtis taip lengvai, kaip vaikas žaisdamas pašalina lapą, nukritusį ant žemės priešais jį. Garbink Mane ir palaikyk Man draugiją, nes to ir prašau tavęs, o Aš padarysiu visa, kas liko. Juo daugiau Man atiduosi savo bejėgystės su pasitikėjimu ir nuolankia garbinimo malda, tuo aiškiau suprasi, kad Aš tvarkau visus reikalus galingai ir švelniai⁴²⁵ ir kad Mano planas ims viršų.

Namai, kuriuos tau duosiu, bus pastatyti garbinimo valandomis ir dieną naktį skambančiu Mano gyriumi. Kas Mane šlovina, kad ir kaip kukliai ir paprastai tą darytų, pasitiki Manimi, ir nėra nieko, ko Aš tokiam pasitikinčiam žmogui nepadaryčiau. Tai, kas svarbu Mano žvilgsniui ir žavu Mano ausims, tikrai nėra išorinė pompastika ir iškilmingas Tėvo šlovinimas Mano Bažnyčios centre ir širdyse tų, kuriuos pašaukiau šiam darbui. Tai nuolanki ištikimybė šiam darbui dieną naktį, tęstinumas iškilmingo įsipareigojimo būti su Manimi, kuris esu esantysis savo meilės Sakramente, ir įžengti į Mano šlovingos kunigystės slėpinį danguje. Būtent tai atveria dangų ant žemės veido; tai, kas pripildo Mano Bažnyčios širdį dangaus didybės. Stenkis būti ištikimas. Kad ir koks paprastas, kad ir koks varganas būtų tavasis garbinimas, kai susivieniји su Manimi Altoriaus Sakramente žemėje, tas garbinimas dangaus buveinėse tampa Manuoju.

Net kai tau atrodo, kad esi vienas, Mano malda įsilieja į tavo maldą, o tavo malda - į Manąją. Taip pašlovinamas Mano Tėvas.⁴²⁶ Visada melskis. Nenustok drąsos.⁴²⁷ Melstis - tai tikėti Mano meile tau. Melstis - tai leisti Man daryti meilės stebuklus tavo sieloje. Melstis - tai atverti Bažnyčią gaiviam ir gynam vėjui, kuris viską apvalo ir pripildo žemę dieviško kvapnio, ateinančio iš dangaus.

Yra dalykų, kurių dabar nepasakosiu; tau reikia tik ištvermingai melstis, jei nori pamatyti juos išsipildant.

Tiek mažai Mano kunigų tiki Manimi iš visos širdies. Jie gyvena taip, lyg Aš būčiau netikras jiems, ir jų širdys vis giliau ir giliau skęsta į abejingumo ir

drungnumo miegą, kuris yra kaip mirtis. Tikėdami jie pasikeis, nes tikėjimu Aš pradėsiu juose veikti.⁴²⁸ O kas yra malda, jei ne parodytas tikėjimas į Mane? Leisk jiems melstis. Mokyk juos melstis. Padėk jiems melstis. Tik tada Mano kunigai ims rasti viltį. Tik tada jie taps Mano džiaugsmo liudytojais pasaulyje, kuris apsigaubęs liūdesiu ir apakintas verksmo.

Turiu tau daugiau ką pasakyti, bet šįkart užteks. Paimk Mano žodžius ir skaityk juos tol, kol jie įsispaus tavo atmintyje. Tau jų reikės pagundų dieną ir išbandymų valandą, nes ta valanda ateis. Bet Aš švęsiu pergalę, ir tu pasirodysi kaip Mano Širdies kunigas, kurį išsirinkau ir paslėpiau nuo pasaulio savo atvertame šone.

2011 m. lapkričio 19 d., šeštadienis

Kai tokiu būdu ateini pas Mane, leidi Man darbuotis tavo sieloje. Tai, ko tau trokštu, išsipildo proporcingai tavo atsidavimui Mano meilei dieviškosios draugystės Sakramente, Mano realaus buvimo slėpinyje. Kai Mane garbini, nusilenki viskam, ko Aš trokštu, ir duodi Man laisvę tavyje daryti gydančios malonės stebuklus. Kai Mane garbini, žinok, kad Aš darbuojosi tavyje, tyliai, bet veiksmingai vienydamas tave su savimi, nutyrindamas tavo nuodėmingą širdį ir apšviesdamas tavo sielą savo dieviškumo spinduliais.

Tą Aš padaryčiau visiems savo kunigams, bet tiek mažai jų ateina pas Mane, ieškodami Mano Veido Mano meilės Sakramente ir likdami arti Mano meilingosios Širdies. Kodėl jie nesiartina prie Manęs, nors Aš padariau šį meilės stebuklą, – realiai pasilikau Švenčiausiąjame Altoriaus Sakramente, kad būčiau arti jų? Kodėl jie vengia Manęs, liūdina Mano Širdį savo šaltumu, abejingumu ir nedėkingumu, kai Aš esu pasirengęs priimti juos bet kuriuo paros metu tuose pačiuose tabernakuliuose, kur jų rankos Mane padėjo?

Kodėl jie tokie užsispyrę ir kietaširdžiai? Jie mėgaujasi pasaulio malonumais ir kenčia siaubingą nuobodulį, iš šio pasaulio ir jo apgavysčių laukdami džiaugsmo, kurį tik Aš galiu duoti. Kodėl tiek mažai Mano mylimų kunigų atsigręžę į Mane dabartiniais tamsybių ir krizės, kuri beveik visur kamuoja Mano Bažnyčią, laikais? Jie kaip ligoniai, atsisakantys gydytojo. Jie panašūs į vienišuosius, kurie atsisako atidaryti duris draugui, trokštančiam tik aplankyti ir suraminti. Jie yra lyg alkanieji, kurie nusigręžia nuo jiems valgiais apkrauto stalo. Jie kaip trokštantieji, kurie negers iš švarios ir tyros versmės, trykštančios prie pat jų kojų.

Šie Mano kunigai kelia sielvartą Mano Širdžiai, bet Aš vis tiek sekioju paskui juos su savo gailestingąja meile, kol jie pasiduos Mano Širdžiai ir leis

Man būti jų draugu, jų širdžių džiaugsmu, akių šviesa, gydytoju, jų maistu ir gėrimu, pastoge, trumpai tariant, - būti jiems viskuo.

Savo kunigams nieko kita nesiūlau - tik privilegijas ir malones, bet jie nusigręžia nuo Manęs sugniaužę kumščius ir nenori kaip maži vaikeliai priimti dovanų, kuriomis nekantrauju juos apipilti. Iš ko jie išmoko taip su Manimi elgtis? Kodėl priešinasi visoms Mano pastangoms sušildyti jų širdis, apšviesti protus ir pripildyti jų tuščius gyvenimus nuolatinio savo buvimo? Laukiu, kad Mano kunigai atsigręžtų ir sugrįžtų pas Mane Mano meilės Sakramente. Laukiu jų patvirtinimo, jog Aš, o ne kas nors kitas, esu jų pirmasis ir geriausias Draugas. Laukiu, kada jie išlies Man savo širdis mano artume, išpasakos savo kentėjimus, nesėkmes, džiaugsmus ir nuodėmes. Neatstumsiu nė vieno kunigo, kuris ateis prie Mano eucharistinės Širdies ieškodamas malonės varge, šviesos tamsoje ir bičiulystės vienvėlyje.

O, tesugrįžta jie prie Mano tabernakulių, kur Aš jų laikiu, teatidaro Mano bažnyčias, kad jiems patikėtoms sielos taip pat galėtų ieškoti Manęs Mano meilės Sakramente ir būti pripildytos Mano palaiminimų vargo metą. Nesulaikysiu jokios malonės kunigui, ieškančiam Manęs Mano meilės Sakramente. Nė vieno nepaleisiu nusivylusio ar tuščiomis rankomis, nes Aš esu dangaus ir žemės Viešpats ir laikiu jų tabernakuliuose, kur jie patys Mane padėjo. Daugybėje vietų Aš esu dieviškasis Atsiskyrėlis, nors kiekvienam kunigui ir visiems savo tikintiesiems galėčiau būti dieviškasis Bičiulis, visada pasiruošęs priimti tuos, kas ieško Mano Veido.

2011 m. lapkričio 21 d., pirmadienis **Švč. Mergelės Marijos Paaukojimas**

Parodysiu tau, kaip paliesti daug širdžių, pranešdamas žinią, kuri ateina iš Mano Širdies, degančios meile Mano kunigams tame Sakramente, dėl kurio jie buvo išventinti; juk kiekvienas kunigas yra išventintas tam, kad rūpintųsi Mano Kūnu ir Jam tarnautų.⁴²⁹ Kunigas iš esmės yra eucharistinis. Kunigystė yra skirta Mano Aukai atnaujinti ant Bažnyčios altorių nuo saulėtekio iki saulėlydžio.⁴³⁰ Apgyvendinsiu žemę savo kunigais, kad kiekvienoje vietoje būtų Mano Kūnas ir kad Mano Sužadėtinė Bažnyčia galėtų augti šventumu, ir visi matytų jos grožį.

Tau buvo parodytas regėjimas; tu jį užrašei. Dabar metas, kad apie tai sužinotų kiti. Širdys bus sujaudintos; ir daugybės mažutėlių gerumo dėka Aš parūpinsiu viską, ko reikia, kad Mano darbas eitų pirmyn. Tu ne itin aktyviai skleidei žinią apie tau patikėtą darbą - nei savo raštais, nei dalydamasis tuo, ką užsirašei.

Neraginu tavęs agituoti, tai tik išsekintų tave ir atitrauktų nuo maldos, bet skatinu drąsiai imtis plano, kurį tau parodžiau ir kurį trokštu įgyvendinti kaip dovaną savo Bažnyčiai ir savo mylimiems kunigams, o ne vien tau ar tavo laikui. Rašyk, skleisk žodį, o tada pasitikėk, kad Aš atversiu širdis. Parama darbui ateis, ir daugiausia iš mažutėlių ir vargdienių, kuriems esu davęs širdis, pilnas atjautos Mano kenčiantiems kunigams.

Mano darbas įgyvendinamas net dabar, šiuo momentu, nes tu esi čia, priešais Mano Veidą, ir Aš matau tave, o Mano Širdis susijaudinusi iki gailėsčio dėl visų kunigų, kuriems tu atstovauji. Šaukiu tave pasislėpti; tačiau noriu, kad iš tos užuodangos, nepataikaudamas turtingiesiems ir galingiesiems, rašytum, ir tie raštai atvers duris, ir tu nustebsi, kaip tobulai Mano išmintis ir meilė sutvarkė visus reikalus. Dabar ne metas pasiduoti nedrąsai ir trauktis atgal abejonėse. Tai momentas žengti pirmyn, naudojant dovanas, kurias daviau tau ir tavo sūnams.

Kalbėk, kai būsi pašauktas kalbėti, bet labiau vertink tylą Mano artume negu kalbėjimą žmonių akyse. Pasirodyk, kai būsi šaukiamas pasirodyti, bet labiau vertink slėpimąsi Mano eucharistinio Veido slaptose.

Laikas trumpas, o šis Mano darbas turi eiti pirmyn, nes Mano kunigų dvasiniai poreikiai didžiuliai. Noriu išgelbėti savo kunigus nuo pinklių ir žabangų, kurias jų kelyje pastatė piktasis, siekiąs sunaikinti kunigus, o per juos - ir Mano Sužadėtinę Bažnyčią. Mano kunigai stovi priešakinėse linijose; kai jie nupuola, Mano Sužadėtinė Bažnyčia lieka be apsaugos, ir tas, kuris Manęs nekentė nuo pat pradžios, puls, kad ją sužlugdytų.⁴¹ Aš suardysiu jo planus, kuriais jis ketino sunaikinti Mano kunigiją ir Bažnyčią, išugdydamas būrį garbintojų, kunigų, kurie adoruos už kunigus, Mano Motinos Mergelės sūnus; jie, kaip Jonas, Mano mylimasis mokinys, tvirtai laikysis persekiojimų akivaizdoje ir liks Mano eucharistinės Širdies guodėjai, Širdies, kuri vis labiau apleista ir pamesta tabernakuliuose, kur Aš gyvenu.

Piktasis rengia sąmokslą su Mano išrinktaisiais, kad šitie kunigai, kuriuos Aš myliu, nepaisydamas jų purvo, nuodėmės ir širdies atšalimo, Mane išduotų. Tu būk vietoje jų priešais Mano Veidą. Tą darydamas paskatinsi daugelį sugrįžti pas Mane, atgailauti už nuolaidžiavimą piktojo melagystėms ir sugrąžinsi juos į meilingą klusnumą, kurį palaiko Mano Švenčiausioji Motina savo malda ir buvimu.

Šiuos dalykus turėjau tau pasakyti šįvakar. Kol kas užteks. Būk ramybėje. Tu esi Mano Širdyje, ir Aš tave myliu.

2011 m. gruodžio 20 d., antradienis

Adoruoti nėra sunku. Tai – švelniai būti Mano artume, ilsėtis Mano eucharistinio Veido šviesoje, prie Mano eucharistinės Širdies. Nors žodžiai kartais praverčia, jie nėra būtini, nebūtinai ir mintys. Tame, kuris Mane garbina dvasia ir tiesa, Aš ieškau tik širdies, užsidegusios meile, širdies, kuri pasitenkina tyliu ir ramiu buvimu Mano artume, įsitraukusi į Mano meilės aktą ir priimanti Mano meilę. Nors tai nėra sunku, vis tiek tai yra Mano dovana sielai, kuri to prašo. Tad prašyk garbinimo dovanos.

Garbinimas – tai asketiška malda, nes jis remiasi vien tikėjimu. Iš tikėjimo kyla tyra vilties liepsna, o iš vilties liepsnos Aš įplieskiu sieloje didžiulį gailestingosios meilės gaisrą, t. y. perduodu sielai ugnį, degančią Mano eucharistinėje Širdyje. Dieviškoji meilės ugnis nesunaikina to, ką sukūriau: sielos, sukurtos pagal Mano paveikslą ir panašumą. Ji išskaistina tą sielą ir išdegina vien tai, kas nėra suderinama su Mano beribiu šventumu ir su Mano Esmės grynumu. Tačiau siela nėra sunaikinama. Net nuskaistinančių dieviškosios meilės liepsnų centre siela lieka pajėgi tikėti, viltis ir Mane mylėti.

Garbinimas – tai krosnis ir kalvė. Siela, pašaukta į adoracijos gyvenimą, privalo tikėtis, kad jai teks iškęsti deginantį krosnies karštį, o visa tai, kas joje deformuota, bus iš naujo formuojama Mano dieviškosios valios kalvėje. Kad tai nutiktų, pakanka, kad siela pasiaukotų Mano meilei ir liktų nuolanki, taikinga ir rami, kai Aš skaistinsiu ir perkelsiu savo artume. O kad sielos pažintų iš Mano tabernakulių sklindančią skaistinimo bei perkeitimo galią!

Jeigu Mano kunigai tai žinotų, jie skubėtų į Mano artumą ir ten pasiliktų, laukdami, kad jų sielose padaryčiau tai, ko jie patys negali padaryti. Paprasta adoracijos malda padaro kunigą tinkamą šventajai tarnystei, nes duoda jam tyrą širdį ir ištaiso visa, kas jo gyvenime yra nesuderinama su Mano dieviškuoju šventumu ir Mano kunigiška meile. Šis šventumo kelias per adoraciją – tai paslaptis, atskleista Mano šventiesiems praėjusiais amžiais, ir dovana, kurią siūlau savo kunigams šiais neskaistumo, persekiojimo ir tamsybių laikais.

Kad įveiktų neskaistumą, duosiu jiems spindintį tyrumą, kuris švytės pasaulio akyse kaip Dievo meilės liudijimas. Kad įveiktų persekiojimą, duosiu vyriškos jėgos ir ryžto siekti tikslo, kuris apstulbins tuos, kas rezga sąmokslą jiems pražudyti. Kad įveiktų tamsybes, duosiu aiškos šviesos, į kurią jie galės kreipti savo žingsnius ir supras, kokie pasirinkimai malonūs Mano Širdžiai.

Laikas, praleistas Mano artume, nėra iššvaistytas. Jis yra pagrindas ir atrama kiekvienam Mano kunigų pasakytam žodžiui vykdant savąją tarnystę; jis yra antgamtiškai vaisingo kunigų veikimo paslaptis, duodąs ilgai išliekančių vaisių.

Tai teisinga kalbant apie kunigus, kuriuos pasirinkau darbuotis Mano Bažnyčios vynuogyne, bet tai dar labiau tinka kalbant apie tuos, kuriuos išsirinkau ir kuriems paskyriau gyventi klauzūrinį gyvenimą Aukštutiniame kambaryje su Mano Švenčiausiąja Motina ir šventuoju Jonu, Mano mylimuoju mokiniu. Jonas Mano eucharistiniame artume ir Mano Motinos draugijoje jautėsi kaip namuose. Jonas geriau ir daugiau už kitus apaštalus suprato slėpinius, kuriuos Aš įsteigiau Vakariinės kambario naktį prieš savo kančią. Jonas buvo pirmasis ilgoje dinastijoje Eucharistijos kunigų, pašauktų Mane mylėti ir gyventi Mano eucharistiniame artume, prie Mano Širdies ir Mano Veido šviesoje. Tai ypatinga malonė, kuria šventasis Jonas dalysis su tais, kurie, atsiliepdami į Mano kvietimą, suras kelią į adoracijos koplyčią, kurią, gaivinamą Šventosios Dvasios ir suformuotą mano Nekaltosios Motinos Širdyje, gimdau kaip gyvą organizmą savo Bažnyčioje.

Tad būk ištikimas šiam darbui, į kurį tave pašaukiau. Tau reikia tik bendradarbiauti su Manimi, nes vedu tave ir duodu tau kryptį. Veik drąsiai, pasitikėdamas Mano galia patvirtinti viską, ką iš meilės Man darai tyra širdimi ir nuolankia dvasia.⁴³²

2011 m. gruodžio 27 d., antradienis

Visa, ko Manęs prašei, tau duosiu ir dar pridėsiu, nes pasirinkau tave, kad būtum Man kitas Jonas, Mano Širdies bičiulis, Mano guodėjas vienišume, gynėjas nusidėjėlių, ypač puolusių kunigų ir praradusiųjų viltį Mano beribiu gailestingumu. Būk Man bičiulis Mano meilės Sakramente, Sakramente Mano dieviškosios bičiulystės kiekvienam keleiviui šiame ašarų klonyje.

Lieku nežinomas. Esu paliktas vienas. Net tie, kas sako išpažįstą Mano realaus buvimo Altoriaus Sakramente slėpinį, Mane palieka. Žvelgia į Mane su siaubingu abejingumu, šaltumu, stokodami pagarbos, ir dėl to rauda angelai, nes jie negali Man atsilyginti už žmonių širdžių šaltumą ir abejingumą.⁴³³ Tik žmonės gali atsilyginti už žmones.⁴³⁴ Trūksta meilingo žmogaus širdies atliepo perversai Mano eucharistinei Širdžiai, kuri yra gyva ir plakanti Altoriaus Sakramente. Tik žmogaus širdis gali atsilyginti už žmogaus širdį. Dėl šios priežasties angelai sielvartauja.

Garbinimas ir šlovinimas, kurį jie Man aukoja, yra angeliškas. Jis yra jų angeliškos prigimties tobulybės išraiška. Niekada nemirdami, jie aukojasi

priešais Mano tabernakulius, kuriuose Aš gyvenu žemėje, su nuolankiausia adoracija nusizemindami ir padėdami po Mano kojomis visas savo angeliškas tobulybes - savo grožį, jėgą ir protą.⁴³⁵ Angelai yra kaip gyvosios liepsnos, kurios dega ir niekada nesudega Mano eucharistiniame artume.⁴³⁶ Nežiūrint to, Mano angelai negali pakeisti vienutelaitės žmogaus širdies Mano artume. Mano angelai negali Man duoti to, ko ieškau iš žmonių, ko pirmiausia laikiu iš savo kunigų.

Ir taip Aš atsigrėžiau į šventąjį Joną, kad Mane paguostų; kad mylėtų Mane, kai kitų meilė atšalo; kad turėtų viltį Manyje, kai kitų pasitikėjimas nusilpo; kad liktų Man ištikimas, kai kitų tikėjimas buvo išbandomas.⁴³⁷ Tarp apaštalų būtent Jonas buvo Mano mylimas draugas, Mano garbintojas, kuris suprato atsilyginimo Mano Širdžiai slėpinį.

Jonas atsilygino už Petro išsigynimą, ne nuteisdamas Petrą, kurį jis gerbė ir mylėjo kaip tėvą, bet raudodamas kartu su juo ir savo pasiaukojimu atlygindamas už Petro nuopolių.

Dar kartą Jonas dovanojo Man savo ištikimą meilę mainais už neištikimą Judo išdavystę. Jis atlygino Mano Širdžiai, kuri sielvartingai kentėjo, kai Judas išėjo iš Vakarienes kambario į naktį.⁴³⁸ Tuo momentu Jonas atidavė Man visą savo širdies meilę, maldaudamas Mane ją priimti kaip atsilyginimą už šaltai apskaičiuotą Judo sąmokslą prieš Mane.

Būk kitas Jonas Mano Širdžiai. Dovanok Man atsilyginimą aukodamas save: vietoj tų, kurie bėga nuo Mano eucharistinio Veido; vietoj tų, kurie nepakelia buvimo Mano artume, arti Mano Širdies; vietoj tų Mano kunigų, kuriems užtenka laiko viskam, tik ne Man.

Duok Man savo bičiulystę, pasitikėjimą, dėkingą prierašumą. Tegu niekas tau nesutrukdytų įvykdyti šį Mano planą. Kas atsilygina Man už kunigus, paskutinę dieną pamatys, kad jo paties nuodėmės, nors jų daug būtų, bus uždengtos vienut vieninteliu atsilyginimo aktu, nes atlyginimas yra meilės pratybos, o meilė uždengia nuodėmių gausybę.⁴³⁹

Mylėk Mane, ir tu įgyvendinsi viską, ko tavęs prašau. Mylėk Mane, ir Aš įvykdysiu viską, ko Manęs prašai. Aš trokštu joanitiškų sielų, kunigų garbintojų ir atlygintojų draugijos. Ant jų išliesiu malonės upes savo kunigijai atnaujinti ir savo Sužadėtinės Bažnyčios džiaugsmui.

2012 m. sausio 7 d., sekmadienis

Kelkis anksčiau. Atiduok Man pirmąsias dienos valandas. Prieš kažko ar ko nors ieškodamas, ateik pas Mane. Aš sustiprinsiu tave, kad gerai išnaudotum tokiu būdu pradėtos dienos valandas.

Pašaukiau tave būti Mano garbintoju; visa kita yra antraeilis dalykas. Laukiu tavęs savo meilės Sakramente ir dažnai lieku nusivylęs, nes tu leidi kitiems reikalams atimti tavo laiką ir siurbti energiją. Duok Man tiek laiko, kiek gali, ir Aš tau duosiu laiko ir energijos padaryti viską, ką privalai padaryti. Tu pamatysi, kad pirmiausiai atėjus pas Mane visa kita bus padaryta teisingomis proporcijomis. Tu darysi vieną dalyką po kito, ir visa, ką darysi, pasižymės giedrumu ir vidine adoracija, nukreipta į Mano nuolatinę esatį tabernakulyje. Argi ne to išmokai skaitydamas motinos Mechtildos, Mano tarnaitės, epifanijos instrukciją?⁴⁴⁰

Šaukiu tave į amžinos adoracijos gyvenimą. Amžinoji adoracija - tai meilingas dėmesys Mano buvimui. Tai niekada nesiliaujantis Mano Veido ieškojimas ir artėjimas prie mano Širdies, kuris persunkia kiekvieną gyvenimo momentą. Tačiau ši amžinoji adoracija prasideda nuo realiai adoracijai priešais Mano eucharistinį Veidą skirto laiko, kai visi kiti reikalai atidedami į šalį, ir juo baigiasi.

Tad ateik į šią atskirtą vietą, kurią tau paruošiau.⁴⁴¹ Aš laikiu tavęs ten. Ateik prie Mano tabernakulio ir gyvenk Mano artume. Pripildysiu tave džiaugsmo, romumo ir išminties tenkinant dienos reikalavimus. Visada pradėk dieną Mane pagarbindamas. Neleisk, kad tavo širdis taptų šalta Mano eucharistiniam artumui. Pašaukiau tave į šį gyvenimą dėl vienintelio dalyko - kad garbintum Mane dėl Mano mylimųjų kunigų, savo brolių, ypač dėl tų, kurie niekada neateina į Mano sakramentinį artumą, kad ten, prie Mano Širdies, rastų atgaivą, šviesą, ramybę, o labiausiai - meilę, dėl kurios Aš juos sukūriau ir iš kurios padariau juos savo tarnais.

Atleidžiu tavo silpnybes šiuo reikalu, bet kviečiu tave susiimti ir sugrįžti prie kilniaširdiškos meilės, kuri netoleruoja delsimo ir nugali visas kliūtis. Tai, ką tau sakau, yra paprasta stipraus gyvastingumo ir išminties paslaptis, išminties, kuri visus dalykus teisingai supranta ir protingai vertina.

Esminis sunkumas tavo ir daugelio kunigų gyvenime - tai adoracijos nepaisymas. Noriu, kad tavo gyvenime adoracija turėtų pirmą vietą. Tu pirmiausiai esi Mano eucharistinio Veido garbintojas ir Mano Švenčiausiosios Širdies guodėjas. Tai yra tavo misija ir vienintelis visų kitų tavo užmojų pateisinimas. Man malonus garbinimas, kurį aukoji, bet laikiu,

kad būtum dar dosnesnis. Pirmiau ieškok Manęs Mano meilės Sakramente, ir pažadu duoti visa kita, tu nieko nestokosi.⁴⁴²

Yra nepaprasta malonė, kurią suteikiau Valandų liturgijos Rytmetinei maldai tiems, kurių pašaukimas nurodo ją melsti. Kalbėk ją ramiai ir taikingai Mano artume, ir Aš aplankysiu tavo sielą savo dieviškosios meilės saldybe ir savo buvimo tavyje kvapsniu. Esu paguostas, kai sielos atsikelia, kol dar tamsu, ir eina prie Mano tabernakulio pašlovinti Manęs giesme ir Vienytis su Manąja Tėvo adoracija. Psalmės suvienys tave su Mano Širdimi, ir tu iš Naktinės vigilijos išeisi atgaivintas ir sustiprintas meilės.

2012 m. sausio 10 d., trečiadienis

Kitų sielų užtarimas yra meilės darbas. Jis neatsiejamas nuo atsistojimo su Manimi Tėvo akivaizdoje, be galo pasitikint Mano Kančios nuopelnais ir žaizdomis, kurias Aš rodau Tėvui dėl visų, kurie su pasitikėjimu eina prie Jo per Mane.

Savo meilės Sakramente gyvenu kaip danguje, t. y. nepaliaujamai užtardamas visus, kurie Mane tiki ir ateina pas Mane, prislėgti gyvenimo našų ir sielvartų. Nėra nieko, ko nepadaryčiau dėl sielos, kuri artinasi prie Manęs su pasitikėjimu.

Būtent dėl šios priežasties panorėjau pasilikti savo meilės Sakramente iki laikų pabaigos – kad sielos žinotų, kur Mane rasti, ir galėtų lengvai prie Manęs prieiti, būdamos tikros, kad bus išgirstos, ir pasitikėdamos Mano Širdies gailestingumu pasauliui, paženklintam kančios ir nuniokotam nuodėmės. Nėra veiksmingesnės užtarimo maldos formos už sielos priartėjimą prie Mano eucharistinės esaties, žinant, kad Mane ras ir kad bus išgirsta. Nesu nutolęs nuo sielų varge. Pats pasidariau joms artimas, toks artimas kaip artimiausias tabernakulis. O, kad Mano tauta tai suprastų! Mano bažnyčios būtų perpildytos kiekvieną dienos ir nakties valandą. Niekada nebūčiau paliktas vienas savo meilės Sakramente.

Tikėjimo pratybos didina tikėjimą. Pasitikėjimo pratybos augina pasitikėjimą. Kas tikėdamas artinasi prie Mano tabernakulio, liudija absoliutų pasitikėjimą Mano gailestingąja meile. Švenčiausiasis Altoriaus Sakramentas yra Mano Širdis, atverta, kad priimtų tuos, kurie atsilieps į Mano nesenstantį kvietimą: „Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti: aš jus atgaivinsiu! Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą. Mano jungas švelnus, mano našta lengva.“⁴⁴³

Kas dažnai prieina prie Manęs Švenčiausiąjame Altoriaus Sakramente, atras, kad yra susietas su Manimi nenutraukiamu meilės ryšiu. Per asmeninę patirtį jis atras, kad dalinuosi visais jo sielvartais, kad atnešu palengvėjimą jo varguose, kad kartu su juo nešu jo naštas ir kad jis niekada, nė akimirkos nebus apleistas ar paliktas vienas.

Tave mokau kai ko daugiau, nei vien paprastai aplankyti Mane Mano meilės Sakramente; mokau artintis prie Manęs absoliučiai pasitikint Mano užtarimu pas Tėvą. Tai tikėjimo aktas Mano gailestingąja meile ir būdas nuteikti save taip, kad priimtum gyvybės vandenį, sraunia srove plūstančius iš Mano atverto šono.

Ar sielos tiki Mano realiu buvimu Mano bažnyčių tabernakuliuose? O gal jos iš viso užmiršo, kas Aš esu ir kur Mane rasti? Ar Mano kunigų tikėjimas Mano meilės Sakramentu pasidarė toks drungnas ir toks silpnas, kad jiems patikėtos sielos prarado paprastą tikinčios širdies instinktą - ieškoti Manęs Švenčiausiojoje Eucharistijoje ir gyventi Mano artume, mylint Mane ir leidžiant Man laisvai mylėti tuos, kas ateina pas Mane, gydyti jų žaizdas ir traukti juos į Mano atverto šono šventovę?

Tuščios Mano bažnyčios - įžeidimas Mano meilei, meilei, kuri privertė Mane atsiduoti į Mano kunigų rankas duonos ir vyno pavidalais, kad niekas nežūtų nuo alkio ar troškulio kelionėje į amžinybę.

Aš esu gryna meilė savo meilės Sakramente. Mano Širdis atverta, kad priimtų visus, net tuos, kurių sielose žybsi tik silpna tikėjimo Mano realiu buvimu kibirkštelė. Teateina jie pas Mane, ir ta mažytė kibirkštelė taps žėrinčia liepsna, kuri teiks džiaugsmą ir viltį visiems, kurie pastebės jos šviesą.

Ne pamaldų valandomis tuščios Mano bažnyčios meta kaltinimą pirmiausiai Mano kunigams, o paskui ir Mano tikintiesiems. Mano eucharistinė esatis susiduria su šaltumu, abejingumu ir šiurpą keliančiu nedėkingumu net iš Mano kunigų ir pašvęstųjų sielų. Švenčiausiosios Eucharistijos slėpinyje jie neatpažįsta brangaus perlo, kadaise dirvoje paslėpto lobio, kuris dabar laisvai siūlomas visiems, norintiems dalytis jo neišsemiamais turtais.⁴⁴⁴

Pasaulyje, kur tokia daugybė žmonių aprauda savo vienišumą, Aš esu paliktas visai vienas. Jeigu sielos ateitų pas Mane ir užsibūtų Mano artume, jos atrastų meilę, kuri taip pripildo širdį, kad iš jos išnyksta visoks vienišumas ir gyvenimai tų, kas ją priima, tampa stebėtinai vaisingi.

Tavo gyvenimas, tavo pašaukimas, tavo misija dabar - buvoti Mano sakramentiniame artume. Taigi guosti Mano eucharistinę Širdį ir išstatyti savo sielą Mano eucharistinio Veido spinduliavimui dėl tokios daugybės

savo brolių kunigų, klupinėjančių tamsoje, kurios jokia žemiška šviesa negali išsklaidyti.⁴⁴⁵

2012 m. sausio 27 d., penktadienis

Mylimasis Viešpatie Jėzau, tikrai čia esantis; garbinu Tave visa savo širdies meile. Būtent tam Tu atvedei mane į šią vietą: garbinti Tave, buvoti Tavo artume, ieškoti Tavo Veido ir ilsėtis prie Tavo Širdies. Išlaikyk mane ištikimą pasauliui, kurį man davei, ir neleisk, kad kas nors mane atitrauktų nuo Tavęs, kuris esi vienintelis būtinas dalykas ir be kurio nėra nieko danguje ar žemėje, kam atiduotiau savo širdį⁴⁴⁶. Mano laimė - būti arti Tavęs. Išlaikyk mane savo artume ir niekada neleisk man pasitraukti nuo Tavo eucharistinio Veido švytėjimo. Amen.

Jėzau, Jėzau, Jėzau, neleisk, kad kas nors mane atitrauktų nuo Tavo eucharistinio Veido šviesos; leisk, kad visi dalykai veikdami kartu patrauktų mane ieškoti Tavo Veido ir Tave garbinti.

Adoracija! Adoracija! Adoracija! Šito tavęs prašau, nes adoracija yra meilės pratybos, o meilė vainikuoja visa kita.⁴⁴⁷ Jokiam darbui neteik tos svarbos, kokią prašau tavęs skirti adoracijai. Užsikrauk ją sau, kol ateis kiti, su kuriais galėsi ja pasidalyti. Jeigu ne šis adoracijos darbas, nebūčiau turėjęs priežasties leisti užgimti šiai šeimynėlei, kurios tėvu ir tarnu tave paskyriau. Leisk kitiems daryti tą darbą, į kurį juos pašaukiau, bet tu užsiimk šituo vieninteliu darbu, į kurį tave pašaukiau pirmiausiai ir labiausiai.

Į Mano kunigų sielas nusileido sutemos, nes Aš esu paliktas vienas savo meilės Sakramente. Tai ir kelia didžiausią sielvartą Mano Švenčiausiajai Širdžiai, nes Švenčiausiasis Altoriaus Sakramentas yra aukščiausia Mano asmeninės meilės kiekvienam kunigui išraiška, ir tiek mažai yra tų, kurie tai supranta ir atsiliepia meile į Mano meilę.

Atlyginimo darbas - iš meilės laisvai priimtas įsipareigojimas pakeisti tuos, kurie lieka toli nuo mano eucharistinio Veido šviesos ir nuo Mano Švenčiausiosios Širdies šilumos. Vienišumą, nuo kurio kenčiu daugelyje tabernakulių, sukelia Mano kunigų abejingumas. Jų gyvenimą valdo ne Mano meilė jiems ir ne jų meilė Man, bet tūkstančiai kitų sukurtųjų dalykų, nevertų tos žymės, kurią mistine ugnimi išdeginau jų sielose, kai jie buvo įšventinti Mano Kūno tarnystei.

Sugrįžkite pas Mane jūs, Mano kunigai, Mano Širdies kunigai, kunigai, į kuriuos nukreiptas įdėjus Mano eucharistinio Veido žvilgsnis! Sugrįžkite pas Mane ir gausite atleidimą.⁴⁴⁸ Sugrįžkite pas Mane ir būkite išgydyti. Sugrįžkite pas Mane ir būkite atgaivinti.⁴⁴⁹ Sugrįžkite pas Mane, ir Aš jus taip

suvienysiu su savimi, kad stosime priešais Mano Tėvą kaip vienas Kunigas ir viena Auka, atnašaujamajam didesnei Jo garbei iš meilės mūsų vienai Sužadėtinei Bažnyčiai.⁴⁵⁰

Iki dabar brangi eucharistinės adoracijos malonė liko nežinoma perdėm didelei daugybei Mano kunigų. Tai yra priežastis, paaiškinanti daugelio jų silpnybes, skandalus, gėdą ir atkritimą. Pasaulis atšalo ir dar labiau atšals, kai jį apgaubs priešų tamsa ir širdis, kurias Aš pašventinau, kad būtų Man meilės širdys⁴⁵¹, pavers į ledą.

Štai kodėl prašau tave, kad garbintum Mane Mano meilės Sakramente ir savo garbinimu daug kunigų atvestum į Mano eucharistinio Veido šviesą. Šis sugrįžimas prie adoracijos išgelbės Mano kunigus nuo sunaikinimo, kurį priešas prieš juos rezga. Kai kunigas lekia prie Mano Širdies ir ilsina galvą prie Mano krūtinės, jis bus apsaugotas nuo visokios žalos, o priešų sąmokslai prieš jo sielą bus suardyti ir paversti niekais.

Kas tarp Mano kunigų ištvers ateisiantį išmėginimą? Tik tie, kas paklausys Mano maldavimo būti kunigais garbintojais, atlygintojais, kurie leis Man tapti jų draugu ir dovanos man savo laiką, protą ir širdį svarbiausiam garbinimo darbui. Vadinu šį darbą svarbiausiu, nes teisinga daiktų tvarka buvo suardyta, ir Mano mylimų kunigų širdis bei protus užvaldė didžiulė betvarkė ir sumaištis. Adoracija jiems ir tau leis atstatyti vienintelę teisingą tvarką - tvarką Dievo meilės, išlietos žmonių širdyse Šventosios Dvasios, kuri yra Meilė.⁴⁵²

Šis darbas toks svarbus, kad patikėjau jį - o su juo ir tave - atjaučiančiai šlovingajai savo Motinos Širdžiai. Tai yra jos darbas visoje Bažnyčioje ir jai pasiaukojusių kunigų širdyse. Su šiuo savo ir Motinos darbu susiejau savo šventuosius šlovėje ir angelus, kurie parpuola priešais Mano Veidą ir apsupa Mano tabernakulius dangiška adoracija žemėje. Niekas negali atšaukti Mano plano dabar. Atėjo valanda kunigams išgirsti Mano meldimą ir su atgaila bei džiaugsmu sugrįžti prie Mano altorių papėdės.⁴⁵³ Ten laikiu kiekvieno, kupinas gailestingumo ir pasirengęs priimti juos į savo Širdį.

2012 m. sausio 28 d., šeštadienis

Sustiprink mano meilingą dėmesingumą Tau, Tu, kuris esi meilingai atidus man šiame savosios meilės Sakramente.

Svarbu, kad atėjai į Mano artumą, ieškodamas Mano Veido ir siūlydamas Man visą savo širdies meilę. Šito gana. Su šituo mažu garbinimo ir meilės aktu Aš padarysiu didžiųjų dalykų. Neprašau to, kas pranoksta tavo jėgas.

Nesu griežtas ir reiklus viršininkas; esu meilingiausias ir dėkingiausias bičiulis. Nė akimirka, praleista Mano sakramentiniam artume, nelieka be atlygio, nes Aš myliu tuos, kas myli Mane.⁴⁵⁴ Parodau savo Veidą tiems, kas Manęs ieško, duodu savo Širdį tiems, kas ilgisi Mano draugystės. Čia yra šėtono gudrybė - jis siekia įtikinti sielas, kad esu žiaurus ir reiklus Dievas, kad niekada nesu patenkintas kukliomis savo vaikų atnašomis, kad pasitraukiu nuo tų, kas Manęs ieško, paniekindamas jų mėginimus Mane rasti, niekais paversdamas jų troškimus pažinti Mane ir Mano meilę jiems. Melas, grynas melas, kad sukliudytų sieloms ateiti prie Manęs. Aš esu švelniausias ir dėkingiausias bičiulis.

Ateikite pas Mane, nes Aš laikiu jūsų savo meilės Sakramente. Kai Mano Bažnyčia pradėjo saugoti Mano Švenčiausiąją Kūną Man parengtuose tabernakuliuose, tai nebuvo vien ritualinės praktikos evoliucija. Tai buvo šlovingas ir seniai laukiamas Šventosios Dvasios įkvėpimas, nes Mano Kūno ir Kraujo Sakramentas yra daugiau negu vien Mano amžinosios Aukos išsaugojimas laike. Jis yra daugiau negu vien maistas, kuriuo Aš įeinu į sielas, kad suvienyčiau jas su savimi ir vieną su kita į vieną Kūną. Jis yra Mano dieviškosios draugystės garantas ir išraiška, ženklas Mano Širdies troškimo ir apsisprendimo pasilikti iki amžių pabaigos⁴⁵⁵ dėl visų, kas ieško Mano draugystės, kad jie pažintų Mano Širdies meilę. Yra tokių, kurie ginčija, kad neturėjau tokios intencijos, kai tą naktį prieš kentėdamas daviau savo apaštalams valgyti Mano Kūną ir gerti Mano Kraują, tačiau iš tikrųjų tai *buvo* Mano Širdies intencija ir troškimas, nes Aš žvelgiau į ateisiančius amžius ir mačiau, kad žmogaus širdis labiausiai alks Mano dieviškosios draugystės, Mano bičiulystės ir artumo šioje žemės tremtyje.⁴⁵⁶

Nėra dalyko, kurio nepadaryčiau, kad tik tapčiau artimas sieloms, kurios ieško Mano esaties ir trokšta Mano draugystės. Vienatvė - nuodėmės pasekmė, nes nuodėmė atitolina žmones nuo jų tikrosios savasties, nuo jų Kūrėjo ir Dievo, ir vieną nuo kito. Vienišumas, kartoju, yra nuodėmės pasekmė, kuri suskaldo Manąjį tobulą žmogaus laimės planą ir padaro jį nesuprantamą. Nuodėmė priverčia žmogų matyti iškreiptą savo atvaizdą, lyg sudaužytame veidrodyje.⁴⁵⁷ Ateikite prie Mano meilės Sakramento, žvelkite į tobulą ir nesuteptą sielų veidrodį, kuriame parodau sieloms, kokios jos turėtų būti Mano Tėvo akyse ir Mano Kūne - Bažnyčioje.⁴⁵⁸ Neturiu jokio kito troškimo, tik jūsų amžinąją laimę. Dėl jos Aš jus sukūriau, jūsų pradėjimo akimirką pašaukdamas jus į gyvenimo pilnatvę su Manimi Tėvo prieglobstyje ir Šventosios Dvasios meilėje.

Noriu, kad Mano pažinimas vestų jus į meilę Man. Teologija yra tik tiek naudinga, kiek ji veda į bendrystę su Manimi per nuolankią maldą

ir adoraciją. Teologija yra meilės tarnystė. Atskirta nuo meilės ji yra absurdiškas mokslas, kuris atskiria sielas net nuo Manęs.

2012 m. sausio 29 d., sekmadienis

Viešpatie Jėzau, Tu neprašai iš manęs to, kas neįmanoma; jeigu tai, ko prašai, mano akims atrodo neįmanoma, Tavo malonė viską įgalina. Tau ir tiems, kurie Tave myli, nieko nėra neįmanoma,⁴⁵⁹ Viską galiu Tavyje, kuris mane stiprini.⁴⁶⁰

2012 m. sausio 30 d., pirmadienis

Malda tiems, kas aukotų garbinimo ir atlyginimo valandą būdami namie, darbe, ligoninėje, kalėjime ar kelionėje:

*Viešpatie Jėzau Kristau, nors šią valandą negaliu
fiziškai prisiartinti prie Tavęs Tavo meilės Sakramente,
artinuosi prie Tavęs troškimu ir tikėjimu.
Maldauju Tavęs, nunešk mane, įkvėpdamas protą ir širdį,
prie to tabernakulio pasaulyje, kur Tu šią valandą esi
labiausiai apleistas, visiškai pamirštas ir be žmonių draugijos.
Tavo eucharistinio Veido spinduliavimas
taip tepersmelkia mano sielą,
kad aukodamas Tau garbinimo ir atlyginimo auką,
nors esu užsiėmęs įprastais dalykais,
galėčiau iš Tavo Švenčiausiosios Širdies laimėti
bent vieno kunigo sugrįžimą prie tabernakulio,
kur Tu jo šiandien lauki. Amen.*

Tai⁴⁶¹, ką turėjai ši rytą, garbindamas Mane, nebuvo joks išsiblaškymas; tai buvo Mano troškimas, ir tai Aš įkvėpiau tave imtis šio darbo iš meilės Man, esančiam Mano meilės Sakramente, dėl Mano kunigų pašventinimo. Įgyvendink tau duotą žinią ir paskleisk ją, nes būtent per ją Aš paliesiu daugelio savo kunigų širdis ir susigrąžinsiu juos sau. Aš laikiu kiekvieno savo meilės Sakramente.

Trokuštu surinkti savo kunigus aplink Manuosius tabernakulius ir kiekvieną jų patraukti prie Mano Širdies. Kiekvienam leisiu ilsėtis prie Mano krūtinės, klausytis Mano dieviškosios Širdies plakimo ir mokytis iš Mano amžinosios meilės jam, meilės, kuria jį sukūriau, pasirinkau ir amžiams suvienijau su savimi, kaip kunigą su Kunigu ir auką su Auka.

Aš tuoj atsiųsiu savo Šventąją Dvasią kaip skaistinančią liepsną visiems Mano Bažnyčios kunigams. Tie, kas atsiduos šitam tyrinančiam ir šventinančiam veikimui, klestės Mano Bažnyčioje Mano Širdies džiaugsmui ir Mano Tėvo šlovei. Tie, kas priešinsis šitam tyrinančiam ir šventinančiam veikimui, nuliūdins Dvasią, sukels didį sielvartą Mano Širdžiai, išprovokuos Mano Tėvo teisingumą; sudžius kaip nukirstos vynmedžio šakelės ir bus įmesti į kitą ugnį.⁴⁶² Kas atsisako Dievo meilės liepsną, turės kentėti Dievo teisingumo liepsnas. Tau sunku to klausytis, bet sakau tą iš meilės, kupinas begalinės užuojautos kiekvienam savo kunigui, nes myliu kiekvieną iki beprotybės, kaip pasakytų pasaulio žmonės; bet tai nėra beprotybė, tai tiesiog dieviškosios meilės, kuri liepsnoja Mano Švenčiausiojoje Širdyje, prigimtis.

Tad pradėk Kunigų garbintojų brolijos darbą. Tai bus integrali jūsų mažo vienuolyno misijos dalis. O tu įgyvendink žinią. Kasdien įgyvendink. Garbink Mane su šventu uolumu ir žinok, kad Aš būsiu nepralenkiamas uolumu.⁴⁶³ Kadangi tu esi uolus dėl Manęs, Aš būsiu uolus dėl tavęs. Darbuokis dėl Manęs ir Mano interesų, kitaip sakant, garbink Mane, adoruok Mane, ištvermingai nuolat ateidamas priešais Mano eucharistinį Veidą ir būdamas arti Mano eucharistinės Širdies, o Aš darbuosiuosi tavyje, kad tave nutyrinčiau, pašventinčiau, pripildyčiau džiaugsmo šiame pasaulyje ir amžinosios šlovės – busimajame.

2012 m. sausio 31 d., antradienis

Eucharistijos garbinimas Mano kunigams tampa priemone, kuri padeda jiems nuoširdžiai ir su didžiausiu džiaugsmu širdyse ištarti: „Būti šalia Dievo yra mano laimė, ir mano laimė vien Tavyje slypi.“⁴⁶⁴ Noriu, kad Mano kunigai būtų laimingi, ne ta laime, kurią duoda pasaulis (nes ji greitai išblėsta, sieloje palikdama kartėlio skonį), bet ta laime, kuri yra vaisius Mano esaties, ieškomos, garbinamos ir pašlovintos Mano meilės Sakramente. Mano kunigai bus tiek laimingi, kiek bus eucharistiški.

Kunigo laimė tiesiogiai proporcinga tam, kiek jis yra patyręs draugystę su Manimi, Mano artumą jam Mano meilės Sakramente ir Mano ryžtą ten jį priimti, stipriai priglauti jį prie Mano Širdies ir atgaivinti jo sielą. Kunigas, kurio dienos ir savaitės praeina nestabtelint priešais Mano eucharistinį Veidą, greitai pajus, kad jo sieloje nebeliko antgamtinės laimės, adoracijos vaisiaus.

Per didelė dalis kunigų pasidaro paniurę ir pikti, nes jie laiko Mane atokiau nuo savo širdžių, nors Aš esu sakramentiškai esantis ir jiems

prieinamas tabernakulyje vos už kelių žingsnių. Kunigai galvoja, kad tarnystė yra jų pašaukimo visuma, pamiršdami, kad pirmiausia pašaukiau juos būti su Manimi. Buvoti Mano artume ir tapti artimais Mano draugais, artimiausiais Mano Švenčiausiosios Širdies bičiuliais.

Daugeliui religija tapo verslu ir išsklaidė džiaugsmą, kuris yra patikimas Mano buvimo ženklas žmogaus gyvenime. Daugeliui Mano išrinktųjų nebesu svarbiausias jų kunigiškoje tarnystėje: jie išsekina save nuolatinėje užsiėmimų ir pokalbių tėkmėje, niekada nerasdami laiko pabūti nutilę Mano artume ir paklausti, ką Mano Širdis trokšta pasakyti jų širdims. Taip elgiasi ne tik dieceziniai kunigai; deja, tą galima pasakyti ir apie didelę daugybę tų, kuriuos išsirinkau, kad gyventų vien Man klauzūros tyloje. Net ten prasiskverbė aktyvizmo dvasia, traukianti vyrus nuo vienos veiklos prie kitos, skatinanti juos statyti pilis smėlyje, žaisliukus, kuriuos vis nušluos ir nušluos Mano meilės smarkumas, kol jie išmoks atrasti laimę vien Manyje.⁴⁶⁵ Privalau tai pasakyti. Pirmiausia tai sakau tau, kad galėtum keisti savo gyvenimą ir taptum kunigu garbintoju ir atlygintoju, kuriuo pašaukiau tave būti visų tavo brolių kunigų labui.

Paskelbk šiuos žodžius. Jie palies daug širdžių, ir Aš leisiu, kad jie neštų vaisių sielose tų, kas juos skaitys atvira širdimi ir su tikėjimu. Žodžiuose, kuriuos tau kalbu, nėra nieko nauja; naujas yra tik būdas, kuriuo Aš reiškiu savo Širdies troškimus ir tvarią meilę savo kunigams, tau ir per tave daugelio labui. Būk kuklus; perduok tai, ką tau sakau šiomis adoracijos valandomis ir pasitikėk, kad užauginsiu taip išbarstytas sėklas.⁴⁶⁶

2012 m. vasario 1 d., trečiadienis

Kai ateini į adoraciją, būk priešais Mano eucharistinį Veidą kaip veidrodis prieš saulę. Taip tu sugausi Mano Veido spinduliavimą ir Mano Širdyje degančią ugnį; taip tu tapsi šviesa ir ugnimi į tamsą panirusioms sieloms ir atšalusioms širdims.

Kokia daugybė brangių sielų pražūva dėl to, kad kunigai, kuriuos joms siunčiau, nėra dieviškosios meilės ugnies ir šviesos vyrai! Yra tokių Mano kunigų, kurie elgiasi lyg šėtono tarnai, neša tamsą ir verčia sielas drebėti dėl antgamtinės šilumos trūkumo. Bet tai gali pasikeisti, jeigu tik Mano kunigai sugrįš pas Mane ir leis Man juos padaryti ugnimi ir šviesa šiame temstančiame ir šalančiame jūsų pasaulyje. Šis jūsų pasaulis yra ir Mano pasaulis, nes Aš jį sukūriau ir visa, ką kuriu, pripildysiu gyvasties ir šviesos. Tik žmonės gesina Mano šviesą pasaulyje ir slopina meilės ugnį, kurią atėjau atnešti žemei.⁴⁶⁷

Manieji kunigai, kada gi jūs atsiversite ir atsigręšite į Mane, ieškodami Mano Veido Mano meilės Sakramente? Kada bėgsite nuo pasaulio šalčio arčiau ugnies, kuri niekada nebus užgesinta, nes tai meilės ugnis, deganti Mano Širdyje? Neprašau nieko, kas būtų sudėtinga ar sunkiai pasiekiamą; prašau tik ieškoti Manęs artimiausiame tabernakulyje, kur laikiu jūsų. Ir suradę Mane ten pabūkite su Manimi. Padėkite savo sielą priešais Mane kaip veidrodį priešais saulę, ir Aš padarysiu didžiųjų dalykų jumoje ir per jus, nes Mano meilė - apvalanti ugnis ir atšalusio pasaulio išganymas.

Kai kunigai sugrįš prie Mano tabernakulių, ieškodami Mano Veido ir trokšdami ilsėtis ant Mano Širdies, tu pamatysi stebuklus Mano Bažnyčioje, Bažnyčioj e, kuri augdama priprato gyventi vidutiniškumu ir drungnumu. Tai ne Mano darbas, nes Aš juk esu ryjanti ugnis.⁴⁶⁸ Tai lėtas, bet nepaliaujantis piktojo darbas, kuris rūpinasi, kad visa, ką Aš sukūriau, panirtų į tamsą ir sustingtų blogyje.

Aš esu šviesa ir ugnis, ir kas ateis pas Mane, esantį Mano meilės Sakramente, taps šviesa ir ugnimi Manyje. Argi nematai, kad tai vyksta? Ar pats to nepatiri? Mylėk Mane ir leisk, kad meilė tave skubintų bėgti prie Mano meilės Sakramento. Per vieną adoracijos valandą gali būti padaryta daugiau gero nei per šimtą nepertraukiamo pamokslavimo ir apaštalinės veiklos dienų, nes, kai tu esi su Manimi, Aš darbuojuosi tau. Laikas, praleistas Mano artume, nėra prarastas. Tai padaugintas laikas ir tavo ribotos jėgos padidinimas, sustiprinimas iš Manęs ateinančia energija, su kuria Aš per tave padarysiu didžiųjų dalykų.

Viskas, kas kyla ne iš Manęs, yra prarasta.⁴⁶⁹ Viskas, kas kyla ne iš Manęs, pagundos dieną bus nušluota. Visa, kas ateina ne iš Manęs, neturi jokios vertės Dangaus Karalystėje. Tad stenkis ne daug daryti, bet mylėti Mane labiau už viską. Kas Mane myli, ieškos Mano Veido ir atras Mano Širdį, ir bus uždegtas meile, kuri sklinda iš Mano sakramentinės esaties.

Trokštu pamatyti kunigus garbintojus, iš visų pusių sugrįžtančius į Mano eucharistinę artybę. Trokštu pamatyti, kaip kunigai garbintojai atranda, kad nėra geresnės vietos žemėje už tą, kuri jiems palikta priešais Mano tabernakulį. Trokštu kunigų garbintojų, kurie apmirs sau ir viską paliks dėl meilės Man⁴⁷⁰, kuris dėl meilės jiems pats pasidarė toks trapus, toks mažas ir toks pasislėpęs Altoriaus Sakramente.

2012 m. vasario 3 d., penktadienis

Štai Aš stoviu prie durų ir beldžiu.⁴⁷¹

Baimė - didžiulė kliūtis vidinei maldai. Malda, ypač Eucharistijos garbinimas, - pavojinga operacija, nes ji kelia grėsmę vidutinybės būsenai, kurioje žmogus yra išpatoginęs. Per adoraciją Aš tiesiogiai veikiu sielą: ji pasirodo Man visu savo skurdu, nuogumu ir visomis savo nuodėmėmis.

Adoracija duoda Man erdvės darbuotis sieloje. Ji yra puikus taisomasis vaistas tiems, kurie dėl savo asmenybės ir charakterio nuolat juda ir niekada nenustygsta. Būk ramus ir žinok, kad Aš esu Dievas.⁴⁷² Atidaryk Man savo širdies duris, ir Aš ten įžengsiu.⁴⁷³ Parodysiu tau savo Veidą ir atskleisiu savo Širdies mintis. Kalbėsiuosi su tavimi akis į akį, kaip žmogus šnekučiuojasi su savo brangiausiu draugu. Kai kurie eina per gyvenimą laikydamiesi atstu nuo Manęs, nes baiminasi to, ką galėčiau jiems padaryti, jeigu jie prisileis Mane artyn.

Šios sielos dar Manęs nepažįsta, nes antraip jos žinotų, kad Aš esu Meilė ir viskas, ką darau, yra meilė. Eucharistijos garbinimas yra vaistas nuo baimės, kuri laiko sielas atstu nuo Manęs. Kodėl? Nes ji priverčia žmogų sustoti, pritildyti savo impulsus, mintis, troškimus ir sumanymus, pabūti arti ir mokytis iš Manęs, Mano romumo ir nuolankios širdies.⁴⁷⁴ Adoracijoje tas, kuris triūsia dėl Manęs, ras poilsį ir atgaivą savo sielai.

Truputį paskaityti per adoraciją nėra blogas dalykas; jis gali atverti sielą klausytis Manęs, kai kalbu jai tiesiai į širdį.

2012 m. vasario 6 d., pirmadienis

O tu mylėk Mane, laikyk save nieku ir visada tikėk, kad esi saugus Mano tėviškoje meilėje. Yra dalykų, kurių tu negali kontroliuoti. Nusizemink prieš Mane, tvirtai laikykitės visų Mano planų ir pasitikėk Mano tobula meile tau. Aš nesu žiaurus tironas. Aš - labiausiai mylintis tėtis, Tėvas, nuo kurio kiekviena tėvystė žemėje turi vardą.⁴⁷⁵

2012 m. vasario 9 d., ketvirtadienis

Daryk vieną dalyką po kito, ramiai ir tyliai. Aš esu su tavimi, kad pagelbėčiau tau šiame darbe; jei būsi dėmesingas Mano įkvėpimams ir klusnus viduje skambančiam Mano balsui, atrasi, kad viskas klostosi pagal Mano išminties ir meilės planą tau.

2012 m. vasario 22 d., trečiadienis

Viskas, kas dabar dedasi, yra Mano rankose, ir Mano meilė sutvarkė visus reikalus, net iki menkiausių smulkmenų, kad Mano rūpestis tavimi nušvintų prieš žmonių akis. Taip Aš sugluminsiu nusistačiusius prieš tave, kurie abejoja, kad Aš darbuojuosi tame, ką tu darai Mano įkvėptas. Be baimės ir džiugiai eik pirmyn, visiškai pasitikėdamas, kad pasirūpinsiu tavimi, tave apsaugosiu, pamaitinsiu ir aprengsiu⁴⁷⁶, duosiu nurodymus dėl slėpiningų savo Širdies užmojų tau ir tiems, kuriuos pas tave siunčiu.

Kai kurie iš tų, kuriems labiausiai reikia to, ką Aš darau, priešinsis šiam darbui ir jį kritikuos.⁴⁷⁷ Neleisk, kad jų pasipriešinimai ir kritika sulėtintų tavo pažangą. Darbas yra Mano, ir Aš trokštu matyti jį klestintį, net jei kartais atrodys, kad nėra jokios vilties ir kad visi Mano pažadai – tik tuščios apgaulės ir tavo paties išsigalvojimai. Taip nėra. Aš įkvėpiau tau šį darbą, Aš jį ir privesiu iki galo. Tai Mano Švenčiausiosios Širdies darbas. Abejoti tuo, ką čia darau, – tai abejoti Mano meile tau. Mano meilė tau niekada nepasibaigs. Būk nuolankus ir pasitikėk Mano meile. Būk drąsus ir veik drąsiai.⁴⁷⁸ Aš esu su tavimi ir, kol tu būsi ištikimas adoracijai, kurios prašau iš tavęs, viskas klostysis pagal Mano planą. Aš stovėsiu prie tavo sprendimų ir patvirtinsiu tėvystę, kuri yra Mano dovana tau. Lik prie Manęs ir žinok, jog esu tavyje ir su tavimi ir kiekvieną akimirką dėmesingai klausausi tavo maldų.

Surinkau į šį Aukštutinį kambarį kaip į savo Švenčiausiosios Širdies ligoninę visus, kurių širdys palūžo, nusiminusius, baimingus ir vienišus. Tai ir toliau darysiu, nes Mano Širdis yra prieglobstis ir poilsio vieta visiems, kas pasitiki Mano meile.

2012 m. kovo 6 d., antradienis

Ateik pas Mane į adoraciją, ir Aš ištiesinsiu tavo kelią.⁴⁷⁹ Pašalinsiu tolumoje dunksančias kliūtis ir pasirūpinsiu kiekvienu tavo poreikiu, kai jis atsiras. Klausyk Manęs ir užrašyk Mano žodžius, nes Aš kalbu tau, kaip tai dariau praeityje, ir toliau kalbėsiu, nes tu esi Mano Širdies bičiulis, ir Aš tave pasirinkau šitam Mano darbui.

Mano Motina toliau tave saugo. Ji yra tavo užtarėja ir gynėja. Ji glaudžia tave arti savo motiniškos Širdies ir panašiu būdu ji įsūnys visus, kuriuos tau siųsiu. Kiekvienas bus Marijos sūnus, suformuotas pagal šventojo Jono, kuriam nuo Kryžiaus patikėjau savo Motiną, pavyzdį, kad ji formuotų ir mokytų Mano Širdies paslapčių, kurios saugomos joje kaip tabernakulyje.⁴⁸⁰

Iš jos Jonas gavo gyvenimo Žodį, kuris jo evangelijoje tapo šviesa, apšvietusią visą pasaulį, ir eucharistinės meilės ugnimi, sušildžiusią atšalusias sielas.⁴⁸¹ Dažnai stok akivaizdon mano žodžių, kurie užrašyti šventojo Jono evangelijoje. Leisk jiems kristi į tavo sielą ir ją paveikti. Tu atrasi, kad šventojo Jono evangelija, paimta iš Nekaltosios Mano Motinos Širdies, turi galios ištraukti sielas iš tamsos į šviesą, iš mirties šešėlių - į skaitų Mano švytėjimą.

Tiek mažai sielų supranta, kad Mano Evangelijos yra dvasia ir gyvenimas.⁴⁸² Žmogus, kuris girdi Mano Evangeliją, o ypač Mano mylimojo mokinio evangeliją, neliks nepatrauktas prie Mano Širdies; iš jos kilo Mano meilės Sakramentas, kuriuo maitinu savo Bažnyčią ir kuriame esu dėl jos visas dienas, iki pat šio praeinančio pasaulio pabaigos.⁴⁸³

Nėra tokio dalyko, kurio nepadaryčiau dėl tų, kurie artinsis prie Manęs Mano meilės Sakramente. Žiūrėkite į Mane! Čia Aš esu - pažeidžiamas, išstatytas, paslėptas, visiškai jums atiduotas. Eucharistija - Mano meilės išradimas, ir niekas jos nepralengs visuose Mano darbuose. Eucharistija - daugiau už pačią kūriniją⁴⁸⁴; ji - Mano atpirkimo darbo vainikas šiame pasaulyje, o busimajame - iš anksto nujaučiamas ženklas šlovės, kurią paruošiau tiems, kas Mane myli.⁴⁸⁵

Jeigu sielos suprastų, kokie meilės lobiai laisvai duodami tiems, kas ateina pas Mane Mano meilės Sakramente, mano bažnyčios būtų dieną naktį pilnos, nepajėgtų sutalpinti minių, kurios būtų į jas patrauktos. Bet piktasis sumanė gudrų sąmokslą - uždegė Mano esaties slėpinį tamsiu nepaisymo, nepagarbos, užmaršumo ir netikėjimo šydu. Jis užtemdė Mano tikrojo buvimo slėpinį, ir Mano tikintieji, pradedant kunigais, pasitraukė nuo Manęs, vienas po kito, kaip tada, kai pirmą kartą atvirai prakalbau apie save, kaip apie gyvąją Duoną, kuri nužengė iš dangaus, kad duotų pasauliui gyvybę.⁴⁸⁶

Šėtonas nekenčia tų, kas nepasidavė jo melagystėms, pasiliko arti Manęs, garbindami Mane Mano meilės Sakramente ir guosdami Mano Širdį, kurią be galo liūdina žmonių nedėkingumas ir tikėjimo meilės slėpiniu - Mano realiu buvimu Eucharistijoje - stoka. Dėl šito Mano širdis labai sielvartauja, todėl pašaukiau tave į garbinimo ir atlyginimo gyvenimą. Per tavo adoraciją ir atsilyginimą nesuskaičiuojama daugybė kunigų sugrįš prie Mano altorių ir prie Mano meilės Sakramento, kur Aš jų laikiu, niekada nepavargdamas laukti ir pasirengęs priimti juos į savo eucharistinės meilės glėbį.

2012 m. kovo 10 d., šeštadienis

*O mano mylimasis Jėzau, esu laimingas Tavo artybėje. Psalmininkas sakė: „O man gera būti arti Dievo.“** Nėra žodžių apibūdinti, kas tai yra turėti Tave - Dievą iš Dievo, Šviesą iš Šviesos, tikrą Dievą iš tikro Dievo - taip arti.*

Tu esi pasislėpęs, bet aš Tave matau.

Tu tyli, bet aš girdžiu Tave.⁴⁸⁸

Tu esi nejudantis, bet sieki manęs, kad įtrauktum mane ir prispaustum prie savo Širdies.

Kas turi Tave Tavo meilės Sakramente, turi viską.

Tu esi čia, ir man nieko netrūksta.

Tu esi čia, tad neturiu ko bijoti.⁴⁸⁹

Tu esi čia, tad negaliu būti vienišas.

Tu esi čia, todėl čia yra pats dangus ir miriadais angelų, garbinančių Tave ir aukojančių Tau savo gyriaus giesmes.

Tu esi čia, ir man niekur kitur nereikia Tavęs ieškoti.⁴⁹⁰

Tu esi čia, ir mano tikėjimas turi Tave, mano viltis įsitvirtina Tavyje, mano meilė Tave apkabina ir nepaleidžia.⁴⁹¹

Tad ir tu nutilk, nes Aš tyliu; pasislėpk, nes Aš esu pasislėpęs; būk nuolankus, nes Aš esu nuolankus.⁴⁹² Lik nuošalyje, nes Aš čia irgi laikausi nuošalyje, kad pasilikčiau su tavimi, kad duočiau tau savo Veido spindesį taip, kad apšviesčiau tavo sielą tavęs neapkindamas.

Nieko neatsakau tiems, kas Mane myli, kas ieško Manęs šiame Mano tylios, gyvos esaties Sakramente. Tie, kas nors kartą atėjo pas Mane ir pabuvo Mano artume, jeigu leido Man paliesti jų sielas, ne sykį sugrįš pas Mane. Jie ras Manyje viską, ko reikia, kad būtų laimingi šiame pasaulyje net tada, kai yra pertekę kančių, kai atrodo, kad viską dengia tamsa. Savo meilės Sakramente esu labai brangus perlas ir dirvoje paslėptas lobis.⁴⁹³ Esu tvari laimė žmogaus, kuris parduoda viską, ką turi, kad Mane įsigytų.

Esu čia dėl tavęs, mylimasis drauge ir Mano Širdies kunige. Esu čia dėl tavęs, ir niekas Manęs nesulaikys nuo dosnumo apdalyti tave taip, kaip trokšta Mano Širdis. Ateik pas Mane ir priimk, ką trokštu tau duoti. Tu niekada nebūsi apvilta, niekad neišeisi tuščiomis.

Duok man viską, Viešpatie Jėzau, ką trokšta duoti Tavo Širdis. Esu tuščias indas, laukiantis, kol mane pripildysi. Pasiliksiu priešais Tave, nutilęs ir tuščias, pasirengęs būti pripildytas to, ką malonėsi į mane įlieti. Pripildyk mane taip,

kaip trokšti, ne vien dėl manęs, bet ir dėl kitų, dėl sielų, kurias atsiųsi pas mane, kad galėčiau duoti joms gerti kažką tyra, kažką dievišką.

2012 m. kovo 13 d., antradienis

Mano artume praleista akimirka nėra bevertė. Kiekviena Man atiduota akimirka yra vertinga Mano akyse ir duoda vaisių visai Bažnyčiai. Tai nėra kiekybės, ilgų valandų, leidžiamų Mano artume, klausimas, kai luomo pareigos reikalauja kažko kito. Vietoj to Aš prašau tyros adoracijos ir meilės momento, paaukoto Man paprasta, vaikiška širdimi. Kaip mama džiaugiasi tiek viena laukine vaikelio padovanota gėlyte, tiek ir didžiule gėlių puokšte, taip ir Mane džiugina akimirka, paaukota Man iš meilės.

Pradėk aukoti Man tai, ką gali. Pamatysi, kad Aš paskatinsiu tave pridurti akimirką prie akimirkos, kol atiduosi Man visą adoracijos ir meilės laiką, kurio iš tavęs trokštu. Perdėm daug sielų netenka drąsos, kai bando melstis. Jos klaidingai mąsto, kad jeigu negali apsiimti daug, turėtų nieko nesiimti. Taip jos apleidžia maldą ir palieka Mane vieną, palieka Mane laukti trumpos jų buvimo akimirkos, paguodos savo Širdžiai.

Duok Man šį trumpą adoracijos ir meilės mirksnį, ir Aš jį padauginsiu, įgalinsiu tave Man atiduoti garbinimo ir meilės valandas, kai jos tavo gyvenime atsiras ir kai Aš jų paprašysiu. Daugybė sielų stengiasi daryti per daug, o galiausiai nedaro nieko. Geriau pradėti daryti kažką mažą, įteikti tą mažą auką Man ir pasitikėti, kad ją priimsiu ir padidinsiu savo ir Tėvo garbei bei šlovei.

2012 m. kovo 15 d., ketvirtadienis

Mažutėliai ir vargdieniai ateina pas Mane, esantį savo meilės Sakramente, ir savo buvimu guodžia Mano Širdį. Visada taip buvo. Išpuikėliai ir atsida-vusieji žemiškiems dalykams neturi Man laiko, nes savo meilės Sakramente Aš esu slaptoje, neturtingas, nutilęs.⁴⁹⁴ Bet nusižeminusius ir vargdinius traukia Mano eucharistinės esaties nuolankumas ir neturtas. Aš juos mielai priimu. Aš nusiraminu jų artume, atpažįstu juos, kaip savo Tėvo palaimin-tuosius, kuriems jau priklauso Dangaus Karalystė.⁴⁹⁵

2012 m. kovo 18 d., sekmadienis

Tu pašaukei mane į šį paslėptąjį garbinimo ir atlyginimo gyvenimą, nes trokšti turėti arti savo tabernakulių žemėje vyrus, kurie sektų Tavo paslėptuoju sakramentiniu gyvenimu Tavo realaus buvimo slėpinyje, kuris yra garbintinas.

Tad maldauju Tavęs, kad suvienytum mane su savo eucharistiniu nuolankumu, su savo tylą, savo slaptumu ir savo nepaliaujama malda Tėvui. Suvienyk mane su nepertraukiamu aukojimusi Tėvui Tavo meilės Sakramente. Nėra nė akimirkos, kad Tu neatnašautum savęs, nėra akimirkos, kai Tavo auka ant Kryžiaus nebūtų dar kartą teikiama Tėvui iš Tavo tabernakulių tylos. Neleisk niekam manęs atskirti nuo Tavęs⁴⁹⁶, Dievo Avinėlio, kurio Krauju yra atpirktas pasaulis, nuo sielų švariai numazgota nuodėmė, dėl kurio Tėvo Širdis pasigaili labiausiai užkietėjusių nusidėjėlių ir pačių menkiausių savo kūrinį. Amen.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

O mano mylimasis Jėzau, garbinu Tavo eucharistinį Veidą, kurio švytėjimas yra man tikroji šviesa šios žemės tremties ūksmėje. Kol esi su manimi, nebijosiu jokio blogio. Tu esi čia, arti manęs, ir aš esu čia arti Tavęs, kad Tavimi tikėčiau, kad Tavyje tiltą turėčiau, kad mylėčiau ir garbinčiau Tave. Be Tavęs, nieko kito žemėje netrokštu; o ir dangus - kas jis būtų be Tavęs?⁴⁹⁷ Čia - Tavo eucharistinė esatis, dangus žemėje. Čia - amžinasis visų angelų ir palaimintųjų džiaugsmas. Čia - išsipildymas viltingo ilgesio, kuris kaip ugnis degina skaistyklos sielas.⁴⁹⁸ Čia - Bažnyčios širdis žemėje ir Bažnyčios šlovė danguje. Čia - stubinamas Tavosios meilės mums stebuklas: nuolatinis Tavo, užmuštojo Avinėlio, buvimas, Tavo Kryžiaus ir Prisikėlimo triumfas.

Kodėl Tu esi paliktas vienas šiame Švenčiausiąjame Sakramente? Kodėl esi paliktas tabernakuliuose? Kodėl Tavo bažnyčios tuščios ir taip retai lankomos? Apsireikšk vėl savo meilės Sakramente! Padaryk, kad Tavo buvimą čia pažintų abejojantieji, neišmanėliai, abejingieji, šaltaširdžiai. Pritrauk visus - pakrikštytuosius ir nekrikštytus - į savo Veido šviesą, nė vienos sielos nepaleisk iš savo eucharistinės draugystės glėbio. Taip Tu numalšinsi tikėjimo ir meilės troškulį iš mūsų sielų, savosios Širdies meilės troškulį iš širdžių, kurias vien sau sukūrei. Amen.

2012 m. balandžio 23 d., pirmadienis

Dovana, kurios prašei, adoracijos dovana, Tau jau duota. Tau reikia tik ją naudotis. Tu pamatysi, kaip ji dauginasi sielose aplink tave. Taip ši vieta taps garbinimo namais, kurių taip seniai trokšta Mano Širdis. Pasitikėk šiais Mano žodžiais ir naudokis dovana, kurią tau daviau.

2012 m. balandžio 29 d., sekmadienis

Ar nematai, su kokia meile sutvarkiau visus reikalus, atvesdamas tave į šią vietą? Taip, Aš ją paverčiau gijimo ir vilties vieta daugeliui, pradedant nuo tų, kurie dabar čia yra. Padarysiu, kad Mano eucharistinė meilė sklistų į kiekvieną širdį iš Mano Veido, kuris, nors paslėptas šiame Mano nuolatinio buvimo Sakramente tarp jūsų, šviečia skaisčiau už saulę.

Tegu Mano garbintojai užima savo vietas Mano artume. Jų tikėjimas, viltis ir atsidavimas Mano gailestingajai meilei sukels gydančios meilės potvynį, kuris plūs iš Mano švenčiausiojo šono ir spinduliuos iš Mano Veido. Taip Mano garbintojai, neišidami iš Mano šventovės, taps Mano apaštalais - šaukliais ir įrankiais Mano gailestingosios meilės bei karšto troškimo surinkti paklydusius, aptvarstyti sumuštuosius, pasirūpinti sužeistaisiais ir išgydyti palūžusias širdis.

Kalbu tau dabar, kaip kalbėjau praeityje ir toliau kalbėsiu dėl tavęs ir dėl tų, kurie skaitys šiuos Mano žodžius. Mano meilė tau nesumažėjo, Mano Širdies nuostatos tavo atžvilgiu nepasikeitė. Myliu tave švelniai, ištikimai, gailestingai; patrauksiu tave į savo draugystės glėbį, laikysiu tave prie savo švenčiausiojo šono, kol galiausiai ateisi apsigyventi Mano Švenčiausiojoje Širdyje, Mano išrinktųjų šventovėje ir vargšų nusidėjėlių prieglaudoje.

Pasitikėk Mano meile tau ir eik pirmyn, veik drąsiai ir narsiai, nes Aš esu su tavimi, ir iš viso tai yra Mano darbas. Tai Mano gailestingosios meilės darbas kunigams, vyrams, kuriuos iš milijonų kitų išsirinkau, kad jie būtų branginami Mano Širdies bičiuliai ir Mano meilės kančios dalininkai.⁴⁹⁹

Leisk Man tave mylėti, ateik pas Mane ir pasilik Mano artume. To labiausiai ir prašau tavęs. Pirmiausiai ieškok Manęs ir atrasi, kad Aš parūpinsiu tau laiko ateiti į Mano akivaizdą⁵⁰⁰. Atidžiai klausykis Mano įkvėpimų ir pasiūlymų, kuriuos tau duodu per tavo angelą sargą, per savo Nekaltąją Motiną ir per mūsų draugus, šventuosius, kuriuos įpareigojau tave remti, tau vadovauti ir vaikščioti su tavimi šiame gyvenime.

Visi jie yra Šventosios Dvasios bendradarbiai, veikiantys sutartinai su nesukurtąja Meile, kuri yra Mano vienybės su Tėvu ir su visais Mano išrinktaisiais, šventaisiais danguje ir žemėje, laidas. Joks Mano šventųjų darbas danguje nebus užbaigtas be Šventosios Dvasios, ir visa, ką daro Mano šventieji, ženklais ir stebuklais parodo kūrybinę Šventosios Dvasios galią, kuri veikia Bažnyčioje ne tik per Mano įsteigtus ir jai duotus sakramentus, bet taip pat per angelų ir garbėje esančių šventųjų užtarimą.

Taigi mylėk Mane ir pasitikėk Mano meile tau. Prašyk, kad Šventoji Dvasia uždegtų tavyje tą pačią meilės ugnį, kuri dega Mano Švenčiausiojoje

Širdyje ir visų Mano šventųjų širdyse. Ši meilė stiprėja adoracijos maldoje ir pavirsta ugnimi, kuri duoda šviesą ir šilumą visiems, kurie prisiartina prie šios ugnies, degančios Mano mylimųjų širdyse.

2012 m. gegužės 17 d., ketvirtadienis Viešpaties Žengimas į dangų

Klausykis Manęs. Tyloje Aš kalbu sieloms. Kas vengia tylos, niekada neišgirs Mano balso. Kurstytk tylą ir pats jos laikykis, atnaujinęs pasišventimą, nes tyloje nužengia Šventoji Dvasia, tyloje Ji darbuojasi sielose, vedama jas į gyvenimo šventumą ir į tobulumą, kurio kiekvienam trokštu.

Iženk į Aukštutinį kambarį su Mano Motina ir apaštalais. Šaukis jų ir gyvenk šiomis dienomis jų draugijoje. Aukštutinio kambario dvasia - tai meilės, tylos, veiksmingo atsiskyrimo nuo pasaulio ir ištvermingos maldos dvasia. Šito prašau iš tavęs. Savaitė ar daugiau tylos atneš vien naudą protui, sielai ir kūnui.

Myliu tylą, - žvelk į Mano sakramentinį gyvenimą⁵⁰¹, - myliu ir tuos, kurie seka Manimi į Mano eucharistinės esaties tylą. Eucharistija - pats tyliausias iš visų sakramentų. Vos ištariamai konsekracijos žodžiai, Aš esu, ir Mano buvimas yra įvyniojamas į gilią tylą. Aš tyliu savo meilės Sakramente, nes ten esu nusižeminęs. Ten Aš nusižeminu, kad gyvenčiau pasislėpęs, dažnai ir užmirštas, tyloje, kurią tik nusižeminusios širdies žmonės gali suprasti.

2012 m. gegužės 27 d., sekmadienis Sekminės

Ateik, Šventoji Dvasia!

Ateik, gyvoji Ugnie!

Ateik, Patepime iš aukštybių!

Ateik, gyvasis Vandenie!

Ateik, Dievo kvapsni!

Paženklink mane ugnies pjūviu darbui, kuriam esu pašauktas. Paženklink mano sielą gilia ir neištrinama žyme garbinti Sūnaus eucharistinį Veidą ir guosti Jo eucharistinę Širdį. Įdegink manyje šio pašaukimo žymę, kad kentėčiau nuo kiekvienos jo išdavystės, nuo kiekvienos neištikimybės jam. Užantspauduok mane šiam pašaukimui, kad rasčiau Tave tik jį įgyvendindamas ir ilgalaikės dangaus adoracijos tobulybėje, kur Tu su Tėvu ir Sūnumi gyveni ir viešpatauji per amžius.

Avinėlio adoracija man teprasidės šiandien čia, žemėje, leisk jai augti ir gilėti mano gyvenime, kol ji taps nepaliaujama: džiaugsmo protrūkis, išsiliejus iš neišsenkančio šaltinio, Tavo esaties mano sieloje, kad malšintų Jaunikio Kristaus troškulį⁵⁰² ir Jo kunigiją Bažnyčioje padarytų vaisingą. Amen.

2012 m. birželio 2 d., šeštadienis

Tu gerai padarei, kad ši birželio mėnesį pradėjai pasiaukodamas gailestingajai Mano Širdies meilei kaip auka. Paimsiu tave į savo eucharistinio Veido šviesą ir sudeginsiu tave savo eucharistinės Širdies ugnyje. Save eikvok mylėdamas Mane, ieškok Mano eucharistinio Veido, būk arti Mano eucharistinės Širdies, o visa, kas liko, padarysiu Aš. Tau nieko netrūks. Aš esu tavo aprūpintojas, tavo mylimasis, tavo draugas. Aš esu tavo maistas ir gėrimas. Tavo drabužis ir tavo pastogė. Aš esu tavo patarėjas netikrume, tavo suramintojas išmėginimuose, tavo bičiulis tremtyje.

Visus reikalus perduok Man. Tegu niekas tavęs neatitraukia nuo tavo esminio darbo: būti Mano artume; mylėti Mane už tuos, kurie Manęs nemylė; pasitikėti Manimi už tuos, kurie Manimi nepasitiki; dėkoti Man už tuos, kurie nedėkoja; aukotis Man už tuos, kurie nuo Manęs slepiasi, - labiausiai už Mano vargšus kunigus, savo brolius šiame ašarų klonyje. Būk ištikimas šiam svarbiausiam darbui, o Aš padarysiu, kad jis klestėtų. Kunigai sugrįš į Mano Širdies meilę ir ims gyventi Mano eucharistinio Veido šviesoje. Taip visoje Bažnyčioje prasidės atsinaujinimas šventumu - to trokšta Mano Širdis ir tokia yra Mano valia jai.

Neapleisk Kunigų garbintojų brolijos; kuo greičiau ją įsteik. Per ją kunigai paguos Mano Širdį. Iš jų veidų spinduliuos Mano Veido šviesa, ir daugelis tų, kurie gyveno nuo Manęs nutolę, tamsoje, sugrįš gyventi ir vaikščioti Mano Veido šviesoje. Metas tau pristatyti broliją savo vyskupui. Eik pirmyn pasitikėdamas, kad Aš paskatinsiu daugelio kunigų širdis palaikyti šią Mano ir Mano Nekaltosios Motinos Širdies iniciatyvą.

2012 m. birželio 7 d., ketvirtadienis

Būtent garbindamas Mane šis mažas vienuolynas atsigaus ir taps meilės, gailestingumo ir malonės centru kunigams - Aš visada to norėjau. Čia Mane garbindamas tu statai šį vienuolyną, o tiksliau - garbindamas Mane tu leidi Man jį statyti ir pasirūpinti viskuo, ko reikia Mano planui įgyvendinti.

2012 m. birželio 9 d., šeštadienis

Tu visada esi Mano artume, ir kai tavo širdis yra nukreipta į Mano Širdį, tarp mūsų nėra jokio atstumo. Mano sakramentinė esatis, nors unikali, svarbi ir reali, yra ne vienintelė Mano buvimo forma.⁵⁰³ Tu negali kiekvienu dienos momentu pasilikti arti Manęs Mano meilės Sakramente ir priešais Mano altorių, bet visada - kiekvieną akimirką - gali Mane garbinti vidinėje savo sielos šventovėje, kur Aš taip pat esu kartu su Tėvu ir Šventąja Dvasia.

Atsiduok Mano valiai kiekvienu momentu ir taip Mane pagarbinsi. Aš suprantu tavo gyvenimo aplinkybes ir sudėtingumą. Trokšdamas būti su Manimi - su Manimi ir būsi. Troškimas nepasitraukti nuo Mano sakramentinio artumo iš tiesų yra tiek pat brangus Mano akyse, kiek ir fizinis tavo buvimas priešais Mane, kai Mane garbini, Manęs klausaisi, kalbiesi su Manimi. Mokykis iš Mano tarnaitės Mechtildos, kaip reikia be paliovos Mane garbinti ir sykiu neapleisti dalykų, kurie reikalauja tavo dėmesio. Aš intymiai esu slaptoje sielos šventovėje visiems, kurie trokšta su Manimi būti, visiems, kurie trokšta ilsėtis prie Mano Širdies.

Atiduok Man savo nesugebėjimą įvykdyti viską, ką pažadi padaryti, Aš priimsiu tavo negebėjimą ir savo meile perkeisiu jį į atnašą, kuri Man bus malonesnė už sėkmingai įvykdytus tavo pažadus. Patikėk Man savo silpnybes. Atiduok Man net savo negebėjimą padaryti tai, ką tau įkvėpiau. Tavo neturtas, tavo negalia, net tavo nepastovumas nesudaro kliūčių Man veikti tavo sieloje, jeigu atsiduosi Man visiškai pasitikėdamas Mano gailestingąja meile. Daryk, ką pagrįstai gali padaryti, o ko negali, Man atiduok. Ir viena, ir kita atnaša Man yra vienodai malonios. Tegu šie žodžiai tave suramina. Žinok, kad Aš esu ne reiklus mokytojas, bet meilingiausias draugas. Koks draugas pasitiktų tą, kurį myli, su priekaištu, o ne su švelniu pasveikinimu?

Taip, Aš pašaukiau tave į garbinimo ir atlyginimo gyvenimą, bet taip pat ir į nusižeminimą, į mažąją dvasinės vaikystės kelią ir į beribį pasitikėjimą Mano gailestingumu. Tad garbink Mane Mano meilės Sakramente tiek, kiek gali, o kai negali to daryti, garbink Mane susitikimo vietoje - savo negalioje, silpnume ir dabarties momento reikmėse.

Nepaliaujamai garbink Mane savo sielos šventovėje ir žinok, kad šia adoracija pašlovini Mane Mano meilės Sakramente ir dangaus garbėje, kur vieną dieną suvienysiu tave su savimi amžiams.

2012 m. birželio 22 d., penktadienis

Klausykis Manęs, nes kalbu tau taip, kaip kalbėjau praeityje. Tu nebuvai apgautas, o tavo užrašų netikslumai atėjo iš tavo vaizduotės, ne iš piktojo, ir jų buvo mažai. Aš kalbėjau, kad paguosčiau tave, sustiprinčiau tavo meilę Man ir patraukčiau tave į tylą, kuri yra ypatinga malonė, duodama tiems, kuriuos vieniju su savimi meilės ryšiais.

Būk ramybėje ir nesibaimink dėl ateities. Kalbu tau dabar, kaip kalbėjau praeityje iš savo Širdies meilės gelmių. Tikėk Mano meile tau, ir Aš saugosiu tave nuo tavo vaizduotės klaidų ir nuo piktojo apgaulių. Noriu, kad mūsų pokalbiai tęstųsi, nes pasirinkau tave būti artimu savo Širdies bičiuliu, o draugystė tarpsta šnekučiuojantis ir apsieičiant širdies potyriais.

Trokštu draugauti su kiekvienu savo kunigu, bet tiek mažai jų priima ši draugystė, tad pasirinkau tave būti Mano Švenčiausiosios Širdies bičiuliu, būti Man kitu Jonu. Tokiu būdu tu atsilyginsi už savo brolius kunigus ir paguosi Mano Širdį, kurią žeidžia šaltumas, nedėkingumas, nepagarba ir abejingumas.

Yra tokių, kurie netikės, kad Aš tau kalbėjau ar kad vis dar tau kalbu. Neleisk, kad tai tave neramintų. Kad tai, ką tau kalbu, iš manęs kyla, bus galima atpažinti iš vaisių, kuriuos tas žodis atneš tavo gyvenime.⁵⁰⁴

Nesustok prie nuogastavimų ir baimių paklysti. Pasitikėk Manimi ir Šventosios Dvasios, kuri tavyje gyvena ir ant tavęs ilsisi, vadovavimu.⁵⁰⁵ Kol Mano žodžiuose negirdi nieko, kas nukrypsta nuo Mano Bažnyčios mokymo, gali eiti pirmyn ramybėje. Kad piktasis stengsis suklastoti mano žodžius, tu pažinsi iš nerimo, kurį jie tau sukels. Tu taip pat pažinsi, kada kai kurie mūsų pokalbių elementai ateis iš tavo įsivaizdavimų, baimių ar troškimų. Būk ramybėje. Klausykis Manęs ir gyvenk Mano meilėje.

2012 m. birželio 28 d., ketvirtadienis

Leisk Man daryti savo darbą tavo sieloje ir šioje vietoje, kurią parinkau tau ir daugeliui kitų sielų. Paversiu ją atgaivos, išgydymo ir taikos vieta. Atnaujinsiu sielas savo eucharistinio Veido šviesoje, patrauksiu jas į tyliąją savo Širdies šventovę. Ten jos pažins Mano Tėvo meilę ir švelnią Šventosios Dvasios ugnį. Čia sielos pradės pažinti motinišką Mano Motinos Nekaltosios Širdies rūpestį.

2012 m. liepos 5 d., ketvirtadienis

Garbinimas yra viso to, ką čia darau, esmė. Jeigu liausis adoracija, vienuolynas pradės irti, bendruomenė nusilps, ir iš jo liks tik tuščias kiautas.

Adoracija pratęsia kunigo Mišių veiksmą, kuris iš tikrųjų yra Mano, ir įtraukia tave į jį. Tad adoruok, ir viskas bus gerai. Aš tai pažadu.

Adoracija pastatys šį vienuolyną. Aš čia darysiu didžius darbus ir parodysiu gailėtingąją savo Širdies meilę visiems, kurie artinsis prie Manęs Mano meilės Sakramente.

2012 m. liepos 6 d., penktadienis

Jeigu būčiau kitiems vyrams davęs tą garbinimo malonę, kurią daviau tau, būtum gundomas leisti vietoj savęs jiems daryti tai, ko Mano Širdis reikalauja ir tikisi tik iš tavęs. Tu privalai būti pirmasis garbintojas šiuose namuose. Tu garbinsi Mane atsiliepdamas į Mano Širdies troškimą, o iš tavęs kiti pagriebs garbinimo kibirkštį, ir taip priešais Mano eucharistinį Veidą įsiliepsnos didžiulis meilės, garbinimo ir atsilyginimo laužas. Taip bus įgyvendintas Mano planas ir išsipildys Mano troškimas.

Vėliau ateis kiti, taip pat turį garbinimo malonę, bet šiuo momentu garbinimas yra esminis tavo darbas, ir Aš jo noriu pirmiausia iš tavęs. Ateis diena, kai Mano eucharistinio Veido garbintojai užplūs Mano namus ir pasikeisdami budės arti Mano eucharistinės Širdies: adoruos, atsilygins ir mylės. Tą dieną Mano Širdies užmojai šioje vietoje bus įgyvendinti dideliu Mano Bažnyčios džiaugsmui ir Mano Švenčiausiosios Širdies, kurią sunkiai sužeidė daugybės Mano kunigų abejingumas, šaltumas ir nepagarba, paguodai.

Tu atsilyginsi už juos ir taip tapsi tėvu sielų šeimai, kuri supras, kad atsilyginimas – tai atsakas į sielvartaujančią Mano meilę; ji sielvartauja, kad ją atmeta tie, kuriuos labiausiai branginu, – Mano kunigai; ji sielvartauja, kadangi tie patys vyrai, kuriuos Man patiko pavadinti savo draugais, nusišuka nuo Mano Širdies bičiulystės ir ieškos, kaip patenkinti savąjį meilės, bičiulystės ir supratimo poreikį.

Tu atsilyginsi už juos ir pamažu Mano kunigai, net tie, kas buvo labai nutolę, suras kelią atgal prie Mano altorių ir atras, kad Aš jų laukiu uždarytuose tabernakuliuose, kur jie savo rankomis Mane įdėjo.

2012 m. liepos 15 d., sekmadienis

Svarbu ne tai, ką tu galvoji ar sakai⁵⁰⁶, nes Man malonus paprasčiausias tavo buvimas su Manimi, juo Mane paguodi ir pašlovini. Šito tavęs ir prašau. Tiek daug kunigų palieka Mane vieną Mano meilės Sakramente. Jie darosi šalti, abejingi ir kietaširdžiai. Užtektų vienos valandos, praleistos Mano artume, kad jų širdys iš naujo užsiliepsnotų, kad būtų sužadinti jų dėkingumas ir meilė, o sielos atsivertų Mano draugystės malonei. Prašau savo kunigų, kad jie sugrįžtų prie Mano altorių, kad ieškotų Manęs tabernakuliuose, kur Aš tikrai esu ir jų laikiu. Tiek daug nuodėmių būtų išvengta, tiek daug jų būtų atitaisyta paprastu meilingu buvimu Mano eucharistinės Širdies artume!

Esu čia dėl savo kunigų. Patrauksiu juos prie savo Širdies. Atskleisiu jiems neįkainojamą savo dieviškosios draugystės malonę. Ir iš savo meilės Sakramento atnaujinsiu kunigijos veidą savo Bažnyčioje. Ne Aš nulėmiau, kad kai kuriose vietose trūksta kunigų, bet jų pačių aplaidumas, o labiausiai – sumenkusi malda Mano kunigų širdyse ir lūpose.

Kur tik Mano kunigai sugrįš prie maldos, ten kils gausus kunigystės pašaukimų derlius.⁵⁰⁷ Padauginsiu savo kunigus taip, kaip padauginau duonos kepalukus ir žuvis, kad dykumoje pamaitinčiau minią.⁵⁰⁸ Kai kunigai apleidžia maldą, jie apleidžia Mane, ir Aš atitraukiu savo palaiminimą nuo jų triūso, palieku juos vienus, nes be maldos – be Manęs – jie nieko negali nuveikti.⁵⁰⁹

2012 m. liepos 26 d., ketvirtadienis

Ateik pas Mane, kada tik gali, ir taip dažnai, kiek gali. Nėra nė akimirkos, kad tavęs nelaukčiau, nė vieno momento, kada Mano Širdis neatsivertų tavęs priimti. Nejau tu netiki Mano draugiškumu? Ar pamiršai, kad išsirinkau tave būti savo bičiuliu, Mano Širdies guodėju, atsilyginant už tuos Mano kunigus, kurie atmeta Mano bičiulystę ir savo šaltumu skaudina Mano eucharistinę Širdį?

Atėjau šiandien pas tave kaip dovana per m. Ivonos-Jėzaus Mylimosios mažąją invokaciją „Meilės Karaliui“. Atėjau čia kaip Meilės Karalius, kad kiekvienam jūsų ir visiems, kas čia apsilankys ar įžengs į šiuos namus, atneščiau taiką ir išgydymą. Atėjau, kad tau ir tavo sūnams parodyčiau savo Širdį. Atėjau gydyti pūliuojančių vaikystės žaizdų, sustiprinti sielų saugumą ir pasitikėjimą gailestingu savo Širdies gerumu.

Priimkite Mane kaip Meilės Karalių. Pasiaukokite Man. Gerbkite Mano atvaizdą, ir Aš jumyse ir šiuose namuose darysiu gydymo, šventumo ir

atjautos stebuklus. Įžengiu čia kaip vaikelis, kaip Vaikas Karalius. Priimkite Mane, priglauskite Mane, o Aš priimsiu ir priglausiu kiekvieną jūsų.

Tai yra tavo pašaukimas. Neišleisk jo iš akių. Dažniau ateik pas Mane ir ramiai būk Mano artume. Tau nereikia nieko sakyti, nieko nereikia daryti. Tu turi tik apnuoginti savo sielą Mano eucharistinio Veido spindėjimui, tikėdamas ir pasitikėdamas, kad Aš veiksiu tavyje ir darysiu tai, ko joks žmogus negali sau padaryti. Pasiduok Mano dieviškam veikimui. Duok leidimą veikti tave ir tavyje. Pasiryšk atsiduoti Mano meilei ir būk ramus, nes šis apsisprendimas - visokio šventumo paslaptis.

Pagerbk Mano meilę leisdamas Man tave mylėti. Nėra veiksmingesnio būdo nei šis augti šventumu ir ugdyti dorybes, kurios tave padarys Mano įrankiu ir tokiu kunigu, koks noriu, kad būtum.

M. Ivona-Jėzaus Mylimoji, tavo ištikimoji draugė danguje, išmeldė tau šią dovaną ir malonę, kad parodytų tau, jog ji esti dėl tavęs ir yra dėmesinga tavo poreikiams. Tu nesi vienas. Mano šventieji danguje atidžiai tave stebi, drąsina ir ramina, veda ir guodžia, moko ir pataiso. Gyvenk su Mano šventaisiais, Mano karališkojo dosnumo tarnais ir visų Mano gailestingosios meilės darbų bendradarbiais.

Atėjau pas tave šiandien kaip Joakimo ir Onos anūkėlis. Kalbėk Man, kad esi laimingas, turėdamas Mane šiuose namuose, ir pakviesk Mane viešpatauti tavo širdyje ir gyvenime.

2012 m. lapkričio 12 d., pirmadienis Nedideliame— vienuolyne

Naktį meldžiantis priešais Švenčiausiąjį Sakramentą:

Čia atliekamas didžiulis meilės darbas, kylas tiesiai iš Mano eucharistinės Širdies, kad būtų pašlovintas Mano Tėvas ir atpirktas pasaulis, nes atpirkimo darbas yra tęsiamas Mano Kūno ir Kraujo Sakramente iki laikų pabaigos.⁵¹⁰ Pasirinkau tave, kad būtum šio eucharistinio Mano darbo dalininkas, pašaukiau tave dalyvauti garbinimo ir atsilyginimo gyvenime, kurį čia matai.

Esu čia, Švenčiausiąjame Sakramente, dėl tavęs ir dėl viso pasaulio. Užimk savo vietą priešais Mane, pabūk priešais Mano Veidą, arti Mano Širdies, kuri yra vien meilė.

Vargšui žmogui nemenkas dalykas teikti pirmenybę Mano eucharistinei meilei, atsisakant vienos miego valandos naktį. Tik danguje tu sužinosi taip praleistos valandos vertę. Tad ateik pas Mane, aplankyk Mane, pasilik su Manimi naktį, o Aš darbuosiuosi tau, su tavimi ir per tave dieną.

Adoruodamas naktį tu išprašysi iš Mano Širdies dalykų, kurių jokių kitu būdu negalėtum iš Manęs gauti, išmelsi sieloms išlaisvinimą nuo tamsos jėgų įtakos ir priespaudos. Naktine adoracija išgelbstima ir išlaisvinama daugiau sielų nei bet kuria kita maldos forma: ši malda tave labiausiai suvienija su Manimi tomis naktimis, kurias, gyvendamas žemėje, ištisai praleidau maldoje.⁵¹¹

Tad ateik pas Mane naktį, ir tu patirsi Mano galią ir buvimą šalia tavęs per dieną. Ateidamas pas Mane naktį prašyk, ko tik nori, ir auštant dienos tu patirsi Mano gailestingąją pagalbą. Labai stipriai myliu tuos, kuriuos šaukiu būti su Manimi nakties valandomis. Naktinės adoracijos malda turi tą pačią galią ir veiksmingumą, kaip ir malda, sujungta su pasninku, kurią rekomendavau savo apaštalams kaip priemonę išvaryti demonus iš sielų, kurias jie kankina ir vargina.⁵¹² Dėl šios priežasties demonai bijo ir nekenčia naktinės adoracijos, o angelai ja džiaugiasi ir stoja tarnauti sielai, kuri trokšta naktį garbinti Dievą.

* * *

2013 m. kovo 28 d. Didysis ketvirtadienis

Pirmas dalykas, kurio paprašiau iš savo kunigų, savo naujai pašventintų apaštalų, ir iš šitų trijų, artimiausių Mano Širdžiai, - tai budėti ir melstis su Manimi.⁵¹³ Neišsiunčiau jų iš karto, nepatikėjau jiems jokios kunigiškos užduoties, tik budėti maldoje su Manimi, kad išbandymo valandą jie nenupultų. Norėjau, kad jie būtų arti Manęs, Mane guostų, ramintų Mane agonijoje, vienydamiesi su Manimi klusnumo ir atsidavimo Tėvui maldoje. Toks buvo jų pirmas kunigiškas veiksmas, pirmasis įgaliojimas jiems, kaip Naujosios Sendoros kunigams: ne skelbti, ne mokyti, ne gydyti, netgi ne krikštyti, bet budėti ir melstis su Manimi.

Norėjau, kad jie suprastų: jeigu kunigas nebudi ir nėra ištvermingas maldoje, visa kita bus veltui. Jis dalys Mano slėpinių substanciją, bet be dangiškojo patepimo saldybės, be asmeniško Mano dieviškosios draugystės patyrimo, be ugnies ir šviesos. Štai kodėl maldauju savo kunigų, kad jie taptų garbintojais, kad pradėtų budėti ir melstis arti Manęs Mano meilės Sakramente.

O kad jūs būtumėte girdėję, kaip primygtinai ir sielvartingai maldavau Petrą, Jokubą ir Joną! Aš neprašiau jų budėti ir melstis - maldavau, kad jie tai darytų. Tą valandą Man labai reikėjo jų maldos; lygiai taip pat Man

reikia visų Mano kunigų maldos šią ateinančią paskutinę valandą, kuri jau kybo virš Mano Bažnyčios.⁵¹⁴

Tik Mano kunigų malda, suvienyta su Mano Širdies malda Tėvui, galės išsaugoti ir paguosti Mano Bažnyčią tamsybių metu, kuris jos laukia. Maldauju, kad kunigai melstųsi, garbintų, atsilygintų, giedotų suplikacijas. Prašau jų nuoširdžios ir ištvermingos maldos, maldos, kuri jų širdyse virstų nuolatinio šnabždėjimu, kylančiu į Tėvą kaip dvasinė atnaša.

Kada Mano kunigai pradės melstis taip, kaip Aš jų seniai, tik paklausyk - visus šiuos amžius, - prašau melstis? Noriu kunigų, kurie su Manimi budėtų ir melstųsi. Man reikia tokių kunigų. Be jų maldos Mano dvasinė agonija ir toliau tęsis. Aš būsiu be paguodos iš savo draugų, kuriuos pasirinkau likti su Manimi išbandymuose, kurie netrukus ištiks Mano vargšę trapią Sužadėtinę Bažnyčią.

Mano kunigijos krizė tęsis ir net stiprės, kol Mano kunigai, išrinktieji Mano Širdies bičiuliai, nepaliks šio pasaulio tuštybių ir paviršutinių pomėgių ir netaps garbintojais dvasia ir tiesa.

Maldavau savo apaštalų, kad jie budėtų ir melstųsi, o jie miegojo.⁵¹⁵ Tebemaldauju savo kunigų budėti ir melstis, o jie tebemiega net šią valandą, kai Mano Bažnyčia kviečia juos pasilikti su Manimi, užsibūti realiaame Mano artume, nepalikti Manęs tamsai ir šios nakties siaubui. Kur yra Mano kunigai? Aš jų laikiu. Aš juos šaukiu. Trokštu, kad jie viską paliktų ir aukotų Man savo bičiulystę, savo buvimą, meilę be žodžių ir ašaras.

Tų, kas atsiliepia į Mano maldavimą ir į apaštalamis duotą pirmąją įgaliojimą, vis dar per mažai. Aukok save, kad kiti galėtų rasti kelią prie Mano altorių ir suprastų, kad nėra tokio švelnumo, suraminimo ir artumo, kaip tas švelnumas, suraminimas ir artumas, kokį jiems siūlau Švenčiausiąjame Sakramente, kurį jie patys konsekruoja dėl Mano Bažnyčios.

Žodžiai, kuriuos tau daviau, yra ne vien dėl tavęs, bet ir dėl tų kunigų, kuriuos pas tave atsiųsiu. Dalykis su jais šituo Mano Širdies troškimu, kad atsirastų kunigų, kurie budės prie Mano altorių, gyvens Mano artume, net jei dėl to bus būtina palikti reikalus, kurie patys iš savęs yra nekalti, geri ir maloningi. Jau vėlus metas. Greitai nebeliks laiko, kad galėtum aukoti Man maldą ir bičiulystę, kurios visada ieškojau tarp savo kunigų ir tebeieškau. Sakau tai ne tam, kad sukelčiau paniką ar išgąstį, bet tam, kad Mano kunigai pradėtų suprasti, jog tai, ko prašiau iš savo apaštalų Getsemanėje, tebegalioja. To prašau čia ir dabar, ir šis prašymas tiek pat svarbus šiandien, kiek jis buvo svarbus tą siaubingą naktį Getsemanėje.

Tepradeda kunigai įgyvendinti pirmąjį Mano prašymą, pirmąjį jiems duotą įgaliojimą: budėti ir melstis. Tik tada jie sulauks Mano šlovės spindesio Mano sugrįžimo dieną.

Kodėl, mylimasis Jėzau, mano gyvenime buvo tiek daug klaidingų startų ? Tiek daug bandymų pasiekti Tave, pasibaigusį kartėliu, iliuzija ar nesėkme?

Tai buvo bandymas pabėgti nuo skausmo ir vidinės sumaišties, kuriuos kenti nuo vaikystės. Leidau, kad visa tai tave ištiktų; leidau tau daryti klaidas ir belstis ne į tas duris, nes per tai ruošiau tave priimti Mano planą tau. Nužeminau tave, kad paversčiau tave įrankiu, kuriuo galėčiau naudotis.

2013 m. gegužės 20 d., Pirmadienis, II Sekminių diena

Kodėl, mylimasis Jėzau, Tu atvedei į mano gyvenimą motiną Mechtildą ir daugybę kitų šventų moterų? Ar Tu tikrai mane įrašei į motinos Mechtildos mokyklą? Ar Tavo akyse nesu šventojo Benedikto sūnus?

Nuo pat pradžių pasirinkau tave, kad būtum Mano garbintojas kaip šventasis Jonas, o garbinti vyrams nėra lengva. Šventąjį Joną įrašiau į savo Motinos mokyklą, kad jis išmoktų, kaip reikia garbinti; o tave nuvedžiau į motinos Mechtildos mokyklą, kad išmoktum garbinti Mane taip, kaip Aš noriu, kad garbintum. Motinos Mechtildos institutas yra Mano Motinos mokykla; įstojęs į motinos Mechtildos mokyklą, tu atėjai į Mano Motinos Mergelės mokyklą - kaip šventasis Jonas.

2013 m. birželio 15 d., šeštadienis

Nėra tokio kentėjimo, kurio Aš negalėčiau išgydyti, o jei leidžiu kai kurioms sieloms ilgiau kentėti, neduodamas joms jokio savo gydančios galios ženklo, tai tik todėl, kad iš jų kančios ketinu išgauti didesnę gėrį. Privalai tuo tikėti ir kitiems padėti tuo patikėti, nes iš šios tiesos ateis pasitikėjimas ir viltis net tamsiausiomis valandomis.

Aš matuoju laiką kitaip nei žmonės, kitaip nei jie vertinu kančios intensyvumą. Žinau, ką darau, net tada, kai slepiu savo planus nuo žmonių, kad patikrinčiau jų tikėjimą Manimi ir jį sustiprinčiau, padaryčiau nepalenkiamą.

Deja, yra daug sielų, kurios savo kančios valandą nustoja tikėti. Jos praranda tikėjimą Manimi ir patenka į neviltį, visišką beviltiškumą. Kad pakiltų iš savo kančios, joms reikia padaryti menkiausią tikėjimo aktą; jis išsklaidys tamsą ir pakels jas iš nevilties. Ir mažas tikėjimo aktas labai galingas; jis yra ugnies ir šviesos blyksnis šaltose nuodėmės ir netikėjimo tamsybėse.

Tikėjimas ne visada pašalins kentėjimą, bet padarys jį pakeliamą, nutvies jį antgamtinė viltimi. Kiti gali daryti šį tikėjimo aktą už tuos, kurie kenčia, tol, kol padedami jų maldų kenčiantieji įgaus pakankamai jėgų patys tą padaryti.

Tu tai darai, kai ateini į Mano artumą Mano meilės Sakramente. Ar tai nėra tikėjimo aktas? Ar garbindamas neišreiški visiško pasitikėjimo Mano planu ir absoliutaus atsidavimo Mano valiai? Tu gali adoruoti už tuos, kurie patys to negali. Tu gali tikėti už tuos, kurie neturi (ar mano, jog neturi) tikėjimo, už tuos, kurie neturi vilties, ir už tuos, kurių širdys atšalo.

Daryk tai už tą, kurio kentėjimus man pristatei. Daryk tai, o visa kita palik Man, laikydamasis Mano patarimų, kai jie tau tampa žinomi, ir pasitikėdamas, kad Aš veiksiu. Nėra veiksmingesnio būdo atnešti suraminimą tiems, kas kenčia, išprašyti išgydymą sergantiesiems ir išgelbėjimą tiems, kuriuos vargina ir persekioja tamsos galybės.

Aš visada esu čia dėl tavęs, ir nėra tokio laiko, kad negalėtum ateiti pas Mane su visomis savo naštomis. Ateik pas Mane, ir Aš tave atgaivinsiu. Parodysiu tau kelią, kuriuo turėtum eiti pirmyn. Kalbėsiu tau iš širdies į širdį, kaip žmogus kalbasi su artimiausiu savo draugu.⁵¹⁶ Nevenk Manęs. Priešingai, ateik pas Mane taip dažnai, kaip gali. Gyvenk su Manimi. Pasitarnauk Man. Klausykis Manęs. Ir tu patirsi Mano meilingo gailėstingumo stebuklus savyje ir aplink save, nes Aš esu Meilės Karalius ir ši vieta yra Mano. Aš jos pareikalavau savo Širdžiai, kad ištikimų garbintojų ir atlygintojų sielų šeimyna čia šlovintų Mano eucharistinį Veidą, kad šios didžiai mylinčios sielos semtųsi meilės iš Mano eucharistinės Širdies lyg iš židinio, skleidžiančio šilumą.

Esu čia dėl tavęs. Ateik ir būk čia dėl Manęs. Užimk savo vietą priešais Mane ir lauk, kol pradėsiu veikti. Aš vėl kalbėsiu tau, kaip kalbėjau praeityje, ir tavo siela vešės ir tarps Mano Veido šviesoje ir dėl Mano žodžių galios; jie visi yra meilės žodžiai, Mano Širdies meilės pliūpsniai.

2013 m. rugsėjo 7 d., šeštadienis

Iš naujo skaitant tėvo Antoine'o Crozier gyvenimą⁵¹⁷ man buvo duota suprasti:

Normalu, kad kunigas yra stigmatizuotas; nenormalu būtų, jeigu jis neturėtų stigmų. Realus susijungimas su Nukryžiuotuoju kiekvieną dieną prie altoriaus turėtų palikti Jo šventų žaizdų pėdsakus kunigo rankose, kojose ir širdyje. Aukodamas šventąją Mišių auką, kunigas visiškai susitapatina su nukryžiuotu Jėzumi. Tą supranta Tėvas; tą supranta angelai; to nesupranta tik žmonės.

Jėzaus žaizdų išpildo gylis kunigo širdyje ir sieloje proporcingai priklauso nuo to, kiek jis leidžiasi Jėzaus apkabinamas, o Jėzus tetrokšta jį suvienyti su savimi. Kai kuriems kunigams vidinis išpildas yra toks stiprus, kad jis pasirodo net jų kūne; kitų susitapatinimas su Nukryžiuotuoju lieka vidinis ir paslėptas; o dar kitų atveju tas išpildas beveik neįsivieja į kunigo sielą, nes šis maištauja, nesutinka būti kryžiuojamas su Kristumi ir nori sau pasilaikyti savo gyvybę.

Lipti prie altoriaus, kad aukotum ant jo Šventąją Auką, – lygu leisti save perkalti vinimis, šoną perverti ietimi ir uždėti erškėčių vainiką. Aukoti Šventąją Mišių auką – tai prisiimti slaptos vidinės stigmatizacijos riziką, stigmas, kurias mato Tėvas, regintis slaptoje, ir angelai, kuriems leista kontempliuoti Avinėlio aukojimą, atnaujinamą žmogaus kūne ir sieloje.

Pasiaukojimas vidinei stigmatizacijai įrašytas į pačią kunigo šventimų logiką. Dievas kartais leidžia, kad stigmos būtų matomos, su kraujo pliūpsniais. Kiti tą patį slėpinį išgyvena slaptoje, be jokių išorinių apraiškų. Aiškėja, kad kiekvienas kunigas yra išrinktas nešioti Kristaus kančios žymes ir būti gyva Jo kasdienio pasiaukojimo ant altoriaus ikona.

Tada paklausiau: „Kas visa tai man aiškina?“

Tai aiškinu tau aš, Antoine'as Crozier, kunigas iš Liono; tai yra viso mano gyvenimo prasmė, taip pat ir tavojo, nes ir tu esi kunigas ir auka. Neatsakyk to, ko Viešpats iš tavęs prašo. Aukok save Jam kiekvieną dieną, kad Jis galėtų išpausti tavo širdies gelmėje žymes, kurios yra Jo meilės įrodymas, tos meilės, kurią Jis nori įlieti į tave, kad tu galėtum būti perkeistas į Jį.

2013 m. lapkričio 15 d., penktadienis

Atidėk į šoną visus reikalus, kurie tave atitraukia nuo Manęs. Esu vienintelis dalykas, kuris tau reikalingas šiame gyvenime.⁵¹⁸ Saugok savo akis, ausis, burną, rankas, savo širdį ir visą savo esybę Man, ir Aš suvienysiu tave su savimi. Užmerk savo akis tuštybėms, užsikimšk ausis nuo meilikavimo ir apgaulės. Atverk savo burną, kad pašlovintum Mane, giedotum Man gyrių, kalbėtum apie Mane, sakytum gerus dalykus savo artimui. Laikyk save dėl Manęs, kaip Aš laikau save dėl tavęs savo meilės Sakramente.

Žinok, kad Aš tavęs laikiu. Yra paguoda, kurią tik tu gali Man duoti. Mano Širdis trokšta tavo draugystės, ir šios tavo draugystės negali pakeisti jokia kita. Tu esi Mano, ir Aš esu tavo.⁵¹⁹ Gyvenk Manyje, ir Aš gyvensiu tavyje⁵²⁰, kalbėsiu tavyje ir tavo žodžiais paliesiu sielas.

Leisk per tave gydyti sielas ir kūnus. Noriu gyventi tavyje ir užsiimti tais pačiais dalykais, kuriuos dariau iš meilės ir užuojautos tada, kai išikūnijęs vaikščiojau tarp žmonių žemėje. Tu dabar esi Mano kūnas, Mano esatis pasaulyje. Per tave pasidarysiu matomas žmonėms. Per tave jiems kalbėsiu, juos raminsiu ir gydysiu, ir patrauksiu prie Tėvo Šventojoje Dvasioje.

Nėra nieko, ko nepadaryčiau sieloms per savo kunigus. Tebus jie matomi ir esantys pasaulyje, kuriam jų reikia, kuris, pats to nesuvokdamas, jų ieško ir laukia jų žodžio: gyvenimo žodžio, vilties žodžio, užuojautos, atleidimo žodžio. Tebus Mano kunigai matomi ne tam, kad žmonės juos matydami jais žavėtūsi, bet tam, kad *Mane* padarytų matomą, žinomą ir mylimą juose ir per juos.

Pasaulis ieško tėvų, ir Aš duodu savo kunigus kaip tėvus, kurių reikia sieloms. Yra ir netikrų tėvų, kurie prievartauja sielas, savo vadovavimu jas suvedžioja ir rodo joms savo galią. Tai ne tie tėvai, kuriuos siunčiu į pasaulį. Tėvai, kuriuos siunčiu sieloms, yra vyrai pagal Mano paveikslą ir panašumą: nuolankūs, romūs, pasiaukojantys, švelnūs ir stiprūs. Šiems tėvams, kuriuos išrinkau ir pasiunčiau, duosiu išminties ir drąsos, kurios Mano Kryžiaus priešai nepajėgs įveikti.⁵²¹ Tepalieka Mano kunigai visokį savanaudiškumą ir žemišką išaukštinimą ir taip tampa tėvais sieloms, kurioms reikia meilės, suraminimo, nukreipimo, vadovavimo ir padrąsinimo. Būtent per Mano kunigus, tėvus, kuriuose bus apreikštas Mano Tėvo švelnumas ir gailėstingumas Jo vaikams šiame ašarų slėnyje, pasaulis bus išgydytas nuo kančių, kurias jam sukėlė tikrųjų tėvų stoka. Leiskite Mano kunigams būti tėvais! Temaldauja Manęs dvasinės tėvystės malonės, ir Aš jos apščiau duosiu.

Toks vyras buvo šventasis Juozapas. Jis buvo gyvas Mano Tėvo paveikslas, ir Mano Tėvas jį išrinko būti Man tėvu Mano šventoje Žmogystėje. Tegu kunigai eina pas šventąjį Juozapą. Jis išmels kunigams neįkainojamą dvasinės tėvystės dovaną ir vadovaus jiems šiame subtiliame ir sudėtingame darbe - būti tikrais tėvais sieloms.

* * *

2014 m. sausio 16 d., ketvirtadienis

Svarbiausia, kad tu ateitum pas Mane, kad gyventum arti Manęs ir pasitikėtum Mano gailestingąja meile tau. Nėra nieko, kas galėtų atskirti tave nuo Mano meilės: nei tavo nuodėmės, nei tavo baimės, nei tavo silpnybės, nei tavo tušti įsivaizdavimai.⁵²² Esu čia dėl tavęs, kad tave priimčiau, apkabinau ir ramiai laikyčiau prispaudęs prie savo Širdies. Pasitenkink tuo.

Nesijaudink dėl to, kaip, kada ar kokia forma Aš tau kalbėsiu. Atsiduok Mano meilei ir pasitikėk, kad niekada tavęs neapleisiu, neleisiu tau tapti priešo apgavysčių auka. Nuolankumas - tai ginklas, kuris sugniuždo ir suglumina priešą. Mano artume išlik nuolankus ir pasitikintis, ir priešas neturės kelio į tavo protą ar širdį.

Nenusimink! Pasitikėk Mano meile tau. Aš tavęs neapleisiu. Niekada nepaliksiu tavęs, nes tu esi Mano, ir tau palenkiau savo Širdį. Ar manai, kad esu nepastovus ir neištikimas? Aš esu pastovus ir niekas negali pakeisti Mano valios⁵²³, nes ji yra mano meilės išraiška, o Mano meilė yra amžina.⁵²⁴ Tavo gyvenime nėra nė vienos Man nežinomos smulkmenos, matau tavo gyvenimą savo apvaizdos šviesoje. Tai Aš tave vedu, tave taisau ir palaikau kelyje, kurį tau paruošiau. Būk nuolankus, pasitikėk Manimi, ir Aš tave saugosiu. Aš tavimi pasirūpinsiu. Parodysiu šviesą, kurios tau reikia, kad klusniai, pasitikėdamas atsiduotum Mano Širdžiai ir galėtum žengti kitą žingsnį.

2014 m. sausio 26 d., sekmadienis

Užtenka, kad būtum su Manimi. Tai viskas, ko iš tavęs prašau. Neprašau pakilių minčių, emocijų protrūkių ar gražiai sudėliotų frazių. Prašau tik likti su Manimi. Man reikia tavo draugijos net dabar, kaip reikėjo Petro, Jokūbo ir Jono draugijos Getsemanėje. Taip, jie pramiegojo, bet Aš žinojau, kad jie ten yra, ir vien jų buvimas teikė paguodą Mano besikankinančiai Širdžiai.

Tu bijai išsiblaškymų, užsisvajojimų ir kvailų minčių; šie dalykai Manęs neįžeidžia, nes jie tėra tik mūsų žyzimas.

Tavo buvimas patraukia visą Mano dėmesį. Ar tave glumina tokie Mano žodžiai? Bet tu tikrai visą Mane įtrauki: Mano žvilgsnis nukreiptas į tave; Mano Širdis yra visiškai tavo; atidžiai klausausi tavęs; visas Mano dėmesys yra sutelktas į tave, kai ateini Manęs ieškodamas. Tikėk, kad esu visiškai įsiurbtas į tave, ir netrukus tu būsi visiškai absorbuotas į Mane. Čia kalbu, naudodamas žmonių terminus, draugystės, prierašumo, meilės kalbą. Esu čia su visu savo Žmogystės įautrumu ir švelnumu. Esu čia siūlydamas tau savo draugystę, pasirengęs praleisti su tavimi tiek laiko, kiek tu esi pasirengęs jo praleisti su Manimi.

Noriu, kad būtum arti Manęs: taip arti, kaip buvo Jonas per Paskutinę vakarienę, padėjęs savo galvą ant Mano krūtinės. Tokia malda negali būti suskaičiuota ar išmatuota laiko matais - minutėmis ar valandomis. Ji yra tokia, kokia yra, kol būni Mano artume.

Net pasibaigus tavo adoracijos laikui, lieku su tavimi. Aš esu tavyje, dėmesingas tau, tave mylintis, kiekvieną akimirką pasirengęs įeiti į pokalbį su tavimi, sustiprinti tave pagundose, suraminti tave sielvartuose, būti tau šviesa tamsoje. Kad suvoktum, jog žmogus niekada nėra vienas, kad aiškiai suprastum Mano esatį, Mano norą be žodžių tau persiduoti, įliejant savo malonę, reikia tik trupinėlio tikėjimo.

Pasinaudok tuo, ką tau dabar kalbu, kad suramintum kitus, kurie grumiasi su sunkumais maldoje, kurie mano, kad malda yra sunkus, įtemptas ir visiškai išskirtinis dalykas paprastų žmonių gyvenime. Žmogui, kuris ieško Mano Veido ir trokšta ilsėtis ant Mano Širdies, Aš padarau maldą paprastu dalyku: be žodžių, raminančią, apvalančią ir dieviškai vaisingą.

2014 m. gegužės 29 d., ketvirtadienis, Viešpaties Žengimas į dangų

Aš užžengiau pas savo Tėvą, bet likau esantis savo Bažnyčiai. Tas pats troškimas, kuris Mane paskatino su neapsakomu džiaugsmu sugrįžti pas Tėvą, skatina Mane su neapsakoma meile pasilikti savo Bažnyčioje. Kai sakiau: „Einu pas savo Tėvą“, neturėjau galvoje: „Aš apleidžiu savo Bažnyčią“, nes Bažnyčia yra Mano Sužadėtinė, Aš esu vienas Kūnas su ja ir savosios Bažnyčios galva.⁵²⁵ Mano Dvasia gaivina visus Bažnyčios narius, Aš gyvenu savo Bažnyčioje, o Mano Bažnyčia gyvena suvienyta su manimi.⁵²⁶ Mano buvimas pas Tėvą nereiškia, kad Manęs nėra Mano Bažnyčioje. Aš esu garbintinuose Mano Kūno ir Kraujo slėpiniuose lygiai taip pat, kaip su Kūnu ir Krauju esu Tėvo šlovėje, slaptoje dangaus šventovėje, kur tarnauju kaip Vyriausiasis Kunigas ir nepaliaujamai aukoju save kaip nesuteptą permaldavimo Auką.⁵²⁷

Ką darau danguje, tą nepaliaujamai darau ir žemėje.⁵²⁸ Kiekvienas tabernakulis, kur Aš esu savo Kūno ir Kraujo Sakramente, yra dangiškojo tabernakulio atvaizdas; į jį pakilau ir čia aukojusi Tėvui kaip nesibaigianti auka. Mano gyvenimas daugybėje žemiškųjų tabernakulių yra tas pats, kurį gyvenu šlovingame dangaus tabernakulyje, Šventų Švenčiausiojoje, kur einu savo kunigiškąją tarnystę Tėvui, aukodamasis Jam kaip šlovingoji Auka - tyra, šventa, be dėmės Auka⁵²⁹, per kurią žemė yra sutaikinta su dangumi ir dangus sutaikintas su žeme; įvykdomas tobulas Tėvo planas, įsteigta amžina Dievo Karalystė.

Ateik pas Mane Mano meilės Sakramente ir įženk į Mano aukos slėpinį. Aš nesu inertiškas, nesu kaip daiktas, neturįs gyvybės, judesio, kvapo. Aš esu visoje savo Žmogystės šlovėje ir visoje savo dievystės galioje; kaip esu danguje, taip esu savo Bažnyčios tabernakuliuose žemėje.⁵³⁰ Danguje Mano šlovė yra palaima visiems Mano šventiesiems; žemėje ta pati šlovė yra pridengta Švenčiausiajame Sakramente, kad būtų palaima Mano šventiesiems čia, apačioje. Mano sakramentinis džiaugsmas yra neišsemiamas šventųjų džiaugsmas žemėje. Jeigu kartais matome tiek mažai džiaugsmo Mano tautoje, taip yra todėl, kad ji ignoruoja Mano realų buvimą ir nieško Manęs ten, kur Aš turiu būti randamas: Sakramente, kur laikiu nusidėjėlių, kad juos mylėčiau, jiems atleisčiau, juos išgydyčiau, kalbėčiausi su jais ir maitinčiau juos pačiu savimi.

Mano kunigai, kunigai, kurie tarnaujate su Manimi Mano Bažnyčios šventovėse žemėje kaip tik tada, kai angelai tarnauja su Manimi dangaus šventovėje; kunigai, kurie atstovaujate Man žemėje kaip tik tada, kai Aš stoju priešais savo Tėvą danguje, - skelbkite Mano buvimo slėpinį! Kvieskite tikinčiuosius prie Mano tabernakulių! Sakykite jiems, kad Aš ten jų laikiu, kad Aš nesu nesantis Dievas, kad, nepaisant Žengimo į dangų slėpinio, Aš lieku kūniškai esantis visiems, kurie ieško Mano eucharistinio Veido, nors ir esu pasislėpęs po sakramentiniais pavidalais.

Kodėl Mano bažnyčios tuščios? Kodėl esu paliktas savo meilės Sakramente? Kodėl žmonės niekais pavertė Mano Širdies ketinimus, nepaisydami, kad Vakarienbutyje Aš įsteigiau savo nuolatinės esaties Sakramentą savo Bažnyčiai? Ar Mano buvimas nenaudingas tiems, dėl kurių įsteigiau tokį didį meilės slėpinį? Nejau turiu būti atmestas ir paliktas savo dieviškosios draugystės su sielomis Sakramente? Ar Mano kunigai visiškai pamiršo, kad jie yra formuojami pagal Mane tam, kad įgalintų Mano sakramentinį buvimą, aukotų Mane Tėvui tobuloje Mano mirties ant Kryžiaus aukoje ir maitintų tikinčiųjų sielas Mano Kūnu ir Krauju? Kodėl Mano kunigai taip atšalo Man Mano meilės Sakramente?

Kodėl Mano kunigai lieka toli nuo Mano altorių? Kunigas yra altoriui, o altorius yra kunigui. Tai piktasis, Mano Bažnyčios žemėje priešas, įvarė pleištą tarp daugybės Mano kunigų ir altorių, prie kurių jie yra vienijami su Manimi per šventą pasiaukojimą, tobulą auką. Te niekas neįsiterpia tarp Mano kunigų ir jų altorių, kaip niekas neskyrė Manęs nuo Mano Kryžiaus medžio, Mano kruvinosios aukos altoriaus Kalvarijoje.

Kiekvieną akimirką Mano kunigų širdys tebūna atgręžtos į altorių, ant kurio jie turi aukoti save, aukodamiesi su Manimi Tėvui, ant kurio Aš esu ir laikiu, tylus ir nuolankus, jų bičiulystės, garbinimo ir atsidėkojančios meilės.

Jei Mano Bažnyčioje dangaus tikrovė tapo miglota ir tolina daugeliui protų, taip atsitiko todėl, kad jie paliko patį dangaus slėpinį, esantį ir jiems duotą Švenčiausiąjame Altoriaus Sakramente. Eucharistija yra dangus žemėje; Eucharistija - tai Mano Bažnyčia, jau žemėje paimta į dangų. Dangus yra visur, kur virš aukojamų duonos ir vyno pavidalų ištariamai konsekracijos žodžiai, nes ten Aš esu esantis, kaip ir savo žengimo į dangų šlovėje, adoruojamas angelų, šlovinamas visų šventųjų, regimas Tėvo žvilgsnyje ir liepsnojantis Šventosios Dvasios ugnimi.

Amen. Amen. Tikėk tuo ir rasi dangų žemėje, laukdamas ir vildamasis pamatyti Mano Veidą šlovėje.

2014 m. lapkričio 28 d., penktadienis

Pasitikėk Manimi, kai dėl vienos ar kitos priežasties nutolsti nuo Manęs, nebeatini ieškoti Mano Veido Mano meilės Sakramente, pabūti arti Mano eucharistinės Širdies. Jei neateisi pas Mane, Aš eisiu tavęs ieškoti ir atsivesiu tave atgal pas Save, kad galėtum būti ten, kur esu Aš.⁵³¹ Tavo nebuvimas Man yra didesnė kančia, nei Mano nebuvimas tau; taip yra todėl, kad labiau tave myliu, o Mano dieviška Širdis yra be galo jautri veiksams ir pasirinkimams tų žmonių, į kuriuos palinko Mano meilė.

Man priklauso taip sutvarkyti reikalus, kad tie, kurių vieta pagal pašaukimą yra priešais Mano eucharistinį Veidą, būtų priversti ten sugrįžti, net jei privalėčiau išeiti jų ieškoti ir atvesdinti juos į savo tabernakulio papėdę, kur visą laiką laukiau jų sugrįžtant, laukiau kantriai, tyliai ir sielvartingai. Aš esu pašaukimo, kurį tau daviau, saugotojas ir laiduotojas. Įvykiai ir aplinkybės, liga ir išsiblaškymai gali trukdyti tau atsiliepti į Mano kvietimą, bet jis lieka nepakitęs, ir savo laiku Aš taip sutvarkysiu reikalus, kad tu sugrįši pas Mane, garbindamas Mane visa širdimi ir atsiliepdamas į Mano eucharistinę meilę savo atgailaujančia ir pasitikinčia meile.

Neteisiu tavęs šiurkščiai, nė kiek ne daugiau, negu piemuo teistų avį, kuri per savo kvailumą atsiskyrė nuo kaimenės ir paklydo. Matau visas aplinkybes, kurios įsiterpia tarp Manęs ir tavo troškimo būti su Manimi. Nelaikau savo Širdyje apmaudo, nepuoselėju pagiežos tiems, kam dėl savo žmogiškojo silpnumo, prastos sveikatos ar nuovargio sunku laikytis pažado dažnai ar net kasdien pabūti Mano artume.

Gyvenimas nėra linijinis; jame yra vingių ir posūkių, lankstų ir trukdžių, kliūčių ir išbandymų. Žmogus, kuris ištvermingai ateina pas Mane per visus šiuos kliuvinius, suramina Mano sužeistą Širdį vertinga ir brangia savosios meilės auka.

Sielas atstu nuo Manęs laiko kaltė; tokia kaltė, kuri yra sužeisto išdidumo ir gilaus nusivylimo savo ydinga savastimi padarinyš. Niekada nepasiduok kaltei, kuri šnibžda: „Pasilik nuošaly. Jokios naudos iš to. Tau nieko kito neliaka. Tu nepajėgus įvykdyti pašaukimo, kurį tariesi girdėjęs. Priimk savo nesėkmę ir pripažink, kad buvai apgautas.“ Tai ne Mano balsas. Tai balsas kaltintojo, kuris pasiskolina visus balsus iš tavo praeities, vis dar gyvus tavo atmintyje, ir jais naudojasi, kad užverstų tave melagysčių kruša, kuria jis tikisi tave sužlugdyti ir įstumti į neviltį.

Mano balsas visada būna suraminimo ir meilės balsas, atnešąs sielai ramybę net tada, kai Mano žodžiai aštrūs, kai jie perrėžia širdį kaip chirurgo skalpelis. Pasitikėk Mano žodžiais tau ir užsikimšk savo vaizduotės ir širdies ausį nuo viso kito. Aš esu Tas, kuris tave ramina, o ne Tas, kuris puola, kaltina, pasmerkia ir numeta šalin. Aš esu Tas, kuris su džiaugsmu tave priima. Esu tėtis, kuris džiaugiasi matydamas savo sūnaus veidą ir girdėdamas jo balsą.⁵³² Esu jaunikis, kuris trokšta mieliausios savo sužadėtinės draugijos. Esu draugas, besidžiaugiąs pašnekesiu su išrinktuoju draugu, kurį susiejau su savimi ilgalaikės draugystės saitais. Tad ateik pas Mane be baimės, nes pas Mane visada rasi dievišką sutikimą, mylintį apkabinimą, guodžiantį pokalbį ir padaršinimą toliau eiti tuo gyvenimo keliu, kurį tau nubrėžiau.

Popietė

Čia tu esi saugus. Esi Mano globoje ir priglautas po Mano Švenčiausiosios Motinos apsiaustu. Tegu siaučia audra lauke; o tu lik pasislėpęs čia, Mano eucharistinio Veido paslapyje. Niekas tavęs nepalies, nes tu esi Mano, o Aš saugau tuos, kas pasitiki Mano meile ir atbėga pas Mane ištiktas bėdos ir sumaišties.

N., Mano ištikimas tarnas ir draugas, daug kentėjo. Jis buvo neteisingai apkaltintas, įtartas, apšmeižtas ir pasmerktas tų, kas turėjo eiti prie jo su

meile, ginti nuo kaltintojų ir suraminti jį sielvartuose. Taip jis tapo Mano kančių dalininku, nepasiduodamas nevilčiai. Tu kentėjai ir dar iškentėsi dalį to, ką N. ištverė romiai, tyliai, nuolankiai ir net su džiaugsmu, nes buvo susivienijęs su Manimi Mano didžiausio nusižeminimo Sakramente, todėl turėjo sykiu patirti tą pačią negarbę, kaip šventoji Ostija, kai patenka į Mano priešų rankas.

Aš tave globosiu. Saugosiu tave nuo piktojo pagiežos, kuris kalba pavyduolių lūpomis ir visada ieško, kaip pasėti susiskaldymą ir baimę. Pasitikėk Manimi. Ateik pas Mane Mano meilės Sakramente kaip į saugią vietą, priebėgą, tvirtovę⁵³³, ir Aš paslėpsiu tave savo Veide, laikysiu tave savo Širdyje, suteiksiu poilsį savo meilėje.

2014 m. gruodžio 2 d., antradienis

Nėra tokio rūpesčio ar sunkumo, kurių nebūtų galima išspręsti ištverminga Mano Motinos šventojo Rožinio malda. Rožinis yra Mano Motinos dovana vargšams, nuoširdiesiems, mažutėliams, kurie vieninteliai geba išgirsti Evangeliją, visą jos grynumą ir dosnia širdimi į ją atsiliepti. Būtent jiems, nuoširdiems kaip vaikai, silpniems, vargdieniams ir pasitikintiems, ir yra duotas Rožinis. Tokiems kaip jie ir priklauso Rožinis.

Nėra tokių kentėjimų, kurių siela nepajėgtų ramiai pakelti, jeigu tik meldžiasi Rožinį. Per Rožinį visa Mano slėpinių malonė ir galia pereina per Nekaltąją Mano Motinos Širdį į širdis tų mažutėlių, kurie jos šaukiasi vis kartodami angelo „Ave“. Per Rožinį gali būti išgydytos ligos. Tik Rožinis gali išsklaidyti tamsybių ir sumaišties debesis; ir taip yra todėl, kad jis – mėgstamiausia Mano Motinos malda, gimusi dangaus aukštybėse ir atnešta į žemę Mano arkangelo, malda, per amžius aidėjusi ir stiprinta Bažnyčioje, malda, kurią mylėjo visi Mano šventieji. Nuginkluojančios galios ir didžiulės gelmės malda.

Yra ir tokių, kuriems sunku melstis Rožinį. Sunkumą kelia ne Rožinis, bet painiava tų, kas iš visų jėgų stengiasi įeiti į jo paprastumą. Kviesk sielas į Rožinio maldą; per ją Aš išgydysiu proto ir kūno ligonius, per ją duosiu ramybę ten, kur yra konfliktas, per ją iš didelių nusidėjėlių padarysiu didžius šventuosius, per ją pašventinsiu savo kunigus, suteiksiu džiaugsmo savo pašventiesiems ir apščiau išugdysiu naujų pašaukimų.

Klausyk Mano Motinos maldavimo, sklindančio daugelyje vietų.⁵³⁴ Klausykis jos, imk į širdį jos maldavimą, melskis jos Rožinį, ir Mano Tėvas padarys nuostabių darbų tau ir jai.

2014 m. gruodžio 3 d., trečiadienis

Kai ateini į Mano artumą, išliek Man savo širdį: visa, ką kenti, visa, kuo abejoji, ko bijai, viską Man atiduok. Taip jau darai, kai meldiesi psalmes. Per psalmes ir Aš išliejau savo širdį Tėvui, Dovydo ir Izraelio šventųjų maldose Tėvas girdėjo Mano balsą ir palenkė savo ausį, kad išgirstų Mano širdies maldą.

Taip Mano Tėvas daro ir dabar, kai Mano Sužadėtinė Bažnyčia išlieja savo širdį Man Valandų liturgijoje. Aš priimu savo Bažnyčios maldą, išreikštą ilgaamžėje psalmodijos tradicijoje, kuri yra tokia pažįstama ir tokia brangi Mano sielai, ir sujungiu Bažnyčios maldą su nepaliaujamu savo maldavimu Tėvui dangaus šventovėje. Būtent tai suteikia Mano Bažnyčios psalmodijai tokią maldavimo galią, tokį karštį, tokį atbalsį dangaus šventovėje.

Kai giedi psalmes, atiduodi Man viską, ką laikai savo širdyje, viską, kas sudaro tavo gyvenimą. Nėra jokios žmogiškosios patirties, jokios kančios, net jokios piktžaidės, kokia yra nuodėmė, kurios nebūtų įmanoma perteikti Man per Mano Bažnyčios psalmodiją.

Dėl šios priežasties, kai Mano Bažnyčios psalmių giedojimas nutyla krašte ar vyskupijoje, tai yra tragiškas praradimas ir didžiulė nelaimė. Tai mirties tylą, panaši į požemio tylą, kur nėra kas užvestų gyriaus giesmę, atgailos raudą, padėkos himną, odę meilei.⁵³⁵ Mano Bažnyčia bus atgaivinta, kai jos gyriaus garsai, Manojų gyriaus Tėvui danguje išraiška, vėl ims skambėti žemėje ir pripildys žemės tautas *sacrificium laudis*.⁵³⁶

Aš atėjau iš dangaus atnešti žemei dangaus šventovės liturgijos, kur Aš, Žodis, esu Kunigas ir didysis Tėvo šlovintojas, kad Mano Bažnyčia galėtų žemėje išreikšti Mano gyvenimo slėpinį, nuo amžių būdama Tėvo akivaizdoje, Jį šlovindama ir atnašaudama Jam Mane patį nepaliaujamoje meilės aukoje Jo meilei.

Tegu niekas neabejoja išskirtiniu Valandų liturgijos veiksmingumu. Kur liaujasi Valandų liturgija, ten Bažnyčia tampa nebyle; ji praranda savo balsą; nebeturi priemonių, per kurias Mano troškimu išlietų savo širdį Mano artume. Kai Bažnyčia nebeužtaria kitų, nebešlovina Mano Tėvo, Jam nedėkoja ir neapverčia savo nuodėmių, pradeda plisti ledinė mirtina tylą, ne garbinančios meilės tylą, bet kapo tylą, kupina sugedimo.⁵³⁷

Bažnyčios atsinaujinimas tarp tautų yra esmingai susijęs su atvirų Mano garbinimo pamaldų sugrąžinimu: su Valandų liturgijos, kad ir kuklios ir paprastos, sugrąžinimu į tas vietas, kuriose ją liovėsi praktikuoti. Mano vyskupai turi pareigą pasirūpinti iškilmingomis pamaldomis jiems pavaldžiose bažnyčiose. Dėl šios priežasties Susirinkimo suvienyta Mano Bažnyčia teisingai mokė ir tvirtino, kad bažnyčia, kurioje nėra jokios

kontempliatyvaus vienuolinio gyvenimo formos, lieka neišsivysčiusi, neužauga, o Aš noriu ją auginti.⁵³⁸

Pažadu laiminti kiekvieną tautą ir kiekvieną bažnyčią, kurioje bus išskilmingai švenčiama ir puoselėjama Mano Sužadėtinės Bažnyčios maldos liturgija, sugrąžintas geras jos vardas. Ten Mano tauta, ypač esanti kančios gnaužtuose ir mirties šešėlyje, ras balsą išreikšti viskam, ką nešioja savo širdyje, ten ras džiaugsmo versmę: žemėje skambės liturgija, kurią nepaliaujamai švenčiu dangaus kiemuose.

Neabejok, kad Aš daviau tau šiuos žodžius: Aš paruošiau tave, kad juos priimtum ir perduotum.

2014 m. gruodžio 6 d., šeštadienis

Tai yra malonės dienos Bažnyčiai ir pasauliui, nes Mano Motinos Nekaltojo Prasidėjimo slėpinys yra tyros šviesos versmė visiems, kurie gyvena šios žemiškosios tremties ūksmėje, kurioje Bažnyčia, Mano Bažnyčia, Mano brangioji Sužadėtinė, skinasi kelią kaip maldininke tarp didžiųjų sielvartų, persekiojimų ir antpuolių iš žemybių.

Visi, kas įsmeigia savo žvilgsnį į Mano Motiną, mieliausiąją, Nekaltąją, bus viduje apšviesti ir sušildyti. Mano Motina perteikia pilnatvę malonės, kuri jai priklauso, visiems, kas šaukiasi jos vardo ir net tiems, kas nebežvelgia į jos atvaizdą su meile ir viltimi.

Mano Motina esti dėl Mano Bažnyčios šiame pasaulyje. Nors buvo šlovingai paimta į dangų, ji nenutolo nuo Manosios Bažnyčios; priešingai, Ėmimas ją įgalino būti visur, kur kenčiantiems Mano mistinio Kūno nariams labiausiai reikia jos tarnystės ir paprasčiausio guodžiančio jos buvimo. Net tamsiausias naktis ryškiai nušviečia Mano Motinos grožio spindesys; ji suramina sielas, kurios aplink temato vien tamsą, saugiai veda jas vidinėje ramybėje.

Sielos, kurios žiūri į Mano Motiną kaip į žvaigždę, joms spindinčią naktįje, niekada nepaklys, niekada nepames iš akių kelio, vedančio pas Mane ir į Mano Karalystės garbę. Nėra saugesnio kelio ateiti pas Mane kaip per Mano Motiną, po jos globos apsiaustu. Tie, kas mano galį keliauti per šį gyvenimą be Mano Motinos bičiulystės ir be jos užtarimo, yra apakinti baisios puikybės ir nusideda Mano potvarkiams nuo Kryžiaus: „Moterie, štai tavo sūnus. <...> Štai tavo motina.“⁵³⁹ Trokštu, kad visos sielos mokytųsi iš Mano Motinos ir gyventų jos draugijoje. Turiu pozityvų norą, kad sielos atsižadėtų savęs, atsiduotų Mano Motinos globai lyg maži vaikeliai, mamytės glėbyje stipriai prispausti prie jos Nekaltosios Širdies.

Kas kalbės sieloms apie Mano Motiną? Kas pasakys joms, kad nereikia baimintis nakties tamsybių, kol Mano Motina šalia? Kas papasakos joms, kad Mano Motina saugo visas jai pavestas sielas, joms vadovauja ir veda jas Mano nužymėtais keliais? Nėra geresnio būdo įvykdyti savo misiją šiame gyvenime už atsidavimą Mano Motinai neatšaukiamu visiško pasiaukojimo aktu.

Tie, kas yra padarę šį aktą, žino, apie ką kalbu. Mano Motina gerbia kiekvieną pasiaukojimą jos Nekaltajai Sopulingajai Širdžiai; nors žmogus ir pamirštų, kad buvo ištarsęs šią maldą, ji to nepamiršta. Ji lieka ištikima savo vaikams net tada, kai pasaulio blaškomi jie nusigręžia nuo jos šviesos, kuri spindi lyg žvaigždė virš audringų gyvenimo jūrų.

Mano Motina laukia sielų, kad šios ją atsimintų ir sugrįžtų į jos motinišką Širdį; sugrįžtančias ji priima su begaliniu švelnumu ir džiaugsmu. Ji niekada neištaria nė vieno priekaišto žodžio vaikui, kuris pas ją grįžta, kuris budi prie jos vartų, stengiasi sugauti jos mylintį žvilgsnį. Mano Motina yra Gailestingumo Karalienė. Ji - nusidėjėlių prieglobstis. Ji yra saugi vieta pasislėpti tiems, kurie gyvena baimindamiesi tamsos jėgų antpuolio, skriaudos, kurią jos gali padaryti, ar sužeidimų dvasios kovose.

Visa tai turi būti skelbiama sieloms, bet pirmiausiai tu turi gyventi visi Mano kunigai, nes jie yra privilegijuotieji Marijos sūnūs, vaikai, į kuriuos palinkusi jos Širdis; tą polinkį jon įdėjau, nuo Kryžiaus atiduodamas jai savo mylimą bičiulį, savo mokinį šventąjį Joną. Tą valandą savo Motinai daviau tvarų švelnumą visiems kunigams, neišsenkantį švelnumą, kurį ji lieja visų Mano kunigų labui dabar ir iki amžių pabaigos.

* * *

2015 m. gruodžio 10 d., ketvirtadienis

Noriu užtraukti šydą tarp tavo sielos ir pasaulio. Noriu pasilaikyti tave vien sau, paslėpti tave toli nuo demonų ir žmonių žvilgsnio. Noriu pridengti tave ir įtraukti tave į savo Širdies šventovę, kad su Manimi, per Mane ir Manyje ten vyktum slaptają kunigo tarnystę, būtum slaptoji auka.

Į šį slaptumą traukiau savo Švenčiausiąją Motiną, pradėdamas nuo jos Paaukijimo šventykloje ir užbaigiant jos šlovingu Ėmimu į dangų. Į šį slaptumą traukiau Jaunikio bičiulį, šventąjį Joną Krikštytoją⁵⁴⁰, ir šventąjį Joną, mylimąjį savo Širdies mokinį. Į šį slaptumą vis dar tebetraukiu sielas, kurios sutinka išsižadėti išorės ir įžengti į tariamos mirties, tylos, nenaudingumo, niekumo būseną pasaulio akyse.

Tai slaptumas Ostijos, Mano tikro Kūno, kuris dabar išstatytas priešais tavo akis, o paskui bus vėl paslėptas tabernakulyje. Žiūrėdamas į Ostiją,

pasaulis nieko nemato: jokio veiksmo, jokios naudos, jokios žinios, jokios reikšmės. Ką matai tu, žvelgdamas į tą pačią Ostiją tikėjimo akimis? Ar nematai to paties paveiklo, tik kiek prislopinto ir pritemdyto, kurį regi Tėvas ir angelų kareivija: Avinėlių, užmuštą dar prieš pasaulio sukūrimą⁵⁴¹; paties atpirkimo darbo sklaidą; Mano Veido šlovę, užliejančią pasaulį Mano dievytės spindesiu; vienintelį Veidą, kurį trokšta išvysti visas pasaulis?

Sutik būti paslėptas, paslėptas taip kaip Aš, ir tau nieko netrūks. Sutik būti paslėptas, ir Aš duosiu tau viską, ką tau sukūriau, kad priimtum iš Manęs, viską, ką tau duotų Tėvas, nes Jis myli tave taip kaip Mane: tu esi Manyje, o Aš - tavyje.⁵⁴²

* * *

2016 m. sausio 28 d., ketvirtadienis

Visas tavo gyvenimas - pasiruošimas šiam dabarties momentui. Viskas, ką patyrei, ką iškentėjai, ką išmokai, viskas, ką padarei ar palikai nepadaryta, net visos tavo nuodėmės - ruošė tave šiam dabarties momentui. Tavo gyvenime nėra nieko, ko Aš nebūčiau norėjęs ar leidęs, kad atvesčiau tave į šią akimirką. Kiek kartų eini prie altoriaus aukoti šventąją Mišių Auką, tiek sykių atsineši su savimi viską, kas tu esi tuo momentu, viską, koks tu buvai, ką sakei ir ką darei iki to momento.

Kiekviena tavo gyvenimo akimirka - tai pasirengimas šventajai Mišių Aukai, kaip kiekvienas Mano gyvenimo momentas buvo pasirengimas Aukai ant Kryžiaus ir lėtas kopimas į ją. Suprask tai ir pamatysi, kad tavo gyvenime nėra nieko, kas būtų svetima Mano planui: viskas, ką darei, kiekviena vieta, kurioje kada nors buvai, kiekvienas žmogus, su kuriuo buvai ar esi susijęs, yra Mano užmojo dalis tavo gyvenimui. Visas tavo gyvenimas juda link altoriaus, kaip visas Mano gyvenimas judėjo link Kryžiaus. Net tie dalykai, kuriuos iškenlei, per kuriuos ruošiau tave kunigystei, buvo dalis priemonių, su kuriomis įgalinau tave stovėti Mano vietoje kaip kunigui ir aukai.

Kai atneši į savo Mišias viską, ką patyrei, - visą savo gyvenimo istoriją, - leidi Man atpirkti tamsiausius, karčiausius ir skausmingiausius dalykus, priimant juos į Mano aukos slėpinį. Ateik prie altoriaus su savo nuodėmėmis, net su tomis, kurių labiausiai gėdijiesi, ir Aš parodysiu tau, kad jau užsikėliau jas sau ir atpirkau jas savo Krauju. Ateik prie altoriaus su kiekvienu nerimastingu ir nutrūkusiū santykiu iš praeities, su kiekviena išdavyste, nesėkme, net su kiekviena šventvagyste ir Aš visa tai įmesiu į savo gailęstingumo vandenyną, ir Kaltintojas negalės jų iš ten ištraukti, įvardyti ar panaudoti prieš tave.

Gyvenk dėl kitų šventųjų Mišių, kurias aukosi, dėl kitų šventųjų Mišių, kurias Aš aukosiu tavyje, Mano kunige ir auka, - kunige ir auka, kuriame ir per kurį Aš nekruvinu būdu atnaujinu savo atnašą ir vėl atiduodu savo Kūną ir Kraują Bažnyčiai, savo Sužadėtoinei.

Niekada neabejok, kad kiekviena tavo gyvenimo akimirka yra, buvo ir visada bus pasirengimas kitoms šventosioms Mišioms, kurias tu aukosi. Tu esi Mano kunigas tam, kad padarytum Mano aukos slėpinį esamą ir stovėtum Mano vietoje kaip regimas Mano kunigystės ir Mano pasiaukojimo ženklas Bažnyčioje.

Vėliau

Joks Mano šventasis neatėjo į tavo gyvenimą be Mano plano ir be Mano troškimo tau kalbėti, tave nuraminti ir pamokyti per kiekvieną jų. Tad sek šventaisiais, kuriems patikėjau misiją tavo gyvenime. Jie yra dėmesingesni tau, nei tu esi ar galėtum būti jiems dėmesingas; taip yra todėl, kad jie jau yra išstobulinti gailestingąja meile ir suvienyti su Mano Širdimi rojaus garbėje. Yra šventųjų, kuriuos atsiunčiau į tavo gyvenimą kaip savo pasiuntinius, kaip *senpectae*, kuriuos gailestingas abatas siuntė suraminti svyruojančiam broliui, kad tas neįpultų į per didelį sielvartą.⁵⁴³

2016 m. vasario 4 d., ketvirtadienis

Dėl šito vienintelio dalyko Aš pašaukiau tave iš gyvenimo, kurį gyvenai. Dėl to tave pirmiausiai atvedžiau pas-----, o paskui čia: kad užsibūtum Mano artume ir meilingai Man pasitarnautum, kaip Aš tau meilingai tarnauju šiame savo meilės Sakramente. Šią akimirką tu darai tai, dėl ko tave čia atvedžiau. Net jei daugiau nieko nedarytum, užtektų vien šios adoracijos, nes šito iš tavęs teprašau. Daryk šį vieną dalyką. Garbink Mane, patarnauk Man, ir tu su nuostaba pamatysi, kad visa, kas liko, padarysiu Aš. Yra tik viena kliūtis Mano planui čia: jei išsiblaškęs ir perdegęs dėl daugybės kitų dalykų prarastum malonę, dėl kurios tave atvedžiau čionai. Būk ištikimas esmei - buvimui su Manimi, o visa kita tau bus pridėta.⁵⁴⁴

Nieko kito neprašau iš tavęs - tik garbinti Mane ir užsibūti Mano artume: visa kita tau pažadėjau ir šiems savo pažadams būsiu ištikimas. Atiduok save Man, ir Aš nieko tau neatsakysiu. Aš noriu tavo meilės, o meilė yra savęs dovanojimas, išsiliejęs Mano artume. Net tavo išgijimas, išgijimas, kurio tu meldi per motinos Mechtildos užtarimą, net ir jis tau bus duotas Mano eucharistinėje esatyje.

Tu dar nesupratai, kad ateidamas Manęs pagarbinti atsiveri malonės stebuklams ir leidi Mano jėgai galingai išsiskleisti tavo negalioje. Ką sakau tau, sakysiu ir visiems savo kunigams: ateikite pas Mane.⁵⁴⁵ Gyvenkite su Manimi.⁵⁴⁶ Duokite Man savo laiką, nes laikas yra draugystės valiuta ir tavo meilės Man įrodymas.

Ateikite pas Mane, ir Aš padarysiu įmanomus tuos pačius dalykus, kuriuos jūs dėl savo trumparegiškumo laikote neįmanomais. Žmogui, kuris labiau už viską vertina Mano draugystę, Aš neatsakysiu nieko. Žmogui, kuris Man neturi laiko, negaliu nieko duoti, nes jis nebūna su Manimi, nenori priimti Mano dovanų, klausytis Mano žodžių ir pažinti Mane taip, kaip noriu būti pažintas.

2016 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

O Jėzus jiems tarė: „Atėjo valanda, kad būtų pašlovintas Žmogaus Sūnus. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kviečio grūdas nukris į žemę ir neapmirs, jis pasiliks vienas, o jei apmirs, jis duos gausių vaisių. Kas myli savo gyvybę, ją pradžudys, o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinajam gyvenimui. Kas nori man tarnauti, tegul seka paskui mane: kur aš esu, ten bus ir mano tarnas. Kas man tarnaus, tą pagerbs ir mano Tėvas.“

Jn 12, 23-26

Adoracijos malda labai tikroviška prasme yra savo gyvybės praradimas. Lyg kristum į žemę apmirti. Prisimink tai, kai ateini Manęs pagarbinti. Pasižiūrėk į Švenčiausiąją Ostiją ir matyk Mane - kviečio grūdą, nukritusį į žemę ir prikeltą gyvenimui, kad taptų maistu nesuskaičiuojamai daugybei sielų iki pat laikų pabaigos. Kviečio grūdas, kuriuo Aš buvau, tapo Ostija, kuria Aš esu.

Kai garbini Mane, pamiršęs save ir dėl Manęs palikęs visus reikalus, tu imituoji Mane, nes adoracija yra savotiška mirtis. Tai yra išeiti iš visko, kas trikdo pojūčius, ir glaustis tik prie Manęs ryškioje tikėjimo tamsoje. Taip bus ir tavo mirties valandą.

Juo giliau pasineri į garbinimą, tuo giliau įsišaknyji žemėje, kad ten numirtum, išsprogtum ir galiausiai duotum gausių vaisių.

Krisk į adoracijos žemę. Sutik pranykti, palikti regimybę ir apmirti. Įženk į Ostijos tylą. Per malonę tapk tuo, ką kontempliuoji tikėjimu. Čia esu pasislėpęs, tylus, paliktas beveik visų, išskyrus kelis, kuriuos išsirinkau, kad įeitų į Mano slaptumą, Mano tylą ir Mano vienvatę. Prarask viską, ką pasaulis laiko kažkuo, ir tapk su Manimi kažkuo, ką pasaulis laiko nieku.

„Kur aš esu, ten bus ir Mano tarnas.“⁵⁴⁷ Tu esi čia, nes Aš čia esu ir buvau čia prieš tave. Adoracija - kukliausia, bet kartu ir vaisingiausia tarnystės išraiška. Garbinti Mane - tai Man tarnauti, o „kas Man tarnaus, tą pagerbs Mano Tėvas“⁵⁴⁸. Kai Mane garbini, Man tarnauji, o Man tarnaudamas esi suvienytas su Manimi, šiame Sakramente besislepiančiu, Save atiduodančiu ir apreiškančiu. Toks yra adoracijos gyvenimas: kviečio grūdo, palaidoto ir pasislėpusio žemės tamsybėje, slėpinys. Tai apstauso gyvenimo pažadas ir išankstinis ženklas regėjimo akis į akį, kuris tavęs laukia garbėje.

2016 m. kovo 3 d., ketvirtadienis

Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikite Dievą - tikėkite ir mane!

Jn 14,1

Sunerimusi širdis liudija pasitikėjimo Manimi stoką. Susirūpinimas, neramybė ateina iš noro kontroliuoti ir tvarkyti reikalus, kuriuos būtų geriau palikti Mano Tėvo apvaizdai. Kiekvieną akimirką suteikiu tau progą pasitikėti Manimi ir atiduoti Man dalykus, kuriuos tau norėtusi matyti kitaip, negu jie iš tikrųjų yra. Kai susiduri su kažkuo, kas prieštarauja tavo planams ar neatitinka tavo lūkesčių, atiduok tą reikalą, situaciją ar nusivylimą Man. Patikėk jį Mano Širdžiai, o tada nustok dėl jo nerimauti.

Nesu atitolęs nuo tavęs, nepasišalinau iš tavo gyvenimo ir nuo to, kas pripildo jo dienas. Nė plaukelis nenukris nuo tavo galvos, jei Mano Tėvas to neleis. Dažnai kalbėk pasitikėjimo ir atsidavimo aktus. Paleisk dalykus, prie kurių esi labiausiai prisirišęs. Ateik pas Mane tuščiomis rankomis. Nesilaikyk už nieko, net už savo planų ir gerų dalykų troškimo. Jei dalykai, kurių trokšti sau, yra geri, neabejodamas žinok, kad dalykai, kurių Aš tau trokštu, yra žymiai geresni.

Kai tau kažkas atrodo sunku ar virš tavo jėgų, paprašyk, kad Aš tą nuveikčiau tavyje ar palikčiau nepadarytą, kaip Man atrodo tinkama. Kai kurie dalykai, kuriuos nori padaryti, yra svetimi Mano planams, ir yra dalykų, kuriuos norėčiau, kad tu darytum, o tau pačiam net į galvą nešautų juos daryti. Tavo polinkis daryti tai, ką nori, ir trukdo sparčiai įgyvendinti Mano tobulus planus tavo ir šios vietos atžvilgiu.

Pašaukiau tave čia, kad Mane garbintum. Tu radai kitų dalykų, kuriais užpildai savo dienas ir naktis, bet nė vienas jų nepaspartins Mano planų, neprisidės prie Mano Širdies užmojų šiai vietai sklaidos. Skirk pirmą vietą adoracijai, kaip tavęs prašiau ir tebeprašau, ir pamatysi stebuklą.

Mano reikalas daryti. Tavo reikalas - pasitikėti Manimi, patarnauti Man, būti arti Mano Širdies, kaip mylimam mokiniui. Kai turėsi padaryti kažką, kas atitinka Mano planą, tau bus lengva, nes duosiu šviesos, jėgos ir ištvermės.

Pašvęsk Man maldos valandas, kurių tavęs prašiau. Laikykis savosios regulos, ir viskas atsidurs savo vietose. Kai esi arti Manęs Mano meilės Sakramente, darbuojiesi su Manimi, o Aš darbuojuosi tavyje, ir toks veikimas yra dieviškai veiksmingas ir antgamtiškai vaisingas. Kai ateina metas baigti adoraciją, pasitrauk nuo Manęs su tokia pačia laisve ir džiaugsmu, su kuriuo atėjai į Mano artumą. Laikydamasis savo regulos tu Manęs nepalieki; tu būni ištikimas Man ir leidi kalbėti, veikti, daryti tavyje dalykus, kurie kitaip būtų tau neįmanomi.

Noriu, kad Man atiduotum dalykus, kurie tave labiausiai slegia, kurie tau sukelia daugiausiai nerimo ir sielvarto. Kai konkretus brolis tampa tavo nerimo ir susikrimtymo priežastimi, atiduok jį Man, būk jo atstovas priešais Mano eucharistinį Veidą. Tu pamatysi to brolio permainas, kurias tik Mano malonė gali atnešti. Kai kažkas sukelia tau kančią, tave išgąsdina ar išplėšia iš tavo širdies ramybę, iškart atiduok tai Man ir atidavęs išmesk iš galvos.

Aš tvarkau visus reikalus galingai ir švelniai. Vykdyk visas savo pareigas laisvai ir paprastai. Daryk vieną dalyką po kito. Prieš pradėdamas visus dalykus Man atiduok, užbaigęs - visus Man aukok. Ramiai darbuokis Mano artume, o tada grįžk prie Mano esaties čia, Švenčiausiąjame Altoriaus Sakramente, kad rastum poilsį savo sielai ir savo draugyste paguostum Mano Širdį.

2016 m. kovo 24 d. Didysis ketvirtadienis

Tai naktis, kai Aš esu arčiausiai tų savo kunigų, kurie kenčia. Tai kenčiančios kunigijos naktis. Išsiunčiu daugybę savo angelų - nesuskaičiuojamas tviskančias gausybes, kad suramintų Mano kenčiančius kunigus, kad kai kuriuos išgydytų, kad visus apsaugotų nuo priešo antpuolių, o kai kuriuos atvestų pas Mane.

Mirti Mano agonijos naktyje - ypatinga malonė; ši mirtis - dalyvavimas Mano atperkančioje kančioje. Sujunk viską, ką kenti, su Mano paties kentėjimais, iš anksto suvienyk savo agoniją ir mirtį su Mano agonija Alyvų sode ir Mano mirtimi ant Kryžiaus.

Žvilgsniu tyrinėju žemę, ieškodamas kunigų pagal savo Širdį⁵⁴⁹: kunigų, kurie kentės su Manimi, kurie leis Man juose ir per juos melstis, prašyti to, ko meldžiau Getsemanėje, o paskui nuo Kryžiaus.

Kai randu kunigą, kuris kenčia - ir kenčia su Manimi, tapdamas atnaša kartu su Manimi šventoje Mišių aukoje ir kiekvieną savo gyvenimo akimirką, apkabinu tą kunigą visu savo Širdies švelnumu, įtraukiu jį į savo šono žaizdą, kad pagirdyčiau jį gaivinančia srove, kuri nepaliaujamai plūsta iš Mano Širdies.

Kenčiančiuose kuniguose išgyvenu savo atnašavimą ir daug sielų atvedu į išganyką, kurios būtų prarastos Mano meilei, jeigu Mano Kančia nesitęstų kuniguose. Trokštu išgelbėti sielas per savo kunigų kentėjimus. Jie yra į skerdyklą vedami avinėliai, bet Aš esu jų gyvastis, o jų kentėjimai ir mirtis yra brangūs Mano akyse.

2016 m. kovo 31 d., ketvirtadienis

Tu atėjai pas Mane norėdamas aptarti savo nuodėmes, bet jos Manęs visai nedomina. Žiūrėk ne į savo nuodėmes; verčiau žvelk į Mano veidą ir į žaizdą Mano šone. Žiūrėk į žaizdas Mano rankose ir pėdose, priimk iš jų varvančias malonės sroves, kurios išgydys nuodėmės žaizdas, apvalys jas ir pavers Mano gailestingumo triumfo ženklais tavyje.

Aš neneigiu nuodėmės. Pažįstu visą jos šlykštumą ir siaubą. Pažįstu nuodėmę, nes savo kūne nešiau jos pasekmes, leidau jai subjauroti Mano Veidą, padaryti Mane paniekos objektu, nuo kurio žmonės nusigręžia nežiūrėdami.⁵⁵⁰

Mano Nekaltoji Motina taip pat pažino visą nuodėmės bjaurumą ir siaubą, ji matė visa, ką nuodėmė padarė Mano Kūnui, tam pačiam Kūnui, kurį ji nešiojo savo mergeliškose iščiose, ir matant nuodėmės padarinius Mano Kūne ir Mano Veide, jos Širdį pervėrė skausmo kalavijas: išsipildė Simeono pranašystė.⁵⁵¹

Mes pažįstame nuodėmę, nes žinome, kas ji yra; mes prašome savo Širdžių bičiulių nusigręžti nuo nuodėmės, nuo visos jos bjaurasties ir siaubo ir žvelgti į dieviškąją šviesa nutviektą Mano Veidą, paslėptą Mano meilės Sakramente, ir į švelnų Mano Motinos Veidą, kuriame tobulai atsispindi šis dieviškas spindesys.

Per mažai yra sielų, kurios nukreipia į mus savo įdėmų žvilgsnį. Užtenka vieno žvilgtelėjimo į Mano eucharistinį Veidą, pakanka vienasypak pakelti akis į Mano Motiną - ir siela bus išgydyta nuo negalių, kurios ją aptemdo ir sudarko. Tai Šventojo Rožinio malonė. Tai ilgi, nepertraukiami žvilgsnių

mainai. Mūsų žvilgsnis susitinka su žvilgsniu sielų, kurios svarsto mūsų slėpinius, šaukiasi mūsų ištverminga ir nuolankia malda.

Dėl šios priežasties Rožinis tapo gydomąja malda sieloms, suniokotoms nuodėmės padarinių. Jis yra dieviškasis vaistas nuo visko, kas sudarko sielas, sukurtas pagal Mano paveikslą ir panašumą. Naudokis šia nuolankia malda kovodamas su nuodėmėmis, kurios tau sukelia tokį sielvartą, ir tu rasi vaistą ir apsigynimą, kurių tau reikia ir kurių sieki.

2016 m. balandžio 7 d., ketvirtadienis

Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo manęs atsiskyrę, jūs negalite nieko nuveikti.

Jn 15, 5

Jeigu norėtum pasilikti Manyje pagal Mano žodį, turi pradėti nuo buvimo su Manimi. Sąjunga, į kurią tave pašaukiau, vaisinga sąjunga su Manimi prasidės per laiką, kurį pašvęsi išskirtinai Man ir Mano bičiulystei.

Štai aš stoviu prie durų ir beldžiu: jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su manimi.

Apr 3, 20

Sielos, kurios niekada nepasilieka su Manimi, yra užsidariusios įvairioms sąjungos su Manimi malonėms, kurias trokštu joms duoti. Laikas, praleistas Mano artume, suminkština širdį ir padaro ją laidžią meilei, kuri sklinda iš Mano eucharistinės Širdies. Laikas, praleistas Mano artume, leidžia sielos akims tikėjimu prisitaikyti prie Mano eucharistinio Veido spindesio.

Mylėk Mane ir parodyk Man savo meilę, atnešdamas savo laiko dovaną. Būk lyg žvakė, kuri egzistuoja vien tam, kad sudegtų Mano artume. Užtenka, kad esi čia, Mano artume, aukodamas Man savo meilės liepsną ir leisdamas sudeginti save tylioje adoracijoje.

Laisvai kalbėkis su Manimi ar paprasčiausiai lik tyloje. Neprašau daug žodžių; prašau tik tavo bendrystės, tavo buvimo ir meilingo tavo širdies dėmesio. Taip tu pasieksi sąjungą su Manimi, kurios tau trokštu: vaisingą sąjungą, kuri leis tau pasilikti Manyje, o Man tavyje.

Atiduok Man savo laiko auką Mano artume, o Aš tau duosiu visa kita, net tuos dalykus, kurie šiuo momentu atrodo neįmanomi. Vienuolynas bus pastatytas ne bruzdesiu, ne dideliu susirūpinimu, bet ramybe ir atsidavimu Mano veikimui ir meilei, sklindančiai iš Mano eucharistinės Širdies.

Sutelk savo sūnus, kaip jau darai, budėti priešais Mano eucharistinį Veidą, atsidavus Mano veikimui. Pamatysi, kad vienuolynas kyla aplink tave kaip žolė, atželianči pavasarį, ir pažinsi, kad visa tai yra Mano darbas ir vaisius Mano galybės, kuriai leidai veikti per savo ramumą, atsidavimą ir tylų pasitikėjimą Manimi.

Tu gali manyti, kad paroje neužtenka valandų nuveikti viskam, ką reikia padaryti. Pažadu, kad kiekviena valanda, atiduota išskirtinai Man, bus lyg gausaus derliaus sėkla. Derlius, kurį nuimsi, pranoks visus tavo įsivaizdavimus, viršys tą trupinėlių, kurį Man būsi atidavęs pasilikdamas Mano artume.

Šiais žodžiais gali pasidalyti su savo sūnumis. Ir jie gali tai patirti. Jie turi atiduoti Man tą trupinėlių, kurio jūsų prašau, o Aš savo ruožtu padarysiu viską, ką esu pažadėjęs.

Para turi daugiau laiko, negu galima išmatuoti valandomis ir minutėmis. Aš esu viso laiko Viešpats, ir laikas, kurį atiduodi Man kaip duoklę, yra vertingesnis už laiką, investuotą į sunkiausią triūsą. Neprašau tavęs liautis daryti užduotis, kurios yra priešais tave, teprašau, kad Mane statytum į pirmą vietą, atiduodamas geriausią savo laiką ir didesniąją jo dalį Man vienam.

2016 m. balandžio 14 d., ketvirtadienis

Pasiaukok Mano Motinai ir pakelk akis į jos tyriausiąjį veidą. Ji yra žvaigždė, kurią pritvirtinau dangaus skliauto tamsybėje, kad tie, kas Man priklauso, neprarastų vilties ir nepražūtų audroje, kuri kelia grėsmę viskam, ką Aš nuveikiau, ir visiems Mano šventųjų darbams. Tie, kas bėga pas Mano Nekaltąją Motiną ir įsikimba į jos apsauginę apsiaustą, išgyvens šio laiko skausmus ir praūžus audrai džiaugsis ramybe, kurios pasaulis negali duoti.

Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs verkсите ir vaitosite, o pasaulis džiūgaus. Jūs liūdėsite, bet jūsų liūdesys pavirs džiaugsmu.

Jn 16,20

Melskitės arti Mano sužeistos Širdies ir pasilikite Mano eucharistinio Veido šviesoje. Taip jūs būsite Ostijos sūnūs ir garbintojų dvasia ir tiesa naujosios kartos sėkla. Tik pasilikite su Manimi. Budėkite priešais Mano Veidą ir klausykitės visko, ką Mano Širdis jums sakys. Esu čia dėl jūsų. Būkite čia dėl Manęs ir taip paguosite Mano Širdį, kurią daugybė Maniškių yra palikę.

2016 m. birželio 2 d., ketvirtadienis

Atversk mane, mano mylimasis Jėzau, kad kiekvieną akimirką - ir net savo mirties momentu - galėčiau gyventi, įsmeigęs akis į Tavo garbintą Veidą ir savo širdį paslėpęs Tavo pervertoje Širdyje. Maldauju Tave, kad padarytum mane tuo, kuo pašaukei būti.⁵⁵¹

Leisk man taip Tave mylėti ir garbinti, kad Tavo sielvartaujančiai Širdžiai galėčiau būti bičiulis ir guodėjas, kurio Tu taip ilgai laukei. Nepalik manęs vieno, niekada nepamesk manęs, kad aš niekada Tavęs nepalikčiau vieno, niekada Tavęs nepamesčiau.⁵⁵³ Mano klajūnę širdį pritvirtink prie savo tabernakulio, prie to tabernakulio, kuriame esi mažiausiai garbinamas ir labiausiai užmirštas, kad galėčiau ištvermingai budėti priešais Tavo eucharistinį Veidą garbindamas, atlygindamas ir mylėdamas.

Ką galiu Tau duoti, ko nebūtum man davęs?⁵⁵⁴

Tad duok man su pertekliumi, kad galėčiau tą pačią apstybę Tau sugrąžinti.

Maldauju Tave, duok man nors kibirkštėlę savojo uolumo Dievo Tėvo šlovei; uolumas tesugrauš mane kaip deginamąją auką Jo šlovės gyriui.⁵⁵⁵

Maldauju Tave, duok man dalį savo santuokinėje meilėje Bažnyčiai, Tavo Sužadėtinei danguje ir žemėje.⁵⁵⁶ Leisk man guldyti savo gyvastį už ją - kaip Tu, su Tavimi ir Tavyje.⁵⁵⁷

Maldauju Tave, duok man savosios Širdies sūnišką meilę savo Nekaltajai Motinai, kad mylėčiau ją taip, kaip nori Tu; kad galėčiau jai tarnauti tikru, tyru ir pastoviu pamaldumu.

Maldauju Tave, duok man švelnios atjaunos, kad pagal Tavo valią pasi-rūpinčiau sielomis, kad iš mano rūpesčio jos patirtų Tavo Švenčiausiosios Širdies rūpestingumą.

Padaryk mane, jei įmanoma, labiau savo kunigu, negu buvau anksčiau. Patvirtink ir sustiprink mane neapsakoma malone būti realiu Kryžiaus slėpinio, kur Tu esi ir Kunigas, ir Auka, dalininku. Giliau įdegink mano sieloje neištrinamą savo kunigystės pobūdį ir tapačia ugnimi praryk ir sunaikink viską, kas temdo, užtveria ar kliudo šlovingam jos spindesiui, kad Tavo aukos šviesa spindėtų žmonėms, o gydanti jos galia eitų iš manęs, kaip ji sklido iš Tavęs, nes Tu, gailestingasis Gelbėtojai, amžiams padarei mane savo kunigu.

Tūkstantis tūkstančių gyvenimų būtų per trumpas laikas Tau padėkoti, Tave palaiminti ir pašlovinti už tokią neišmatuojamą dovaną. Tad duok man, kai pasišauksi pas save, amžinybę, kurioje galėčiau Tave garbinti už uždangos, kur Tu kol kas esi pasislėpęs Tėvo šlovėje ir Šventosios Dvasios spindesy.⁵⁵⁸ Amen.

*Leisk šventovėje tavimi man gėrėtis:
leisk regėti tavo galybę ir garbę!*

Ps 62 (63), 3

Švenčiausiosios Ostijos tyla, apimk mane.
Švenčiausiosios Ostijos slaptume, apgaubk mane.
Švenčiausiosios Ostijos nuolankume, pridenk mane.
Švenčiausiosios Ostijos neturte, būk man viskas.
Švenčiausiosios Ostijos tyrume, apvalyk mane.
Švenčiausiosios Ostijos švytėjime, apšviesk mane.
Veide, pasislėpęs Švenčiausiojoje Ostijoje, apreikšk save.
Širdie, liepsnojanti Švenčiausiojoje Ostijoje, uždek mane savo meile.

O Švenčiausioji Ostija,
gyvasis užmuštojo Avinėlio
Kūne ir Kraujau,
aš garbinu Tave.

O Švenčiausioji Ostija,
gyvasis užmuštojo Avinėlio
Kūne ir Kraujau,
aš aukoju Tave Tėvui.

O Švenčiausioji Ostija,
gyvasis užmuštojo Avinėlio
Kūne ir Kraujau,
maldauju, kad suvienytum mane su savimi
dabar ir mirties valandą. Amen.

I priedas

Maldos iš knygos *In Sinu Jesu*

* * *

ATSILYGINIMO VAINIKĖLIS,
arba Brangiausiojo Kraujo paaukojimas už kunigus

Šis Atsilyginimo ir užtarimo vainikėlis kalbamas su įprastiniu penkių slėpinių rožiniu.

K. Dieve, ateik man padėti.

A. Viešpatie, skubėk manęs gelbėti.

Garbė Dievui - Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai.

Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžius. Amen.

Aleliuja. (*Gavėnios metu: Šlovė Tau, Viešpatie, amžinosios garbės Karaliau.*)

Ant didžiųjų karoliukų:

Amžinasis Tėve, aukojų Tau

Tavo mylimojo Sūnaus,

mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus,

Avinėlio be kliaudos ir dėmės,

Brangiausiąjį Kraują,

kad atlyginčiau už savo ir visų Tavo kunigų nuodėmes.

Ant mažųjų karoliukų:

Jėzau, savo Brangiausiuoju Krauju

apvalyk ir pašventink savo kunigus.

Vietoj Garbė Dievui <...>:

Tėve, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje turi vardą,
pasigailek visų savo kunigų ir nuplauk juos Avinėlio Krauju.

(2010 m. kovo 8 d.)

* * *

O Mergele Marija,
manoji Nuolatinės Pagalbos Motina,
mano rankos yra tavo rankose,
mano širdis - tavo širdyje,
ir taip yra amžiams.

(2007 m. spalio 5 d.)

* * *

O mano Jėzau,
stoju dvasioje prieš Tavo eucharistinį Veidą,
kad Tave pagarbinčiau,
kad Tau atsilyginčiau,
kad pasakyčiau Tau viską, ką Tavo meilės Dvasia sužadins mano širdyje.
Ateinu žvelgti į Tave.
Ateinu klausytis Tavęs.
Ateinu priimti iš Tavęs viską,
ką Tavo atverta Širdis šiandien trokšta man pasakyti ir duoti.
Dėkoju Tau, kad tapai toks artimas man.
Šlovinu Tavo gailestingumą.
Išpažįstu atperkamąją Tavo brangiausiojo Kraujo galią. Amen.

(2007 m. spalio 10 d.)

* * *

O mieliausioji Mergele Marija,
esu tavo vaikas.
Laikyk mano rankas savo delnuose,
o mano širdį - savo širdyje
per visą dieną ir net per naktį.
Aš noriu taip gyventi ir taip mirti. Amen.

(2007 m. spalio 10 d.)

* * *

O Jėzau,
aš noriu savo dvasia priėti prie tabernakulio,
kur Tu esi labiausiai apleistas
ir labiausiai užmirštas pasaulyje.
Noriu eiti ten,
kur niekas negarbina Tavęs,
kur nė vienas nenusilenkia prieš Tave,
kur tik Tavo angelai garbina Tave ir palaiko Tau draugiją.
Tačiau Tu trokšti žmogaus širdies, o pirmiausia - kunigo širdies.
Duodu Tau savąją, kaip garbinimo ir atsilyginimo atnašą.
(2007 m. spalio 10 d.)

* * *

Viešpatie Jėzau,
stoju Tavo eucharistinio Veido akivaizdoje,
dvasia skrendu prie to tabernakulio pasaulyje,
kur Tu esi labiausiai apleistas,
labiausiai nepaisomas ir labiausiai užmirštas.
Nuo tada, kai manęs paprašėi,
aukoju Tau savo širdį, kunigo širdį,
kad ji palaikytų draugiją Švenčiausiajai kunigiškai ir
eucharistinei Tavo Širdžiai.
Garbinu Tave atsilyginimo dvasia
už visus Bažnyčios kunigus,
bet ypač už tuos, kurie niekada ar beveik niekada
nestabtelė Tavo akivaizdoje,
kad nusimestų savo naštas
ir gautų iš Tavęs naujos stiprybės, naujos šviesos,
naujų sugebėjimų mylėti, atleisti ir laiminti.
Nenoriu šiandien palikti šito tabernakulio.
Kiekvieną akimirką noriu likti paniręs į garbinimą,
kurio Tu lauki iš savo kunigų.

(2007 m. spalio 11 d.)

* * *

Vienijuosi su Švenčiausiąja Mergele Marija,
visų malonių Tarpininke
ir pirmąja Tavo eucharistinio Veido garbintoja.
Iš mano širdies kylančios maldos
per jos skaisčiausiąją Širdį
tepasiekia Tavo atvertą Širdį,
pasislėpusią didžios Tavo meilės Sakramente,
ir taip dažnai paliktą vieną. Amen.

(2007 m. spalio 11 d.)

* * *

O mano mylimasis Jėzau,
kenčiu, kad negaliu gyventi arti Tavo tabernakulio.
Jaučiuosi atskirtas nuo Tavo realaus buvimo,
tačiau vis tiek džiūgauju,
nes tai man aiškiai parodo,
kaip stipriai mane prijunkinai
prie garbintino Tavo Kūno ir Kraujo slėpinio.
Tu nori, kad aš būčiau kunigas garbintojas ir atsilygintojas
Tavo eucharistinei Širdžiai,
Tavo Veido, šviečiančio mums per Ostiją, garbintojas.
Te viskas bus daroma pagal visus Tavo Širdies troškimus. Amen.

(2007 m. spalio 13 d.)

* * *

O mano mylimasis Jėzau,
šio garbinimo laiko veikmė ir vaisingumas
kyla ne iš manęs, bet iš Tavęs.
Visa tai yra Tavo darbas.
Padedu save priešais Tave kaip indą,
kuris turi būti pripildytas.

(2008 m. balandžio 10 d.)

* * *

O mano mylimas Jėzau,
ateinu priešais Tavo eucharistinį Veidą,
glaudžiuosi prie Tavo atvertos Širdies
Tavo meilės Sakramente,
kad atsiliepčiau į tai, ko manęs prašei.
Pasitikėdamas Tavo beribiu gerumu,
nebijodamas nieko, išskyrus nuodėmę
ir pavojų atsiskirti nuo Tavęs,
sakau „taip“ viskam, ko Tavo Švenčiausioji Širdis man trokš.
Noriu sau tik to, ko man nori Tu.
Savo gyvenimui trokštu tik to, ko trokšti Tu,
ir nieko daugiau.
Naudodamasis savo laisva valia, kurią Tu man davei,
duodu Tau, mano Valdove, visagali Dieve,
laisvę pašventinti mane visą - mano kūną, protą ir dvasią.
Leidžiu Tau nuo šios Tavo Švenčiausiosios Širdies šventės
formuoti mane kaip gyvą Tavo atvaizdą
Tavo Tėvo ir Bažnyčios akivaizdoje.
Žeisk mane, kad galėčiau būti kitas Tu
prie Tavo aukos altoriaus.
Sužeisk mane ta meile, kuri neišsakoma žmonių žodžiais,
kad išgydytum visas mano nuodėmių žaizdas.
Persmelk mano sielą savo dieviška šviesa.
Tenelieka manyje tamsybių nė pėdsako.
Atnaujinu savo absoliutų pasiaukojimą
tyrai ir be dėmės Tavo Nekaltosios Motinos Širdžiai
ir laikiu iš jos motiniškų rankų
viso to, ką Tu malonėsi man suteikti.
Dėkoju Tau už neprilygstamą Tavo Motinos darbą
mano ir visų Tavųjų kunigų sielose.
Per ją esu visas Tavo.
Įvykdyk visus savo Švenčiausiosios Širdies užmojus mano gyvenime.
Šlovė Tavo eucharistinei Širdžiai
iš mano širdies ir iš visų Tavųjų kunigų širdžių. Amen.

(2008 m. gegužės 30 d.)

* * *

O mano mylimas gailestingasis Jėzau,
garbinu Tave ir aukoju Tau visą meilę ir savo širdies troškimą.
Troškimas, kurį Tau aukoju, yra tas pats, kurį Tu man davei:
šventumo, t. y. sąjungos su Tavimi, troškimas.
Suvienyk mane su savimi:
mano širdį - su Tavo Širdimi,
mano sielą - su Tavo siela,
visa, kas esu aš, - su viskuo, kas esi Tu.
(2008 m. birželio 26 d.)

* * *

Mano mylimas Jėzau,
dėkoju Tau, kad pašaukei mane gyventi adoracija.
Dėkoju Tau, jog panorėjai, kad aš, būdamas nevertas,
gyvenčiau priešais Tavo eucharistinį Veidą
ir artinčiausi prie Tavo atvertos Širdies Tavo meilės Sakramente.
Dėkoju Tau, kad pašaukei mane aukoti Tau atsilyginimo auką
pirmiausia už mano paties nuodėmes,
kurių dėl daugybės neįmanoma suskaityti,
ir už visus įžeidimus,
kuriais nuliūdinau Tavo mylinčią Širdį
ir užgavau Tau brangias sielas,
atpirktas Tavo brangiausiuoju Krauju.
Tu šauki mane atsilyginti
už visas nuodėmes mano brolių kunigų,
tokių pačių vargšų nusidėjėlių kaip aš,
dažnai patekusių į piktojo pinkles
ir nesuvokiančių, kokius džiaugsmus ir ramybę
Tu trokšti jiems duoti savo artume.
Dėkoju Tau, kad pasirinkai mane atlyginti
už šaltumą, abejingumą, nepagarbą ir atskyrimą,
kurią patiri savo meilės Sakramente.
Tavo esčiai leisk man aukoti savo buvimą;
Tavo perdurtai Širdžiai leisk pasiūlyti savo širdį;

Tavo dieviškajai draugystei leisk aukoti visus savo sielos troškimus,
lūkestį Tautos bičiulystės,
kuri pranoksta visokią praeinančią žemišką meilę
ir patenkina giliausius mano širdies poreikius bei troškimus.

(2008 m. liepos 3 d.)

* * *

Maldauju, kad išlaikytum mane tyrą, permatomą, nuolankų ir laisvą,
kad galėčiau dorai, nešališkai ir džiugiai
realizuoti dvasinės tėvystės pašaukimą, į kurį mane kvieti.
Ir dar prašau malonės sutarti su visais, kurie ateis pas mane,
kaip tėvas su sūnum, kaip brolis su broliu.
Maldauju, kad kiekvieną draugystės ryšį
apvalytum ir sustiprintum savo eucharistinės Širdies ugnyje.
Atiduodu Tau savo žmogiškumą
su jo žaizdomis, palūžimu ir randais.
Atiduodu Tau visą savo praeitį.
Maldauju malonės gyventi atnaujintą gyvenimą,
kurio, žinau, man trokšti.
O kad visa tai veiksmingiausiu ir vaisingiausiu būdu
būtų įvykdyta,
atiduodu į tyriausias Tavo ir savo Motinos rankas
visa, kas esu, kas buvau, ir visa, kuo Tu
iš begalinio savo eucharistinės Širdies gailingumo
leisi man būti Tau, o mano mylimas Jėzau,
Tavo mistiniam Kūnui, Tavo Sužadėtinei Bažnyčiai
ir Tavo Tėvo šlovei. Amen.

(2008 m. liepos 3 d.)

* * *

Viešpatie Jėzau Kristau, Kunige ir Auka,
Avinėli be ydos ir be dėmės,
ateinu priešais Tavo Veidą,
prislėgtas savo brolių kunigų nuodėmių ir išdavysčių,
su savo paties nuodėmių ir neištikimybės našta.
Leisk man būti atstovu tų kunigų,
kuriems labiausiai reikia Tavo gailingumo.

Dėl jų leisk man gyventi priešais Tavo eucharistinį Veidą,
arti prie Tavo atvertos Širdies.

Per Tavo Motinos, Gynėjos ir visų malonių Tarpininkės,
Sopulingąją Nekaltąją Širdį
išliek ant visų savosios Bažnyčios kunigų
tą gailėstingumo srovę, kuri be paliovos teka iš Tavo Širdies,
kad juos apvalytum ir išgydytum,
pašventintum ir atgaivintum,
o jų mirties valandą padarytum vertus
jungtis su Tavimi priešais Tėvą
dangiškojoje buveinėje už uždangos. Amen.

(2008 m. lapkričio 10 d.)

* * *

O mano mylimasis Jėzau, suvienyk mane su savimi:

mano kūną su Tavo Kūnu,
mano kraują - su Tavo Krauju,
mano sielą - su Tavo Siela,
mano širdį - su Tavo Širdimi,
visa, kas aš esu, - su visu tuo, kas esi Tu,
kad padarytum mane
vienu kunigu ir viena auka su savimi, o Jėzau,
atnašaujama Tavo Tėvo šlovei
iš meilės Tavo Sužadėtinei Bažnyčiai,
dėl Tavo kunigų pašventinimo,
nusidėjėlių atsivertimo,
popiežiaus intencijomis
ir atsilyginant už nesuskaičiuojamas mano
ir visos Tavo kunigijos nuodėmes
prieš Tave ir Tavo meilės Sakramentą. Amen.

(2009 m. balandžio 15 d.)

* * *

Mano Jėzau, tik taip, kaip nori Tu,
tik tada, kai nori Tu,
ir tokiu būdu, kokio nori Tu.
Tau, kuris visa valdai galingai ir švelniai

ir pripildai žemę savo daugeriopo gailestingumo,
Tau visa šlovė ir padėka. Amen.

(2010 m. sausio 8 d.)

* * *

Daryk manyje ir per mane, mylimasis Jėzau,
visa, ką trokšti manyje surasti ir per mane nuveikti,
kad, nepaisant mano vargingumo, silpnybių
ir net mano nuodėmių,
mano kunigystė būtų Tautos kunigystės spindesys,
o mano veidas atspindėtų sieloms,
kurios pasitiki Tavimi ir atsiduoda Tavo dieviškajam veikimui,
Tavo gailestingąją meilę, švytinčią Tavo Šventajame Veide.

(2010 m. sausio 26 d.)

* * *

Mano Jėzau, kaip galėčiau ką nors Tau atsakyti?
Tu visas mano pasitikėjimas.
Tu visa mano viltis.

Aš visas Tavo,

o Tavo draugystė - mano laimės
ir Tavo neišsemiamos malonės laidas.

Duodu Tau savo širdingą „taip“.

Aš visas esu Tavo, mylimasis Jėzau:

kunigas Tavo paties kunigystėje
ir auka su Tavimi Tavo tyrame, šventame
ir nesuteptame pasiaukojime Tėvui. Amen.

(2010 m. sausio 27 d.)

* * *

O mano mylimasis Jėzau,
aš atiduodu Tavo Švenčiausiajai Širdžiai
visa, ką myliu.

(2010 m. vasario 9 d.)

* * *

Mano mylimasis Jėzau,
pasiduodu Tavo Širdies meilei
ir aukojuosi Tau
kaip garbinimo ir atsilyginimo auka
už visus, kuriuos sužeidžiau ar užgavau,
kad juos pagydytum
ir sugrąžintum į draugystę su Tavimi Tavo Bažnyčioje,
ir už visus Tavo kunigus,
ypač tuos, kurie vis dar skendi nuodėmėse
ir yra akli švelniai Tavojo Veido šviesai.
Mano Jėzau, atsiduodu kaip meilės auka Tau,
kuris atidavei save kaip meilės auką už mane.
Trokštu neturėti kitos valios - tik Tavąją,
kuri yra tobula Tavo Širdies meilės išraiška man
ir visiems Tavo kunigams.
Aukojuosi taip pat Tau ir už visas popiežiaus intencijas.
Prašau, kad sustiprintum jį ir paguostum,
o aš pašvęsiu jį Nekaltajai Tavo Motinos Širdžiai.
(2010 m. kovo 20 d.)

* * *

Taip, Viešpatie Jėzau,
sutinku netekti visko, išskyrus Tave,
nes turėdamas Tave
aš nieko neprarasiu,
mylėdamas Tave
būsiu Tavo mylimas
ir toje meilėje rasiu tobulą laimę
ir malonę mylėti kitus
taip, kaip Tu mane mylėjai.
(2011 m. rugsėjo 22 d.)

* * *

Tebūnie man pagal Tavo žodį.
Viešpatie Jėzau, aš priimu Tavo planą.
Laisvai ir visiškai sutinku su Tavo valia.
Ryžtuosi visa kita pamesti, viską palikti.
Esu Tavo tarnas,
o iš Tavo beribio gailestingumo -
ir Tavo Širdies bičiulis. Amen.

(2011 m. rugsėjo 25 d.)

* * *

Mylimasis Viešpatie Jėzau, tikrai čia esantis,
garbinu tave visa savo širdies meile.
Būtent tam
Tu atvedei mane į šią vietą:
garbinti Tave, buvoti Tavo artume,
ieškoti Tavo Veido ir ilsėtis prie Tavo Širdies.
Išlaikyk mane ištikimą pašaukimui, kurį man davei,
ir neleisk, kad kas nors mane atitrauktų nuo Tavęs,
kuris esi vienintelis būtinas dalykas
ir be kurio nėra nieko danguje ar žemėje,
kam atiduočiau savo širdį.
Mano laimė - būti arti Tavęs.
Išlaikyk mane savo artume
ir niekada neleisk man pasitraukti
nuo Tavo eucharistinio Veido švytėjimo. Amen.

(2012 m. sausio 27 d.)

* * *

Jėzau, Jėzau, Jėzau,
neleisk, kad kas nors mane atitrauktų
nuo Tavo eucharistinio Veido šviesos;
leisk, kad visi dalykai veikdami kartu
patrauktų mane ieškoti Tavo Veido ir Tave garbinti.

(2012 m. sausio 27 d.)

* * *

Sustiprink mano meilingą dėmesingumą Tau,
Tu, kuris esi meilingai atidus man
šame savosios meilės Sakramente.
(2012 m. sausio 28 d.)

* * *

Viešpatie Jėzau,
Tu neprašai iš manęs to, kas neįmanoma;
jeigu tai, ko prašai,
mano akims atrodo neįmanoma,
Tavo malonė viską įgalina.
Tau ir tiems, kurie Tave myli,
nieko nėra neįmanoma.
Viską galiu padaryti Tavyje,
kuris mane stiprini.
(2012 m. sausio 29 d.)

* * *

Viešpatie Jėzau Kristau,
nors šią valandą negaliu
fiziškai prisiartinti prie Tavęs Tavo meilės Sakramente,
artinuosi prie Tavęs troškimu ir tikėjimu.
Maldauju Tavęs, nunešk mane,
įkvėpdamas protą ir širdį,
prie to tabernakulio pasaulyje, kur Tu šią valandą esi
labiausiai apleistas, visiškai pamirštas ir be žmonių draugijos.
Tavo eucharistinio Veido spinduliavimas
taip tepersmelkia mano sielą,
kad aukodamas Tau garbinimo ir atlyginimo auką,
nors esu užsiėmęs įprastais dalykais,
galėčiau iš Tavo Švenčiausiosios Širdies laimėti
bent vieno kunigo sugrįžimą prie tabernakulio,
kur Tu jo šiandien lauki. Amen.
(2012 m. sausio 30 d.)

* * *

O mano mylimasis Jėzau,
esu laimingas Tavo artybėje.
Psalmininkas sakė: „O man gera būti arti Dievo.“
Nėra žodžių apibūdinti, kas tai yra turėti Tave -
Dievą iš Dievo, Šviesą iš Šviesos, tikrą Dievą iš tikro Dievo -
taip arti.
Tu esi pasislėpęs, bet aš Tave matau.
Tu tyli, bet aš girdžiu Tave.
Tu esi nejudantis, bet sieki manęs,
kad įtrauktum mane ir prispaustum prie savo Širdies.
Kas turi Tave Tavo meilės Sakramente, turi viską.
Tu esi čia, ir man nieko netrūksta.
Tu esi čia, tad neturiu ko bijoti.
Tu esi čia, tad negaliu būti vienišas.
Tu esi čia, todėl čia yra pats dangus
ir miriadais angelų, garbinančių Tave
ir aukojančių Tau savo gyriaus giesmes.
Tu esi čia, ir man niekur kitur nereikia Tavęs ieškoti.
Tu esi čia, ir mano tikėjimas turi Tave,
mano viltis įsitvirtina Tavyje,
mano meilė Tave apkabina ir nepaleidžia.

(2012 m. kovo 10 d.)

* * *

Duok man viską, Viešpatie Jėzau,
ką trokšta duoti Tavo Širdis.
Esu tuščias indas, laukiantis, kol mane pripildysi.
Pasiliksiu priešais Tave, nutilęs ir tuščias,
pasirengęs būti pripildytas
to, ką malonėsi į mane įlieti.
Pripildyk mane taip, kaip trokšti,
ne vien dėl manęs, bet ir dėl kitų,
dėl sielų, kurias atsiųsi pas mane,
kad galėčiau duoti joms gerti
kažką tyra, kažką dieviška.

(2012 m. kovo 10 d.)

* * *

Maldauju Tavęs, kad suvienytum mane
su savo eucharistiniu nuolankumu,
su savo tyla, savo slaptumu
ir savo nepaliaujama malda Tėvui.

Suvienyk mane
su nepertraukiamu aukojimusi Tėvui
Tavo meilės Sakramente.

Nėra nė akimirkos, kad Tu neatnašautum savęs,
nėra akimirkos, kai Tavo auka ant Kryžiaus
nebūtų dar kartą teikiama Tėvui
iš Tavo tabernakulių tylos.

Neleisk niekam manęs atskirti nuo Tavęs,
Dievo Avinėlio, kurio Krauju yra atpirktas pasaulis,
nuo sielų švariai numazgota nuodėmė,
dėl kurio Tėvo Širdis pasigaili labiausiai užkietėjusių nusidėjėlių
ir pačių menkiausių savo kūrinių. Amen.

(2012 m. kovo 18 d.)

* * *

O mano mylimasis Jėzau,
garbinu Tavo eucharistinį Veidą,
kurio švytėjimas yra man tikroji šviesa
šios žemės tremties ūksmėje.

Kol esi su manimi, nebijosiu jokio blogio.

Tu esi čia, arti manęs,
ir aš esu čia arti Tavęs,
kad Tavimi tikėčiau, kad Tavyje viltį turėčiau,
kad mylėčiau ir garbinčiau Tave.

Be Tavęs, nieko kito žemėje netrokštu;
o ir dangus – kas jis būtų be Tavęs?

Čia – Tavo eucharistinė esatis, dangus žemėje.

Čia – amžinasis visų angelų ir palaimintųjų džiaugsmas.

Čia – išsipildymas viltingo ilgesio,
kuris kaip ugnis degina skaistyklos sielas.

Čia – Bažnyčios širdis žemėje
ir Bažnyčios šlovė danguje.

Kodėl Tu esi paliktas vienas šiame Švenčiausiąjame Sakramente?

Kodėl esi paliktas tabernakuliuose?
 Kodėl Tavo Bažnyčios tuščios ir taip retai lankomos?
 Apsireikšk vėl savo meilės Sakramente!
 Padaryk, kad Tavo buvimą čia pažintų abejojantieji,
 neišmanėliai, abejingieji, šaltaširdžiai.
 Pritrauk visus - pakrikštytuosius ir nekrikštytus -
 į savo Veido šviesą,
 nė vienos sielos nepaleisk
 iš savo eucharistinės draugystės glėbio.
 Taip Tu numalšinsi tikėjimo ir meilės troškulį iš mūsų sielų,
 savosios Širdies meilės troškulį iš širdžių,
 kurias vien sau sukūrei. Amen.

(2012 m. balandžio 20 d.)

* * *

Ateik, Šventoji Dvasia!
 Ateik, gyvoji Ugnie!
 Ateik, Patepime iš aukštybių!
 Ateik, gyvasis Vandenie!
 Ateik, Dievo kvapsni!

Paženklink mane ugnies pjūviu
 darbui, kuriam esu pašauktas.
 Paženklink mano sielą
 gilia ir neištrinama žyme
 garbinti Sūnaus eucharistinį Veidą
 ir guosti Jo eucharistinę Širdį.
 Įdegink manyje šio pašaukimo žymę,
 kad kentėčiau nuo kiekvienos jo išdavystės,
 nuo kiekvienos neištikimybės jam.
 Užantspauduok mane šiam pašaukimui,
 kad rasčiau Tave tik jį įgyvendindamas
 ir ilgalaikės dangaus adoracijos tobulybėje,
 kur Tu su Tėvu ir Sūnumi gyveni ir viešpatauji per amžius.
 Avinėlio adoracija
 man teprasidės šiandien čia, žemėje,
 leisk jai augti ir gilėti mano gyvenime,
 kol ji taps nepaliaujama:

džiaugsmo protrūkis, tekantis iš neišsenkančio šaltinio,
Tavo esaties mano sieloje,
kad malšintų Jaunikio Kristaus troškulį
ir Jo kunigiją Bažnyčioje padarytų vaisingą. Amen.

(2012 m. gegužės 27 d.)

* * *

Atversk mane,
mano mylimasis Jėzau,
kad kiekvieną akimirką -
ir net savo mirties momentu - galėčiau gyventi,
įsmeigęs akis į Tavo garbintiną Veidą
ir savo širdį paslėpęs Tavo pervertoje Širdyje.

Maldauju Tave, kad padarytum mane tuo, kuo pašaukei būti.
Leisk man taip Tave mylėti ir garbinti,
kad Tavo sielvartaujančiai Širdžiai
galėčiau būti bičiulis ir guodėjas, kurio Tu taip ilgai laukei.
Nepalik manęs vieno, niekada nepamesk manęs,
kad aš niekada Tavęs nepalikčiau vieno, niekada Tavęs nepamesčiau.

Mano klajūnę širdį pritvirtink prie savo tabernakulio,
prie to tabernakulio, kuriame esi mažiausiai garbinamas
ir labiausiai užmirštas,
kad galėčiau
išsvermingai budėti priešais Tavo eucharistinį Veidą
garbindamas, atlygindamas ir mylėdamas.

Ką galiu Tau duoti, ko nebūtum man davęs?
Tad duok man su pertekliumi,
kad galėčiau tą pačią apstybę Tau sugrąžinti.
Maldauju Tave, duok man nors kibirkštelę
savojo uolumo Dievo Tėvo šlovei;
uolumas tesugrauš mane kaip deginamąją auką Jo šlovės gyriui.

Maldauju Tave, duok man
dalį savo santuokinėje meilėje Bažnyčiai,
Tavo Sužadėtinei danguje ir žemėje.
Leisk man guldėti savo gyvastį už ją - kaip Tu, su Tavimi ir Tavyje.

Maldauju Tave, duok man
savosios Širdies sūnišką meilę savo Nekaltajai Motinai,
kad mylėčiau ją taip, kaip nori Tu;
kad galėčiau jai tarnauti tikru, tyru ir pastoviu pamaldumu.

Maldauju Tave, duok man
švelnios atjautos,
kad pagal Tavo valią pasirūpinčiau sielomis,
kad iš mano rūpesčio
jos patirtų Tavo Švenčiausiosios Širdies rūpestingumą.

Padaryk mane, jei įmanoma,
labiau savo kunigu, negu buvau anksčiau.
Patvirtink ir sustiprink mane neapsakoma malone
būti realiu Kryžiaus slėpinio,
kur Tu esi ir Kunigas, ir Auka, dalininku.

Giliau įdegink mano sieloje
neištrinamą savo kunigystės pobūdį
ir ta pačia ugnimi praryk ir sunaikink viską,
kas temdo, užtveria ar kliudo šlovingam jos spindesiui,
kad Tavo aukos šviesa spindėtų žmonėms,
o gydanti jos galia eitų iš manęs,
kaip ji sklido iš Tavęs,
nes Tu, gailestingasis Gelbėtojai,
amžiams padarei mane savo kunigu.

Tūkstantis tūkstančių gyvenimų būtų per trypas laikas
Tau padėkoti, Tave palaiminti ir pašlovinti
už tokią neišmatuojamą dovaną.
Tad duok man, kai pasišauksi pas save,
amžinybę, kurioje galėčiau Tave garbinti už uždangos,
kur Tu kol kas esi pasislėpęs Tėvo šlovėje
ir Šventosios Dvasios spindesy. Amen.

(2016 m. birželio 2 d.)

II priedas

Žodžiai apie šiuos žodžius: ištraukos iš knygos *In Sinu Jesu*

Aš kalbėsiu tau, kalbėsiu tavo širdžiai, kad girdėtum Mano balsą savo širdies džiaugsmui. Tu girdėsi Mano balsą, ypač tada, kai ateisi prieš Mano Veidą, kai garbinsi Mano eucharistinį Veidą ir artinsiesi prie Mano atvertos Širdies. Aš kalbėsiu tavo širdžiai taip, kaip kalbėjau širdžiai savo mylimojo mokinio Jono, Mano širdies bičiulio, Mano atvertos širdies kunigo. (2007 m. spalio 8 d.)

Dabar taip kalbu, nes tau reikia girdėti Mano balsą. Per ilgai buvai toli nuo Manęs, nesugebėdamas palaikyti Man draugijos, nesugebėdamas išgirsti visko, ką norėjau tau pasakyti. Bet dabar atėjo ta akimirka. Dabar kalbu tau ir nuo šiol kalbėsiu, kad daugelis galėtų būti Man sugrąžinti, Manyje rastų išgijimą ir ramybę. (2007 m. spalio 11 d.)

Čia, Mano artume, pripildysiu tave ne vien dėl tavęs, bet ir dėl visų tų, kuriems turėsi perduoti Mano meilės bei gailestingumo žinią. <...> Ko noriu labiausiai - tai savo kunigų šventumo, dėl to siūlau jiems savo buvimą Eucharistijoje. Taip, tai yra didžioji kunigiško šventumo paslaptis. Privalai jiems tai pasakyti, privalai pakartoti, ką tau sakau, kad sielos tuo būtų paguostos ir paskatintos siekti šventumo. (2007 m. spalio 29 d.)

Noriu, kad papasakotum kunigams apie Mano Širdies troškimus. Duosiu tau daug progų tai padaryti. Supažindink juos su šiais dalykais, kuriuos sužinojai iš Manęs. <...> Mano Širdyje sukauptos malonės kunigams yra neišsemiamos, bet tiek nedaug jų atsiveria, kad jas priimtų. Mano bičiuli, Mano pasirinktasis kunige, pasilik Mano artume ir atverk savo sielą tam, ką trokštu tau duoti. Atverk savo širdies ausį viskam, ką turiu tau pasakyti. Klausykis Manęs. Rašyk, ką girdi. Netrukus leisiu tau pasidalyti su kitais tuo, ką šnekėjau tau tyloje. (2008 m. sausio 17 d.)

Mano mylimas drauge, Mano Širdies kunige, noriu, kad peržvelgtum žodžius, kuriuos tau kalbėjau. Prašau, kad juos laikytum ir iš naujo prisimintum savo prote, ir saugotum juos savo širdyje, nes ateina diena, labai greitai ateina, kai paprašysiu tavęs pasidalyti su savo broliais tuo, ką leidau tau pažinti. (2008 m. gegužės 15 d.)

Nuo pat pradžių - nuo tos nakties Aukštutiniame kambaryje, kai perdaviau savo Kūno ir Kraujo slėpinius, - Mano Veidas ir Mano Širdis esti Švenčiausiojoje Eucharistijoje. Bet tai yra tikras apreiškimas ta prasme, kad dabar Aš trokštu atitraukti uždangą ir tam pasinaudosiu tavimi. Tai, ką tau sakau, visiškai nėra nauja, bet daug kas yra užmiršta, padėta šalin ar net atmesta dėl širdies kietumo. Pasinaudosiu tavimi, kad atitrauktum užuolaidą nuo to, kas yra, kur Aš esu sakramentiškai esantis: nuo Mano Veido, spinduliuojančio visa Mano dieviškumo didybe, ir nuo Mano perdurtos Širdies, atvertos amžiams, gydančio gailestingumo ir neišsenkančios sielų gyvybės versmės. (2008 m. birželio 26 d.)

Turiu tau daug ką pasakyti. Kodėl dvejoji? Kodėl neimi rašiklio ir neužrašinėji Mano Širdies žodžių tavajai širdžiai? Esu tau ištikimas. Nepaliksiu tavęs, nė vieno tau duoto pažado atgal neatsiimsiu. (2008 m. rugpjūčio 24 d.)

Nenustok tiksliai užrašinėti Mano žodžių tau. Kalbu, kad tave paguosčiau ir apšviesčiau, kad parodyčiau tau, kaip labai tave myliu ir kaip noriu, kad kiekvieną akimirką būtum arti prie Mano atvertos Širdies, bet taip pat kalbu tau dėl tavo brolių kunigų ir dėl tų sielų, kurios melsis už juos ir aukosis, kad kunigai būtų pašventinti tiesa. (2008 m. lapkričio 29 d.)

Žodžių, kuriuos tau kalbu, tikslas - suvienyti tave su Manimi meilės tyloje. Štai kodėl draugai ir mylimieji kalbasi vienas su kitu: kad išreikštų visa, ką saugo savo širdyse. Kai jie išsikalba, jiems užtenka vienyti vienas su kitu tyloje, kuri yra daug tobulesnė jų meilės išraiška. Tokia daugybė sielų bijo tylos, į kurią juos vesčiau, jeigu tik jie Man leistų. Baimė verčia juos slėptis už žodžių ir sąvokų užtvaros, o Aš tik trokštu vienyti juos tiesiai su savimi tikėjimu, viltimi, o ypač meile. Meilė yra Mano sąjungos ryšys su tavimi ir su kiekviena siela, kurią pasirinkau, kad gyventų Mano dovanota dieviškąja draugyste. Būna momentų, kai žodžiai naudingi ir net reikalingi dėl jūsų žmogiško silpnumo ir poreikio būti užtikrintiems Mano meile jums, bet iš tikrųjų gryniausia Mano meilės jums ir jūsų meilės Man išraiška yra tylą. Pamažu vesiu tave į vienijančios meilės tylą. Nenustosiu kalbėti, nes tau

reikia Mano žodžių, o jie bus naudingi ir kitoms sieloms, bet mokysiu tave ilsinti savo galvą, kupiną minčių, rūpesčių, baimių ir žodžių, prisiglaudus prie Mano Švenčiausiosios Širdies, kaip darė Jonas, Mano mylimasis mokinys. (2009 m. kovo 21 d.)

Pastebėk permainas, kurias sukėliau tavyje, ir iš šių dalykų pažink mūsų pokalbių tiesą, nes Mano troškimas yra ir lieka - kalbėti tavo širdžiai taip, kaip žmogus kalbasi su savo draugu Kai ateina abejonės, vyk jas iš galvos. Žinok, jog kalbu tau žodžiais, paimtais iš tavo patirties, iš tavo vaizduotės ir proto resursų. Nepaisant to, žinia yra Mano. Tai Aš bendrauju su tavimi šiuo būdu, kad išlaikyčiau tave savo dieviškojoje draugystėje ir pritraukčiau tave į savo Širdies šventovę, kad ten su Manimi garbintum ir šlovintum Tėvą, kuris yra visų dangaus dovanų Šaltinis. <...> Nepasiduok baimei, abejonei ir grynai žmogiškam apžiūrinėjimui to, kas yra iš Manęs ir ką Aš laisvai iš meilės tau perduodu. Svarbiausia, būk dėkingas ir leisk, kad Mano ramybė nusileistų į tavo širdį ir pripildytų tave švento džiaugsmo. (2009 m. liepos 7 d.)

Trokštu, kad Manieji ir Mano Motinos žodžiai pasiektų daugelio kunigų sielas ir atneštų joms suraminimą, padrąsinimą ir šviesą. Kalbėjau tau ne vien dėl to, kad tave paguosčiau ir garantuočiau tau savo gailestingąją meilę ir draugystę, bet ir tam, kad per Mano žodžius tau kiti kunigai galėtų pažinti Mano karštą meilę jiems ir Mano troškimą priimti juos į savo dieviškosios draugystės glėbį. Šiandien aukok Mišias Šventajai Dvasiai šia intencija. Mano žodžių tau bus ir daugiau, nes Aš trokštu tave mokyti, palaikyti ir per juos suvienyti tave su savimi. Nebūk susirūpinęs, kai klausaisi Mano balso savo širdyje. Tu atpažinsi Mano žodžius, ir tai nesukels tau nei nerimo, nei įtampos. Būk ramybėje. Tu išgirsi žodžius, kuriuos Aš noriu, kad išgirstum, ir juos tau duosiu, kad paguostum ir palaikytum savo brolius ir sūnus kunigus, kuriuos tau siunčiu. Kai tuos žodžius iš naujo skaitysi ir medituosi, patirsi Mano esaties ramybę ir džiaugsmą - tai vienas iš ženklų, kad šie žodžiai kyla iš Mano švelnios meilės tau, kad jie nėra iš tavo paties minčių. (2010 m. sausio 18 d.)

Iš tiesų, daug kas iš to, ką tau sakau, turi pasiekti kitas sielas. Imkis to išmintingai, paklusdamas vyskupui, kuris tau yra Tėvas. Jis perskaitys ir supras, kad ši švieselė neturėtų būti paslėpta po pintine. Ją reikia saugoti ir rūpestingai perduoti iš rankų į rankas, kad daugiau sielų galėtų būti pradžiugintos Mano šiluma ir Mano Veido šviesa. (2010 m. kovo 13 d.)

Kartais laikinai atimu šią pašnekesio su Manimi malonę, kad klaidingai nepalaikytum jo savo išsivaizdavimų vaisiumi ir nepriprastam prie Mano žodžių, nes tada jų neišidėtum į širdį ir nebrangintum. Kalbu tau, kad galėtum pasidalyti Mano žodžiais, kai atsiras proga tai padaryti. Nuolankiai dalykis Mano žodžiais, negalvodamas apie save. *(2010 m. balandžio 15 d.)*

Kai Aš turiu kažką tau pasakyti, niekas negali sukliudyti žodžiui, kurį tau duosiu, nebent tavo nepasirengimas arba atsisakymas išgirsti Mano vidinį balsą. Šis balsas yra tavo viduje, bet jis ateina iš Manęs. Jis yra išraiška Mano Širdies troškimo tau ir tų dalykų, kuriais noriu pasidalyti su tavimi iš širdies į širdį, kaip žmogus kalbasi su savo draugu. Lik atviras Mano balsui ir neleisk, kad kas nors apgaule įtikintų tave manyti, kad Aš tave palikau ar kad mūsų pašnekesiai pasibaigė. Aš turiu tiek daug tau pasakyti, kad viso likusio tavo gyvenimo neužteks, kad visa tai išklaustum, bet vis dėlto tu išgirsi viską, ką Aš norėsiu, kad išgirstum, o visa kita tau paaiškės rojuje. *(2010 m. gegužės 16 d.)*

Mano Širdis kalba tau taip, kad galėtum prabilti Mano žodžiais į širdis daugelio kitų, kuriuos tau atsiųsiu ir pas kuriuos tave siųsiu. Kol ištikimai budėsi priešais Mano eucharistinį Veidą, tol duosiu tau savo žodžius ir pasirūpinsiu, kad jie liktų tavo sielos lobyne, kad galėtum juos ištraukti ir pasiūlyti kitoms sieloms tą dieną ir valandą, kurią numatė Mano apvaizda. *(2010 m. gegužės 29 d.)*

Kalbu taip tau ne tik dėl tavęs, mylimasis Mano Širdies bičiuli, bet taip pat ir tiems, kurie priims šiuos žodžius, juos svarstys ir pasisems iš jų įkvėpimo dosniau, vaisingiau ir džiaugsmingiau Mane mylėti. Kalbu tau dėl savo kunigų. Tu nustebsi patyręs, kaip šie Mano žodžiai bus priimti. Daug kunigų sielų bus jų pažadintos ir paguostos. Daug kunigų bus paskatinti praleisti laiką Mano eucharistinio Veido šviesoje ir būti arti Mano pervertos Širdies. To Aš jiems trokštu. Noriu visus savo kunigus patraukti į savo Veido švytėjimą, o paskui - ir į savo atvertos Širdies šventovę. *(2010 m. rugpjūčio 26 d.)*

Jeigu liksi arti Manęs, gyvendamas Mano eucharistinio Veido šviesoje ir arti Mano eucharistinės Širdies, neleisiu, kad būtum suklaidintas žodžių, kuriuos girdi iš Manęs, ir neleisiu, kad klaidintum kitus. Tu tik turi labiau mėgti Mano draugiją už bet kokią kitą, Mano Širdies meilę - labiau už bet kurios kitos širdies meilę, o Mano balso garsą savo sielos tyloje - labiau už bet kokią kitą balsą. *(2011 m. rugsėjo 1 d.)*

Žodžiai, kuriuos tau duodu, skirti tave pamokyti, paguosti ir atversti tavo širdį meilėje, bet jie nėra vien dėl tavęs. Kiti juos skaitys ir bus paskatinti atgailai. Jie bus paguosti ir ims ieškoti Mano Veido, artinsis prie Mano Širdies Mano meilės Sakramente. (2011 m. rugsėjo 23 d.)

Kalbu tau, nes tau reikia, kad garantuočiau savo draugystę ir vadovaučiau tau taip, kaip tik Aš galiu. Tu galbūt ir neprisiminsi visko, ką tau sakau, bet Mano žodžiai nelieka be rezultato, net jeigu juos pamiršti ar jų nebeskaitai. Nė vienas Mano žodis nėra bergždžias. Kiekvienas žodis, kurį Aš ištariu, duoda vaisių sieloje, kuri jam nesipriešina. Tu nesipriešini Mano žodžiams - kaip tik priešingai: tu juos priėmėi, kaip sugebėjai, tad Aš leidžiu jiems duoti vaisių tavo sieloje, tavo pamoksluose ir tavo gyvenimo eigoje. (2011 m. lapkričio 6 d.)

Tau buvo parodytas regėjimas; tu jį užrašėi. Dabar metas, kad apie tai sužinotų kiti. Širdys bus sujaudintos; ir daugybės mažutėlių gerumo dėka Aš parūpinsiu viską, ko reikia, kad Mano darbas eitų pirmyn. (2011 m. lapkričio 21 d.)

Įgyvendink tau duotą žinią ir paskleisk ją, nes būtent per ją Aš paliesiu daugelio savo kunigų širdis ir susigrąžinsiu juos sau. Aš laikiu kiekvieno savo meilės Sakramente. (2012 m. sausio 30 d.)

Paskelbk šiuos žodžius. Jie palies daug širdžių, ir Aš leisiu, kad jie neštų vaisių sielose tų, kas juos skaitys atvira širdimi ir su tikėjimu. Žodžiuose, kuriuos tau kalbu, nėra nieko nauja; naujas yra tik būdas, kuriuo Aš reiškiu savo Širdies troškimus ir tvarią meilę savo kunigams, tau ir per tave daugelio labui. Būk kuklus; perduok tai, ką tau sakau šiomis adoracijos valandomis ir pasitikėk, kad užauginsiu taip išbarstytas sėklas. (2012 m. sausio 31 d.)

Ateik pas Mane į adoraciją, ir Aš ištiesinsiu tavo kelią. Pašalinsiu toluomoje dunksančias kliūtis ir pasirūpinsiu kiekvienu tavo poreikiu, kai jis atsiras. Klausyk Manęs ir užrašyk Mano žodžius, nes Aš kalbu tau, kaip tai dariau praeityje, ir toliau kalbėsiu, nes tu esi Mano Širdies bičiulis, ir Aš tave pasirinkau šitam Mano darbui. (2012 m. kovo 6 d.)

Kalbu tau dabar, kaip kalbėjau praeityje ir toliau kalbėsiu dėl tavęs ir dėl tų, kurie skaitys šiuos Mano žodžius. <...> Atidžiai klausykis Mano įkvėpimų ir pasiūlymų, kuriuos tau duodu per tavo angelą sargą, per savo Nekaltąją

Motiną ir per mūsų draugus, šventuosius, kuriuos įpareigojau tave remti, tau vadovauti ir vaikščioti su tavimi šiame gyvenime. (2012 m. balandžio 29 d.)

Kalbu tau dabar, kaip kalbėjau praeityje iš savo Širdies meilės gelmių. Tikėk Mano meile tau, ir Aš saugosiu tave nuo tavo vaizduotės klaidų ir nuo piktojo apgaulių. <...> Yra tokių, kurie netikės, kad Aš tau kalbėjau ar kad vis dar tau kalbu. Neleisk, kad tai tave neramintų. Kad tai, ką tau kalbu, iš manęs kyla, bus galima atpažinti iš vaisių, kuriuos tas žodis atneš tavo gyvenime. Nesustok prie nuogastavimų ir baimių paklusti. Pasitikėk Manimi ir Šventosios Dvasios, kuri tavėje gyvena ir ant tavęs ilsisi, vadovavimu. Kol Mano žodžiuose negirdi nieko, kas nukrypsta nuo Mano Bažnyčios mokymo, gali eiti pirmyn ramybėje. (2012 m. birželio 22 d.)

Žodžiai, kuriuos tau daviau, yra ne vien dėl tavęs, bet ir dėl tų kunigų, kuriuos pas tave atsiųsiu. Dalykis su jais šituo Mano Širdies troškimu, kad atsirastų kunigų, kurie budės prie Mano altorių, gyvens Mano artume, net jei dėl to bus būtina palikti reikalus, kurie patys iš savęs yra nekalti, geri ir maloningi. (2013 m. kovo 28 d.)

Mano balsas visada būna suraminimo ir meilės balsas, atnešąs sielai ramybę net tada, kai Mano žodžiai aštrūs, kai jie perrėžia širdį kaip chirurgo skalpelis. Pasitikėk Mano žodžiais tau ir užsikimšk savo vaizduotės ir širdies ausį nuo viso kito. (2014 m. lapkričio 28 d.)

Neabejok, kad Aš daviau tau šiuos žodžius: Aš paruošiau tave, kad juos priimtum ir perduotum. (2014 m. gruodžio 3 d.)

Išnašos

- ¹ *Hound of Heaven* - taip pavadinta anglų rašytojo, vieno žymiausių anglų moderniosios religinės poezijos kūrėjų, Francis'io Thompsono poema, išspausdinta 1893-iais metais. Nors iš pradžių palyginimas gali pasirodyti keistokas, poetas sako, kad Dievas savo malone persekioja nuo Jo bėgančią sielą kaip skalikas kiškį. Dievas nepavargdamas tol sekioja sielą, kol ši pagaliau į Jį atsi-gręžia. *Vert.*
- ² Jei pažiūrėsime į tekstą, pamatysime, kad mūsų Viešpats ne vieną kartą pa-aiškina, koku tikslu Jis duoda šiuos žodžius. Su tuo susijusių ištraukų rinkinį galime rasti II priede. (Jei nenurodyta kitaip, pastabos angliško leidinio rengėjų.)
- ³ Airių benediktinų vienuolis (1858 m. balandžio 1 d. - 1923 m. sausio 30 d.) ir trečiasis Maredsu abatijos (Belgija) abatas. Beatifikuotas 2000 m. rugsėjo 3 d. popiežiaus šv. Jono Pauliaus II. Parašė klasikinių veikalų, gerai žinomų dėl savo masto ir gylio, skvarbių įžvalgų į dvasinį gyvenimą ir poetinės struktūros, išaustos iš Rašto ir Tradicijos: *Christ, the Life of the Soul; Christ in His Mysteries; Christ, the Ideal of the Monk; Christ, the Ideal of the Priest; Union with God: Letters of Spiritual Direction.*
- ⁴ Švenčiausiosios Jėzaus Širdies Mišių aukojimo giesmė. *Aut.*
- ⁵ Dom Eugene Vandeur (1875-1967) Belgijoje įstojo į Maredsu benediktinų bendruomenę; 1897 m. davė iškilmin-guosius įžadus, o 1899 m. buvo išven-tintas kunigu. Mokytojavo abatijos mokykloje, vadovavo daugybei kon-ferencijų, ypač apie Mišias ir liturgiją. Iki gyvenimo pabaigos išleido tuzinus knygų ir parašė tūkstančius laiškų. Buvo atsakingas už daugybę apaštalinų iniciatyvų Prancūzijoje, ypač stengėsi į jas įtraukti pasauliečius, skatindamas juos gerti iš gilių vienuolinio dvasingu-mo versmių. Savo žemiškąjį gyvenimą baigė kaip „lengvai prieinamas atsisky-rėlis“ (Domas Marcas Melotas).
- ⁶ Jn 17, 19.
- ⁷ „Didi jo atpirkimo galybė“; psalmė iš: *Valandų liturgija*, sutrump. leid., Lie-tuvos Vyskupų Konferencija, 2019. *Vert.*
- ⁸ Jis apvertinėjo mano širdį, kaip ūkinin-kas aria lauką, bet nemoku tinkamai to išreikšti. *Aut.*
- ⁹ Ps 146 (147), 3; Mt 10, 8; Mk3, 15; 6, 13; 16, 17-18; Lk 9, 1; 10, 17; 13, 32.
- ¹⁰ Jn6, 63.
- ¹¹ Yvonne-Aimée de Jėsus, tikrasis var-das Yvonne Beauvais (1901 m. liepos 16d.- 1951 m. vasario 3 d.), augustinių vienuolė, Jėzaus Gailestingumo hospi-taljerė Maletrua vienuolyne (Bretanė, Prancūzija). Jos gyvenimas buvo ku-pinas neapsakomai karčių kentėjimų (buvo užpulta ir prievartauta trijų vyrų) ir nuostabiausių charizmų, ypač garsėjo gebėjimu pagelbėti netekusiems drąsos, nusivylusiems, pareigas apleidusiems

kunigams. Įtakingas kunigas ir rašytojas Gastonas Courtois tardavosi su ja ir patikėdavo jai kunigus, kuriems buvo reikalingas atsivertimas. Domo Germaino Cozieno, 1921-1959 m. Solemo abato, teigimu, ji pasižymėjo maldos, liturgijos grožio, Dievo gyriaus pojūčiu Bažnyčios mokykloje.

- ¹² Prancūzų vienuolis (1811 m. vasario 4 d. - 1868 m. rugpjūčio 1 d.). 1834 m. įšventintas Grenoblio vyskupijos kunigu, vėliau įstojo į Marijos draugiją. Vis geriau suprasdamas Švč. Sakramentą ir puoseledamas pamaldumą jo kultui paliko Draugiją, įsteigė Švč. Sakramento Kongregaciją, o su Marguerite Guillot - Švč. Sakramento Tarnaites. Jo raštai apie realų Jėzaus buvimą Eucharistijoje, Eucharistijos garbinimą, dažną šv. Komunijos priėmimą ir liturginį pamaldumą yra labai branginami.

¹³ Įst 30, 14.

- ¹⁴ „Jėzau, Jėzau, Jėzau, būk man Jėzus [Gelbėtojas].“ Tai paskutiniai šv. Ralfo Šervino (1550m.spalio25d.- 1581 m. gruodžio 1 d.) žodžiai. 1577 m. jis buvo įšventintas kunigu Kambre (Prancūzija), siekiant jį išsiųsti misijoms į Angliją. 1580 m. lapkritį suimtas ir įkalintas, kankintas, vėliau apkaltintas tėvynės išdavimu ir nuteistas mirti. 1581 m. gruodžio 1 d. Taiberne (Anglija) šv. Edmundui Kempionui SJ, šv. Ralfui Šervinui ir šv. Aleksandrui Brajenui buvo įvykdyta mirties bausmė. Jie yra tarp keturiasdešimties Anglijos ir Velso kankinių, kanonizuotų Romoje 1970 m. spalio 25 dieną.

- ¹⁵ Yvonne Beauvais (žr. pastabą 11, p. 271) buvo apsigyvenusi Maletrua augustinių vienuolyne, kai 1922 m. rugpjūčio 17 d. jai apsirėiškė mūsų Viešpats ir paliepė rytą ir vakarą sukalbėti: O *Jesus, Roi d'Amour, j'ai confiance en votre miséricordieuse bonté* („O Jėzau, Meilės Karaliau, aš pasitikiu Tavo gailestinguoju

gerumu“). Jos prašymu, Maletrua vienuolino vyresnioji įvedė šios invokacijos recitavimo praktiką ryte ir vakare, pradedant nuo 1922 m. rugpjūčio 28 d., šv. Augustino, meilės mokytojo, šventės. Tai padarė neatskleisdama maldos kilmės ir neminėdama prašytojos vardo. Iš pradžių maldelė plito iš lūpų į lūpas. Skatinant šios maldos recitavimą, 1927 m. buvo išspausdinti kuklūs knygų skirtukai su Švč. Širdies atvaizdu. 1932 m. Vano (Prancūzija) vyskupas aprobavo šią invokaciją savo vyskupijoje. Kitais metais popiežius Pijus XI Jėzaus gailestingumo augustinėms, jų ligoniams ir visiems hospitalizuotiems jų institucijose už šios maldos sukalbėjimą suteikė atlaido malonę. Popiežius Pijus XII ją atnaujino, o 1958 m. gruodžio 6 d. šv. popiežius Jonas XXIII ją išplėtė visuotinėje Bažnyčioje.

- ¹⁶ Čia kalbama apie kažkokį kunigą vienuolį, ne apie Dievą Tėvą. *Vert.*

¹⁷ Jn 12,40; 14,9.

¹⁸ Jn 10,25; 10,37-38; 14, 11.

¹⁹ Jn 14,9.

²⁰ Ef 1,12-14.

²¹ Jn 4, 10-14; 7, 38; Apr 21, 6; Sk 20, 6 (Vulg.); Gg 4, 15; Jer 17, 13; Zch 14, 8.

²² Diecezinis italų kunigas (1879 m. vasario 14 d. - 1963 m. balandžio 4 d.). Kanonizuotas 2005 m. popiežiaus Benedikto XVI. Kilęs iš aštuonių vaikų šeimos. 1902 m. buvo įšventintas kunigu ir visą gyvenimą darbavosi kaip parapijos kunigas, buvo nuoširdžiai atsidavęs sielovadinei tarnystei, lankė nuošaliausius parapijos kampelius. Iš gilaus pamaldumo Švenčiausiajam Jėzaus Veidui 1920 m. įsteigė Švč. Veido broliją, o 1934 m. - Veronikiečių Švč. Kristaus Veido seserų kongregaciją.

²³ Trapistų naujokyne Pierre'as Josephas Cassant'as (1878 m. kovo 6 d. - 1903 m. birželio 17 d.) gavo Marijos Juozapo vardą ir buvo žinomas dėl savo ryžto siekti

- kunigystės Šventimų, nepaisant jį kan-
 kinusios tuberkuliozės. Neilgai trukus
 po Šventimų, 1902 m. spalio 12 d., mirė.
 Cassant'as sakė: „Kai nebegalėsiu aukoti
 Mišių, Jėzus galės paimti mane iš šio
 pasaulio.“ Jis buvo Kenčiančių sielų aso-
 ciacijos, pašvęstos Švč. Širdžiai, narys.
- ²⁴ Jn 14, 13.
²⁵ Man šis posakis pasirodė keistas; už-
 rašęs jį pažvelgiau aukštyn ir pama-
 čiau Dievo Motinos Nepaliaujamos
 Pagalbos ikoną, kurioje Jėzaus ranka
 yra Jo Motinos rankoje. *Aut.*
²⁶ Ef 1, 3. 20; 2, 6; Fil 3, 20.
²⁷ *Inter alia*, Žyd 6, 19-20; 9, 24; 12,
 22-24.
²⁸ Marijos priegiesmyje *Salve Regina*.
²⁹ Ps 32 (33), 18-19.
³⁰ Plg. *Šventojo Benedikto Regula*, Vilnius:
 Aidai, 1997, prologas.
³¹ Jn 19, 27.
³² Mt 21, 22; Mk 11, 24; Jn 16, 24.
³³ Plg. 2 Kori 2, 9.
³⁴ Mal 3, 3.
³⁵ Mt 3, 12; 13, 40-42; Lk 3, 17; Jn 15, 6;
 Žyd 6, 8.
³⁶ Ps 44 (45), 10.
³⁷ Jn 1, 18; 15, 15.
³⁸ Mt 11, 28.
³⁹ Popiežiškasis šv. Jono Pauliaus II šū-
 kis „visas tavo“ yra paimtas iš pasiau-
 kojimo Dievo Motinai maldos, įdėtos
 šv. Liudviko Marijos de Monforie-
 čio knygoje *Apie tobulą pamaldumą*
 Švč. Mergelei *Marijai*, Kaunas: Marijos
 legiono komitium, 2005. Visas maldos
 tekstas: *Totus tuus ego sum, et omnia mea*
tua sunt. Accipio te in mea omnia. Praebe
mihi cor tuum, Maria („Aš visiškai pri-
 klausau tau, ir viskas, ką turiu, yra tavo.
 Priimu tave į save. O Marija, duok man
 savo širdį“).
⁴⁰ Ps 88 (89), 1; 135 (136), 2-3.
⁴¹ Pr 2, 18; Koh 4, 10.
⁴² 1 Kr 16, 11; Ps 26 (27), 8; 104 (105), 4.
⁴³ Rom 8, 35-39; Jer 31, 3.
⁴⁴ Ps 21 (22), 6; Rom 5, 5.
⁴⁵ Jn 16, 12.
⁴⁶ Ef 3, 8-12.
⁴⁷ Mt 10, 8; 2 Kor 9, 15; Ef 2, 8; Apr 21, 6.
⁴⁸ Anglų kalboje nelabai įprastą frazę
 „Švenčiausiosios Jėzaus ir Marijos
 Širdys“ išpopuliarino šv. Jonas Eudas
 (1601 m. lapkričio 14 d.-1680 m. rug-
 pjūčio 19 d.). Ji išreiškia tiesą, kad Dievo
 Motinos, kaip ir jos Sūnaus, Širdis yra
 Šventosios Dvasios šventykla, vieta,
 paskirta vien Dievui. Tradicinis *Romos*
martirologas (1956 m. redakcija) apra-
 šo šv. Joną Eudą rugpjūčio 19 d. kaip
 Kristaus ir Jo Motinos Švenčiausiųjų
 Širdžių liturginio kulto skleidėją.
⁴⁹ Lk 22, 61-62.
⁵⁰ Jn 13, 10. *Katharos holos* verčiama įvai-
 riškai: „visai švarus“ „visiškai švarus“, „vi-
 sas švarus“.
⁵¹ Jnl 3, 14.
⁵² Jok 4, 8; Sir 51, 23; Tob 13, 6; Zeh 1, 3.
⁵³ Jn 20, 25-28; Apr 1, 7; 5, 6; 1 Kor 2, 2;
 Gal 2, 20; Žyd 10, 19-20.
⁵⁴ Jn 19, 27.
⁵⁵ Jn 10, 27.
⁵⁶ Šis Švč. Mergelės Marijos apsimetimas
 įvyko 1879 m. rugpjūčio 21 d., penkio-
 lika žmonių (vyrų, motinų ir vaikų, nuo
 5 iki 74 metų amžiaus) iš Noko kaimo
 ir aplinkinių Mėjo grafystės vietovių pa-
 matė Dievo Motiną, šv. Juozapą, šv. Joną
 evangelistą, Avinėlį ir kryžių ant alto-
 riaus prie parapinės bažnyčios fronto-
 no. Liudininkai stebėjo apsimetimą dvi
 valandas pliaupiant lietui, melddamiesi
 Rožinį, Liudininkų parodymai buvo
 ištirti, ir apsimetimas paskelbtas vertu
 tikėti. Tarp visų patvirtintų Marijos ap-
 sireiškimų šis išsiskiria figūrų ir ženklų
 visumos įspūdžiu.
⁵⁷ Apr 7, 14; 22, 14.
⁵⁸ Apr 21, 23; Jn 8, 12; 9, 5; 2 Kor 4, 2;
 Iz 62, L
⁵⁹ Sk 20, 6; Iz 58, 11; Jer 2, 13; Jn 4, 14;
 Apr 21, 6.

- ⁶⁰ Pr 2,18; Tob 8,8; Sir 15,1-6; 17,5; 36, 26-27.
- ⁶¹ Mt 1, 20; Jn 9, 27; Apd 1, 14; 2, 44; 4, 32; 2 Kor 7, 3.
- ⁶² Bartholomew Cavanagh (1821-1897) buvo kilęs iš trylikos vaikų šeimos, 1846 m. įšventintas kunigu Tuamo arkivyskupijoje, o 1867 m. paskirtas Noko-Agamoro parapijos kunigu. Apsireiškimo metu jis jau tarnavo parapijoje ir liko ten iki pat mirties. Pasižymėjo pamaldumu Dievo Motinai ir nenuilsdamas tarnavo vis augančiam piligrimų srautui, ypač uoliai klausydavo išpažinčių.
- ⁶³ Jn 1, 29; 1 Pt 1, 18-19; Kun 14, 13.
- ⁶⁴ Be visa kita: Rom 5, 9; Žyd 9, 13-14; 1 Jn 1, 7; Apr 1, 5; 7, 14; 22, 14.
- ⁶⁵ Dievo Motina čia kalba panašiai, kaip Jėzus kalbėjo šv. Kotrynai Sienietei: „Gailestingoji Dievo meilė šventosios Atgailos sakramentu duoda sielai sugrūdusią širdį, kad priimtų Kraujo Krikštą išpažindama [nuodėmes], jei tik gali, mano tarnams, kurie, turėdami Kraujo raktų galią, išrišimo ženklan apšlakstys juo sielos veidą“ (*Dialogai*, sk. 5); ir vėl: „Ši didybė yra bendrai duota visoms racionalioms būtybėms, bet iš jų ypač išsirinkau savo kunigus jūsų išganymo labui, kad per juos jums būtų teikiamas mano viengimio Sūnaus, nuolankaus ir nekalto Avinėlio, Kraujas“ (*Dialogai*, sk. 24).
- ⁶⁶ Plg. šv. Tomo Akviniečio *Adoro te devote: Pie pelicane, Jesu Domine, me immundum munda tuo sanguine: Cujus una stilla salvum facere totum mundum quit ab omni scelere* („Pelikane Jėzau, Viešpatie meilus, savo krauju plauki man širdies purvus. Tavo kraujo lašas gal tai padaryt: nuodėmes pasaulio viso panaikint“).
- ⁶⁷ Jn 19, 34; Ijn5,6.
- ⁶⁸ Jn 2, 1-11.
- ⁶⁹ Pr 2, 18.
- ⁷⁰ Be visa kita: 1 Kor 15,28; Ef3, 14-19; 4, 6; Ps 94 (95); 38 (39), 5; Iz 40, 17; Dan 4, 32 (54).
- ⁷¹ Jn 4, 23-24.
- ⁷² Jn 14, 6.
- ⁷³ Jn 12, 45; 14, 9.
- ⁷⁴ Mt 10,42; 25,40.
- ⁷⁵ Mt 14, 23; Mk 4, 46-47; Lk 6, 12; 21,37.
- ⁷⁶ Ps 138(139), 12.
- ⁷⁷ Iz41, 8-9; 43,1-10; 44,1-2; Jn 15,16.
- ⁷⁸ Įst 32, 10; Ps 16 (17), 7; Zch 2, 8.
- ⁷⁹ 1 Tęs 5, 19-22.
- ⁸⁰ Žr. Mt 12, 46-50; Mk 3, 31-35; Lk 2, 7; 2, 41-52; 8, 19-21; Jn 2, 1-12; 19, 25-27; Apd 1, 14.
- ⁸¹ Dievo Motinos garbingas Bendraat-pirkėjos titulas yra gerai paaiškintas Vatikano II Susirinkimo dogminėje konstitucijoje apie Bažnyčią *Lumen Gentium* (1964 m. lapkričio 21 d.): „Taip Marija <...> visa širdimi, jokios nuodėmės nekludoma, priimdama Dievo išganomąją valią, visiškai pasišventė kaip Viešpaties tarnaitė savo Sūnaus Asmeniui ir darbui, nuo jo priklaudydama ir su juo veikdama, visagalia Dievo malone tarnaudama atpirkimo slėpiniui. Tad šventieji Tėvai pagrįstai mano, kad Marija nebuvo vien pasyviai Dievo panaudota, bet laisvu tikėjimu ir paklusnumu bendradarbiavo žmonių išganymo labui. <...> šitaip palaimintoji Mergelė žengė tikėjimo taku ir ištikimai išlaikė vienybę su Sūnumi iki pat kryžiaus, prie kurio stovėjo ne be Dievo plano, skaudžiai kentėjo drauge su savo Viengimiu ir motinos širdimi jungėsi su jo auka, meilingai sutikdama, kad būtų aukojama jos pagimdytoji atnaša. <...> Kristų pradėdama, pagimdysdama, augindama, paaugodama šventykloje Tėvui, kentėdama drauge su mirštančiu ant kryžiaus Sūnumi, ji ypatingu būdu savo klusnumu, tikėjimu, viltimi ir uginga meile bendradarbiavo su

Atpirkėju, vykdančiu savo uždavinį - atkurti antgamtinį sielų gyvenimą. Todėl malonės plotmėje ji tapo mūsų motina“ (56; 58; 61).

⁸² Lk 6, 38.

⁸³ Iz 53, 7; Apd 8, 32.

⁸⁴ Ps 84 (85), 8; Oz 2, 14; 2 Kori, 3-4.

⁸⁵ Jn 6, 44; 15, 16; Mt 9, 9; Lk 22, 61; 1 Kor 15, 10; Gal 1, 15-16.

⁸⁶ Mt 13, 12; 25, 29; Mk 4, 25; Lk 8, 18.

⁸⁷ 1 Kr 16, 29; 2 Kr 20, 21; Ps 28 (29), 2; 95 (96), 9.

⁸⁸ Ps 15 (16), 11.

⁸⁹ Jn 13, 1; 16, 28.

⁹⁰ Jn 13, 18.

⁹¹ Mt 10, 40; Jn 13, 20.

⁹² 2 Kor 2, 14-16; 4, 7; Ef 5, 1-2; 2 Tim 2, 20-21; Sir 24, 20-23; 39, 18-21.

⁹³ Rom 8, 26-27.

⁹⁴ Plg. devintojo sekmadienio po Sekminių kolektą: „Tavo gailestingos ausys, o Viešpatie, teatsiveria Tave maldaujančių žmonių prašymams; o kad galėtum suteikti, ko jie maldauja, mokyk juos prašyti to, kas Tau patinka.“

⁹⁵ Jnl 5, 15.

⁹⁶ Ps 22 (23), 2.

⁹⁷ Mt 11, 28.

⁹⁸ Oz 11, 4.

⁹⁹ Pr 3, 15; Apr 12, 9; 20, 2.

¹⁰⁰ Rom 8, 35-39,

¹⁰¹ Rom 5, 8-9; 1 Jn 4, 10.19; 2 Tim 1, 8-9; Tit 3, 4-7.

¹⁰² Ps 11 (12), 5; 69 (70), 5; 71 (72), 12-13; 112(113), 5-9; Iz 41, 17.

¹⁰³ Plg. 1 Kor 11, 27-30. Šv. Pijus X, *Sacra Tridentina Synodus*: dekretas apie dažną ir kasdienį Šventosios Komunijos priėmimą (1905): „Teisinga intencija yra ši: kas artinasi prie Šventojo Stalo, turėtų tą daryti ne dėl formalumo, tuščiagarbiškumo ar žmonių garbės, bet iš troškimo patikti Dievui, glaudžiau susijungti su Juo gailestingose meilėje ir pasinaudoti šiuo dieviškuoju vaistu nuo savo silpnumo ir trūkumų“, 2.

¹⁰⁴ Jn 4, 10-14; 7, 38; Apr 21, 6; Sk 20, 6 (Vulg.); Gg 4, 15; Jer 17, 13-14; Zch 14, 8.

¹⁰⁵ Mt 8, 12; 22, 1-14; 25, 30; Pat 14, 12; Jn 13, 30.

¹⁰⁶ 1 Tęs 5, 23.

¹⁰⁷ Job 5, 18; Mt 13, 43.

¹⁰⁸ Mt 17, 2; Mk 9, 2; Lk 9, 29; Apd 9, 3.

¹⁰⁹ Jn 1, 16; 2 Pt 1, 2-4; Ef 3, 19; 4, 13. 24; Kol 1, 2; Žyd 3, 14.

¹¹⁰ 2 Kor 3, 18.

¹¹¹ Iz 1, 18; 38, 17; 43, 25; 44, 22; Gg 2, 11; Ef 2, 1-10.

¹¹² Mt 28, 20.

¹¹³ Iš 23, 20-26; Ps 77 (78), 52-54.

¹¹⁴ Dievo Motiną *omnipotentia supplex* („užtarimo visagalybė“) vadino daug marijinių teologų. Šv. Liudvikas Marija Grinjonas Monforietis tarp kitų paminėjęs šv. Bernardą, šv. Bernardiną ir šv. Bonaventūrą; žr. Liudvikas Marija Grinjonas de Monforas, *Apie tobulą palmaldumą* Švč. Mergelei Marijai, d. 1, sk. 1, paragr. 2, nr. 27. Taip ją pavadino ir šv. popiežius Jonas Paulius II 1979 m. gegužės 2 d. bendrojoje audienijoje.

¹¹⁵ Mt 18, 10; Sir 3, 15; 8, 6-9.

¹¹⁶ Kaip 1904 m. lapkričio 21 d. šv. Švč. Trejybės Elzbieta (1880 m. liepos 18 d.—1906 m. lapkričio 9 d.) rašė savo maldoje „O mano Dieve, garbinamoji Trejybė“: „O viską ryjanti Ugnie, meilės Dvasia, „nuženk ant manęs“ kad mano sieloje įvyktų lyg naujas amžinojo Žodžio įsikūnijimas. Norėčiau būti lyg kita Jo žmogystė, kurioje Jis galėtų atnaujinti visą savo paslaptį.“ (Plačiau lietuvių k. žr.: Palaimintoji Švč. Trejybės Elzbieta, *Dvasiniai raštai*, Magnificat leidiniai, 2014. Šventąja ji buvo paskelbta 2016 m. popiežiaus Pranciškaus. *Red.*)

¹¹⁷ „Būtinasis“ ne pagal dalykų prigimtį, bet pagal Dievo planą ir nutarimą, kadangi taip buvo geriausia; šią tiesą mes pažįstame svarstydami, kad Dievas pasirinko Švč. Mergele Mariją nekaltąja *Theotokos*,

- naująja Ieva ir savo mylimo mokinio motina.
- ¹¹⁸ Lk 11, 1-4.
- ¹¹⁹ Rom 8, 26.
- ¹²⁰ 1 Kor 2, 9-16.
- ¹²¹ Mt 6,7-8; 10,19; Mk 13,11; Lk 12,11; Rom 8, 26.
- ¹²² Žyd 6, 19-20; 9, 24; 10, 19-21; Fil 2, 11; 1 Pt 4, 14; S, 10; Jn 1, 14; 17, 24; 2 Kor 4, 6; 2 Pt 1, 17; Mt 17, 2; Mk 9, 1.
- ¹²³ Lk 10, 42; Mt 13, 46; 1 Kr 23, 13; Apd 13, 2; Gal 1, 15.
- ¹²⁴ Mk 13,11; Sk 22, 38; Jdt 9,18; 2 Kor 2, 17.
- ¹²⁵ Apd 9, 15; 2 Tim 2, 21.
- ¹²⁶ Ps 80 (81), 10; 36 (37), 7; 45 (46), 10.
- ¹²⁷ 2 Kr 6,41; Ps 131 (132), 8; Žyd 6, 19.
- ¹²⁸ Įst 32, 10; Ps 16 (17), 7; Zch 2, 8.
- ¹²⁹ Indultas [lot. *indultus* - „leidimas“] kanonų teisėje - dvasinės valdžios leidimas tam tikrais atvejais nevykdyti bažnytinių reikalavimų. *Vert.*
- ¹³⁰ Turima galvoje motinos Ivonos-Jėzaus Mylimosios malda: „O Jėzau, Meilės Karaliau, aš pasitikiu Tavo gailestinguoju gerumu.“
- ¹³¹ Jn 13, 1-15.
- ¹³² Frazė *opus Dei*, reiškianti bendruomeninį aukos atnašavimo darbą Dievo šlovei šventojoje liturgijoje, keliolika kartų minima *Šventojo Benedikto Reguloje*: sk. 7 (dvyliktas nuolankumo laipsnis), sk. 19, 22, 43 (kur šv. Benediktas rašo: „Taigi nieko tenebūna aukščiau už Dievo darbuotę“), sk. 44, 47, 50, 52, 58, 67. Be abejo, kiti skyriai smulkiai analizuoja Valandų liturgijos, kuri kartu su šv. Mišiomis sudaro *opus Dei* pagrindą, aspektus.
- ¹³³ Seniai egzistuojantis paprotys, atsispindintis ir *Romos mišiole*, ir benediktinų naudojamame *Antiphonale monasticum*.
- ¹³⁴ Pirmosios dvi dovanos buvo paminėtos anksčiau: mano Kūno ir Kraujo bei Šventimų sakramentai.
- ¹³⁵ Lk 10, 41-42.
- ¹³⁶ Plg. Ps 118 (119), 116 eilutę, kurią vienuolis cituoja per savo įžadus: „Stiprink mane, kaip žadėjai, ir būsiu gyvas, ne-leisk mano vilčiai užgesti.“
- ¹³⁷ Įst 34, 12; Žyd 13,5.
- ¹³⁸ Ef 3, 20; Jer 1, 6-7; Jn 3, 27; 15, 5.
- ¹³⁹ Visuotiniame Romos kalendoriuje - spalio 16 d.
- ¹⁴⁰ Jer 31, 3; Iz 54,8.
- ¹⁴¹ Plg. IV Velykų sekmadienio pradžios malda: „O Dieve, kuris tikinčiuosius padarai vienos minties ir vienos valios, suteik savo žmonėms malonę mylėti, ką Tu įsakai, ir trokšti to, ką Tu žadi, kad tarp besimainančių šio pasaulio dalykų mūsų širdys nueitų ten, kur randami tikrieji džiaugsmai.“ (Lietuviškame mišiole ši malda skamba taip: „Visagali amžinasis Dieve, nuvesk mus į džiaugsmo kupiną dangaus viešpatiją, kad ir klusnioji kaimenė būtų ten, kur yra nuėjęs jos didingasis Ganytojas Jėzus Kristus.“ *Vert.*)
- ¹⁴² Dėl šios trigubos intencijos plg. Mt 26, 26-28; 28, 20; Mk 14, 22-24; Lk 22, 19-20; 24, 35; Jn 6, 51-58; Apd 2, 42; 1 Kor 10,16-21; 11,23-26; Ef 1,3-23; 5, 2; Žyd 9, 26; 10, 12; 13, 15; Pat 8, 30-36.
- ¹⁴³ Mt 24, 7.
- ¹⁴⁴ Ps 26 (27), 10; 130 (131), 2; Iz46, 3-4; 49, 14-15; 66, 13; Mt 23, 37.
- ¹⁴⁵ Kaip tekstas toliau sako, „išorinės formos“ - tai tokie pamaldumo įpročiai, kaip Švč. Sakramento išstatymas monstrancijoje ant sosto, apsupto degančių žvakių; adoruotojo priklaupimas abiem keliais priešais išstatytą Švč. Sakramentą; kapos, veliūmo humerolo vilkėjimas, smilkyimas bei skambinimas varpeliais per palaiminimą Švč. Sakramentu.
- ¹⁴⁶ Mt 25, 21-23; Lk 16, 10; 19, 17.
- ¹⁴⁷ Lk 10, 21 -24; Mt 13, 10-17; Išm 6, 24; Jn 7, 14-17; 1 Kor 1,25-29; 2, 12-16.
- ¹⁴⁸ Pr 1,2; Iš 31,2-5; Apd 2,1-1 lį Rom 8, 5-9; Ef 4,1-16; 1 Kor 12,4-13; 1 Jn4, 1-3.

- ¹⁴⁹ Įst 7, 6-8; Ps 131 (132), 9, 16; Iz 40, 26-31; 43, 1-7; 62, 11-12; Rom 1, 7; 1 Kori, 2; Ef 4, 11-13; Kol 1, 11-14; 1 Tęs 4, 3; 1 Tim 2, 3-6; 1 Pt 2, 9.
- ¹⁵⁰ Jn 2, 19-22; Apr 21, 22.
- ¹⁵¹ Ps 26 (27), 4-5; 83 (84), 2.
- ¹⁵² Ps 26 (27), 5; 30 (31), 20.
- ¹⁵³ Būtent Jungtinės Amerikos Valstijas.
- ¹⁵⁴ Ne ta prasme, kad taip panaikintų Kristaus tarpininkavimą, bet labiau būdamas sakramentinis to tarpininkavimo atvaizdas. Ir vėl - tai nėra grynas to tarpininkavimo įvaizdis ir ne nuoroda į jį, bet būdas veiksmingai tame dalyvausti.
- ¹⁵⁵ Jn 14, 9 išsakytą priedaidą: „Kas mato mane, mato Tėvą.“
- ¹⁵⁶ Plg. Mišių Garbės himną: „Šloviname Tave, aukštiname Tave, lenkiamės Tau, garbiname Tave; gėrimės Tavo didžia garbe“ - *Laudamus te, benedicimus te, adoramus te, glorificamus te, gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam.*
- ¹⁵⁷ Mal 1, 11; Ps 112 (113), 3.
- ¹⁵⁸ Mk 14, 58; Žyd 8, 5; 9, 11; Apr 7, 48; 2 Kor 5, 1.
- ¹⁵⁹ Apr 3, 11; 22, 7. 12. 20; Iz 56, 1; Bar 4, 22-25.
- ¹⁶⁰ Mt 11, 28, dar plg. Jn 7, 37; Sir 24, 19-21.
- ¹⁶¹ Lk 22, 15.
- ¹⁶² Jn 14, 23.
- ¹⁶³ Žr. pastabą 116, p. 275. Kaip šv. Švč. Trejybės Elzbieta 1904 m. lapkričio 21 d. rašė savo maldoje „O mano Dieve, garbinamoji Trejybė“: „O viską ryjanti Ugnie, meilės Dvasia, „nuženk ant manęs“, kad mano sieloje įvyktų lyg naujas amžinojo Žodžio įsikūnijimas. Norėčiau būti lyg kita jo žmogystė, kurioje jis galėtų atnaujinti visą savo slėpinį.“
- ¹⁶⁴ Mt 10, 8; Mk 3, 15; 6, 13; 16, 17-18; Lk 9, 1; 10, 17; 13, 32.
- ¹⁶⁵ „Amžinoji auka“ (lot.).
- ¹⁶⁶ Jn 17, 19.
- ¹⁶⁷ Iz 40, 1; Apr 22, 7. 12.
- ¹⁶⁸ Ps 31 (32), 8; Iz 48, 7; Pat 2, 2.
- ¹⁶⁹ Lk 1, 46-49; Ps 44 (45), 9; Jdt 13, 22-25; 15, 10; Apr 12.
- ¹⁷⁰ Jn 2, 1-11.
- ¹⁷¹ 1 Tim 6, 15; Apr 17, 14; 19, 16.
- ¹⁷² Plg. *Šventojo Benedikto Regulos* prologą: „Atidžiai klausykis, sūnau, mokytojo paliepiamų, palenk savo širdies ausį, noriai priimk gerojo tėvo pamokymą ir sėkmingai įvykdyk, kad per klusnumo pastangas grįžtum prie to, nuo kurio per neklusnumo darbus buvai nutolęs.“
- ¹⁷³ Iz 30, 20-21.
- ¹⁷⁴ Bent netiesiogiai - t. y. negali būti išgelbėtas tas, kuris atmeta kokią nors tikėjimo tiesą, susijusią su Dievo Motina, arba atsisako priimti visokią malonę per jos rankas ir širdį. Jei nori būti išgelbėtas, turi priklausyti Švč. Mergelei Marijai, nes tie, kas jai nepriklauso, nepriklauso nei Bažnyčiai, nei Kristui.
- ¹⁷⁵ Jn 13, 1; dar plg. Lk 24, 30-35; Apr 2, 42. 46.
- ¹⁷⁶ Job 42, 2; Ps 118 (119), 91; Išm 7, 27; 11, 23; Jn 15, 5; Mt 17, 20; 19, 26; Mk 9, 23; 10, 27; 14, 36; Lk 1, 37.
- ¹⁷⁷ Plg., tarp kitų, Iš 5, 11-13; Jn 3, 5; 1 Kr 16, 8-13; 2 Kr 20, 17; Ps 76 (77); Iz 66, 14-16; Jn 1, 50.
- ¹⁷⁸ Motina Ivona-Jėzaus Mylimoji; žr. pastabą 11, p. 271.
- ¹⁷⁹ Don Dolindo Ruotolo (1882 m. spalio 6 d. - 1970 m. lapkričio 19 d.), italų kunigas ir pranciškonas tretininkas iš Neapolio. Jam šiuo metu yra užvesta kanonizacijos byla. Biografas Luca Sorrentino taip jį aprašo: „Šventosios Dvasios iš aukštybių įlietos Išminties raštininkas, ne menkesnis stebukladaris už šv. Pijų Pietrelčinių, Kristaus stigmatizuotasis jau pačiu savo vardu [Dolindo iš it. *dolore* - „skausmas“, *Vert.*], išrinktasis Mergelės sūnus, per Raštus pažinęs Išmintį, ištikimas tarnas, kuris norėjo būti niekiausias tarp niekiausių Dievo akyse ir visu savimi atspindėti Dievą žmonėse.“

- ¹⁸⁰ Ps 42 (43), 4.
- ¹⁸¹ Lk 8, 15; Jn 12,24; 15,2-16; Rom 7,4.
- ¹⁸² Lk 24,29; Apd 1,4; 2, 3; 10, 19; Mt 10, 20; Jn 7, 39; 14, 16-18; 15, 26-27; 16, 12-15; Ps 103 (104), 30; 142 (143), 10; Iz 32, 14-18.
- ¹⁸³ Mt 4, 1; Lk 4, 1; 11, 13; Apd 8, 26-40; Rom 8, 14; Gal 5, 18.
- ¹⁸⁴ Jn 15, 1-8.
- ¹⁸⁵ Mt 26, 28; Mk 3, 28-29; 1 Jn 1, 7-10; 2, 1-2; Apd 3, 19; Ef 1,7; Žyd 8, 12; 10, 17; Ps 31 (32), 1; 102 (103), 8-12; Iz 1, 18; 38, 17; 43, 25; 44, 22; Mch 7, 19.
- ¹⁸⁶ Rom S, 20.
- ¹⁸⁷ Sesuo Maria Josefa (Marija Juozapa) Menéndez (1890 m. sausio 4 d. -1923 m. gruodžio 29 d.), katalikų vienuolė ir mistike, gimusi Madride. Būdama 29-erių įstojo į Jėzaus Švenčiausiosios Širdies draugiją Puatjė. Vienuolyne ėjo sesers pagalbininkės pareigas, atliko paprastesnius darbus: valytojos, siuvėjos. Mažai kas žinojo apie jos vizijas ir iš Jėzaus gautus apreiškimus, kurie buvo išleisti po sesers mirties.
- ¹⁸⁸ Lk 10, 40-42; Mt 22, 4-5; Sir 11, 10; 38,24-25; Ps 126 (127), 1-2.
- ¹⁸⁹ Rom 8, 26; Ef 6, 18; Fil 1, 19; Jud L 20; Mt 10, 19-20; Mk 13, 11; Lk 4, 18; 12, 11-12; Apd 2, 4; 4,31; 1 Kor 2, 4. 12-14; Iptl, 12;2Sam23,2; Sir 39, 6.
- ¹⁹⁰ Jn 14, 16; 16, 17.
- ¹⁹¹ *Pater pauperum* - šis vardas taikomas Šventajai Dvasiai sekvencijoje *Veni, Sande Spiritus*, kuri skirta Sekminėms (ir, kaip nurodo Romos apeigų *usus antiquior*, kasdien kalbėti per aštuondienį).
- ¹⁹² Kardinolas Désiré-Joseph Mercier (1851 m. lapkričio 21 d. - 1926 m. sausio 23 d.) buvo Mecheleno (Belgija) arkivyskupas nuo 1906 m. iki pat savo mirties. Šalia herojiškos lyderystės, kurią parodė per I pasaulinį karą, kardinolas buvo žymaus katalikų ir anglikonų dialogo, žinomo kaip Mecheleno pokalbiai, vedėjas ir pasirūpino, kad būtų įsteigta

Palaimintosios Mergelės Marijos, visų malonių Tarpininkės, liturginė šventė su savo Mišiomis ir Valandų liturgija. Jo dvasinis mentorius buvo pal. Domas Kolumba Marmionas. Štai jo paties žodžiais rekomenduojama kasdienė praktika: „Atskleisiu jums šventumo ir laimės paslaptį. Kiekvieną dieną penkias minutes nutildykite vaizduotę, užmerkite akis jusliniams dalykams, užverkite ausis pasaulio garsams, kad galėtumėte susitelkti į save. Čia, gelmėje pakrikštytos sielos (kuri yra Šventosios Dvasios šventovė), kalbėkite Dievo Dvasiai: „O Šventoji Dvasia, mano sielos Siela, garbinu Tave! Apšviesk, vesk, sustiprink ir paguosk mane. Pasakyk, ką man daryti; paliepk man. Pasižadu atsiduoti viskam, ko man trokšti, ir priimti viską, ką leisi, kad man atsitiktų. Leisk tik pažinti Tavąją valią.“ Tada tavo gyvenimas bus laimingas, kupinas ramybės ir paguodos net sunkumuose. Turėsi pakankamai malonės ir jėgų išbandymams pakelti ir pasieksi dangaus vartus įgijęs daug nuopelnų. Šis atsidavimas Šventajai Dvasiai yra šventumo paslaptis.“ Mercier buvo žymus tomistas ir Filosofijos instituto Leveno universitete leisto *Revue Neoscholastique* įkūrėjas.

- ¹⁹³ 2009 m. kovo 16 d. popiežius Benediktas XVI paskelbė Kunigų metus Arso klebono šv. Jono Marijos Vianėjaus 150-osioms mirties metinėms paminėti. Metai prasidėjo per Švenčiausiosios Jėzaus Širdies šventę (2009 m. birželio 19 d.) ir tęsėsi iki kitų metų tos pačios šventės (2010 m. birželio 11 d.).
- ¹⁹⁴ Jn 15,5.
- ¹⁹⁵ Rom 5, 5; Ez 11, 19.
- ¹⁹⁶ Lk 10, 42.
- ¹⁹⁷ Jn 2, 1-11.
- ¹⁹⁸ Mt 11,28.
- ¹⁹⁹ Nors kai kurie Bažnyčios tėvai teigia, kad Švč. Mergelės Marijos namai po Kristaus prisikėlimo buvo Jeruzalėje,

- kita ilgaamžė tradicija sako, kad Dievo Motina gyveno netoli Efezo su šv. Jonu, ir tai labiau dera su tuo, kad mūsų Viešpats patikėjo ją savo mylimam mokiniui (plg. Jn 19, 26-27). Tą paremia ir pal. Onos Kotrynos Emerich vizija: XIX a. pradžioje Vokietijoje ji regėjo Švč. Mergelės Marijos namus ant Koresos kalno, Efezo apylinkėse. Detalus aprašymas leido tyrinėtojų komandai 1881 m. nustatyti jų vietą. Švč. Mergelės Marijos namas (turk. *Meryem Ana Evi*) tapo piligrimų traukos vieta, ten apsilankė ir trys popiežiai: šv. Paulius VI, šv. Jonas Paulius II ir Benediktas XVI.
- ²⁰⁰ Lk 12, 49; Jst 4, 36.
- ²⁰¹ Pataisytoje skaitinių knygoje antrą skaitinį galima rinktis iš Kol 3, 1-4 ir 1 Kor 5, 6b-8; jie čia komentuojami atvirkštine tvarka.
- ²⁰² 2 Kor 3, 18; Žyd 1, 3; 1 Kor 15,41; Išm 7, 24-30; Bar S, 3.
- ²⁰³ Tarp kitų: Mt 6, 23; Lk 11,34;Jn3, 19; Job 24, 13-17; Išm 18,4.
- ²⁰⁴ Mt 3,12; 13,49; 25,32; Lk3,17;Jer23, 28.
- ²⁰⁵ Tarp kitų: Mt 22, 12-13; 25, 24-30; Lk 13,2- 5; 1 Kor 1,18; 2,15-16; 2 Kor 4,3-4; Fil 3,16-19; 1 Tim 1, 19; 2 Pt 2, 1-22; Apr20, 12-15.
- ²⁰⁶ Ps 88 (89), 15.
- ²⁰⁷ „Pridėtinė žmogystė“. Frazė iš šv. Švč. Trejybės Elzbietos maldos: „O mano Dieve, garbinamoji Trejybe“: „O viską ryjanti Ugnie, meilės Dvasia, „nuženk ant manęs“, kad mano sieloje įvyktų lyg naujas amžinojo Žodžio išikūnijimas. Norėčiau būti lyg kita jo žmogystė, kurioje jis galėtų atnaujinti visą savo slėpinį.“
- ²⁰⁸ 1 Kor 2,3; 2 Kor 8, 9; 11,30; 12,5-10; 13,4; Žyd 4,15; 5,1 -2; Kol 1,24; Gal 4, 12-14; Mt S, 3; Lk 6, 20.
- ²⁰⁹ Žr. pastabą 15, p. 272.
- ²¹⁰ „Drausmės dovanos“. Tai nuolankūs, maži savimaršos žingsniai, kuriais žmogus kasdien gali atsilipti į malonę: juos galima vadinti „išsižadėjimo progelėmis“.
- ²¹¹ Lk 6, 38; 12, 31; 2 Kor9,8; Ps 22 (23), 5; 77 (78), 25.
- ²¹² Ps 131 (132), 9, 16; 2 Kr 6, 4L
- ²¹³ Apie gydytoją žr., pvz.: Ps 146 (147), 3, taip pat vien Evangelijoje pagal Matą žr. 4, 23; 8, 16; 9, 12, 35; 12, 15, 22; 14, 14; 15,30; 19,2; 21,14; apie draugą žr.: Mt 11,19; Lk 12,4; Jn 3,29; 11, 11; 15, 13-15.
- ²¹⁴ Jer 2, 20; Iz 14, 11-19; Jn 14, 30-31; Ef 2, 1-3.
- ²¹⁵ Šv. Jonas Krikštytojas Marija Vianėjus (1786 m. gegužės 8 d. - 1859 m. rugpjūčio 4 d.), parapijos kunigas, arba *cure*, buvo pasiūlytas kaip sektinas pavyzdys parapijų kunigams po to, kai 1905 m. buvo beatifikuotas šv. popiežiaus Pijaus X ir paskelbtas šventuoju parapijos kunigų globėju praėjus 4-eriems metams po to, kai 1924 m. popiežius Pijus XI jį kanonizavo. Minint 150-ąsias Arso klebono mirties metines popiežius Benediktas XVI paskelbė Kunigų metus (žr. pastabą 193, p. 278). Šv. Jono Marijos Vianėjaus homilijos yra tiesiog pavyzdinės dėl mokymo aiškumo, įsimintinų analogijų, konkretaus moralinio pritaikomumo ir dvasios įkarščio, kuris ypač siejasi su intensyviu jo pamaldumu Eucharistijai.
- ²¹⁸ Mt 11, 28-30; 12, 30; 27, 32; Mk 15, 21; Lk 11, 23, 23, 26-27; Jn 4, 38; 6, 27; 3 Jn 1,8; 1 Kor 3, 8-9.
- ²¹⁷ Tarp kitų žr. Įst 7, 7; Ps 146 (147),10-11; Iz 31, 3; 40, 13-17; Sir 42, 18-22; Rom 11,34-36.
- ²¹⁸ Iz 66, 2.
- ²¹⁹ Mal 3,3; Pr 14,17-20; Ps 109 (110), 4; Žyd 5-7; Lk 22, 19; Apr 2, 42, 46.
- ²²⁰ Ps 140 (141), 2; Apr 5, 8; 8, 3-4.
- ²²¹ Rom 8, 26; Lk 10, 21; Jn 11, 38; Iš 2, 23-25; Ps 6, 7; 37 (38), 8-9; Ez 9, 4.

- ²²² Kaip skaitysimė toliau, šios maldos išskirtinai apima liturgines maldas. Krikščioniškoji tradicija Romos Mišių rito elementus priskiria šventiesiems popiežiams Damazui I, Leonui Didžiajam ir Grigaliui Didžiajam, bizantiškas anaforas (gr. *anaphora* - iškilmingiausioji liturgijos dalis, kai duonos ir vyno atnašos perkeičiamos į Kristaus Kūną ir Kraują. Šis terminas vartojamas Rytų krikščionybėje, Vakarų tradicijos atitikmuo - Eucharistijos malda. *Vert.*) - šv. Jonui Auksaburniui, šv. Bazilijui Didžiajam ir šv. Jokūbui (apaštalui Jokūbui Jaunesniajam). Kai kurie šventieji savo laiku praturtino liturgiją didingais poezijos posmais: šv. Romanas Melodas Rytuose, šv. Tomas Akvinietis Vakaruose.
- ²²³ Jn 4, 10-14; 7, 37-38; Ėst 11,10; Ps 35 (36), 9; Pat 18, 4; Gg 4, 15; Iz 58, 11; Zch 13, 1; Sir 21, 16; Apr21,6.
- ²²⁴ Jn 4, 23-24.
- ²²⁵ Iš 33, 11; 2Jn 1, 12.
- ²²⁶ Ef 3, 20-21; Pat 9, 4.
- ²²⁷ Plg. Dievo Gailestingumo devyndienio IX dienos intenciją ir maldą: „Šiandien atvesk man drungnas sielas ir panardink jas į mano gailestingumo bedugnę. Šios sielos skaudžiausiai žeidžia mano širdį. Didžiausią pasibjaurėjimą Alyvų sodelyje mano sielai sukėlė drungna siela. Dėl jos pasakiau: „Tėve, atitolink nuo manęs šią taure, jei tokia yra Tavo valia.“ Paskutinis gelbėjimosi ratas joms yra griebtis mano gailestingumo. Gailestingiausias Jėzau, kuris esi pats gailestingumas, į Tavo gailestingiausios širdies buveinę atvedu drungnas sielas, tegul šioje tyros Tavo meilės ugnyje sušyla šios suledėjusios sielos, kurios panašios į lavonus ir kelia Tau pasišlykštėjimą.“ (Tekstas iš maldyno *Nes Jo gailestingumas amžinas*, Vilnius: Katalikų pasaulio leidiniai, 2016; p. 115-116. *Vert.*)
- ²²⁸ 1 Kr 16, 29; 2 Kr 20, 21; Ps 28 (29), 2; 95 (96), 2.
- ²²⁹ Kol 1, 24; Mt 4, 16; Lk 10, 30-34; 15, 13-14; Iz 9, 2; Ez 34, 25-31.
- ²³⁰ Mt 22,9; Lk 14,23; Jer 6,25; Ez 21,21; Oz 6, 9-7, 1; 1 Mak 5, 4.
- ²³¹ Lk 15, 10.
- ²³² Ps 15 (16), 2: „Viešpačiui pasakiau: Tu esi mano Dievas, nes Tau nereikia mano gėrybių.“ (Lietuviškas vertimas turi kitokią prasminę atspalvį: „Viešpačiui tariau: „Tu mano Viešpats. Tik tu visa mano laimė.“ *Vert.*); Ps 39 (40), 6; 49 (50), 8-14; Mch 6, 6-7; Iz 40, 15-17; Apd 17, 25.
- ²³³ Klasikinę šios tiesos išaiškinimą randame šv. Liudviko Marijos Grinono Monforiečių knygoje *Apie tobulą pamaldumą Švč. Mergelei Marijai*.
- ²³⁴ 1 Pt 2,4-6.
- ²³⁵ Job 42, 2; Ps 118 (119), 91; Išm 7, 27; 11,23; Jn 15,5; Mt 17,20; 19,26; Mk 9, 23; 10,27; 14,36; Lk 1,37.
- ²³⁶ Substancijos kategorija nepripažįsta laipsnių: duotoji substancija arba visiška yra ta, kas ji yra (pvz., žmogus, arklys, šuo), arba visai nėra tas daiktas; ji negali būti pusžmogis, pusarklis, pusšunis. Tai yra pozicijos už gyvybę pagrindas: embrionas yra žmogus arba nėra žmogus; ir jeigu jis yra žmogus, jis turi tokį patį orumą ir nusipelno tos pačios pagarbos kaip bet kuris žmogiškasis asmuo, neatšizvelgiant į akcencijas - dydį, formą, spalvą, svorį. Panašiai ir šiuo atveju: kadangi Jėzaus Kristaus *substancija* esti Švč. Sakramente ir ji nepripažįsta laipsnių, jame yra esminė mūsų Viešpaties tikrovė, ir ji yra ne daugiau ir ne mažiau reali, negu ji buvo Jo apaštalams. Nors Jo akcencijos mums neišryškėja, ir mes matome, girdime, ragaujame ir liečiame duonos akcencijas, po Sakramento šydu tarp mūsų yra tas pats *Asmuo* su savo dievyste ir žmogyste. (Akcencija (lot. *accidentia* - „tai,

- kas pridurta, atsitiktina") - nesavaran-
kiška būtis, kuri atsitiktinai pasireiškia
kaip išsamesnė savarankiškos būtybės
apibrėžtis. Akcidencija negali egzis-
tuoti be substancijos, kuriai ji būdinga.
Substancija (lot. *substantia* - „esanti po
kuo nors“) žymi būtybę, galinčią būti
akcidencijų turėtoja, todėl ir „esanti po
kuo nors“. Žmogaus asmuo gali būti
vadinamas substancija tik pagal analo-
giją. Dabartinėje mokslo kalboje subs-
tancijos sąvoka yra nunykusi. Katalikų
mokyme apie sakramentus ji gyvuoja
transsubstanciacijos (esmėkaitos) teo-
rijoje. Žr. Herbert Vorgrimler, *Naujas
teologijos žodynas*, Kaunas: Katalikų in-
terneto tarnyba, 2003, p. 22 ir 513. Vert.)
- 237 Mk 9, 24.
- 238 Mt 7, 24-25; Lk 6, 48-49; 1 Kor 3, 11;
Ef 2, 20; 2 Tim 2, 19.
- 239 Pat 17, 3; Sir 2, 5; Išm 3, 5-7; Job 23,
10; Zch 13, 9; Mal 3, 2-4; 1 Pt 1, 7;
Apr 3, 18.
- 240 Iš 33, 11; Gg 2, 4; 7, 10; Įst 33, 12
(Vulg.).
- 241 Kadangi visada veikia asmuo, o ne pri-
gimtis kaip tokia, ši teiginį galima su-
prasti taip: „Savo žmogiškumu (arba
pagal savo žmogiškąją prigimtį) Aš,
Dievo Sūnus, siūlau kunigui dieviškąją
draugystę...“
- 242 Oz 2, 19-20; Ez 16, 8; 2 Kor 11, 2;
Apr 19, 7-9.
- 243 Evangeliją pagal Joną. Aut.
- 244 Ef 1, 12-14.
- 245 Ps 88 (89), 34; Jer 19, 2; 23, 16; 26, 2;
Ez 3, 10; 11, 25; Sir 39, 8-9; Mt 10, 19;
Lk 4, 22; Jn 3,34; 15,26-27; 16, 13; 17,
8; Apd 5, 20; 1 Pt 4, 11.
- 246 Tai atkartoja *Šventojo Benedikto Regula*;
4-ame skirsnėje sakoma: *nihil amoris
Christi praeponere* („nieko nevertinti
labiau už Kristaus meilę“) ir dar stipriau
pakartojama 72-ame skirsnėje: *Christo
omnino nihil praeponant* („nieko labiau
nevertinti už Kristų“).
- 247 Mk 2, 8; 9, 9; Lk 5, 22; 24, 38.
- 248 Mt 10, 40-42; 18, 5; 25, 31-46; Mk 9,
37; Lk 9, 48; Jn 13, 20; Rom 15, 7;
Gal 4, 12-14. *Šventojo Benedikto
Reguloje*, sk. 53, dėsto: „Visi atvykstan-
tys svečiai tebūna priimami nelyginant
Kristus <...>. Ir visi tebūna tinkamai
pagerbiami, labiausiai tikėjimo broliai
ir svetimšaliai.“
- 249 Ef2,4-6; 3,17-19; 1Jn3, 16;4,8;Jn4,
23-24.
- 250 Job 42, 2; Ps 118 (119), 91; Išm 7,
27; 11, 23; Jn 15, 5; Mt 17, 20; 19, 36;
Mk 10, 27; 14, 36; Lk 1, 37.
- 251 Ps42(43),3; 104 (105); 39; 118(119),
105; Mt 6, 8; 7, 11; Jn 11, 9-10; 12,
35-36.
- 152 1 Tes5,24; Pr21, 1;Joz21,45; 2Sam7,
21; Rom 4, 20-21; Žyd 10, 23.
- 253 2 Kr 7, 15-16; 1 Kar9,3.
- 254 Kol 1,24; Rom 8,17; Mt 25,34;Jn 6,32;
15, 2; 17, 14-15; 18, 11; Gal 6, 12-17.
- 255 Jn 16, 33; Lk 24, 26. 46; Apd 5,41-42;
Rom 6, 3-11; 8, 17-21; 2 Kor 2, 14;
4, 8-18; Kol 2, 12-15; Fil 3, 8-11;
2 Tim 2, 12; 1 Pt 4, 13; 5, 1.
- 256 Iz 64, 4; Mt 25, 34; Jn 14, 2-3; 17, 24;
1 Kor 2, 9; Ef 1, 3-5; 2 Tim 1, 8-9;
Apr 13, 8.
- 257 Mt 17, 4; Mk 9, 4; Lk9, 33.
- 258 Iš 25, 40; Išm 9, 8; Žyd 8, 5.
- 259 Dan 12, 3; Išm 3, 7; Mt 13, 43.
- 260 Ps 42 (43), 4; 102(103), 5;Iz40,31.
- 261 1 Tęs 5, 24; Žyd 10, 23; 1 Jn 1, 9; Iz 40,
5; 49, 7; 58, 14; Ps 36 (37), 5.
- 261 Mišių doksologijos aidas: *Per ipsum,
et cum ipso, et in ipso, est tibi Deo Patri
omnipotenti, in unitate Spiritus Sancti,
omnis honor et gloria per omnia saecula
saeculorum* („Per Jį, su Juo ir Jame Tau,
visagali Dieve Tėve, su Šventąja Dvasia
visa garbė ir šlovė per amžius.“)
- 263 Paskutinis Švenčiausiosios Jėzaus Šir-
dies litanijos kreipinys: *Corlesu, deliciae
Sanctorum omnium* („Jėzaus Širdie, visų
šventųjų džiaugsme“).

- 264 Jn 20, 29; 1 Pt 1, 3-9; Žyd 11, 7-13; Lk 1, 45; popiežiaus Leono XII enciklika *Divinum Illud Munus* (1897 m. gegužės 9 d.), 9.
- 265 Lk 18, 1; 24, 53; Apd 10, 2; Rom 1, 10; 1 Kor 1,4; 2 Kor 4,8-11; Ef 5,20; Fil 1, 4; 4, 4; Kol 1, 3; 1 Tęs 1, 2; 5, 16-18; 2 Tęs 1, 11; 2, 12; Žyd 13, 15; Ps 33 (34), 1.
- 266 Jn 6, 52.
- 267 Pr 22, 1-19.
- 268 Truputį kitokią šios maldos versiją žr. 2010 m. sausio 8 d. įrašę, p. 127.
- 269 Ps 115 (116), 15.
- 270 Mt 17, 19; 19, 26; Mk 10, 27; Lk 1, 37; 18, 27; Ps 71 (72), 18; 85 (86), 10.
- 271 Iz 46, 9-10; 55, 10-11.
- 272 Apd 1, 14; 2, 1.
- 273 Apd 2, 14-39.
- 274 Jn 15,18-25; Mt 23,34; Mk 10,30; 14, 55; Lk 11, 49; 21, 12; 1 Tęs 2, 14-16; Jer 26, 8.
- 275 Lk 1, 53; Ps 106 (107), 9.
- 276 Rom 8, 26.
- 277 Žr. Robert Hugh Benson, „In the Convent Chapel“ in: *The Light Invisible* (1903). (Novelių rinkinį galima rasti internete adresu <http://www.gutenberg.org/files/58433/58433-h/58433-h.htm>, žiūrėta 2020 m. kovo 2 d. Vert.)
- 278 Dėl Atsilyginimo vainikėlio, arba Brangiausiojo Kraujo paaukojimo už kunigus, žr. priedą 1, p. 247.
- 279 Ps 39 (40), 17; 101 (102), 17; Iz66,2; Jdt 9, 16; Sir 3, 19-21.
- 280 Kaip paaiškėja iš konteksto, *imitate* čia reiškia „sekti“, o ne „mėgdžioti“, nes, kaip sako šv. Paulius: „Sekite mano pavyzdžiu, kaip ir aš seku Kristumi!“ (1 Kor 11, 1; plg. 1 Kor 4, 16; Žyd 6, 12), tokiu būdu mokydamas, kad mes turime stengtis sekti šventųjų pavyzdžiu nemėgindami jų mėgdžioti ir nemanydami, jog kelias, kuriuo Viešpats juos vedė, yra tas pats, kuriuo Jis ketina vesti mus.
- 281 Gal 2, 20; Gg 7, 10; Rom 14, 7; Jn 4, 2-42; 10, 3-4; Iš 33, 17; Iz40, 26-31; 43, 1-2.
- 282 Iz 55, 8-9.
- 283 Įst 32,39; 1 Sam 2,6-7; Neh 9,6; Iz 38, 16; Job 5, 18; Jn 3, 16; 5, 21; 6, 33. 52; Apd 17, 25-28; 2 Pt 1, 3; 1 Jn 5, 11.
- 284 Jn 4, 10-14; 7, 38; Apr 21, 6; Sk 20, 6 (Vulg.); Gg4,15; Jer 17,13-14; Zch 14,8.
- 285 Viešpačiui Jėzui visos sielos yra Jo „mažutėliai“. Kai kas nors užgauna „bent vieną iš mažiausiųjų Jo brolių“, Jo Švč. Širdis priima tai kaip asmenišką Jo paties užgaulę.
- 286 1 Kor 11,29.
- 287 Ps 22 (23), 4.
- 288 Tarp kitų: Pr 45,15; 50, 1; Iš 4,27; 18,7; 1 Sam 20,41; 2 Sam 20,9; Pat 7,13; 27, 6; Gg 1, 1; Mt 26,48-50; Mk 14,44-45; Lk 7, 38; 22, 47-48; Apd 20, 37-38; Rom 16, 16; 1 Kor 16,20; 2 Kor 13, 12; 1 Tęs 5, 26; 1 Pt 5, 14.
- 289 Rom 8, 35-39.
- 290 „Blogiausiu atveju“ (lot.), Vert.
- 291 Mk 9, 50; Lk 2, 29; 1 Tęs 5, 13; 2 Pt 3, 14; Ef 4, 26; Ps 4; Sir 10, 6; 28, 7.
- 292 Gg 4, 9; Ps 37 (38), 3; 76 (77), 18; Iz 49, 2.
- 293 Pat 20, 30; 27,6; Job 5, 18; Jer 30, 12-17; 33,6-8; Zch 13,6; Žyd 12,6; Apr 3, 19; Lk 10, 34.
- 294 Kol 3,3; Ps 26 (27), 5 (Vulg.); Iz 45,3; 49, 2; 1 Pt 3, 4; Apr 2, 17.
- 295 Platesnį čia išdėstytų tiesų paaiškinimą žr.: Šv. Liudvikas Marija Grinjonas Monfortietis, *Apie tobulą pamaldumą Švč. Mergelei Marijai*.
- 296 Įst 4, 4; 10, 20; 13, 4; 30, 20; Joz 22, 5; 23, 8; Ps 72 (73), 28; plg. *Šventojo Benedikto Regula*, sk. 4 ir 72.
- 297 Gg 8, 6; 1 Kor 13, 7-8.
- 298 Iš 33,11; 2Jn 1,12.
- 299 Ten pat.
- 300 Iš 8, 15; 1 Sam 6, 6; Kar 17, 14; Pat 28, 14; Dan 5, 17-21; Išm 17, 20-21; Rom 2, 1-6; 1 Pt 2, 7-8.

- 301 Jn 8, 12-30.
- 302 Plg. himno *Avé Maris Stella* 4-ą posmą: *Monstra te esse matrem* („Parodyk, kad esi motina“). (Kitoks variantas pateikiamas *Valandų liturgijoje*, sutrump. leid., 2019, p. 1426: „Motina, padėki...“ ir svetainėje <https://www.katalikai.lt/index.php?id=103>: „Motinišką širdį mums atskleisk...“ *Vert.*)
- 303 Mt 6, 33; Lk 12, 31.
- 304 Fil 3, 18-20; Kol 3, 1-7.
- 305 Mt 22, 37; Mk 12, 29-33; Lk 10, 27.
- 306 Išm 8, 1; Rom 8, 28.
- 307 Iz 50, 2; 59, 1.
- 308 Ps 34 (35), 10; 71 (72), 13; 80 (81), 11; JI 3, 10; Išm 9, 5-6; Rom 5, 6; 1 Kor 1, 25-27; 4, 10; 2 Kor 11, 29-30; 12, 5-10; 13, 3-4; 1 Tim 1, 15.
- 309 *Fornax ardens caritatis* („Liepsnojan-
tis meilės židiny“) (iš Švenčiausiosios
Jėzaus Širdies litanijos).
- 310 *Supplices te rogamus* - atbalsis iš Romos
kanono („Karštai maldaujame Tave,
visagali Dieve, <...>, kad, priėmę nuo
šio altoriaus Tavo Sūnaus Švenčiausiąjį
Kūną ir Kraują, mes taptume pilni
dangaus palaimos ir malonės“ (iš I Eu-
charistijos maldos, *Vert.*).
- 311 Mt 12,35; 13,52; Lk 6, 45; Job 23, 12;
Pat 2, 1-5; Iz 45, 3; Tob 4, 7-10.
- 312 Žr. popiežiaus Benedikto XVI posino-
dinį apaštalinį paraginimą *Sacramentum
Caritatis* (2007 m. vasario 22 d.), 67;
Dvasininkijos kongregacijos *Laiškas
dėl Eucharistijos adoracijos, kunigų
šventėjimo ir dvasinės motinystės skatini-
mo* (2007 m. gruodžio 8 d.). Pastarajame
dokumente yra toks įsakmus prašymas:
„Todėl visų vyskupijų ordinarų, ypač
suvokiančių išventintųjų tarnautojų sa-
vitumą bei nepamainomumą Bažnyčios
gyvenime, prašome, greta būtinos bend-
ros veiklos, tarnaujamiosios kunigystės
labai veikliai skatinti - įvairiose jiems
patikėtosios Dievo tautos dalyse - au-
tentiškus ir tikrus būrelius, kuriuose
dvasininkai, vienuoliai ir pasaulie-
čiai vieningai ir tikrosios bendrystės
skatinami atsidedų maldai nuolatinės
Eucharistijos adoracijos pavidalu ir au-
tentiško bei tikro atitaisymo ir apsauly-
mo dvasia.“ (Visą laišką ir papildomus
dokumentus žr. [https://eis.katalikai.lt/vb/romos_kurija/kongregacijos/dva-
sininkijos/2007-12-08_laiskas-del-eu-
charistijos-adoracijos-kunigu-sventeji-
mo-ir-dvasines-motinystes-skatini-mo](https://eis.katalikai.lt/vb/romos_kurija/kongregacijos/dvasininkijos/2007-12-08_laiskas-del-eucharistijos-adoracijos-kunigu-sventeji-mo-ir-dvasines-motinystes-skatini-mo).
Vert.)
- 313 Mt 5, 14-16; Mk 4, 21; Lk 11, 33-36;
Apr 2,5; 4,5; 2 Pt 1,19; Ps 131 (132), 17.
- 314 Ef 6, 13-17; Rom 13, 12-14; 2 Kor 6,
4-10; 10, 3-5; 1 Tęs 5, 8; Ps 149, 6;
Gg 3,8; Lk 11,21-22; 22,36-38; Žyd 4,
12; Jer50,25; Sir46,1-3; Išm 5,18-22.
- 315 Iz 55, 8-9; Ez 18, 25-32.
- 316 Ps 103 (104), 30.
- 317 Lk 24, 13-33.
- 318 Fil 3, 8; Įst 7, 25-26.
- 319 Mt 5, 3, 8; Ps 50 (51), 12; Pat 20, 9.
- 320 Lk 12, 42-44; 16, 10; 19, 17; Mt 24,
45-46; 25, 20-23; Sir 19, L
- 321 Oz 11,8—9; Jer 31,18-20; Iz49,14-16;
Benedikto XVI enciklika *Deus Caritas
Est* (2005 m. gruodžio 25 d.), 10.
- 322 Jn 14, 9; 10, 30.
- 323 Lkl, 17; Sir 48, 10.
- 324 1 Kor 4, 15; 3, 5-9; Fm 1, 10; 1 Tęs 2,
11; Ef 3,14-15.
- 325 Jn 14, 13-14.
- 326 Jn 3, 16; 1 Jn 4, 9.
- 327 Mt 3, 17; 17, 5; Mk 1, 11; 9, 7; Lk 3, 22;
9, 35; 2 Pt 1, 17.
- 328 Mt 23, 8; 1 Tim 1, 6-7; 2 Tim 4, 3-4;
Gal 2,4; Žyd 5,12; 2 Pt 2, 1-3; 1 Jn 4, 1;
Apr 2, 2.
- 329 Sk 11, 25; 2 Kar 2, 9-15.
- 331 Rom 6, 2-4; 6, 10-11; Kol 3, 3.
- 331 Dievo tarnaitė Švenčiausiojo Sakra-
mento Mechtildą OSB (1614 m. gruo-
džio 31 d. - 1698 m. balandžio 6 d.),
prancūzų dvasinė vadovė ir rašyto-
ja, svarba prilygstanti šv. Gertrūdai

- Didžiajai ir šv. Jėzaus Teresei. 1653 m. įsteigė benediktinų šeimos atšaką, pašvęstą nuolatinei švč. Sakramento adoracijai atsilyginimo ir nepaliaujamo šlovinimo dvasia. Jos gilus dvasingumas, sutelktas į šv. Mišias, Valandų liturgiją ir pamaldumą Eucharistijai, keliais šimtmečiais užbėga už akių Benedikto XVI mokymui. Aistringi ir apšviečiantys jos raštai verti platesnio susipažinimo.
- ³³² Ef 1, 12-14.
- ³³³ Mt 5,8; 1 Kor 13,12-13; Kol 1,11-14.
- ³³⁴ Jn 14, 27; 16, 33; 20, 19-22; Rom 1, 7; 5, 1; 8, 6; 14, 17; 15, 13; Ef 2, 14-17; Fil 4, 7; Kol 1, 20; 3, 15; 2 Tim 3, 1-5.
- ³³⁵ *Supplices te rogamus* - atbalsis iš Romos kanono, žr. pastabą 238, p. 281. Plg. 1 Kor 1, 5; 2 Kor 8, 9; Ef 1, 7-8; 2, 4-7; 3,8; Fil 4,19; Kol 1,27; Jok 2,5; Apr 2,9; 3,18; Mt 8,20; Lk 9,58; Iz 52,13-53, 12.
- ³³⁶ 1 Kr 16, 29; 2 Kr 20, 21; Ps 28 (29), 2; 95 (96), 9.
- ³³⁷ Iz 55, 8-9.
- ³³⁸ Jn 14, 2-3; 16, 16-22; 1 Kor 2,9.
- ³³⁹ Ps 26 (27), 14; 36 (37), 9; Pat 20,22; Iz 8, 17; 30,18; 49,23; 64,4; Rd 3,24-26; Mch 7,7; Hab 2, 3; Rom 8, 25; Sir 2, 3. 7; 36, 16.
- ³⁴⁰ Plg. *Šventojo Benedikto Regula*, sk. 4 ir 72.
- ³⁴¹ Ps 94 (95), 2; 99 (100), 4; Lk 17, 16; Kol 1,12; 3, 17; Tob 2, 14; 11,7.
- ³⁴² Žr. *Šventojo Benedikto Regula*; apie tai kalbama sk. 4, 7 ir 19.
- ³⁴³ Plg. *Šventojo Benedikto Regula*, sk. 4 ir 72.
- ³⁴⁴ Tarp kitų, Neh 1, 9; Iz 19, 22; 14, 22; Jer 3,12-14; 24,7; Oz 2, 7; 6, 1.
- ³⁴⁵ Jer 17,5; Ps 39 (40), 5; 59 (60), 13; 145 (146), 3; 2 Kr 14, 11; Jdt 9, 7; Pat 3, 5; Iz 31,1.
- ³⁴⁶ Plg. *Šventojo Benedikto Regula*, prologas.
- ³⁴⁷ Mt 5, 15-16; Mk 4, 21; Lk 11, 33-36.
- ³⁴⁸ Jn 3, 29-30; Mt 9, 15; 25, 1-13; Mk 2, 19-20; Lk 5, 34-35; Apr 19,7; 21, 9.
- ³⁴⁹ 1 Jn 4, 18.
- ³⁵⁰ Jn 14, 13-14; 17, 10; 2 Tęs 1, 10-12; 2 Mak 3, 30.
- ³⁵¹ Ps 138 (139), 12.
- ³⁵² Sk 11,14-17; Ps 54 (55), 23; 80 (81), 7; Iz 9,4; Mt 11,30; 1 Kor 10,13; 2 Kor 4, 16-17; 1 Jn 5, 3-5.
- ³⁵³ Mt 7, 7; 21, 22; Lk 11, 9; Jn 16, 24; 1 Jn 3, 21-22; Ps 12 (13), 6; 36 (37), 3-5; Pat 3, 5-8.
- ³⁵⁴ Mt 7, 7-11; Lk 11, 9-13; Apd 17, 26-28; Įst 4, 29; Jer 29, 13-14; Išm 6, 12-16; Sir 32, 14.
- ³⁵⁵ Jn 11, 3.
- ³⁵⁶ Ps 26 (27), 14; 30 (31), 25; Įst 31, 6; 1 Kr 19, 13; 22, 13; 28, 20; 2 Kr 32, 7; 1 Mak 2, 64; 1 Kor 16, 13.
- ³⁵⁷ Jn 13, 1; Lk 22, 15.
- ³⁵⁸ Mt 6, 23; Lk 1, 78-49; 11, 34-36; Jn 12, 35. 46; Apd 26, 16-18; 2 Kor 4, 6; Ef 4, 18; 5, 8-11; 2 Tim 4, 1-5; Tit 2, 15; 1 Pt 1, 14-16; 1 Jn 1, 6; Išm 14,22.
- ³⁵⁹ Iz 56,7; Jer 11,15; 23,11; Ez 23,39; 44, 7; Mt 21, 12-13; Mk 11, 15-17; Lk 19, 45-46.
- ³⁶⁰ 1 Kr 16,24-29; Ps 122 (123), 2; Koh 5, 1; Mal 1, 6-7; 2 Mak 9, 12; Mt 22, 21; Mk 12, 17; Lk 20, 25; Rom 12, 1-3; 1 Tęs 1,9-10; Žyd 5, 1; 12,28-29; Jok 4, 5-10.
- ³⁶¹ Mt 6, 33.
- ³⁶² Rom 6, 1-11; Kol 3, 3; Jn 17, 14; 2 Kor 10, 3; Gal 2, 20; 5, 24; 6,14.
- ³⁶³ 1 Jn 2, 15-17; Ef 1,4; Kol 1,22; 2 Kor 7, 2-3; Jok 1, 27; 2 Pt 1, 3-4; 3, 14.
- ³⁶⁴ Ps 30 (31), 21; 56 (57), 2; Iz 26, 20.
- ³⁶⁵ Ps 4, 8-9; 84 (85), 9; Iz 57, 19; Bar 3, 13; Ez 37, 26-28; Lk 2, 29; 19, 42; Jn 16, 33.
- ³⁶⁶ Ps 64 (65), 5; 72 (73), 28; įst 30, 20; Fil 1,21-23.
- ³⁶⁷ Įst 4, 39; 1 Sam 2, 2; Iz 45, 18-22; Mk 12, 32; Apd 4, 12; Bar 3, 36; Ps 33 (34), 10-11.
- ³⁶⁸ Iz 45,15; Iš 20,21; Įst 5, 22; 1 Kar 8,12; Ps 17 (18), 12; 96 (97), 2; Sir 45, 5.

- ³⁶⁹ Mt 11, 27; Lk 10, 22-23; Jn 6, 44-46; 17, 1-8.
- ³⁷⁰ Iz 45,15; Iš 20,21; Įst 5,22; 1 Kar 8,12; Ps 17 (18), 12; 96 (97), 2; Sir 45,5.
- ³⁷¹ 1 Kor 2, 2; 4, 3-4; Kol 3, 3.
- ³⁷² Iš 23, 2; Ps 111 (112), 6-7; Pat 14, 7; Koh 9, 17; 10, 12-14; Sir 9, 15; Mk 4, 19; Jn 14, 31; Rom 14, 1; Gal 6, 14-17; 1 Jn 4, 5.
- ³⁷³ Mt 17, 5; Lk 9, 34-35; Apd 1, 9; Iš 16, 10; 24, 15-18; 33, 9-10; Job 37, 15; Ez 1,28; 10, 4; Sir 24,4.
- ³⁷⁴ Mt 13, 33; Lk 13, 21.
- ³⁷⁵ Plg. Dievo gailestingumo devynienio III dienos intenciją: „Šiandien atvesk man visas pamaldžias bei ištikimas sielas ir panardink jas mano gailestingumo jūroje; šios sielos mane guodė kryžiaus kelyje, buvo paguodos lašas kartėlio jūroje.“
- ³⁷⁶ Jn 14,27; 16,22; Iz 26,3; 32,17; 54,10; Ez 37, 26.
- ³⁷⁷ Kol 3, 3-4; Rom 5, 2; Mk 16, 19; 1 Tim 3, 16.
- ³⁷⁸ Vienatvių žemėje yra tiek, kiek yra apleistų tabernakulių. *Aut.*
- ³⁷⁹ Apr 2, 17; Iš 16, 31; Įst 8, 3; Neh 9, 20; Ps 77 (78), 24; Jn 6, 31-33. 57-59; Ps 30 (31), 20; Išm 16, 20; Mt 20, 22-23; 26, 39; 27, 34; Mk 10, 38-39; 14, 36; 15, 23; Lk 22, 42; Jn 18, 11; Ps 59 (60), 5; Iz 5, 2; 63, 2-3; Jer 23, 9.
- ³⁸⁰ Ps 13 (131); Išm 12, 2; Pat 13, 11; Mt 18, 3-4; Mk 10, 15-16; Lk 18, 17.
- ³⁸¹ Ps 15 (16), 11; 20 (21), 7; Jn 15, 11; 17, 13.
- ³⁸² Fil 2, 5-8. Kaip šv. Tomas Akvinietis rašo *Compendium theologiae (Teologijos santraukoje)*: „Kad iškeltų nuodėmės pažemintą žmogų į dieviškos šlovės aukštumas, amžinojo Tėvo Žodis, savo didybėje talpinąs visus dalykus, panorėjo pasidaryti mažas. Tą Jis padarė ne nusivilkdamas savo didingumą, bet apsisivilkdamas mūsų mažumą.“
- ³⁸³ Lietuviškai šis Švč. Trejybės Asmuo yra moteriškosios giminės, o kitose kalbose Šventoji Dvasia yra vyriškosios giminės daiktavardis. *Vert.*
- ³⁸⁴ Mt 13,44-46; 19, 21; Lk 12, 21; Kol 2, 3; Įst 33, 18-19; Sir 6, 14-16.
- ³⁸⁵ Apd 1, 14; Mt 2, 1 1; Jn 2, 1; 19, 27.
- ³⁸⁶ Lk 1, 38.
- ³⁸⁷ Žr. pastabą 333, p. 284 (2011 m. liepos 10 d. įrašas).
- ³⁸⁸ Jn 12, 24; 1 Kor 15, 37-38.
- ³⁸⁹ Ps 26 (27), 14; 30 (31), 25; Įst 31, 6; 1 Kr 19, 13; 22, 13; 28, 20; 2 Kr 32, 7; 1 Mak2, 64; 1 Kor 16, 13.
- ³⁹⁰ Šv. Vincentą Paulietį, kuris padėjo motinai Mechtildai ir jos dukterims, kai jos, pabėgusios nuo karo Lotaringijoje, neturėjo namų.
- ³⁹¹ „O Jėzau, Meilės Karaliau, aš pasitikiu Tavo gailestinguoju gerumu.“ Žr. pastabą 15, p. 272 (2007 m. spalio 13 d. vigilija).
- ³⁹² Ps 22 (23); Gg 2, 16; 6, 3; Ji 2, 21-23.
- ³⁹³ Plg. Šventoji Kūdikėlio Jėzaus ir Švenčiausiojo Veido Teresė, *Vienos sielos istorija: Autobiografiniai rankraščiai, iš prancūzų k. vertė Vaclovas Šiugždinis, Vilnius: Katalikų pasaulio leidiniai, 2011, p. 211: „O Jėzau, mano Meile, mano pašaukime... Taip, pagaliau aš jį radau: MANO PAŠAUKIMAS - MEILĖ!.. Taip, aš radau savo vietą Bažnyčioje, ir tą vietą, o mano Dieve, Tu man davei. Bažnyčios, mano Motinos širdyje aš būsiu Meilė - taigi būsiu viskas. Taip bus įgyvendinta mano svajonė!!!..“*
- ³⁹⁴ Iš 15, 3; Iz 42, 13; Jer 20, 11; Įst 4, 34; Sir 46, 5-6.
- ³⁹⁵ Lk 12, 35,49; 24, 32; Jn 5, 35; Iz 62, 1; Jer 20, 9; Sir 48, 1.
- ³⁹⁶ Gg8,6; Ps 134 (135), 4; Rom 8,35-39.
- ³⁹⁷ Ps 146 (147), 3; Iz 61,1; Jer 33,6; Ez 34, 16; Oz 6, 1.
- ³⁹⁸ Plg. Šventoji Kūdikėlio Jėzaus ir Švenčiausiojo Veido Teresė, „Pasiaukojimo gailestingajai Meilei aktas“ *Vienos sielos istorija*, p. 300-302.
- ³⁹⁹ Mk 16, 17; Lk 10, 7; Fil 2,9-11.

- 400 Įst 9, 23; 11, 31; Joz 1, 11; 18, 3.
- 401 Įst 32, 10; Zch 2, 8; Iš 14, 19; 23, 20; Ps 16 (17), 8; 33 (34), 8; 90 (91), 11; Iz 63, 9; Dan 6, 22.
- 402 Pagal mechtildiskąją tradiciją Švč. Mergelė Marija visada laikoma bendruomenės abate ir yra pripažįstama, ir gerbiama kaip tokia.
- 403 1 Kori, 26-31; 9, 22; JI 3, 10.
- 404 Plg. Ps 41 (42), 8.
- 405 Plg. šv. Kūdikelio Jėzaus Teresę: „Man malda - tai širdies polėkis, tai paprastas į Dangų nukreiptas žvilgsnis, tai padėkos arba meilės šauksmas išbandymo arba džiaugsmo valandą" (KBK 2558).
- 406 1 Kor 3, 16; plg. šv. Švč. Trejybės Elzbieta OCD, *122-as laiškas* poniai Sourdon: „Mes nešiojamės Dangų savyje, nes Tas, kuris numalšina pašlovintųjų alkį regėjimo šviesoje ir atsiduoda mums tikėjimo slėpinyje, yra tas pats, Vienintelis! Man atrodo, kad radau savo Dangų žemėje, nes Dangus yra Dievas, o Dievas yra mano sieloje“, *The Complete Works*, t. 2, vertė Anne Englund Nash, Washington DC: ICS Publications, 1995, p. 51; *172-as laiškas* Germaine'ai Gemeaux: „Mumyse ilsisi visa Trejybė, šis visas slėpinys, kurį regėsime Danguje: tebus jis jūsų klauzūra“, *The Complete Works*, t. 2, p. 116.
- 407 Jn 14, 1; 14, 27.
- 408 Mt 11, 29-30; Rom 8, 5; Gal 2, 4; 5, 1; Iš 6, 6; Jer 30, 8.
- 409 Mt 25, 37-43; taip pat šv. Martyno Turiečio ir elgetos prie vartų istorija.
- 410 Jn 6, 55; Apr 2, 7. 10. 17; Apr 3, 5. 12. 21; Iz 61, 10.
- 411 Mt 14,29-31.
- 412 Mt 10,8; Rom 10,12; Jok 1,5; Apr 21,6; Ps 83 (84), 12; 111 (112), 9; Oz 14,5.
- 413 Iz55,11; Mt 13,23; Mk 4, 20; Lk 8, 15; Jok 1, 17.
- 414 Jn 15, 14-15; Mk 6, 31-32; Gg 5, 16; Iz 41, 8.
- 415 Lk 10, 42.
- 416 Mt 7, 21-23; 25, 11-12; 26, 69-75; Lk 6,46-49; 13, 24-27; Apd 7, 51.
- 417 Lk 2, 51; Jn 2, 3-5.
- 418 Apd 1, 14.
- 419 Jn 19, 27.
- 420 Įst 4, 24; Zch 13, 9; Žyd 12, 29.
- 421 Sir 24, 24.
- 422 Ps 21 (22), 11; 70(71), 6; Iz44,2. 24; 49, 5; Jer 1, 5; Sir 49, 7; Gal 1, 15.
- 423 Ps 118 (119), 95; Gg 2, 16; 6, 3; Iz 43, 1; Ez 18, 4.
- 424 Job 42, 2; Jdt 16, 14; Est 13, 9; Ps 118 (119), 91; Išm 7, 27; 11, 23; Jn 15, 5; Mt 17, 20; 19, 26; Mk 9, 23; 10, 27; 14, 36; Lk 1,37; Rom 9, 19.
- 425 Išm 8, 1.
- 426 Jn 14, 13; 15,8.
- 427 Lk 18, 1-8; Rom 12, 12; Kol 4, 2.
- 428 Žyd 11; Mt 17, 19; 21, 21; Mk 11,22; Apd 3, 16; Ef3, 12.
- 429 Žr. Šv. Tomas Akvinietis, *Summa theologiae*, III, q. 82, a. 3.
- 430 Mal 1, 11; Ps 112(113), 3.
- 431 Jn 8, 44; 1 Jn 3, 8; Mk 4, 15; Lk 4, 13; 8, 12; 22, 3-4. 31; 2 Kor 12, 7; 2 Tęs 2, 9-12; 1 Pt 5, 8; Apr 12, 1-9; Job 40, 20 - 41, 25 (Vulg.); Zch 3, 1-2.
- 432 Plg. ekstraordinariųjų Mišių atnašų maldą: *In spiritu humilitatis et in animo contrito suscipiamur a te, Domine...* („Nuolankiai ir sugrudusia širdimi meldžiame tave, Viešpatie, kad mus priimtum“).
- 433 Angelai neturi kūnų, o gerieji angelai yra pagauti dangaus palaimos, tad „rauda“ čia yra dvasinio aimanavimo metafora, kurią žmonėms, ypač nupuolusiems, sunku suprasti.
- 434 Plg. Žyd 2, 9-17; 5, 1; 10, 5; Šv. Tomas Akvinietis, *Summa theologiae*, III, q. 1, aa. 2-4; q. 22, a. 2; q. 46, aa. 1, 3.
- 435 Ps 102 (103), 20; Ez 1; Iz 6,1 -7; Tob 12, 15-0; Mt 4, 11; 13,41; 16, 27; 25,31; 26, 53; Mk 1, 13; 6, 38; 13, 27; Lk 2, 13-14; Jn 1, 51; 2 Tęs 1, 7; 1 Tim 3, 16; Žyd 1, 3-14; 12, 22-24; 1 Pt 1, 12; 3,

- 22; Apr 4,6—11; 5,11-14; 7,11-12; 8, 2-4; 19,9-10; 22,8-9. Plg. *The Prayers of Saint Gertrude and Saint Mechtilde of the Order of St. Benedict*, London: Burns and Oates, 1917: „O neapsakomas Dieve, mes dabar artinamės prie tų baisiųjų slėpinių, kurių nei kerubai, nei serafimai, nei visos dangaus dorybės nepajėgia suprasti, nes Tu vienintelis žinai, su kokia meilės energija Tu kasdien aukojiesi Dievui Tėvui ant altoriaus kaip šlovinimo ir permaldavimo Auka. Ir todėl visi angelų chorai ir galybės garbina šią Tavo švenčiausią ir nesuvokiamą paslaptį ku labiausiai nusizėminę, ir su baiminga pagarba žvelgia į savo Karalių ir Viešpatį, kartą atėjusį iš dangaus neišsakomoje meilėje, kad atpirktų žmogų, o dabar vėl slėpingai esantį ant altoriaus, pasislėpusį po menkais ir žemais duonos ir vyno pavidalais dėl žmonių išganymo. <...> Sveikas, šlovingiausias mano Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūne ir brangiausias Jo Kraujau; Tu tikrai esi čia, po šiais sakramentiniais pavidalais; Aš garbinu Tave su visokeriopu atsidavimu ir baiminga pagarba, kokią Tau teikia devyni angelų chorai.“
- ⁴³⁶ Žyd 1, 7; Apr 4, 5; 10, 1; Iš 3, 2; Apd 7, 30; 2 Tęs 1, 7; Ps 28 (29), 7; Ts 6, 21; 13, 20; Iz 6, 2-7; Gg 8, 6.
- ⁴³⁷ Jn 13,21-27; 1,26; 20, 1-9.
- ⁴³⁸ Jn 13, 30; Ps 40 (41), 10; 87 (88), 19.
- ⁴³⁹ Lk 7, 47; Ps 31 (32), 1; Rom 4, 7; Iz 1, 18; 43, 25; 44, 22; 1 Pt 1, 1; 4, 8; Sir 3, 30; Tob 12, 9.
- ⁴⁴⁰ Užuoamina į didelę motinos Mechtildos, sulaukusios 84-erių metų, konferenciją apie Viešpaties apsiareiškimą, 1694 m. skaitytą savo dukterims. Ši konferencija didingai atskleidžia motinos dvasinį mokymą, kurį ji koncentravo į Švč. Eucharistiją - visų Kristaus gyvenimo slėpinių apibendrinimą ir reprezentaciją, parodančią adoracijos, aukos ir dangiškosios šlovės sąsajas bei paprastą tikėjimo kelią, vengiantį ypatingų dvasios apsiareiškimų.
- ⁴⁴¹ Mt 14, 13; 25, 34; Mk 6, 31-32; Lk 9, 10; Jn 14, 2-3.
- ⁴⁴² Mt 6, 33; Lk 12, 31.
- ⁴⁴³ Mt 11,28-30.
- ⁴⁴⁴ Mt 13, 44-46.
- ⁴⁴⁵ Iz 59, 10; Job 5, 14; Sir 37, 15-16.
- ⁴⁴⁶ Lk 10, 41-42; Ps 72 (73), 25.
- ⁴⁴⁷ Joz 22, 5; Gg 8, 7; Rom 13, 8-10; 1 Kor 13; 16,14; Gal5,14; Ef3,17-19; Kol 3, 14; 1 Tim 1,5; 1 Jn 4, 16; Jok 2, 8; Apr 2, 4.
- ⁴⁴⁸ Iz 44, 22; Jer 4, 1; Jl 2, 12; Mal 3, 7.
- ⁴⁴⁹ 2 Kr 7, 14; Job 5, 18; Iz 57, 18-19; Jer 17, 14; 33, 6-9; Oz 14, 4; Mt 9, 21-22; Lk 5, 17; 8, 43-48.
- ⁴⁵⁰ Ef 1,9-14; 5, 25-29.
- ⁴⁵¹ Mt 24, 12.
- ⁴⁵² Rom 5, 5.
- ⁴⁵³ Jn 5, 25; Ps 42 (43), 4.
- ⁴⁵⁴ Pat 8, 17.
- ⁴⁵⁵ Mt 28, 20.
- ⁴⁵⁶ Mūsų Viešpats turi galvoje XX a. liturgininkus, kurie buvo prieš Eucharistijos adoracijos praktiką, remdamiesi tariamu jos ir maisto bei gėrimo simbolikos neatitikimu. Bažnyčios magisteriumas visada tvirtai priešinosi tokiame Eucharistijos supaprastinimui iki valgymo lygmens ir nuosekliai patvirtindavo nusistovėjusios praktikos adoruoti Kristaus Kūną, tikrai esantį Švenčiausiajame Sakramente, dvasinį vaisingumą. Iš esmės, mūsų Viešpats mus dvasiškai sotina pačia savo realaus buvimo galia ir kai mes meilingai Jį garbiname. Žr. popiežius Benediktas XVI, posinodinis apaštalinis paraginimas *Sacramentum Caritatis* (2007 m. vasario 22 d.), 66; Alcuin Reid, red., *From Eucharistic Adoration to Evangelization*, London/New York: Būras & Oates, 2012, ypač p. 17-40 ir 151-156.
- ⁴⁵⁷ Ps 10, 6.

- 458 Išm 7, 24-30; Jok 1, 23-25; 1 Kor 13, 9-12.
- 459 Job 42, 2; Ps 118 (119), 91; Išm 7, 27; 11,23; Jn 15,5; Mt 17,20; 19,26; Mk 9, 23; 10, 27; 14,36; Lk 1, 37.
- 460 Fil 4, 13; Rom 8, 37; plg. *Šventojo Benedikto Regula*, sk. 68.
- 461 Nuoroda į Kunigų garbintojų broliją, apie kurią plačiau paaiškinama toliau ir 2012 m. birželio 2 d. įrašė. *Aut.*
- 462 Jdt 16, 20-21; Mt 3, 7-12; 13, 40-43; Lk 3, 16-17; Jn 15, 1-6; Žyd 6, 4-9; 2 Pt 3, 10.
- 463 Ps 68 (69), 10; Jn 2, 7; Rom 12, 11; 1 Pt 3, 13; Apr 3, 19; plg. *Šventojo Benedikto Regula*, sk. 72.
- 464 Ps 72 (73), 28: „O man gera būti arti Dievo; prisiglaudžiau pas Viešpatį Dievą...“; Ps 15 (16), 2: „Viešpačiui tariau: „Tu mano Viešpats. Tik tu visa mano laimė.“ Pastaroji eilutė gali būti verčiama ir: „Tau nereikia mano gėrybių“ arba „Be Tavęs neturiu jokio kito gėrio.“
- 465 Kunigai ir vienuoliai, kurie yra gundomi laikytis klaidingų aktyvizmo, pragmatizmo ir utilitarizmo filosofijų ar švaisto laiką pramogoms ir išsiblaškymams, kentės meilings Dievo nuosprendžius. Jis apkartins jų netikrus džiaugsmus, sužlugdys jų sumanymus, sumenkins jų darbo efektyvumą, kad jie suvoktų esą pašaukti į artimą draugystę su Juo, kuri yra jų laimės šaltinis ir visokios veiklos vaisingumo sąlyga.
- 466 1 Kor 3, 6-7; 2 Kor 9, 7-15; Kol 2, 19; Jok 5, 7-8; Mk 4, 26-29.
- 467 Jn 3, 19-20; Lk 12, 49.
- 468 Iš 24, 17; Įst 4, 24; 9, 3; Ps 49 (50), 3; Iz 29, 6; 30, 27-30; 33, 14; Žyd 12, 29.
- 469 Tarp kitų: Koh 2; Iz 49, 4; Rom 14, 23; Apr 18, 13.
- 470 Mt 10, 37-39; 19, 27-29; Mk 10, 28-30; Lk 9,23-24; 14,33; 18,28-30; Jn 3, 30; 12, 24; Gal 2, 20; 5, 24; 6, 14; Fil 3, 8; 1 Pt 2, 24.
- 471 Apr 3, 20.
- 472 Ps 45 (46), 11.
- 473 Apr 3, 20; Gg 5, 2; Ps 23 (24), 7-10.
- 474 Ps 45 (46), 9-12; Mt 11, 29.
- 475 Ef 3, 14-15.
- 476 Mt 6, 25-34; Lk 12, 22-32.
- 477 Jn 16, 1-4; Mt 15, 7-9; 23, 13; Lk 5, 30-32; 12, 54-56; Apd 7, 51-53.
- 478 Įst 31, 6-7. 23; Joz 1, 18; 10, 25; 1 Kar 2, 1; Ps 26 (27), 14; Dan 10, 19; Ag 2, 4-5; 1 Mak 2, 64; 1 Kor 16, 13.
- 479 Pat 3, 6; 4, 27 (Vulg.).
- 480 Jn 19,25-27; Lk 1,41-43; 2,19.51; 11, 27-28.
- 481 Fil 2, 16; 1 Jn 1, 1; Jn 1,9; 3, 19-21; 8, 12; 9, 5; 11, 9-10; 12, 46; 2 Kor 4, 4; Išm 17, 19-20.
- 482 Jn 6,63.
- 483 Mt 28, 20; Ef 5, 29; Kol 2, 19; Apr 12, 14.
- 484 Kaip moko šv. Tomas, Dievas Kristus yra išorinis Gėris, kuriam pajungta visa visata (žr. *Super I ad Cor.*, sk. 12, lec. 3), ir visas Kristus esti Eucharistijoje.
- 485 Ieškodami liturginių tekstų, kurie perteikia tas pačias tiesas, žr. Švč. Kristaus Kūno ir Kraujo šventės Valandų liturgiją, sukurtą šv. Tomo Akviniečio. Svarstykite II Vakarinės Marijos giesmės priegiesmį: *O sacrum convivium, in quo Christus sumitur: recolitur memoria passionis eius: mens impletur gratia; et futurae gloriae nobis pignus datur. Alleluia!* („O šventasis Pokyli, kuriame Kristų priimame, skaudžią Jo kančią minime, siela malonę laimi ir gauname būsimos garbės laidą, aleliuja“).
- 486 Žr. Jn 6, ypač 41-66 eilutes.
- 487 Ps 72 (73), 28.
- 488 Sof 3, 17 (Vulg.); Apr 8, 1.
- 489 Jn 6, 20; Iz 12, 2; 44, 6-8; Jer 1, 8.
- 490 Jn 20, 11-18.
- 491 Ef 3, 17; Žyd 6, 19; Gg 3, 4.
- 492 Apie tylą plg. Sof 1, 7; 3, 17 (Vulg.); Zch 2, 13; Job 6, 24; Išm 18, 14; Mt 26, 63; Mk 14, 61; Apr 8, 1. Apie

- pasislėpimą plg. Iz 45, 15; Ps 30 (31), 21; Hab 3,4; Jn 8, 59; 12,36; 1 Kor2,7; Kol 2, 3; 1 Pt 3,4; Apr 2, 17. Apie nuolankumą plg. Jdt 9, 16; Sir 10, 17-21; Mt 11,29; 18,4.
- ⁴⁹³ Mt 13, 44-46.
- ⁴⁹⁴ 1 Kor 1, 18-31.
- ⁴⁹⁵ Mt 25, 34.
- ⁴⁹⁶ Plg. antrąją kunigo maldą prieš šv. Komunijos priėmimą ekstraordinariųjų Mišių apeigynė: *Fac me tuis semper inhaerere mandatis, et a te numquam separari permittas* („Padaryk, kad visada likčiau ištikimas Tavo įsakymams ir niekada nepatirčiau atsiskyrimo nuo Tavęs“).
- ⁴⁹⁷ Ps 15 (16), 2; 72 (73), 25; Pat 3, 15.
- ⁴⁹⁸ Žr. Catherine of Genoa, *Purgation and Purgatory*, vertė Serge Hughes, New York: Paulist Press, 1979.
- ⁴⁹⁹ Gg 5,10; Ps 104 (105), 26; Ag 2,23-24; Mt 22, 14; Jn 13, 18; 15, 16; Apd 1, 2; 10, 41; Žyd 5, 1.
- ⁵⁰⁰ Mt 6, 33; Lk 12, 31.
- ⁵⁰¹ Tai yra į šv. Ostiją. *Aut.*
- ⁵⁰² Iz 12, 3; Jn 4, 13-14; 19, 28; Apr 7, 17.
- ⁵⁰³ Plg. popiežiaus Pauliaus VI encikliką *Mysterium Fidei* (1965 m. rugsėjo 3 d.), 20-21.
- ⁵⁰⁴ Mt 7, 16-20.
- ⁵⁰⁵ Jn 16,13; 2Tim 1,14; 1 Tęs 4,8; 1 Pt 4, 14; 1 Jn 2, 27.
- ⁵⁰⁶ Kontekstas rodo, kad mūsų Viešpats čia kalba apie Eucharistijos adoruotoją.
- ⁵⁰⁷ Jėzus susieja mokinių maldą su pašaukimų atsiradimu Mt 9, 37-38 ir Lk 10, 2.
- ⁵⁰⁸ Stebuklas, kai 5 000 žmonių buvo pamaitinti penkiais kepaliais duonos ir dviem žuvimis, atpasakojamas visose keturiuose evangelijose: Mt 14, 13-21; Mk 6, 31-44; Lk9, 10-17; Jn 6,5-15.
- ⁵⁰⁹ Jer 17, 13-14; Jn 15, 5.
- ⁵¹⁰ Plg. IX sekmadienio po Sekminių Atnašų maldą: *Concede nobis, quaesumus, Domine, haec digne frequentare mysteria: quia,quoties hujus hostiae commemoratio celebratur, opus nostrae redemptionis exercetur* („Maldaujame Tave, Viešpatie, suteik mums malonę, kad vertai galėtume šiuose slėpiniuose dalyvauti, nes kiekvieną kartą, kai švenčiamas šis Aukos atminimas, vyksta mūsų atpirkimas“).
- ⁵¹¹ Lk 6,12; Mt 26, 36.
- ⁵¹² Mt 17,20; Mk 9, 28.
- ⁵¹³ Mt 26, 41; Mk 14,38.
- ⁵¹⁴ Mūsų Viešpačiui mūsų reikia ne todėl, kad Jis būtų silpnas ar nepajėgias pasiekti tam tikrų tikslų, bet todėl, kad iš savo gerumo Jis malonėja mūsų norėti ir mumis naudotis. Žr. popiežius Pijus XII, enciklika *Mystici Corporis Christi* (1943 m. birželio 29 d.), 44.
- ⁵¹⁵ Mt 26, 36-46; Mk 14, 32-42.
- ⁵¹⁶ Iš 33, 11; 2Jn 1,12.
- ⁵¹⁷ Prancūzų katalikų kunigas (1850 m. vasario 8 d. - 1916 m. balandžio 10 d.), į kunigus buvo įšventintas 1877 m. Liono arkivyskupijoje. Vėliau, tapęs Karmelio kapelionu ir padrąsintas priorės, išleido knygą *Comment il faut aimer le bon Dieu* (*Kaip reikia mylėti gerąjį Dievą*), kuri tapo labai populiari. Susitikimas su regėtoja Antonine Gachon (1861-1945) paskatino jį 1888 m. įsteigti sąjungą, pašvęstą Švenčiausiosios Jėzaus Širdies kultui. Ši sąjunga ir asmeninė draugystė su tėvu Crozier vėliau suvaidino svarbų vaidmenį pal. Šarlio de Fuko gyvenime. 1901 m. sausio 10 d. tėvas Crozier šv. Mišių metu gavo stigmatas, bet prašė Jėzaus, kad padarytų šias žaizdas nematomas. Jo malda buvo išklausa, bet tėvas Crozier kentėjo stigmų skausmus iki pat mirties.
- ⁵¹⁸ Lk 10, 42.
- ⁵¹⁹ Gg 2, 16.
- ⁵²⁰ Jn 15, 4.
- ⁵²¹ Lk 21, 15.
- ⁵²² Plg. Rom 8,28-39. Mirtinoji nuodėmė išvaro iš sielos pašvenčiamąją malonę ir tokiu būdu atskiria žmogų nuo draugystės su Dievu. Tačiau ši netobula būseną

- iš nusidėjėlio pusės nepakeičia Dievo valios jį mylėti ir sugrąžinti į draugystės ryšį pagal Jo planą. Tad galima drąsiai teigti, jog, nepaisant kliūčių, kurias mes patys statome savo išganymo kelyje, niekas negali įveikti Dievo meilės mums.
- 523 Tarp kitų: Sk 23, 19; Ėst 13, 9; Ps 109 (110), 4; Iz 46, 9-10; Mal 3, 6; Jok 1, 17; 2Kor 1, 17-20.
- 524 Jer 31, 3; Iz 54,8.
- 525 Jn 14, 13; 20, 17; Mt 28, 20; Ef 4, 7-16; S, 22-32; 1 Kor 10, 16-17; 1 Kor 12, 12; Kol 1, 24.
- 526 1 Kor 12, 13; Rom 8, 9; Apd 9, 4.
- 527 Žyd 7, 24-25; 8, 1-2; 9, 11-28.
- 528 Pažymėtina, kad tai nėra aukos pakartojimo klausimas, kaip senosios Sendoros kunigų atveju, bet kartą visiems laikams sudėtos Kryžiaus aukos amžinas buvimas - Sūnaus laikysenos Tėvo atžvilgiu aidas žemėje.
- 529 Nuoroda į Romos kanoną (I Eucharistijos maldą): „<...> aukojame šviesiausiai Tavo didybei Tavo paties mums duotų dovanų auką - *tyrą, šventą, be dėmės auką (hostiam puram, hostiam sanctam, hostiam immaculatam)* - šventąjį gyvenimo Duoną ir amžinojo išganymo Taurę.“
- 530 Kaip moko Tridento Susirinkimas (sesija 13 ir 22) ir kiti magisteriumo dokumentai, Viešpats Jėzus Kristus yra vienas ir tas pats - ta pati tikrovė, substancija ir Asmuo, - esantis Švenčiausiąjame Sakramente ir danguje, bet ne tuo pačiu būdu. Danguje Jis yra Jam būdingu būdu ir pavidalu, o žemėje Jis esti unikaliu sakramentiniu būdu, duonos ir vyno pavidalais.
- 531 Jn 12, 26.
- 532 Lk 15, 20-24.
- 533 Ps 17 (18), 1-2.
- 534 Ypač Fatimoje (Portugalija), kur Dievo Motina per kiekvieną iš šešių savo apsiųsių nuo 1917 m. gegužės 13 d. iki 1917 m. spalio 13 d. ragino tikinčiuosius kasdien melstis Rožinė.
- 535 Ps 6, 5; 87(88), 11-13; 113(115), 17; Iz 38, 18; Bar 2, 17.
- 536 „Šlovinimo auka“ dažnai minima Raštuose: Ps 49 (50), 14, 23; 106 (107), 22; 115 (116B), 17; Am 4, 5; Jon 2, 10; Žyd 13, 15; Tob 8, 19. Plg. popiežiaus Pauliaus VI apaštalinį laišką *Sacrificium Laudis* (1966 m. rugpjūčio 15 d.).
- 537 Mt 23, 27.
- 538 Vatikano II Susirinkimo dekretas dėl Bažnyčios misijinės veiklos *Ad Gentes* (1965 m. gruodžio 7 d.), 18: *Cum enim vita contemplativa ad plenitudinem praesentiae Ecclesiae pertineat, oportet apud novellas Ecclesias ubique instauratur* („Kadangi nuo kontempliatyviojo gyvenimo priklauso Bažnyčios būties pilnatvė, jį reikia įvesti visose naujai įsikūrusiose Bažnyčiose“).
- 539 Jn 19, 26-27.
- 540 Jn 3, 29.
- 541 Apr 13,8. (Šios eilutės prasmė kiek kitokia nei teksto autoriaus. „Jį garbins visi tie žemės gyventojai, kurių vardai nuo pasaulio sukūrimo neįrašyti nužudytojo Avinėlio gyvenimo knygoje.“ *Vert.*)
- 542 Jn 14, 20.
- 543 Žr. *Šventojo Benedikto Regula*, sk. 27. (*Senpectae* (lot.) - „išmintingi gydytojai“. Šis žodis niekur kitur krikščioniškojoje literatūroje neaptinkamas. Plačiau žr. *RB 1980: The Rule of St. Benedict - in Latin and English with Notes*, Collegeville, Minnesota: The Liturgical Press, 1981. Vert)
- 544 Mt 6, 33; Lk 12, 31.
- 545 Mt 4, 19; 11, 28; 14, 29; 22, 4; Jn 1, 39; 7, 37; 21, 12.
- 546 Jn 15, 4.
- 547 Jn 12, 26.
- 548 Ten pat.
- 549 1 Sam 12, 14; Jer 3, 15; Apd 13, 22.
- 550 Ps 30 (31), 12; 108 (109), 25; Iz 53, 2-3.

⁵⁵¹ Lk 2, 35.

⁵⁵² 1 Kor 1,26-30; Ef2,10; 1 Tęs 5,23-24;
Jer 31, 18; Rd 5,21.

⁵⁵³ Ps 26 (27), 9; 37 (38), 22; 70 (71), 9.18;
118(119), 8; 139(140), 9; SirSl, 14.

⁵⁵⁴ 1 Kor 4, 7; Rom 8, 32; 2 Pt 1, 3;
1 Kr 29, 14.

⁵⁵⁵ Ef 1, 6. 12. 14.

⁵⁵⁶ Jn 3, 29; 2 Kor 11, 2; Ef S, 22-32;
Apr 19, 7; 21, 2. 9.

⁵⁵⁷ Ef5, 25.

⁵⁵⁸ Plg. Žyd 6, 19-20; 9, 24; 10, 19-21; Fil
2, 11; 1 Pt 4, 14; 5, 10; Jn 1, 14; 17, 24;
2 Kor 4,6; 2 Pt 1, 17; Mt 17, 2; Mk9, 1.

Vienuolis benediktinas
IN SINU JESU
Kai Širdis kalba širdžiai
Kunigo maldos dienoraštis

Redaktorė Vaida Tunaitienė
Viršelio dailininkas Romualdas Balinskas

UAB „Katalikų pasaulio leidiniai“
Pylimo g. 27/14, 01309 Vilnius
Spausdino UAB BALTO print,
Utenos g. 41A, 08217 Vilnius

DAUGIAU KNYGŲ EL. KNYGYNE

www.katalikuleidiniai.lt

KATALIKŲ PASAULIO LEIDINIAI

KNYGYNAI

Šventaragio g. 4 Pranciškonų g. 3/6
Vilnius Vilnius

In Sinu Jesu – tai liudijimas kunigo, patyrusio gydančią ir stiprinančią Švč. Eucharistijos adoracijos galią. Tai jo sielos dienoraštis, parašytas 2007–2016 metais, kai Jėzus ir Marija prakalbo į jo širdį. Knygos puslapiai švyti ryškia šviesa ir šildo širdį, jie aprėpia daugybę esminių dvasinio gyvenimo aspektų: kaip mylėti Dievą ir būti jo mylimam; visą maldos praktikų įvairovę; unikalią adoracijos galią; kupiną pasitikėjimo atsidavimą Dievo apvaizdai; pagarbą tylai; liturginės maldos ir sakramentų orumą; šventosios Mišių aukos slėpinį; kunigo tapatybę ir jo apaštališkąjį vaisingumą; palaimintosios Mergelės Marijos ir šventųjų vaidmenį mūsų gyvenime; nuodėmę, sužeistumą, gailestingumą, išgydymą ir nускаistinimą; dangaus ilgesį, seniai trokštamą Katalikų Bažnyčios atsinaujinimą žemėje. Tiek daug guodžiančių ir viliojančių tiesų, kurių taip reikia mūsų amžiui, yra čia, jos laukia mūsų širdžių atliepo, kviečia atsiversti ir pradėti naują gyvenimą.

ISBN 978-9955-29-448-1

